

கணபதிதுணை.

பத்துப்பாட்டுமூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி

நச்சி னாக் கினியரு ாயும்.

—

இவை

குமபகோணப காலைஜ தமிழ்ப்பணடிதராதிய

புறமதானபுரம்

வே ராமிநா தையரால்

பரிசோதித்து

சிவகங்கை ஸ்ப்டிவிஷன்

சுறுவயல ஜமநதாரவாகளாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ

முத்திராமலிங்கத்தேவரவர்களுடைய பேருதவிபால்

சென்னை

த. கோவிந்த ஆசாரியாரது

திராவிடநாசர அச்சககூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றின

1889

[Copyright Registered]

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

1195

மகவுநா

பத்துப்பாட்டு —

க.	திருமுருகாற்றுப்படை...	க
௨.	பொருநராற்றுப்படை	சுக.
௩.	சிறுபாணாற்றுப்படை	சுள.
௪.	பெருமபாணாற்றுப்படை	சுநி.
௫.	முல்லைப்பாட்டு	கசுநி.
௬.	மதுரைக்காஞ்சி	கநிசு.
௭.	நெடுநல்வாடை	உசுக.
௮.	குறிஞ்சிப்பாட்டு	உசுக.
௯.	பாடினப்பாலை	உசுக.
௧௦.	மலைபடுகடாம்	நுகள.
௧௧.	நாகச்சிறப்புப்பாயிரம்	நுகள.
௧௨.	அரும்பதவிளக்கம்	நுகள.
௧௩.	அருந்தோடர்விளக்கம்...	சுரு.
௧௪.	பிழைகிருந்தம்	சுரு.

கணபதிதுறை :

மு க வு ள ா .

அண்டாக ன்றுகண விண்டிட முந்நீர்
 அலைகடல குடித்தும் மலைநில மழுத்தியுந்
 தென்றிசை யயாந்த நொயம்மை போக
 அப்பணி சடையாற கொப்பவீற றிருந்தும்
 பன்ன வலர்புகழ் தென்னு டாண்ட
 இராவணன் றனையவ ணிராவணம் போககூடும்
 இலங்குறு பொதியில் விலங்கலவாழ் பெருந்தவத
 தகத்தியன் புரந்தருண் மகத்துவ மிகுதத
 அமிழ்தினிற் சிறந்த தமிழெனு மடந்தை
 கந்தரத் தணிமணிக் கலனர சென்ன
 உத்தமா புகழுமிப *பத்துப் பாட்டும்

பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைப்பதியில் அங்கயற்கணம்மையோடு எழுந்தருளியிருக்
 கும் சோமசுந்தரக்கடவுளருளிய சங்கப்பலகையில் அக்கடவுளோடு ஒப்பவீற்றிருந்த
 தமிழாராயந்த மகிமைபொருந்திய நக்கீரனார்முதலிய நல்லிசைப்புலவர்களுள் அருளி
 ச்செய்யப்பட்டு அச்சான்றோராலேயே தொகுக்கப்பட்டவை

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு மூலல்
 பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
 கோலநெடு நலவாடை கோலகுறிஞ்சி பட்டினப்
 பாலே கடாத்தொடும் பத்து”

என்னஞ்செய்யுளாற பத்துப்பாட்டுக்கள் இவையென்பதும், அவவப்பாட்டுக்களு
 டைய உரையினீற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள தொடர்களால் இவற்றை அருளிச்செய்தோர்
 நக்கீரனார்முதலியோரென்பதும், பத்தாவது மலைபடுகடாத்தில் “தீயி னன்ன வொ
 ண்செங் காந்தள்” என்பதற்கு நச்சினாக்கினியரெழுதிய விசேடவுரையால் இவற்றை
 த்தொகுத்தோர் சங்கப்புலவர்களே யென்பதும் நன்குவிளங்குகின்றன. இவை பழைய
 இலக்கிய வகைகளிலும் இலக்கணவகைகளிலும் உரையாகியவர்களால் உதாரணமாக

பத்துப்பாட்டின் இலக்கணமுதலியவற்றை வருஞ்குத்திரங்களாலுணர்க:—

“தூழ்சி சிறுமை தூற்றுப்பத தளவே, யேறிய வடியி னீனாம் பாட்டுத், தொடுப்
 பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே. உ. அதுவே, அவ்வின் வருமென வற்றைநாந்
 புலவர். கூ. புரவலன் பரிசு கொண்டு மீண்ட, விரவன் வெய்றெறு மிருங்காநத்
 திடை, வறுமை யுடன்வரும் புலவர் பாணா, பொருநர் விறலியர் கூ-ததர்க் கந்தப்,
 புரவல னுளோ பெயாகொடை பராஅ, யாங்குநீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை.
 . ஒங்கிய வதுதா னகவலின் வருமே” இவை பாணிராட்டியால்.

எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாணநூல்கள். தமிழுக்கேயுரிய ஒழுக்கமுதலியவற்றை இனிது புலப்படுத்துவதோடு மலை கடல் நாடு நகர் சிறுபொழுது பெரும்பொழுது முதலியவற்றை உள்ளவண்ணமேகூறி இனப்பம்பயக்கும் நன்னெறியுடையவை. இக்காலத்து வேறொருவாற்றினும் விளங்காதனவாகிய அக்காலத்திருந்த தமிழ்நாட்டரசர்களின் சிலருடையசரித்திரங்களும் அக்காலத்தாந்தருடைய நடைமுதலியனவும் பிறவும் இவற்றால் நன்குவிளங்கும். பிற்காலத்து அரியபெரிய நூல்களியற்றிய ஆன்றோர்பலரும் “முன்னோ மொழிபொருளே யன்றி யவாமொழியும் - பொன்னே போற் போற்றுவம்” என்பதற்கிணங்க, இவற்றின் பொருளையன்றிச் சொற்றொடாகியும் தத்தம் நூல்களுள்ளே ஆங்காங்கு இன்கவைபெருக இயைத்துக்கூறினா. உணர்ச்சிபுப்புப்பாயிரத்தான், “ஆன்றோர் புகழ்த்த வறிவினறி நெறிந்து, சான்றோருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய, லொருபது பாட்டும” என்று சிறப்பித்துப் பாராட்டிக் கூறிய ஆன்றோர் திருவாககே இவற்றின் அருமைபெருமைகளை நன்குபுலப்படுத்தும் இவற்றுள்,—

க - வது நீருநுகாற்றுப்படை — இது நகர - அடிகளையுடையது, வீடுபெறுதற்குச்சமைந்த ஓர் இரவலனை வீடுபெற்றானெருவன் முருக்ககடவுளிடத்தே ஆறுறுப்படுத்தியதாக அம்முருக்ககடவுளை மதுரைக் கணக்காயனாமகனா நகரேனா பாடியது. இப்பாட்டு முருக்ககடவுளுடைய திருப்பதிகளுட்சிறந்த திருப்பரங்குன்றம் திருச்சேலையாய திருவாவினனகுடி திருவேரகம் குன்றுதோறூடல் பழமுதிரசோலையென்னும் ஆறுபடைவீட்டிலும் அவா எழுந்தருளியிருத்தலைப் பாராட்டிக்கூறும். ஒருமலைக்குகையில் முன்னமே அடைக்கப்பட்டிருந்த தொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதின்மரோடு சோததுண்ணகருதித் தம்மையும் அக்குகையில் அடைத்துவிட்டு உண்ணுதற்கு நீராடப்போன ஒரு கொடியபூதத்தை வெல்லக்கருதி நகரேனா முருக்ககடவுளைக்குறித்து இத்திருமுருகாறுபபடையைப்பாடி அப்பூதத்தினின்றும் விடுதல்பெற்றனரென்பா. இவ்வரலாற்றின்விரிவு, சீகாளத்திபுராணத்துள்ள நகரேச்சருக்கத்தால் விளங்கும் முருக்ககடவுள் நகரேனரைச் சிறைமீட்டருளிய இந்தலீலை, ஒவ்வொருவருடத்தும் திருப்பரங்குன்றத்திற் பகருளியீர்த்தது நடக்கும் உற்சவகாலத்து நான்காநதிருநாளில் நடைபெற்றவருகின்றது முருக்ககடவுளுடைய திருவருளைப்பெற விரும்புவோர் இந்தத்திருமுருகாறுபபடையை நியமமாக அன்புடன் பாராயணம்பண்ணுதல் நலமென்று பெரியோர்கூறுவா

உ - வது. பொருநராற்றுப்படை — இது உச்சு - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய ஓர் பொருநனைப் பரிசில்பெற்றானெருவன் இளஞ்சேட்செனனி புதல்வனாகிய சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தானிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அக்கரிகாற்பெருவளவனை முட்டதாமக்கண்ணியா பாடியது [பொருநா - ஏக்களம்பாடுவோர், போர்க்களம்பாடுவோர், பாணிபாடுவோரெனப் பலா, அவருள் இப்பொருநன் போர்க்களம்பாடுவோன்] இது கரிகாற்பெருவளவன் கொடையையும், அவன் வீரத்தையும், அவனுடை சோழநாட்டின்வளத்தையும், காவிரிநதி பயன்படுதலையும் நன்றாகக்கூறும்

கூ - வது. சிறுபாணூற்றுப்படை — இது உச்சு - அடிகளையுடையது, பரிசில் பெறக்கருதிய பாணெருவனைப் பரிசில்பெற்றானெருவன் ஏறுமானாட்டு நல்லியக்கோடனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அந்நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூரத்தத்தனா பாடியது. [பாணா - பாடுவோர்; இவர் இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும், மண்டைப்பாணருமெனப் பலா] இது நல்லியக்கோடனது வள்ளன்மை

மு க வு னா .

யையும், அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆழார் முதலியவற்றினியல்பையும், அவற்றிலுள்ளாருடைய நற்குணநற்செய்கைகளையும், அவனது அரண்மனையின் சிறப்பையும், பலதிறத்தினரும் ஏததும்படி. பலகுணவிசேடத்தோடு அவன்வீற்றிருத்தலையும் கூறுவதன்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருடைய இராசதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறந்தையென்னும் மூன்றுநகரங்களின் நிலைமையையும், பேகன் பாரி காரி ஆய அதிகன் நள்ளி ஓரியென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்ன இன்னகொடையாற பெயர்பெற்றார்களென்பதையுங் கூறும்

ச - வது பெரும்பாணாற்றுப்படை — இது ௫௦௦ - அடிகளையுடையது. பரிசில் பெறுதற்கெண்ணிய பாணனொருவனை அதுபெற்றொருவன் தொண்டைமானிளந்தினாயனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாக அவனினந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரவண்ணனா பாடியது [இளந்திரையனென்பான் காஞ்சிநகரத்திருந்த ஓரசன்' நாகபட்டினத்துச்சோழன் பிலததுவாரததால் நாகலோகத்தேசென்று நாகக்ண்ணியைப்படினாந்தகாலத்த அவன் யானபெற்றபுதலவனை எனசெயவேனென்ற பொழுது தொண்டையை (தொண்டை - ஓர்கொடி) அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து களையேறின அவற்கு யான அரசவுரிமையை எய்துவித்து நாடாட்சிகொடுப்பவென்று அவன்கூற அவனும் அவ்நன்மவரவிடத் திணைநுதலின், தினாயனென்பது இவனுக்குப்பெயராயிற்று, [இசை கக்க-மபக்கத்திற் காண்க.] இப்பாட்டு அவனதுநாட்டிலுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைப்பகுதிகளினியல்பையும், அவற்றிலவாழ்மாருடைய தொழில் ஊன ஒப்புரவு முதலியவற்றையும், அவன் காஞ்சிநகரத்து மிக்கசிறப்போடு வீற்றிருத்தலையும், அவன்வள்ளன்மையையுங் கூறும். இதற்காஞ்சிநகரத்துள்ள திருவெஃகாவென்னும் திருப்பதி கூறப்பட்டுள்ளது. மேலேப்பாட்டும் இதுவும் பாணராற்றுப்படையாயிருப்பினும் அடி வரையறையிற் சிறிதும் பெரிதுமாயிருத்தலபற்றி அது சிறுபாற்றற்றுப்படையெனவும் இது பெரும்பாற்றற்றுப்படையெனவும் பெயாபெற்றன

ரு - வது முல்லைப்பாட்டு — இது ௧௦௩ - அடிகளையுடையது, பகைமேறசென்ற தலைவன்வருமளவும் தலைவி ஆற்றியிருத்தல்தது அவன்வந்தலைக்கண்டு தோழிமுதலியோராகிய வாயில்கள் தமமுட்கூறியதாகக் காலிசிப்பும்பட்டினத்தபு பொன்வாணிகளாமகனா நப்பூதனா பாடியது இது தலைவனைப்பிரிந்து தனித்திருக்கும் தலைவியியல்பையும், கால்காலத்தின் தன்மையையும், படை வீட்டிற் பகைவா துயரத்தோடுருத்தலையும், தலைவனது செளரியத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

சு - வது மதுரைக்காஞ்சி — இது ௭௮௨ - அடிகளையுடையது, தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றபாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு வீடுபேறுநிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மாகுருடிமருத்தனா பாடியது இது அப்பாண்டியனுடைய முன்னோர்களின்பெருமையையும், பாண்டிநாட்டின் ஐந்திணைவளங்களையும், மதுரையின்வனப்பையும், அப்பாண்டியனது வீரமுதலியவற்றையும் கூறும். இதற்கேரளது நாளோலக்கச்சிறப்பும் பலசிறந்தாசாருடைய பெருமைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

௩ ஏ - வது. நெடுநல்வாடை — இது ௧௮௮ - அடிகளையுடையது, பகைமேற்சென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைப் பிரிந்துவருநதநிலைவிக்கு அவ்வருத்தந்திரும்படி அவன் பகையைவென்று வினாவிலவருவானகவென்று கொற்றவையைப்பரவுவாள் கூறியதாக அவனை நக்கீரனாபாடியது. இஃது ஐப்பசி கார்த்திகைமாதங்களாகிய

கூடிக் காஸதநினியல்பையும் தனிதநிநுக்கும் தலைவியதவருத்தமிருதியையும், படை வீட்டில் தலைவனிருக்கும்வண்ணத்தையும் விளங்கக்கூறும்.

அ - வது குறிஞ்சிப்பாட்டு:—இது உசுக - அழகையுடையது; தலைவியினதுகேற்றமைகண்டு வருந்திய செவ்விக்கு அறத்தொடுகிறதும் பாங்குகூற்றாக * ஆரியவரசன் பிரகததனை தமீழறிவுறுத்தற்குக் கபிலபாடியது. இது மலைவளங்கனையும், இல்லறமுறைமையையும், தலைவனுந்தலைவியும் தம்முள்வகைத்ததும் அன்புடைமையையும், கற்பின் இனரியமையாமையையுங்கூறும் இதிற பல மலர்விச்சடங்கள் கூறபட்டிள்ளன இதனைப் பெருவகுறிஞ்சியென்றும் வழங்குவர்.

க - வது. பட்டினப்பாலை — இது கங்க - அழகையுடையது, வேற்றுநாட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியதலைவன் தனதுநெஞ்சைநோக்கித் தலைவியைப்பிரிந்துவாடேனென்று செல்வமுங்கிக்கூறியதாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், சோழன்கரிகார்பெருவளத்தானதுபராகிரமத்தையும், அவனதுசெங்கோலையும் பேரழகுபயப்பச்சிறப்பித்தது கடியலூருருத்திரங்கண்ணனார்பாடியது இதிற சோழநாடும் காவிரிநதியும் மிகச்சிறப்பித்தது கூறப்பட்டுள்ளன கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்க்குட்பதினறுதூரூயிரம்பொன் பரிசளித்து இப்பாட்டைக் கரிகார்பெருவளவன் கொண்டானென்பா, இதனை, † “சூழவு செநதம்ழ்ப பரிசில வாணாபொன, பத்தொடாறுதூரூயிரம்பெறப், பண்டு பட்டினப் பாலை கொண்டதம்” என்பதனுணராக

க - வது. மலைபடுகடாம்—இது அசுக - அழகையுடையது, இதற்குக் கூததராறுப்படையெனவும் பெயருண்டு, பரிசில்பெறச்சமைந்த கூததநெருவூட்டபரிசில்பெற்றானெருயன் பலகுறற்கோட்டத்திசு செங்கண்மாததுவேள் நன்னனசேய்நன்னிடத்தே ஆறுறுப்படுததையதாக அநன்னன இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றுர்ப பெருங்கொள்கிணர் பாடியது [சூததா - ஆண்மாக்கள் இவருக்குச் சாதிவரையறையிலது இவர்கள் எணவகைச்சுவையும் மனததின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப்போந்து புலப்பட ஆடுவோர்] இவ்விட அவனிடத்தசசெல்லும் வழியின்மனமையையும், ஆங்காங்குள்ள உணவின் வகைகளையும், அவனது மலை சோலைகாடுகளின் வளங்களையும், அவனது வள்ளன்மையையும், ஆற்றலையும், அவனது சுற்றத்தொழக்கங்களையும், அவனது நாளோலக்க இருபபையும், அவனது நயர்மென்னுமலையிற காரியுணமிக்கவளெனனுந் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையையும், அவனுடையமுனனோ பெருமையையும், அவனூரினியல்பையும், அவனது சேயாறெனனும ஆறுமுகவியவற்றின வளங்களையும் விளங்கக்கூறும். மலைக்கு யாணையை உவமித்து அநனகட்பிறந்த ஓசையைக் கடாமெனச் சிறப்பித்தவதனால் இப்பாட்டு மலைபடுகடாமென்று பெயாபெற்றது இதனை கடுகம் பக்கத்திற்காண்க.

இப்பெருஞ்சிறப்பினவாகிய பாட்டுக்கள் பத்தையும் உச்சிமேற புலவர்கொளநச்சினாககினியருளையுடன படித்துப் பல பிரதிறுபவகளைக்கொண்டு நன்றாகப் பரிசோதித்து, எழுதுவோரால் நோகத வழுக்கனைமாற்றப் பலர்க்கும் எளிதிறபயன்படும் வண்ணம் அச்சிற பதிப்பிக்கவெண்ணிச சென்ற பார்த்திவனூ மார்கழியீழுதல் பிரதிகன்பெறுதற்கு முயன்றுவருகையில, திருவாவதிதுறை யாதீனத்து மகாவதிவாணுமபாது தம்மூசிரியருமாகிய திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரமயின்னையவாகள் பிரதிபொ

* பிரத்தனென்றும், பிரமத்தனென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† கலிங்கத்துப்பராணி, இராசபாரம்பரியம் உஉ.

ன்றுகிடைத்தது அதைவைத்துப் படித்தவருங்காலத்த, வேலூர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, குமாரசாமிஜ்யா ஒருபிரதிகொடுத்தார். அவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று மிகவேறுபாடுற்றிருந்தமையால், பலபிரதிகள் பெறுதற்செண்ணி இத்தமிழநாட்டில் ஆங்காங்குள்ள எனது நண்பர்களாகிய தமிழ்வித்துவான்கள் பலருக்கும் பிரபுக்கள் பலருக்கும் நான் அடிக்கடி கடிதமெழுதியும் தகச்சுவாகளைக் கொண்டு எழுதுவீர்தும் எனக்குக் கிடைக்கும் விடுமுறைநாட்களில் பலஇடங்களுக்குப் போய்வந்தும் எனது அன்பர்களை ஆங்காங்கு அனுப்பியும் மிகச் முயற்சியெய்துவந்தேன

அப்பொழுது திருவாவடுதறையாதிலுள்ள தத ஸ்ரீஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகரவர்கள், ஆறுமுகமங்கலத்தில் முன்னமிருந்தவரும் பல பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களை மிகமுயன்று தேடித் தமதுகையாலேயே அவற்றை எழுதித்தொகுத்தவருமாகிய குமாரசாமிபிள்ளையவர்களுடைய பிரதியை வருவித்துக்கொடுத்துப் புறநதவிசெய்தாராக அப்பால், திருநெல்வேலி ம-ந-ந-ஸ்ரீ * கவிராஜ நெல்லையப்பிள்ளையவர்களும், * கவிராஜ ஈசுவரமூர்த்தப்பிள்ளையவர்களும், தங்கள் வீட்டிற் பிருந்தபிரதையை உதவியதன்றி வணங்குபேட்டையில் முன்னமிருந்த திருப்பாற்கடனாகவிராயரவர்கள் பிரதியையும், ஹெயர் பேரராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ திருப்பாற்கடனாகவிராயரவர்களிடத்திருந்து வாங்கித்தந்தாராக பின்பு ஸ்ரீவைகுண்டத்திருக்கும (ஸ்கூலஸபாஅஸிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டர்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ ஆர் சிவராமஜ்யரவர்கள், ஆழ்வார்திருநகரி (ஸபர்ஜிஸ்ட்ரா) ம-ந-ந-ஸ்ரீ சி. இராமஸ்வாமிஜ்யரவர்கள், ஸ்ரீவைகுண்டம் (வக்கீல்) ம-ந-ந-ஸ்ரீ சுப்பராயமுதலியாரவர்கள் முதல்போருடைய சகாயத்தாற் பல்விடத்துஞ்சென்று பார்த்தபொழுது ஆழ்வார்திருநகரியிலுள்ள தீராதவினைதீர்த்த திருமேனிகவராயரவர்கள் பரமபரையோராகிய தேவாபிரான கவிராயரவர்கள் பிரதியொன்று கிடைத்தது. இந்தப்பிரதினைப் பெறுவதற்குத் திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் யான சஞ்சாரஞ்செய்தபொழுது திருக்குறளுலததைச்சாராத மேலகரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ திரிகூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் கூடவே சிலநாள்களிருந்து எனக்குச் செய்த உதவிகள் பல. அதன்பின்னா, பலவிடத்துஞ்சென்று தமது அருமப்பாருளைச் செலவுசெய்து பழைய தமிழ்ப்புத்தகங்களைத் தேடித் தொகுத்தவரும் அவற்றைப்படித்துக் காலங்கழித்தலையே பெரும்பயனாக எண்ணியவருமாகியபொள்ளாச்சிவித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ சிவனபிள்ளையவர்கள் எனமுயற்சிக்கூர்வாகத் தமதுபிரதியை அனுப்பினார்கள்

அப்பால், தருமபுரஆதின மடத்துப் புத்தகசாலையிலிருந்து மிகப்பழமையான பிரதியொன்று கிடைத்தது அதற்குமேல், சற்றேறக்குறைய இருவருடங்களுக்கு முன்பு சென்னையைச்சார்ந்த திருமயிலையிலிருந்த திருநெல்வேலி வித்துவச்சிரோமணியாகிய திருவமபலத்தினனமுதம்பிள்ளையவர்களுடைய புத்தகங்களையாவும் ஹெ. திருமயிலை அண்ணாசாமியுபாத்தியாயாவீட்டில் உள்ளனவென்று தெரிந்து இப்பொழுது திருவல்லிக்கேணியிலிருக்கும் ம-ந-ந-ஸ்ரீ வை விசுவநாத சாஸ்திரிகளுடைய சகாயத்தாற் சென்று பார்த்தபொழுது ஒருபிரதிகிடைத்தது அதன்பின், பழைய தமிழ் நூலாராய்ச்சியையே இடைவிடாது செய்தொழுதுகின்றவராகிய (தபால்

* இவர்களருளும், திருவமபலத்தினனமுதம்பிள்ளையவர்களுக்கும் திருப்பாற்கடனாகவிராயரவர்களுக்கும் ஆசிரியராகிய அம்பலவாணதேசிகரவர்களுடைய வாக்கள்கள்

இவர் மகாவலித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய ஆசிரியர்

மு க வு னா .

ஸூப்பிரின்டெண்டன்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வி கனகசபைபிள்ளையவர்கள் தமது பிரதியை அன்போடு உதவினார்கள்.

இப்பிரதிகளுள் பூர்த்தியாக இல்லாதனசில.

ஆறுமுகமங்கலத்துப் பிரதியில்மட்டும் திருமுருகாற்றுப்படைமூலமும் பொருநராற்றுப்படைமூலமுமிருந்தன; மற்றைச் சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய எட்டிற்கும் மேற்கூறியபிரதிகளில் ஒன்றிலேனும் மூலம் தனித்துக்கிடையாமையின், உரைக்குமுன்னம் சிறிதுசிறிது ஒருமொழியுந் தொடாமொழியுமாக எழுதப்பட்டுள்ள மூலபதங்களை யேயிணைத்து எனது சிறற்றிலிற்கு எட்டியமட்டும் அடிவரையறைசெய்து சிறுபாணாற்றுப்படைமுதலிய பாட்டுக்களெட்டினையும் தனித்தனியே எழுதிக்கொண்டேன் உரையாசிரியர்களால் இவற்றிலிருந்து பழைய இலக்கிய இலக்கணவுரைகளில் உதாரணமாக எழுதப்பட்டவற்றுள் கிடைத்த சில, இவற்றின் மூலங்களை இணைஞ்ஞாலத்து எனக்குப் பேருதவியாக இருந்தன

பின்பு சென்னைச் சருவகலாசாலையைச் சார்ந்த கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இந்தப் பத்துப்பாட்டுப்பிரதி யிருப்பது தெரிந்து அதனோடு எனதுபிரதியை ஒத்திட்டுவருகையில் அப்புத்தகத்திறு பெரும்பாணாற்றுப்படைமூலமும் முல்லைப்பாட்டு மூலமுமிருப்பகணவி அவற்றோடு நான் எழுதிவைத்ததுகொண்டிருந்த ஓடி பாட்டுக்களின் மூலங்களை ஒப்புநோக்கிக்கொண்டேன் அந்தப்பிரதியில்

“முருகாறு பொருநாறு சிறு பாணாறு முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி பரிதாய பொருடமூவா நெடுநல வாடை பட்டினப்பாலை குறிஞ்சி மலைக் டாமு மருவாரும் பொழில்புடைசூழ களந்தை மூதூர் வருசிவப்ப பூபனருள் வேல பூபன் உரையோடு மெழுதினனா தலிலை லனனா னோங்குபெருஞ் செலவமிசை யுறறு வாழி” என்னும் பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருந்தது.

மேற்கூறிய பிரதிகளொவ்வொன்றும் ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியபையாதனவாயிருந்தாலும் மீளாட்சிசுத்தரம்பிள்ளையவர்கள் பிரதியும், வண்ணாபேட்டைப்பிரதியும், ஆழ்வாதிருக்கரிப்பிரதியும், தருமபுரவாதீனத்துப்பிரதியும் மிகப்பயன்பட்டன. இப்பிரதிகளையாவற்றுகளும் சிறியதொடாகளசிலவற்றிற்கு ஒன்றிலேனும் உரைகிடைக்கவில்லை.

*“புகழ்தரு மறைக்கு மேலோன் புடாசகன புரத்தின் மேன்மை

நிகழ்தர நிகழ்தக வல்லை நீகொலென நெனது நெஞ்சே

யிகழ்தர வெழுந்த நாணு மிசையுந் தினம்போ ராடி

யகழ்தர நானந் தோற்ற தாசையே வென்ற தம்மா”

என ஆன்றோர்கூறியவாரே, வித்துவச்சிரோமணிகளாறு பரிசோதித்தற்குரிய இப்பாட்டுக்களையும் இவ்வுரையையும் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் மிக்கநாணமுடைய, னேனும் இவற்றை யாவருக்கும் எளிதிர்பயன்படுமபடி செய்யவேண்டுமென்று வரம்புகடந்தெழுந்த ஆசைமேலிட்டால் அந்தநாணத்தை யிழந்து அச்சிற்பதிப்பிக்கத்தீனிந்தேன்.

இப்பத்துப்பாட்டுரையைப் பரிசோதிக்கத் தொடங்கிய நான்குமாதல் எனக்கு மனத்தளாச்சியுண்டாகாதபடி அடிக்கடி ஊக்கமளித்து வந்த திருப்பாதிரிப்புலியூர் ம - ா - ா - ஸ்ரீ ஸாது - சேவைதயரவர்கள் இவற்றின் அருமைபெருமைகளைப் பல

* திருக்குற்றல்புராணம், அவையடக்கம்

ருமறியும்படி செயததன்றித் தாம் முந்திக் கையொப்பமிட்டிப் பொருளுதவியுஞ் செய் தார்கள்

அதன்பின்பு, செந்தமிழ்ப்பாஷாபிமானிகளாகிய திருவாவடுதறையாதீனத்து ஸ்ரீமூர்த்தி அம்பலவாணதேசிகரவர்களும், மதுரை(டிபடி.கலெக்டர்) ம-நா-ந-ஸ்ரீ ம. தில் லையாமகம்பிள்ளையவர்களும், தஞ்சாவூர் (ஜில்லா டீக்கார்ட்டிலுக்கீல்) ம-நா-ந-ஸ்ரீ கீ. சி. சிவிராசபிள்ளையவர்களும், சிவகங்கை (ஸ்ப்டி. விஷன்சிறுவயல் ஜமீந்தாரவர்களாகிய) ம-நா-ந-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்களும், சோழன்மாளிகை (மிராசு) ம-நா-ந-ஸ்ரீ இரத்தினம்பிள்ளையவர்களும் அன்புடன் கையொப்பமிட்டி மிக்கபொருளுதவியுஞ் செய் தார்கள் இவர்களுள் ம-நா-ந-ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத்தேவரவர்கள் என்னை முன்னம் அறியாதவர்களாயிருந்தும் இவற்றைநன்குமதித்து நலசமமயத்துசெய்த பேருதவி யாலேயே இவை வினாவில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறவேறின மேற்கூறிய இவ்வணமையாளர்களுடைய பெருந்தகைமையையும், இப்பதிப்பின்பொருட்டுத் தத்தமக்கியன்ற வளவு கையொப்பஞ்செய்து முற்பண முதலியவர்களாகிய குமபகோணம் சென்னை மதுரை இராமநாதபுரம் திருவநதபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள கனவான்களுடைய பெருந்தகைமையையும் நான் மிகப்பாராட்டுகின்றேன்

இவ்வுரையைப் பதிப்பிக்குங்காலத்து இடம் விளங்காமேற்கோள்களுள் இடம் விளங்கியவை:—

பக்கம்.	வரி	நூல்.
கஉ	கக	“மாயோ னன்ன மால்வரைக கவாஅன்” நற்றிணை, கூஉ.
உஎக	கக	“சேசேனோன் மாட்டிய நறுமபுகை ஞெஞ்சி” குறுந்தொகை, கடு.

சச்சினாகதிரியா இப்பத்துப்பாட்டுமையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய நூல்களுள் விளங்கிய நூல்களின் பெயர்க்காதி —

க.	அகநானூறு	கக	நற்றிணை.
உ	ஆசாரககோவை	கஉ	நாலடியார
க	கலித்தொகை	*கக	நெடுநல்வாடை
ச	குறுந்தொகை	கச	பதிற்றுப்பத்து
ரு	சிலப்பதிகாரம்	கரு	பரிபாடல்.
*க	சிறுபாணாற்றுப்படை	கசு	பழமொழி.
எ		கஎ	புறநானூறு
அ		*கஅ	பெரும்பாணாற்றுப்படை
க	திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார	*கக	மதுரைக்காஞ்சி
க()	திருவாசகம்		

அடியிறகுறித்தசொற்கள தத்தம நேரேயுள்ள வடிவங்களாகப் பழைய எட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தன. இன்னும் இவ்வாறிருந்த சொற்கள் சில

க.	அடம்பு—அடம்பு.	எ	கொடிஞ்சி—கொடுஞ்சி
உ	அணிமை—அணுமை.	அ	சந்தி—சந்து.
க.	கண்டசருக்கரை—கண்டசருக்கரை	க	ஞெமிர்ந்து—ஞெமாந்து.
ச	கலுழதல்—கலிழ்தல்	க()	தொடங்கல்—துடங்கல்.
ரு	குரிசில்—குருசில்	கக	பரிதி—பருதி.
சு.	குறிஞ்சி—குறுஞ்சி.	கஉ.	முகூததம்—முகிழததம்.

* இவ்வடையாளமுள்ளவை ப்பபத்துப்பாட்டினுட்பட்டவையே.

இப்பத்துப்பாட்டு நச்சினார்க்கினியருளாய எனது சிற்றறிவிற்கெட்டியமட்டு
மேபரிசோதித்துப்பதிப்பித்தேனதலின், இப்பதிப்பில் ஆங்காவருக்காணப்படும் பிழை
களையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் தயைசெய்து விவேகிகள் தெரிவிப்பின் அவ்வுத
வியை நான் ஒருபொழுதும்மறவேன்

இவற்றைப் பரிசோதித்தவந்தகாலத்தும் அச்சிட்டவந்தகாலத்தும் எனது கூட
வேயிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த திருமாளார் ம-மா-ம-மீ கிருஷ்ணையருடைய நன்றி ஒரு
பொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று

இக்காலத்து மிக அருகிவழங்குகின்ற பழையநூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஆரா
ய்துப்பதிப்பித்தலில் மிக்கவிருப்பமுடையனேனும், சேவகசிந்தாமணி அச்சிடப்பட்டு
நிறைவேறியகாலத்தொடங்கி, கொழும்புகரத்துப் பிரபுசிகாமனியும் செந்தமிழ்ப்பா
ஷாபிமானியுமாகிய ம-மா-ம-மீ பொ - குமாரசாமிமுதலியாரவர்கள், ஐந்துகாப்பிய
த்துள் இரண்டாவதாகிய சிலப்பதிகாரத்தை அடியார்க்குநல்லாருளாயுடன் பதிப்பித்
துப் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும் அந்தச்செலவைத் தாம கொடுப்பதாகவும்
அடிக்கடி அன்போடு எழுதியனுப்பதலால், முந்தி அந்நூலை அவ்வுளாயுடன் பதிப்பி
க்க நிச்சயித்திருக்கிறேன்.

இப்பத்துப்பாட்டைப்போலவே நானபதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும்
கருதியவண்ணம் நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும், இம்முயற்சிக்குப் பொருட்
கொடையினாலும் மனம் வாக்குக் காயங்களின் முயற்சிகளினாலும் உதவியுதவரு
வோர் பெருமான்மேலவையுடையபொருட்டும் திருவருள்சுரக்கும்படி, சங்கப்பலவர்களின்
கருவாயுமாகவீற்றிநூது விளங்கிய ஸ்ரீ மீஷட்சிந்தரேசருடைய திருவழிகளைப்
பிரார்த்திக்கின்றேன்

[தமிழ்த் தெய்வம்]

“மஹமுதற கிளந்த பாயான மதிமுகிழ முடித்த வேணி
யிறைவர்தம் பெயரை நாட்டி யிலகணஞ் செய்யப் பெற்றே
யறைகடல் வளைப்பிற பாடையினேத்தமவென் றூரி யத்தோ
நீழத்தரு தமிழ்தெய்வத்தை யுண்ணினைத் தேத்தல் செய்வாம்”

[சங்கப்புலவர்]

* “தடவரை முனிவ னீன்ற தமிழ்க்கொழுங் குழவி தன்னைப்
படாவெயி லுமிழஞ் சங்கப் பலகையாந் தொட்டி லேற்றி
நடைவர வளர்த்து ஞால் நனந்தலை மறுசில் விட்ட
மடன்று புலமை யோரை மனத்தியா நினைத்து மன்றே.”

[நச்சினார்க்கினியர்.]

எவனால் வாயிடைவந் தமுதவா யடையனென வியமப்ப பெற்றோன்
எவன்பண்பைப் பணுவலபல விறவாது நிலவவுரை யெழுதி யீந்தோன்
எவன்பரம வுபகாரி யெவனச்சி ஞாக்கினிய னெனும்பே ராளன்
அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலாகவென தகத்து மன்னே

குமபகோணம்

ஸீரோதிருந்

ஆனம்

}

இங்ஙனம்,

உததமநான்புரம்

வே. சாமிநாதையன்.-

கணபதி துணை.

பத் துப்பாட்டு

நச் சி னு ர் க் கி னி ய ரு னா.

மு த லா வ து

திருமுருகாற்றுப்படை.

[க.—தீர்ப்பரங்குன்றம்]

- உலக முவபப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநாத் தாங்கிய மதனுடை நோன்றுட்
ரு செறுநாத் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
வாள்போழ் விசமபில் வள்ளுறை சிதறித
தலைபபெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
கரு திருள்படப் பொதுளிய பராரா மராஅத
துருள்பூந் தண்டார புரளு மார்பினன்
மாலவரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்
கண்கிணி கவைஇய வெண்ணெஞ் சீறடிக்
கணைக்கால் வாங்கிய நுசப்பிற பணைத்தோட்
கரு கோபத் தன்ன தோயாப பூந்துகிற
பல்காசு நிராதத சில்கா முலகுற
கைபுணைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
னாவலொடு பெயரிய பொல புனை யவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குரு டெ ிர்தீர் மேனித
உரு துணையோ ராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறித முடையிடுபு

ப த் து ப் ப ா ட் டு .

- பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஜிய தேங்கமழ் திருதுதன்
- ௨௫ மகரப் பஞ்சவாய் டூழமண் ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
களைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச செவ்வரும
- ௩௦ பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
வண்காது நிறைந்த பிணடி யொண்டளிர்
துண்பூ ணுகந் திளைப்பத தின்காழ்
நறுங்குற டிரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுபபக கோங்கின்
- ௩௫ குவிமுகி ழிளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்
வேங்கை துண்டா தப்பிக காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிளாருபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய *வேன்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் நேததிப பலருடன்
- ௪௦ சோதிதழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப பாடிச
சூரர மகளி ராடுஞ் சேரீலை
மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கததுச
சுரும்பு மூசாச சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
- ௪௫ பார்முதிர் பனிக்கடல கலங்கவுள் புகஞ்ச்
சூர்முத றடிந் சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுபபிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
சுழலவிழிப பசங்கட் சூர்நந் நோக்கிற
கழல்கட் கூடையொடு கடுமபாமபு தூங்கப
- ௫௦ பெருமுலை யலைசுஞ் காதிற் பிணர்மோட
டுருகெழு செலவி னஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி யாடிய கூருகாக கொடுவிரற்
கண்டொட் டுண்ட கழிமுடைக கருந்தலை
யொண்டொடித தடக்கையி னேந்தி வெருவா
- ௫௫ *வேன்றடு விறறகனம பாடிதகோள் பெயரா
நிணந்தின் வர்ய டுணங்கை தூங்க
விருபே ருருவி டென்தேபே ரியூக்கை
- *
- * வென்றடு விறலென்றும் பாடம்.

- யறுவேறு வகையி னஞ்சுவர் மண்டி
யடிணர் நல்வல மடங்கக கவிழிணர்
- ௬௦ மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத
தெய்யா நல்விசைச் செவவேற் சேஎய்
சேவடி படருஞ் செமம லுள்ளமொடு
நலமபுரி கொள்கைப் * புலம்பிரிந் துறையுஞ்
செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
- ௬௫ னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
வின்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே
செருப்புகன் நெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநாத் தேய்த்த போரரு வாயிற்
- ௭௦ திருவீற் திருந்த தீதுதீர் நியமந்து
மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயி
னிநுஞ்சேற் றகலவயல விரிந்துவா யவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்த லூதி நெற்படக்
- ௭௫ கண்போன் மலர்ந்த காமர் சுனைமல
ரஞ்சிறை வண்டி னரித்தண மொலிக்குங்
குன்றமார் துறைதலு முரிய னதாஅன்று
- [௨.—திருச்சீரலைவாய்]
- வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிதுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
- ௮௦ படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுநடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற்
கால்கிளர் தன்ன வேழ மேல்கொண்
டைவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய
முடி யொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
- ௮௫ மின்னுற ழிமைப்பிற சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருடம வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ *
- யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்
- ௯௦ மனனேர் பெழுதரு வாணிற் முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்

* புலம்புரிந் துறையுமென்றும் பாடம்.

† இன்னிசை யென்றும் பாடம்.

- பல்க்திர் விரிந்தன் ரெருமுக் ஷெரும்கு
மார்வல ரோத்த வமர்ந்தினி தொழுகித்
காதலி னுவந்து வரங்கொடுத்தன்தே யொருமுக
கூரு மந்திர விதியின் மரபுனி வழாஅ
வந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே யொருமுக
மெஞ்சிய பொருள்களை யேழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் குமமே யொருமுகரு
செறுநரத் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கூரு கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களும்வேட் டன்தே யொருமுகங்
குறவர் மடமகள் கொடி போ னுசுப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமார் தன்தே யாங்கம
மூவிரு முகனு முறைநவின் ரெருமுகலி
ஓரந் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மாபிற்
கூரு செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்ந்தோள
விண்ணெலன் மரபிணையாக கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை
ககரு யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை
யையிரு வட்டமொ டெஃடுவலந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை
ககரு பாடின படுமணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற் விசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
ககரு வயிரொழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
வுரந்தலைக் கொண்ட வருமியி முரசுமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசம்பா ருக் வினாசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வேங்குயா விழுசசி
ககரு ரலைவாய்ச சேறனு நிலைஇய பண்பே யதாஅனறு

[ந.—திருவாவின்ன்துடி.]

சீனா தைஇய வுடுக்கையுர் சீரொடு
வலம்பரி பரையம் வானரை மடியினர்

க.—திருமுருகாற்றுப்படை.

- மாசற விமைககு முருவினர் மானி
 னுரிவை தைஇய லுன்கெடு மாபி
 கநட0 நென்பெழுந் தியங்கு மியாககையர் நன்பகற்
 பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகடொடு
 செறற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்
 கறறோ ரறியா வறிவினா கறறோககுத
 தாம்வரம பாகிய தலைமையா காமமொடு
 கநடு கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடுமபை
 யாவது மறியா வியலபினா மேவரந்
 துனியில காட்சி முனிவர் முறபுகப
 புகைமுகந் தனன மாசி றுவுடை
 முகைவா யவிழ்ந்த தகைஞ் சூகததுச
 கச0 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவி
 னல்லியாழ் நவினற நயனுடை நெஞ்சின
 மெனமொழி மேவல ரின்னரம புளர
 நோயின் றியன்ற யாககையா மாவி
 னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
 கசடு பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப
 பருமந் தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின் றி விளங்கக
 கழிவோ டொடுங்கிய சூமபுடை வாலெயிற
 றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுநதிறற
 கடு0 பாம்புபடப் புடைக்கும பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப
 புள்ளணி நீள்கொடிச செல்வனும வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முககண்
 மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செலவனு
 கடுடு தூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டதது தூறுபல
 வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத
 தீரிரண் டேந்திய மருபி நெழினடைத
 தாழ்பெருந் தடககை யுயாதத யானை
 யெருத்த மேறிய திருக்கிளா செலவனு
 கசு0 நாறபெருந் தெய்வத்து நன்னகா நிலைஇய
 வுலகங் காக்கு மொன்றுபுரி கொள்கைப
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 வேமுறு ஞாலந் தன்னிற றேனறிக
 தாமரை பயந்த தாவி லாழி

6

ககூரு நான்முக வெருவம் சுட்டிக் காண்வரப்
பகலிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே நியற்கைப பதினொரு மூவரோ
டொன்பதிற் றிரட்டி யுயர்நிலை பெற்றீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
கஎ0 வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீபபட
வுருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
வுறுகுறை மருங்கிறறம் பெறுமுறை கொண்ம
ரந்தரக கொட்பினர் வந்துடன் காணத்
கஎரு தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்ன
ளாவி னன்குடி யசைதலு முரிய னதாஅன்

[சு —நீருவேரகம்]

நிருமூன றெய்திய வியலபினின் வழாஅ
திருவாச சுட்டிய பலவேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியாண்
கஅ0 டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முததீச் செல்வத
திருபிறப பாளர் பொழுதறிந்து நுவல
வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண்
புலராக் காழகம் புலர வுடஇ
கஅரு யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவில்ப் பாடி
விரையுறு நறுமல னோந்திப் பெரிதுவர்
தேரகத் துறைதலு முரிய னதாஅன்று
[ரு.—தூன்றுதோறுடல்.]

ககூ0 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
னம்பொதிப் புட்டில வினாஇக் குளவியொடு
வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
னறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
! கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
ககூரு நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேற்றம்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற்
குண்டுகளை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி

- ௨௦௦ யிணைத்த கோதை யணைத்த கூந்தன்
முடித்த குல்லை யிலையுடை நறுமீசுச்
செங்கான் மராஅத்த வாவிண ரிடையிடுபு
சுருமபுணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாகதமை
திருந்துகா முல்கு நினைப்ப வுடஇ
- ௨௦௫ மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு
செய்யன் சிவந்த வாதையன் செவ்வரைச
செயலைத் தண்டனிர துயலவருங் காதினன்
கசகினன் கழலினன் செச்சைக கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறுமபல் வியத்தன்
- ௨௧௦ றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்
கொடிய நெடியன் நெடியணி தோள
னரம்பார்த தனன வின்ருற் நெருதியொடு
குறுமபொறிக கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகலினன்
- ௨௧௫ முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
மென்றோட் பலபிணை தழீஇத்தலைத் தநது
குன்றுதோ ருடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅஃ
[சு —பழழகீசோலை.]
- சிறுதினை மலரொடு வினாஇ மறியறுத்து
வாரணக கொடியொடு வயிற்பட சிறீஇ
- ௨௨ யூநர் கொண்ட சோகெழு விழவினு
மாவல போத்த மேவரு நிலையினும
வேலன றைஇய வெறியயா களனுங்
காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருசதியும
யாறுங் குளனும வேறுபல வைப்புரு
- ௨௨௫ சதுக்கமுஞ் சந்தியும புதுபூங் கட்டபு
மன்றமும பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவா
நெய்யோ டையனி யப்பியை துரைத்துங்
குடந்தம பட்டுக கொழுமலர் சிதறி
- ௨௩௦ முரண்கொ ளுருவி னிரண்டு னுடஇச
செந்தூல் யாதது வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலையு மாகாட் கொழுவிடைக்
குருதி யொடு வினாஇய துவெள் ளரிசி
சில்பவிச் செய்து பலபிரப டிரீஇர்
- ௨௩௫ சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவினா தெளிததுப்

- பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
நறுமபுகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
- ௨௪௦ யிமிழிசை யுருவியோ டின்னியங் கறங்க
வுருவப் பல்பூத தூஉய் வெருவாக்
குருதிச செந்தினை பரபடிக் குறமகண்
முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
முருகாற்றுப் படுதத வருகெழு வியனக
- ௨௪௫ ராடுகளுஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
யோடாப பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
வாண்டான் டிறைதலு மறிந்த வாறே
- ௨௫௦ யாண்டான் டாயினு மாகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி *முகனமர்ந் தேத்திக
கைதொழுஉப் பரவிக காலுற வணங்கி
நெடுபெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை
யைவரு ளொருவ னங்கை யேறப்
- ௨௫௫ வறுவா பயந்த வாறமர் செல்வ
வாலகெழு கடவுட் புதலவ மாலவனா
மலைமகண் மகனே மாறறோ கூற்றே
வேற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
விழையணி சிறப்பிற் பழையோள குழனி
- ௨௬௦ வானோர் வணங்குவிற றுனைத் தலைவ
மாலை மார்ப் தூலநி புலவ
செருளி ளொருவ பொருவிறன் மன்ன
வந்தணர் வெறுகை யறிந்தோர் சொன்மலை
மங்கையா கணவ மைந்த ரேறே
- ௨௬௫ வேலகெழு நடசுனைச் சால்பெருஞ் செல்வ
குன்றங் கொன்ற குன்றாக் பொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவகாக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பல்புகழ் நன்மொழிப் புலவ னோறே
யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
- ௨௭௦ நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் டேளய்

- மண்டமர் கடந்தநின் வென்ற டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கு முருகெழு நெடுவேந்
௧௧—பேரியோ ரேத்தும பெருமபெய ரியவுந்
௨௭௫ சூர்மருங் கறுத்த மொய்ப்பின் மந்வலி
பேர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யானறி யளவையி னேத்தியுனாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிராக் கருமையி
னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னொடு
௨௮௦ புறையுந் ரில்லாப புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறுபல லுருவிற் குறுமபல் கூளியர்
சாறயா களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றுனே முதுவா யிரவலன்
௨௮௫ வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறலவிளங் குருவிந்
வான்றோய் நிவப்பிற் றுன்வந் தெய்தி
யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைததன்
௨௯௦ மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
யஞ்ச லோமபுமதி யறிவின்* வரவென
வன்புடை நன்மொழி யனோஇ விளிவின்
றிருணிற் முந்நீர் வனோஇய வுலகத்
*தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
௨௯௫ பெறலரும் பரிசி னலகுமதி பலவுடன்
வேறுபல றுகிவி னுடங்கி யகில்குமர்
தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
பூவுடை யலங்குசினை புலமபவோ கீண்டு
வின்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றெடுத்த
௩௦௦ தண்கம முலரிருல் சிதைய நன்பல
வாசினி முதுகனை கலாவ மீமிசை
நாக நறுமல ருதிர பூகமொடு
மாழுக முசுக்கலை பணிப்பப் பூதுத
விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
௩௦௫ முத்துடை வான்கோடு தழீஇத்தத்துற்று
நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
வாழை முழுமுத லுமியத் தாழை

யிளநீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
கறிக்கொடி க் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
கூ0 மடநடை மூர்னை பலவுடன் வெவீஇக்
கோழி வயபபெண்ட யிரியக் கேழலோ
டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன
குருஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம
பெருங்கல் விடரகைச் செறியக் கருங்கோட்
கூகரு டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிமுமென விழிதரு மருவிப
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

க.—நீ ரு ப் ப ர ங் து ன் ற ம்

உலகம் என்பதுமுதற் கணவன் (சு) * என்னுந்நுணையும் ஒருதொடா
உலகம் உவப்ப—சீவான்மாகுகள் உவப்ப,
உலகமென்பது பலபொருளொருசொல்லாய் நிலத்தையும், உயிர்களையும், ஒழு
க்கத்தையும் உணாததிற்குமேனும் ஈண்டு உவப்பவென்றதனான், மண்ணிடத்து
வாழுஞ் சீவான்மாகுகளை யுணாததிறறு
* [வலனோடி திரிதரு:] ஏபு வலன் திரிதரு—எழுந்து மகாமேருவை வலமாகத்
திரிதலைச்செய்யும்,

பலர் புகழ் ஞாயிறு—எல்லாச்சமயத்தாரும் புகழும் ஞாயிற்றை,

கூடற் கண்டாங்கு—கடவிடத்தே கண்டாறபோல,

இது வினையெச்சவுவமம்; † “விரவியும் வருஉ மரபின வென்பு” என்பதனால்,
தொழிலுவுமும், வண்ணவுவமமும் பற்றிவந்தது; என்னை? ஞாயிறு இருளைக்கெடுக்
குமாறுபோலத் தன்னை மனத்தால் நோக்குவார்க்கு மாயையைக் கெடுத்தவிற் றொழி
லுவுமும், தன்னைக் கட்புலனால் நோக்குவார்க்குக் கடவிற்பசுமையும் ஞாயிற்றின்
செம்மையும்போல மயிலிற்பசுமையும் திருமேனிச்செம்மையுந் தோன்றவின் வண்
ணவுவமமுதல கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

[ஓவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரோளி.]

ஓ அற இமைக்கும் அவிா ஒளி—இருவகை யிந்திரியங்களும் தாம் செல்லுதற்கு
ரிய பொருள்கண்மேற் சென்றுதவகுதல் இல்லையாக இமைத்துப் பார்த்தற்குக் கார
ணமாகும் விளங்குகின்ற ஒளி,

ஓ என்பது ஓரொழுத்தொருமொழியாகிய தொழிற்பெயா. இமைத்தல் - கண்க
ளின் இதழ்களிரண்டினையும் குவித்தல்; அது † “அதல திமையா நாட்டம்” என்பத
னானாக.

* இந்த இயைபிலிசைக்குறிக்கப்பட்ட எண்ணும், இப்படியே பின்னர் ஆங்
காங்குப்பதிப்பிக்கப்படும் எண்களும் தத்தம் முன்புள்ள மொழிகளையேனும், அம்மொ
ழிகளைப்பொருளாகப்பெற்ற மொழிகளையேனு முடைய (மூலத்தின்) வரியைப் புலப்
படுத்தும்.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ.

‡ அகநானூறு, “கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த், தாரன் மா

சேண் விளங்கு ஒளி—கட்புலனால்நோக்குவாரா கண்ணிடங்க ளெல்லாவற்றி னும் சென்றுவிளங்குகின்ற ஒளியினையும்,

உவப்ப எழுந்து திரியும் ஞாயிற்றைக் கடற்கண்டாங்கு அவிர்கின்ற ஒளியெனத் தொழிலுவமங் கொள்ளுவகால் வினைமுடிக்க. இனி உவப்ப எழுந்து திரியுஞாயிற் றைக் கடற்கண்டாங்குச் சேணவிளங்கொளியெனை வண்ணவுவமங் கொள்ளுங் கால் வினைமுடிக்க.

உறுநாத் தாங்கிய மதன் உடை நோன் தாள்—தன்னைச்சோந்தவர்கள் தீவினை யைப்போக்கி அவரைத்தாங்கிய, அறியாமையை உடைத்தற்குக் காரணமாகிய வல் யினையுடைய தாளினையும்,

செறுநாத் தேய்த்த செல் உறழ் தடக் கை—அழித்தறகுரியாரை அழித்த இடி யைமாறுபட்ட பெருமையினையுடைய கையினையும்,

மறு இல் கற்பின் வாள் துதல கணவன்—மறக்கற்பில்லாத * அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய துதலினையுமுடைய இந்திரன்மகள் தெய்வயானையாரா கணவன்.

இப்பெயரை முற்கூறினார், படைத்தற்குங் காத்தற்கும் உரிமைதோன்ற ஒளியினையும் (க), தாளினையும் (ச), கையினையும் (ரு) உடைய கணவனென முடிக்க.

கணவனென்பது ஈண்டு முருகனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

கார்கோள் என்பதுமுதல மாரபின்ன (கக) என்னுந் துணையும் ஒருதொடர்

கார்கோள் முகந்த கமளு சூல மா மழை—கடலிலே முகந்ததனுண்டாகிய நிறைவினையுடைத்தாகிய சூலினையுடைய பெருமையையுடைய மழை,

கார முகக்கப்படுதலிற் கடல கார்கோளென்று பெயாபெற்றது, ஆகுபெயர்.

வாள் போழ் விசும்பில் வன் உறை சிதறி—திங்களும் ஞாயிறும் இருளை நீக்கும் ஆகாயத்தே பெருமையையுடைய துளியை முற்படச்சிதறி,

வாள் - ஆகுபெயர்.

தலைப்பெயல் தலைஇய தண நறுங் கானதது—கார்காலத்தது முதற்பெயலைச் சொ ரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்தது,

இருள் படப் பொதுளிய பராரா மராதது—இருட்சியுண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய †செங்கடம்பினது,

பராரா - பண்புதொகைச்சந்திமுடிபு வேற்றுமையென்றுணாக

‡ உருள் பூந் தண் தார் புரளும் மார்பின்ன—‡ தேருள்போலும் பூவாற்செய்யப் பட்ட சூளிர்த மாலைசையு மாரபினையுடையவன்,

லையன் மலைந்த கண்ணியன், மார்பின்னத்தே மையினுணரா, னுதல தீமையா நாட்ட மிகலட்டுக், கையது கணிசசியொடு மழுவே மூவாய், வேலு முண்டத் தேர்லா தோ டுகே, யூந்த தேறே சோந்தோ ஞமையே, செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா, னில னுகுபிறை யன்ன வ்ளங்குவால் வையெயிற், றெரியகைந் தன்ன வலிர்ந்துவிளங்கு புரிசடை, முதிராத் திங்கனொடு சுடருஞ் சென்னி, மூவா டுமரநு முனிவரும் பிறநு, மியாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின், வரிசினர் வயமா னுரிவை தைஇய, யாழ் கெழு மணிமிடம் றந்தணன், றாவி றுணிழற் றவிந்தன்ற லுலகே” கடவுள் வாழ்த்து; பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார்

* அருட்கற்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

† வெண்கடம்பென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

‡ “உருளினர்க் கடம்பி னொலிதா ரோயே” என்றார் பரிபாடலிலும்.

உருள்பூ உவமத்தொகையாகவின், உருள்பூ உருட்பூவென உறழ்ச்சிமுடிபெய்தும். இனி உருளும்பூ உருண்டபூவென வீணத்தொகையுமாம்

மழை சிதறித் தலைஇய கானத்து மரஅத்துத் தார் புரளும் மார்பினனென முடிக்க.

இது போகத்திற்குரிய தா; இதனை முற்கூறினா, வாணுதல்கணவனென்றதனைநோக்கி.

மால்வரை என்பதுமுதற் சென்னியன் (சசு) என்னுந்துணையும் ஒருதொடர்.

மால் வரை நிவந்த சேண உயா வெற்பில்—பெருமையையுடைய மூங்கில்வளர்ந்த தேவருலகனவாகச் செல்லவுயர்ந்த மலையில்,

வரைகளை யுடைமையின், வரையாயிற்று, இஃது ஆகுபெயர்; * “பெரிய வரை வயிரங் கொண்டு” என்றார் பிறரும் இனித திருமால்போலும் குவடுகளோங்கிய வெற்பென்றுமாம்.† “மாயோ னன்ன மால்வரைக கவான்” என்றாரபிறரும்.

கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ் சிறடி—சிறுசதங்கைசூழ்ந்த ஒள்ளிதாசிய சிவந்த சிறிய அடியினையும்,

கணைக் கால்—திரண்ட காலினையும்,

வாங்கிய நுசுப்பின்—வளைந்துதுடங்கிய இடையினையும்,

பணைத் தோள—பெருமையையுடைய தோளினையும்,

மூங்கில்போலுந் தோளென்றுமாம்

கோபத்து அன்ன தோயாப் பூந் துகில்—இந்திரகோபத்தையொத்த நிறம்பிடியாத இயல்பான சிவப்பாகிய பூத்தொழிலினையுடைய துகிலினையும்,

‡தெய்வத்தின் ஆணையார் றானே சிவந்திருத்தலிற் றேயாத்துகிலெனாரா.

பல் காசு நிகர்த்த சில் காழ அல்குல்—பலமணிகள் கோத்த ஏழுவுடமாகிய மேக லையையணிந்த அல்குலினையும்,

அஃது, † “என்கோவை காஞ்சி யெழுக்கோவை மேகலை - பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள் - பருமம் பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று.” என்பதனானுணர்ச்சு

கை புனைந்து இயற்றாக் கவின் பெறு வனப்பின்—ஒருவா கையாற் சிறப்பித்துப் பிறப்பியாத அழகைத் தமக்கு இயல்பாகப்பெறுகின்ற அழகினையும்,

என்றது: மானிடமகளிர்க்குத் தாயாபலருங் கைசெய்து பிறப்பிக்கும் அழகன்றி இவா தெய்வத்தன்மையான் இயல்பாகப்பெற்ற அழகினையுடையொன்றவாறு நாவலொடு பெயரிய பொலம் புனை அலா இழை—சாமபூநதமென்று நாவலோடுடுத்துப் பெயர்பெற்ற பொன்னா லிருந்தது வளங்குகின்ற பூணினையும்,

பொலம் - ‡ “பொன்னென் கிளவி” என்பதனானுமுடிக்க.

சேண இகரது வளங்கும் செயி தா மேனி—செயநிலத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றநீர்ந்த நிறத்தினையுமுடைய குராமகளி (சசு) என்க

* வெண்பா. “அரிய வரைகீண்டு காட்டுவா யாரோ - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு - தெரியிற - கரிய வரைநிலையா காயந்தாலென் செய்வா - பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு”

† “என்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருக்கோவை - பண்கொள் கலாபமிரு பத் தொன்று - கண்கொள் - பருமம் பதினான்கு முப்பத் திரண்டு - விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று” எனவும் பாடம்.

‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், புள்ளியங்கியல், சுசு.

துணையோர் ஆய்ந்த இணை நா ஒதி—ஆயத்தநா நன்றென்றாராய்ந்த கடை யொத்த நெழ்ப்பிணையுடைய மயிரிலே,

[செங்கால் வெட்சிச் சீறித் தழிதழிபு, பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளி:] செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடைப் பைந்தாட் குவளைத் தூ இதழ் கிள்ளி இடுபு— சிவந்தகாலையுடைய வெட்சியுடைய சிறிய பூக்களை விடுபூவுகத்தூவி அதற்குநடுவே புகுத்த தண்டிணையுடைய குவளையினது தூய இதழ்களைக் கிள்ளியிட்டு,

தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்தது—சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத் துடனே வலம்புரிவடிவாகச்செய்த தலைக்கோலத்தையும் வைத்ததற்குரிய இடத்தே வைத்து,

திலகம் தைஇய தேவ கமழ் திரு நுதல மகரப பரு வாய் தாழ் மண்ணுறுத்து— திலகமிட்ட மணநாறுகின்ற அழகிணையுடைய நெற்றியின்கண்ணே சுருவினது அங் காந்த வாயாகப்பண்ணின தலைக்கோலந் தங்கப்பண்ணி,

மகரப்பருவாய் - ஆகுபெயர் மண்ணுறுத்தலை, * “ஆவுதி மண்ணி” என்றா போலக்கொள்க இனி மண்ணுறுத்துத் துவரமுடித்தவென மேலேகூட்டிக் கழுவி முடித்தவென்றுமாம்.

துவரமுடித்த துகள் அறும் முச்சிப பெருந் தண சணபகம் செரீஇ—வேண்டு வனகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்ற கொண்டையிலே பெரிய குளிரந்த சணப கப்பூவைச் செருகி,

கருந் தகட்டு உளைப் பூ மருகின ஒன் இணா அட்டி—கரிய புறவிதழிணையும் மே லிற் றுய்யிணையுமுடைய பூக்களையுடைய மருகினது ஒளளிய பூங்கொத்துக்களை அதன் மேலேயிட்டு,

இது முதலாகிய பொருட்கேற்ற அடையடுத்ததுநின்றத

கிளை கவின்று எழுதரு கீழநீச செவவருமபு இணைப்புறு பிணையல வளைஇ—பசு சென்ற அரும்புகளினின்றும் மேலேபோந்து அழகுபெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீர்க்கீழ் நின்ற சிவந்த அரும்பைக் கட்டிதலுறுகின்ற மாலையை வளையவைத்து,

கவினென்னும் பண்படியாகக் கவினென்னுந் தொழில பிறந்தது. கீழநீர்- நீர்க்கீழென்னும் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மருஉ அது மிகச்சிவத்தலின், ஒப்பினைக்குக் கொள்வா

[துணைத்தக, வண்காது நிறைந்த பிண்டி. யொண்டளிர், நுண்பு ணகர் திளை ப்பு] வண் காது துணைத் தக நிறைந்த பிண்டி ஒண் தளிர் நுண்பு ண ஆகம் திளைப்பு—வளவிய காதிலே தம்மில் ஒத்ததருப பொருந்த இட்டு நிறைந்த பிண்டியி னது ஁ளரிய தளிர் நுண்ணிய பூணையுடைய மார்பிடத்தே அசையாநிற்க,

கிண காழ் நறுங் குறடு உரிஞ்சிய பூங் கேழத் தேயவை தேங்கமழ் மருது இணர் கடுப்பக கோங்கின் குவி முகிழ் இளமுலைக கொட்டி—திண்ணிய வயிர்த்தையுடைய நறிய சந்தைத்தையுடைய பொலிவிணையுடைய நிறத்தையுடையதாகிய குழம்பை மணநாறுகின்ற மருதம்பூவை அப்பிடைவொப்பக கோங்கினது குவீந்த அரும்பை யொத்த இளமுலையிலே யப்பி,

மருதினா - நிறத்திற்குவமம்.

* விரி மலா வேங்கை நுண் தாது அப்பி—அவ்வீரம்புலர்வதற்கு முன்னே விரிந்த மலையையுடைய வேங்கைப்பூவினது நுண்ணிய தாதையும் அதன்மேலே யப்பி,

* மதுரைக்காஞ்சி: “ஆவுதி மண்ணி யவாதுகின் முடித்து - மாலிகம்பு வழங்கும பெரியோர் போல”

[காண்வர, வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா:] வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு காண் வரத் தெறியா—விளவினது சிறிய தளினைக்கிள்ளி அழகுவர ஒருவர்மேல் ஒருவர் தெறித்துத் தப்பாமற் பட்டபொழுது,

[கோழி யோங்கிய “ஓவன்மடு விறற்கொடி, வாழிய பெரிதென் நேத்தி”] ஈன்று அடு விறல கோழி ஓங்கிய கொடி பெரிது வாழிய என்று ஏத்தி—வஞ்சியாது எதிரின்று அடுகின்ற வெற்றியையுடைய கோழி மேலாயகின்ற கொடி நெடுங்காலம் வாழ்வதாக வென்று வாழ்த்தி,

[பலருடன், சீர்திகழ சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிசு, சூர மகளி ராடுஞ் சோலை.] சூர் அரமகளிர் பலருடன் சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடி ஆடும் சோலை—கொடுமையை யுடைய தெய்வமகளிர் பலருங் கூடிச் சீர்மை விளங்குகின்ற மலையிடமெல்லாம் ஆரவாரிக்கப் பாடி ஆடுஞ் சோலையினையுடைய,

மந்திரும் அறியா மரன் பயில அடுக்கத்து—மரமேறுதற் றெழிவிற் சிறப்புடைய மந்திரும் மரங்களி னீட்டததால் ஏறியறியாத மரநெருங்கின பக்கமலையிடத்து கின்ற,

உம்மை - சிறப்பும்மை.

சரும்பும் மூசாசு சுடாப பூவ காந்தட் பெருந் தன் கணணி மிலைந்த சென்னியன் — தான் விரும்புதலிற் சரும்பினமும் மொய்யாத நெருப்புப்போலும் பூவினையுடைய செங்காந்தளிந்து பெரிய குளிர்ந்த கணணியைச் சூடிய திருமுடியையுடையவன்,

அடியினையும் (கக) காலினையும் நுகுப்பினையும் தோளினையும் (கச) துகிலினையும் (கடு) அல்குலினையும் (கசு) வனப்பினையும் (கஎ) இழையினையும் (கஅ) மேனியினையும் (கக) உடைய சூரமகளிர் (சக) பலருங்கூடி (கக) இடையிட்டி (உக) வைத்துத் (உக) தாழ்ப்படணணிச் (உடு) செரிஇ (உஎ) இணரட்டி (உஅ) வளைஇத (கௌ) கிளையாசிறக்க (கஉ) கொட்டி (கரு) அப்பித் (கசு) தெறித்து (கஎ) ஏத்திப் (கக) பாடி (சௌ) ஆடுஞ்சோலையையுடைய (சக) வெற்பில் (கஉ) அடுக்கத்துக் (சஉ) காந்தட் சென்னியிலைந்த சென்னியனென முடிக்க.

இதனால் அடையாளப்பூக் கூறினார். இது * “வெறியாட்டயாத காந்தளும்” என்பதனுணாக.

† “அகன்றுபொருள கிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருண முடியத் தந்தன ருணத்தன், மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” என்னும் மாட்டில கணத்தான், இப்பாட்டுக்கள்படுத்துச் செயதார்களாதலின், இவ்வாறே மாட்டி முடித் தல் யாண்டும் வருமென்றுணர்க

பார் என்பதுமுதற் சேய் (சுக) என்னுநதுணையுமொருதொடர்.

‡ பார் முதிர பணிக் கடல் கலங்க உள் புகரு—பாராகிய நிலம் முற்றுப் பெற்ற ரளிச்செய்யுடைய கடல தன் நிலைகுலையும்படி உள்ளேசென்று,

பா - பாறை மண்ணிடத்தே முதிர்ந்த கடலென்றுமாம்.

சூ முதல தடித சுடா இலை நெடு வேல்—சூரபன்மாவாகிய தலைவனைக்கொன்றாரிகின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலாலே,

உலறிய கதுப்பின்—காய்ந்த மயிரினையும்,

பிறழ்பல்—நீரை யொவ்வாத பல்வினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், டு.

† செய்யுளியல், உகக.

‡ “பாயிரும் பணிக்கடல் பார்துகள் படப்புக்கு” என்றார் பரிபாடலிலும்

பேழ் வாய்—பெருமையையுடைய வாயினையும்,

சூழல் லிழிப பசங் கண—கோபத்தாற் சூழலும் விழியையுடைய பசிய கண்ணி

ஞாத்த நோக்கின்—கொடுமைசெய்த பார்வையினையும்,

கழல் கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கிப் பெரு முலை அலைக்கும் காதின்—
பிதங்கிய கண்ணையுடைய கூகையோடே கடைய பாம்பு தூங்குகையினாலே பெரிய
முலையை வருத்துகின்ற காதினையும்,

பிணா மோட்டு—சூர்ச்சளையையுடைய பெரிய உடலினையும்,

மோடு - வயிறுமாம்.

உரு கெழு செலவின்—கண்டார உட்குதல பொருந்தும் நடை யினையுமுடைய,
அஞ்சு வரு பேய மகள்—கண்டார்க்கு அச்சந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள்,

குருதி ஆடிய கூட உகிக கொடு விரல கண தொட்டு உண்ட கழி முடைக் கருந்
தலை—உதிராதையனைந்த கூரிய உகிரினையுடைய கொடியவிரலாலே கண்களைத் தோ
ண்டி யுண்ணப்பட்ட மிகக் முடைநாற்றத்தையுடைய கரிய தலையை,

இனித தொட்டென்பதனை வினையெச்சமாககாது தொழிற்பெயராக்கிக் கண்
தோண்டெதலுண்டவென்று கூறுதலுமாம்

ஒண தொடித் தடக கையின் எந்தி—ஒளவிய தொடியினையுடைய பெருமையை
யுடைய கையிலே எடுத்தது,

வெருவர ழுன்று அடு விறற் களம் பாடி—அவுணார்க்கு அச்சந்தோன்ற வஞ்சி
யாது எதிரின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,

தோள் பெயரா—தோளையசைத்து,

நிணம் தின் வாயள்—நிணத்தைத் தின்கின்ற வாயினையுடையளாய்,

வாயள் - வினையெச்சமுற்று

துணங்கை தூங்க—துணங்கைக்கூத்தாட,

* “பழப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத, துடக்கிய நடையது துணங்கை
யாகும்”

கதப்பு (சஎ) முதலியவற்றையுடைய பேய்மகள் (ருக) தலையை (ருக) யேந்தி
(ருச) வாயளாய்ப் (ருசு) பாடித் (ருடு) தூங்க வென முடிக்க

இரு போ உருவின் ஒரு பேர் யாக்கை—மக்கள்வடிவும் விலங்கின்வடிவுமாகிய
† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய உடல்,

அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி—ஆளுகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்
சந்தோன்ற மிகஞ்சென்று,

என்றதனை, இறைவன உமையை வதுவைசெய்துகொண்டாளிலே இந்திரன்
சென்று நீ புணர்ச்சிதவிரவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்
பட்டு அது தப்பாதுகூட புணர்ச்சிதவிர்த்து கருப்பத்தை இந்திரன்கையிற் கொடுப்ப

“முடக்கிய விருகை பழப்புடை யொற்றத் - துடக்கிய நடையது துணங்
கை யாகும்” எனவும் பாடம்.

† இரண்டு பெரிய வடிவினையுடைய ஒன்றாகிய பெரிய வுடலென்றது, மூகம்
குதினாமுகமும், உடல் மக்களுடலுமாகிய சூரபன்மாவினது உடலத்தை. இத்
னைக் கலித்தொகையில், “வணதே சாந்தம்” என்னும் மருதக்கலியில் “சரணிக்
கேற்றவொடியாப் படிவத்துச், ஞா” என்பதற்கு நச்சிஞர்க்கினியர் எழுதிய உணா
யானுணர்க.

அதனை இருடி கருணாந்து அவன்பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத்தரித்தல் அரிதானையினாலே இறைவன்கூறுகிய முத்திக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர்கையிற் கொடுப்ப அருத்தியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக்கொண்டு விழுநகிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறுகூறுகி வளாகின்றகாலத்து இரதிரன் தான் இருடிகளுக்கும் கொடுத்தநிலையை மறந்து ஆணவெந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறுவடிவுமொன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக்கெடுத்துப் பின்னும் பன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மணடிச்சென்றதென்று புராணங்கூறிற்று இதனைப்*“பாயிரும் பனிக்கடல்” என்னும் பரிபாடற்பாட்டானுணாக, இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங்கூறுவாருமுள்ள.

இனி அவனுடல் அற்று வேறு வேறும் வகையாலென்றுமாம்.

அவுணா நல்வலம் அடங்க—அவனையொழிந்த அவுணருடைய நல்லவெற்றி இல்லையாம்படி,

அடங்க என்றது “களமடங்க” என்றற்போலக் கொள்க.

கவிழ் இனா மா முதல் தடிந்த—கீழ்நோக்கின பூங்கொத்துக்களையுடைய தாமரத்தை வெட்டின,

என்றது - அவுண்டெல்லாராந் தம்முடனே எதிர்த்தார்வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங்கொண்டிருந்து சாதித்ததொரு மாவெவட்டினவென்றவாறு.

மறு இல் கொற்றத்து—குற்றமில்லாத வெற்றியினையும்,

எய்யா நல்லீசை—ஒருவரானும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழினையுடைய,

செவ்வேற சேய்—செய்ய வேலையுடைய சேய்,

என்கூறலும் போசெய்தலிற் செவ்வேலென்றார் செய்யவெனென்பது சேயென விகாரத்தால் நீண்ட தென்றுமாம்

கடல்கலவக உள்புக்குச் (சடு) நூமுதலுடைய ஒருபெரியாக்கை (டுஎ) அறுவேறுவகையின் அஞ்சுவர மண்டிச்சென்று (டுஅ) பேய்மகள் (டுக) துணங்கைதூங்கும் படியாக (டுசு) அசரூர்முதறடிந்த வேலானே (சுக) பின்னும் அவுணாநல்வலமடங்க (டுக) மாமுதறடிந்த கொற்றத்தினையும் (சு௦) நல்லிசையினையுமுடைய சேயென முடிக்க.

கணவன்(சு) மாபின்ன(கக) சென்னியனாகிய (சச) சேயென ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயராய் நின்றன.

[சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு, நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையும்:]

புலம் பிரிந்து உறையும் அடி—மெய்ஞ்ஞானத்தான் அறிதலைக் கைவிட்டுத் தக்குத் திருவடி,

* பரிபாடல், டு.

† “உயிர்புகுஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும், பழவினை புருந்த பாடகப் போல, முதிர்வுயல் குளிறு மெழும்லை புக்க, கட்டுடைச் சூருடல் காமங் கொண்டு பற்றியுட் புருந்து பசுங்கடல் கண்டு, மாவோடுங் கொன்ற மணிகெடுந் திருவேற் சேவலங் கொடியோன்” என்றார் கல்லாடத்திலும்.

திருவடியே வீடாயிருக்குமென்றா, அது * “தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - தாட்டா மலாகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி” என்பதனானும், பிறருள் திருவடியைக் கூறுமாற்றானு முணர்க.

சேவடி படரும நலம் புரி கொள்கைச் செம்மல் உள்ளமொடு—அத் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல்வினைகளைப் பலபிறப்புக்குள்ளும் விரும்பிநிகழ்த்தின கோட்பாட்டானே தலைமையினையுடைத்தாகிய உள்ளத்தோடே,

செலவு நீ நயந்தனையாயின்—செல்லஞ்செலவை நீ விரும்பியேவிட்டாயாயின்,

[பலவுட, னன்னா நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப, வின்னே பெறுகிநீ முன்னிய வினையே:] நீ முன்னிய வினை பலவுடன னன்னா நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி—நீ முற்பிறப்பிற் கருதிக்செய்த நல்வினையாலே வீடுபெறுவார்க்கு உரியனவாகக்கூறிய நற்குணங்கள் பலவுஞ்சேர நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய வீடுபேற்றைத் தப்பாமல் இப்பொழுதே பெறுவை,

செருப புகன்று எடுத்த சேனை உயா நெடுங் கொடி—போனாவென்று விரும்பிக் கட்டின சேய்நிலத்தே சென்றுயாந்த நெடியகொடிக்கருகே,

வரிப் புனை பநதொடு பாவை தூங்க—தூலால் வரிந்துபுனையப்பட்ட பந்தம் பாவையும் அறுபபாரிணமயிற றாங்கியேவிடும்படி,

† என்றது பகைவரை மகளிராகி அவா கொண்டுவினையாடுதற்குத் தூக்கின வென்றவாறு.

பொருகாத தேயத்த போர அரு வாயில்—பொருவானா இலலையாக்குகையிலே எக்காலமும் போததொழிலரிதாகிய வாயிலினையும்,

திரு வீற்றிருந்த தீது தோரியமத்து—திருமகள் வருத்தமின்றியிருந்த குற்றந்தீர்த்த அங்காடித்தெருவினையும்,

மாடம் மலி மறுகிற் கூடற குடவயின்—மாடங்களமிக்க ஏனைத்தெருக்கையுமுடைய மதுரையின் மேற்றிசையிடத்து,

அம சிறைவணமுன் அரிக் கணம் (எசு)—அழகினையுடைத்தாகிய சிறைகயுடைய வண்டினுடைய அழகினையுடைய திரள்,

இருஞ் சேற்று அகல் வயல விரிநது வாய் அவிழந்த—கரிய சேற்றினையுடைய அகன்றவயலிலே முறுகுருகெழிந்து பின்பு தாதுமஅல்லியுந் தோன்றமலர்ந்த,

முன தாள் தாமரைத் துஞ்சி—முன்னையுடைத்தாகிய தானையுடைய தாமரைப்பூவிலே இராப்பொழுது துயில்கொண்டே,

வைகறைத் கள் கமழ நெய்தல ஊதி—வீடியுந் காலத்தே தேன் நறுகின்ற நெய்

ஏற பட—ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,

[கண்போன மலர்ந்த காமா கணமல, ரஞ்சிறை வணடி னரிக்கண மொலிக்குங், குன்றமார் துறைதலு முரியன்]

அஞ்சிறைவணடி னரிக்கணமென்பது முன்னேகூட்டிற்று.

* திருவாசகம், திருவம்மாளை, சு “கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன் - நீட்டா மதிலுடைகுறு தென்னன் பெருந்துறையான் - காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித் - காட்டா மலாகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி - காட்டா நகைசெய்ய நாமேலை வீடு பத - காட்டா னகொண்டாண்டவா பாடுதுங்கா னம்மாறாய்”

கண் போல் மலாந்த காமர் சுனை மலா ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்—சண்ணையொகக விரிந்த விருப்பமருவின சுனைப்பூக்களிலே சென்று ஆரவா ரிக்குத் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமாந்திருத்தலு முரியன்;

உம்மை - எதிரதுதழீஇய எச்சவும்மை கூடற்குடவயிற குன்று, வண்டி னரிக் கணம் துஞ்சி ஊதி ஒலிக்குங் குன்று.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

அதாஅன்றென அகரமிட்டெழுதுக. இதனை * “அன்றுவரு கால” என்ப தன னும், † “இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி” என்பதனுள் “தொன்றியன் மருங கின்” என்பதனானு முடிக்க

உ.—திருச்சீரலைவாய்

வைந்துதி யென்பது முதல அலைவாய்ச்சேறல (கஉடு) என்னுநதணையுமொரு தொடர்.

வை துதி பொருத வடு ஆழ வரி துதல்—கூர்மையையுடைத்தாகிய தோட்டி. வெ ட்டின் வடுவழுந்தின புகளையுடைய மததகத்தே,

வைந்துதி - ஆகுபொய

வாடா மாலை ஒடையொடு துயலவர—பொன்னரிமாலை பட்டத்தோடேகிட் டு அசைய,

படும் மணி இரட்டிம மருங்கின—தாமுகின்ற மணி மாறியொலிகின்ற பக்கத்தி னையும்,

கடு நடை—ஈழிய நடையினையும்,

கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொழிப்பின்—கூற்றுவினையொதத பிறராற் றடுதத ற்கரிய வலியினையுடைய,

கால் கிளாந்தனன வேழம் மேலகொண்டு—ஒடுங்காற காற்றெழுந்தாலொதத களிற்றை யேறி,

மருங்கு முதலியவற்றையுடைய வேழத்தை துதலிலே மாலை பட்டத்தோடே பசைய ஏறியெனமுடிக்க

ஐ வேறு உருவின் செய் வினை முறறிய முடியொடு விளங்கிய முரண மிகு திரு மணி—ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினையுடைய (முடிக்குச்)செய்யுந் தொழிலெல்லாம் முறறுப்பெற்ற முடியோடேகூடிவிளங்கிய ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுமிகும் அழகி னையுடைய மணி,

ஐவேறுருவு “தாம முகுடம் பதுமங் கிம்புரி, கோடக மிவைமுடிக்கைவே றுரு வே”

மின உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப—மின்னோடே மாறுபடுகின்ற வினக கத்தோடே முடியிலே பொலிவுபெற,

நகை தாழ்பு துயலவரஉம் வகை அமை பொலங் குழை—ஒளி தங்கியசையும் தொழிற்குறமைந்த பொன்னுறசெய்த மகரக்குழை,

சேனை விளங்கு இயற்கை வான் மதி கவைஇ அகலா மீனின்அவிாவன இமை ப்ப—சேய்நிலத்தேசென்று விளங்கும் இயல்பினையுடைய ஒளியையுடைய மதியைச் சூழ்ந்து நீங்காத மீன்கள்போல விளங்குவனவாய் ஒளியைசகால,

மின் - உரோகினிமுதலியன, வியாழமும் வெள்ளியுமாம்.

* தொல்காப்பியம், எழுத்தக்காரம், உயிர்மயங்கியல, ஐசு

தா இல் கொள்கைத் தந் தொழில் முடிமா—வருத்தமில்லாத விரதங்களை யுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய,

மனன் நோபு எழுதரு வாள் நிற முகன்—மனத்திலே பொருந்தித் தோன்றுகின்ற ஒளியையுடைய நிறத்தையுடைய முகங்களிலே,

பொறப (அடு) இமைப்ப (அஅ) எழுதருமுகீனென்க.

முகனெனறது ஆற்றகும் பொது.

[மாயிருண ஞால மறுவீனறி விளங்கப, பலகதிர் விரிந்தன் றெருமுகம்] ஒருமுகம் மா இருள ஞாலம் மறு இன்றி விளங்கப பலகதிர் விரிந்தன்று—ஒருமுகம் பெருமையையுடைத்தாகிய இருட்சியையுடைய உலகம் குற்றமினராய் விளங்கும்படி பலகிரணங்களையும் தோற்றுவித்தது,

ஒருமுகமென்று முனனே கூட்டிப பொருள கொள்க

ஒருமுகம் ஆவலா ஏதத அமாந்த இனிது ஒழுகிக காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்று—ஒருமுகம் தன்மேல அன்புசெய்தவர்கள் துதிக அத்தரூப பொருந்தி அவாக்கினிதாகநடந்து அவாமேறசென்ற காதலாலே மகிழ்ந்து வேண்டும்பொருள்களை முடித்துக் கொடுத்தது,

ஒருமுகம் மந்திர விதியின் மரபுளி வழி அந்தணா வேள்வி ஓங்கும்—ஒருமுகம் மந்திரத்தையுடைய வேத்திற்கூறிய முறைமையிடத்துத் தப்பாத அந்தணருடைய யாகங்களில் தீவருவாராத்படி நினையாறிற்கும்,

அந்தத்தை அணவுவா அந்தணா. என்றது—வேதாந்தத்தையே நோக்குவாடென்றவாறு

[ஒருமுக, மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித், திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்மே.] ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருள்களை நாடி ஏம் உறத் திங்கள் போலத் திசைவிளக்கும்—ஒருமுகம் ஈண்டு வழங்காத வேதங்களினும் நூல்களினுமுள்ள பொருள்களையாராய்ந்து இருடிக் னேமுறுமபடி உணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசைகளெல்லாம் விளக்குவிகும்,

ஏமம் - இரட்சை கலைநிறைதலிற் திங்கள் உவமையாயிற்று

[ஒருமுகஞ், செறுநாத தேயத்துச் செலசம் முருக்கிக், கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட்டனறே.] ஒருமுகம் செல சமம் முருக்கிக் கறுவு கொள நெஞ்சமொடு செறுநாத தேயத்துக் களம் வேட்டன்று—ஒருமுகம் திருவுள்ளத்துச் செலகின்ற நடுவுநிலைமையைக் கெடுத்து இவர்களைக் கொல்லவேண்டுமென்று கறுவுதல் கொண்ட திருவுள்ளத்தோடே செறப்படும அசுரா முதலியோரைப் பொன்றக் கெடுத்துக் கள வேளவியை வேட்டது,

சமம் - நடுவுநிலைமை அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேவனாயும் அசுரனாயும் ஒப்புகருதாது தேவனாகாதது அசுரனாயுழித்தல்

[ஒருமுகங், குறவா மடமகள் கொடிபோ னுசுப்பின், மடவரல வள்ளியொடு நகையமாந் தன்றே.]

ஒருமுகம் குறவா மடமகள் கொடி போல நுசுப்பின் வள்ளியொடு நகை அமாந்தன்று—ஒருமுகம் குறவருடைய மடப்பதையுடைய மகளாகிய வல்லிபோலும் இடையினையுடைய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சியைப் பொருந்திற்று;

மடவரல் நகையெனக் கூட்டித் தனக்கு ஓற்றியாமைதோன்றுத் தன்மையுடைத்தாகிய நகையென்று கூறுக.

அவளொடு *நகையமர்தலின் அநியாமை கூறினா, காமதுகர்ச்சி யில்லாத இறைவன் இங்ஙனம் நகையமார்தான், உலகில் இவ்வாழக்கை நடத்தற்கென்றுணாக. அது “தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைசுழிற மம்பலவன்” என்பதனுட் “பெண்பா லுகந்திலனேந் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவாகாண் சாழலோ” என்பனனுணாக.

விரிந்தன்று (கூஉ), கொடுத்தன்று (கூச), வேட்டன்று (கூ௦), நகையமார்தன்று (கூ௦௨), ஓக்கும் (கூசு), விளக்கும் (கூஅ) எனபன முற்றுச்சொல்

[ஆங்கம, மூவீரு முகனு முறைநவின் ரெழுக்கவின்]

அம் மூவீரு முகனும் — அவ்வாறுமுகமும்,

ஆங்கு முறை நவின்னு ஒழுக்கவின்—அததொழில்களிடத்துச் செய்யும் முறைமைகளைப் பயின்று நடத்துகையினாலே அமுகங்களுக்குப் பொருந்த,

[ஆர்த் தாழ்ந்த வம்பகட்டு மாபிற, செம்பொறி வாங்கிய மொயம்பிற் சுடா விடுபு, வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்]

ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மாபிற செம்பொறி வாங்கிய தோள்—பொன்றாச் செய்த ஆரத்தங்கிய அழகையுடைத்தாகிய பெருமையை யுடைய மாபிற்கிடக்கின்ற உத்தம இலக்கணமாகிய சிவந்த மூன்றுவரியினையும் தன்னிடத்தே வந்து விழும்படி வாங்கிக்கொண்ட தோள்,

வாங்கிய வென்றா, அவ்வரி தோளளவும் வந்துகிடந்தமை தோன்ற, † “வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள்” என்றா பிறரும்.

மொயம்பின வண புகழ் நிறைந்து—தம முடைய வலியினாலே பெரிய புகழ் நிறையப்பட்டு,

‡ சுடர் விடுபு வகிந்து வாங்கு தோள்—சுடனாயுடைய படைக்கலங்களை யெறிந்து பகைவர்மாலைப் பிளந்து அவற்றை வாங்குதோள்,

சுடனாயுடைய படைக்கலங்களைச் சுடொன்றா, அஃது அக்குபெயரா

நிமிர் தோள் — பெருகு தோள்,

நிறைந்து நிமிர்ந் தோளெனக்

§ வசிந்தென்பது பிளந்தென்னும் பொருட்டாதலிற், செய்வதன ரெழிற்கும் செயல்விபதன் ரெழிற்கும் பொது அகரா முதலியோரை அழிகருங் காலத்துப் பன்னிருகையினும் படைக்கலமேந்துவ னென்றுணாக, அஃது அறுவேறு வகையினஞ்சுவர மண்டி (கூஅ) எனறதனுணாக

இனி மொயம்பினையுடைத்தாய ஒளிவிட்டு நிறைந்து வளையவேண்டிடம் வளைந்து நிமிர்வேண்டுமிடம் நிமிருந் தோனொன்று முறைப்பா இதற்கு வசிந்தென்பதனைத் தொடியொடுகொட்ப (கூசு) மணியிரட்டவென (கூகூ) மேலே கூட்டுக. வசிந்து பகைவா மாலைப் பிளந்தெனக் வசிந்தென்பதற்குப் படைக்கலங்களால் வறிப்பட்டென்று பொருளுரைத்தல் இறைவருதலிற் பொருந்தாது.

* நகையமாதல் இன்றியமையாமையெனவும் பிரதிவேறுபாடுளது

† திருவாசகம், திருச்சாபுலம், கூ: “தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைசுழிற மம்பலவன் - பெண்பா லுகந்தான பெரும்பித்தன காண்க - பெண்பா லுகந்திலனேந் பேதா யிருநிலத்தோர் - விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவாகாண் சாழலோ.”

‡ சீவகசிந்தாமனி, மேமசரியாரிலம்பகம், நூ: “வரையகன் மார்பிடை வரையு மூன்றுள் - புறாதபு பொன்புறா நாவு முன்றாடைத் - தருவரைத் தோள்களு மமரர் கோள்களிற - துருவுகொ டடக்கையின் வடிவு கொண்டவே”

இனி அவை போர்செய்யாக்காலத்து இங்ஙனமிருக்குமென்று அவற்றினிய ல்பு கூறுகின்றார்.

அத்தோள்களில் ஒருகை யென்க

[விணசெலன் மரபினையாக கேந்திய தொருகை] ஒருகை விண செலல மர பின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது—ஒருகை எக்காலமும் ஆகாயத்தே இயங்குதன் முறைமையி னையுடைய தெய்வவிருடிகளுக்குப் பாதுகாவலாக வெடுத்தது,

[உச்சுஞ் சேர்த்திய தொருகை] ஒருகை உக்கம் சோத்தியது—ஏந்தியகைக்கு இணைந்தகை மருங்கிலேவைத்தது;

என்றது - ஞாயிற்றின்வெம்மையைப் பலவியரும் பொறுத்தலாற்றுவென்றுகரு தித் தமதருளினுற் சுடரொடுதிரிந்து அவ்வெம்மையைப்பொறுக்கின்ற முனிவரைப் பாதுகாக்கவே உலகத்தைத் தாங்கிக் காத்ததாயிற்று இதனானே இக்கை மாயிருணஞ் சலமறுவீன்றி விளங்கப் பலகதிரவிரிந்த முகத்திறகேற்ற தொழில் செய்ததாயிற்று. இது * “நிலமிசை வாழந் ரலமர நீரத, தெறுகதிக் கனலி வெம்மை தாங்கிக், கா லுண வாரச் சுடரொடு கொட்டு, மலிசடை முனிவரு மருள்” என்ற புறப்பாட்டானு ணாக, மனமும் முகமும் கையும் ஒருதொழிலைச் செய்தவின், ஏனைக்கை தொழிலின்றி மருங்கிலே கிடந்தது

[நலம்பெறு கலிங்கத்தக் குறங்கின்மிசை யசைஇய தொருகை, யங்குசங் கடாவ வொருகை] ஒருகை அங்குசம் கடாவ ஒருகை நலம் பெறு கலிங்கத்தக் குறங்கின் மிசை அசைஇயது—ஒருகை தோட்டியைச் செலுத்தாநிற்க மறைக்கை செம்மை நிறம்பெற்ற ஆடையையுடைத்தாகிய துடையின்மேலே கிடந்தது,

இஃது யானையேறுவார்க்கு இயலபென்று கூறினா தனை வழிபெவாரிடத்து வருங்கால யானைமேலவந்து அருள்செய்தல இயலபாகலின், இக்கைகள் காதலினுவ நது வரங்கொடுத்த முகத்திறகு ஏற்றவாறுணாக

இருகை ஐ இரு வட்டமொடு எஃகு வலம் திரிப்ப—இரண்டு கைகள் வியப பையும் சருமையையுமுடைய பரிசையுடனே வேலையும் வலமாகச் சமீபி,

* புறநானூறு, சூ. 10 — “நிலமிசை வாழந் ரலமர நீரத, தெறுகதிக் கனலி வெ ம்மை தாங்கிக், காலுண வாரச் சுடரொடு கொட்டு, மலிசடை முனிவரு மரு ளக் கொடுஞ்சிறைச், கூருகிப் பருதி னேறுகுறித் தொரித்த, தன்னகம் புக்க குறுகடைப் புறவின், நபுகி யஞ்சிச் சினை புக்க, வரையா வீகை யுரவோன் மருக, நேராக கடந்த முரணம்கு திருவற், நோவண கின்ளி தம்பி வாகொற், கொடுமர மறவா பெரும கம்மான, கைவன டோன்ற லைய முடையே, ஞாபுனை தெரியனின் முன்றோ செல்லாம, பாபப்பா நோவன செய்யா மற்றது, நீாத தோ நினக்கென வெறுப்பக கூறி, நின்யான் பிழைத்தது நோவா யென்னினு, நீபிழைத் தாயபோ னனினா ணியேயே, தம்மைப் பிழைத்தோப பொறுக்குஞ் செம்ம, லிக்குடிப் பிறந்தோக தெண்ணை காணுமெனக், காணடரு மொய்ம்ப காட்டினை யாகலின், யானே பிழைத்தனென் சிறக்கநின் னாயுண, மிகு வருநீர்க் காவிரி, யெக்க ரிட்ட மணலினும் பலவே”

நிலை - வாகை. துறை - அரசவாகை சோழன் நலங்கிள்ளிதம்பி மாவள த்தானும், தாமப்பல்கண்ணனும் வட்டப்பொருவுழிக் கைநரப்ப வெருண்டு வட்டிக் கொண்டெறிந்தானைச் சோழன்மகனல்லையென நாணியுந்தானைத் தாமப்பல்கண் ணன்.

இதனானே, அசுராவந்து வேள்வியைக் கெடாமல் அவனாயோட்டுதற்கு இவற்
ரைச் சமூற்றுதலில் வேள்வியோக்கு முகத்திற்கு இககைகள் ஏற்றவாறுணாக.

ஒருகை மாபொடி விளங்க ஒருகை தாரொடு பொலிய—முனிவாக்குத் தத்துவ
ங்களைக்கூறி உணாயிறந்தபொருளை யுணாத்துங் காலத்தது ஒருகை மாபொடே விளங்
காநிற்க, ஒருகை மாபிற் மாலே தாழ்ந்ததனோடே சோநது அழகுபெற,

இறைவன் மோனமுத்திரையத்தனாய்த தானயேயிருந்து காட்ட ஊமைததசும்
புள நீர்நிறைந்தாறபோல ஆனந்தமயமானவொளி மாணக்காக்கு நிறைதவின, அதற்கு
ரிய மோனமுத்திரைகூறிற்று “தன்னை யுன்னி யென்னை யாககிய போழ்தே யான
வ னாயினேன்” என்பதனனுணாக.

இககைகள் எஞ்சியபொருள்களை விளக்குமுகத்திற்கு ஏற்றவாறுணாக

[ஒருகை, கீழுவீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப பொருகை, பாடின படு
மணி யிரட்ட:] ஒருகை தொடியொடு மீமிசைக் கொட்பக் கீழ் வீழ் ஒருகை பாடி
இன் படு மணி இரட்ட—ஒருகை தொடியொடு மேலேசுழன்று களவேள்விகு முத
திரைகொடுபபக் கீழேவீழ்ந்த மற்றைகை ஒசையினிதாகிய ஒலிக்கின்றமணியை
மாறியொலிக்கப்பண்ண,

இக்கை களவேளவி வேட்டினற முகத்திற்கு ஏற்றவாறுணாக.

ஒருகை நீன்றி விசம்பின மலி துளி பொழிய ஒருகை வான் அரமகளாகரு வது
வைகுட்ட—ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்தாலே மிக்கமழையைப் பெய்வியா
நிற்க, ஒருகை தெய்வமகளாக்கு மணமாலையைச் சூட்ட,

என்றது வள்ளியொடுநகையமாந்தமுகம் உலகிற்கு இவ்வாழ்க்கை நிகழ்த்துவித்
ததாகலின், அவ்விலவாழ்க்கை நிகழ்த்துதற்கு மழையைப் பெய்வித்தது ஒருகை,
ஒருகை இலவாழ்க்கை நிகழ்த்தற பொருட்டு மணமாலையைச் சூட்டிற்றென்றவாறு.

ஆங்கு அப பன்னிருகையும் பாறபட இயற்றி—அப்படியே அந்தப்பன்னிரண்
டுகையும் முகத்தின் பகுதியிலேபடும்படி தொழிலசெய்து,

முகங்களில் ஒருமுகம் ஓராகும் (கௌ) ஒருமுகம் விளகும் (கூஅ) ஒருமுகம் வே
ட்டன்று (கௌ) ஒருமுகம் அமாந்தனது (கௌ) ஒருமுகம் விரிந்தன்று (கௌ) ஒருமுகம்
கொடுத்தன்று (கௌ) அம்முவிருமுகமும் அத்தொழிலகளிடத்ததுசெய்யும் முறைமை
களைப் பயின்றுநடத்துகையினாலே (கௌ) அம்முகங்களுக்குப்பொருத்தத் தோள்க
ளில் (கௌ) இருகை (கௌ) திரிப (கௌ) ஒருகை விளங்க (கௌ) ஒருகை பொலிய
(கௌ) ஒருகை கொட்ப (கௌ) ஒருகை யிரட்ட (கௌ) ஒருகை பொழிய (கௌ) ஒரு
கை சூட்ட (கௌ) ஒருகை ஐயாக்கேந்தியது (கௌ) ஒருகை உகக்கு சோததியது
(கௌ) ஒருகை கடாவ (கௌ) ஒருகை அசைந்தது (கௌ) அப்படியே பன்னிருகை
யும் முகத்தின்பகுதியிலே படுமபடி தொழிலசெய்தென இச்சொன்முடிபுககேற்பக
கைகளையும் முகங்களையும் மாட்டாகமுடிக்க. திரிப்பென்பதுமுதலிய நிகழ்காலச்
செயலெனெசசங்கள ஏந்தியது சோததியதென முறையின்கொணடு முடிந்தன.

அந்தரப பலலியம் கறங்க—ஆகாயத்தனது துருதுமி யொலிப்ப,

தின் காழ் வயிர எழுந்து இசைப்ப—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்பு மிக்
கொலிப்ப,

வால் வளை ஓரல்—வெள்ளிய சங்கு முழங்க,

உரம் தலைக் கொண்ட உரும் இடி முரசுமொடு—வலியைத் தன்னிடத்தேகொ
ண்ட உருமேற்றினது இடிப்புப்போலும் ஒசையையுடைய முரசுடனே,

பல் பொறி மஞ்ஞை வெல கொடி அகவ—பலபீலியையுடைய மயில் அவனானே
யினாலே வென்றெடுத்த கொடியிலேயிருந்து ஒவியாநிற்க,

பொறி - ஆகுபெயர்.

விசம்பு ஆராக—ஆகாயமே வழியாக

வினா செல்ல முன்னி—வினாந்த செல்லுண மேற்கொள்ளு,

[உலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சேர்] ஏங்கு உலகம் புகழ்ந்த உயர் விழுச்
சோ—நன்மையோங்கும் நன்மக்கள்புகழ்ந்த உயருஞ்சீரினையுடைய புகழினையுடைய,
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலையு பண்பு—நாமனூரலைவாயென்னும் திருப்பதி
யேற எழுந்தருளுதலும் அவருகு நிலபெற்றருடைய,

குன்றமார்துறைதலுமுரியன், அதுவனறி (என) வேழமேல்கொண்டு (அஉ)
இயற்றிக் (ககஅ) கறங்க (ககக) இசைப்ப ரூரல (கஉ0) அகவ (கஉஉ) முன்னி(கஉக)
அலைவாய்ச்சேறலும் நிலையு பண்பென முடிக்க.

அதாஅன்று— அதுவன்றி,

ந.—திருவாவின்குடி.

சீராதையு வென்பதுமுதல முனிவாமுற்புக (ககஎ) வென்னுந்துணையுமொ
ருதொடா.

சீரா தையு உடுக்கையா—மரவுரியை உடையாகச்செய்த உடையினையு
டையர்,

இதற்குக் கறரோய்த்தன்முதலியன செயத உடுக்கையென்பாருமுளர்.

சீரொடு வலம்புரி புளாயும் வால நரா முடியினா—அழகோடு வடிவாலும் நிற
த்தாலும் வலம்புரிச்சங்கினையொகும் வெள்ளிய நராமுடியினையுடையா,

மாசு அற இமைக்கும் உருவினா—எக்காலத்தும் நீராடுதலின் அழக்கறவிளங்
கும் வடிவினையுடையா,

மானின் உரிவை தையு ணன் கெடு மாப்பின் என்பு எழுந்த இயங்கும் யாக
கையா—கிருட்டிஞ்சினம் போர்த்த விரதங்களாலவிட்ட பட்டினியால் தசைகெடு
கின்ற மாப்பினெலும்புகள் கோவைதோன்றி உலவும் உடம்பினையுடையா,

தையு மாபென்க.

நன பகற பல உடன் கழிந்த உண்டியா—எப்பொருளுதுகாதற்கு நன்றாகிய பக
ற்பொழுதுகள் பலவும் சேரக்கழிந்த உணவினையுடையா,

இதுமாதோபவாசங் கூற்றறு

இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினா—மாறுபாட்டோடே நெடுங்கால நிற்கும்
செற்றத்தினையுமே போக்கிய மனத்தினையுடையா,

பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது செற்றம்.

[யாவதுங், கறரோ ரறியா வறிவினர்] கற்றோ யாவதும் அறியா அறிவினர்—
பலவற்றையும் கறரோர் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பான அறிவினையுடையர்,

கறரோக்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்—பலவற்றையும் கற்றோர்க்குத்தாம்
எல்லையாகிய தலைமையையுடையா,

என்றது - கலவியைக் களாகண்டா நென்றவாறு.

காமமொடு கடுஞ் சினம் கடிந்த காட்சியா—ஆசையோடே கடிய சினத்தையும்
போக்கின அறிவினையுடையா,

கோபத்தின்பினொகச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது சினம்

இடம்பய்யாவதும் அறியா இயல்பினர்—தவத்தான் மெய்வருத்தம் உளவேனு
ம் மனத்தான் வருத்தம் சிறிதுமறியப்படாத இயல்பினையுடையர்,

மே வர—கிருவுளும் பொருந்துதல் வர,

தனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புக—ஒருவருடனும் வெறுப்பில்லாத நல்ல அறி
வீனையுடைய முனிவர் 'முன்னே செல்ல,

உடுக்கையர் முடியினா உருவினர் யாக்கையா உண்டியர் மனத்தினர் அறிவி
னர் தலைமையர் காட்சியா இயல்பினராகிய முனிவா மேவர முற்புகவெனமுடிக்க.

புகைமுகத்தன்ன என்பதுமுதல் மேவலா (கசஉ) என்னுந்துணையும் பாடுவா
ரைக் கூறிற்று

புகை முகத்தன்ன மாசு இல் தூ உடை—புகையை முகந்தாலொத்த தெய்வத்
தன்மையால் அழக்கேறாத தூய உடையினையும்,

! முகை வாய் அவிழ்ந்த தகை சூழ் ஆகத்து—முகை வாய்நெகிழ்ந்த மாலைசூழ்ந்த
மார்பினையும்,

கட்டுதலிற் றகையென்றா, மாலையை, ஆகுபெயர்.

செவி நோபு வைத்த செய்வு உறு திவவின் நல் யாழ் நவின்ற—எஃகுசெவியா
லே சுருதியையளந்து நரம்பைக்கட்டின சுற்றதலுறும் வராகக்கட்டினையுடைய நன்
ருகிய யாழினிசையிலே பயின்ற,

நயன் உடை கெஞ்சின் மென்மொழி மேவலர் இன் நரம்பு உளர—ஈரமுடைய
நெஞ்சாலே எக்காலமும் மெல்லிய வாராததைசொல்லுதலைப் பொருந்திய கந்தருவா
இனியநரம்பை வாசிக்க,

நவின்ற நயனென்க

நோயின்றென்பது முதல் மகளிர் (கசஎ) என்னுந்துணையும் பாடுமகளிரைக்
கூறிற்று.

நோய் இன்று இயன்ற யாக்கையா—மக்களுக்குரியநோய் இல்லையாக நிருமித்த
உடம்பிசையுடையராய்,

மாவின் அவர் தளிர் புளையும் மேனியா—மாவினது விளங்குகின்ற தளிரை
யொக்கும் நிறத்தினையுடையராய்,

அவிதொறும் பொன் உரை கடுகுகும திதலையா—விளங்குந்தோறும் பொன்னு
ரை விளங்கிறைபோலுந் துத்தியினையுடையராய்,

இன் நகைப் பருமம் தாங்கிய பணிந்து வந்து அலகுல் மாசு இல் மகளிரோடு—
கட்கினிய ஒளியினையுடைய பதினெண்கோவையாகிய மேகலையணிந்த தாழவேண்
டியவிடம் தாழ்ந்து உயரவேண்டியவிடம் உயர்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமில்லாத
கந்தருவமகளிரோடே,

மறு இன்றி விளங்க—சூற்றமின்றாய் விளங்காநிற்க,

உடையினையும் (கசஅ) ஆகத்தினையுமுடைய (கசக) மென்மொழிமேவலர்
(கசஉ) யாக்கை (கசக) முதலியவற்றையுடையராய், மாசிலலாத மகளிரோடே மறு
வின்றிவிளங்க (கசஎ) இன்னரம்புளர (கசஉ) வெனமுடிக்க.

கடுவோடு ஒடுங்கிய தூமபுடை வால் எயிற்று—நஞ்சுடனே உறைக்குள்ளேகிட
ந்த துனையினையுடைய வெளியிய எயிற்றினையும்,

மிடற்றினஞ்சு தன்னிடத்தேதோன்றுதலின், நஞ்சுடென்றா எயிறு. காளி,
காளரத்திரி, யமன, யமதுதியென நான்காம்

அழலென உயிர்க்கு அஞ்ச வரு கடுந் திறல்—நெருப்பென்னும்படி நெட்
மீயிப்புக்கொள்ளும் கண்டார்க்கு அச்சநதோன்றும் கடிய வலியினையுமுடைய,

பாமபு படப் புடைக்கும்—பீர்ப்பு படுப்படி அடிக்குழ்.

பல் வரிக் கொடுஞ் சிறைப் புள் அணி நீள்சொடிச் செல்வனும்—பல வரியினையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையுடைய கருடனையணிந்த நீண்ட கொடியினையுடைய கிருமாலும்,

[வெள்ளேறு, வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ, ஞமையமர்ந்து விளங்கு மிமையா முக்கண், மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்:]

வெயின் வெள்ளேறு உயரிய செல்வன்—வெற்றிக்களத்தே வெள்ளிய ஏற்
றியை வெற்றிக்கொடியாக வெடுத்த உருத்திரன்,

உமை அமர்ந்து விளங்கும் செல்வன்—இறைவி ஒருபாகத்தே பொருந்தி விளங்
குஞ் செல்வன்,

பலா புகழ் திணி தோள்—பலரும் புகழ்கின்ற சிக்கென்ற தோளினையும்,

இமையா முக்கண் செல்வன்—இதழ் குவியாத மூன்றுகண்ணினையுடைய செல்வன்,

மூ எயில் முருக்கிய முரண் மிகு செல்வனும்—முப்புரத்தையெரித்த மாறுபாடு மிக்க செல்வனும்,

நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டதது—நூற்றைப்பத்தாகவடுக்கிய கண்ணினையும்,
என்றது ஆயிரங்கண் ணென்றவாறு.

நூறு பல் வேள்வி முற்றிய வென்ற அடு கொற்றத்தா — நூறெனனு மெண்ணு
கிய பலவேள்விகளை வேட்டுமுடித்ததன்றோற்பெற்ற பகைவரை வென்றுகொல்கின்ற
வெற்றியினையும்,

[சுரிரண் டேந்திய மருப்பின்] ஏந்திய சுரிரண்டு மருப்பின்—தலைகள் ஏந்தி
யிருக்கின்ற நான்காகிய கொம்பினையும்,

எழில் நடை—அழகினையுடைய நடையினையும்,

தாழ் பெருந் *தடக் கை—நிலத்தே கிடக்கின்ற பெரிய வளைவினையுடைய கையி
னையுமுடைய,

உயர்த்த யானை எருத்தம் ஏறிய திருக கிளர் செல்வனும்—எல்லாரும் உயர்த்
துச் சொல்லப் படுகின்ற யானையின் கழுத்திலே ஏறிய திருமகள் விளங்கும் இந்திர
ரனும்,

உயர்த்த உயாததவென விகாரமுமாம்.

நாட்டத்தினையும் (கடுகி), கொற்றத்தினையுமுடைய (கடுக) செல்வனென்க.

மருப்பு (கடுக) முதலியவற்றையுடைய யானையென்க.

நாற் பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய உலகம் காக்கும் ஒன்று புரி கொள்
கை—நான்காகிய பெரிய தெய்வத்தையுடைய நன்றாகிய ஊர்கள் நிலைபெற்ற உலகத்
தைத் தாக்கும் ஒருதொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையுடைய செல்வன் (கடுக)
என முன்னேகூட்டித் திருமாலுக்கடையாக்குத.

* “தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.” என்பது தொல்காப்பியம்,
சொல்லதிகாரம், உரியியல், உடு - வது சூத்திரம்.

நாற்பெருந்தெய்வமாவன: இந்திரன், யமன், வருணன், சோமனென்னுந் தெய்வங்கள்.

பலர் புகழ் மூவரும் தலைவராக—பலரும் புகழ்கின்ற அயன் அரி அரனென்னு மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களை முன்புபோலே நிகழ்த்தித் தலைவராகவேண்டி,

என்றது - பிள்ளையார் அயனைச்சபித்தவின், அயன் படைத்தற்றொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவர்க்கும் காத்தற்றொழிலும் அழித்தற்றொழிலும் இன்றாமாகவின், மூவருந் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப்பெற்றுத் தலைவராகவேன்றார்

[ஏழுநூலால் தன்னிற்றோன்றித், தாமரை பயந்த தாவி லாழி, நான்முக வொருவற் சுட்டி.]

நூலந்தன்னில் தோன்றி ஏழுநூ நான்முக ஒருவற் சுட்டி—பிள்ளையார் சபித்தலாலே மண்ணிடத்தே தோன்றி மயக்கமுறுகின்ற நான்குமுகத்தையுடைய அயனைப் பழையநிலையிலே நிறுத்தக் கருதி,

தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்—திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிகடோறும் தன்படைத்தற்றொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் (கசுரு)

இனித் தாமரையென்னும் எண்ணைத்தந்த அழிவிலலாத ஊழிககாலதையுடைய அயனுமாம்

பயந்த ஒருவனென்க.

சாபமென்றது பிள்ளையார் அசுரரையழித்துத் தேவனாக் காத்ததற்கு இந்திரன் மகன் தெய்வயாஜையாரா அவாகருக் கொடுத்தவிடத்தே, பிள்ளையார் தன் கையில் வேலைநோக்கி, “நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்” என்ன, அருகிருந்தஅயன் “இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ” என்றானாக, நன் கையில் வேலுக்கு நீகொடுப்பதொரு தெதியுண்டோவென்று கோபித்து, “இவ்வனங் கூறிய நீ மண்ணிடைச்செல்வாய்” என்ற சாபத்தை.

காணவர—அழகு தோன்ற

பகலில் தோன்றும் இகல இல் காட்சி—ஒருபொருள் பலவாமாறு பகுத்துக்காண்டற்கண் வேறுபடத் தோன்றும் தமமுன் மாறுபாடி லலாத அறிவியையுடைய,

நால் வேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவநீராடு—நான்காகிய வேறுபட்ட இயல்பியையுடைய முப்பத்துமூவரும்,

என்றது: ஆதித்தன், உருத்திரன், வசு, மருத்தவனென்னும் ஒரோவோர்பொருள்கள் பலவாகப் பருகருக்காற் பன்னிருவா பதினொருவா எனமா இருவராகப் பருக்க நான்குகூறும் முப்பத்துமூவராயினொன்றவாறு பதினொருவராகிய மூவரென்க. அவா ஆதித்தா பன்னிருவரும், உருத்திரர் பதினொருவரும், வசுக்கள் எண்மரும், மருத்தவா இருவருமாம். ஒடு - எண்ணெடு.

ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர் நிலை பெறீஇயர்—பதினெண்வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவரும்,

என்றது - பதினெண்கணக்களை, அவா தேவரும், அசுரரும், தைத்தியரும், கருடரும், கின்னரரும், கிம்புருடரும், இயக்கரும், விஞ்சையரும், இராகக்கரும், கந்தருவரும், சித்தரும், சாரணரும், பூதரும், பைசாசகணமும், தாராகணமும், நாகரும், ஆகாயவாசிகளும், போகபூமியோரும் எனவியர். இவ்விஞ்சுப் பிறவாறுமுளைப்பர். பெறீஇயர் - தொழிற்பெயர்.

மீன் பூத்தன்ன தோன்றலர்—உடுககள் பொலிவுபெற்றுத் தோன்றினாலொத்த தோற்றத்தையுடையராய்,

மீன் சேர்பு வளி கிளர்ந்தன்ன செலவினர்—மீஞ்சுளுலாவுகின்றவிடத்தே சேர்ந்து காற்று எழுந்தாலொத்த செலவினையுடையராய்,

வளி இடைத் தீ எழுந்தன்ன திறவினா—காற்றிடத்தித நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய்,

தீப் பட உரும் இடித்தன்ன குரலினா—நெருப்புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தார் போன்ற குரலினையுடையராய்,

இவை வின்னெய்ச்சமுறை

[விழுமிய, வறுகுறை மருங்கிறும் பெறுமுறை கொணமா] தம் விழுமிய பெறுமுறை குறை உறு மருங்கிற் கொணமா—தம்முடைய சீரிய படைத்தல்காத்தல் அழித்தலென்னுநதொழிலகளைப் பண்டுபோலப் பெறுமுறைமையினைக் குறைவேண்டிநின்ற பெறுங்கூற்றாலே முடித்துக்கோடற்கு,

அந்தரக் கொட்பினர்—ஆகாயத்தே சுழற்சியினையுடையராய்,

[வந்துடன் காண—] உடன் வந்து காண—சேரவந்து காணும்படியாக,

தா இல் கொள்கை மடந்தையொடு—வருத்தமில்லாத அருட்கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடன்,

[சின்னன், ஆவினனகுடி யசைதலும் உரியன்] ஆவினன்குடி, சின்னன் அசைதலும் உரியன்—ஆவினன்குடியென்னும் ஊரிலே சிலநாள் இருத்தலுமுரியன்;

பலர்புகழ்மூவருந் தலைவராகவேண்டி (கசஉ) அதற்குக் குறைபாடுண்டாக்கின நான்குவொருவனைக்கருதி (கசடு) ஒன்றுபுரிகொள்கைப் (கசக) புள்ளணி நீங்கொடிச் செல்வனும் (கடுக), முரணமிகு செல்வனும் (கடுச), யானையெருத்தமேறிய செல்வனும் (கடுக), முப்பத்துமூவரும் (கசஎ), பதினெண்கணங்களும் (கசஅ) தோன்றலர் (கசக) செலவினர் (கஎ) திறவினா (கஎக) குரலினா (கஎஉ) கொட்பினராய் உடன்வந்து (கஎச) தம் விழுமிய (கஎஉ) பெறுமுறை குறையுறுமருங்கின் முடித்துக் கோடற்கு (கஎக) மென்மொழிமேவலா இன்னரம்புளர (கசஉ) முனிவா (ககஎ) மேவர(ககச) முற்புகக் (ககஎ) காணத் (கஎச) தான் ஆவினன்குடியிலே காண்வர (கசடு) அசைதலுமுரியனை முடிக்க.

கந்தருவர் - பாட்டான் முனிவுதிப்பார் முனிவா தம்மை மருமைபற்றி முன்னேசென்றார்.

இனிச் சித்தன்வாழ்வென்று சொல்லுகின்றவூர் முற்காலத்து ஆவினன்குடியென்று பெயர்பெற்றதென்றமாம். அது “நல்லம்பா நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன் வாழ் - வில்லந் தொறுமுன்றெறியுடைத்து - நல்லரவப் - பாட்டிடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின் - னாட்டிடைத்து நல்ல தமிழ்” என்று ஓளவையார் கூறியதானானாக *சித்தனென்பது பிள்ளையாருக்குத் திருநாமம்.

அதாஅன்று—அதுவன்றி,

ச.—நீடுவேரகம்.

இருமுன்று எய்கிய இயல்பினின் வழாஅது—ஒதல் ஒதுவித்தல் வேட்டல்.

* இது முருகக்கடவுள் ஆயிரநாமத்துள் ஒன்று.

வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலென்னும் ஆறுகிய நன்மைபொருந்திய இலக்கணத்தில் வழுவாமல்,

வழுவாமல், வழுவாமலெனத் திரிக்க.

இருவாரச் சுட்டிய பல் வேறு தொல் குடி—தாயுந் தந்தையுமாகிய இருவர்குலத் தையும் உலகத்தார் நன்றென்றுமதித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழைய குடியிற்பிற ந்த இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

குடி - *குண்டினர், காசிபர் என்றும்போல்வன

[அறுநான் கிரட்டி யிளமை நல்லியான், டாறினிற் கழிப்பிய] அறுநா ன்கு இரட்டி ஆண்டு நல்லிளமை ஆறினிற் கழிப்பிய — இருபத்தாநான்கின் இரட்டியாகிய நாற்பத்தெட்டியாண்டு நல்லிளமையை வேதங்குறியநெறியிலே போக்கிய இருபிறப்பாளர் (கஅஉ)

பிரமசரியங்காத்த அந்தணர்.

அறன் நவில் கொள்கை—அறத்தை எப்பொழுதுங் கூறுகின்ற கோட்பாட்டி னையும்,

மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செலவத்து—நாற்சதாரமும் முச்சதாரமும் வில் வடிவுமாகிய மூன்றுவகையைக் கருதின ஆகவனீயம் தக்கினாகுகினி காரகப்பத்தியம் என்னும் மூன்றுதீயானுண்டாகிய செல்வத்தினையுமுடைய,

இருபிறப்பாளர்—உபநயனத்துக்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்பு மாகிய இருபிறப்பினையுமுடைய அந்தணர்,

பொழுது அறிந்து நுவல—தாங்கள் வழிபடுங்காலமறிந்து தோத்திரங்களைக் கூற,

ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண—முந்தாறகொண்டு முப்புரியாக் குதலின், ஒன்பதாகியநூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி மூன்றுகிய நுண்ணிய பூணுனையும்,

ஞாணினையும் (கஅ௬) கொள்கையினையும் (கஅ௭) செலவத்தினையுமுடைய (கஅ௮) இருபிறப்பாளரென்க.

புலராக் காழகம் புலர உஉஇ—நீராடுங்கால் தோய்க்கப்பட்ட கலிங்கம் உடம் பிலே கிடந்துபுலர உடுத்து,

என்றது - ஈரத்துடனேயிருந்து வழிபடுதல் கூறிற்று.

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து—தலைமேலே வைத்த கையினையுடைய ராய்த் தன்னைத்துதித்து,

ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக கேள்வி—ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய, மறையவுச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை,

அது “நமக்குமாராய” என்பதாம்.

நா இயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி—நாப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச் சரித்து,

* குண்டலரென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

† இவற்றுட் பின்னைய இரண்டன் வகையும் இக்காலத்து முங்குவனவர் றிற்கு வேறுபட்டிருத்தலின், இம்மூன்று வகையும் சாகாபேதமாக இருத்தல்வேண் டுமெனக் கூறுகின்றனர்.

வினா உறு நறு மலர் ஏந்தி—மணமிக்க நறியபூவை எடுத்து,

பெரிது உவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்—பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகமென்கி
ன்றவூரிலே இருத்தலுமுரியன்;

இருபிறப்பாளர் (கஅஉ) புலரவுமஇத் (கஅ௪) தற்புகழ்ந்து (கஅ௫) நறுமலரேந்
திக் (கஅஅ) கூப்பியகையராய் (கஅ௫) நவிலப்பாடிப் (கஅ௬) பொழுதறிந்து நுவல
(கஅஉ) அதற்குப் பெரிதுமகிழ்ந்து ஏரகத்துறைதலும் உரியனெனமுடிக்க.

ஏரகம் - மலைநாட்டகத் தொருதிருப்பதி

அதா அன்று—அதுவன்றி,

நு — துன்றுதோறடல்.

பைங்கொடி—பச்சிலைக்கொடியாலே,

எல்லாவற்றினும் புகுத்திருத்தலிற். பச்சிலையென்று பெயர்பெற்றது. பச்சிலை
யென்றது சினைவினைமுதன்மேலேற்றிப் பைங்கொடியென்றார்

நறைக்காய்—நறுநாற்றததையுடைய காயை,

அது சாதிக்காய்

இடைஇடுபு—நடுவேயிட்டு,

வேலன்—படிமத்தான,

அம் பொதிப் புட்டில்—அழகினையுடைத்தாகிய பொதிதலையுடைய தக்கோலமெ
ன்னும் முதலின்காய்,

அது புட்டில்போறலிற் புட்டி லென்றார்

வினாஇ—கலந்து,

குளவியொடு—காட்டுமல்லிகையுடனே,

வெண் கூதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்—வெண்டாளியையும் கட்டின் கண்ணி
யையுடையனாய்,

நறுஞ் சாந்து அணிந்த கேழ் கிளா மாபின்—நறிய சந்தனத்தைப்பூசிய நிறம்
விளங்கும் மாப்பினையுடைய வேலன் (கக௦),

வேலன் பைங்கொடியாலே (கக௦) புட்டில்வினாஇ (கக௧) நறைக்காய்இடை
யிடுபு (கக௦) குளவியொடு (கக௧) கூதாளத்தையுந் கட்டிய கண்ணியனாய் (ககஉ),
கண்ணியன் - வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று.

கொடுந் தொழில் வல் வீற கொலையி கானவா—கொடிய தொழிலையுடைய
வலியவல்லார் கொல்லுதலைச்செய்த குறவர்,

“குலையு” என்ற பாடத்திற்கு வில்லைவளைத்த கானவரென்க எனவே கோ
றல் பெற்றாம்.

நீடு அமை வினைந்த தேக் கள் தேறல்—நெடுகினை மூங்கிலிலே யிருந்து முற்றின
தேனாற்செய்த கட்டெளியை,

குன்றகச் சிறு குழக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து—மலையிடத்துச் சிறியவூரிலே இருக்கி
ன்ற சுற்றத்தோடே உன்மெகிழ்ந்து,

தொண்டகச் சிறு பறைக் குரவை அயர—அந்நிலத்துக்குரிய தொண்டகமாகிய
சிறுபறையினது தாளத்திற்குக் குரவையாட,

கானவர் (கக௪) தேறலைமகிழ்ந்து குரவையாடவென்க.

[வீரனுளர்ப் பலிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்காற், குண்டுகளை பூத்த வண்டிபடு கண்ணி:]

விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங் காண் கண்ணி—விரலதலைப்பாலே வலிய வலர்த்தவலாந்த பூவாகலின் றேறுபடுகின்ற நறியமணத்தினையுடைய தலையிற் சூடும் மாலையினையும்,

குண்டு களை பூத்த வண்டு படு கண்ணி—அதுதான் ஆழ்ந்த களையிற் பூத்த பூவாற் செய்த வண்டுவிழ்கின்ற கண்ணி.

இஃது ஒற்றுமை நயம்பற்றிச் செயப்படு பொருண்மேல் நின்றது. காரக் குண்டுகளை யென்று பாடமாயின், கரிய ஆழ்ந்த களையென்க.

இணைத்த கோதை—இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலையினையும்,

அணைத்த கூந்தல்—சோத்தின கூந்தலினையும்,

முடித்த குல்லை—இலையைத் தலையிலே யணிந்த கஞ்சங்குல்லையினையும்,

இலை உடை நறும பூ—இலையையுடைய நறிய பூவகொத்துக்களையும்,

செங் கால் மராஅத்த வால் இணா இடை இடுபு சுரும்பு உணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத் தழை—செவ்விய காலினையுடைய மராத்திடத்தனவாகிய வெள்ளிய கொத்துக்களை நடுவேவைத்துச் சுரும்பு தேனையுண்ணும்படி தொடுத்த பெரிய குளிரிந்த அழகினையுடைய தழையை,

குல்லையையும் பூவையும் வாலிணா இடையிட்டித் தொடுத்த தழை யென்க.

[திருந்துகா ழல்கு றினைப் புடஇ:] காழ் திருந்து அல்குல் திளைப்பு உடஇ—வடங்கள் திருந்தும் அல்குவிடத்தே அசையுமபடி உடுத்து,

அல் குற்றினைப்பவென்னும் வல்லொற்று விகாரமாயிற்று.

[மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு:]

மயில் கண்டுஅன்ன மகளிரோடு—சாயலுடைமையான் மயிலை கண்டாறபோன்ற மகளிரோடு,

மடநடை மகளிரா—மடப்பம்பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மகளிரா,

தழையை யுடுத்து மயில்கண்டன்ன மகளிரென்க.

உடுத்தென்னும் வினையெச்சம் அன்னவென்னும் பெயரொச்சமாகிய உவமவுரு போடு முடிந்தது.

கண்ணியினையும் கோதையினையுஞ் சோத்தின கூந்தலினையும், மடநடையினையுமுடைய மகளிரென்க.

இம் மகளிர் தன்னைச் சேவிக்கு மகளிரா

செய்யான் — சிவந்தவன்,

சிவந்த ஆடையன் செவ்வவாச செயலைத் தண் தளிர் துயல்வரும் காதின்ன்—சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அரையினையுடைய அசோகிற் குளிரிந்த தளிர் அசையுங்காது பொருந்தி,

கச்சின்ன் கழலின்ன் செச்சைக கண்ணியன்—கசைக் கட்டிக் கழலையணிந்து வெட்சிமாலையைச் சூடி,

குழலன் கோட்டன் குறும் பல்லியத்தன்—குழலை யூதிக கொம்பைக் குறித்துச் சிறிய பல்லியங்களை எழுப்பி,

தகரன் மஞ்ஞாயன் புகா இல் சேவலங்கொடியன் — கிடாயைப் பின்னிட்டு
மலையேறிக் குற்றமில்லாத கோழிக்கொடியை உயாத்து,

நெடியன்—தான் வேண்டிய வடிவுகோடலிற் பிள்ளைபுரையிராது நெடுகவளர்ந்து,
தொடி அணி தோளன்—தோளிலே தொழுவையணிந்து,

நரம்பு ஆர்த்து அன்ன இன் குரல் தொகுதியொடு—நரம்பு ஆரவாரித்தாலொத்த
இனிய மிடற்றையுடைய பாடுமகளிரோடே,

இவாகன் தன்னைச் சேவித்துப்பாடுமகளிரா

[குறும்பொறிக் கொண்ட நறுநதன சாயன், மருங்கிற கட்டிய நிலனேர்பு துகி
லின்ன:]

மருங்கிற கட்டிய குறும்பொறிக் கொண்ட—இடையிலே இறுக்கக்கட்டிய உத
ரபந்தத்தின்மேலே உடுப்பதாக வுட்கொண்ட,

நிலன் கோபு நறுத் தன் சாயல் துகிலின் — நாலவிட்டமையால் நிலத்தைப்
பொருந்தி நறிய குளிரந்த மென்மையை உடைத்தாகிய துகிலினையுடுத்து,

[முழவுறழ் தடக்கையினியல வேந்தி, மென்றோட்பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து]

மென்றோட் பல பிணை இயல—மெல்லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான்பி
ணைபோலும் மகளிரா குரவையாடி அசைய,

இவாகன் மெய்திணடி விளையாடுதற்குரிய மகளிரா

முழவு உறழ் தடக்கையின் தழீஇ ஏந்தித் தலைத் தந்து—தன்னுடைய முழுவை
யொத்த பெருமையையுடைய கையினாலே அவாகன்கையினைத் தழீஇ எடுத்துக்கொ
ண்டு முத்தக்கொடுத்து,

[குன்றுதோ றுடலு நின்றதன் பண்பே] குன்றுதோறு ஆடலும் தன் நின்ற
பண்பு—மலைகடோறுஞ்சென்று விளையாடுதலும் தனக்கு நிலைநின்ற குணம்;

கண்ணியன் ஆடையனென்பனமுதலியன விளையெச்சவினைக் குறிப்பு முற்று;
*“முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே” என்னுஞ் சூத்திரவியியால், செய்தெ
னெச்சப்பொருளையுணர்த்தின

கானவா (ககசு) குரவையயர (ககௌ), அதனைக்கண்டு மென்றோட் பல்பிணை
(உகசு) குரவையாடியயசைய (உகடு), அதனைப்பொறுதே செய்யன் (உ௦சு) வேல
ன் (கக௦) றெடுத்த கணணியையசகுடி (ககஉ) உடுத்துப் (உ௦சு) பொருந்திக் (உ௦ௌ)
கட்டி அணிந்து குடி (உ௦அ) ஊதிக் குறித்து எழுப்பிப் (உ௦க) பின்னிட்டு ஏறி
(உக௦) உயர்த்து வளர்ந்து தொடியையணிந்து (உகக) துகிலையுடுத்துத் (உகசு) தொ
குதியுடனே (உகஉ) மகளிரோடே (உ௦டு) மலைகடோறுஞ்சென்று (உகௌ) தழீஇ (உகசு)
ஏந்தித் (உகடு) தலைத்தந்து (உகசு) ஆடலும் நின்றதன்பண்பென வினைமுடிக்க

“குரவையெனபது கூறுங் காலைச், செய்தோர் செயத் காமமும் வென்றியு,
மெய்தக் கூறு மியலபிற றாகும்” எனவரும்.

அதாவது—அதுவன்றி,

கூ.—பழமுத்தீர்சோலை.

ஈற்றுனை மலரொடு வினாடி மறி அறுத்து—சிறிய நினையரிசியைப் பூக்களோ
டே கலந்து பிரப்பரிசியாகவைத்து மறியையறுத்து,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், கூக.

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிரீஇ—கோழிக்கொடியோடே தான் அவ்விடத்தே நிற்கும்படி நிறுத்தி,

ஊர் ஊர் கெரண்ட டீர் கெழு விழலினும்—ஊர்தோறும் ஊர்தோறும் எடுத்துக் கொண்ட தலைமைபொருந்தின ஷீராவின் கண்ணும்,

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும் — தன்மேல் அன்புடையார் ஏத்துதலாலே தன்மனம் பொருந்துதல்வருகின்ற இடத்தினும்,

வேலன் தைதிய வெறி அயா களனும்.—படிமத்தான் இழைத்த வெறியாடு களத்தினும்,

பிள்ளையாவேலைத் தனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டு திரிதலின், வேலனென்றார்; இது*“ வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்” எனப் புறத்திற்குங் கூறியது.

காடும் காவும் கவின் பெறு தருததையும் —காட்டினும் பொழிலினும் அழகுபெறுகின்ற ஆற்றிடைக்குறையினும்,

யாறும் குளனும் — ஆறுகளினுங் குளங்களினும்,

வேறு பல் வைபபும் — முற்கூறிய ஊர்களன்றி வேறுபட்ட பலவாகிய ஊர்களினும்,

சதுக்கமும் — நாற்சந்தியினும்,

சந்தியும் — முச்சந்தியினும் ஐஞ்சந்தியினும்,

புதுப பூல் கடமபும்—புதிய பூக்களையுடைய கடம்பினும்,
மன்றமும்—ஊர்கருநிலைய எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும்,
பொதியிலும்—அம்பலத்தினும்,

கந்து உடை நிலையினும்—ஆதீண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும்,

[மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர*] மாண் தலைக் கொடியொடு உரு கெழு வியனகர் (உசச) அமைவர மண்ணி—மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினை யுடையகோழிக்கொடியோடே உருகெழுவியனகரை அமைவரப்பண்ணி,

ஓடு - வேறுவினை யொடு.

இனி ஆண்டலைக்கொடியென்று பாடமாயின், பேய்முதலியன பலியை நுகராமற் தலை ஆணமகன்றலையும், உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதின கொடியென்க.

நெய்யோடு ஐயவி அப்பி—நெய்யோடே வெண்குறுகடுகளையும் அப்பி,

ஐது உரைத்தா—தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாம லுச்சரித்து,

குடத்தம்பட்டு—வழிபட்டு,

வணக்கம்பட்டென்றும் உரைப்பர், குடவென்பது தடவென்பதுபோல வளைவையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லாதலின், அதனடியாகப்பிறந்த பெயருமாம்.

கொழு மலர் சிதறி—அழகிய மலர்களைத் தூவி,

முரண கொள் உருவின் இரண்டு உடன் உடஇ—தமமிற் பகைத்தல் கொண்ட வடிவினையுடைய இரண்டறவையை உள்ளொன்றும் புறம்பொன்றாக வுடுத்து,

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ஐ

† இதன்பின்னே, குடந்தமாவது - “நால்விரன் முடக்கிப் பெருவிர னிறுத்தி - நெஞ்சிடை வைப்பது குடந்த மாறும்” என்று ஓர் பிரதியிலுள்ளது.

செந்தால் யாத்து—சிவந்ததூலைக் கையிலே காப்புகட்டி,
தூலொழுக்கி எல்லைப்படுத்தென்றுமாம்.

வெண் பொரி சிதறி—வெள்ளிய பொரியைத் தூவி,

மத வலி நிலையு மாத தாள் கொழு விடை—மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற பெருமையையுடைத்தாகிய காலையுடைய கொழுவிய கிடாவினது,

குருதியொடு விரைய தூ வெள் அரிசி—உதிரத்தோடே பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியை,

சில் பலிசு செயது—சிறுபலியாக இட்டு,

பல பிரப்பு இரீஇ—பலபிரப்பும வைத்து,

இனிப் பிரப்புக்கடையெனபாருமுளா

சிறு பசுமஞ்சளோடு நறு வினா தெளித்து—சிறிய பசுமஞ்சளோடே நறிய சந்தனமுதலியவற்றையுந் தெளித்து,

இனிச சிறுபசுமஞ்சள மஞ்சளில ஒரு சாதிவிசேடமுமாம். வினா - ஆகுபெயர்; [பெருந் தண கணவீர நறுந்தண் மாலே/தூணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி]

பெருந் தண கணவீர மாலே—பெரிய குளிர்ந்த செவ்வலரிமாலையையும்,

நறுந் தண மாலே — ஒழிந்த நறிய குளிர்ந்த மாலையையும்,

அறுத்து — தலையொக்க அறுத்து,

தூணை அறுத் தூங்க நாற்றி — தமக்கு ஒப்பிலலாதபடி அசையத்துக்கி,

இனித் தமயில் இணையொத்த அறுப்பாக அறுத்தென்றுமாம்.

நகர் மலைச சிலம்பில் நல் நகர் வாழ்த்தி — செறிந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல ஊர்களைப் பசியும் பிணியும் பகையும நீங்குகவென்று வரீழ்த்தி,

நகர் - பிள்ளையார கோயிலென்றுமாம்

நறும் புகைஎடுத்தது — நறிய தூபங்கொடுத்தது,

குறிஞ்சி பாடி — அந்நிலத்திற்கடைத்த குறிஞ்சிப்பண்ணைப் பாடி,

இமிழ் இசை அருவியோடு இன் இயம் கறங்க — முழங்குகின்ற ஓசையினையுடைய அருவியோடே இனிய பல்லியங்களும ஒலியாநிற்க,

உருவப் பல பூத தூஉய் வெரு வரக குருதிச் செந்தினை பரப்பி—சிவந்த நிறத்தினையுடைய பலபூக்களையுந் தூவி அச்சம்வருமபடி. உதிரமனைந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,

குறமகள் முருகு இயம் நிறுத்து முரணினா உட்க முருகு ஆற்றுப்படுத்த உரு கெழு வியன் நகா—குறச்சாகியாகிய மகள முருகனுவுக்கும் வாசியங்களை வாசிக்கப்பண்ணித் தெய்வமின்றென்பாரா அஞ்சும்படியாகப் பிள்ளையார்வரும்படி வழிப்படுத்தின் அச்சம்பொருநதின் அகற்சியையுடைய நகரின் கண்ணே,

“வேலன் வெறியாட் டயாநத” என்புழிச சிறுபான்மையேனையோரும் ஆடுவாரென்றலிற், குறமகள் வெறியாட்டுக கூறினா

குறமகள் (உசஉ) மண்ணி(உஉஎ)அப்பி உணாத்துப்(உஉஅ)பட்டுசு சிதறி உஉஇ பாத்துச், சிதறிச் செய்து இரீஇத் தெளித்து நாற்றி வாழ்த்தி எடுத்துப் பாடிக்கறவாரிற்சுத் தூஉயப் பாப்பி நிறுத்து ஆற்றுப்படுத்த நகரென ல்லையுமுடிக்க.

சாந்திசெய்ய ஆற்றுப்படுத்தாள்.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், இ.

ஆடு களம் சிலம்பப் பாடி—அவ்வெறியாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப அதற்கேற்
பனவற்றைப் பாடி,

[பலவுடன்,கோடுவாய வைத்தது.] கோடு பல உடன் வாய் வைத்து—கொம்புகள்
பலவற்றையுஞ் சேரவூதி,

கொடு மணிஇயங்கி—கொடிய மணியையும்[ஒலிப்படுத்த,

ஒடாப் பூட்டைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி—கெடாத வலியினையுடைய * பிணிமுக
மென்னும் பட்டத்தினையுடைய யானையை வாழ்த்தி,

பிணிமுகம்-மயிலுமாம்

வேண்டுநா வேண்டியாகுரு எய்தினா வழிபட—காப்பங்களை விரும்புவோர் தா
ங்கள் விரும்பினகாரியங்களை விரும்பினாற்போலப் பெற்றுகின்ற வழிபட,

நகரிலே (உசு) பாடி வைத்தது இயக்கி வாழ்த்தி வழிபட உறைதலுமுரியன
(கஅக) என்க.

வீழுவின் கண்ணும் (உஉ௦) நிலையின்கண்ணும் (உஉ௧) கருதுடைநிலையின் கண்
ணும் (உஉ௨) உறைதலுமுரியன (கஅக) என்க.

ஆண்டாண்டிறைதலும்—களனும் (உஉ௨)காடும் காவும் துருத்தியுமயாறும் குள
னும் வைபபும் சதுக்கமுஞ் சந்தியும் கடம்பும் மன்றமும் பொதியிலுமாகிய அவவவ்
வீடங்களிலே உறைதலுமுரியனென்க.

அறிந்தவாதே—யான் அறிந்தபடியே கூறினேன்,

ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக — யான முற்கூறிய அவவவவீடங்களிலேயாயி
னுமாக பிறவீடங்களிலே யாயினுமாக,

உம்மை-ஐயவும்கை

[காண்டக,முந்துநீ கண்டுநீ முகனமாந் தேத்தி] முந்து நீ கண்டுநீக் காண தக
முகன் அமர்ந்து ஏதடி — முன்பு நீ கண்டபொழுது அழகு தக்கிருக்கும்படி மு
கம்விரும்பித் துதித்து,

முன்னமாந்தென்றா, அவன தெய்வத்தனமையைக் கண்டபொழுது அச்சம்பி
றவாது நிற்கவேண்டுமென்றற்கு

கை தொழுஉப பரவி—முன்னாக கையைத் தலைமேலேவைத்து வாழ்த்தி,

கால் உற வணங்கி—பின்னாத திருவடி தலையிலேயுறுமபடி தண்டனிட்டு,

நெடும் பெருஞ் சிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை—நெடிய பெரிய இமவானுச்சியிற
றருப்பைவளர்ந்த பசிய சுனையிட்டே,

நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறத்தைபுடைய தருப்பையை அஃது ஆருபெ
யர், என்றது சரவணப்பொய்கையென்றவாறு.

ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப — லீசுமபும வளியும் தீயும் நீரும் நிலனுமாகிய
ஐவருள் தீத தன்னங்கையிலே ஏற்ப,

சதாசிவனும் மயேசுரனும் உருத்திரனும் அரியும் அடனும் பூதங்கட்குத்
தெய்வமாகலின், ஐவனொன்றா; ஐவருளொருவனென்றது உருத்திரன் நெய்வமா
கிய தீயை

* பிணிமுகம் - முருகர்குரிய யானையென்பதை, “பாயிரும் பணிககடல்”என்
னும் பரிபாடலிற் “சேயயாபிணிழக மூர்ந்தம் ருழககி” என்பதனையானுணர்க.

† “நிவந்தோம் கிமயத்து நீலப் பைஞ்சுனை” என்றார் பரிபாடலிலும்.

அவன் அங்கையேற்பவென்றது இறைவனிடத்தினின்றும் இந்திரன்வாங்கிய கருப்பத்தினை முனிவர் வாங்கித் தமக்குத் தரிக்கலாகாமை¹ இறைவன்கூறுதிய முத்திகருண்டத் திட்டதனைக் கூற்றறு.

அறுவா பயந்த ஆறு அமர் செல்வ — அருந்தியொழிந்த அறுவராலே பெறப்பட்ட ஆறுவடிவுபொருந்திய செல்வ,

என்றது: அங்ஙனம் அங்கியின்கணிட்டுச் சததிருறைந்த கருப்பத்தை முனிவரொழுவரும் வாங்கித் தம்மனைவியாகக்கு கொடுப்ப அருந்தியொழிந்தோர் விழுங்கிச்² சூன்முதிர்ந்து, சரவணப்பொயகையிற் பதுமப்பாயலிலே பெற ஆறு வடிவாக வளாந்தமை கூற்றறு

ஏறகையினுலே அறுவராரை பைஞ்சுனையிலே பயக்கப்பட்ட செல்வவென்க; இது பரிபாடலிற் * “பாயிரும் பணிக்கடல்” என்னும் பாட்டானுணாக.

ஆல் கெழு கடவுட் புதல்வ — கல்லாலின் கீழிருந்த கடவுளினுடைய புதல்வ, கடவுளரென உயர்கிணையாய் நிலலாது கடவுளென்பது தெய்வமென்னும் பொருட்டாய் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும் உயாதிணையாய் நிற்றலின், அஃறிணைப்பாற்பட்டு * “உணரக்கூறிய” என்னும் புறனடையான் முடிந்தது

மால் வரை மலை மகள் மகனே — பெருமையையுடைய மலையாகிய மலையராயன் மகளுடைய மகனே,

வரை - மூங்கிலுமாம்

மாறறோ கூற்றே — பகைவாகக்குக் கூற்றுவனே,

[வெற்றி வெலபோக கொற்றவை சிறுவ]

வெற்றிக் கொற்றவை சிறுவ — வெற்றியை உலகத்திற்குக் கொடுக்கும் வனதூக்கையினுடைய புதல்வ,

வெல போக கொற்றவை — தான் வெல்லும்போராச செயயுங் கொற்றவை, என்றது மதிடனைச் செற்றதனை

இழை அணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி— பூணணிந்த தலைமையினையுடைய காடுதூளுடைய குழவி,

காடு கிழாளைன்பது இக்காலத்துக் காடுகளென மருவியது. அவளும் இறைவனுடைய சத்தியாகலின், அவளுடைய குழவியெனரா

[வானோ வணங்குவிற றானைத் தலை]

வானோ தானைத் தலைவ—தேவர்கள் படைத்தலைவ,

என்றது தேவசேனாபதி என்றதாம்

வணங்கு வில—வளையும் வில்லையும்,

வில்லையும், தேவராகிய தானையையுமுடைய தலைவவென்க.

மலை மாப—இன்பத்திற்குரிய மாலையணிந்த மாப,

தூல அறி புலவ—எல்லா தூலகளையும் அறியும் புலவ,

புலவன்-அறிவுடையவன்.

செருவில் ஒருவ—போரத்தொழிலில் ஒருவனாகி நிற்பாய,

பொரு விறல் மளன—பொருகின்ற வெற்றியினையுடைய மளன,

மள்ளன-இளமைப்பகுதித் திருநாமத்தோன்.

அந்தனா வெறுக்கை—அந்தனருடைய செல்வமாயிருப்பாய்,

* பரிபாடல், ௫. ௧௦,

† தொல்காப்பியம், எழுத்தக்கிரமம், புள்ளிமயங்கியல், ௧௧௦.

அறிந்தோர் சொல் மலை—சான்றோர் புகழ்ந்து சொல்லப்படும் சொற்களினீட்ட மாயிருப்பாய்,

மங்கையர் கணவ—தெய்வயானையாரும், வள்ளிநாச்சியாருமாகிய மகளிர்க் குக் கணவ,

மைந்தர் ஏறே—வீராக்கிடபீமே,

வேல் கெழு தடக் கைச் சால் பெருஞ் செல்வ—வேலபொருந்தின பெருமையுடைய கையானமைந்த பெரிய செல்வ,

என்றது: வேல வெற்றியாறபெற்ற அச்செல்வத்தை

[குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்தது, விண்பொரு நெடுவனாக் குறிஞ்சிக் கிழவ]

குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்தது கிழவ—குருகாற பெயாபெற்ற மலையையப்பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய கிழவ,

விண் பொரு நெடு வனாக் குறிஞ்சிக் கிழவ—தேவருலகைத் தீண்டி நெடிய வுணாகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்துக்கு உரிமையுடையாய்,

அதற்குரியதால் * “சேயோன் மேய மைவனா யுலகமும்” எனபதனானாக,

பலர் புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே—பலரும் புகழ்ந்துசொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய பரசமயத்தினுள்ளாகக் குறித்தனன்மையை உடையவனே,

என்றது. கலவிமத்தையுடைய யானைபோலவாக் குச சிங்கவேறு போல்வா யென்றதாம்.

[அரும்பெறன் மரபிற பெரும்பெயா முருக] பெறல் அரு மரபின் பெரும் பெயர் முருக—பிறர்க்குப் பெறலரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளையுடைய முருக,

பெயர் - பொருள். † “பெற்ற பெரும்பெயா பலாகை யிரீதிய” எனவும், “சொற்பெயர் நாட்டம்” எனவும்வரும் பெரும்பொருளெனத்து - வீட்டினே.

[நசையுநர்க் காதது மிசைபே ராள] நசையுநர்க்கு ஆததும் போ இசை ஜன—அவ்வீட்டைப் பெறவேண்டுமென்று நச்சிவந்தார்க்கு அதனை துகாவிக்கும் பெரியபுகழை ஆளுதலையுடையாய்,

பேரிசை யென்று மாறுக

[அலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேய, மண்டமா கடந்தனின் வென்ற -கலத்து.]

அலந்தோர்க்கு அளிக்கும் சேய்—பிறரால் இடிககட்டபடுவதோர்க்கு அருள் னன்னும் சேய்,

மண்டு அமா கடந்த வென்று ஆடு கின் அகலத்துப் பொலம் பூண சேய—மிக்கச் செல்கின்ற போகளைமுடித்த வென்றடுகின்ற னினதுமாபிடத்தே பொன்றாற செய்த பேரணிகலங்கையணிந்த சேயென்க

பரிசிலர்த் தாங்கும் உரு கெழு நெடு வேள்—இரந்துவந்தோனா வேண்டுவன கொடுத்துப் பாதுகாக்கும் உட்குதலபொருந்திய நெடியவேனே,

பெரியோர் ஏத்தும் பெரும் பெயர் இயவுள்—தேவரும் முனிவரும் ஏத்தும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய தலைவனே,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், டு.

† பதிற்றுப்பத்து, ஒன்பதாம்பத்து, ௧௦.

‡ ,, முன்றும்பத்து, ௧.

இயவுள்—கடவுளுமாம்.

[சூாமருநுகறுத்த மொயம்பின் மதவலி, போமிகு] போர் மிகு மொய்ம் பிற் சூாமருநுகு அறுத்த மதவலி—போத்தொழிலிலே மிகுகின்ற மொய்ம்பாலே சூரபன்மாவின் குலத்தை இல்லையாக்கின மதவலியென்னும் பெயரையுடையாய்,

பொருந—உவமிக்கப்படுவாய்,

பொருவப்படுமவன, பொருநனென நினரது

குரிசில்—தலைவன்,

[எனப்பல, யானறி யளவையி னேத்தி யானது] என யான் அறி அளவையின் ஆளுது பல ஏத்தி—என்று யானறிந்து நினக்குக்கூறிய அளவாலே நீயும் அமையாதே பலவற்றையும் கூறிப் புகழ்ந்து,

நின அளந்து அறிதல மன் உயிராகு அருமையின்—நின்தன்மையெல்லாம் முற்ற அளவிட்டறிதல பல்லுயிராகு அரிதாகையினாலே,

நின் அடி உளளி வந்தனென்—நின திருவடியைப் பெறவேண்டுமென்று நினைந்து வந்தேன்,

நின்னொடு புளையுநா இல்லாப் புலமையோய்—நின்னொடு ஒப்பாரில்லாத மெய்ஞ்ஞானத்தை உடையோய்,

எனக் குறித்தது மொழியா அளவையில—என்று சொல்லி நீகருதிய வீடுபேறறினை விண்ணப்பஞ்செய்வதற்கு முன்னே,

முந்தநீக்கண்டுழி முகனமாந்து (உடுக), மகனே, கூற்றே (உடுஎ), குழவி (உடுக), வெறுக்கை, சொனமலையாயிருப்பாய் (உசுந), மைந்தனோறே (உசுச), புலவனோறே (உசுஅ), சேயே (உஎக), வேளே (உஎக), இயவுளே (உஎச), மதவலி (உஎடு), புலமையோய் (உஅ) என்றுமுன்னா எதிர்முகமாக்கி, ஏத்தி (உடுக) யென அண்மைவிளி யல்லாத னவற்றை முன்னாக்கட்டி முடிக்க அவனம் எதிர்முகமாகி யேத்திப் பின்னப் பரவி வணங்கி (உடுஉ) செல்வ (உடுடு), புதல்வ (உடுசு), சிறுவ (உடுஅ), தலைவ (உசு), மார்ப், புலவ (உசுச), ஒருவ, மள்ள (உசுஉ), கணவ (உசுச), செல்வ (உசுடு), கிழவ (உசுஎ), முருக (உசுசு), இசைபேராள (உஎ), பொருந (உஎச) வென்று அண்மையாகவிளித்து, மன்னுயிரைக் கருமையின் (உஎஅ) யானறியளவையினேத்தி (உஎஎ) நின்னடியுள்ளிவந்தனென் (உஎசு) என்று நீ குறித்தது மொழியாவளவையினென முடிக்க.

[குறித்துடன, வேறுபல லுருவிற் குறும்பல கூளியா.] வேறு பல உருவிற் குறும்பல கூளியா உடன் குறித்து—வேறுவேறாகிய பலவடிவினையுடைய சிறிய பலராகிய சேவித்துநிற்பா சேரக்கருதி,

* “நின் கூடநலி லம்பிற கொடுவிற் கூளியா” எனறா பிறநும

சாறு அயா களத்து வீறு பெறத் தோன்றி—விழாவெடுத்தகளத்தே தாங்கள் பொலிவுபெறத் தோன்றி,

[அளியன் றானே முதலா யிரவன] முதலாய இரவன தான் அளியன்—அறிவுமுதிர்ந்த வாய்மையையுடைய புலவனான அளிக்கத்தக்கான்;

[வந்தோன் பெருமகன் வணபுகழ் நயந்தன, வினியவு நல்லவு நனிபலவேத்தி:] பெருமு நின் வண புகழ் நயந்து இனியவும் நல்லவும் நனி பல ஏத்தி வந்தோன் என—பெரும, நினது வளவிய புகழ்னைக்கூறவிருப்பிக் கேட்டோர்க்கு இனியனவும் உறுதியுபபுனவுமாக மிக்க பலவற்றை வாழ்த்தி வந்தோனென்கூற,

புறநானூறு, ௨௩.

சுள்

மீமிசை நாக நறுமலா உதிர—மலையினுச்சியிலுண்டான சுரபுன்னையின் நறிய மலர்கள் உதிர,
யுகமொடு மா முக முசுக்கலை பணிப்ப—கருங்குரங்கோடே கரிய முகத்தையுடைய முசுக்கலைகளும் நடுங்க,

* “கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரிததே.”† “நிலையிற நபபெயா முசுவின்” என்றா

பூ நுதல் இரும் பிடி குளிப்ப வீசி—புகரையணிந்த மததகததையுடைய பெரிய பிடி குளிருமபடி வீசி,

பெருங் களிற்று முதது உடை வான கோடு தழீஇ—பெரிய யானையினுடைய முத்தையுடைத்தாகிய வெள்ளிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,

[தததுற்று, நன்பொன் மணிநிறங் கிளர] நன் பொன் மணி நிறம் கிளரத் தததுற்று—நலன் பொன்னும் மணியும் நிறம்விளங்கும்படி மேலே கொண்டுகுதித்து, தததுற்று— தததுதலையுற்று

பொன் கொழியா—பொடியான பொன்னைத் தெளளி,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கி—வாழையினது பெரிய முதல் துணிபத் தெங்கினது இளநீரையுடைய சீரியகுலை உதிர அவ் விரண்டினையும் மோதி,

கறிக் கொடிக் கருந் துணா சாய—மிள்கினதுகொடியின் கரிய கொத்துக்கள் சாய,

[பொறிப்புற, மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக, கோழி வயப்பெடையிரிய] பொறிப் புற மட நடை மஞ்ஞை கோழி வயப் பெடை வெரீஇப் பலவுடன் இரிய—பீலியையுடைத்தாகிய இடத்தினையும் மடப்பதையுடைத்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மயில்களோடே கோழியினுடைய வலியையுடைய பெடை, வெருவீப் பலவுரு சேரக்கட,

[கேழலோர், டிரும்பனை வெளிற்றின் புனசா யனை, குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி யுளியம், பெருங்கல் விடரனைச் செறிய] கேழலோடு வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன் சாய அன்ன குருஉ மயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம் பெருங்கல் விடர் அனைச் செறிய— ஆண்பனறியுடனே உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனையினது புல்லிய செறுமபையொத்த கரியநிறதையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும், வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி பெரிய கல்விண்ட முழைஞ்சிலே சேர,

கருங் கோட்டு ஆமா நல ஏறு சிலைப்ப—சரிய கொம்பினையுடைய ஆமாவினுடைய நன்றாகிய ஏறுகள் முழங்க,

சேண்கினது இழுமென இழிதரும அருவி—மலையின் உச்சியினின்றும் இழுமென்னும் ஒசைப்படக் குதிக்கும் அருவியையுடைய,

பழம் முதிர சோலை மலை கிழவோனே—பழம் முற்றின் சோலைகையுடைய மலைக்கு உரிமையையுடையோனே,

நுடங்கிச் சுமந்து உருட்டிக் கீண்டு சிதையக் கலாவ உதிரப் பணிப்ப வீசித் தழீஇத் தததுற்றுக் கொழியாத துமிய உதிரத்தாக்கிச் சாய இரியச் செறியச் சிலைப்ப இழிதரும அருவினையுமுடிக்

கிழவோனென்றபெயா உடம்பொடுபுணர்த்தலாற் கொள்க

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சுரு.

†

”

”

”

சுங்.

கணவன் (சு) மாப்பினன் (கக) சென்னியனாகிய (சச) சேயுடைய (சுக) சேவடி படரும் உள்ளத்தோடே (கூஉ) செல்லுஞ்செல்லை நீயநதனையாயின் (சுசு), நன்னா நெஞ்சத்து இன்னசைவாய்ப்ப இன்னேபெறுதி (சுக), அதுபெறுதற்கு அவன்யான் மெறயுமென்னிற் குன்றமாந்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றி (எஎ) அலைவாய்ச்சேற லும் நிலையுபண்பு; ஆகவன்றி (கஉரு) ஆவின்னருடி அசைதலுமுரியன்; அது வன்றி (கஎசு) ஏரகத்துறைதலுமுரியன்; அதுவன்றிக் (கஅக) குன்றுதோறடலும் நின்றதன்பண்பு, அதுவன்றி (உகஎ) விழவினகண்ணும் (உஉஉ) நிலையின்கண்ணும் (உஉஉ) கந்துடைநிலையின்கண்ணும் (உஉசு) உறைதலுமுரியன் (கஅக), களனுங் (உஉஉ) காடு (உஉக) முதலியன ஆண்டாணுகிறைதலும் (உசுக) உரியன் (கஅக); நகரிலே (உசச) பாடி (உசரு) வைத்துஇயக்கி (உசசு) வாழ்த்தி (உசஎ) வழிபட (உசஅ) உறைதலுமு ரியன்; (கஅக) இஃதியானறிந்தபடியே கூறினேன் (உசுக), இனி ஆண்டாண்டாயினு மாகப் பிறவீடங்களிலேயாயினுமாக (உரு), முநதுகீகண்டுமுகனமாந்துமுன்னரொ திர்முகமாக்கிவெதிப் (உருக) பரவி வணங்கி (உருஉ) அண்மையாகவிரித்து யானறிய ள்வையினேத்தி (உஎஎ) நீன்னடி யுள்ளி வந்தேனென்று (உஎக) நீகுறித்தது மொழி வதற்குமுன்னே (உஅக) கூளியா (உஅஉ) குறித்துத் (உஅக) தோன்றிப் (உஅக) பெரும் (உஅரு) இரவலன் நீ அளிக்கத்தக்கான் (உஅச) வந்தோனென்கூற (உஅரு) மலைமீழ வோனாகிய (ககஎ) குரிசிலும் (உஎசு) தான்வநதெய்தித் (உஅஅ) தழிவிக் (உஅக) காட் டி (உகஉ) அஞ்சலோம்புகியென்று (உகக) அன்புடை நன்மொழியனாது (உகஉ) ஒரு கீயாகித்தோன்றும்படி (உகச) பெறலரும்பரிசில் நல்குவனென (உகரு) வீடுபெறக் கருதிய இரவலனை நோக்கி வீடுபெற்றானெருவன் ஆறழப்படுத்தாக வினமுடிக்க

இது, புறத்தினையியலுள் * “தாவின்லல்சை” என்னுஞ் சூத்திரத்தன் “ஆறறி டைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப், பெறற பெருவளம் பெறாஅர்க கறிவறீஇச், சென்று பய னொ திரச் சொன்ன பககமும்” எனபதனான முற்கூறிய கந்தழியைப் பெறாநெ ருவன் அதனைப் பெறாதானெருவனுக்குப் பெறுமாறு கூறி அவனை வழிப்படுத்தக்கூ றுவானென்பது பற்றிச் செய்யுள் செய்தாராயிற்று

கந்தழியாவது ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த தானேநிற்குந் தத்துவகடந்த பொ ருள்; அது † “சார்பினுற் றேன்றாது தானருவாய் * * மைதீர் சுடர்” என்பதாம்; இதனை † “உற்றவாக்கையி னுறுபொரு ணறுமல ரெழுதரு நாரற்றமபோற-பற்றலா வதோர் நிலையிலாப பரம்பொருள்” என அதனை உணர்ந்தோர் கூறியவாற்றினுணர்க

முருகாறப்படை யென்றதற்கு வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தானோ இரவலனை வீடுபெற்றானெருவன் முருகனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்ததென்று பொருள்கூறுக.

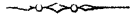
தும்ரவேளை மதுரைக் கணக்காயனும் கனூர் நக்கீரனும் பாடிய திருமுருகாற் றப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினயர் செய்யுவுரை முற்றிற்று

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், கசு

† வெண்பா. “சார்பினுற் றேன்றாது தானருவாய் யெப்பொருட்டுஞ் - சார் பெனநின் மெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத் தா னறிவிறந்த - தாய்மையதா மைதீர் சுடர்”

‡ திருவாசகம், அதிகையப்பத்து, கூ.

வேலுமயிலுந் துணை -

அழியுள்ள பாடல்கள், பதப்பாடல்களுடன் உள்ள பழைய ஏட்டுப்பிரதிக
ளிலிலாமல திருமுருகாற்றுப்படை மட்டுமுள்ள புதிய ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சுப்
பிரதிகளிலும் இருந்தமையால் தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன

நேரிசை வெண்பா

- க குன்ற மெறிந்தாய் குடைகடவிற சூதடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையா—யென்று
மிகையா யழகியா யேனாநநா நேனே
யுனையாயென் னுள்ளத துறை
- ௮ குன்ற மெறிந்ததுவுங் குன்றப்போர செய்த்துவு
மல தங் கமாபரிடா தீரகர துவு—மின்றெனனைக்
கைவிடா சினறதுவுங் கற்பொதுமபிற காகத்ததுவு
மெயவிடா வீரனகை வேல்
- ௩ வீரவே முரைவேல் விண்ணோர் சிறைமிட்ட
தீரவேல் செவவே டிருக்கைவேல்—வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூரமாரபுங் குன்றுந்
துணைக்கவே லுண்டே துணை.
- ௪ இவன் மொருநா லெனதிமிறைபக் குன்றுகருங்
கொன்னவிலவேற சூதடிந்த கொற்றவா—முன்னம்
பணிவேய நெடுங்குன்றம் படநிருவந் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தஞ்சு
- ௫ உணை யொழிய வொருவனாய் நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவனாயான பின்செல்லென்—பன்னிருக்கை
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தவாழ வே
- ௬ அஞ்ச முகந்தோன்றி னன்று முகந்தோன் றும்
வெஞ்சமரி லஞ்ச லென வேறேன் னு—நெஞ்சி
லொருநா னினைக்கி விருநா லுந் கோன்று
முருகாவென் றேறுதுவார முன
- ௭ புருகனை செந்தி முதலவனை மாயோன
மருகனை யீசன் மகனை—யொருகைமுகன்
தம்பியே சினனுடைய தண்டைக்கா லெப்பொழுது
நம்பியே கைகொழுவே னுன்

அ. காக்கக் கடவியுநீ காவா திருந்தக்கா
 லாக்குப் பண்ணுமறுமுகவா—பூக்குங்
 கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
 விடங்கா ணிரங்கா யீனி.

கூ. பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
 கரங்குப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காம
 லாசையா னெஞ்சே யணிமுருகாற றுப்படையைப்
 பூசையாக கொண்டே புகல

கடு. நககீரா தாமுரைத்த நன்முருகாற றுப்படையைத்
 தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினுல—முற்கோல
 மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
 தானினைத்த வெல்லாந் தரும

இ ர ண் ட ர வ து

பொருநராற்றுப்படை.

- அருஅ யாண ரகன்றலைப் பேருர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சோறுநசை யுறுது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந
குளபபுவழி யனன கவடுபடு பததல
- ரு விளக்கழ லுருவின விசியுறு பசசை
யெயயா விளஞ்சூற செய்யோ எவ்வயிற்
றைதுமயி *ரொழுகிய தோற்றம போலப்
பொலலம பொத்திய பொதியுறு போர்வை
யனாவா மூலவன கண்கண் டன்ன
- க0 துனாவாய தூரந்த தூரபபமை யாணி
யெண்ணாட டிங்கள் வடிவிற ருகி
யண்ண விலலா வுமைவரு வறுவாய்ப்
பாமபணந தன்ன வோங்கிரு மருப்பின்
மாயோண் முன்கை யாய்தொடி கடுக்குங்
- கரு கண்கூ டிருககைத திண்பிணித திவவி
னாயதினை யரிசி யவைய லன்ன
வேயவை போகிய விரலுளா நரமபிற்
கேள்வி போகிய நீள்விசித தொடையன்
மணங்கமழ் மாதரை மண்ணி யனன
- உ0 வணங்குமெய்ந் நின்ற வமைவரு காட்சி
யாறலை கள்வர் படையிட வருளின்
மாறுதலை பெயாக்கு மருவின் பாலை
வாரியும் வடிதது முநதியு முற்றந்துஞ்
சீருடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி
- உரு யறலபோற கூந்தற் பிறைபோற் றிருதுதற்
கொலைவிற புருவததுக் கொழுங்கடை மழைக்க
ணிலவிதழ் புரையு மின்மொழித துவர்வாய்ப்
பலவுறு முததிற் பழிதீர் வெண்பன்

ப த் து ப் ப ா ட் டு.

- மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன
 ௩௦ பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதி
 னாண்டச் சூய்ந்த நலங்கிள ரெருத்தி
 னாடமைப் பணைத்தோ ளரிமயிர் முன்கை
 நெடுவரை மிசைஇய கார்தண் மெலவிற
 கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகி
 ௩௩ ரணங்கென வருத்த சுணங்கணி யாகத்
 தீர்க்கிடை போகா வேரிள வனமுலை
 நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூ
 முண்டென வுணரா வுய்யு நடுவின்
 வண்டிருப் பன்ன பலகா ழலகு
 ௪௦ லிருமபிடித் தடககையிற் செறிநதுதிரள குறங்கிற
 பொருந்துமயி ரொழுகிய திருந்துதாட் கொப்ப
 வருந்துநாய் நாவிற பெருந்தகு சீறடி
 யாக்குருக் கன்ன செந்நில னொதுங்கலிற
 பரற்பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி
 ௪௩ மரற்பழுத தன்ன மறுகுநீர் மொககு
 ணன்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற
 பெடைமயி லுருவிற பெருந்தகு பாடினி
 பாடின பாணிக் கேறப நாடொற்றுங்
 களிநு வழங்கதாக் கானத தலகி
 ௫௦ யிலையின் மராத்த வெவ்வந தாங்கி
 வலைவலந் தன்ன மெனனிழன் மருங்கிற
 காடுறை கடவுட்கடன சுழிபடிய பினைறப
 பீடுகெழு திருவிற பெருமபெயா நோன்றாண்
 முரசுமுழங்கு தாணை மூவருங் கூடி
 ௫௩ யாசவை யிருந்த தோற்றம போலப
 பாடல பறறிய பயனுடை யெழாஅற
 கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந
 வறியா மையி னெறிதிரிந தொராஅ
 தாறறெதிர்ப படுதலு நோற்றநன் பயனே
 ௬௦ போற்றிக கேண்மதி புகழ்மேம படுந
 வாடுபசி யுழந்தநின னிருமபே ரொககலொடு
 நீடுபசி யொராஅல வேண்டி நீடின
 நெழுமதி வாழி யேழின கிழவ
 பழுமர முள்ளிய பறவையின யானுமவ
 ௬௩ னிமுமென் சுமமை யிடனுடை வரைப்பி

னசையுநர்த் தடையா நன்பெரு வாய்
 ண்சையேன் புக்கென் னிடும்பை தீர
 வெய்த்த மெய்யே நெய்யே னாகிப்
 பைத்த பாம்பின் றுத்தி யேயப்பக்

எ0 கைக்கச டி ருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி
 யிருசீர்ப் பாணிக கேற்ப விரிகதிர்
 வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள விடிய
 லொன்றியான் பெட்டா வளவையி னென்றிய
 கேளிர போலக் கேள்கொளல் வேண்டி

எரு வேளாண் வாயில வேட்பக கூறிக்
 கண்ணிற காண நண்ணு வழியிரீஇப்
 பருகு வனன வருகா நோக்கமோ
 மருகு பவைபோ லென்பு குளிர்கொளீஇ
 யீரும பேனு *மிருந்திறை கூடி

அ0 வேரொடு நனைந்து வேறறிழை துழைந்த
 துன்னற சிதாஅர் துவர நீக்கி
 நோக்கு †துழை கலலா துண்மைய பூக்களிந்
 தரவுரி யன்ன வறுவை நல்கி
 மழையென மருளு மகிழ்செய மாடத

அரு திழையணி வனப்பி னின்னகை மகளிர்
 போககில பொலங்கல நிறையப் பல்கால
 வாக்குபு தரதகா வருததம் வீட
 வார வுண்டு பேரஞர் போக்கிச
 செருககொடு நின்ற காலை மறறவன்

க00 றிருக்கிளா கோயி லொருசிறைத் தகுகித்
 தவளுசெய மாகக் டமமுடம பிடாஅ
 ததன்பய மெய்திய வளவை மான
 வாறுசெல வருதத மகல நீக்கி
 யனநகா நடுகக் மலலதி யாவது

கரு மனங்கவல பின்றி மாழார் தெழுநது
 மாலை யனனதோர புன்மையுங் காலைக்
 கண்டோர் மருளும வண்டுசூழ் நிலையுங்
 கனவென மருண்டவென் னெஞ்சே மர்ப்ப
 வல்லொ பொத்திய மனமகிழ் சிறப்பக்

க00 கல்லா விளைஞர் சொல்லிக் காட்டக்

* இமிரன் தென்றும் பாடம்.

† துழைவேலா வென்றும் பாடம்.

- கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉ
யதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
தூராஅய் துற்றிய துருவையம புழுக்கின்
பாரா வேவை பருகெனத தண்டிக்
- க00 காழிற் சுட்ட கோழுன் கொழுங்குறை
யூழி னூழின் வாய்வெய் தொற்றி
யவையவை முனிகுல மெனினே சுவைய
வேறுபல் லுருவின் விரகு தந்திரீஇ
மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சீறியா
- கக0 தொண்ணுதல் விறவியர் பாணி தூங்க
மகிழ்ப்பதம் பன்னாட் கழிப்பி யொருநா
ளவிழ்ப்பதம் கொள்கென் றிரபப முகிழ்த்தகை
முாவை போகிய முரியா வரிசி
விரலென நிமிரந்த நிரலமை புழுக்கல
- கக0 பால்வறைக் கருனை காடியின் மிதப்ப
வயின்ற காலைப் பயின்றினி திருந்து
கொல்லை யுழுகொழு வேப்பப்ப பல்லே
யெல்லையு மிரவு மூன்றின்று மழுங்கி
யுயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட்
- கஉ0 செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய
செல்வ சேறுமெந் தொலபதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்லே
பகறி ரோவெம் மாயம விட்டெனச
சுரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்கமொடு
- கஉ0 துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு
பிடி புணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத
தன்னறி யளவையிற றரத்தர யானு
மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டிண்மை தீர வந்தனென் வெல்லே
- கக0 லுருவப் பஃறே ரினையோன் சிறுவன
முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசி
ரூய்வயிற் றிருந்து தாய மெய்தி
யெய்யாத் தெவ்வ ரேவல் கேட்பச்
செய்யார் தேளந் தெருமால் கவிப்பப்
- கக0 பௌவ மீமிசைப் பகற்கதிா பரப்பி
வெவ்வெஞ் செலவன் விசமபுபடர்ந் தாங்குப்
பிறந்தாவழ் கற்றதற் ரொட்டுச் சிறந்தநன்

- னடுசெகிற் கொண்டு நாடொறும வளர்ப்ப
வாளி நன்மா னணங்குடைக் குருளை
கசு0 மீளி மொய்ம்பின் மிகுவலி செருக்கி
முலைக்கோள் விடாஅ மாததிரை' ஞோரோனத
தலைக்கோள் வேட்டங் களிறட் டாஅங்
கிருமபனம போந்தைத தோடுங் கருஞ்சினை
யரவாய் வேமபி னங்குழைத தெரியலு
கசுரு மோங்கிருஞ் சென்னி மேமபட மிலைநத
விருபெரு வேந்தரு மொருகளத தவிய
வெண்ணிற ருக்கிய வெருவரு நோன்றாட
கண்ணா கண்ணிக கரிகால வளவன
றுணிழன் மருங்கி லணுகுபு குறுகித
கரு0 தொழுதுமுன னிற்குவி ராயிற் பழுதின
தீற்றா விருப்பிற போற்றுபு நோக்கிதுங்
*கையது கேளா வளவை யொய்யென்ப
பாசி வேரின் டுமாசொடு குறைநத
துன்னற சிதாஅர நீக்கித தூய
கருரு கொட்டைக களாய பட்டுடை நலகிப
பெறலருங் கலத்திற பெட்டாங் குண்கெனப
பூக்கமழ் தேறல வாககுபு' தரத்தர
வைநல வைகல கைகவி பருகி
யெரியகைந தன்ன வேடி றுமரை
கசு0 சுரியிரும பித்தை பொலியச சூட்டி
நூலின் வலவா நுணங்கரின் மாலை
வாலொளி முதத்தமொடு பாடினி யணியக
கோட்டிற் செயத கொடிஞ்சி நெடுநதே
நுட்டுளை துயலவர வேரி துடங்கப
கசுரு பாலபுரை புரவி நாலகுடன பூட்டிக
காவி னேழடிப பினசென்று கோலின
றுறுகளைந் தேறென நேற்றி வீறுபெறு
போயாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீரவாய்த
தணபண் தழ்இய தளரா ன்ருக்கை
கசு0 நன்பல லூர நாட்டொடு நனபல
வெருஉபபறை துவலும பருஉபபெருந் தடக்கை
வெருவருஞ் செலவின் வெகுளி வேழந்

* கையது கொள்ளா வென்றும் பாடம்.

† மாசொடு மிடைந்த வென்றும் பாடம்

- தரவிடைத் தங்கலோ விலனே வரவிடைப்
பெற்றவை பிறர்பிறர்க் கார்ததித் தெற்றெனச்
களநு செலவுகடைக் கூட்டுதி ராயிற் பலபுலந்து
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கிச்
செல்கென விடுக்குவ னல்ல நெல்லெனத்
திராபிறழிய விருமபெளவத்துக
கரைசூழ்ந்த வகன்கிடக்கை
- கஅ0 மாமாவின் வயின்வயினெற
றுழ்தாழைத் தண்டண்டலைக்
கூடுகெழீஇய குடி வயினாற
செஞ்சோற்ற பவிமாந்திய
கருங்காககை கவவுமுனையின
- கஅரு மனைநொச்சி நிழலாங்க
ணீற்றி யாமை தனபாரப் போமபவு
மனையோர் வண்ட லயரவு முதியோ
ரவைபுகு பொழுதிற்றம பகைமுரண் செலவு
முடக்காளுசிச் செமமருதின்
- கக0 மடக்கண்ண மயிலாலப்
பைம்பாகற் பழநதுணரிய
செஞ்சுளைய கனிமாந்தி
யறைககருமபி னரிநெலவி
னினைக்களம ரிசைபெருக
- ககரு வறளடுமபி னிவர்பகன்றைத்
தளிாபபுன்கின் றுழ்காவி
னனைஞாழலொடு மாங்குழீஇய
வவண்முனையி னகனறுமாறி
யவிழ்தளவி னகன்றேன்றி
- 200 நகுமுலலை யுகுதேறுவீப
பொற்கொன்றை மணிககாயா
நற்புறவி னடைமுனையிற்
சுறவழங்கு மிரும்பெளவத்
திறவருந்திய வினநாரை
- 20ரு பூமபுனனைச் சினைச்சேபபி
னோங்குதிரை யொலிவெரீஇத
தீம்பெண்ணை மடற்சேப்பவுங்
கோட்டெங்கின் குலைவாழைக்
கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

- உக௦ துடிக்குடினைக் குடிப்பாக்கத்
 *தியாழ்வணடிந் கொண்கதேறபக்
 கலவமவிரித்த மடமஞ்ஞை
 நிலவெககாப பலபெயர்த
 தேனெய்யொடு கிழங்குமாதியோர்
- உகரு. மீனெய்யொடு நறவுமறுகவுந
 தீங்கருமபோ டவலவகுதேதார
 மான்குறையொடு மதுமறுகவுந
 குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்த
 னறுமபூங் கண்ணி குறவா சூடக
- உஉ௦ கானவா மருதம் பாட வகவா
 நீனிற முல்லைப் பஃறிணை நுவலக
 கானக்கோழி கதிராகுதத
 மணைக்கோழி திணைக்கவா
 வரைமநதி கழிமூழ்கக
- உஉரு கழிநாரை வரையிறுப்பத
 தண்வைப்பினு * னுடுகுழிஇ
 மண்மருங்கினு மறுவின்றி
 யொருகுடையா னெனறுகூறப
 பெரிதாண்ட பெருங்கேணமை
- உக௦ யறனெடு புணராத திறனறி செங்கோ
 லன்னோன் வாழி வெலவேற குரிசின
 மனனா நடுங்கத தோனறிப பன்மா
 ணெலலை தருநன பலகதிர பரப்பிக
 குலலை கரியவுங் கோடெரி நைப்பவு
- உகரு மருவி மாமலை நிழத்தவு மறற்க
 கருவி வானங் கடற்கோண மறப்பவும
 பெருவற னுகிய பண்பில காலையு
 நறையு நரநதமு மகிலு மாரமுந்
 துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த தொழுகி
- உச௦ நுரைத்தலைக் குரைப்புனல் வரைப்பகம் புகுதொறும்
 புனலாடு மகனிர கதுமெனக் குடையக்
 கூனிக சூயத்தின வாயநெல் லரிநது
 சூடுகோ டாகப் பிறக்கி நாடொறுங்
 குளநெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை
- உசரு கடுநதெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ்

சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி
யாயிரம் விளையுட் டாகக
காவிரி புரகரு நாடுகிழ வோனே.

‘இதன்பொருள்.

அறாஅ யாணா அகன் தலைப் போ ஊா—இடைபுத செல்வவருவாயினையு
டைய அகன்ற இடததையுடைய பெரிய ஊர்களிடத்து,

சாறு கழி வழிநாட் சோறு நசை உறாது—விழாக்கழிந்த பின்னாளில் ஆண்டுப்
பெறுகின்ற சோறறை விரும்புதல்செய்யாது,

வேறு புலம் முன்னிய விரகு அறி பொருந்—விழாக்கொண்டாடும் வேற்றுப்பு
லத்தைக் கருதிய * விரகையறிந்த பொருந்,

இஃது அணமைவளி.

குளப்பு வழி அன்ன கவடு படு பததல—மான்குளம்பழுத்திய இடத்தையொ
தத இரண்டருகுந்தாழ்ந்த நடுவுயாந்த பததலினையும்,

வீளக்கு அழல் உருவின் விசி உறு பசசை—வீளக்கினது எரிகின்ற நிறத்தை
யுடைய விசித்துப் போத்தலுறற தோல்,

எயயா இளஞ் சூற் செய்யோள அவவயிறறு—மிக அறியப்படாத இளைய சூலையு
டைய சிவந்த நிறத்தையுடையோளது அழகினையுடைய வயிற்றின்,

செய்யோளென்றார், மயிரொழுங்கு விளங்கித் தோற்றுத்தற்கு

ஐது மயிர ஒழுகிய தோறம் போல—ஐதாகிய மயிர ஒழங்குபடக்கிடந்த தோ
றறவுபோல,

‘பொல்லம் பொத்திய பொதி உறு போராவை—இரண்டுதலையுங் கூட்டித்தைத்த
மரத்தைப்பொதிதலுறும் போர்வையினையும்,

அனை வாழ அலவன் கண் கண்டு அன்ன துனை வாய தூந்த தரப்பு அமை
ஆணி—முழுமையிலேவாழ்கின்ற ஞெண்டின்கண்ணைக் கண்டாலொத்த பத்தலிரண்டு
ஞ்சோததற்குத் திறந்த துளைகளின் வாய மறைதற்குக்காரணமாகிய முடுக்குதலமை
ந்த ஆணியினையும்,

தோல் ஞெகிழாமல் முடுக்கின ஆணியென்றுமுரைப்பா. அன்ன ஆணியென்க.

எண்ணுள திங்கள் வடிவிறுக்கி அண்ணா இல்லா அமை வரு வறு வாய—உவா
விறகு எட்டாநாளிற் நிங்களின்வடிவை உடைத்தாய் உண்ணாக்கில்லாத பொருந்துத
ல்வந்த வறியவாயினையும்,

பாம்பு அணைது அன்ன ஒங்கு இரு மருப்பின்—பாம்பு தலையெடுத்தாலொத்த
ஒங்கின கரிய தண்டினையும்,

மாயோள முன்கை ஆய் தொடி கடுக்கும திவவின் (கரு)—கரியநிறத்தை
யுடையோளைய முன்கையில் அழகினையுடைய நோந்த தொடியையொக்கும் வா
ர்க்கட்டினையும்,

கண்கூடு இருக்கைத் திண பிணித் திவவு—ஒன்றோடொன்று நெருங்கின
இருப்பையுடைத்தாகிய திணபிணிப்பினையுடைய திவவு,

இது நரம்புதுவக்கப்படுவது

ஆய் திணை அரிசி அவையல் அன்ன வேய்வை போகிய விரல் உளா நரம்பின்
கேள்வி போகிய நீள் விசித் தொடையல்—அழகினைபுடைய திணையரிசியிற் குத்தல
ரிசியையொத்த குற்றம்போகிய விரலாலசைக்கும் நரம்பிணையுடைய இசைமுற்றுப்
பெற்ற நீண்ட விசித்தலையுடைய தொடாச்சியிணையும்,

மணங் கமழ் மாதரை மணணி அன்ன காட்சி (உ௦) - கலியாணஞ்செய்தமை
தோற்றுகின்ற மாதரை ஒப்பித்தாலொத்த அழகினைபுமுடைய,

அணங்கு மெய்ந் நின்ற அமை வரு காட்சி—யாழிற்சூரியதெய்வம் தன்னிடத்
தேநின்ற இலக்கணம் அமைதலவரும் அழகு

ஆறு அலை கள்வா *படைஇட—வழியையலைக்கின்ற கள்வா தங்கையிற் படைக்
கலங்களைக் கைவிடும்படி,

அருளின் மாறு தலை பெயாக்கும் மருவு இன பாலை—அருளினது மாறாகிய
மறத்தினை யவாகளிடைத்துநின்று பெயாக்கும் மருவுதலினிய பாலையாழை,

பாலை - ஆகுபெயா. “கோடே பத்த ராணி நரம்பே - மாடக மெனவரும் வடையின
தாசும்” என்றதனால், மாடகமொழிந்தன கூறினா.

பத்தலிணையும் (ச), பொலலம்பொத்திய (அ) பச்சையாகிய (இ) போவையிணையு
யும் (அ), ஆணியிணையும் (க௦), வறுவாயிணையும் (கஉ), மருப்பிணையும் (கக), வார்க்கட்
டிணையும் (கஇ), நரம்பினரொடாச்சியிணையும் (கஅ), காட்சியிணையும் (உ௦) உடைய
பாலையாழென முடிக்க

“கொன்றை கருங்காலி சூழிழ்முருககுத் தணக்கே” எனபதனால், கோட்டிற்கு
மரம் கொன்றையுங் கருங்காலியுமாம், சூழிழும், முருகும், தணக்கும் பத்தற்கு
மரம்

வாரியும்—நரம்புகளைக்கூடத் தழுவுவியும்,

வடித்தும்—உருவியும்,

உருவியும்—தெறித்தும்,

உறழ்ந்தும்—ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைத்தெறித்தும்,

வடித்தல் - நரம்பெறித்தலென்றுமுரைப்பா

சீர உடை நன்மொழி நீரொடு சிதறி—சீராயுடைத்தாகிய தேவபாணிகளை நீர
மையுடன் பரக்கப்பாடி,

சீரெனவே பாணியுந் தூக்கும் உளவாயின

அறல்பொருக்கத்தல்—ஆற்றறல்போலும் கூந்தலிணையும்,

பிறை போற் றிரு துதல்—பிறைபோல அழகினைபுடைய துதலிணையும்,

கொலை விற புருவத்து—கொலைத்தொழிலையுடைய விற்போலும் புருவத்
திணையும்,

கொழுங் கடை மழைக் கண—அழகிய கடையிணையுடைய குளிராசியையுடைய

இலவு இதழ் புரையும் இன மொழித் துவா வாய்—இலவினது இதழையொக்
கும் இனியசொல்லையுடைய செம்மையுடைத்தாகிய வாயிணையும்,

பல உறு முத்திற் பழி தீர வெண பல்—பலவுஞ்சோந்த முத்துக்களபோற் குற்ற
ந்தீர்ந்த வெள்ளிய பலலிணையும்,

பலமுத்தென்றார், ஒருகோவையாயிருத்தலின். இனிப் பலவிலையும் முத்தென் றமாம்.

[மயிர்குறை கருவி மாணகடை யன்ன, பூங்குழை யூசற பொறைசால் காதின்:]
மயிர் குறை கருவி மாண கடை அன்ன காதின்—மயிர்வெட்டுகின்ற கத்திரிகை யினுடைய மாட்சிமைப்பட்ட குழைச்சையொத்த காதினையும்,

பூங்குழை ஊசற பொறை சால் காது—பொலிவினையுடைய மகரக்குழையினு டைய அசைவினைப் பொறுத்தலமைந்த காது.

நாண் அடச் சாயந்த நலங் கிளா எருத்தின—நாண் வருத்தலாற் பிறரானோக் காதுகவிழ்ந்த நன்மைவிளங்குகின்ற கழுத்தினையும்,

ஆடு அமைப் பனைத் தோள்—அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருத்தலையுடைய தோளினையும்,

அரி மயிர் முன்கை—ஐம்மைமயிரினையுடைய முன்கையினையும்,
நெடு வரை மிசையு மிகந்த மெல விரல்—நெடிய மலையின் உச்சியிடத்தன் 'வாகிய காத்ந் போலும் மெல்லிதாகிய விரலினையும்,

கிளி வாய ஒப்பின் ஒளி விடு வள உடா—கிளியினது வாயோடொப்பினையு டைய ஒளிவிடுகின்ற பெருமைபையுடைத்தாகிய உகிரினையும்,

அணங்கு என உருத்த சுணங்கு அணி ஆகத்து முலை (கூசு)—பிறாக்கு வருத்தமெ ணத் தோற்றின சுணங்கணிந்த மாபிடத்து முலையினையும்,

நர்க்கு இடை போகா ஏ இன வனம் முலை—நாகும நடுவெபோகாத எழுச் சியையுடைய இனைய அழகினையுடைய முலை

நீர்ப் பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ்—நீரிடத்துப் பெயாதலையுடைய சுழி போல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த கொப்பூழினையும்,

உண்டென உணரா உயவும் நடுவின்—உண்டென்று பிறருணரப்படாத வருந்து மிடையினையும்,

உயவ்னென்று பாடமாயின், வருந்துதலையுடையவென்க
வண்டு இருபு அன்ன பல காழ் அலகுல்—பல வண்டினங்களின் இருபபை யொத்த பலமணிகோத்த வடங்கலையுடைய மேகலையணிந்த அலகுலையும்,

காழ்-ஆகுபெயர்.
இரும் பிடித் தடக் கையிற் செறிந்து திரள் குறங்கின—பெரிய பிடியினுடைய பெருமையையுடைய கைபோல ஒழுகுவந்து மெல்லிதாகத் தமமிலநெருங்கி ஒன்றித் திரண்ட குறங்கினையும்,

பொருந்து மயிர் ஒழுகிய திருந்து தாட்டு ஒப்ப—கணைக்காறகு இலக்கணமென்ற ற்குப் பொருந்தின மயிர் ஒழுங்குபட்ட ஏனையிலக்கணங்கள்திருந்தின கணைக்காலுக் குப் பொருந்த,

[வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சிறடி.]
வருந்து நாய் நாவிற் சிறடி—ஒடியினத்த நாயினது நாப்போலச் சிறிய அடி

தாட்கொப்பப் பெருந் தகு அடி—தாளுக்குப்பொருந்தப் பெருமை தக்கிருக்கும டியென்க

பெருவென்னுமுதனிலே பெருமையையுணர்த்துகின்றது.

அரக்கு உருககு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்—சாதிவிவகத்தை உருக்கின தன்னையொத்த செய்யலிலத்தே நடசகையினாலே,

பரற் பகை யுழந்த நோயொடு சிவணி—சுகநான் கல்லாகிய பகையாலே வருந்தின நோயோடேபொருந்தி,

மரற் பழுத்தன்ன மறுகு நீர் மொகஞ்—மரற்பழுத்தாற்போன்ற துளும்புநீராயுடைய கொப்பளும்,

நன் பகல் அநதி நடை இடை விலங்கலில்—நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை நடுவே தவிர்தலாலே,

பெடை மயில் உருவற் பெருந் தரு பாடினி—பெடைமயிலருகுநின்ற மயில் போலும் சாயலினையுமுடைய கலிப்பெருமை தகடுக்கின்ற பாடினி,

கூந்தலினையும், துதலினையும் (உரு), புருவத்தினையும், கண்ணினையும் (உசு), வாயினையும் (உஎ), பல்லினையும் (உஅ), காதினையும் (கௌ), எருத்தினையும் (கக), தோளினையும், கையினையும் (கஉ), விரலினையும் (கக), உகிரினையும் (கசு), முலையினையும் (கசு), கொப்பூற்றினையும் (கஎ), நடுவினையும் (கஅ), அல்குலினையும் (கசு), குறங்கினையும் (சௌ), சீறடியினையும் (சஉ), உருவினையுமுடைய பாடினியென்க

இங்ஙனம் சீறடியுங்கூட்டி எண்ணுககால தலைமுதல் அடியீற்றினாகக் கூறிற்றும்

பாடின பாணிககு ஏறப—பாடின தாளத்திற்குப் பொருந்த,

நாடொறுங் களிறு வழங்கு அதாக் கானத்து அல்கி—நாடொறும் யானையுலாவரும் வழியையுடைய காட்டிடத்தே தங்கி,

[இலையின் மறாதத வெவவந் தாங்கி, வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கின்:]

இலை இல மராதத வலை வலநதன்ன மெல நிழல மருங்கில—இலையிலாத மராததிடத்தனவாகிய வலையை மேலேகட்டினாலாத மெல்லியநிழலினிடத்தே,

எவவம் தாங்கி—கொப்பளாலவந்த வருத்தத்தாங்கி,

இனி ஞாயிறறின வெம்மையால தனக்குவந்த எவவத்தைத்தாங்கி இலையிலாத மராமரமென மராமரத்தினமே லேற்றுதலுமாம்

காடு உறை கடவுட் கடன் கழிப்பிய பிணை—காட்டின்கண்ணே தங்குகின்ற தெய்வத்திற்கு மனமகிழ்ச்சியாகச்செய்யும் முறைமைகளைச் செய்துவிட்டபின்பு,

பொருந (க), பாடினி (சஎ) செந்நிலனெதுங்கலின் (சக), அவளடிகள் (சஉ), பரற்பகையுழந்த நோயொடுசிவணித (சச) சமயிடத்தேகொண்ட மொக்குளால்(சரு) தனக்குவந்த வருத்தத்தைத் தாங்கித் (கௌ) நான் நடையைத்தவிர்தலாலே (சசு) கானத்தின (சக) மென்னிழன் மருங்கு (கௌ) நங்கிப (சசு) பாடியொழை (உஉ) வாரியும் வடிதனும் உருவியும் உறழந்தும் (உசு) வாசித்து, பாடின பாணிக்கேறபச் (சஅ) சீருடைநன்மொழி நீரொடுசிதற்க (உசு) காடுறைகடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றையெனமுடிக்க

கடன்கழித்தல் - தடாரியைவாசித்தல்.

பீடு கெழு திருவிற பெரும் பெயா நோன தாள் முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி—பெருமைபொருந்தின செல்வத்தையும் பெரிய பெயாக்கையும் வலியையு

டைய முயற்சியையும் வெற்றிமுரசுமுழங்கும் படையினையுமுடைய சேரசோழபான்
டியர் தம்மிற் பகைமைநீங்கிச் சேர்ந்து,

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போல—செல்வக்குறைபாடின்றி அரசிருத்தற
குரிய அவையாகவிருந்த தோற்றம்போல,

தோற்றம்போல இனமைதீரவந்தனென் (கஉக) என மேலேகூட்டுக

இனி அரசவையிருந்த தோற்றம்போல வலிவும் மெலிவுஞ் சமனுமாகப்பாடுதலை
ப்பற்றியவென்று பாட்டினமேலேற்றிப் பொருள்கூறின, குலமுஞ்செலவமும் வீரமு
முதலியவற்றூற் றம்மிலுத்தாரா உவமித்தலின், அவாக்கும் வலிவும் மெலிவும் சம
னுமென்னுங்குணங்கள் எய்துமாதலின், அங்ஙனங்கூறல பொருந்தாமையுணாக
அன்றியும் பயனே ஈண்டு உவமையென்றுமுணாக

இனிப் பாட்டு நிருத்ததீதவாசசியத்தை யுடைமையின், அரசரோடு உவமித்தா
ரென்பாருமுளா

பாடல பற்றிய பயன் உடை யெழாஅற கோடியா தலைவ—மிடறறுப்பாடலைத்
தொடங்கி எழுந்திருந்த பயன்களைத் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய யாழையுடைய கூடத்

இவன் போக்களம்பாடும் பொருநதைலானும், கூடதரில் இவனிற்சிறந்தகூடத்
தா இன்மையானும் இங்ஙனங் கூறினா

கொண்டது அநிக—பிறா மனததுக்கொண்டதனைக் குறிப்பால அறியவல்லாய்,

அறியாமையின் நெறி திரிந்த ஓராஅது—வழியறியாமையினாலே இவ்வழியை
த்தப்பி வேறொருவழியிற் போகாதே,

ஆற்று எதிப பதிதலும் நோற்றதன் பயனே—இவ்வழியிலே என்னைக்காண்ட
லும் நீமுறபிறப்பிற்செய்த நலவீனப்பயன்,

[போற்றிக் கேணமதி புகழ்மேம படுந்] புகழ் மேம்படுந் போற்றிக் கேணமதி—
புறத்தாபுகழை அரசவைகளிலே மேம்படுத்தவல்லாய், யானகூறுகின்றவற்றை
விரும்பிக்கேட்பாயாக,

ஆடு பசி உழந்த நின் இரும் போ ஓக்கொடு நீடு பசி ஓராஅல் வேணமுன்—
அடுகின்ற பசியாலேவருந்தின நின்னுடைய கரிய பெரியசுற்றத்தோடே தொன்று
தொட்டுவந்தபசி நின்னைக் கைவிடுதல் விரும்புவையாயின்,

நீடு இன்று எழுமதி—நீட்டித்தலின்றி எழுந்திருப்பாயாக,

வாழி—நீவாழ்வாயாக,

எழின் கிழவ—குரல துத்தம் கைக்களை உடை இளி விளரி தாரமென்னு நரம்பு
எழின்கண்உரிமையுடையாய்,

[பழுமர முளளிய பறவையின் யானும்] யானும் பழுமரம் உளளிய பறவை
யின்—செலவமெய்தியயானும் முன்பு பழுத்தமரத்தைக் கினைத்துச்செலின்ற புட்
போல,

அவன் இழுமென சுமமையிடன உடை வரைப்பின்—அவனுடைய இழுமென
நெழும் ஓசையினையுடைய அகலமுடைத்தாகிய மதிலில்,

நசையுநாத் தடையா நன பெரு லாயில்—நசர்வா தாக்கஞ் தடையிலலாத நன்
ருகிய பெரிய கோபுரவாயிலின் கண்ணே,

இசையேன் புக்கு—வாயிலோனுக்குக் கூறும்புகுநது,

என் இமேம்பை தீர—என்னுடைய மிடிதீர்தல காரணமாக,

எய்தத மெய்யேன் எய்யேனாகி—முன்பு இளைத்தஉடம்பையுடைய யான் அவ் வாயிற்குள்ளேசென்ற உவகையாலே பின்பு இளைப்புத்தீர்ந்து,

பைத்த பாம்பின் துத்தி ஏயப்பக கைக கசடு இருந்த'என் கண் அகன் தடார் —படமவிரித்த பாம்பினது பொறியையொப்பக கையினது வடுப பட்டுக்கிடந்த எனது கண்ணகனை உடுகசையிற ரோற்றுவித்த,

[இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிரா, வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடிய, லொ ன்றியான் பெட்டா வளவையின்]

இரு சீர்ப் பாணிகு ஏற்ப ஒன்று யான் பெட்டா அளவையின்—இரட்டைத்தா ளத்திற்குப் பொருந்த ஒருபாட்டினை யான பேணிப்பாடுவதற்கு முன்னே,

விரி கதிர் வெள்ளி முளைத்த நள் இருள விடியல்—விரிகின்ற கிரணங்களையு டைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே,

ஒன்றிய கேளிரா போலக் கேள் கொளல வேண்டி—முன்பே தன்னோடுபொரு ளிய நட்டார்ப்போல என்னுடன உறவுகொள்ளுதலையுருமி,

வேளாண வாயில் வேட்பக் கூறி—தான உபகரித்ததற்கு வழியாகியஇரப்பினை யே யானஎப்பொழுதும் வீரும்புமபடி உபசாரங்களைக்கூறி,

கண்ணிற காண நண்ணு வழி யிரீஇ—தன்கண்ணிலேகாணுமபடி தனக்குஅன் னிதானஇடத்திலே என்னைஇருத்தி,

பருகு அன்ன அருகா நோக்கமோடு—தன்னைக் கண்ணுறப்பருகுந தன்மையை யொத்த கெடாத பாவையாலே,

[உருகு பவைபோ லென்பு குளிரகொளீஇ] எனபு உருகுபவைபோற் குளிர கொளீஇ—என்பை உருகும் மெழுகுமுதலியனபோல நெகிழும்படி குளிரச்சியைக் கொளுத்தி,

நொக்கத்தாலே (என) கொளுத்தியெனக்

ஈரும் பேணும் இருந்த இறைகூடி—ஈரும்பேணும் கூடியிருந்த அரசாண்டு,

[வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த, துணைந் சிதாஅர துவர நீக்கி]

வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த துணைந் சிதாஅர நீக்கி—வோபபா லேநனைந்து சறடுகள் உள்ளேயோடுதற்குக் காரணமாகிய தைத்தற்றெழிலையுடைய வனவாகிய சீலையை என்னிடத்தினின்றும் போக்கி,

நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்த அரவு ந ரி அன்ன அறுவை துவர (அக) நல்கி—கண்ணிப்பாவை இவ்வே இழைபோனவழியென்று சிறித்தபபாக்கவா ராத நுண்மையையுடையவாய்ப் பூக்கொழிந் முற்றுப்பெற்ற நுண்மையாற் பாம்பி னது தோலையொத்த துகிலே மிகநல்கி,

துவரவென்பதனைஇதனெடுக்கட்டுக

[மழையென மருளும் மகிழ்செய் மாடத் திழையணி வடை பி னினன்கை மக ளிரா.]

இழை அணி வ'னப்பின் இனைகை மகளிர்—இழைக்கையணிந்த அழகினை யு டைய பாட்டாலும்கூத்தாலுமவா'ததையாலும் அரசனுக்கு இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யுமகளிர்,

இதனை “இன்னகை யாயமோ டிருந்தோற் குறுகி” என்றார், சிறுபாணம்
ரிலும்

[போக்கில் பொலங்கல நிறையப் பல்கால், வாக்குபு தரத்தா:]

மருள செய்யும் மகிழ் மழையென மாடத்துப் பல்கால் வாக்குபு தரத்தா—உண
டார் மயவகுதலைச்செய்யுந் கள்ளை மழையென்னும்படி மாடத்திடத்தே பல்காலும்
வார்த்துத் தரத்தா,

மகிழ் - ஆகுபெயர்

போக்கு இல் பொலங் கலம் நிறையத் தரத்தா—ஒட்டமற்ற பொன்றாற்செய்த
வட்டில்நிறையத் தரத்தா,

வருததம் வீட ஆர உண்டு போ அஞ் போக்கி—வழிபோனவருத்தம் போம்
படி நிறையவுண்டு களஞ்ணைப்பெறுகிலெமென்று நெஞ்சிறகிடத் பெரிய வருததத்
தையும்போக்கி,

செருக்கொடு நின்ற காலே—மகிழ்ச்சியுடனே நான்நின்ற அந்நிக்காலத்தே,

மற்றவன் நிருக ளொ கோயில் ஒருசிறைத் தவசி—இங்ஙன மிடிதீர்த்தபின்பு
அவனுடைய செலவம்விளங்குகின்ற கோயிலில் ஒருபக்கத்தே கிடந்து,

அவனைச் சேவித்துநிற்கின்ற நங்குலத்திலுள்ள மகளிர் (அகி) பொலங்கலநிறைய
(அசு) மகிழை (அசு) வார்த்துத் தரத்தா (அஎ) உண்டு போக்கிக் (அஅ) கோயிலில் ஒ
ருசிறைத் தவசியென முடிக்க.

தவஞ் செய் மாககள் தம் உடம்பு இடாஅது அகன் பயம் எய்திய அளவை மான
—மிக்க தவத்தைச்செய்கின்ற மாககள் தம்முடைய தவஞ்செய்தஉடம்பைப் போ
கடாதேயிருந்து அத்தவத்தாறபெறும் பயனைப்பெற்ற தன்மையையொப்ப,

மக்களென்னாது மாககளென்றா, வீடுபேறு குறியாது செலவத்தைக் குறித்
தலின்.

ஆறு செல வருததம் அகல நீக்கி—வழிபோனவருதத்தை என்னிடத்துச் சிறி
தும் நில்லாமற்போக்கி,

[அனந்தா நடுக்க மலலதி யாவது, மனங்கவல பினறி மாழாந் தெழுந்து:]

அனந்தா நடுக்கம் அல்லது மனங் கவலபு யாவதும் இன்றி எழுந்து—கள்ளின்
செருக்காலுண்டான் மெய்நடுக்கமல்லது வேறுமனக்கவறசி சிறிதுமின்றித் துயிலு
ணர்ந்து,

கவலபு - கவற்சியெனப் பெயராய் நின்றது

மாலை யன்னதோ புணமையும்—யான் அவனைக் காண்பதற்கு முன்னாளின் மா
லைக்காலத்தில் என்னிடத்திலின்றிச் சொல்லிந்கெட்டாத மிடியையும்,

அன்னது - நெஞ்சறிகூடு

காலேக் கண்டோர் மருளும் வண்டு குழ நிலையும் மாழாந்து (கரு)—அவனைக்கண்
டமற்றநாட்காலத்தில் என்னைக்கண்டவா நெருநலவந்தவனல்லெனன்று மருளுத்
தருக் காரணமான வண்டிகள் இடையறாதுமொய்க்கின்ற தன்மையையும் யான் கண்
டமயங்கி,

மாழாந்தென்பதனை இதனெடு கூட்டுக.

பல நறுநாற்றங்களும் தானுடைமையின், வண்டுகுழ நிலையென்றான்.

கனவென மருண்ட என் நெஞ்சு ஏமாபப—இது கனவாயிருக்குமென்று கலங்கிய என்னுடைய நெஞ்சு நனவென்று துணிய,

வல் அஞா பொத்திய மனம் மகிழ் சிறப்ப—வலிய மிடியானுண்டாகிய வருத தம்பொதிந்த கூட்டத்தாரா மனம் மகிழ்ச்சி மிக,

கல்லா இளைஞர் சொலலிக் காட்ட—அவற்குரியபுகழ்களைத் தாங்கள் முறறக் கற்று என்பின்னின்ற இளையவா அவற்றைச் சொலலிக் காட்ட,

கல்லாவென்பது - செயயாவென்னுமெச்சம். இனித தத்தஞ் சிறுதொழிலன்றி வேறென்றுங்கல்லாத இளைஞர் நெருநலவந்தவன் இவனென்று அரசனுக்குச் சொல்லிக்காட்ட வென்றுமாம் என்றது - இவனை வேறுபாடுகேற்றிரும்

கதுமெனக் கணந்து வம்மெனக் கூஉய்—அதுகேட்டு அவர்களைக் கடுகவழைத் துவாருமென்று வாயிலோக்குக்கூறி யாங்கள்சென்றபின் தான் அணுகவாருமென்று அழைக்கையினாலே,

*“ஏனோந் தம்மென” என்புழித் தம்மென்பது நூருமெனநின்றபோல வம்மென்பது வாருமென்னும் பொருட்டாய்நின்றது

அதன் முறை கழிப்பிய பின்றை—அக்காட்சியிடத்தரசு செய்யுமுறைமைகளை யாங்கள் செய்துமுடித்தபின்பு,

பதன் அறிந்தது—காலமறிந்தது,

துராய துறறிய துருவை அம் புழுக்கின் பரராண வேவை பருகெனத் தண்டி—அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழுதைதின்ற செம்மறிக்கிடாயினது அழகினையுடைய புழுக்கினதிற பரிய மேற்குறங்கு நெகிழ்வெந்ததனை விழுங்கென்று பலகாலிலேதது,

[காழிற் சுட்ட கோழுன் கொழுநகுறை, யூழி னாழின் வாயவெய் தொற்றி:] காழிற் கோழுன் சுட்ட கொழுநகுறை வெயது வாய ஊழின் ஊழின் ஒற்றி—இரூப்பு நாராசத்தே கொழுத்த இறைச்சிகளைக் கோததுச சுட்ட கொழுவிய பெரியதசைகளின் வெம்மையை வாயிடத்தே இடத்தினும்வலத்தினுஞ்சோத்தி ஆற்றித்தின்று,

அவை அவை முனிசுவை எனினே—புழுக்கின் இறைச்சியையும், சூட்டிதைச் சியையும் யாங்கள் இனி வேண்டே மென்கையினாலே,

சுவைய வேறு பல் உருவின் விரகு தந்த இரீஇ—இனிமையுடையவாய் வெவ்வேறாகிய பலவடிவினையுடைய பணணியாரங் கொண்டவரது அவற்றைத் தின்னும்படி

உபாயங்களாற் பண்ணுதலின், விரகெனரா, ஆகுபெயர்

[மண்ணமை முழுவின் பண்ணமை சீறியா, தொண்ணுதல் விற்றலியா பாணி தூங்க] பண் அமை சீறியாழ ஒண்ணுதல் விற்றலியா மண் அமை முழுவின் புண்ணி தூங்க—பணகுறைவற்ற சிறிய யாழையுடைய ஒள்ளிய துதலினையுடைய விற்றல்படப் பாடியாவோ மாச்சினையமைந்த முழுவினது தானத்திரகு ஆமெபடி,

மகிழ்ப் பதம் பண்ணுள் கழிப்பி—மகிழ்ச்சியையுடைய கள்ளுண்டலிலே பலநாள்போககி,

பிப் பதம் - காலமுமாம்.

* மதுரைக்காஞ்சி “யாவரும் வருக வேனோந் தம்மென, வளையா வாயிற் செராஅ திருந்து, பாணர் வருக பாட்டியர் வருக, யர்ணர்பு புவவொடு வயிரியா வருகென”

† பண்ணிகாரமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒருநாள் அவிழ்ப் பதங் கொள்க என்று இரப்ப—ஒருநாள் சோராகிய உணவையுங் கொள்வாயாகவென்று வேண்டிக் கொள்கையினாலே,

முகிழ்த் தகை முரவை போகிய முரியா அரிசி வீரலென நிமிர்ந்த நிரல் அமை புழுக்கல்—முல்லைமுனையின் தகைமையினையுடைய வரியற்ற இடைமுறியாத அரிசி வீரலென்னும்படி நெடுவென ஒன்றோடொன்று சேராத சோற்றையும்,

பழுத்தவரிசியை ஆககினமைதோன்ற நிரலமை புழுக்கலென்றார்

பால் வறைக் கருளை காடியின் மிதப்ப அயின்ற காலே—பாலைப் பொரித்தத னோடேகூடிய பொரிகதறிகளையும் கழுத்திடத்தேவந்து நிரம்புமபடி விழுங்கினகால் த்தே,

இனிக் காடியைப் புளிகதறியாககிப் புளிகதறியோடே நிரம்ப விழுங்கினகா லையெனறுமுரைப்பா

பயின்று இனிது இருந்த—அவனைவிடாதே இனிதாகவிருந்து,

[கொல்லை யுருகொழு வேயப்பப் பலலே, யெலையு மிரவு மூன்றினறு மழுங்கி] பல்லே கொல்லை உழு கொழு ஏயப்ப எலையும இரவும் ஊன் தின்று மழுங்கி—எம்முடையபற்கள கொல்லையிலத்தேயுமுத கொழுமையொப்பப் பகலும்இரவும் இறைச்சியைதகின்று முனைமழுங்கி,

உயிர்ப் இடம் பெறாஅது ஊன முனிந்து—இளைப்பாற இடம்பெறாதே இவ் வுணவுகளை வெறுத்து,

முற்கூறியனவெல்லாம் உண்டற்றொழிற்கு உரிமையுடைமையின், ஊண்முனி ந்தென்றா

[ஒருநாட், செய்யாததெழு தெவ்வா திறைதுறை போகிய செலவசேறுமெந் தொல்பதிப் பெயாந்தென, மெல்லெனக் கிளந்தன மாக]

‘செயித்தது எழு தெவ்வா திறை துறை போகிய செலவ—குற்றத்தைச்செய்தெ முந்த பகைவனாத திறைகளொளும் கூறுபாடுகளெல்லாம் முடியப்போன செலவா,

பெயாந்து எம் தொல் பதிச சேறுமென மெல்லென ஒருநாள் கிளந்தனமாக— இனி மீனடி எம்முடைய பழைய ஊரிடத்தே செலவேமென்று மெத்தென ஒருநாளி லேசொன்னேமாக,

தொல்பதியென்றா, இதுவுந் தமக்குப்பதியெனபத தோன்ற.

[வல்லே, யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச, சிரறிய வன்போற் செய்யித்த நோக்கமொடு] சிரறியவன் போல் செய்யித்த நோக்கமொடு எம் ஆயம்விட்டு வல்லே அகறிரோ என—அதுகேட்டுக் கோபித்தான்போல எமக்குவருத்தத்தைச்செய்த பார் வையுடனே எந்திரனைக் கைவிட்டு விரைந்துபோகின்றீரோவெனச சொல்லி,

[துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழவியொடு, பிடிபுணா வேழம் பெட்டவை கொள்கென]

பிடி புணா வேழம் அடி துடி அன்ன தூங்கு நடைக் குழவியொடு கொள்க என—பிடியொடுபுணாந்த களிறுகளைத் தம்மடிகள் துடியின்சண்ணையொத்த அஞ்சந்த கடையினையுடைய கன்றுகளுடனே கைக்கொள்வாயாகவென்று சொல்லி,

[தன்னறி அளவையிற் றரத்தர] பெட்டவை (கஉ௬) தன் அறி அளவையிற் றரத்தர—பின்னுந் தான்வரும்பியிருந்த ஊரடிகள் ஆடைகள் அணிகலங்கள் முதலிய வற்றைத்தான் அறிந்தஅளவாலே மேன்மேலேதர,

யானும் என் அறி அளவையின வேண்டிவ முகந்துகொண்டு—யானும் என்னு டையகுறைகளை யானறிந்த அளவாலேவேண்டிவனவற்றை வாரிக்கொண்டு,

இன்மை தீர வந்தனென்—மிடி எக்காலமும் இல்லையாம்படி வந்தேன்;

யானும் அவன் (சுசு) வணாப்பின் (சுடு) வாயிற்கண்ணே (சுசு) புக்கு என் இடம்
பைதீர்தல் காரணமாக (சுஎ) எய்யேனாகி (சுஅ) விடியற்காலத்தே (எஉ) ஒன்று யா
ன்பெட்டாவளவையிற் (எஉ) கொளல்வேண்டிக் (சுஎ) கூறி (எடு) இருத்தி (எசு)
நோக்கத்தாலே (எஎ) குளிக்கொளுத்திச் (எஅ) இதாரீக்கித் துவர (அக) நல்கி
(அக) மகளிரா (அடு) மடுழை (அசு) வார்த்துத்தரத்தர (அஎ) உண்டு போக்கி
(அஅ) நின்றகாலேத் (அக) தவகி (கூ) நீக்கி (கூக) எழுந்து (கூடு) ஏமாப்பச் (கூஅ)
சொல்லிக்காட்டக (கூ) கூவுகையினாலே (கூக) கழிப்பியபிணறைத் (கூஉ) தண்டி
(கூச) ஒற்றி (கூசு) வேண்டெமென்கையினாலே (கூஎ) இரீஇத் (கூஅ) தூங்கக (கூ)
கழிப்பி (கூக) இரப்ப (கூஉ) அயினற்காலத்திலே இருந்து (கூசு) மழுகி
(கூஅ) முனிந்து (கூக) சேறுமென (கூஉ) ஒருநாட் (கூக) கிளந்தனமாக (கூஉ)
அகற்றோவெனச் சொல்லித் (கூக) தரத்தர யானும் (கூஎ) தவஞ்செய்மாக்கன்
(கூக) அதன் பயமெய்திய அளவைமான (கூஉ) வேண்டெ முகந்துகொண்டு (கூஅ)
அரசவையிருத் தோற்றம்போல (கூடு) இன்மைதீர வந்தனென் (கூக) என வின்
முடிக்க.

வெல் வேல உருவப் பஃதே ரிளையோன சிறுவன்—வென்ற வேலினையுடைய
அழகினையுடைத்தாகிய பலதேரினையுடைய இளஞ்சேட்சென்னியுடைய புதல்வன்,

வென்ற வேறுபுதல்வன்

முருகம் சீற்றத்து உரு செழு குரிசில—முருகனது சீற்றம்போலும் சீற்றத்தை
யுடைய உட்குதலபொருந்திய தலைவன்,

தாய் வயிற்று இருந்து தாயம் எய்திப் பிறந்து (கூஎ)— தாயுடைய வயிற்றிலே
யிருந்து அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்து,

தான் பிறக்கின்றகாலத்துப் பிறவாதே நல்லமுகாததம் வருமளவுத் தாயுடைய
வயிற்றிலேயிருந்து பிறக்கையினாலே அரசவுரிமையைப்பெற்றுப் பிறந்தென்றா

எய்யாத் தெவ்வா ஏவல் கேட்ப—முன்பு தன்வலியறியாத பகைவா பின்பு
தன்வலியினையறிந்து ஏவினதொழிலைச் செய்ய,

செய்யார தேள் தெருமரல் கலிப்ப— ஏவல்செய்யாத பகைவர்தேசம் மன
கவற்சி பெருக,

[பௌவ மீமிசைப் பகற்கதிா பரப்பி, வெவ்வெரு செல்வன் விசும்புபடாந் தா
கரு] வெவ் வெஞ் செல்வன் பௌவம் மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி விசும்பு படாந்
தாங்கு — வெமமையையுடைய எல்லாரும்வரும்பப்பபும் இளஞாயிறு கடலின்மீ
தே பகற்பொழுதைச்செய்யுங் கிரணங்களைப்பரப்பிப் பின்னா விசும்பிலே மெத்தெ
னச்சென்றாற்போல,

[பிறந்துதவழ் கற்றதற ரெட்டி]

தவழ் கற்றதற ரெட்டி—தவழ்தலைக் கற்றநாள தொடங்கி,

பிறந்து முன்னேகூட்டிற்று

[சிறந்தநன், னுடுசெகிற் கொண்டுகாடொறும வளாப்ப, வாளி நன்மா னணங்
குடைக் குருளை, மீளி மொயம்பின மிகுவலி செருக்கி.]

மீளி மொயம்பின மிகு வலி செருக்கி— கூற்றுவனுடைய வலியிறகாட்டின்
மிகுகின்றவலியாலே கலித்து,

செல்வன் விசும்புபட்டநதாங்குத (௧௬௬) தவழ்கற்றதற்றெட்டு (௧௬௭) மிகு கின்றவலியென்க.

இவன் பின்பு அரசாட்சிபெற்றானாதலின், தவழ்கற்றதற்றெட்டு நாடுசெங்கிற்கொண்டானென்றல் பொருந்தாமையுணாக.

சிறந்த நன்னாடு செகிற் கொண்டு நாள தொறும் வளர்ப்ப — ஏனையோராட்டிற் சிறந்த நன்னாட்டைத் தோளிலேவைத்துக்கொண்டு நாடோறும் வளர்த்தல்காரணமாக,

தோள்வலியாலே பகைவென்று நாகொததமைபற்றி, நாடுசெங்கிற்கொண்டென்றார்.

[முலைக்கோள் விடாஅ மாததிரை] ஆளி நன் மான் அணங்கு உடைக குருளை (௧௬௯) முலைக் கோள் விடாஅ மாததிரை—ஆளியாகிய நல்ல மானினது வருத்துதலையுடைய குருளை முலையையுண்டலைக் கைவிடாத இளையபருவத்தே,

யாளியை ஆளியென்றா, * “கடிசொ வில்லை” என்பதனான் † “நாயே பன்றி” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘ஆயுறகாலே’ என்பதனா குருளையென்பது முடிததாம்

ஒரோரென—கடுக,

தலைக் கோள் வேட்டங் களிற் அட்டாங்கு—முற்பட இரையைக் கோடற்குக் காரணமான வேட்டையிலே களிற்றைக் கொன்றாற்போல,

இரும் பனம்போந்ததைத் தோடும்—கரிய பனங்குருத்தில் அலாந்த வலப்பக்கத்து லுலையும்,

‡ “தோடேமடலே” என்னுஞ் சூத்திரத்தபு ‘பிறவும்’ என்றதனா போந்ததை முடித்தாம் அதனிடத்தினின்றும் போந்ததனா போந்ததையென்றா “இரும்பினைக் கொண்டு கடைகழுமிய வடங்குசிறை வலன்கலத்த” என்றாபிறநம்

[கருஞ்சினை, யரவாய வேம்பி னங்குழைத் தெரியலும்] கருஞ் சினை வேம்பின் அரவாய அம் குழைத் தெரியலும்—கரிய கொம்பினையுடைய வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் வீளிம்பினையுடைய அழகிய தளிர்நாயெய் தமாலையும்,

ஒங்கு இருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த இரு பெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிய — நறிய மால்களில் மேலாதற்குக் காரணமான பெரியதலையிலே ஏனையோரூடும் அடையாளப்பூக்களிற் சிறப்ப அவற்றைச்சூடிய சேரனும் பாண்டியனும் ஒரு களத்தே படுப்படி,

வெண்ணில் தாக்கிய வெரு வரு நோன தாட் கண ஆர் கணணிக் கரிகால வளவன்—வெண்ணிலென்கின்ற ஊரிடத்தேபொருத அச்சநதோனாகின்ற வலியையுடைய முயற்சியையும் கணனுக்கு அழகுநிறைந்த ஆத்திமாலையினையுமுடைய கரி காற்சோழன்,

¶ “முச்சக கரமும்” எனனுங் கவியானே கரிகாலதலுணாக

தாயமெய்திப் (௧௬௭) பிறந்து (௧௬௭) மிகுவலிசெருக்கித் (௧௭௦) தெவவா ஏவல்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவ்யல, ௫௬

† “, பொருளதிகாரம், மரபியல, ௮.

‡ “, ” ” ” அசு.

¶ வெண்பா: முச்சக கரமு மனப்பதற்கு நீட்டியகா, லிச்சக கரமே யளந்த தாற, செய்ச்செ, யரிகானமேற நேன்றெடுக்கு மாயபுனனீர் நாடன், கரிகாலன் காணெருப் புற்று

கேட்பச் (ககக) செயயார்தேளம் தெருமரல்கலிப்ப (ககச) நாடுசெகிற்கொண்டு நாடோறும்வளர்த்தல்காரணமாகக் (ககஅ) குருளை (ககக) களிற்றட்டாங்கு (கசஉ) இரு பெருவேந்தரும் அவியத் (கசச) தாக்கிய (கசஎ) கரிகால் வுளவனெனமுடிக்க.

[தாணிழன் மருங்கி லணுகுடி குறுகித், தொழுது] நிழல் மருங்கின் தான் அணு குடி குறுகித் தொழுது—அருளைத் தன்னிடத்திலேயுடைய திருவடிகளை அண்ணிதாக நினறுசேர்ந்து வணங்கி,

முன் நிறகுவிராயின்—தும்முடைய வறுமைதோன்ற முன்னே நிர்பிராயின், [பழுதின், நீற்று விருப்பிற் போற்றுபு நோக்கி] ஈறறு ஆ விருப்பிற் பழுதின்று போற்றுபு நோக்கி—ஈறறுத்தொழிலையுடைய பசுத் தனதுகன்றுக்குப் பாஸ்கரந்து கொடுக்கவேண்டுமெனனும் விருப்பம்போல தும்மிடத்துநிறுக்கின்ற மிடியின்றும்படி பேணிப்பார்த்து,

நங் கையது கேளா அளவை—தும்மிடத்துள்ள கலையைத் தான்கேட்பதற்கு முன்னே,

ஓயயென—கடுக,

பாசி வேரின் மாசொடு குறைந்த துன்னற சிதாஅர நீக்கி—கொட்டைப்பாசியி னது வோபோலே அழுககோடேகுறைந்த தையலையுடைய துணிகளைப்போக்கி,

தூய கொட்டைக் கரைய பட்டுடை நலகி—தூயவாகிய திரளமுடிந்தமுடி.க ளைக் கரையிலேயுடைய பட்டாகிய உடைகளைத் தந்து,

தொட்டை - துமபுமாம

பெறல் அருங் கலத்திற் பெட்டாங்கு உண்க என—பெறுதற்கரிய பொற்கலத்தே விரும்பினபடியே உண்பாயாகவென்றுசொல்லி,

[பூக்கமழ் தேறல் வாககுடி தரத்தர, வைகல் வைகல் கைகவி பருகி] பூக் கமழ கை கவி தேறல் வாககுடி தரத் தர வைகல் வைகல் பருகி—தீம்பூ நாகுகின்ற தன்கடு மையாற் சிந்தமையுமென்று கைகவித்தற்குககாரணமான கடடெளிவை மேன்மே லே வாததுத தரத்தர நாடோறும்நாடோறும் பருகி,

“தேட்கடுப பன்ன நாடபடு தேறல்” என்றாபிறறும்

எரி அகைநதன்ன ஏழல் தாமனா—நெருப்புத் தழைத்தாலொத்த ஒருவனசெய் ததன்றித் தனக்கென இத்தழில்லாத தாமனையை,

எனவே பொற்றாமரைக்கு வெளிப்படைகூற்றாரா *“தோடே மடலே””_ என் னுஞ் சூத்திரத்தேகூறினா.

சுரி இரும் பித்தை பொலியச சூட்டி—கடைகுழன்ற கரியமயிரிலே பொலிவுபெ ரச்சூட்டி,

தூலின் வலவா துணங்கு அரில் மாலை வால் ஒளி முத்தம்மொடு பாடினிஅணி ய—தூலாறகட்டாத துணைமையையும் பிணக்கத்தையுமுடைய பொன்னரிமாலையை வெள்ளிதாகிய ஒளியையுடைய முத்தத்தோடே பாடினிகூட,

கோட்டிற் செயத் கொடிஞ்சி நெடுந தோ — யானைக்கொம்பாற் செய்த தாமனா முகையினையுடைய நெடிய தேரிலே,

ஊட்டு உளை தூயல்வர ஒரி நுடங்க—சாநிலிங்கமூட்டி னுத்தலையாட்டம்பொங்கக கழுத்தின்மயிரசைய,

பால் புரை புரவி நாலகு உடன பூட்டி — பாலையொத்த நிறத்தினையுடைய குதி னாகள் நான்கினைச் சேரப்பூட்டி,

நாணு - நால்கெனப் பெயர்ததிரிசொல்,

காலின்|வழிப் பின் சென்று—தான் காலாலே வழிப் பின்னே வந்து,

வழிவருதல் ஓர்மரபு, ஏழிசைக்கும் வழிபாடுசெய்தானாகக் கருதுதலின்
*“செலவினும்வரவினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பொதுவிதியாற் சென்றென்பத
வந்தென்னும்பொருட்டாய் நின்றது

[கோலின், றாறு களைந்து] இன் தாறுகோல் களைந்து—செலுத்துதற்கினிதானிட
செலவுமுடிகுங்கோலைப் போக்கி,

என்றதனைக் கவிசைக்கு இவாஇருத்தலாற்றாொன்று கருதி இயற்கையிற்சேறல்
அமையுமென்றார்

ஏறென்று ஏற்றி—இங்ஙனம் ஏறென்று ஏறவிட்டு,

வீறு பெறு பேர் யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—வீணையாழ்களின் வீறுபெற்ற யாழட
பாணாகுக் கொடுக்குமுறைமைகளை நினக்குத் தந்துவிட்டு,

நீர் வாய்த் தண்பிணை தழீஇய தளரா இருக்கை நன பல ஊர நாட்டொடு—
நீரை எப்பொழுதுந் தன்னிடத்தேயுடைத்தாகிய தண்ணிய மருதநிலஞ்சூழ்த அசை
யாத குடியிருப்பினையுடைய நன்றான பலஊரகையுடைய நாடுகளுடனே,

[கனபல, வெருபபறை துவலும் பருஉபபெருந் தடக்கை, வெருவருளு செலவின
வெருளி வேழம்]

பறை வெருஉ துவலும் வேழம்—பறை எல்லார்க்கும் அச்சத்தைச்சாறுதற்குக்
காரணமாகிய யானை,

பருஉப் பெருந் தடக்கை வெரு வரும் செலவின் வெருளி நன்பல வேழம்—
பருத்த பெரியவளைவையுடைய கையினையும் அச்சந்தோனறும் ஒட்டத்தினையும்
கோபத்தினையுமுடைய நன்றாகிய பலயானைகள்,

தரவு இடைத் தங்கல் ஓய்லன — தருதற்றொழிலிடத்தே நிலைபெறுதலை ஒழித்
விலன் ;

இனித் தரவிடத்துத் தாழ்த்தலிலனென்றுமாம்

வரவிடைப் பெற்றவை பிறாபிறாக்கு ஆததி—வருதவிடத்துப் பெற்றபொருள்
களைப் பிறர்க்குப்பிறாக்குக் கொடுத்த,

தெற்றெனச் செலவு கடைக்கூட்டுகிர் ஆயின்—கடுக அவனிடத்தினின்றும் போ
கின்றபோகை முடிவுபோக்குவீராயின்,

பல புலந்து—அதுபொருமற் பலகாலும்வெறுத்து,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூகந்—செலவமுடைய யாக்கையுமுதலியன நிலைநில
லாத உலகத்துப் புகழைச் சீராகுகிப் பாராத்து;

நிலைபெறுத் தகைமையுடைத்தாகலிற் புகழை நிலைமையென்றார், ஆகுபெயர்

செல்க என—இங்ஙனம்போகெனக்கூறி,

வடுக்குவன் அல்லன்—நும்மைக் கடுக வடுவானல்லன்,

தொழுது முன்னிற்ருவராயின (கந௦) நோசகி (கடுக) நலகிப் (கடுக) பாடினி
அணியாநிற்கச் (ககஉ) சூட்டி (கக௦) வாகுபு தரத்தரப் (கடுக) பருகித் (கடுக) தெற
றெனச் (ககச) செலவுகடைக்கூட்டுகிராயின அதற்குப் பலபுலந்து (கஎடு) தேரிவே

(கசுக) குதிரையைப்பூட்டி (கசுகி) ஏற்றி (கசுள) முறையுளிக்கழிப்பி (கசுஅ) வீடுக் குவனல்லன் (கசுள), பின்னா நின்னெனோககி நில்லாவுலகத்து நிலைமையைச் சோதூககி (கசுச) வரவிடைப (கசுக) பெற்றறவை பிறாபிறாககாததி (கசுச) இங்ஙனன் செல்வா யாகவெனக்கூறி (கசுள) அங்ஙனம் நீபோதற்கு நட்போடு (கசுள) வேழம் (கசுஉ) தர வுடைத்தவகல் ஒலின் (கசுக) எனமுடிக்க

நிலலாவுலகத்து நிலைமதூக்கிப் பலபுலநது செலகென வீடுக்குவனலலனென் பாருமுளா

ஒல்லெனத திரா பிறழிய இரும் பௌவததுக கரை சூழநத அகன் கிடக்கை மண் மருங்கினுன் (உஉஎ) நாடு (உசஅ)—ஒல்லெனனும் ஒசைபடத திராமுழிந்த கரியகட வினது கரைசூழநத அகன்ற பரப்பினையுடைய இவவுலகத்து ஒருகூற்றின்கண் உள தாகிய சோழநாடு,

[மாமாவின் வயினவயினெற, ருழதாழைத தண்டணடலைக, கூடுகெழீஇய குடி வயினுன்]

மா மாவின் வயின வயின நெருக்டு கெழீஇய நாடு (உசஅ)—ஒருமாரிலத்தில ஒரு மாரிலத்திற் றிடாதோறும் திடாதோறும் நெருக்டுகளபொருந்தின சோழநாடு,

தாழ் தாழைத தன தண்டலைக குடி வயினுன்—தாழ்ந்த தெங்கினையுடைய குளிர்த் தரச்சோலைகளிலிருக்கின்ற குடி மக்களிடத்தில,

செரு சோற்ற பலி மாந்திய கருங் காககை—உதிரத்தாற் சுவந்தசோற்றை யுடையவாகியபலியை விழுங்கின கரியகாககை,

[கவவுமுனையின, மனைநொச்சி நிழலாங்க, ணீற்றி யாமை தனபாப் போமபவும்] மனை நொச்சி நிழல் ஆங்கண் ஈற்று யாமை தன பாப்பு கவவு முனையின் ஒம்பவும்— மனையைச்சூழ்ந்த நொச்சியினது நிழலிடத்துக்கிடந்த ஈற்றுத்தொழிலையுடைத்தாகிய யாமை தன்னுடையபாப்பைத் தானறினறிலே வெறுத்ததாயின், அதனைப்பின்பு பசித்தகாலத்துத்தின் பதாகப் பாதுகாத்துவைப்பவும்,

எனவே மருதநிலத்திலிருக்குங்காக்கை நெய்தனிலத்தபபாப்பைத் தின்னு மென்றார் * “தவழ்பவை தாமு மவற்றே ரன்ன” என்பதனாற் பார்ப்பென்றார்.

இனையோ வண்டல் அயரவும்—அவ்வுழுவர்மகளிர் நெய்தனிலத்தின் மணற் குன்றிலே வண்டலிழைத்து விளையாடவும்,

[முதியோர், அவைபுகு பொழுதிற்றம் பகைமுரண செலவும்] பகை முதியோர் அவை புகு பொழுதில் தம் முரண் செலவும் பெரிதாண்ட (உஉக)—பகைமைமு திர்த்தோர் தனது அரசவையிசென்று புகுங்காலத்ததுத் தம்மாறுபாட்டைப் போககு ம்படியாகவும் பெரிதாண்டவென மேலேகூட்டுக

* எனறது வழக்குமாறுபட்டு வந்தோர்க்கு அவ்வழக்கு வீடறுப்பென்றவாறு.

† “உலாமுடிவு காணு” எனனும் பழமொழி கூறினா

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௫

† பழமொழி, உக—உலாமுடிவு காணு னிளமையோ னென்ற, நாமுது மக்க ளாவப்ப, நலாமுடித்துச், சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை, கல்லாமற் பாகம் படும். என்பது. தம்முள் மறுதலையாயினிருவா தமக்கு முறைமை செயவேண்டி வந்து சிலசொன்னால் அச்சொன்முடிவுகண்டே ஆராய்ந்து முறைசெய்ய அறிவுகிரம்பாத இளமைப்பருவத்தா னென்றிகழ்ந்த நாமுதுமக்க ளவக்கும்வகை

[முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின், மடக்கண்ண மயிலாலப், பைம்பாகற் பழந்துணரிய, செஞ்சையை கனிமாந்தி] பைம்பாகற் பழம் செஞ்சையை துணரிய கனி மாந்தி முடக்காஞ்சிச் செம்மருதின் மடக்கண்ண மயில ஆல—பசிய பாகற்பழத்தையும் சிவந்த சூனையையுடையவாகிய குலைகொண்ட பலாப்பழத்தையுந் தின்று வளைவையுடைய காஞ்சிமரத்திலும் செவ்விய மருதிலுமிருந்த மடப்பத்தைத் தம்மிடத்தேயுடையவாகிய பெடையில்கள் ஆரவாரித்தழைக்கும்படி அங்குநின்றும்போந்து,

[அறைக்கருமபி னரிநெல்லி, னினக்களமா ரிசைபெருக, வறளும்பி னிவாபகன் றைத, தளிர்புன்கின் றாழ்காவின், நனைஞாழலொடு மரங்குழீஇய, வவண்முனையின்கன்றுமாறி, யவித்தளவி னகன்றோன்றி, நகுமுல்லை யுகுதேறுவீப், பொற்கொன்றை மணிக்காயா, நப்புறவி னடைமுனையிற், சுறவழங்கு மிரும்பெளவத், திறவருந்திய வினநானா, பூம்புன்னை சினைச்சேப்பி, னோங்குதினா யொலிவெரீஇத், தீம்பெண்ணை மடறசேப்பவந், கோட்டென்கின் குலைவாழைக, கொழுங்காந்தன் மலர்நாகத்துத், துழக்குடினாகு குடிப்பாககத், தியாழ்வனடிந் கொணக்கேற்பக், கலவம்விரித்த மடமஞ்ஞை, நிலவெக்காப பலபெயர]

யாழ் வணடின கொணக்கு ஏற்பக் கலவம் விரித்த மடமஞ்ஞை நிலவு ஏக்காப பல பெயர—யாழோசைபோலும் வண்டினது பாட்டினைக்கேட்டு அதற்குப்பொருந்தத் தோகையைவிரித்த அநியாமையையுடைய மயில் நிலவுபோலும் இடுமணலிலே பலபகுதிப்படஆடவும்,

பெடை நங்குகின்ற மருதநிலத்தைவிட்டுப் பாட்டைக்கேட்டு நெய்தனிலத்தே போந்தமைபற்றி மடமஞ்ஞையென்றா

அகவா (உஉ௦) அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின் இனக் களமா இசைபெருக வறள் அடும்பின் இவா பகன்றைத் தளிர்புன்கின் தாழ் காவின் நனை ஞாழலொடு மரம் குழீஇய அவண முனையின் அகன்று மாறி நீல நிற முல்லைப் பல் திணை துவல (உஉ௧)—நாட்டில்வாழ்வார் அறுத்தலைசெய்யும் கரும்பின்கண்ணும் அரிகின்ற நெல வின்கண்ணுமெழுப்பின திரண்ட களமருடைய ஓசைமிகுக்கையினாலே நீரற்றஇடத் திலெழுந்த அடும்பினையும் படாகின்ற பகன்றையினையும் தள்ளியுடைத்தாகிய புன் கிணையும் தாழ்ந்தசோலைகளையுமுடையதாய் அரும்பின் ஞாழலோடே ஏனைமரங்க ளுந்திரண்ட அந்நாட்டை வெறுததார்களாயின் அவவிடத்தைநீங்கி நெஞ்சாலேகை விட்டு நீலநிறத்தையுடைய முல்லைக்கொடிபடாந்த பலகாட்டிலுத்தேசென்று அநிலத்தைக்கொண்டாடவும்,

அகவா இசைபெருக முனையின அகன்று மாறிப் பஃறிணை துவலவென முடிக்க

கானவா (உஉ௦) அவிழ் தளவின் அகன் தோன்றி நகு முல்லை வீ உகுதேறு பொற கொன்றை மணிக்காயா நற புறவின் நடைமுனையின் மருதம் பாட (உஉ௦)—முல்லைநிலத்தவாழ்வா அவிழ்கின்றதளவினையும் பரந்ததோன்றியினையும் அலா கின்றமுல்லையினையும் பூ உஞர்நற தேற்றுவீனையும் பொன்போலும் பூவினையுடைய கொன்றையினையும் நீலமணிபோலும் பூவினையுடைய காயாவினையுமுடைய நல்லகாட்

நகாழுடித்துடந்து முறைவேண்டுவந்த இருதிறத்தாருஞ் சொல்லிய சொற்கொண்டே ஆராய்ந்தறிந்து முறைசெய்தான் கரிகாற்பெருவளத்தானென்னுஞ்சோழன், ஆதலால், தத்தம் குலத்துக்குத்தக்கவிச்சைகள் கற்பதற்குமுன்னே செம்பாகமுளவா மென்றவாறு.

மில் உறைகின்றஒழுக்கத்தை.வெறுக்கின் மருதநிலத்தேசென்று அவ்வொழுக்கத்தைப் புகழவும்,

தளவு - முல்லைவிசேடம்.

சுற வழங்கும் இரும் பௌவதது இறவு அருந்திப இன நானா பூம் புன்னைச் சினைச் சேப்பின் ஒங்கு தினை ஒலி வெரீஇத தீம்பெண்ணை மடநீசேப்பவும்—சுரத்திரியுங் கரியகடலின்கண் இறவைத்தின்ற திரண்டநானாகள் பூக்களையுடைய புன்னைக் கோட்டிலே தங்கின் அதன்மேலேமுரிகின்ற உயாந்ததினாயினது ஆரவாரத்திற்கு வெருவி மருதநிலத்தில் இனியபனையினது மடலிலேதங்கவும்,

கோள் தெங்கின் குலை வாழை கொழுங் காந்தள் மலா நாகததுத் துடிக்குழினைக் குழிப் பாக்கத்துப் பரதவா (உகஅ) அவணமுனையின் (ககஅ) குறிஞ்சி பாட (உகஅ)—குலைகொண்ட தெங்கினையும் குலையினையுடைய வாழையினையும் கொழுவிய காந்தளினையும் மலர்ந்த சுரபுன்னையினையும் துடியோசைபோலும் ஓசையினையுடைய பேரான்தையினையுடைய குழியிருப்பையுடைத்தாகிய பாக்கத்திலவாழும் பரதவர் அவ்விடத்தைவெறுப்பின் குறிஞ்சிநிலத்தேசென்று அவ்விடத்தைப் புகழவும்,

தேன் நெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர் மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்—தேனாகியநெய்யோடே கிழங்கையும் விற்றவாகள் மீனினதுநெய்யோடே நறவையுங் கொண்டுபோகவும்,

தீங் கரும்போடு அவல வகுத்தோர் மான் குறையொடு மது மறுகவும்—இனிய கரும்போடே அவலைக் கூறுபடுத்தி விற்றவாகள் மானினதுதசையோடே கள்ளையுங் கொண்டுபோகவும்,

[குறிஞ்சி பரதவா பாட நெய்த, னறும்பூங் கண்ணி குறவாருட]

குறவா நெய்த ல்நறும் பூங்கண்ணி ரூட—குறவர் அந்நிலத்துப் பூக்களைவெறுக்கின் நெய்தலினது நறிய பூவாறசெய்த கண்ணியைசூடவும்,

[கானவா மருதம் பாட வகவா, நீன்றி முல்லைப் பஃறினை துவலக,கானக்கோழி கதிர்குத்த:]

கானக் கோழி கதிர் குத்த—காட்டிடத்துக் கோழிகள் நெறகதினாத் தின்னவும், மனைக் கோழி தினைக் கவர— மருதநிலத்தின் மனையிறகோழிகள் தினையைத் தின்னவும்,

வலா மந்தி கழி மூழக—மலையிடத்திறகுரியமந்திகள் கழியிலேமூழகவும்,

கழி நானா வலா யிறுப்ப—கழியிறறிரியும்நானாகள் மலையிலேகிடக்கவும்,

தண வைப்பின் நால நாடு குழீஇ—குளிரந்த வைப்புக்களையுடைய நான்கு—சூகிய நாடுகள் திரண்டு,

நால் நாடென்றா, * “நடுவ ணைநதினை நடுவண் தொழிய”என்னுஞ்ஞத்திரத் தால.

பாரப்போம்பவும் (கஅக) அயரவும் (கஅஎ) மயிலால (கக௦) மடமஞ்ஞை (உகஉ) பலபெயரவும் (உகக) நானா (உ௦ச) சேப்பவும் (உ௦எ) அகவா (உ௦௦) அகன் துமாறிப் (ககஅ) பஃறினைதுவலவும் (உ௦உ) கானவா (உ௦௦) நடைமுனையின் (உ௦௨) மருதம்பாடவும் (உ௦௦) பாக்கத்துப் (உ௦௦) பரதவா குறிஞ்சிபாடவும் (உ௦அ) கிழங்கு மாறியோர் (உ௦ச) நறவுமறுகவும் (உ௦௩) அவல்வகுத்தோர் (உ௦சு) மதுமறுகவும் (உ௦௧) குறவா கண்ணிசூடவும் (உ௦௧) கோழி கதிர்குத்தவும் (உ௦௨) மனைக்கோழி

திணைக்கவரவும் (உஉ௬) மந்தி மூழ்கவும் (உஉ௭) நாரை வரையிறுப்பவும் (உஉ௮) நானாடு குழிஇ (உஉ௯) மாமாவின் வயின்வயின் நெற் (௧௮௦) கூடுசெழீஇய (௧௮௨) நாடு (௨௪௮) எனவினமுடிக்க

குழிஇயென்னுஞ் செய்தெவ்வீச்சம் பிறவீனெகொண்டது, * “அம்முக் கிளவியும்” என்னுஞ்சுத்திரவியால்.

[மண்மருங்குண் மறுவின்றி, யொருகுடையா னென்றுகூறப், பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை, யறனெடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோ, லன்னேன் வாழி வெவ்வேற் குரிசில்:]

மறுவின்றி அறனெடு புணர்ந்த திறன் அறி செங்கோல் ஒரு குடையான் ஒன்று கூற முதியோ (௧௮௭) முரண் செலப (௧௮௮) பெருங்கேண்மை பெரிது ஆண்ட வெவ் வேற் குரிசில்—குறமயின்றித் தருமத்தோடுகூடிய வழியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமாகிய செவ்வியகோலாலும் தண்ணளிசெய்தறகெடுத்த ஒருகுடையாலும் தனதுஆணையே யுலகங்கூறும்படியாகவும் முதியோ முரணசெல்லுமபடியாகவும் பெரியநட்புடனே நெடுங்காலம் உலகையாண்ட வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன், ஒருகுடை என்றதனாலும், ஒன்றுகூற என்றதனாலும் இவன மண்முழுதும் ஆண்டானென்றா

அன்னேன்—யான்கூறிய அததன்மைகளையுடையோன்,

வாழி—வாழ்வாயாக,

இறுதி யுரங்கெட்டுமினறது.

[மன்னாநடுங்கத் தோன்றிப் பன்மா, நெல்லை தருநன பல்க்கிப் பரப்பி]

மன்னா நடுங்கத் தோன்றி—பகையரசா நடுங்குமபடி. விளங்கி,

பன் மாண எல்லை தருநன பல்க்கிப் பரப்பி—பலலுயிரகரும் மாட்சிமைப்படுத்தற்குக் காரணமாகிய பகற்பொழுதைத்தருங் கதிரோன் தன்னிலையைவிட்டுப் பலகிரணங்களைப் பரப்புகையினாலே,

குல்லை கரியவும்—கஞ்சங்குல்லைதீயவும்,

கோடு எரி நைப்பவும்—மரங்களினுடைய கொம்புகளை நெருப்புத்தின்னவும்,

[அருவி மா மலை நிழத்தவும்] மா மலை அருவி † நிழத்தவும்—பெருமையை புடையமலை தன்னிடத்தருவினை இல்லையாக்கவும்,

மற்றக் கருவி வானம் கடற் கோண் மறப்பவும்—இவையொழிந்த தொகுதியை புடைய மேகம் கடலிடத்துமுகத்தலை மறப்பவும்,

பெரு வறன் ஆகிய பண்பு இல் காலையும்—பெரிய வறகடமுண்டாகிய நற்குணமில்லாத காலத்தும்,

கரியவும் நைப்பவும் (உ௬௭) நிழத்தவும் (உ௬௮) மறப்பவும் (உ௬௯) வறனாகிய காலையுமெனமுடிக்க

[நறையு நரந்தமு மகிலு மாரமுந், துறைதுறை தோறும் பொறையுயிர்த தொழுகி] நறையும் நரந்தமும் அகிலும் ஆரமும் பொறை துறை துறை தோறும் உயிர்த்த ஒழுக்கி—நறைக்கொடியும் நரந்தப்புல்லும் அகிலும் சந்தனமுமாகிய சுமையைத் துறைதோறும் துறைதோறும்இன்பபாறத்தளளிப்போய்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வியயியல், ௬௪

† “ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ, யாவயி னுஞ்ருமுள்ளத னுணுக்கம்.” என்பது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம். உரியியல், ௬௪.

துறாத் தலைக் குறாப புனல்—துரையைத் தலையிலேயுடைய ஆரவாரத்தை யுடைய நீர்,

வரைபு அகம் புகுதொறும்—குளத்திலுங் கோட்டத்திலும் புகுந்தோறும், வரைக்கப்படுதலின், வரைப்பு ஆகுபெயர்

புனல் ஆடும் மகளிர் கதுமெனக் குடைய—நீராடும்களிர் கடுக்கக் குடைநதுவீனை யாட,

புனல் ஒழுங்கிப் புகுதொறும் மகளிர் குடையவெனக்.

கூனிக் குயத்தின் வாய் நெல் அரிநது—வளைந்துநின்று அரிவாளின் வாயா லே நெல்லையறுத்து,

நெல்லு மிக்ககாயத்துத் தரையிலேவிழுதலின், வளைநதுநிறக்கவேண்டுமென் றா

சூடு கோடாகப் பிறக்கி—சூட்டை மலையாகவழிக்கி,

நாடொறும் குன்றெனக் குவைஇய குன்றாக் குப்பை—நாடொறும் கடாவீட்டு மேருவென்னுமபடி திரட்டின தொலையாத நெட்பொலி,

[கடுந்தெற்று மூடையி னிடங்கெடக் கிடக்குஞ், சாலி நெல்லின் சிறைகொள் வேலி, யாயிரம் விளையுட் டாகக், காவிரி புரக்கு நாடுகிழ வோனே:]

கடுந் தெற்று மூடையின் இடம் கெடக் கிடக்கும் விளையுட்டாக—நெருங்கத் தெற்றின் குதிரின்கண்ணே வெற்றிடம் இல்லையாம்படி கிடத்தற்குக்காரணமான விளைதலை யுடைத்தாக,

கடுந்தெற்றுமூடை—கோட்டையுமா

சிறை கொள் வேலி ஆயிரம் சாலி நெல்லின் விளையுட்டாக—வரம்புகட்டின வேலிநிலம் ஆயிரக்கலமாகிய செந்நெல்லின் விளையுட்டாக,

காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோன்—காவிரி பாதுகாக்கும் நாடு தனக்கே உரித்தாந் தன்மையுடையோன்

வறஞ்சிய காலையும் (உ௬௭) புனல் (உ௪௦) ஒழுங்கிப் (உ௬௬) புகுதொறும் (உ௪௦) மகளிர் குடைந்து விளையாடக் (உ௪௧) கூனி அரிந்து (உ௪௨) பிறக்கிக் (உ௪௩) குவை இய குப்பை (உ௪௪) கிடத்தற்குக்காரணமான (உ௪௫) விளையுட்டாகக் (உ௪௭) காவிரி புரக்கு நாடு (உ௪௮) எனவினைமுடிக்க

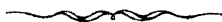
பொருந (௬), கோடியாதலைவ, கொண்டதறிந் (௫௭), புகழ்மேம்படுந் (௬௦), ஏழின் கிழவ (௬௬), காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பியபின்றை (௫௨) நெறிதிரிந்தொராஅது (௫௮) ஆற்றெதிர்ப்படுதலும் நோற்றதன்பயனே (௫௯), போற்றிக்கெண்மதி (௬௦), நின்னிரும்பேரொக்கலொடு (௬௧) பசியொராஅலவேண்டின், நீடின்று (௬௨) எழுமதி (௬௬), யானும் (௬௪) இன்மைதீர வந்தனென் (௬௭), உருகெழுருகிரிலாகிய (௬௯) உருவப்பட்டுறே ரினையோன்சிறுவன் (௬௦), கரிகாலவளவன் (௬௮), நாடுகிழவோன் (உ௪௮), குரிகில, அனனோன (உ௬௬) தாணிமுன்மருங்கிற் குறுகி (௬௬) மன்னாநடுங் கத்தோன்றி (உ௬௨), வாழியெனத் (உ௬௩) தொழுது முன்னிருவிராயின் (௬௫), நாட்டொடு (௬௦) வேழம் (௬௭) தரவிடைத் தங்கலோயிலன் (௬௬) எனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க

*“முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி**வேண்டும்” என்பதனான், இங்ங
னமுடிந்தது.

† “கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறவியு, மாறறிடைக காட்சி யுறழத் தோ
ன்றிப், பெற்ற பெருவுளம் பெருஅாக் கறிவுறீஇச், சென்றுபய நெதிரச் சொன்ன
பக்கமும்” என்பது இதற்குவிதி.

‡ “ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி” என்பதனா, பின்னர் வஞ்சி மிகவும்வந்தன
வென்றுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானை முடத்தாமக்கண்ணியார்பாடிய பொருந
ராற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியர் செய்ய வுரை
முற்றிற்று

வெண்பா

- க. வரியு மேறறத்தி னானும் பிறநாட்டு
வாரி சுரக்கும் வளனெல்லாந் தேரி
னிகாவின் கீழ்கூஉ மந்நெல்லே சாலுங்
கரிகாலன் காவிரிகுழ் நாடு
- உ. அரிமா சுமந்த வமளிமே லானைத்
திருமாறீ வளவனெனத் தேறேன் திருமாரபின்
மானமா லென்றே தொழுதேன் நெழுதகைப
போனவா பெய்த வளை
- ங. முச்சக் கரமு மளபபதற்கு நீட்டியகா
விச்சக் கரமே யளந்ததாற் செய்சசெ
யரிகான்மேற நேனநெடுகெரு மாயபுனனீ நாடன
கரிகாலன் கானெருப புறறு

* “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி, பனமையொடு முடியினும் வரை
நிலை யின்றே, யாற்றுப்படை மருங்கிற் போற்றல வேண்டும்” என்பது தொல்காப்
பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், ௬௬

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௩௬
செய்யுளியல், ௧௦௮.

மூ ன் று வ து

சிறுபாணற்றுப்படை.

- மணிமலை பணைத்தோண் மாநில மடந்தை
யணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம போலச
செல்புன லுழந்த சேயவரற கான்யாறறுக
கொல்கரை நறுமபொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
- ந புதுப்பூஞ் செம்மல சூடிப் புடைநெறித்துக்
கதுப்புவிரித தனன காழக நுணங்கற
*லயிலுருப் பணைய வாகி யைதுநடநது
வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல கிழிப்ப
வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட்
- க0 காலைஞா யிறறுக் கதிர்கடா வுறுப்பப
பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச
சுரன்முதன் மராஅதத வரிநிழ லசைஇ
யைதுவீ ழிகுபெய லழகுகொண் டருளி
நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பிற கதுப்பென
- கநு மணிவயிற் கலாபம பரப்பிப பலவுடன்
மயின்மயிற குளிக்குஞ் சாயற சாஅ
யுயங்குநாய நாவி னலலெழி லசைஇ
வயங்கிழை யுலறிய வடியி னடிதொடர்ந்
தீர்ந்துநிலந் தோயு மிருமபிடித் தடக்கையிற்
- உ0 சேர்ந்துடன் செறிந்த குறங்கிற குறங்கென
மாலவரை யொழுகிய வாழை வாழைப
பூவெனப் பொலிந்த லோதி யோதி
நளிசசினே வேங்கை நாண்மலா நச்சிக்
களிசசுரும பரறறுஞ் சுணங்கிற சுணங்குபிதிர்ந்
- உரு தியாணர்க் கோங்கி னவிாழுகை யெள்ளிப
பூணகத தொடுங்கிய வெமமுலை முலையென
வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நுங்கி
னின்செறி நீர்தரு மெயிற்றி நெயிநெனக்
குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யவிழ்ந்த

* அயிலுருக்கணையவாகிபென்றும், அயிலுருத்தணையவாகி யென்றும் பாட

- ௩௦ முல்லை சான்ற கறபின் மெலலியன்
மடமா னோக்கின வாணுதல் விறலியா
நடைமெலிந் தசைஇய நன்மென் சீறடி
கலலா வினையர் மெல்லத் தைவரப
பொன்வார்த் தன்ன புரியடங்கு நரமபி
- ௩௫ னின்குரற் சீறியா ழிடவயிற் றழீஇ
நைவளம் பழுநிய நயந்தெரி பாலை
கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
வியங்கா வையதது வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகு ரெவ்வமொடு துயராற்றுப படுப்ப
- ௪௦ முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல
கொழுமீன் குறைய வொதுங்கி வள்ளிதழ்க்
கழுநீர் மேய்ந்த கயவா*யெருமை
பைங்கறி நிவந்த பலவி னீழன்
மஞ்சண் மெலலிலை மயிர்ப்புறந் தைவர
- ௪௫ வினையா விளங்க னூற மெல்குப்பெயராக
குளவிப் பள்ளிப் பாயல கொளளுங்
குடபுலங் காவலா மருமா னென்றா
வடபுல விமயதது வாங்குவிற் பொறித்த
வெழுவுறழ் திணிதோ ளியறோக குட்டுவன
- ௫௦ வருபுனல வாயில வஞ்சியும் வறிதே யதாஅன்று
நறவுவா யுறைக்கு நாகுமுதிர் றுணவத
தறைவாயக் குறுந்துணி யயிலுளி பொருத
கைபுனை செபபங் கடைந்த மார்பிற
செய்ப்புங் கண்ணி செவிமுத றிருத்தி
- ௫௫ நோன்பகட் டுமண ரொழுகையொடு வந்த
மகாஅ ரன்ன மந்தி மடவோர
*நகாஅ ரன்ன நளிநீர் முததம
வாள்வா யெருந்தின் வயிற்றகத தடக்கித்
தோளபுற மறைக்கு நல்குர் துசுபரி
- ௬௦ னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீனற
கிளர்பூட் புதலவரொடு கிலுகிலி யாடுந்
தத்துநீர் வரைப்பிற கொற்கைக கோமான்
றென்புலங் காவலர் மருமா னென்றா
மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
- ௬௫ கண்ணூர் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்

- றமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின்
மகிழ்நனை மறுகின மதுழையும் வறிதே யதாஅன்று
நறுநீர்ப் பொயகை யடைகரை நிவந்த
துறுநீராக் கடம்பின றுணையா கோதை
- ௭௦ யோவத தன்ன வுண்டுறை மருங்கிற்
கோவத் தன்ன கொங்குசேர் புறைத்ததவின்
வருமுலை யன்ன வண்முகை யுடைந்து
திருமுக மவிழ்ந்த தெயவத தாமரை
யாசி லங்கை யாககுததோயந் தன்ன
- ௭௧ சேயிதழ் பொதிந்த செம்பொற கொட்டை
யேம வின்றுணை தழீஇயிற குளர்ந்து
காமா துமபி காமரஞ் செப்புந
தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கைக
குணபுலங் காவலர் மருமா னென்ன
- ௭௨ ரோங்கெயிற கதவ முருமுசகவல சொறியுந்
துங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை
நாடா நலவிசை நற்றேர்ச செம்பிய
னோடாப் பூட்கை யுறநதையும் வறிதே யதாஅன்று^{*}
வானம் வாயதத வளமலை கவாஅற
- ௭௩ கான மருளுககுத கலிங்க நலகிய
வருந்திற லணங்கி னுனியா பெருமகன
பெருங்க னுடன் பேகனுஞ் சுருமபுண
நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச
சிறுவீ முலகைகுப பெருநதேர் நலகிய
- ௭௪ பிறங்குவெள ளருவி வீழுஞ் சாரற்
பறம்பிற கோமான் பாரியுங் கறங்குமணி
வாலுளைப் புரவியொடு வையக மருள
வீர நனமொழி யிரவலாக கீந்த
வழறிகழந் திமைக்கு மஞ்சவரு நெடுவேற
- ௭௫ கழறொடித தடகுகைக காரியு நிழறிகழ்
நீல நாக நலகிய கலிங்க
மாலமா செலவற கமாநதனன் கொடுதத
சாவந் தாங்கிய சாநதுபுலா திணிதோ
ளார்வ நனமொழி யாயு மாலவரைக
- ௭௬ கமழ்பூஞ் சாரற் கவினிய நெலவி
யமிழ்துவினா திங்கனி யெளவைக் கீந்த
புரவுச்சினங் கனலு மொனிகுழ் நெடுவே

- லாவககடற் றுனை யதிகனுங் கரவாது
நட்டோ ருவபப நடைபுரி கார
- க0௫ முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்
துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு
நளிமலை நாட னள்ளியு நளிசினை
நறுமபோது கருவிய நாகுமுதிர நாகததுக்
குறுமபொறை நன்னாடு கோடியர்க் கீந்த
- கக0 காரிக் குதிரைக காரியொடு மலைந்த
வேரிக குதிரை யோரியு மெனவாங்
கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ
ளெழுவா பூண்ட வீகைச செநறுகம
விரிகடல வேலி வியலகம விளங்க
- கக௫ வெருதான றுங்கிய வுரனுடை நோனரு
ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந்
துறையாடு மகளிரககுத தோட்புனை யாகிய
பொருபுன றருமம போக்கரு மரபிற்
றொனமா விலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
- க20 நன்மா விலங்கை மனன றுள்ளு
மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில் வாயவா
ளுறுபுலித் துபபி னோவியர் பெருமகன்
களிறுறுததழும் பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப
பிடிக்கணளு சிதறும் பெயன்மழைத் தடக்கைப
- க2௫ பல்வியக் கோடியா புரவலன் பேரிசை
நலவியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு
தாங்கரு மரபிற றன்னுந் தந்தை
வானபொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முனனாட் சென்றன மாக விரநா
- க௩0 டிறவாக் கண்ண சாயசெவிக் குருளை
கறவாப பான்முலை கவர்தனே னுது
புனிற்றுநாய் குரைககும புலலெ னட்டில
காழ்சோரா முதுசுவாக கண்சசித லரித்த
பூழி பூத்த புழறகா ளாமபி
- க௩௫ யொல்குபசி யுழந்த வொடுங்குதுண் மருங்குல
வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
குப்பை வேளை யுப்பிவி வெந்ததை
மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
திரும்பே ரொக்கலொ டொருங்குடன் மிசையு

- ௧௪௦ மழிபசி வருத்தம் வீடப் பொழிகவுட்
டறுகட் பூட்கைத தயங்குமணி மருங்கிற்
சிறுகண் யானையொடு பெருந்தே ரெய்தி,
யாமவ ணின்றும் வருதுநீயிரு
மிவணயந் திருந்த விருமபே ரொககற
௧௪௧ செமம னுள்ளமொடு செலகுவி ராயி
னலைநீர்த தாழை யனனம பூபபவுந்
தலைநாட செருந்தி தமனிய மருட்டவுங்
கடுஞ்சூன் முண்டகங் கதிர்மணி கழாஅலவு
நெடும்காற புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங்
௧௪௨ கானல வெண்மணல கடலுலாய நிமிதரப
பாடல சானற நெய்த நெடுவழி
மணிநீர் வைப்பு மதிலொடு பெயரிய
பணிநீர்ப் புவிற் பட்டினம படரி
னோங்குநிலை யொட்டகந் துயின்மடிந் தனன
௧௪௩ வீங்குதிரை கொணாந்த விரைமர விறகிற
கரும்புகைச செந்தி மாடடிப் பெருந்தோண்
மதியேக் கலாஉ மாசறு திருமுகத்து
துதிவே னோக்கி னுனைமக ளரிதத்
பழம்படு தேறல் பாதவா'மடுப்பக்
௧௪௪ கிளைமலர்ப் படப்பைக் கிடங்கிற் கோமான
றனையவிழ் தெரியற் றகையோற பாடி
யறற்குழற் பாணி தூங்கி யவரொடு
வறற்குழற சூட்டின வயின்வயிற் பெறுகுவி
பைநனை யவரை பவழந் கோப்பவுங்
௧௪௫ கருநனைக காயாக் கணமயி லவிழவுங்
கொழுங்கொடி முசுண்டை கொட்டங் கொள்ளவுஞ்
செழுங்குலைக் காந்தள கைவிரல பூபபவுங்
கொலலை நெடுவழிக் கோப முரவு
முலலை சான்ற முலலையம புறவிண்
௧௪௬ விடாகா லருவி வியன்மலை முழுகிச
சுடாகான் மாறிய செவவி நோக்கி,
திறலவே னுதியிற் பூதந் கேணி
விறலவேல வென்றி வேலு ரெய்தி
ஹுவெயிற சூலைஇய வருப்பவி ரூரம்பை
௧௪௭ யெயிற்றிய ரட்ட வினபுளி வெஞ்சோறு
தேமா மேனிச சிலவளை யாயமொ

- டாமான் சூட்டி னமைவரப பெறுகுவீர்
நறுமபூங் கோதை தொடுத்த நாட்சினைக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கொம்ப ரேறி
க௨௦ நிலையருங் குட்ட நோக்கி நெடி திருநது
*புலவுக்கய லெடுத்த பொனவாய் மணிசசிரல
வள்ளுகிர் கிழித்த வடுவாழ் பாசடை
முள்ளரைத தாமரை முகிழ்விரி நாட்போது
கொங்குகவர் நீலச் செங்கட் சேவன
க௨௧ மதிசே ரரவின் மானத் தோன்று
மருதஞ் சான்ற மருதத தண்பனை
யந்தண ரருகா வருங்கடி வியனக
ரந்தண் கிடங்கினவ னொழு ரெய்தின்
வலம்பட நடகுகும வலிபுண ரெருததி
க௨௨ னுரன்கெழு நோன்பகட் டுழவர் தங்கை
பிடிக்கை யன்ன பிணனுவிழ் சிறுபுறத்துத
தொடிக்கை மகலே மகமுறை தடுப்ப
விருங்கா முலககை யிருப்புமுகந் தேய்த்த
வவைபபு மாணரிசி யமலைவெண் சோறு
க௨௩ கவைததா ளலவன் கலவையொடு பெறுகுவீ
ரெரிமறிந் தன்ன நாவி ன்லங்கெயிற்றுக்
கருமறிக் காதிற் கவையடிப பேய்மக
ணிணனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப்
பிணனுதைத்துச் சிவந்த பேருகர்ப் பனைததா
௨௦௦ ளண்ணல் யானை யருவிதுக ளவிபப
நீறடங்கு தெருவினவன் சாறயா மூதூர்
சேயத்து மன்று சிறிதுநணி யதுவே
பொருநர்க் காயினும புலவர்க் காயினு
மருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினுங்
௨௦௧ கடவுண் மாலவரை கண்ணிடுத தன்ன
வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகிச
செய்நகனறி யறிதலுஞ் சிற்றின மின்மையு
மின்முக முடைமையு மினிய னுதலுஞ்
செறிந்துவிளங்கு சிறப்பி னறிந்தோ ரேதத
௨௦௨ வஞ்சினர்க் களிததலும வெஞ்சின மின்மையு
மாணணி புருதலு மழிபடை தாங்கலும
வாண்மீக் கூற்றத்து வயவ ரேத்தக்

* பலவக்கய லெரிந் வெண் நம் பாடம்

- கருதியது முடிததலுங் காமுறப் படுதலு
மொருவழிப் படாமையு * மோடிய துணர்தலு
- ௨௧௫ மரியே ருண்க ணரிவைய ரேதத்
வறிவுமடம படுதலு மறிவுநன் குடைமையுழ்
வரிசை யறிதலும வரையாது கொடுத்தலும்
பரிசில வாழ்க்கைப் பரிசில ரேததப்
பன்மீ னடுவட் பான்மதி போல
- ௨௨௦ வின்னகை யாயமோ டிருநதோற குறுகிப்
பைங்க ணாகம பாம்புபிடி த தன்ன
வங்கோட்டுச செறிந்த வவிழ்ந்துவிங்கு திவவின்
மணிநிரைத் தன்ன வனப்பின் வாயமைத்து
வயிறுசேர் பொழுகிய வகையமை யகளத்துக
- ௨௨௫ கானக குமிழின கனிநிறங் கடுப்பப்
புகழ்வினைப் பொலிந்த பசையொடு தேம்பெய்
தமிழ்துபொதிந் திவிறறு மடங்குபுரி நரம்பிற்
பாடுதுறை முற்றிய பயன்றெரி கேள்விக
கூடுகொ ளின்னியங் குரல்குர லாக
- ௨௩௦ நூனெறி மாபிற பண்ணியா னாது
முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவு
மினையோர்க்கு மலாந்த மரபினை யெனவு
மேரோர்க்கு நிழன்ற கோலினை யெனவுந்
தேரோர்க் கழன்ற வேலினை யெனவு
- ௨௩௫ நீசில மொழியா வளவை மாசில
காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇப் *
பாம்புவெகுண்ட னன தேற னலகிக்
காவெரி யூட்டிப் கவாகனைத் தூணிப்
பூவிரி கசைப்ப புகழோன் தன்முன்
- ௨௪௦ பனிவரை மார்பன் பயந்த துண்பொருட்
பனுலின் வழாஅப் பல்வே றடிசில்
வண்ணி விசமபிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
விளங்கதிர ஞாயி ரெள்ளுந் தோற்றத்தது
விளங்குபொற் கலத்தில் விருமபுவன பேணி
- ௨௪௫ யானா விருப்பிற ருனின் தூட்டித்
திறலசால வென்றியொடு தெவ்வுப்புல மகற்றி
விறல்வேன் மன்னர் மன்னையின் முருக்கி

நயவா பாணர் புன்கண் டீர்த்தபின்
 வயவர் தந்த வான்கேழ் நிதியமொடு
 ௨௫௦ பருவ வானத்துப் பாற்கதிா பரப்பி
 யுருவ வான்மதி யூர்கொண் டாங்குக்
 கூருளி பொருத வடுவாழ் நோன்குறட்
 டாரஞ் சூழ்ந்த வயிலவாய் நேமியொடு
 சிதர்நனை முருக்கின சேனோங்கு நெடுஞ்சினை
 ௨௫௫ ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம போல
 வுள்ளாக் கெறிந்த வருகதுறு போர்வைக்
 கருந்தொழில் வினைஞா கைவினை முற்றி
 யூர்த்துபெயர் பெற்ற வெழினைடைப் பாகரொடு
 மாசெல வொழிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
 ௨௬௦ வாண்முகப் பாண்டில வலவனெடு தரீஇ
 யன்றே விடுக்குமவன பரிசின் மென்றோட
 மிகிலணி யலகுற னுளங்கியன் மகளி
 ரகிலுண விரித்த வமமென் கூந்தலின்
 மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித்
 ௨௬௫ துணிமழை தவமுந துயல்கழை நெடுங்கோட
 டெறிந்துரு மிதநத வேறறருஞ் சென்னிக
 குறிஞ்சிக கோமால கொயுகுனிகக் கண்ணிச
 செலவிசை நிலையுய பண்பி
 னல்லியக கோடனை நயநுன்னிா செவினே

இதனபொருள்.

[மணிமலை பனைத்தோண மாநில மடந்தை, யணிமுலை துயல்வரு உ மாரம் போல:] பனைத் தோள் மாநிலமடந்தை மணிமலை அணி முலைத் துயல்வரு உம் ஆரம் போல—மூங்கிலாகிய தோளையுடைய பெருமையினையுடைய மணமகளுடைய மணி கள்தங்கின மலையாகிய அழகினையுடைய முலையிற் கிடந்ததையும் முததுவடம்போல,

[செல்புன லுழந்த சேய்வர கான்யாற்றுக், கொலகரை கூறும்பொழில்:] சேய் வரற் கரை கொல் கான்யாற்றுச் செல் புனல் உழந்த நறும் பொழில்—மலைத்தலையி னின்றும் வருதலையுடைய கரையைக் குத்துகின்ற காட்டாறறிடத்து ஓடுகின்ற புன லாலே வருந்தின நறிய பொழிலிடத்து,

இரண்மலையினின்றும் வீழ்ந்து இரண்டு ஆற்றிடைக்குறையைச் சூழ்வந்து பின்னர்க் கடுதலின், முத்துவடம் உவமையாயிற்று; இது மெய்யுலகம். பெருக்காற கோடுகள் வருந்துதலின், உழந்தவென்றார். இதறையன் ஆற்றிடைக்குறையில் கின்றமரம் இளவேனிற்காலத்து மிகவும் பூத்ததாயிற்று

[சூயில்குடைத் துதிர்ந்த, புதப்பூஞ் செம்மல் சூழப் புடைநெறித்துக், கதப்பு விரித் தன்ன காழக துணங்கற, லயிலுருப் பணைய வாசி யைதுநடந்து, வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப:]

காழ் அகம் துணங்கு அறல் குயில் குடைந்து உதிர்த்த புதுப் பூஞ் செம்மல்
குடிப் புடை நெறித்துக் கதுப்பு விரிததன்ன வேனில் நின்ற (கூ)—கருமையை இட
த்தேயுடைய துணமையையுடைய அறல் குயில்கள் சிறகாலுளர்ந்து உதிர்த்த புதிய
பூக்களாகிய வாடலைச்சூழத் தம்மிடமெல்லாம் ஆறல்பட்டு மீயினா விரித்தாலொத்த
தன்மையவாக இளவேனிலின்றவெனக்

பொழிவிடத்தறலென்க

வெயில் உருப்பு உற்ற வெம் பரல— வெயிலால் வெம்மையுற்ற வெவ்விய
பருக்கை,

அயில் உருப்பு அனையவாகிக் கிழிபபசு சுரன மராத்த வரி நிழல் முதல் அசைஇ
(கஉ) ஐது நடந்து—வேல காய்ந்த தன்மையவாய் அடியைக் கிழிக்கையினாலே அரு
ங்கானகத்துநின்ற கடம்பினுடைய செறியாத நிழலைஉடைத்தாகிய அடியிலே இளைப்
பாறிப் பின்பு போகவேண்டிதவின், மெத்தென நடந்து,

[வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாட், காலேனா யிற்றுக் கதிரகடா வுறுப்பப், பாலை
நின்ற பாலை நெடுவழி.] வேனில நின்ற காலே வழிநாள் ஞாயிறுதக் கதிர கடாவுறுப்ப
வெம்பதப் பாலை நின்ற பாலை நெடுவழி—இளவேனில் நிலைபெற்ற காலத்திற்குப் பின்
னாகிய நாளிலே ஞாயிறற்றினுடைய கதிர வெம்மையைச் செலுத்தலைச் செய்கையினா
லே வெய்ய செவ்வியையுடைய பாலைததன்மை நிலைபெற்றமையாற் பிறந்த பாலைநில
மாகிய தொலையாத வழியினையுடைய சுரனெனக். (கஉ)

*“நடுவுநிலைத்தினையே” என்னுஞ் சூத்திரத்தனையாற் பாலைத்தன்மை கூறி
னும்; அதுகொண்டு உணாக. பாலைநின்ற பாலைவழி- “ஆறுசென்றவீயா” போல்

[சுரனமுதன மரா அத்த வரிநிழ லசைஇ] எனபதனை முன்னேகூட்டுக.

[ஐதுவீழ் திருபெய லமுருகொண டருளி, நெய்கனிந் திருளிய கதுப்பின்:] அருளி
ஐது வீழ் இரு பெயல அமுரு கொண்டு நெய் கனிந்து இருளிய கதுப்பின்—உலகிற்கு
அருளுதலைசெய்து மெலலிதாய்வீழ்நது தாழ்கின்ற மழையினது அழகைத் தன்னி
டத்தே கொண்டு எண்ணெயிலே முற்றுப்பெற்று இருண்ட மயிரினையும்,

[கதுப்பென, மணிவயிற் கலாபம் பரப்பிப் பலவுடன், மயின்மயிற் குளிக்குஞ்
சாயல்:] மயில பலவுடன் மணி வயிற கலாபங் கதுப்பெனப்பரப்பி மயிற் குளிக்குஞ்
சாயல்—மயில்கள் பலவுருகடி நீலமணிபோலும் கண்ணினையுடைய தோகைகளை மக
ளார் மயினாவிரித்தாற்போல விரித்துப்பார்த்த இவாகன்சாயறகு ஒவ்வெமென்று பே
ட்டிற்குள்ளே சென்று மறைதற்குக் காரணமாகிய கட்டிலுகைய மென்மையினையும்,

சாஅய் உயங்கு நாய் நாவின் நல்லெழில் அசைஇ வயங்கு இழை உலறிய அடி
யின்—ஒடியினாத்து வருந்துகின்ற நாயினது நாக்கினுடைய நல்ல அழகைவருத்தி
வறுமையாலே விளங்குகின்ற சிலம்புமுதலியனவன்றிப் பொலிவழிந்த அடியி
னையும்,

[அடிதொடார், தோநதுநிலந் தோயு மிரும்பிடித் தடகையின்:] ஈர்ந்து நிலம்
தோயும் இரும் பிடித் தடக கையின் அடி தொடாந்து—இழுக்கப்பட்டு நிலத்தேசெ
றியும் கரிய பிடியினது பெருமையையுடைய கைபோலத் தாரும் அடியோடே தொ
டாபுபட்டு முறையாற் பருத்து,

[சோந்துடன் செறிந்த குறங்கிற் குறங்கென, மால்வரை யொழுகிய வாழை:]

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், கூ.

மால் வரை ஒழுகிய வாழையெனச் சேர்ந்து—பெருமையையுடைய மலையிலே ஒழுங்குபட வளர்ந்த வாழையெனத் திரண்டு,

சேரென்னு முரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது.

குறங்குடன் செறிந்த குறங்கின்—ஒருகுறங்குடனே ஒருகுறங்கு நெருங்கியிருக்கின்ற குறங்குடனும்,

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த ஒதி—வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு பெற்ற பனிச்சையினையும்,

[ஒதி, நளிச்சினை வேங்கை நான்மலர் நச்சிக், களிச்சுரும் பார்த்துஞ் சுணங்கிற் சுணங்குபிதிர்ந்து.] களிச் சுரும்பு நளிச் சினை வேங்கை நான் மலர் நச்சி ஒதி அரற்றும் சுணங்கிற் சுணங்கு பிதிர்ந்து—களிப்பினையுடைய சுரும்புகள் செறிவின்னையுடைய தாடிய கொம்பினையுடைய வேங்கையினது நாட்காலத்து மலரென்று விரும்பிப் பாடி ஆரவாரிக்கும் ஓரிடத்திற்கேற்றைய சுணங்குடனே ஓரிடத்திற்கேற்றைய சுணங்குபிதிர்ந்து,

யானாக் கோங்கின் அவர் முகை எள்ளிப் பூண் அகத்து ஒடுங்கிய வெம் முலை—புதிதாகப் பூத்தலையுடைய கோங்கினது விளங்குகின்ற முகையை இகழ்ந்த மெல்லிய பணிகள் இடையிலேகிடக்கின்ற விருப்பதையுடைய முலையினையும்,

[முலையென, வண்கோட் பெண்ணை வளர்த்த நங்கி, னின்செறி நீர்தரு மெய் ற்றின:] வண் கோட் பெண்ணை முலையென வளர்த்த நங்கின் இன் செறி நீர் தரும் எயிற்றின்—பெரிய குலையினையுடைய பனை முலையென்னும்படி வளர்த்த நங்கினது இனிய செறிந்த நீர் தன்னீர்மையார் ழமும் எயிற்றினையும்,

[எயிறெனக், குல்லையம் புறவிற் குவிமுகை யலிழ்ந்த, முல்லை சான்ற கற்பின்:] குல்லை அம் புறவிற் குவி முகை எயிறென அலிழ்ந்த முல்லை சான்ற கற்பின்—கஞ்சங்குல்லையையுடைய அழகிய காட்டகத்தே குவிந்த அரும்பு எயிறென்னும்படி நெகிழ்ந்த முல்லைகுடுத்தகமைந்த கற்பினையும்,

கற்பின் மிகுதிதோன்ற முல்லைகுடெதல்இயல்பு கதுப்பிற் கதுப்பென்பது முதல் இத்துணையும் இயைபுத்தொடை திரிந்து வந்ததென்றிக. * “இறுவாயொன்றல்” என்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறினும்

மெல்லியல் மடமான் நோக்கின வான் துதல் விறலியா—மெல்லிய இயல்பினையும், மடப்பத்தினையுடைய மான்போலும் பாவையினையும், ஒளியையுடைய தாடிய துதலினையுமுடைய விறலிட ஆடுமகளிரா,

கதுப்பினையும் (கச), ஒதியினையும் (உஉ), துதலினையும், நோக்கினையும் (கக), எயிற்றினையும் (உஅ), முலையினையும் (உச), குறங்கினையும் (உ௦), அடியினையும் (கஅ), சாயலினையும் (கச), மெல்லிய இயல்பினையும், கற்பினையு (க௦) முடைய விறலியரென்க.

நடை மெலிந்து அசையிய நன் மென் சேரடி கல்லா இனையா மெல்லத் தைவா—நடையால் இளைத்து ஓய்ந்த நன்மையையுடைய மெல்லிய சிறிய அடியைத் தந்தொழிலையொழிய வேறுகல்லாத இனையா மெத்தென்று வருட,

பொன் வார்த்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் இன் குரல் சேறியாழ் இடவயின்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௯௬.

தழீஇ—பொற்கம்பியினையொத்த முறுக்கடங்கின நரம்பினது இனிய ஓசையையுடைய சிறிய பூழை இடப்பக்கத்தே தழுவி,

நைவளம் பழுதிய நயம் தெரி பாலை கை வல் பாணமகன் கடன் அறிந்து இயக்க—நட்டபாடையென்னும் பண முற்றுப்பெற்ற இனிமை தெரிக்கின்ற பாலையாழை வாசித்தலைவல்ல பாணனாகியமகன் வாசிக்குமுறைமையை அறிந்து வாசிக்க,

இயங்கா வையத்து வளளியோரா நசைஇ—வள்ளியோரின்மையின் பரிசிலா செல்லாத உலகத்தே பரிசில்தருவாரை விரும்பி,

இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின், உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படை கூறிற்றுமாம்.

துனி கூர் எவ்வமொடு துயா ஆற்றுப்படுபு—தனை வெறுததன்மிக வருத்த க்தோடேகூடின வறுமை நின்னைக் கொண்டுபோகையினாலே,

முனிவு இசுந்த இருந்த முது வாய் இரவல—வழிவருததன் தீர்த்திருந்த பேரறிவு வாய்த்தற்றொழிலையுடையயாய இரவல,

துயர் ஆற்றுப்படுக்கையினாலே போந்து (கக) விறலியர் தம்முடைய (கக) சேறையை (கஉ) வெம்பரல (அ) அயிலுருப்பனையவாகிக (எ) கிழிக்கையினாலே (அ) வரிநிழலசைஇப் (கஉ) பின்னும் ஆற்றுநதகைபெற ஐதுநடந்து (எ) அந்நடையால் இளைத்து ஓயந்த அடியை (கஉ) இளையா தைவரப் (கக) பாணமகன் (கஎ) பாலையை (கக) பியக்க (கஎ) வள்ளியோரா நசைஇச் (கஅ) சேறியாழ இடவயிறறழீஇ (கரு) முனிவிகத்திருந்த இரவலவென முடிக்க

கொழு மீன் குறைய ஒதுங்கி வள் இதழ்க் கழுநீர் மேய்ந்த கயவாய் எருமை—கொழுவிய மீன் துணியுடந்து வளவிய இதழையுடைத்தாகிய செங்கழுநீர்ப்பூவைத் தின்ற பெரிய வாயையுடைய எருமை,

பைங்கறி நிவந்த பலவின நீழல மஞ்சள் மெல்லிலை மயிப் புறம் தைவர—பசிய மிளகுகொடிபடாந்த பலாவினீழலிலே மஞ்சளினது மெல்லியவிலை தனது மயிரை புடைய முதுகைத்தடவ்,

வினையா இளங்கள் நாற மெல்குப் பெயரா—முற்றாத இனையதேன் நாறமென்று அசையிட்டு,

குளவீப் பள்ளிப் பாயல் கொள்ளும—காட்டுமெல்லிகையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொள்ளும்,

குடபுலம் காவலா மருமான—மேற்றிசைக்கணுள்ள நிலத்தைக் காத்தற்றொழிலையுடைய சேரா குடியிலுள்ளோன்,

எருமை, நீழலிலே தைவரப் பெயராக கொள்ளும் குடபுலமென முடிக்க ஒன்னா வடபுல இமயதது வாங்கு வில் பொறித்த எழு உறழ் திணிதோள் இயல் தோக குட்டுவன்—பகைவருடைய வடக்கின்கண் உள்ளதாகிய நிலத்திடத்தே நிற்கும் இமவானின்கண்ணே வளையும் விலலைவதத கணையத்தைமாறுபடுந் திணிந்த தோளினையும் நடக்கின்ற தேரினையுமுடைய குட்டநாட்டை யுடையோன்,

வரு புனல் வாயில் வஞ்சியும் வறிது—பெருகுகின்றநீரையும், கோபுரவாயினை புமுடைய வஞ்சியென்னுமரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்.

மருமான (சஎ) குட்டுவன் (சக) அவனுடைய வஞ்சியும் வறிதெனமுடிக்க அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

நறவு வாய் உறைக்கும் நாகு முதிர் நுணவத்து அறை வாய்க் குறந்துணி—தே
னைப் பூக்கள் தம்மிடத்தினின்று துளிக்கும் இளமைமுதிர்ந்த நுணுமரத்தினது வெ
ட்டின வாயையுடைய குறியகுறட்டை,

[அயிலுளி பொருத, கைபுனை செப்பங் கடைந்த மார்பின்:] அயில் உளி கடைந்த
கை புனை செப்பம் பொருத மார்பின் மந்தி (ஐசு)—கூர்மையையுடைய உளிகள் உள்
ளேசென்றுகடைந்த சாதிலிங்கத் தோய்ந்த சேப்புச்சோந்த மார்பின்மந்தி,

செய் பூங் கண்ணி செவி முதல் திருத்தி—கிடேச்சையாற்செய்த பூவினையுடைய
மாணையைச் செவியடியிலே நெற்றிமாலையாகக் கட்டி,

நோன் பகட்டு உமணா ஒழுகையொடு வந்த மந்தி (ஐசு)—வலியினையுடைத்தா
கிய எருத்தினையுடைய உப்புவாணிகருடைய சகடவொழுங்கோடே கூடவந்த மந்தி,

மகாஅ அன்ன மந்தி—அவர்கள் வளர்த்தலின் அவர்கள் பிள்ளைகளை யொத்த
மந்தி,

மடவோர் நகாஅ அன்ன நளி நீர் முததம் வாள் வாய் எருத்தின் வயிற்றகத்து
அடக்கி—அவவிடத்து மடப்பதையுடைய மகளிருடைய எயிற்றையொத்த செறி
ந்த நீர்மையையுடைய முததை வான்வாய்போலும் வாயையுடைய கிளிஞ்சலின்
வயிற்றிடத்தே இட்டுப் பொதிந்து,

[தோள்புற மறைககு நல்கூர் நுகப்பி, னுளரிய லைம்பா லுமட்டிய ரீன்ற:]

நுகப்பின் நல்கூர் புறம் தோள் மறைக்கும் உமட்டியா—நுகப்பினது நல்கூர்ந்த
புறத்தைத் தோள் மறைக்கும் உமட்டியா,

என்றது:—இடை தனது துண்மையால் நெகிழமுயங்குங்காலத்து ஊற்றின்பம்
பெறாது மிடிப்பட்ட புறத்தினைத் தோள் இறுகமுயங்கி அவ்வின்பத்தைக்கொடுத்
தற்குக் காரணமான உமட்டியரென்றவாறு

ஊற்றின்பம் பெற்றறியாதெனலும் புறங்கூறறை யென் றுமாம்.

உளர் இயல் ஐம்பால் உமட்டியர் ஈன்ற—அசைகின்ற இயல்பினையுடைய ஐந்
துபகுதியாகிய மயிரினையுடைய உப்புவாணிகத்தியாபெற்ற,

கிளர் பூண புதல்வரோடு கிலுகிலி ஆடும்—விளங்குகின்ற பூணையுடைய பிள்ளை
களுடனே தானும் கிலுகிலுப்பை கொண்டு விளையாடும்,

தத்து நீர் வறாப்பிற கொறகைக் கோமான்—முறிகின்ற நீரைத் தனக்கு எல்
லையாகவுடைய கொறகையெனலும் ஊர்ககரசன்,

மந்தி முத்தையடக்கி உமட்டியரீன்ற புதல்வரோடே ஆடுங் கொற்கை யென
முடிக்க.

தென் புலம் காவலா மருமான்—தெற்கின்கண்ணதாகியநிலத்தைக் காத்தற்
றொழிலையுடையா குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்றார், மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக், கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்
தேர்ச் செழியன்.]

ஒன்றா மண் மாறு கொண்ட செழியன்—பகைவாநிலத்தை மாறுபாட்டாலே
கைக்கொண்ட பாண்டியன்,

மாலை வெண்குடைக் கண்ணார் கண்ணிக் கடுந் தோச்செழியன்—முத்தமாலையை
யுடைய கொற்றக்குடையினையும் கண்ணிறகு அழகுநிறைந்த கண்ணியினையும் கடிய
தேரினையுமுடைய செழியன்,

[தமிழ்நிலை பெற்ற தாங்கரு மரபின், மகிழ்நனைமறுகின் மதுனாயும் வறிதே:] நனை மகிழ் தாங்கரு*மரபின் தமிழ்நிலைபெற்ற மறுகின் மதுனாயும் வறிது—தன்னிடத் துத் தோன்றிய மனமகிழ்ச்சி பொறுத்தற்கரிய முறைமையினையுடைய தமிழ் வீற்றிருந்த தெருவினையுடைய மதுனாயும் வறிது,

நனைமகிழ்—வீணத்தொகை

கோமான் (௬௨) மருமான் (௬௩) செழியன் (௬௫) அவனுடைய மதுனாயும் தரும் பரிசில் சிறிதாயிருக்கும்

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

[நறுநீர்ப் பொய்கை யடைககா நிவந்த:] பொய்கை நறு நீர் அடைககா நிவந்த—பொய்கையிடத்து நறிய நீரடைக்காயிலே நின்று வளர்ந்த,

துறுநீர்க் கடம்பின் துணை ஆர் கோதை—நெருங்குகின்ற தன்மையையுடைய டம்பினுடைய இணைதனிற்றந்த மாலை,

கோதைபோலப் பூததலிற் கோதையென்றா.

[ஒவத் தன்ன வுணடுறை மருங்கிற், கோவத் தன்ன கொங்குசோ புறைத்தலின்:] கோவத்து அன்ன கொங்கு உறைத்தலிற் சோபு ஒவத்து அன்ன உண துறை மருங்கின்—தன்னிடத்து இந்நிரகோபதையொத்த தாதையுதித்தலின் அத்தாதுசேர்ந்து சித்திரதையொத்த உண்ணும்துறையிடத்தே நின்ற,

வரு முலை அன்ன வண முகை உடைந்து திருமுகம் அவிழ்ந்ததெய்வத் தாமரை—எழுகின்ற பெரியமுலையையொத்த பெரிய முகைநெகிழ்ந்து அழகினையுடைய முகம்போல மலர்ந்த தெய்வத்தன்மையையுடைய தாமரையிடத்து,

† “பொருளே யுவமஞ் செய்தனா”^௧ என்னுஞ் சூத்திரத்தார் பொருளை யுவமஞ் செய்தார்.

ஆசு இல அவகை அரககுத் தோயந்தன்ன சேயிதழ் பொதிந்த செம் பொன் கொட்டை ஏம இன் துணை தழீஇ—குற்றமில்லாத அங்கையைச் சாதிவிவகாதோய்ந்தாலொத்த சிவந்த இதழ்கூழ்ந்த செம்பொனறை செய்தாலொத்த பீடத்திலேதன்னுயிர்க்குக் காவலாகிய இனிய பெடையைத் தழுவித் துயிலகொண்டு,

இறகு உளர்ந்து காமர் தும்பி காமரம்செப்பும் தண்பனை தழீஇய தளரா இருக்கை—அத்துயிலெழுந்து விருப்பமருவின தும்பி சீகாமரமென்னும் பண்பண்பபாடும் மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிருப்பினையுடைய,

குணபுலம் காவலா மருமான்—கிழககிண்கணதாகிய நிலத்தைக் காத்தற்றொழியையுடையா குடியிலுள்ளோன்,

[ஒன்றா ஒங்கெயிற் கதவ மருமுச்சுவல் சொறியுந், தூங்கெயி லெறிந்த தொடிவிளங்கு தடக்கை] கதவம் ஒங்கு எயில உருமுசு சுவல் சொறியும் ஒன்றர் தூங்கு எயில் எறிந்த தொடி விளங்கு தடக்கை—கதவத்தையுடைய உயர்ந்த மகிற்றலையிலே உருமேறு தன்கழுத்தைத் தினவாற்றையக்கும் பகைவா தூங்கெயிலே அழித்த தொடிவிளங்கும் பெருமையையுடைய கையினையும்,

* “கடம்பு சூடிய கன்னி மாலைபோல்” என்றார் சிந்தாமணியிலும்; குண மாலையாரிலும்பகம், ௧௪௦.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், ௬.

நாடா நல் இசை நற்றோச் செம்பியன்—ஐயுறறு ஆராயப்படாத உலகநிந்த நல்
லபுகழினையும் நல்லதேரின்னையுமுடைய சோழனது,

ஒடாப் பூட்டை உறந்தையும் வறிது—தன்னிடத்திருந்தோர் ஒடாமைக்குக் கா
ரணமாகிய மேற்கோளினையுடைய உறந்தையென்னும் ஊரும் தரும்பரிசில் சிறிதாயி
ருக்கும்,

அது * “முறஞ்செவி வாரண முன்சம முருக்கிய - புறஞ்சிறை வாரணம் புக்க
னர் புரிந்தென” என்பதனானுணர்

அதாஅன்று—அவ்வூரன்றி,

வானம் வாயத்த வளமலைக கவாஅன் காண மஞ்ஞைக்குக கலிங்கம் நல்கிய—
மழை பருவம்பொய்யாமற பெய்கையினாலே உண்டான செல்வதையுடைய மலைப்
பக்கத்திற் காட்டிடத்தேதிரியுமயில் கூவியதற்குக் குளிராந்துகூவிற்பென்று அருண்
மிகுதியாற போரவையையகொடுத்த,

அருந திறல் அணங்கின ஆவியர் பெருமகன்— பெறுதற்கரிய வலியையுடைய
தாசிய வடிவியையுடைய ஆவியாகுடியிற் பிறந்த பெரியமகன்,

† பெருந கல் நாடான பேகனும்—பெரிய மலைநாட்டையுடைய பேகனென்னும்
வள்ளலும்,

ல்கிய பெருமகனாகிய பேகனுமெனமுடிக்க

ருமபு உண நறு வீ உறைகரும் நாக நெடுவழி — சுருமபுணனும்படிநறியபூத
தேனைத்துளிகரும் சுரபுன்னையையுடைத்தாசிய நெடிய வழியினின்றி,

சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய— சிறிய பூக்களையுடைய முல்லை
கொடி தடுத்தறகு அது வேண்டிற்றுககருதிப் பெரிய ‡ தேரைகொடுத்த,

பிறங்கு வெள் அருவீ வீழும் சாரற் பறம்பிற கோமான் பாரியும்—மிகுகின்ற
வெள்ளிய அருவீதுகிகரும் பக்கத்தினையுடைய பறம்பென்னும் மலைக்கரசனாகிய
பாரியென்னும் உள்ளலும்,

கறங்கும் மணி வால உளைப் புரவ்யொடு வையகம் ஈர நன்மொழி மருள இரவ
லாக்கு ஈந்த காரி (கடு)— ஒலிகும் மணியினையும் வெள்ளிய தலையாட்டத்தினையு
முடைய குதிரையோடேதனதுநாட்டினையும், அருளினையுடையநன்றாகிய மொழி
யினையும் ஏனையோர்கேட்டுவிவங்கும்படி யிரவலாகுக் கொடுத்த காரி,

ஈரநன்மொழிமருளவென்றுமாறுக

அழல் திகழந்திமைக்கும் அஞ்சுவரு நெடு வேல கழல் தொழித் தடக்கைக
காரியும்—தன்னிடத்தறையுங் கொற்றவையுடைய கோபத்தின்மிகுதியினாலே தான்
விளங்கும் அச்சந்தோன்றும் நெடியவேலினையும் உழுவந்தொழியினையுணர்ந்த பெரு
மையையுடைய கையினையுமுடைய காரியென்னும்வள்ளலும்,

[நிழற்கழ், நீல நாக நல்கிய கலிங்க, மாலவர் செல்வந் கமர்ந்தனன் கொடுத்த.]
நாகம் நல்கிய நிழல் திகழ் நீலக் கலிங்கம் ஆல அமா செலவறகு அமாந்தனன் கொ

* சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை,

† சிலப்பதிகாரில், பெருங்கடனாடெனன மூலத்தும் பெரிய கடனாடெனன
உரையிலும் வேறுபாடுண்டு

‡ “முல்லைக்குத் தேரு மயிலுக்குப் போரவையு, மெல்லைநீர் ஞாலத் திசைவி
ளங்கத் தொல்லை - யிரவாம லீந்த விறைவாபோ னீயும் - கரவாம லீகை கடன்”
என்பது வேண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கூ

டுத்த ஆய (கக)—பாம்பு ஈன்றுகொடுத்த ஒளிவிளங்கும் நீலநிறதையுடைய உடையினை ஆலிங்கீழிருந்த இறைவனுக்கு நெஞ்சுபொருந்திக் கொடுத்தஆய்,

ஈவந் தாங்கிய சாநது புலா திணி தோள் ஆர்வ நன் மொழி ஆயும்—வில்லையே பற சந்தனம் பூசிப்புலருந் திண்ணிய தோளிணையும் கேட்டோராகு விருப்பத்தை சசெய்யும் நன்றாகிய சொல்லிளையுமுடைய ஆயெனனும் வளளலும்,

மால வரைக் கமழ் பூஞ்சாரல கவினிய நெல்லி அமிழது வீளை தீங்கனி * ஓள வைக்கு ஈந்தஅதிகன் (கரு)—பெருமையையுடைய மலையிற் கமழும்பூக்களையுடைய பக்கமலையிலேநின்று அழகுபொற கருநெல்லியினது அமிழ்தின்தன்மை தன்னி டத்தேயுண்டான இனிய பழத்தைத் தான நுகாந்து உடம்புபெருதே ஓளவைக்குக் கொடுத்த அதிகன்,

உரவுச சினம் கனலும் ஒளி திகழ் நெடு வேல அரவக் கடல தானை அதிகனும்— தன்னிடத்திறையும் கொற்றவையது வல்யினையுடைய சினம் நின்றெரியும் ஒளிவி ளங்கும் நெடிய வேலினையும் ஆரவாரத்தையுடைய கடல்போலும் படையினையுமு டைய அதிகமானெனனும் வள்ளலும்,

கரவாது ஈட்டோர் உவப்ப நடைப பரிகாரம் முட்டாது கொடுத்த நள்ளியும் (கரு)—தன்மனத்து நிகழ்கின்றனவற்றை மறையாது கூறி நட்புச்செய்தோர் மன மகிழும்படி அவர்கள் இல்லறம் நடத்துதற்கு வேண்டிமொருங்களை நாடோறும் கொடுத்தநள்ளியும்,

முனை வ்ளங்கு தடக கைத் துளி மழை பொழியும் வளி துஞ்ச நெடுங் கோட்டு நளி மலைநாடன நளளியும்—பகைப்புலத்தே கொலைத்தொழிலான் விளங்கும்பெரு மையையுடைய கையினையுடைய துளியையுடையமழை பருவம்பொய்யாதுபெய் யும் உயாசெய்யாற் காற்றத்தங்கும் நெடிய சிகரங்கையுடைய செறிந்த மலைநாட்டையு டையனாகிய நள்ளியென்னும் வளளலும்,

நளி சினை நறும் பொது கருவிய நாகு முதிர நாகத்தக குறும் பொறை நன னுடு கோடியாக்கு ஈந்த ஓரி (கக)—செறிந்த கொம்புகளிடத்தே நறிய பூக்கனெரு வகின் இளமையையுடைய முதிர்ந்த சுரபுனையையும், குறிய மலைகளையுமுடைய நன்றாகிய நாடுகளைக் கூடதாடுவோரக்குக்கொடுத்த ஓரி,

காரிக் குதிரைக் காரியொடு மலைத் ஓரிக் குதிரை ஓரியும்—காரியென்னும் பெய ரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய காரியென்னும் பெயரையுடைய னுடனே போர்செய்த ஓரியென்னும் பெயரையுடைத்தாகிய குதிரையையுடைய ஓரியென் னும் வளளலும்,

* ஓளவை அதிகமானிடத்து நெல்லிக்கனி பெற்றமையைப் பின்வருஞ் செய் யுளாளுமுணாக புறநானூறு, ௯௦ “வலம்படு வாயவா னேந்தி யொன்னா, களம் படக் கடந்த கழுறொழித் தடக்கை, யாகலி நறவி னதிசு கோமான், போரடு திரு வீற பொலந்தாசு-வஞ்சி, பாலபுரை பிறைறுசற் பொலிந்த சென்னி, நீல மணி மிடற் றொருவன் போல, மன்னுக் பெரும் நீயே தொன்னிலைப், பெருமலை விடர கத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறியில நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக்கீத் தினையே ”

திணை பாடாண்டிணை துறை வாழ்த்தியல். அதிகமானேமான்வஞ்சியை ஓளவையார் நெல்லிப்பழம்பெற்றுப் பாடியது.

காரி கரியகுதிரையென்றும், ஒரி பிடரிமயிரென்றுங் கூறுவாருமுளா

[எனவாந், கெழுசமங் கடந்த வெழுவுறழ் திணிதோ, ளெழுவர் பூண்ட வீகைச் செந்துகம்.]

என எழுவர் ஆங்குப் பூண்ட ஈகைச் செந்துகம்—எனறுசொல்லப்பட்ட எழு வரும் அக்காலத்தே மேற்கொண்ட கொடையாகிய செவ்விய பாரததை,

எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள எழுவா—தமமேலே வருகின்ற போர்களைக்கடந்த கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணிந்த தோளினையுடைய எழு வர்,

[விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க, வொருதான ழாங்கிய வுரனுடை நோன் ழு, ணறுவீ நாகமு மகிலு மாரமுந், துறையாடு மகளிரக்குத் தோட்புணையாகிய, பொருபுன நறும் போக்கரு மரபிற, ழெனமா விவங்கைக கருவொடு பெயரிய, நன்மா விலங்கை மன்ன ருள்ளும், மறுவின்றி விளங்கிய வடுவில வாயவா, ழுறுபு லித் துப்பி ழேயியா பெருமகன், சளிற்றுத் தழும்பிருந்த கழறயங்கு திருந்தடிப், பிடிக்கணஞ் சிதறும் பெயனமழைத் தடக்கைப், பல்லியக் கோடியா புரவலன் பேரி சை, நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையொடு]

விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க ஒரு தான தாங்கிய நல்லியக்கோடனை நய ந்தனிரசெலின (உசுக)—பரந்த கடலாகிய மேவலியையுடைய உலகமெல்லாம் விள ன்கும்படி ஒருவனாகியதானே பொறுத்த நல்லியக்கோடனை விருமபிச செல்லின்,

மறு இன்றி விளங்கிய உரன் உடை நோன் தான் வடு இல வாய வாள் உறு புலித் துப்பின ஓவியாபெருமகன்— குற்றமின்றி விளங்கிய அறிவையுடைத்தாகிய வலியையுடைய முயற்சியினையும் பகைவாழ்குததிலும் மாபினும்வெட்டின் வாயத் தவாணையும் மிக்க புலிபோலும் வலிமினையுமுடைய ஓவியருடைய குடியிலுள்ளோனே,

நறு வீ நாகமும் அநிலும் ஆரமும் துறை ஆடும் மகளிரக்குத் தோட்புணையாகிய பொரு புனல் தருஉம் இலங்கை—நரிய பூக்கையுடைய சுரபுன்னையையும் அகிலே யும் சந்தனத்தையும் குள்க்குந்தறையிலே புனலாடுமகளிருடைய தோள்களுக்குத் தெப்பமாகக் கரையைக்குத்துகின்ற நீர்தருமிலங்கை,

கருவொடு போக்கரு மரபின் இலங்கை—காந்பபதித்த முகூத்தத்தாலே ஒரு வராலும் அழித்தற்கரிய முறைமையினையுடைய இலங்கை,

தொன் மா இலங்கைப் பெயரிய நன் மா இலங்கை—பழைய தாகிய பெருமையி னையுடைய இலங்கையினது பெயரைப்பெற்ற நன்றாகிய பெருமையையுடைய இல ன்கை,

மன்னருள்ளும் ஓவியர் பெருமகன்—அவ்விலங்கைக்குரிய அரசா பலருள்ளும் ஓவியாகுடியிற பிறந்தேன்,

சளிற்றுத் தழும்பு இருந்த கழல் தயங்கு திருந்தஅடி—யானையைச்செலுத்து தலாலுளதாகிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல் கிடந்தசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும், பிடிக்கணம் சிதறுங் கை—பிடித்திரளைப் பலாக்குங் கொடுக்குங்கை,

பெயல் மழைத் தடக்கை—பெய்தற்றொழிலையுடைய மழைபோன்ற பயனையு டைய பெரியகையினையுமுடைய,

பல்லியக் கோடியா புரவலன்—பல வாச்சியங்கனையுடைய கூத்தரைப் புரத் தலை வல்லவன்,

போ இசை நல்லியக்கோடனை நயந்த கொள்கையொடு— பெரிய புகழையுடைய நல்லியக்கோடனைக் காண்டற்குவிரும்பிய கோட்பாட்டுடனே,

பெருமகன் புரவலனாகிய நல்லியக்கோடனெனமுடிக்க,

தாங்கரு மரபின் தன்னும்— பிறராத பொதித்தீர்கரிய சூழப்பிறந்தோர்குரிய முறைமையையுடைய தனனையும்,

தந்தை வான் பொரு நெடு வரை வானும் பாடி— அவன் தந்தையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் நெடிய மலையிற் செல்வதையுடையபாடி,

முன் நாள் சென்றனமாக—நாலுபதநாளைக்குமுன்னே போனேமாக,

இந்நாள்— இற்றைநாள்,

திறவாக் கண்ண சாய செவிக் குருளை—வழியாத கண்ணையுடையவாகிய வளைந்த செவியினையுடையகுட்டி,

* “நாயே பன்றி புலமுய னன்கு, மாயுங் காலைக் குருளை யென்ப.”

கறவாப் பால முலை கவாதல் நோனது— பிறராத கறக்கப்பபடாத பாலினையுடைய முலையையுண்ணுதலைத் தன்பசிபிசுதிபாற பொறுத்தலாற்றது,

புனிற்று நாய் குரைக்கும் புலவென் அட்டில — ஈனறணிமையையுடைய நாய் கூப்பிடும் பொலிவழிந்த அடிககளையில,

காழ சோர அட்டில (ககஉ)— கழிகள் ஆகையற்று விழுகின்ற அட்டில்,

முது கவாக் கண்சித் தல அரித்த அட்டில (ககஉ) — பழைய சுவரிடத்தெழுந்த திரண்ட கதையானின்ற அட்டில,

[பூழி பூத புழுகா ளாமபி] பூழி புழல் காளாமபி பூத அட்டில—(ககஉ) நனைந்தபூழி உட்பொய்யாகிய காளானைப் பூத அட்டில,

[ஒலகுபசி புழந்த வொடுகுதுண மருங்குல, வளைக்க கிணைமகள்] ஒடுங்குபசி உழந்த ஒலகு துணமருங்குல வளைக்க கிணை மகள்— ஒடுங்குதற்குக் காரணமான பசியாடல் வருந்திய துடங்கும் துணையி டிடையினையும் வளையலையணிந்த கையினையுமுடைய கிணைவனுடையமகள்,

வன் உசாக் குறைத்த குப்பை வேளை உப்பிலி வெந்ததை— பெரிய உகிராறிகுள்ளின குப்பையினின்ற வேளை உப்பின்றைய அட்டிலிலே (ககஉ) வெந்தவதனை,

மடவோர் காட்சி நாணிக் கடை அடைத்து இரும் போ ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் மிசையும்—வறுமைபுறுத்தலும் இயல்பெனதறியாது புறங்கூறுவோர் காண்டற்கு நாணித் தலைவாசலையடைத்து மிடியாற கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே கூடவிருந்து அடையத்தினனும்,

அழி பசி வருத்தம் வீட— அழிவுமுதலியன அழித்தருக் காரணமான பசியாலுளதாகிய வருத்தங்கள் வீட்டுப் போம்படி,

பொழி கவுள் தறுகண் பூக்கை மணி தயங்கும் மருங்கிற சிறுகண் யானையொடு பெருந்தோ எய்தி யாம் அவனின்றும் வருதும்— மதம் வீழுகின்ற கதுப்பினையும் கடுக்க கொல்லுதலாகிய மேற்கோளினையும் மணியசையும் பககத்தினையும் சிறியகண்ணையுமுடைய யானையுடனே பெரியதேவையும் பெற்று யாம் அவனிடத்துநின்றும் வாராகின்றேம,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், அ.

இது நிகழ்காலத்து வருதல், * “உம்மொடு வருஉங் கடதற” என்புழிக்கூறினும்

நீயிரும் நயந்து இவண இருந்த இரும் போ ஒக்கல் செம்மல உள்ளமொடு டெஞ் குவிராயின்— நீங்களும் மூவேந்தாபாற்பெறும் பரிசிலவிரும்பி இவ்விடத்திருந்த வறுமையாற கரியவாகிய பெரிய சுறறத்தினது தலைமையையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே அவனிடத்தே போவீராயின்,

[அலைநீர்த தாழை யன்னம் பூப்பவுந், தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவுங், கடுஞ்சூன முண்டகங் கதிமணி கழாஅலவு, நெடுங்காற புன்னை நித்திலம் வைப்பவுங், காணல் வெண்மணல் கடலுலாய் நிமிர்தர]

கடல உலாய் நிமிர்தர அலைநீர் காணல் வெண்மணல்— கடல்பரநது ஏற்றிப் பொருதலாலே அலையுநீரையுடைய கரையில் வெள்ளிய மணலிடத்துநின்ற,

தாழை அன்னம் பூப்பவும்— தாழை அன்னம்போலப் பூக்கையினாலும்,

தலைநாள் செருந்தி தமனியம் மருட்டவும்— இளவேனிற்காலந் தொடங்குகின்ற நாளிலே செருந்தி தன்னைக்கண்டாரைப் பொன்னென்று மருளப்பண்ணுகையினாலும்,

கடுஞ் சூல் முண்டகம் கதிர் மணி கழாஅலவும்— முதற சூலையுடைய சுழிமுள்ளி ஒளியையுடைய நீலமணிப்போலப் பூக்கையினாலும்,

கண்ணியாய்சின்று அரும்புதலிற் கடுஞ்சூல்

கழாஅல்— கழற்ற,

நெடுங் கால புன்னை நித்திலம் வைப்பவும்— நெடிய தாளினையுடைய புன்னை நித்திலம்போல அரும்புகையினாலும்,

பாடல் சான்ற நெய்தல் நெடுவழிப் பட்டினம் (கடுங்கு)—புகழ்தலமைந்த நெய்தனிதது நெடியவழியிற் பட்டினம்,

மணிநீர் வைப்புப் பட்டினம் (கடுங்கு)—நீலமணிபோலும் கழிசூழ்ந்த ஊர்களையுடைய பட்டினம்,

மதிலொடு பெயரிய பட்டினம் (கடுங்கு)—மதிலோடே பெயா பெற்ற பட்டினம்,

என்றது எயிற்பட்டின மென்றதாம்

பனி நீர்ப் படுவிற பட்டினம் படரின— குளிர்சூழையுடைய குளங்களையுடைத்தாகிய எயிற்பட்டினத்தே செல்வீராயின்,

படு - மடுவமாம்.

ஒங்கு நிலை ஒட்டகம் துயில மடிந்தன்ன— உயர்ந்த தனமையையுடைய ஒட்டகம் உறக்கத்திடைந்தாலொத்த,

வீங்கு திரை கொணர்ந்த விரை மா விறகின்—பிரகுகின்ற திரைகொண்டுவந்த மணத்தையுடைய அகிலாகிய விறகாலே,

கரும் புகைச் செந்தி மாட்டி— கரிய புகையையுடைய சிவந்த நெருப்பை யெரித்தி,

பெருந் தோள் மதி ஏக்கறாஉம மாசு அறு திரு முகத்து மதி வேல் நோக்கித் துணைமகள் அரித்த— பெரிய தோளினையும் மதி இததன்மை பெற்றிலேமேயென்று

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩.

விரும்புதற்குக் காரணமான மறுவறுகின்ற அமைதியினையுடைய முகத்தினையும் முனை யினையுடைத்தாகிய வேல்போலும் பாவையினையுமுடைய நுளைச்சாதியிற்பிறந்த முகன் அரிக்கப்பட்ட,

பழம் படு தேறல் பரதவா மடுப— பழைநாகிய களிப்புமிருகின்ற கட்டெளி வைப் பரதவா எடுத்துவந்து வாயிடத்தே வைக்க,

களை மலாப படப்பைக் கிடங்கிற கோமான தனை அவழ தெரியல் தகையோன் பாடி— கொத்திலெழுந்த பூக்களையுடையவாகிய தோட்டங்கையுடைய கிடங்கிலெ ன்னும் ஊக்கரசனாகிய அரும்புநெய்த மாலையினையுடைய அழகையுடையோ னைப் பாடி,

அறல் குழல்-பாணி தூங்கியவரோடு—தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின் தாளத்திற்கொப்ப ஆடின மகளிரோடே,

வறல் குழல் சூட்டின— உலாதலையுடைய குழனயினைச் சுட்டதன்னோடே,

வயின் வயின் பெறுகுவா— மனைதோறும் மனைதோறும் பெறுகுவா,

பட்டினம் படநிற (சுருக்) கிடங்கிறகோமானாகிய (கசு0) தகையோனைப்பாடி (கசுக்) ஆடினமகளிரோடே (கசுஉ) நீங்கனும் சூட்டோடே (கசுங்) தேறலைப் பரத வாமடுப (சுருக்) அவறறை வயின்வயிற பெறுகுவிரென முடிக்க.

பைந் நனை அவரை பவழம் கோப்பவும்— பசுத்த அரும்புகளையுடைய அவரை பவழம்போலப் பூக்களை முறையே தொடாநிற்கவும்,

சரு நனைக் காயாக கணம் மயில அவழவும்— கரிய அரும்பினையுடைய காயாக கள நிரண்ட மயிலின் கழுத்துப்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொழுங் கொடி முகணடை கொட்டம்கொள்ளவும்—கொழுவிய கொடியினையுடைய முகணடை கொட்டம்போலும் பூவைத் தன்னிடத்தே கொள்ளாநிற்கவும்,

கொட்டை - நூற்கின்ற கொட்டையுமாம்

செழுங் குலை காந்தள கைவிரல் பூப்பவும்— வளவிய குலையினையுடைய காந்தள கைவிரல்போலப் பூவாநிற்கவும்,

கொல்லை நெடுவழிக் கோபம் ஊரவும்— கொல்லையிடத்து நெடியவழிகளிலே இந்திரகோபம் ஊராநிற்கவும்,

இச் செயவெனெச்சமெல்லாம் சுண்டு நிகழ்கால முணாததியே நின்றன; ஞாயிறுபட வந்தானென்றாற்போல

முல்லை சானற் முலையம் புறவின்— இவைகாலமுணாததி இவ்வனம் நிகழ்த தாநிற்கவும் கணவன கூறிய சொற்பிழையாது இல்லநுகது நல்லறஞ்செயது ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைகொடிபடாந்த அழகினையுடைய காட்டிடத்து,

இது, * “மாயோன மெய்” என்னும் சூத்திரத்தானுணாக.

விடா கால அருவி வியன மலை முழுகிச் சுடா கான்மாதிய செவ்வி நோக்கி— முறைஞ்சுகளிலே குறிகுறம் அருவியினையுடைய பெரிய அத்தகிரியிலே ஞாயிறு மறைந்து அவன்கிரணங்களபோன அந்திக்காலத்தைப் பார்த்து,

[திறல்வே னுதியிற் பூத்த கேணி, விறல்வேல வென்றி வேலூ ரெய்தின்:] திறல் வேல் னுதியிற் கேணி பூத்த விறல் வேல வென்றி வேலூர எய்தின்— முருகன்னைக்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், ௩

யில் வலியினையுடைத்ததாகிய வேலினுகிபோலே கேணி பூக்கப்பட்ட வெற்றியையுடைய வேலாலே வெற்றியையுடைய வேலானாச சேரின,

என்றது நல்லியக்கோடன தனபகைமிகுதிக்கஞ்சி முருகனைவழிபட்டவழி அவன இக்கேணியிற்பூவைவாங்கிப் படைவரை யெற்றெனது கனவிற்கூறி அதிற பூவைத் தனவேலாக நீரு தித்தோர சதைக்கிறதும் இத்தனனே வேலாரென்று பெயராயிற்று

உறு வெயிரகு உலையு உரு பு அவிர குாமபை— மிகுகின்ற வெயிலுக்கு உள்ளுறைநின்றோ வருத்தப்பட்ட வெயி ம விளங்குகின்ற குடிலிலிருக்கின்ற,

எயிறறியா அட்ட இன புளி வெரு ிசாறு— எயினக்குலத்தின மகளிராலே அடப்பட்ட இனிய புளிவகறியிடப்பட்ட வெவவியசோற்றை,

புளி - தித்திப்புமாம

தேமா மேனிச சிலவளை ஆயமொடு— தமாவ்ன தளிர்போலும் மேனியையும் சிலவாகிய வளையினையுமுடைய நுமமகளிருடைய திரளுடனே,

ஆமான குட்டின— ஆமானினது குட்டிநைச்சியை யுடைய,

அமைவரபெறுகுலா— பசுக்கெடப் பெறுகுவி,

வேலாரெய்திற (களு) குட்டினையுடைய (களு) சோற்றை (களு) ஆயத்தோ டே (களு) அமைவரப் பெறுகுலரெனமுடிக்க

முலையுபு குறிஞ்சியரு சோதிருத்தலிற் சேரக்கூறினா, இரண்டுகூடியல லது பாலைத்தனமை பிறவாமையின

[ஔமபூவ கோதை தொடுத்த நாட்சினைக, குறுங்கார காஞ்சிக கொம்ப ரேறி] நாட் கோதை தொடுத்த நறம் பூஞ்சினைக நுறுங் கார காஞ்சிக கொம்பா ஏறி— நாட் காலத்த மாலைகட்டிஞ் போல ஆடையறும் றெடுத்த நறிய பூக்கையுடைய சிறிய கொம்புகளையும் குறிய தாளினையுமுடைய காஞ்சிமரத்திற் பெரியகொம்பரிலே யேறி,

நிலை அங் குட்டம் நோக்கி நெடிது இருந்த— ஒருகாலத்தம் நிலைப்படுத்தல அரிதாகிய ஆழத்திறற்றிசன்ன மீனகளை யெங்குங் காலத்தைக்கருதி நெடுமபொழு திருந்து,

புலவுக் கயல எடுத்த பொன வாய மணிச சிரல வள உகிர கிழித்த வடு ஆழ பாசடை— புலான்றறத்தையுடைய கயலை முழுக்கியெடுத்த பொன்னிறம்போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோன்ற சிச்சிலியினது பெரிய உகிரகிழித்த வடுவழுந்நின் பசிய இலையினையுடைய,

முள அறாத தாரனா முழி வீரி நாட்போது—முளையுடைத்ததாகிய தணழினையுடைய வேண்டாமனாயினது அடம்புவிநத நாட்காலத்திற பூவை,

கொங்கு கவா நீச செங்கு செவல—தேனைறுகா்கின்ற நீலநிறத்தினையும் சிவ நத கண்ணினையுமுடைய வண்டொழுங்கு,

பூவைத் தேனையெனறத், * “தேளளிது” என்றதனமுடிக்க

மதி சோ அரவீன மானத் தோனறும்—திங்களைச் சோகின்ற கருமபாமபை பொப்பத் தோளறும்,

* “முதன்முனைவறிற் கண்ணென வேற்றுமை, சின்முன வருத் நெள்ளி நென்ப” எனபது தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வேற்றுமைமயங்கியல், ஐ

மருதம் சான்ற மருத்த தண பனை—ஊடியுங்கூடியும் போகறுதருந் தன்மைய
மைந்த மருத்திலதகிற குளிர்ந்த வயலிடத்து,

[அந்தண ரருகா வருங்கழி வியனக், அந்தண டிடங்கினவ னும ரெய்தின்]
அம் தண கிடங்கின் அருங் கூட வியன் டகா அந்தணக் குருகா ஸன் அருமா எட்டின்
—அழகியையுடைய குளிர்ந்த டிடங்கி. பும அரியகாவிலே யும் அகற்ச யையுடைய அக்
ங்கையுமுடைய அந்தணா சுருங்காத அருடைய ஆழரைச சோவீராயின,

[வலம்பட நடக்கும் வலிபு ண ரெருட்டி, ஊற டிடங்கி நோன்பகட்டுழை சங்கை]
வலி புணா எருத்தின் வலம்பட நடக்கும் நோன பகட்டுறாள் செழும் உழவா தங்
கை—இழுத்தற்குரிய வலிப்பாறாங்கின் கழுக்கினாலே பெற்றியிபுண்டாக நடக்கும்
மெய்வலியினையுடைத்தாடைய எருத்தினையுடைய அறிவுபொருந்நின் உழவருடைய
தங்கையாகிய,

உரன் - அறிவு, * “உரவோ ரெனினு மடவோ ரெனினு” என்றாற்போல

பிழக்கை அனன பினனு வீழ் சிறுபுறத்துத் தொழக்கை மகடே—பிடியினது
கையை யொத்த பினனின் மயிர வீழ்ந்து டிடக்கின்ற சிறிய முதுகினையும் தொடிய
ணினத கையினையுமுடைய மகள்,

மக முறை தடுபட—உழவா தங்கையாகிய (கக௭) மகடேத (கக௨) தான உள்ளே
யிருந்து தனபிள்ளைகளைக்கொண்டு நும்மை அடைவே எல்லாராயும் போகாது
விலக்குகையினாலே,

இனிப பிள்ளைகளை உபசரிக்குமாறுபோல உபசரித்து விலக்கவேனறமாம். |

இருங் காழ் உலக்கை இருப்பு முகம் டெய்தத் அவைப்பு மாண அரிசி ஆயிலே
வெண் சோறு—கரிய வயிரத்தையுடைய உலக்கையினது பூணினையுடைய முகத்
தைத் தேயப்பண்ணின் குத்துதலமாட்சிமைப்பட்ட அரிசியாலாக்கின் கட்டியாகிய
வெள்ளியசோற்றை,

கவைத் தாள அலவன கலவையொடு பெறுகுவிா—கவைத்த காலினையுடைய
ஒருணும் பிரக்கங்காயுங்கலந்த கலப்புடனே பெறுகுவிா,

தணபணியின் (க௮௭) ஆழரெயநின் (க௮௮), உழவா தங்கையாகிய (க௯௦)
மகடேத் தடுக்கையினாலே (கக௨) டெயற்றைக் (கக௭) கலவையொடு பெறுகுவிரென
முழக்க

[எரிமறிந் தணன நாவ் னிலங்கெயிறுமுக, கருமறிக் காதிற் கவையடிப்பேயமக்,
ணினனுண்டு சிரித்த தோற்றம் போலப், பினனுகைத்தச சிவந்த பேருகிப பனை
த்தா, ளண்ணல் யானை யருவிதுக் ளவிப்ப, நீட்டங்கு தெருவினவன சாறயா
முதூர்]

எரி மறிந்து அனன நாவின்—மேனோக்கியெரிவினற நெருப்புச் சாயந்தாலொ
த்த நாவினையும்,

கரு மறிக் காதின - வெள்ளாடடுமறிகளை அணிந்த காதினையும்,

† கவை அடிப் பேய மகள்—கவைத்த அடியினையுமுடைய பேயமகள்,

நினை உண்டு சிரித்த இலங்கு எயிறுத்து தோற்றம் போல—கிணத்தத்தினறு
சிரித்த விளங்குகின்ற எயிறறினது தோற்றரவு போல,

* பதிற்றுப்பத்து, எட்டாம்பத்து,

† “இருமபே ருவாகையி னெழுநதோர பேயமகள், *** கண்டொட் டுண்டு
கவையடி பெயாத்தது, தண்டாக் களிப்பினுடுங் கூத்துக், கண்டன்ன” என்றா
மணிமேகலையிலும், சு - வது சக்கரவாளக்கோட்டம்புக்காதை.

பிணன் உகைத்துச் சிவந்த பேர் உகிர் பனைத்தாள் அண்ணல் யானை அருவி
துகள் அவிப்ப நீறு அடங்கு தெருவின் ஊர்—தாங்கொன்ற பிணங்களின்றலைகளைக்
காலாலேதள்ளிச் சிவந்த பெரிய உகிரினையும் பெருமையையுடைய கால்களையுமு
டைய தலைமையையுடையவாகிய யானைகளின் மதவருவி எழுந்ததுகளை அவிக்கை
யினாலே புழுதியடங்கின தெருவியையுடைய ஊர்,

அவன் சாறு அயா மூதாரா—அவனுடைய விழாநடக்கின்ற பழைய ஊர்,
சேயத்தம் அன்று சிறிது நணியதுவே—தூரிய இடத்ததுமன்று; சிறிதாக அண்
ணிய இடத்ததே

மூதாரா நணியதென்க.

[பொருநாக் காயினும் புலவாக் காயினும், மருமறைநாவி னந்தணர்க் காயினும்,
கடவுண் மாலவரை கணவிதே தன்ன, வடையா வாயிலவ னருங்கடை குறுகி.]

பொருநாக்கு அடையாவாயினும் புலவாக்கு அடையாவாயினும் அரு மறை நா
வின் அநதணாக்கு அடையாவாயினும் அருங்கடை வாயில குறுகி—கிண்ப்பாணா
க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படாவாயினும், அரிய
வேதததையுடைத்தாகிய நாவியையுடைய அநதணாக்கு அடைக்கப்படாவாயினும்
வணையோர்க்கு உளளே சேற்றகரிய தலவாயிலையினுகி,

அடையாவெனறபன்மை நான்குவாயிலையுடையருநி

கடவுள் மால் வரை கண விடுததன்ன அவன வாயில—அதுதான் தெய்வமாகி
ருக்கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒருகண்ணை விழித்துப்பாத்தாலொத்த அவ
னுடைய கோபுரவாசல,

அன்றிப் பொருநாக்காயினும் புலவாக்காயினும் அருமறைநாவி னந்தணாக்காயி
னும் அடையாவாயிலென்ற பொருளினமையணர்க.

சேய நன்றி அறிதலும்—பிறா தனக்குச்செய்த நன்றியை யறிநது அவாக்குத் தா
னும் நன்மைசெய்தலையும்,

சிறறினம் இனமையும்—அறிவும் ஒழுக்கமுமில்லாத மாககடிகள் தனக்கில்லா
மையையும்,

இன முகம் உடையமையும்—நோக்கினாக்கு இனியமுகத்தை எக்காலமும்
உடையனாதலையும்,

இனியன் ஆதலும்—*முகத்தினினிய நகாஅ அகத்தது இன்னாதவனாகாமல் நெஞ்
சுமுகத்திற்கேற்ப இனியனாதலையும்,

செறிந்து விளங்கு சிறப்பின் அறிந்தோர் ஏதத—எககாலமுந் தன்னுடனே செ
றிநது விளங்குகின்ற தலைமையினையுடைய பலகலைகளை யுணர்ந்தோர் புகழ்,

அஞ்சினாக்கு அளித்தலும்—தன்வீரத்தைக்கண்டு அஞ்சிவந்த அடிவீழ்ந்தார்
க்கு அருள்செய்தலையும்,

வெஞ்சினம் இனமையும்—கொடிய சினமில்லாமையையும்,

கோபம் நீட்டித்து நிற்கின்றது சினம்.

ஆண அண் புருதலும்—வீரரணி நின்ற அணியிலேசென்று அவ்வணியைக் குலை
த்தலையும்,

* திருக்குறள், கூடாநட்டி, ௪. “முகத்தினினிய நகாஅ வகத்தின்னா, வஞ்
சனா யஞ்சப் படம்”

* “ஆண்பா லெல்லா மாணென்ற குரிய” என்றாகு-நிப + “பெண்ணு மாணும் பின்னாயு மவையே” எனறதனால் ஆணென்றது ஆண்பாலையே யுணர்த்துமேனும் அணி புகுதலென்றதனால் ஈண்டு வீரரை யுணர்த்திற்று.

அழி படை தாங்களும்—சுனது கெட்ட படைவிடத்தே தான்சென்று பணகவ
பொறுத்தலையும்,

வாள மீக கூறறதது வயவா ஏதத—வாளவலியாலே மேலாகிய சொல்லையுடை
ய வீரா புகழ்,

கருதியது முடிததலும் — தன்னெஞ்சுகருதிய புணர்ச்சியைக் குறைகிடவாமல் முடிக்கவல்ல தன்மையையும்,

துகர்தற்குரிய மகளினை நுகாநது பறறழககாற பிறப்பறமையிற கருதிய துமுடி
ககவேண்டு மென்றா.

காழுறப் படுதலும்—அங்ஙனந் தானே யினபமுறாதே அமமகளிருந் தம்மாலே
மிககவீன்பதைப்பெறும் தனை விருமப்பபட்டிருத்தலையும்,

ஒருவழிப் படாமையும்—அவர்கள் அங்குமை யிருப்பினால்களென்று அவர்கள் வசத்தனாகாமையையும்,

ஒடியது உணர்தலும்—தான் அவாவசத்தனாகாமையின் அவா வருந்தியதன்மையையுணர்ந்த அவனாபபாதுகாததேயும்,

இனி அவர்கள் நெஞ்சில நிகழாததையுணர்ந்து அவர் குறைமூடித்தலென்று
மாம

அரி வா உணர் கண் அரிவையா ஏதத—செவ்வரிபொருந்தின மைபுணர்ச்சி
நையுடைய மகளிராபுகழ்,

அறிவு மட்டமபடுதலும் -- தானகூறுகின்றவற்றையுணரும் அறிவிலலாதாமாட்
டுத தான அறியாமைப்பட்டிருத்தலையும்,

அறிவு நன்கு உடைமையும்—தன்னைப்போல அறிவுடையாரா மாட்டு நன்றாக அறிவுடையனாயிருத்தலையும்,

‡ “ஒளியாமு னொள்ளிய ராதல வெளியாமுன - வானசுதை வண்ணங் கொ ளல” எனராபிறநும

வரிசை அறிதலும்—பரிசிலருடைய தரமறிந்து அவாபெறுமுறைமையே கொடு

கொடுத்தல் இதற்குக் கூடக்

வரையாது கொடுத்தலும்—அங்ஙனம் கல்விமிகுதியில்லாத பரிசிலாக்குக் கொடாதிருத்தலை மேற்கொள்ளாதே அவர்களளவிற்குத் தக்கனவற்றைக் கொடுத்தலையும்,

இனித் தனக்கென ஒன்றும் வரைவதவையாமற் கொடுத்தலென்றுமாம் பரிசில் வாங்குகைப் பரிசிலா ஏதத—பிறாகையிலேற்ற பொருளால் இலவாழ்க்

கை நடத்துதலையுடைய பாணா கூததா முதலியோரா புகழ்,
பன்மின நடுவட் பானமதி போல—பலமினகளுக்கு நடுவிருந்த பால்போலும்

ஒளியையுடைய கலைநிறந்த மதிபோல,

இன்னகை ஆயமோடு இருந்தோற குறுகி—இயலிசைநாடகத்தாலும், இனிய மொழிகளாலும் இனியமகிழ்ச்சியைச் செய்யும் திரளோடே இருந்தவனையே

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், இ

† „ „ „ ॥६.

‡ திருக்குறள், அவையறிதல், ச.

கலைகள் நிறைந்திருந்தமைபற்றித் தலைவறகு ன்னடி மதி உவமையாயிற்று

பைங்கண ஊகம் பாம்பு பிடித்தன்ன அம் கோட்டுச் செறிந்த அவிழ்ந்து வீங்கு திவவின்—பசியகண்களையுடைய கரியகுரங்கு பாம்பின்றலையைப் பிடித்தகாலத்து அப்பாம்பு ஒருகாலிகுவும் ஒருகால் நெகிழவும் அதன்கையைச் சுற்றமாறுபோன்ற அழகினையுடைய தன்மட்டத்தே செறியச் சுற்றின நெகிழவேண்டுமிடத்து நெகிழந தும் இறுகவேண்டுமிடத்து இறகும் நரம்புதுவகரும் வராககட்டினையும்,

[மணினிராத் தன்ன வனப்பின்வா யமைதது]

மணி நிராத்து அன்ன வனப்பின்—இரண்டுவிளிம்புஞ் சேரததைத்து முடுக் கின ஆணிகளாலே மணியை நிராத்துவைத்தாலொத்த அழகினையும்,

வாயமைத்து—பொருந்தப்பண்ணி,

வயிறு சேர்பு ஒழுமிய வகை அமை அகளத்து—வயிறுசேர்ந்து ஒழுங்குபட்ட தொழில்வகை யமைந்த பத்தரினையும்,

வயிறு - பத்தரினடுவு தாழிபோலப் புடைபட்டிருத்தலின், அகலமென்றார்

கானக் குமிழின் கனி நிறங் கடுப்பப் புகழ் வினைப் பொலிந்த பச்சையோடு—கா ட்டிடத்துக் குமிழினுடைய பழத்தினது நிறத்தையொப்பப் புகழப்படுந் துவருட் டின் கைத்தொழிலாற் பொலிவுபெற்ற போலையோடே,

[தேம்பெய், தமிழ்துபொதிந் திவற்று மடங்குபுரி நரம்பின்.]

‘தேம்பெய்து புரி அடங்கு நரம்பின்—தேனெழுருகின்ற தன்மையைத் தனனி டத்தே பெய்துகொண்டு முறுக்கடங்கின நரம்பினையுமுடைய,

அமிழ்து பொதிந்து இலிற்றும் நரம்பு—அமிழ்த்ததைத் தனனிடத்தே பொதி ந்து துளிகரும் நரம்பு,

இஃது ஓசையினிமைக்குக் கூறிற்று *‘தீநதே - னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ்’ எனரா பிறரும்

பாடுதறை முற்றிய—நீர் பாடுந்துறைகளெல்லாம் முடியப்பாடுதற்கு,

முற்றிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம்

பயன் தெரி கேள்விக் கூடுகொள் இன்னியம்—தனது பயனவிளங்குகின்ற இசைகளைத் தான் கூடுதல்கொண்ட இனியயாழை,

பச்சையோடே (உஉசு) வாயமைக்கப்பட்டு வனப்பினையும் (உஉஈ), திவவினையும் (உஉஉ), அகளத்தினையும் (உஉசு), நரம்பினையுமுடைய (உஉஎ) இன்னியமென முடிக்க

[குரலகுர லாக, தானெறி மரபிற பண்ணி.] தூல நெறி மரபிற குரல குரலாகப் பண்ணி—இசைதூல் கூறுகின்ற முறைமையாலே செம்பாலையாக வாசித்து,

பாடுதறை முறுத்தற்கு இன்னியத்தைக் குரல குரலாகப் பண்ணியெனமுடிக்க.

[ஆனது, முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை யெனவும்] முதுவோர்க்கு ஆனது

* சேவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தீதையாரிலம்பகம், ௨௩௦: “பணிவரும் பை ம்பொற பத்தா பல்வினைப் பவள வாணி, மணிகடை மருப்பின் வாளார மாடக வயிர த்தீந்தே, னணிபெற வொழுகி யன்ன வமிழ்துறழ் நரம்பி னல்யாழ், கணிபுகழ் காளை கொண்டு கடலகம் வணக்க ஹறாண.”

முகிழ்த்த கையினை எனவும்—* அரசன் உவாத்தியாயன் தாய தந்தை தம்முன்முதலியோர்க்குப், பலகாலங் குவித்த கைகளையுடையென்றும்,

இனையோகாரு மலாந்த மாப்பினை எனவும்—வீரரெறிதற்கு மனமகிழ்நது கொடுத்த மாப்பினையுடையென்றும்,

† “வணங்குகிலை பொருதநினை மணங்கமழ்கல - மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறியலையே” ‡ “மகளிரா மலைத்த லல்லது மள்ளா - மலைத்தல் போகிய சிலைத்தாரா மாப்ப” § “விருந்தாயினை யெறிநீயென வினாமாபகங் கொடுத்தார் - கரும்பூணை வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே” என்றா பிறரும்.

மகளிருமாம்

ஏரோகாரு நிழனற கோலினை எனவும்—ஏரினையுடைய குடிமக்களுக்கு நிழலசெய்த செங்கோலையுடையென்றும்,

தேரோகாரு அமுன்ற வேலினை எனவும்—தேரினையுடைய அரசாரு வெம்மைசெய்த வேலையுடையென்றும்,

நீ சில மொழியா அளவை—நீ சிலபுகழினைக் கூறுதற்கு முன்னே,

[மாசில, காம்புசொலித் தன்ன வறுவை யுடஇ] காம்பு சொலித்து அன்ன மாசில் அறுவை உடஇ—மூங்கில ஆடையையுரித்தாலொத்த மாசில்லாத உடையினை உடுக்கப்பண்ணி,

இனி மூங்கின்முனையீற் பட்டையுமாம்.

பாம்பு வெஞ்ஞெ அன்ன தேறல நலகி—பாம்பேறி மயக்கினுற்போல மயக்கின சுட்டெளவைத் தந்து,

[காவெரி யூட்டிய கவாகினைத் துணிப், பூவிரி கச்சைப புகழோன் நன்முன்,

* ஆசாரக்கோவை, கள — “அரசனு வாததியாயன் ருய்தந்தை தம்மு, னீக ரில குரவ ரிவரிவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே, யாவருங் நெறி”

† பதிற்றுப்பத்து, ஏழாம்பத்து, ௩ — “பாப்பாக கல்லது பணிபறி யலையே, பணியா வுள்ளமொ டணிவரக கெழீஇ, நட்டோக் கல்லது கண்ணஞ் சலையே, வணங்குகிலை பொருதநீன் மணங்கமழ்கல, மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறியலையே, நிலந்திறம் பெயருங் கால யாயினுங், கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே”

‡ புறநானூறு, ௧௦ — “வழிபடு வோரை வல்லறி தீயே, பிறாபழி கூறுவோர் மொழிதே றலையே, நீமெய் கண்ட தீமை காணி, னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி, வந்தடி பொருந்தி முந்தை நிற்பிற, நண்டமுந் தணிதிரீ பண்டையிற் பெரிதே, யமிழ்தட் டானுக் கமழ்குய் யடிசில, வருநாக்கு வரையா வசையில வாழ்க்கை, மகளிரா மலைத்த லல்லது மள்ளா, மலைத்தல் போகிய சிலைத்தாரா மாப்ப, செய்திரங் காவனைச் சேணவிளங் குமபுகழ், நெய்தலங் கான னெடியோ, யெய்தவந் தனம்பா மேததுகம் பலவே.”

கினை - பாடாணடியினை. துறை - இயனமொழி சோழன் நெய்தலங் கான லிளஞ்சேட்செனனியை ஊன்பொதி பசங்குடையாரா பாடியது.

§ சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், ௧௬௪— “விருந்தாயினை யெறிநீ யென வினாமாபகங் கொடுத்தார், கரும்பூணை வெறிந்தாங்கவ னினதூழினி யெனவே, யெறிந்தாரயி லிடைபோழ்த்தமை யுணராதவ னின்றான், சொரிந்தார்மல ராமங் கையர் தொழுதாவிசும படைந்தான்.”

பனிவரை மார்பன் பயந்த:] கா எரி ஊட்டிய கணைகவா துணிப் பூ விரி கச்சைபுகழ்
மோன் தன்முன் பயந்த பனிவரை மார்பன்—காண்டாவனததை நெருப்புண்ணும்
படியெய்த கணையை உள்ளடக்கின ஆவநாழிகையினையும் பூத்தொழில் பரந்த ரச்
சையினையுமுடைய அருச்சுனாற்றமையனாகிய வீமசேனன்கண்ட இமவான்போலு
மார்பன், ௨

துன் பொருட் பணுவலின் வழாஅப பல வேறு அடிசில—கூரியபொருளையு
டைய மடைதுனெறியிற நப்பாத பலவேறுபாட்டையுடைய அடிசிலே,

[வாணிற விசம்பிற கோணமீன் சூழந்த, விளங்குகிற ஞாயி மெள்ளுந் தோற
றத்து, விளங்குபொற கலத்தில.] விசம்பில் வாள் நிறக் கோள் மீன் சூழ்ந்த இளங்
கதிர ஞாயிறு எள்ளும் தோற்றத்து விளங்கு பொற கலத்தில்—ஆகாயத்தில் ஒளியை
யுடைத்தாகிய நிறத்தினையுடைய கோளாகிய மீன்கள்கூழ்ந்த இளைய கிரணங்களை
டைய ஞாயிறறை இகழ்ந் தோற்றவையுடைய விளங்குகின்ற பொறகலத்திடத்தே,
விரும்புவன பேணி—நீவிரும்புவனவற்றை விரும்பி உட்கொண்டு,

ஆன விரும்பின் தான நின்ற ஊட்டி—தும்பிடத்தது மிகுகின்ற விரும்பத்தாலே
தான் நின்ற உண்ணப்பண்ணுதது,

ஆனமரபினென்றும் பாடம்

நீ சிலமொழியாவளவை (உரு) விரும்புவன பேணி(உச்ச) உரு (உரு) நல்கி
(உரு) அடிசிலை (உச்ச) கலத்தேயிட்டி (உச்ச) தான்நின்ற ஊட்டி யென்க

திறல் சால் வென்றியொடு தெவ்வுப புலம் அகற்றி—வலியமைந்த வெற்றியோ
டே உகையத தத்திலத்தைக் கைவிட்டுப் போகப்பண்ணி,

விறல் வேல மன்னா மன் எயில முருக்கி — வெற்றியையுடைத்தாகிய வேலி
னையுடைய முடிவேந்தர்மன்னு அரண்களை யழித்து,

நயவர் பாணர் புன்கண தீரத்தின்—அவ்வுடங்குகிற்பெற்ற பொருளாலே விரு
ம்பிவந்தவர் புன்கணமையையும், பாணர் புன்கணமையையும் போகுகின்றின்பு,

வயவர் தந்த வான் கேழ நிதியமொடு — தன்படைத்தலைவர் மிக்கனவாய்க்
கொண்டெவ்ந்துத்த நன்றாகிய நிறத்தினையுடைய பொருட்டிரளுடனே,

தன்படைத்தலைவர் குறுநிலமன்னரையும், அரசரையும்ழித்து, நயவாக்கும் பாண
ர்க்குக்கொடுத்து, மிக்குக்கொண்டெவந்த நிதியமென்க

[பருவ வானத்துப் பாற்கதிர பரப்பி, யருவ வானமதி யூகொண்டாங்கு.] பருவ
வானத்து உருவ வான் மதி பாற கதிர பரப்பி ஊர் கொண்டாங்கு—கூதிர்க்கால
த்தையுடைய வானிடத்தே வடிவநிறைதலையுடைய வெள்ளிய மதி பாலபோலுங்
கிரணங்களைப் பரப்பிப் பரத்தலை கொண்டாறபோல,

கூர் உள்ளி பொருத வடு ஆழ் நோன குறட்டு ஆரம் சூழந்த அயிலவாய் நேமி
யொடு —கூரிய சிற்றுகள்கள் சென்று செத்தின உருக்களமுந்தின வலியினையுடைய
குறட்டிடத்திறைத்த ஆகளைச்சூழ்ந்த சூட்டினையுடைய உருளையோடே,

குறடு - அச்சக்கோக்குமிடம். அயிலவாய் - கூரியவாய்; என்றது சூட்டிறகு
ஆகுபொயர்.

[சிறாணை முருக்கின் சேணெங்கு நெடுஞ்சினைத், ததாபிணியலிழந்த தோற்றம்
போல:] முருக்கின் சேண் ஒங்கு நெடுஞ்சினைத் ததர் நனை சிதர் பிணியலிழந்த தோற
றம் போல—முருக்கினுடைய விசம்பிலே செல்லவளாந்த நெடிய கொம்பிற்கெறிந்த
அரும்புகள் வண்டிற்குப் பிணியலிழந்த தோற்றவடிபோல,

ததர் - கொத்துமாம் சிதா - சிந்துதலுமாம், சிசிலியுமாம்.

[உள்ளரக் கெறிந்த வருக்குறு போவைக், கருந்தொழில் வீணஞா கைவீண முற்றி, யூந்துபெயர் பெற்ற வெழினடைப பாகரோடு.]

கருந்தொழில் வீணஞா கை வீண முற்றி உருக்குறு அரக்கு உள் எறிந்த போவைப் பாகா—வலிய தொழிலைச்செய்யுந் தச்சருடைய கையாறசெய்யும் உருக்களெல்லாம் முற்றுப்பெற்று உருக்கப்படுஞ் சாதிவிவகம் உள்ளேநீரம்பவழித்த பலகையையுடைய பாகா,

தேர்த்தட்டுவெளி மறையப் பாவின் பலகையைப் போவையென்றா. அதன் மேலே சுற்றுச்சுவராகப் பலகையாறசெய்த சுவரைப் பாகரென்றா பாகரையுடைய தேரைப்பாகரென்றா, ஆகுபெயரால்

ஊர்த்து பெயா பெற்ற எழில் நடைப் பாகரோடு— ஏறிப்பார்த்து உணமையாக ஒட்டமுண்டென்று பெயாபெற்ற அழகினையுடைத்தாகிய நடையினையுடைய தேரோடே,

நேமியோடே (உடுக) போவையையுடைய (உடுசு) பாகரெனமுடிக்க

மா செல்வு ஒழிக்கும் மதன் உடை நோன் தாள் வாள் முகப் பாண்டில— தன் கடுமையாற குதிரையின்செல்வைப் பின்னேநிறுத்தும் வனப்புடைத்தாகிய வலியினையுடைய தாளினையும், ஒளியினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய நாரையெருத்தையும்,

வலவனெடு— அதனைச் செலுத்தும் பாகனெடு,

[தரீஇ, யன்றே விடுக்குமவன் பரிசில] பரிசில தரீஇ அவன் அன்றே விடுக்கும்—யானே குதிரை அணிகலமுதலியபரிசிலகளையுந்ததது அவன் அன்றேவிடுக்கும்

நிதியத்தோடே (உசுக) பாகரோடே (உடுஅ) வலவனெடு பாண்டிலையும் (உசு0) பரிசிலையுந் (உசுக) தரீஇ (உசு0) அவன் அன்றேவிடுக்குமென முடிக்க

மென் தோள் துகில அணி அல்குல துளங்கு இயல் மகளிர் அகில் உண விரித்த அம் மென் கூந்தலின்—மெல்லிய தோளினையும், துளங்குமீற்த அலகுவினையும், அசைந்த இயலபிணையுமுடைய மகளிர் அகிற்புகையை உண்ணுமபடியாக விரித்த அழகையுடைய மெல்லிய கூந்தலபோலே,

[மணிமயிற் கலாப மஞ்சிடைப் பரப்பித், துணிமழை தவழுக துயல்கழை நெடுங் கோட்டு:]

துணிமழை மணி மயில் கலாபம் இடை மஞ்ச பரப்பித் தவழும் கோடு—தெளிந்தமேகம நீலமணிபோலும் மயிலினுடைய விரிந்த தோகைக்கு நடுவே தனது மஞ்சைப்பரப்பித் தவழமுலை,

கிறிதுநீர் உட்கொண்டு பக்கம் வெள்ளியமாசாயிருத்தலின், மேகம மஞ்சைப் பரப்பியென்றா

இனி 'மணிமயில் கலாபம்' என்று பாடமாயின், மயில் தனகலாபத்தை மஞ்சிடையிலே பரப்புதலைச்செய்து துயல்கோடுனக. துயல் - ஆடுதல்

துயல் கழை நெடுங் கோட்டு— அசைகின்ற மூங்கிலையுடைய நெடிய மலையிடத்தையுடைய குறிஞ்சி (உசுஎ)

[ஏறிந்துரு மிறந்த வேற்றருளு செண்ணி] ஏற்றரும் உரும் ஏறிந்து இறந்த செண்ணிக் கோடு (உசுடு)—ஏறுதறறொழில் அரிதாகிய உருமேறு தான்ஏறுதற்காக இடித்து வழியாக்கிப்போன சிகரத்தையுடையமலை

இக்குதிரையேற்றரிதென்ப.

குறிஞ்சிக் கோமான்— குறிஞ்சியாகிய ஒழுக்கத்தையுடைய நிலத்திற்கரசன்,

கொய் தளிர்க் கண்ணிச் செல் இசை நிலையு பண்பின் நல்லியக்கோடனை—
கொய்யப்பட்ட தளிர்விரவின மாலையினையும், பிறரிடத்து நிலலாமற் போகின்றபுகழ்
தன்னிடத்தே சிற்றறகுக காரணமான குணத்தினையுமுடைய நல்லியக்கோடனை

நயந்தளிர் செலின்— விருப்பிச்செல்லின்,

முதுவாயிரவல் (சு) பெருமகன் (கஉஉ) புரவலனாகிய (கஉரு) நல்லியக்கோட-
னை நயந்தகொளையோடே (கஉசு) முன்னாட்சென்றனமாக, இந்நான் (கஉக), அழி
பசிவருத்தமவீட (கசு) யானையோடே ஐதரெய்தி (கசஉ) யாம் அவனினின்றும்வரு
கின்றேம்; இனி நீயிரும் (கசக) மூவேந்தரிடத்துச் செல்குவிராயின் (கசரு), வஞ்சி
யும் வறிது, அதுவன்றி (ரு) மதுரையும்வறிது, அதுவன்றி (சுஎ) உறந்தையும் வறி
து; அதுவன்றி (சுக) எழுவர்ப்புண்ட ஈகைச்செந்துகம் (ககக) ஒருதான்றாங்கிய (ககரு)
குறிஞ்சிக் கோமானாகிய (உசுஎ) நல்லியக்கோடனை நயந்தளிர்செலின் (உசுக), வழி
யிற் பெறுமவற்றை யாங்குடற்கேணமின், பட்டினம்படரின் (கருக), வயின் வயிற
பெறுகுவிர (கசுக); அதன்பின்னா வேலூரெய்தின் (கஎக) அமைவரப் பெறுகுவிர்
(கஎஎ); அதன்பின்னா அவன் ஆமூரெய்திற்(கஅஅ)கலவையொடுபெறுகுவிர் (ககரு),
அவற்றைப்பெற்றபின், அவன் மூதூர் (உசு) செய்ததுமன்று; கிறிது நணியதுவேயா
யிருக்கும் (உசஉ), ஆண்டசென்று முன்னா அவன் கடைவாயிலைக்குறுகிப் (உசசு)
பின் அறிந்தோரேத்த (உசக) வயவரேத்த (உகஉ) அரிவையரேத்தப் (உகரு) பரிசில
ரேத்த (உகஅ) இருந்தோனையனுகிப் (உஉஉ) பாடுதுறைமுற்றுதற்கு (உஉஅ) இன்
னியத்தைப் (உஉக) பண்ணிக் (உகரு) கையினையென்றும் (உகக), மார்பினையென்றும்
(உகஉ), கோலினையென்றும் (உகக), வேலினையென்றும் (உகசு) நீசிலமொழியா அள
வை (உகரு) அவன் நீவருமபுவனபேணி (உசசு) உஉஇ (உகசு) நல்கி (உகஎ) அடிசி
லை(உசக) கலத்தேயிட்டுத் (உசசு) தான்நின்ற ஊட்டி (உசரு) நிதியத்தோடே (உசக)
பாக்கோடே (உருஅ) வலவனோடே பாண்டிலையும் (உசு) பரிசிலையும் (உசக) தரீஇ
(உசு) அவன் அன்றேவிடுகும் (உசுக) என வீணமுடிவுசெய்க.

ஏறுமாநாட்டு நல்லியக்கோடனை இடைக்கழிநாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனூர்பா
டிய சிறுபாணூற்ப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியர்
செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

க அணியிழையாக காரணங் காகிமற றந்நோய்
தணிமருதுந தாமேயா மென்ப—மணியிடைபூ
ணிமமென முழவி னெயிற்பட டினநாடன்
செமமல சிலைபொருத தோள்.

உ நெஞ்வரைச சந்தன நெஞ்சங் குளிப்பப
படுமடும் பாம்போ மருங்கு—விடுகொடி
யோடிய மாப னுயாநல் வியக்கோடன்
சூடிய கண்ணி சுடும.

நா ன் கா வ து பெரும்பாணாற்றுப்படை.

- அகலிரு விசுமடிற பாயிருள பருகிப
பகலகான நெழுதரு பலகதிப பரிதி
காய்சினந திருகிய கடுந்திறல வேனிற்
பாசிலை யொழித்த பராஅபைப பாதிரி
௫. வளளிதழ் மாமலா வயிறறிடை * வகுத்தடி
னுள்ளகம் புளையு மூட்டுறு பசுசைப
பரியரைக் கழுகின பாளையம் பசும்பூக
கருவிருந் தனன கணகூடு செறிதுளை
யுருக்கி யன்ன பொருததுறு போரவைச
- ௧௦ சீனைவறந் தனன விருநீங்கு வறுவாயப
பிறைபிறந தனன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பிணைத திரடோண் மடந்தை முனகைக
குறுந்தொடி யேயக்கு மெலிந்துவிங்கு திவவின
மணிவாரந் தனன மாயிரு ம்ருப்பிற
- ௧௫ பொன்வாரந் தனன புரியடங்கு நரமபின
றொடையமை கேள்வி யிடவயிற றழீஇ
வெந்தெற்ற கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற றுங்குநாப பெறுது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய குன்றத்துப
- ௨௦ பழுமரந் தேரும பறவை போலக சீவக.
கல்லென் சுற்றமொடு காலகிளர்ந்து திரிதரும
புல்லென யரக்கைப புலவுவாய்ப பாண
பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப
- ௨௫ பழம்பசி கூர்ந்தவெம மிருமபே ரொக்கலொடு
வழங்கத தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிற் முகந்துகொண்
டியாமவ ணின்றும வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மாரபின
- ௩௦ முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை யந்நீர்த

தினாதரு மரபி னுரவோ னும்பன
மலாதலை யுலகத்து மன்னுயிர காககு
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின வளைமீக் கூறும

- ௩௫ வலமபுரி யனன வசைநீங்கு சிறப்பி
னலலது கடிந்த வறமபுரி செங்கோற்
பலவேற றினாயற் படாகுவி ராயிற
கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவல்
மததஞ் செல்வோ ரலறத் தாககிக
௪௦ கைப்பொருள வெளவுங் களவோ வாழககை
கொடியோ ரினறவன கடியுடை வியனபுல
முருமு முரறு தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செயயா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தங்கிச
௪௫ சென்மோ விரவல சிறக்கநின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வுருளி
யெழுஉப்புணார் தன்ன பருஉககை நோன்பார்
மாரிக குன்ற மழைசுமந் தன்ன
௫௦ வராவை வேய்ந்த வறைவாய்ச சகடம்
வேழங் காவலர் குரமபை யேய்ப்பக
கோழி சேக்குங் கூடுடைப் புதவின
முனையெயிற றிருமபிடி முழந்தா னேயகஞ்
துனையரைச் சீறா றாங்கத் தூக்கி
௫௫ நாடக மகளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியங் கடுப்பக் கயிறுபிணித்துக்
காடி வைத்த கலனுடை மூககின்
மகவுடை மகடேப பகடுபுறந் தூரப்பக
கோட்டிணா வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
௬௦ படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த் திணிதோண்
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
சிறுதுளைக் கொடுதுக நெறிபட நிரைத்த
பெருங்கயிற் றெழுமை மருங்கிற காப்பச
சிலபத் வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
௬௫ பல்லெருத் துமணர் பதிபோகு நெடுநெறி
யெல்லிடைக் கழியுநாக் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந் தருஉ

மரும்பொரு ளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்ற
ளடிபுதை யாண மெய்திப படமபுக்குப

௭0 பொருகளை தொலைச்சிய புண்டர் மார்பின்⁴ே

விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வீள்
வரையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச்
சுரிகை நுழைந்த சுற்றுவிங்கு செறிவுடைக்
கருவி லோச்சிய கண்ணக நெறுழத்தோட்

௭௫ கடம்பமர் நெடுவே என்ன மீளி

யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலா
தடவுநிலை பலவின் முழுமுதற் கொண்ட
சிறுசுளைப பெருமபழங் கடுப்ப நீரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்

௮0 தணாச்செவிக் கமுதைச சாததொடு வழங்கு

முலகுடைப பெருவழிக் கவலை காக்கும்
விலலுடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலங்குகினை பயந்த

பூளையம் பசங்காய் புடைவிரிந் தன்ன

௮௫ வரிப்புற வணிவொடு கருப்பை யாடா

தியாற்றறல் புளையும் வெரிநுடைக் கொழுமடல்

வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக

ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை

மானீரோற பளளி மகவொடு முடங்கி

௯0 யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா

ழிருமபுதலை யாதத் திருந்துகளை விழுக்கோ

லுளிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி

யிருநிலக கரம்பைப் படுநீ ருடி

நுண்புல லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியா

௯௫ பாவை யாதத் பறைததாள் விளவி

னீழன் முன்றி னிடி புறப் பெய்து

குறுங்கா முலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று

வல்லூற் றுவரி தோண்டித் தொல்லை

முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி

௯00 வாறா தட்ட வானே புழுக்கல்

வாடாத தும்பை வயவர் பெருமக

தோடாத் தாளை யொண்டொழிற் கழற்காற்

செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே

- தெய்வ மடையிற் றேக்கிலைக் குவைஇதும்
 க0நு பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்
 மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
 வானமடி பொழுதி னீர்நசைஇக் குழித்த
 வகழ்சூழ் பயம்பி எனத்தொளித் தொடுங்கிப்
 புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
- கக0 வளைமருப் பேனம் வாவுபார்த் திருக்கு
 மனைநாள் வேட்ட மழுங்கிற பகடை
 பகுவாய் ஞமலியொடு பைமபுத லெருக்கித்
 தொகுவாய வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
 முள்ளைத் தாமரைப் புலவிதழ் புறையு
- ககநு நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளைஇக்
 கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டெண்ணு
 மருஞ்சா மிறந்த வமபர்ப் பருந்துபட
 வொன்னாத் தெவ்வா நடுங்க வோசசி
 வைந்துதி மழுங்கிய புலவுவா யெஃகம
- கக20 வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
 'சாபஞ் சாத்திய கணைதுஞ்ச வியனக
 ஞகம் வேயந்த வுயர்நிலை வரைப்பின்
 வரைத்தேன் புறையுங் கவைக்கடைப் புறையொடு
 கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
- ககநு தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகா
 வாழ்முள் வேலிச சூழ்மிளைப் படப்பைக
 கொடுநுகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
 நெடுநுதி வயக்கழு நிரைத்த வாயிற்
 கொடுவி லெயினர் குறும்பிற சேபபிற
- கக20 களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
 சுவல்விளை நெல்லின் செவ்வகிழ்ச் சொன்றி
 ஞமலி தந்த மனவுச்சு லுடுமபின்
 வறைகால் யாத்தது வயின்னெறும் பெறுகுவீர்
 யானை தாக்கினு மாவுமேற் செவினு
- ககநு நீனிற விசம்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
 . சூன்மகண் மாற மறம்பூண் வாழ்க்கை
 வலிக்குட் டெனவின் வாட்குடிப் பிறந்த
 புலிப்போத் தன்ன * புல்லணற் காளைச்
 சென்னு யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு

கசு0 கேளா மன்னர் கடிபுலம புகரு *

நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி

யில்லடு களளின் திருப்பி பருகி

மல்லன் மன்றத்து * மதவிடை கெண்டி

மடிவாய்த் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச

கசுரு சிலைநவி லெறுழ்ததோ ளோசசி வலன்வளையூஉப

பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை

† முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய

குளக்கா யாத்த குறுங்காற குரமபைச

செற்றை வாயிற செறிகழிக கதவிற்

கரு0 கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச சாம்பி

னதளோன் றுஞ்சங் காப்பி னுதள

நெடுந்தாமபு தொடுத்த குறுந்தறி முன்றிற்

கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு

மிடுமுள் வேலி யெருப்படு வரைப்பி

கருரு னள்ளிருள் விடியற் புள்ளொழப் போகிப

புலிக்குரன் மதத் மொலிப்ப வாங்கி

யாமபி வான்முகி முன்ன கூம்புமுறை

யுறையமை தீந்தயிர் கலக்கி றுரைதொரிந்து

புகாவாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டீரீஇ

கசு0 நாண்மோ மாறு நன்மா மேனிச

சிறுகுழை துயல்வருங் காதற் பணைத்தோட

குறுநெறிக் கொண்ட கூந்த லாயமக

ளலைவிலை யுணவிற் கிளையுட னருத்தி

நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா

கசுரு ளெருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉ

மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி

னிருங்கினை ளெண்டின் சிறுபார்ப பனை

பசுந்தினை மூரல பாலொடும பெறுகுவிர்

தொடுதோன் மரீஇய வடுவாழ் நோனடி

கசு0 விழுத்தண் னேறிய மழுத்தின வன்கை

யுறிக்கா லூர்ந்த மறுப்படு மயிர்ச்சுவன

மேம்பா லுரைத்த வோரி யோங்குமிசை

கோட்டவுங் கொடியவும வினாஇக் காட்

* மதவிடைதெண்டியென்றும் பாடம்

† முனைதலையிருக்கையென்றும் பாடம்.

- *பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி
 களநு யொன்றம் ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
 கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
 யந்து 'ணவிர்புகை † கமழக் கைமுயன்று
 ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச்
 செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழவி
 கடி0 னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
 புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மறபுரி நரம்பின்
 விலயாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
 பல்காற் பறவை கிளைசெத தோர்க்கும்
 புல்லார் வியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
 கடிநு தெழுகா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற
 பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
 களிற்றுத்தாள் புளையுந் திரிமரப் பந்தர்க்
 குறுஞ்சாட் டுருளையொடு கலப்பை சார்த்தி
 நெடுஞ்சுவர் பறைந்த புகைசூழ் கொட்டிற்
 கதூ0 பருவ வானத்துப் ‡ பாய்மழை கடுப்பக்
 கருவை வேயந்த கவின்குடிச சீறார்
 நெடுங்குற பூளைப் பூவி னன்ன
 குறுந்தாள் வாகின் குறளவிழ்ச் சொன்றி
 புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
 ககநு வவரை வான்புழுக் கட்டிப் பயிலவுற
 நின்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்காக
 குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா லுழவர்
 நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற பூட்டிப்
 பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
 200 லுடுப்புமுக முழுக்கொழு மூழ்க ஐன்றித்
 தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
 யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
 வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
 வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக குறுங்காற
 200 கறையணற் குறம்பூழ் கட்சி சேக்கும்
 வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
 மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன

* பன்மல ரடுக்கிய வென்றும், பன்மலர் மிடைந்த வென்றும் பாடம்.

† பிறப்பகை முயன்றென்றும் பாடம்.

‡ பாய்மழையென்றும் பாடம்.

- கவைத்தா ளலவ னளற்றனை சிதையப்
பைஞ்சாய் கொன்ற மண்படு மருப்பிற
௨௧0 காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ துண்டொளி நிரவிய வினைஞர்
முடிநா றழுத்திய நெடுநீரச செறுவிற
களைஞா தந்த கணைக்கா நெய்தற்
கட்கமழ் புதுபூ முனையின முட்சினை
௨௧௫ முகைஞுழ் தகட்ட பிறழ்வாய முளளிக
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பலவிற சவட்டிப
புணர்நாப பெயத புனைவின கணணி
யீருடை யிருந்தலை யாரச் சூடிப
௨௨0 பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச சண்பின்
புன்காய்ச சண்ணம புடைத்த மாபி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மெனறோற
கருங்கை வினைஞா காதலஞ் சிறுஅா
பழஞ்சோற றமலை முனைஇ வரம்பிற
௨௨௫ புதுவை வேயந்த கவிஞுடன் முன்றி
லவலெறி யுலககைப பாடுவிற தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபிகை வெருஉ
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிர்க கழனிக
கடுப்புடைப பறவைச சாதி யன்ன
௨௩0 பைதற வினைந்த பெருஞ்செந நெலவின
ஹம்புடைத திரடா மிமித்த வினைஞா
பாமபுறை மருதி னேங்குசுனை நீழற
பலிபெறு வியனகள் மலிய வேறறிக
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
௨௩௫ துணங்கையம பூதந் துகிலுடுத தவைபோற்
சிலம்பி வானூல வலந்த மருங்கிற்
குழுமுநிலைப போரின முழுமுத நெுலைச்சிப
பகரோ பிழிந்த பின்றைத துகடப
வையுந் துருமபு நீக்கிப பைதறக்
௨௪0 குடகாற் நெறிந்த குபபை வடபாற
செமபொன் மலையிற சிறப்பத தோன்றுந்
தண்பனை தழீஇய தளரா விருக்கைப
பகட்டா வீன்ற கொடுநடைக் குழவிக்
கவைத்தாமபு தொடுத்த காழன் றல்கு

- ௨௪௫ லேணி யெய்தா நீணெடு மார்பின்
முக்கிதுமித தடுக்கிய பழம்பல் லுணவிற
குமரி மூதத கூடோங்கு நலலிற
றசசச றொஅர் நசசப புணைநத
லூரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்
- ௨௫0 தளர்நடை வருததம வீட வலர்முலைச
செவிலியம பெண்டிர் த தழீஇப பாலார்
தமனித துஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
றொல்புசி யறியாத துளங்கா விருக்கை
மலலற பேரூர் மடியின் மடியா
- ௨௫௫ வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வலசி
மனைவா முளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவினை யாடுங் கழைவள ரடுக்கத
தணங்குடை யாளி தாக்கவிற பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றுஅங்
- ௨௬0 கெந்திரஞ் சிலைக்குந துஞ்சாக் கம்பலை
விசய மடேஉம் புகைஞ் ழால்தொறுங்
கரும்பின் றீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசையின்
வேழ நிரைதது வெண்கோடு விரைஇத
தாழை முடிததுத தருபைப் வேய்ந்த
- ௨௭ குறியிறைக் குரமபைப பறியுடை முன்றிற்
கொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியறறிய
பைங்காய் தூங்கும பாய்மணற் பந்த
ரினையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றிப்
புலவுதுனைப பகழியுஞ் சிலையு மாணச்
- ௨௭0 செவ்வரிக் கயலொடு பசகிரூப் பிறழு
மையிருங் குட்டதது மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
- ௨௭௫ னவையா வரிசி யங்கனித துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற புலர வாற்றிப
பாம்புறை புறறிற் குரும்பி யேய்க்கும
பூம்புற நலலடை யனைஇத் தேமபட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
- ௨௮0 வல்வாய்ச் சாடியின வழைச்சற வினைந்த
வெந்நீ ரரியல் விரலலை நறும்பிழி

- தண்மீன் சூட்டொடு தளாதலும் பெறுகுவிர்
பச்சுன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற
கோள்வல பாண்மகன் றலைவலித் தியாதத
௨௮௫ நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண்கொளீஇக
கொடுவா யிருமபின் மடிதலை புலமபப
பொதியினா கதுவிய போழுவாய வாளை
நீர்நணிப பிரமபி னடுங்குநிழல வெருஉ
நீத்துடை நெடுங்கயந தீபபட மலாநத
௨௯0 கடவு ளொண்பூ வடைசு லோமபி
யுறைகான் மாறிய வோங்குயர் நனநகலை
யகவிரு வானத்துக குறைவி லேயபப
வரக்கிதழ்க குவளையொடு நீல நீடி
முரட்டூ மலிநத முதுநீர்ப பொயகைக
௨௯௫ குறுந ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலா
பெருநா ளமயத்துப பிணையினிர கழிமின
செழுங்கன் றியாதத சிறுதாட் பந்தாப
பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா
மனையுறை கோழியொடு ஞமலிதன் னுது
௩00 வளைவாயக் கிளளை மறைவிளி பயிற்று
மறைகாப பாள ருறைபஞ்ச சேபபிற
பெருநல வானத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன புளையுடி கறபி னறுதுதல
வளைக்கை மகடே வயினறிந தட்ட
௩0௫ சுடர்க்கடைப பறவைப பெயாபபடு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர வெண்ணெயின மாதுளத்
துருப்புறு பசங்காயப போழொடு கறிகலநது
கஞ்சக நறுமுறி யளைஇப பைநதுணா
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்தத
௩௧0 தகைமாண் காடியின் வகைபடப பெறுகுவிர்
வண்ட லாயமொ மிண்டுறைத தலைஇப
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யினாதேர் மணிசசிர லினாசெத தெறிந்தெனப
புள்ளார் பெண்ணைப புலமபுமடற செலலாது
௩௧௫ கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுதத
வேள்வித தூணத் தசைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பையத தோன்று

*நீர்ப்பெயற நெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்

௩௨0 வாலுனைப் புரவியொடு வடவளந் தஞஉ

நாவாய் சூழ்ந்த நளிநீர்ப் படப்பை

மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்

ப்ரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்

சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பி

௩௨௫ நெல்லுழு பகட்டொடு கறவை துன்னு

மேழகத தகரோ டெகினங் கொட்டுங்

கூழுடை நலலிற் கொடுமபூண் மகளிர்

கொன்றை மென்சினைப் பணிதவழ் பவைபோற்

பைங்கா ழலகு னுண்டு கி னுடங்க

௩௩0 மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும

பீலி மஞ்ஞையி னியலிக கால

தமனியப் பொறசிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை

வான்றோய் மாடதது வரிப்பந் தசைஇக்

கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய

௩௩௫ முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும

பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில

பைங்கொடி துடங்கும பலர்புகு வாயிற

செம்பூத தூய செதுககுடை முன்றிற்

களள்ளு மகளிர் வளங் துடக்கிய

௩௪0 வாராதுகு சின்னீர் வழிந்த குழமழி

னீராஞ்சே ருடிய விருமபல குட்டிப்

பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயமபோ கா து

நென்மா வலசி தீற்றிப் பன்னாட்

குழிநிறுத தோம்பிய குறுந்தா னேறறைக்

௩௪௫ கொழுநிணத் தடியொடு கூராரப் பெறுகுவிர்

வான மூன்றிய மதலை போல

வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி

விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத

திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ளெகிழி

௩௫0 யுரவுநீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்

துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்

குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்

வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த

- மஞ்சண முன்றின மணநாறு படப்பைத
 ௩௩௩ தண்டலை யுழவா தனிமனைச் சேபபிற
 ருழ்கோட் பலவின் சூழ்ச்சைப் பெருமபழம்
 வீழி ருழைக் குழவித தீநாக
 கவைமுலை யிருமபிடி க கவுணமருப பேயகருங்
 குலைமுதிர வாழைக் கூனி வெண்பழந்
 ௩௪0 திரளாப பெண்ணை துங்கொடு பிறவுந்
 தீமபலி ருர முனையிற சேமபின
 முனைபுற முதுகிழை காகுவிர பகறபெயன்
 மழைவீழ்ந் தன்ன மாததாட் கழுதின் !
 புடைசூழ் தெங்கின முப்புடைத் திரளகா
 ௩௪௩ யாறுசெல வம்பலா காயபசி தீரச
 சோறடு குழிசி யிளக விழுஉம
 வியா யாணா வளங்கெழு பாக்கத்துப்
 பன்மர நீளிடைய போகி நன்னகா
 விண்டோய மாடகது விளங்குசுவ ருடுதத
 ௩௪௭ வாடா வளனியின வளம்பல தருஉ
 நாடுபல கழிந்த பினறை நீடுதலைக்
 காந்தளஞ சிலம்பிற களிதுபுடிந் நாங்குப
 பாம்பணைப் பள்ளி யமாநகோ னுங்கண்
 வெயினுழை பறியாக குயினுழை பொதுமபாக் !
 ௩௪௯ குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
 பாசிலைக் குருகின் புனபுற வரிப்பூத
 காரகற் கூவியன பாடுகொடு பிடித்த
 விழைசூழ் வட்டம் பாலகலந் தவைபோ
 நிழறூழ் வாரமண னீரமுகத் துறைப்பப்
 ௩௫0 புனலகால கழீஇய பொழிறொறுந் திரளகாற்
 சோலைக் கழுதின் சூலவயிற றன்ன
 நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி நாளுந்
 பெருமகி ழிருதகை மரீஇச சிறுகோட்டுக்
 குழவித திங்கட கோணோந் தாங்குச
 ௩௫௩ சுறவுவா யமைத்த சுருமபுசூழ் சுடாறுத்
 னறவுபெயாத் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
 மடவரன் மகளிரொடு பகலவினை யாடிப்
 பெற்றகருந் தொலசீதத் துறக்க மேயகரும
 பொயயா மரபிற பூமலி பெருந்துறைச்
 ௩௬0 செவ்விகொள பவரோ டசைஇ யவவயி

னருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநன்
கருங்கோட்டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்
காமோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ்
நெடுங்கை யானை நெய்மிதி கவளங்

௩௬௫ கடுஞ்சூன் மந்தி கவருங் காவிற்
கனிறுகத னடக்கிய வெளிறில் கந்திற
றிண்டேர் குழிதத குண்மிநெடுந் தெருவிற்
படைதொலை பறியா மைநதுமவி பெருமபுகழ்க்
கடைகால் யாத்த பலகுடி கெழீஇக

௪00 கொடையுங் கோளும வழங்குநர்த தடுத்த
வடையா வாயின் மிளைசூழ் படபபை
நீனிற வருவி னெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக வொருவற பயந்த பலவிதழ்த்
தாமரைப் பொகுட்டிற் காண்வரத தோன்றிச

௪0௫ சும மனோங்கிய * நெடுநகா வரைப்பி
னிழுமென் புள்ளி நீண்டுகிளைத் தொழுதிக
கொழுமென் சினைஇய கோளி யுள்ளும
பழமீக் கூறும் பலாஅப போலப்
புலவுக் கடலுடுதத வான்ந் சூடிய

௪௧0 மலர்தலை யுலகத துளளும பலர்தொழ
விழவுமேம் பட்ட பழவிறன மூதூ
ரவ்வாய் வளாபிறை சூடிச செவ்வா
யந்தி வானத தாடுமழை கடுபப்
வெண்கோட் டிருமபிணங் குருதி யீர்பப்

௪௧௫ வீணாம் பதின்குறம் பொருதுகளத் தவியப்
பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
ராராச் செருவினைவர் போல
வடங்காத் தானையோ டென்றுமேல் வந்த
வொன்னாத் தெவ்வ றுலைவிடத் தார்த்துக

௪௨0 கசகி யோனே கைவண் டோன்ற
னச்சிச சென்றோர்க ட் கேம மாகிய
வளியுந் தெறலு மெளிய வாகவின
மலைந்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர தேள நன்பொன் பூபப்

௪௨௫ நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்

* நெடுமதில் வரைப்பென்றும் பாடம்.

† ஈமமாக வென்றும் பாடம்.

- துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருங்
கலவி முருவி கடற்படர்ந் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையோ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
- ச௩0 வெண்டினை கிழித்த விளங்குடா நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர்ப் போகு மிரியன் மாகக்
ளொருமரப் பாணியிற் றாங்கி யாங்குத்
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்று பு குழிஇச்
- ச௩௩ செவ்வி பாககுஞ் செழுநகா முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுத்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல னிரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெளிஇ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
- ச௪0 வின்றுயி விரியும் பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகலசெய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண் நெர்க்குங் குறைவேண் நெர்க்கும
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினாக் கருளி
- ச௪௩ யிடைதெரிந் துணரு மிருநீர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துருப்பில சுற்றமோ டிருநதோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புகாமுகந் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
- ச௬0 புலவா பூணகட னுற்றிப் பகைவா
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளு
வென்றி யல்லது வினையுடம் படினு
மொன்றல செல்லா வுரவுவாட் டடககைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருக
- ச௬௩ மளளர் மளள மறவா மறவ
செலவர் செல்வ செருமேம படுந்
வெண்டிரைப் பரப்பிற கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேளய பயந்தமா மோடடுத்
துணங்கையஞ் செலவிக் கணங்குநொடித் தாங்கு;
- ச௬௦ தண்டா வீகைநின் பெருமபெய ரேகதி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக்

- கடனறி மரபிற் கைதொழுஉப பழிசசி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்திலை
- சகரு நாவலந் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா யுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்திலை யணுகல வேண்டி நின்னரைப
பாசி யன்ன சிதாவை நீக்கி
யாவி யன்ன வவிர்தூற் கவிங்க
- சஎ௦ மிருமபே ரொக்கலொ டொருங்குட னுடஇக
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நோனகை
வல்லோ னட்ட பலலூன் கொழுங்குறை
யரிசெத துணங்கிய பெருஞ்செந நெல்லின
தெரிகொ ளரிசித திரணெடும புழுக்க
- சஎரு ல்ருங்கடித் தீஞ்சுவை * யமுதொடு பிறவும
விருபபுடை மரபிற கரபபுடை யடிசின
மீன்பூத தனன வான்கலம் பரபபி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமாந்
தான விருபபிற றுனின னாட்டி
- சஅ௦ மங்குல் வானததுத திங்க ளேயக்கு
மாடுவண டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடிரும பித்தை பொலியச சூட்டி
- †புரவுக்கடன் முகநத பருவ வானததுப
பகற்பெய றுளியின் மினனுமிநந் தாங்குப
- சஅரு புனையிருங் கதுபபகம பொலியப பொன்னின்
றுடையமை மாலை விறலியா மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிப மாலகடல்
வலோகண் டன்ன வாலுளைப புரளி
துணைபுணா தொழில் நால்குடன பூட்டி
- சக௦ யரிததேர் நல்கியு மமையான் செருக்தொலைத
தொன்னுத தெவவ ருலைவிடத் தொழிந் க
விசுமபுசெ விவுளியொடு பசுமபடை நரீஇ
யனதே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முமலு மணங் துடைச் சாரன்
- சகரு மஞ்ஞை யாலு பரமபயி வி.றுமபிற
கலைபாய்ந் துதிர்த, மலாவிழ் புறவின்
மந்தி சிக்கு மாதுஞ்ச முன்றிற்

* அயிரொடு பிறவுமென்றும் பாடம்

† பலவகடன்பகக்க வென்றும்பாடம்.

செந்தீப் பேணிய முனிவாவெண் கோட்டுக

களிறுதரு விறகின் லேட்டு

100 மொளிறிலல் கருவிய மலைகிழ வோனே

இதன்பொருள்.

அகல் இரு விசும்பிற பாய் இருள பருகி—தன்னையொழிந்த நான்குபூதமுந தன் னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிய ஆகாயத்திடத்தே தோன்றிப் பார்த்த இருளை விழுங்குகின்றது,

அகலிருவிசும்பென்பது, *‘‘நோயநீருமருந்து’’ போனின்றது பருகியெனனுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணராததிலின்றது

பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிாப பரிதி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தே தோற்றுவித்து எழுதலேசெய்யும் பலகிரணங்கனையுடைய கனலி,

காய் சினந் திருகிய கடுந் திறல் வேனில—கோபிககின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதுவேனிற்காலத்தே,

பாசிலு யொழித்த பராணாப் பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகனையுதி ர்த்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

வள் இதழ மா மலர் வயிறறிடை வகுதததன் உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச் சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்டையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த ட புலால்னுடைய உள்ளிடத்தையொகக்கும் நிறமுடெதலு ற்ற தோல்,

பரியகாக கழுமின் பாளை அம் பகம் பூக் ஈரு இருநதன்ன கண கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கழுமினது ஈரோய பூக்கினையுடைய பசியபூ விரி யாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்டுக கடின செந்நத துளை,

உருககி அனன பொருத்தாந் பேராவை--உருகி ஒன்றாக வார்த்தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுறும் போவையினையும்,

பச்சைப்போவை, பொருத்தாந் போவை, துளையினையுடையபோர்வை.

சுனை வறந்தன்ன இருள் தூயகு வறுவாய்—சுனை வறந் உள்ளிருண்டாலொ த்த இருள்செறிந்த உண்ணுகினையிலலாத வாயினையும்,

பிறை பிறந்தன்ன பின் ஏந்து கலைசு கடை—முதற்பிறை பிறந்து ஏங்கியிருந் தாற்போன்ற பின்பு ஏந்தியிருக்கின்ற கவைததலையுடைய கடையினையும்,

நெடும் பண்ணை திரள் தோள் மடகதை முன் கைக் குறுந் தொடி ஏய்க்கும் மெ லிந்த வீங்கு திவவின்—நெடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோளினையுடைய மகளு டைய முன்கையிற குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழவேண்டியவழிநெகிழ்ந்து இறு கவேண்டியவழியிறுகும் வாககட்டினையும்,

மணி வார்த்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுகினாலொத்த கருமைநிறத தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கல், உசு. ‘‘அலாமுலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப், பேரம ருன்கணென் றோழி யுறீஇய, வாரகு ரெவ்வ முயிவா வுரு, மற்றிந்நோய் நீரு மருந்தருளா யொண்டொடமி’’

† பூவினுடையவென்றும்பிரதிபேதமுன்னடி.

பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின் தொடை அமை கேள்வி—
பொன் கம்பியாய் ஒழுகுலொத்த முறுக்கடங்கன நரம்பின்கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி - ஆகுபெயர்

போர்வைவினையும் (க), வாயினையும் (க0), கடையினையும் (கக), திவலினையும் (கக), மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

இடவயின் தமிழ்—இடத்தோட்பக்கத்தே அணைத்து,

வெந் தெறற் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்—வெய்ய தெறுதற்றொழிலையு
டைய ஞாயிற்றோடே திங்களும் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச்செய்யும்,

தண் கடல் வறாப்பில் தாங்குநாப் பெறுது— குளிர்த்த கடல்குழந்த உலகில்
நினைப்புரப்பாணப் பெறாமல்,

பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றதது—பெய்கின்ற மழைதுறத்தலால்
நிலத்தின்கணனெழுந்த ஆவிகுழந்த மலையிடத்தே,

பழு மரம் தேரும் பறவை போல— பழுத்த மரத்தைத் தேடித்திரியும் பறவை
களைப்போல,

கல்லென் சுற்றமொடு கால கிளாந்து திரிதரும்— பசியிருதியால் அழுகின்ற
சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச்செய்யும்,

புல்லென் யாகைப் புலவு வாய்ப் பாண— பொலிவழிந்த வடிவிலையும் சுற்ற
கல்லியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

“இல்செலித் தாகிய கேள்வி கொளுது” என்றாபிறரும். புலால்நாறுகின்றவாயு
மாம்.

(கேள்வியைத்தழித்த (கக) தாங்குநரப்பெறுது (கக) குன்றத்தே (கக) கடுந்திறல்
வேனிர்காலத்தே (க) பறவைபோலத் (உ0) திரிதரும் பாணவெனமுடிக்க

பெரு வறம் கூர்ந்த காணம் கல்லெனக் கருவி வானந் துளி சொரிந்தாங்கு—
பெரிய * வறகடமிக்க காடு உழவுத்தொழில் முதலியவற்றால் ஆரவாரமிகும்படி
தொகுதியையுடைய மேகம் துளியைச் சொரிந்தாற்போல,

பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் போர் ஒக்கலொடு வழங்கத் தவாஅப் பெரு வளன்
எய்தி— தொன்றதொட்ட பசிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே யாங்
கள் பிறர்க்குகொடுக்கவும் மானாத பெரிய செல்வத்தைப்பெற்று,

வால் உளைப் புரவியொடு வயக களிற்று முகந்துகொணடு யாம் அவனின்றும் வரு
தும்— வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே வலியினையுடைய யானை
களையும் வாரிக்கொண்டு யாம் அவனுரினின்றும் வாராகின்றேம்,

நீயிரும்— நீங்கலும்,

[இருநிலக் கடந்த திருமறு மாயின், முந்நீர் வண்ணன புறங்கடை யந்நீர்,
நிரைநறு மரபி னூரவோ னும்பல், மலர்தலை யுலகத்த மன்னுயிர்காக்கு, முரசுமுழ
ங்குதானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும், வலம்புரி யன்ன
வகைநீங்கு கிறப்பி, னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற், பல்வேற் றிரையற பட
ர்குவி ராயின்]

மலர் தலை உலகத்தது மன உயிர் காககும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்

* வறட்காலம் ககவென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு

ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்பார்க்கும் முரசுமுழங்குகின்ற நாற்படையினையுமுடைய சேரசோழபாண்டியரென்னுமூவரிளும்,

இலங்கு நீர்ப் பரப்பின் வளை மீக்கடும் வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின்—விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் லோலாக உலகங்கடும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குந் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல—மறத்தைப்போக்கின அறத்தைவரும் பின் செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மாரபின் முந்நீர் வண்ணன் புறங்கடை உரவோன் உம்பல்—பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மாரபினையுடைய கடல்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடைத்தோனாகிய சோழன்குடியிற்பிறந்தோன்,

மூவருள்ளஞ் சிறப்பினையுஞ் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க,
திருமால்குடியிறறோன்றிய உரவோன.

அந்நீர்த் திரை தரும் மரபின் பல வேல் திரையன்—அககடலின் திரைகொண்முவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேறபடையினையுடைய திரையனென்னும் பெயரையுடையவன்,

என்றதனால், நாகபட்டினத்துச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால நாகலோகத்தே சென்று நாககன்னியைப்புணாநதகாலத்து அவள யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றபொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்துவதது நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவளும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையனென்று பெயாபெற்றகதை கூறினா

திரையற் படர்குவிராயின் நின் உள்ளஞ் சிறக்க—திரையனை நினைப்பீராயின் அவனைநினைத்தலின், நின் நெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக,

சிறக்கநின்னுள்ள (சுரு) மெனமேலவருவதனை இதனோடுகூட்டுக.

[கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்]

நின் அவலம் கெடுக—நினதுமிடி கெடுவதாக,

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம் அவனை நினைத்துபோகின்றநீ அவன்றன்மையைக் கேட்பாயாக;

[அத்தரு செலவோ ரலறத தாக்கிக், கைப்பொருள வெளவுங் களவோ வாழ்க்கைக, கொடியோ ரின்றவன கடியுடை வியன்புலம்] அவன் கடி உடை வியன்புலம் அத்தரு செலவோரலறத தாக்கிக் கைப்பொருள வெளவுங் களவு ஏர் வாழ்க்கைக் கொடியோர் இன்று—அவனுடைய காவலையுடைத்தாகிய அகலத்தையுடையநிலம், வழிபோவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக் கொள்ளும் களவே உழவுபோலும் இலவாமுககைப்பொருளாகவுடைய கொடுமையையுடையோரில்லை,

உருமும் உரறுது அரவுந் தப்பா காட்டு மாவும் உறுகண் செயயா—உருமேறும் இடியாது; பாம்புகளுங் கொலுதலேசெய்யா, காட்டிடத்துப் புலிமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

[வேட்டாங், கசைவுழி யசைஇ சைவழித் தககிச, சென்மோ:]

ஆவரு அசைவுழி அசைஇ— அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி,
நசைவுழி வேட்டுத தங்கிச் சென்மோர்— எங்களித்தே நீதங்கிப்போக வேண்டு
மென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செலவாயாக.

இரவலு— இரத்தறொழிவைவலலோய்,

[சிறக்கநின் னுள்ளம், கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரதது, முழவ்
னன்ன முழுமரவுருள்]

முழவின் அன்ன முழுமரம் திருந்து நிலை ஆரததுக கொழுஞ் சூட்டு அருந்திய
உருளி— மததளதையொத்த குறட்டிடத்தேதேதத சிககென்றதன்மையையுடைய
ஆரிடத்தே நன்றாகிய வளைந்த மரஞ் சூழ்ந்து கிடக்கப்பட்ட உருளையையும்,

அச்சுக்கோக்கின்ற இடமுமாம் அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது ஆ
சூட்டு - விளம்பிலவைத்தவளைநதமரம்

எழுவ புணர்ந்தன டருஉக கை நோன் பா— கணையமரம் இரண்டுசோ
ந்தாலொத்த பருத்தகைகளையுடைய வலிய பாரையுமுடைய,

அச்சுமரத்தினமேலே நெய்வாய் இரண்டுபக்கத்தும் நெடுக்கிடக்கின்ற பரும
ரங்களைப் பருஉககைமென்றா அமரங்கள்ளி னையுமுநெருங்கத்தளைத்துகருறுக
தே ஏணிபோலக் கொத்தத்தினைப் பாரென்றா

[மாரிக் குன்ற மழைசுமர் கான, வாவை வேயநத வரைவாய்ச் சகடம்]

குன்றம் மாரி மலை மரத்தின் டாவை வேயநத அறை வாய்ச் சகடம்— மலை
மாரிகளாகத்து மேகத்தின் சுமந் தன்முடிபு நை தொத்துளிப்பாயாலேவேயநத
ஒலிக்கின்ற வான உடை உச்சகட்ட,

ஆர்வை வேயநத வென்றுபாடமாயின, நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே வேய
ந்தவென்க

அந்த இரண்டுமரத்திலுந் காலகளைநடங்க முடிலாககட்டி மேலே வசம்புமுத
லியனவற்றைக் கயி முலேகோத்த பாயை எடுத்தலைக்கயின்றா

உருண்டையம், பாரையுமுடைய சகடமென்க

வெறுக காவலாருமபை ஏயப்பக் கோழி செக்குவ கூடு உடைப் புதவின்—
யாணியைப் புனத்திறுநினுமற காக்கின்ற தொழிலையுடையா இதனைமேலேகட்
டின் குழிலையொப்பச் சிறுக்ககட்டின காகுக்கிடக்குவ கூட்டையுடைத்தாகிய குடி
வ்வைவாசலிலே,

முனை எயிறு இடம் பிடி முழுகாள ஏயக்குதுனை அரைசு தோரல துங்கத
துக்கி— முககின்முடிப் பாலுக் கொப்பனையுடைய கரிய பிடி வினது முழுகதானையொ
க்குத் துணையைத் தன்னி: ததேபுடைய சிறிய உரலை அசையும்படி துக்கி,

கோத்துநாற்றத்தருத் துணையிதவின், துணையரைச சிறரலென்றா.

நாடகம் மகளிர் ஆடு களத்தது எடுத்த வ்சி வீங்கு இன்னியம் கடுப்ப—நாடகமா
டுமகளிர் ஆடுவகளத்தே கொண்டுநாத வாராறபிணித்தலறுகின இனிய முழவை
யொப்ப,

கயிறு பிணித்துக் காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்— தகராற்படி கயிறு
முலே வரிந்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிறறலையிலே,

புனியங்காய் கெல்லிக்காய்முதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காடியென்றார்.
இனிக் காடி நெய்யென்பாருமுளா.

இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்தேவைத்த மிடாவென்றுமாம்.

மக உடை மகடேப் பகடு புறந் துரப்ப—குழவியைக் கைக்கொண்ட மகளிரு பூண்ட எருத்தை முதுகிலேயடிப்ப,

சகடடி (௫௦) புதவின் (௫௨) மூக்கினகண்ணே (௫௭) வேப்பிலையிடைந்த (௫௯) மகடே இருந்து துரப்பவெனமுடிக்க

கோட்டு இணா வேம்பின் ஏட்டிலே மிடைந்த மகடே (௫௮) — கொம்பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மென்மையையுடைய இலையைப் பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடே,

படலைக் கணணி—தழைவீர வின மாலையையும்,

பரோ ஏறுழ்த் திணி தோள்—பரிய அழகினையும் வலியினையுமுடைய இறுகின தோளினையும்,

முடலே யாககை—முறுக்குண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரம்பிய மெய்வலியினையுமுடையோ,

[சிறுதுளைக் கொடுதுக் நெறிபட நிரைத்த, பெருங்கயிறு நெழுமை] சிறு துளைக் கொடுதுகம் பெருங் கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுகை— சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகத்தினகண்ணே பெரியகயிறுறலே எருதுகளை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக் கட்டின சகடவொழுங்கினே,

துளைகளிறு செருகினகழிகள் கழுத்ததையப் பட்டுநின்றவின, கொடுதுகமென ரா ஒருசகடத்திறு பலபூட்டுதல் கூறினா.

மருங்குறி காப்ப— எருதுகள்திருகாமல் அச்சமுறியாமற் பக்கத்தே காத்துச்செல்ல,

சில பத உணவின— இடப்படும பொருள்களுக்குச் சிறியவாக இடப்படுமுன வினது,

என்றது உபபை பதம் - பக்குவம்

கொள்ளை சாற்றி— விலைசொல்லி,

பல எருத்து உமணா பதி போகு நெடு நெறி— இளைத்தாற் பூட்டுதற்குப் பல வெருத்தையுமடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள் தோறும் செல்லும் நெடிய வழியினையும்,

பதிபோலப் போகுமென்றுமாம்.

மகடேஉததுரப்ப மாக்களகாப்பச சாற்றிப்போம நெடுநெறியையுமென்க

எல இடைக் கழியுநாக்கு ஏமமாக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு இளைப்புத்தீர,

[மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் றருஉ, மருமபொருளருத்துந் திருந்துதொடை நோன்று, ளடிபுதை யரண மெய்திப் படம்புகுப்ப, பொருகனை தொலைச்சிய புணடர் மார்பின், விரவுவரிக் கச்சின வெண்கை யொள்வாள், வளையூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கு, கரிகை நுழைந்த சுற்றவீங்கு செறிவுடைக், கருவி லோச்சிய கண்ணக் நெறுழ்த்தோட், கடம்பமா நெடுவே ளன்ன மீளி, யுடம்பிழத் தடக்கை யோடா வம்பலா.]

மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் தருஉம் அரும் பொருள் அருத்தம் ஓடா வம்பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயனைக்

கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோடொல்லாநாயும் நுகர்ப்பண்ணும்
பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுமுதலியன கொண்டுபோய் விற
நத் திரிவாணாக் கூற்றியு.

பொரு களை தொலைச்சிய புண தீர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தசையை
ப்போக்கின புணகள் தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடை—பததிரம செருகப்பட்ட கட்டுதலி
யுரும் சேலையினையும்,

கரு வில் திருந்து தொடை ஓசசிய கண அகன் எறுமுத தோள—கொடியவில்
லைத் தப்பாததொடையிலே நிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத்தாகிய
தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வம்பலா— கடம்பிடத்தேயிருந்த நெடிய
முருகையொத்த வம்பலா,

மீளி உடம்பிடித் தடக கை ஓடா வம்பலா— கூறுவையொத்த வேலைப்
பெருமையையுடைய கையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலா,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலா

வரை ஊர் பாம்பின் வெண் கை ஒள் வாள் விரவு வரிக கசகிற பூண்டு புடை
நூங்க— மலையிடத்தே யூகின்ற பாம்போலே யானைகொம்பார் கடைந்திட்ட
வெள்ளிய வானினையுடைய ஓளளியவாள் தன்னிடத்திலவிரவின் வரியையுடைய
கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தூங்காநிற்க,

நோன் தாள் அடிபுதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில்
அழையுமறைக்கின்ற செருப்பைக்கோதது,

படம புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் தூங்க எய்திப் புகரு வழங்கும் (அ) பெரியவழி (அக) யென்க.

தடவு நிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட சிறு களைப் பெரும் பழங் கடுப்ப—
பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவின்மீலே குலைகொண்ட சிதிலவா
கிய களையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

நல்லபழம் களைமிக இராதென்றா.

[கெரியந், புணாப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ நோனபுறத், தணர்ச்செவிக்
கழுதை:]

கெரியந் புணாப் பொறை தாங்கிய கழுதை—மிளகினது ஒத்தகனமாகச்சோ
ந்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர்ச் செவிக் கழுதை—வடுவழுந்தின வலியினையு
டைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கும் உல்குடைப் பெரு வழிக் கவலை காக்கும்—கழு
தையிலே மிககெடுத்துக் கொண்டுபோகின்ற திரளோடே வம்பலர் (எச) வழங்கும்
பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும காத்திருக்கும்,

உல்கு - கங்கம்.

வப்பின்— விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியன் காட்டு இயலின்— அகன்ற காட்டுவழிகளில்,

நீள் அரை இலவதது அலவகு சினை பயந்த பூனே அம் பசங்காய் புடை விரிந்த
ன்ன வரிப் புற அணிவொடு— நீண்ட தாளினையுடைய இலவத்தினது அசைகின்ற
கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத்தாகிய பசிய காயினது முதுகு
விரிந்த பஞ்சுதோன்றினாலொத்த வரியைமுதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

கருப்பை ஆடாது— எலியுந் திரியாதபடி,

[யாற்றறல் புரையும் வெரிதுடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்துதி
நெடுந்தக, ரீத்திலை வேய்ந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடுந் தகா ஈந்து— யாற்றி
னது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு
நிலத்தினின் றவீந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிற்க மேலறுபுண்டஈந்து அறல்போன்றிருக்குமாறு
உணர்க

வேல் தலை அன்ன வை நுதி ஈந்து இலை வேய்ந்த எய்ப்புறக் குரம்பை—வேலி
ன்முனையையொத்த கூாமையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினுடைய இலையா
லேவேய்ந்த எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிவில,

[மான்னோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீனபிண வொழியப் போகி.] ஈன்
பிணவு மான் தோல பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழியப் போகி—பிள்ளைப்பெற்றவயி
ற்றி மான்னோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடங்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர்
போய்,

* “பெண்ணும பிணவு மககட் குரிய” என்பதனால் வந்தபிணவென்னும் ஆகார
வீறு அல்வழிக்கண வன்கணமன்மையிற் குறியதன் இறுதிச்சினைகெட்டு உகரம்
பெறுதுநின்றது.

[நோன்காழ், இருமபுதலை யாத்த திருந்துகணை விழுக்கோ, லுளிவாய்ச் சுணா
யின் மீளிர மிண்டி:] இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை நோன்காழ் விழுக் கோல்
உளி வாய்ச் சுணாயின் மீளிர மிண்டி—பூண தலையிலேயுழந்தின நன்றாகிய திரட்சி
யையும் வலியையுமுடைத்ததாகிய வயிரத்தினையுமுடைய சீரிய கோல்செருகின் உளி
போலும் வாயினையுடைய பானாகளாலே கட்டிகள் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே,

கோல்செருகப்படுகின்ற சுணையையுடைமையிற் சுணாயென்றார்; ஆகுபெயர்.
சுணா - குழைச்சு

இரு நிலக் கரம்பைப் படு நீறு ஆடி—கருநிலமாகிய கரம்பை நிலத்திலுண்டாகிய
பழுதியைஅனைந்து,

நுண் புல அடக்கிய வெண் பல் எயிறறியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெ
டுத்துக்கொண்ட வெள்ளிய புல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்தமகளிரா,

போய் மிணுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிறறியரென்க

மிகவினைந்துநிரந்தபுலலை எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந்தெடுத்தல்
அந்நிலப்பண்பு.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், கூக.

† ” எழுத்ததிகாரம், உயிர்மயங்கியல், கூஉ.

பார்வை யாத்த பறைத் தான் விளவின் நீழல் முன்றில் நிலவுரற் பெயது—பார்வைமான்கட்டினின்ற தேய்ந்ததாளினையுடைய விளவினது கிழலையுடைய முறறத்திடத்துத் தோண்டின நிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சொரிந்து,

குறும் காழ் உலக்கை ஒச்சி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலேருத்தி,

நெடுவ கின்றறு வல்ஊற்று உவரி தோண்டி—ஆழ்ந்த கின்றற்றிற் சில்லுறறாகிய உவரிநீரை முகந்துகொண்டு,

தொல்லை முரவு வாய்க் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி—பழைய ஓறுவாயபோன பாணியிலே வாத்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

[வாறா தட்ட வாணே புழுக்கல]

வாறாது அட்ட புழுக்கல்—அரியாதாக்கின சோறறை,

எயிற்றியர் பெய்து ஓசுகித தோண்டி ஏற்றி அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க

வாணே—உப்புக்கண்டத்தோடே,

[வாடாத் துமபை வயவா பெருமக, னோடாத தானே] ஓடாத தானே வாடாத் துமபை வயவா பெருமகன்—முதுகிடாதபடையினையுடைய கெடாத துமபைகுடின போனாவல்ல வீரருடைய தலைவனாகிய,

ஒன தொழிற கழற் காற் செவ் வானாடான் சென்னியம் எனின — ஒள்ளிய தொழில்களையுடையதாகிய வீரகழலணிந்த காலினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டையுடையவனுடைய பாணசசாதியேமென்று கூறுவீராயின்,

தெய்வ மடையின் தேக்கிலைக் குவைவி—தெய்வங்களுக்கரசு சேரஇட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கலையும் வாணையும் (க௦) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

[தும், பைதீர கடும்பொடு பதற்கப பெறுகுவிர] பதம் தும் பை தீர கடும்பொடு மிகப் பெறுகுவிர—அவவுணவை தும்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுறறத்தோடே மிகப்பெறுகுவிர;

வியன்காட்டியவுகளில் (அஉ) உலகுடைத்தாகிய (அக) நெடுநெறியையும் (கடு) வம்பலர் (எசு) கழுதைச்சாததொடுவழங்கும் (அ௦) உலகுடைப்பெருவழிக்கவலையை யுங் காத்திருக்கும் (அக) விலலுடைவைப்பின (அஉ) குரம்பையில (அஅ) எயிற்றியா (கசு) தாங்களட்டபுழுக்கலையும்வாணையும் (க௦௦) எல்லிடைக்கழியுநாககேமமாகத் (கசு) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (க௦சு) அப்பததைப் (க௦டு) பெருமகனாகிய (க௦க) வானாடான் சென்னியமெனின் (க௦ங்) துவ (க௦சு) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவிர (க௦டு) எனமுடிக்க

உலகு-இரண்டுவழிக்குவகொள்க குவைவி பென்னும் செயதெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு

[மானடிபொறித்த மயங்கதா மருங்கின்] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அநா மருங்கின்—நீரின்மைபின் மயங்கித்திரியும் மானடி அழுந்திக்கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

வானம் மடி பொழுதில் நீர நசைஇக குழித்த அகழ்—மழை பெயதலைத்தவிர்த்த காலத்தே நீர்நீறகவேண்டுமென்று நசுதலாலே குழித்ததும்,

அகழப்படுதலின், அகழென்றது ஆகுபெயா

குழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி—அதனைச் குழப்பறித்துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே மறைந்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குழிக்கவருமென்று குளத்தைசகுழப்பறித்தகுழி

புகழா வாகைப் பூவின்அன்ன வளை மருப்பு எனம் வரவு பாராதது இருக்கும்—அகத்திப்பூவையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றியினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

அநாநான் வேட்டம் அழுங்கின்—நவியாமதது வேடடை ஒழிந்தார்களாயின், பகல் நான்—அதன் பிறறைநாளிலே,

[பருவாய் ஞமலியொடு பைமபுத லெருக்கித், தொருவாய வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளனாத் தாமரைப் புலவிதழ் புளையும், நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக கற வளைஇ]

முள் அரைத் தாமரைப் புல இதழ் புளையும் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல் போக்கு அற—முள்ளைத் தண்டி லேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயலை ஒரிடத்துமட்பாக்கில்லாதபடி,

தொரு வாய வேலித் தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ—குவிந்த இடத்தையுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்று பிணைத்த வலைகளை * மாட்டிவளைத்து,

பரு வாய் ஞமலியொடு பைமபுதல் எருக்கி—அவகாந்த வாயையுடைய நாயுடனேசென்று பசியதாறுகனையடித்து அவற்றிற்சிடவாமலோட்டி,

[கடுங்கட் கானவா சுடறுகூட்டுண்ணு, மருஞ்சுரம்]

கடறு கூட்டுண்ணு அருஞ் சுரம்—காட்டி லுள்ள முயல்களைக் கொள்ளுகொண் டெண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கட் கானவா—தறுகண்மையையுடைய கானவா,

கானவா (ககசு) பயம்பின் ஒடுங்கிடி (க௭அ) பார்த்திருக்கும் (கக௭) இராவேட்டம்முங்கிற பகனாளிலே (ககக) முயலைப் போககறவளைத்து (ககரு) எருக்கிக் (ககஉ) கூட்டுண்ணும் (ககசு) அருஞ்சுரமெனமுடிக்க

அருஞ் சுரம் இறந்த அம்பாக்க குறும்பிற சேப்பின—இவ்வரியநிலத்தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறம்பிறறங்கில,

குறும்பிறசேப்பின (ககசு) எனபதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேளிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக் கலந்தநிலமுங் கூறினா.

இனி நீங்கள் அருஞ்சுரத்தைக்கடந்தபின்னமென்றுமுரைப்பா.

[பருந்துபட, வொன்னாத் தெவவா நடுங்க வோசசி] ஒன்னாத் தெவ்வா நடுங்கப் பருந்து பட ஒச்சி—பொருந்தாதபகைவா அஞ்சப் பருந்துகள்படியக் குத்தி,

வைதுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணிப் பலகையொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முளைமழுங்கின புலானாறும் வாயையுடையவேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

முடி நாட் சாபஞ் சாத்கிய கணை துஞ்ச வியன நகா—தலையிலே முடிந்தநாளை யுடைய வில்லைச்சாத்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகமபுலலாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலை மையினையுடைய மதிலையும்,

* மூட்டிவளைத்தென்றும் சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

வரைத் தேன் புரையும் கவைக் கடைப் புதையொடு கடுந் துடி தூங்குங் கணைக் காற் பந்தர்—மலையிற் றேனிரலையொக்குங் குதையினையுடைத்தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுக்களுடனே ஓசைகடிய துடியுந்துங்குந் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

தொடா நாய் யாதத துன்னருங் கடி நகா—சங்கிலிகளாலே நாய்களைக்கட்டிவைத்த கிட்டெதற்கரிய காலையுடைய வீட்டினையும்,

[வாழ்முன வேலிச சூழ்மினாப் படப்பை] முள் வாழ் வேலிச் சூழ் மினாப் படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற்காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

கொடு துகற் தழிஇய புதயின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

செந்நிலை நெடு நுதி வயக் கழு நிராத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுககள் நிராத்த ஊர்வாசலினையுமுடைய, பகைவரைக்குத்துதற்குககழுவைத்தா

கொடு வில் எயினா குறுமபிற சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயின்ச்சாதி யிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கணைதுஞ்சுவயனகா (கஉக) முதலியவறையுடைய குறும்பென்க

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல லீன நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளாந்த ஈந்தினதுவிறையைக் கண்டாறபோன்ற மேட்டுநிலத்தேவளைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

ஞமலி தந்த மனவுச சூல உடும்பின் பறை காலியாத்தது வயின்றொறும் பெறு குவிரா—நாய்கடித்ததுகொண்டுவந்த அககுமணிபோலும் முட்டைகனையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும்பெறுகுவிர;

சேப்பிற் பெறுகுவொன்க

யானை தாக்கினும் அரவு மேற செவினும் நீல நிற விகும்பின் வல்லேறு நிலைப் பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண வாழ்ககை—யானை தன்னெதிரோ செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் நீலநிறதையுடைய மிகுத்திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிறற்றுகஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

வலிக் கூட்டுணவின் வாட் குடிப பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளைகொண்டுண்ணும் உணவினையுடைய வாட்டொழில்செய்யுங் குடியிற் பிறந்த,

புலிப் போத்தன்ன புல் அணர்க் காளை—புலியினது போத்தையொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்துதலைவன்,

செல் நாய் அன்ன கரு விற் சுற்றமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலங்கின்மேலே செல்கின்றநாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காடலாளருடனே தன்வார்த்தைகேளாத பகைவருடைய காலையுடைய நிலத்தேசென்று,

நாள் ஆ தந்து நறவு கொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கள்பகைகளை அடித்துக்கொண்டுபோந்து அவற்றைக் கள்ளுக்கு லீலயாகப்போக்கி,

இல் அடுகள் இன் தொப்பி பருகி—அதற்குப் பின்பாகத் தமதில்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதாகிய நெல்லாற்செய்த கள்ளையுணை,

மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்புத்தினையுடைய மன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

மடி வாய்த் தண்ணுமை நடுவட் கிலைப்ப—தோலை மடித்துப்போர்த்த வாயையுடைய மத்தளந் தங்களுக்கருகிலே முழங்காநிற்ப,

[கிலைநலி லெறுமுத்தோ ளோசசிவலன் வளையூஉப், பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை] கிலை நலிவ் எறுமுத் தோள் ஓச்சி வலன் வளையூஉப் பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில் ஓப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளையெடுத்த வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பகற் பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனையாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனா குறிஞ்சிலில் முறகூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினா

மறிய குளகு அரையாத்த குறுங்கால்— ஆட்டுமறிகள் நின்றதுன்னூர் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேகட்டின குறிய கால்களையும்,

[குரம்பைச், செற்றை வாயில்]

செற்றை வாயில்—சிறுதூற்றையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை— குரம்பையினையும்,

செறி கழிக் கதவின்— கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

[கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச் சாமபின்] கழித் தலைக் கற்றை வேய்ந்த சாமபின்— வரிந்த கழிகளிடத்தே வரக்குற்றைகளாலே வேய்ந்த சேககையையும்,

[அதளோன் மறுஞ்சல் காப்பி னுதள] உதள அதளோன் துஞ்சல் காப்பின்— கிடாயினுடைய தோலகளைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் துயில்கொள்ளுந் காவலையுமுடைய,

“மூமாத்தையுந் தகரு முதனா மப்பரும், யாதத் வெண்ப யாடடிந் கண்ணே” என்றாமரபியலில்

காலினையும் (கசஅ) வாயிலினையும் கதவினையும் (கசக) சாம்பினையும் (கடு) காப்பினையு (கடுக) முடைய குரம்பை (கசஅ) யெனக்

நெடுந் தாமடி தொடுத்த குறுந் தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்புகன்கட்டின குறியமுனைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

கொடு முகத் துருவையொடு வெள்ளை சேககும் இடு முன் வேலி எருப் படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்குக கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிக்குகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (கசஅ) முற்றத்தினையும் (கடுஉ) வேலியினையுமுடைய வரைப்பெனக்.

[நள்ளிருள் விடியற புள்ளெழுப் போக]

நள் இருள் விடியற புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்றகாலத்தே பறவைகள் தயிலெழாநிற்க,

போகியென்பதனைமேலேகூட்டுக.

புலிக் குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்
தையுடைய மந்தை ஆரவாரிக்ருமபடி கயிற்றைவலிதது,

ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமை தீந்தயிர் கலக்கி—குடைக்,
காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே
இறுகத்தோய்ந்த இனியதயிணாக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு முகிழ் - ஆடையின்மேற புடைத்துநின்றது
நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

புகா வாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட்டு இரீஇப் போகி (கடுகி)—தயிர் புள்ளியாகத்தெறி
த்த வாயையுடைய மோப்பானையைப் பூவாறசெய்த சுமட்டைத்தலையிலேவைத்து
10 முற்கூறிய குறிஞ்சிலிததேறப்போய்,

நான் மோர் மாறும்—காலையிலே மோனாவிற்கும்,

நல மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

சிறுகுழை துயல்வருங் காதின்—தாளருவியசையுங் காதினையும்,

பனைத தோள—மூங்கிலபோலத் தோளினையும்,

15 குறு நெறிக் கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட
மயிரினையுமுடைய,

ஆய்மகள்—ஆய்ச்சாதியிறபிறந்தமகள்,

மேனி முதலியவற்றையுடையமகள்

அனை விலை உணவிற் கிளை உடன அருதகி—மோலிற்றதனுலுண்டாகிய நென்
உழுமுதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரொல்லாரையும் உண்ணப்பண்ணி,

நெய் விலைக் கட்டிப் பசும் பொன் கொள்ளான்—பின்பு தான் நெய்யைவிறகி
ன்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொனை வாங்காளாய்,

எருமை நல்லான் கரு நாகு பெறுஉம் குழ (கசுகு)—பாடுருமையையும், நல்
லபகைவையும், கரிய எருமைகளினையும் நெய்க்கொப்பாக்கசொல்லி வாங்குக்குழி,

25 அட்டியென்றபாடமோதி வாததென்றுகூறுதலுமாம்

குறிஞ்சிலிததே நெய்யைவீற்றுஅவர்கள் அடித்துக்கொண்ட எருமைமுதலாய
வற்றை விலையாகவாங்கினுளென்க

மடி வாய்க் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்தலாலே மடித்தவாயையுடைய இடையா,

குழி வயிற் சேப்பின்—குழியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

[இருக்கினை ஞெண்டின் சிறுபாப பன்ன, பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறு
குவிர்:] ஞெண்டின் இருங் கிளைச சிறுபாபபு அன்ன பசுந்தினை மூரல் பாலொடும்
பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பாபபையொத்த செவ்வித்
தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோறறைப் பாலுடனேபெறுகுவிர்;

புள்ளெழாநீர்க் (கடுகி) வாங்கிக் (கடுக) கலக்கித் தெரிந்து (கடுஅ) இரீஇப்
35 (கடுக) போகி (கடுகி) மாறும் (கசு0) ஆய்மகள் (கசுஉ) என்க.

மடியாய்க்கோவலா (கசுக) வரைப்பிடதது (கடுச) ஆய்மகள் (கசுஉ) அருந்திக்
(கசுக) கொள்ளாளாய் (கசுக) பெறுஉங் (கசுகி) குழுவயிற்சேப்பின் (கசுக) மூரல்
பாலொடும்பெறுகுவினெழுமக்க.

தொடு தோல் மரீஇய வடு ஆழ்நோன் அடி—செருப்புவிடாமற்கிடந்த வடுவழுந்
தின வலியையுடைய அடியினையும்,

விழுத தன்ன ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையுன்றின்
கை,

மழுத தின வன் கை—மரங்களை ஒடியெறிந்துகொடுக்கும் கோடாரியாற் றமும்
பிருந்த வலியகையினையும்,

உறிக கா ணாந்த மறுப் படு மயிச சுவல—இரண்டுதலையினும் உறியினையு
டைய காக்கள மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழுமுபுமிகக மயிரொழுந்த தோட்க
ட்டினையும்,

மேம பால உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருந்தும் பசுக்கறந்த பாற்கை
யைத் தடவின மயிரையும்,

[ஓங்குமிசைசு, கோட்டவுங் கொடியவும் வினாஇக காட்ட, பல்பூ மிடைந்த
படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசைக் கோட்டவும் கொடியவும் பல பூ வினாஇ
மிடைந்த படலைக் கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயாகின்றஉசியினையுடைய
கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பலபூக்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்ப
கமாகிய மாலையினையும்,

ஒன்று அமர் உகைகை—ஒன்றாயப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆ இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,

அடிமுதலியவறையுடையஇடையன்

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அலகி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரளோ
டே காட்டிலேதங்கி,

[அந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன்
ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துனைக் குழலின்]

ஞெலிகோல அம் றண் அவிா புகை கமழக் கை முயன்று கொண்ட செந்தீ
ஞெகிழி தொட்ட கருந் துனைக் குழலின்—தீக்கடைகோலாலே அழகிய றண்ணிய
தாய்வளங்கும் புகைமுற்படப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெ
ருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியாற்றையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலா
லெழுப்பின்,

பெருவிறலென்பதனை இடையனென்பதனெடு முன்னேகூட்டியெண்ணுக

இனி ஞெலிகோல் - படுத்தகோல், ஞெகிழி - கடைகின்றகோலென்றுமுறா
ப்பா

இன் தீம் பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையென்கின்றபண்ணைத் தான்
வெறுக்கில்,

[குமிழின், புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மரதபுரி நரம்பின், விலயாழிசைக்கும் விர
லெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழற் கோட்டுத் தொடுத்த மரத புரி விரல் எறி நரம்பின்
வில் யாழ் இசைக்குங் குறிஞ்சி—குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வளை
த்துக்கட்டின மரநகயிருகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்
லாகிய யாமொலிக்குங் குறிஞ்சியென்கின்றபண்ணை,

பல் காற் பறவை களை செத்த ஓர்க்கும்—பலகாலினையுடைய வண்டிகள் தஞ்
சுற்றத்தினுஞ்சையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்,

* “புண்ணீர்துமபியும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர் கல்கூறினும். .

புல் ஆர் லியன் புலம் போகி— புல்லுநிறைந்த அகற்சியையுடைய நிலத்தைக்க டந்துபோய்,

5 முன்னா இடையாகுடியிருப்புக்கூறிப் பின்னர் அவர்பகக்கள்முதலியன நிர்கி ன்ற முல்லைநிலமுங்கூறினார்.

முன் உடுத்து எழு காடு ஓங்கிய தொழு உடை வரைப்பின்— முன்றூத் தன்னி டத்தேழும்து எழுகின்ற விடத்தேதொடரி முதலிய காடுகள்சூழவளர்ந்த தொழு க்களையுடையவூர்களில்,

17 இது, பசுக்கள்முதலியனமேபுமற காக்கின்ற இளங்காட்டையுடைய படைத்த லைவரிருப்புகூற்றறு.

பிடிக்கணத்தது அன்ன குதிர உடை முன்றில— பிடித்திரளநின்றபோன்ற வரகுமுதலியனநிற்குங் குதிரகளையுடைய முனநிலினையும்,

களிற்றுத் தாள் புரையுந் திரி மரப் பந்தா— யானையினது காலையொக்கும் வர

15 குதிரிகை நட்டுநிற்கும் பந்தரினையும்,

குறஞ் சாட்டி உருளையொடு கலப்பை சாரத்தி நெடுஞ் சவா பறைந்த புனை சூழ் கொட்டிலு— குறிய சகடத்திலுருள்களோடே கலப்பையையும் சாரத்திவைக்கையி னாலே நெடிய சவரிடத்திற்றேய்ந்த புனைசூழ்ந்த கொட்டிலினையுமுடைய,

நெடுக்ககட்டி ஒருபக்கத்திலேஅடுப்பெரித்தது ஒருபக்கத்திலே தொழிலொழிந்த

20 காளில் சகடையிலுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சாரத்தி எடுத்துகளுந் கட்டிநிறைவிற கொட்டிலெனறா.

பருவ வானத்துப் பா மழை கடுப்பக கருவை வேயந்த கவின் குடிச சீறா— மாரிககாலத்தையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப வரகுவைக்கோலா லேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறியவூர்களிலே,

25 சீறா— அம்முல்லைநிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

நெடுங் குற பூளைப் பூவின் அனை குறந் தாள் வரகின் குறன் அவிழ்ச சொன் றி— நெடிய கொத்தினையுடைய சிறப்பினையினது பூவையொத்த குறிய தாளினையு டைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சோற்றை,

புகர் இனா வேங்கை வீ கண்டன்ன அவரை வான புழுக்கு அட்டி— நிறத

30 டையுடைய கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டாலொத்த அவரைவிதையி னது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ-வரிகளையுடைய விதைக்கு உவமை புழுக்கு - புழுங்குவெந்தது, கும்மாயமுமாம பருப்புச்சோறமெனப்

† [பயில்வுற், நினைவை மூரற பெறுகுவி.]

35 இடையன் (கஎஞ்) அங்கிப் (கஎசு) பாலையைத்தான்முனையின் (கஅ0) அதனைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிகுறங்குறிஞ்சியைப் (கஅஉ) பறவையொக்கும் (கஅ௩) புல

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௩௧

† இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இனிய க ள்வையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே பெறுகுவிவான்.

த்தைப் போய் (கஅச) வரைப்புக்களின் (கஅடு) முன்றின் (கஅசு) முதலியவற்றையுடைய சிறுநீர்களிலே (ககக) வரகின்சொன்றியைப் (ககக) புழுக்கையட்டி (ககடு) மூரலோடேபெறுகுவிரைமுடிக்க.

ஞாங்கா— அந்நிலத்திற்குமேல,

குடி நிறை வல்கிச செஞ் சால உழவா— அககுடியிருப்புகிறைந்த உணவின் யுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால இருசாலெனநல உழவுத்தொழிற்சுமரபு

நடை நவில் பெரும் பகடு புதவிற பூட்டி—உழவுத்தொழிலிலேயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே துகததைப் பூட்டிக் கொண்டுசென்று,

பிடி வாய அன்ன மடி வாய நானுசில் உடுபடி மூக முழுகொழு மூழக ஊன்றி—பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கலப்பையினுடைய உடம்பினது முகததையொத்த பெருங்கொழு மறைய அமுக்கி,

தொடுப்பு ஏறிநது உழுத துளா படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்த பின்னா இடையே உழுத களைகளைக் கொட்டுச்செததிய தோட்டத்தை,

அரி புகு பொழுதின்— அறுகருமபருவம் வருங்காலத்தே,

[இரியல போகி, வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற, கறையணற் குறும்பூழ கட்டி சேக்கும]

குறுங் காற் கறை அணற் குறும்பூழ் — அதன்கட்டங்குங் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறும்பூழ்,

வண்ணக் கடம்பின் நறு மலா அன்ன வளா இளம் பிள்ளை தழீஇ— வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடம்பினது நறுநாற்றத்தையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள் மிகவும் பறத்தலாற்றாதனவற்றையும் கூட்டிக்கொண்டு,

* “பாப்பும பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை” என்றார்

இரியல போகிக் கட்டி சேக்கும் — அவாகளாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுத்தென்ற மையையுடையவாய் ஆண்டுநின்றுங் காட்டிலேதங்கும்,

வன்புலம் இறந்த பின்றை— முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

முற்றுங்குடிச்சேறுருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுங்குறினார். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவா பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளைதழீஇப் போகிச் சேக்கும் வன்புலமென்க

மென்தோல் மிதி உலைக் கொலனை முறி கொடிது அன்ன — மெத்தென்றதுருத்தியை அமுக்கியுதினந் உலையிற் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறித்த கொடிற்றையொத்த,

கவைத் தாள் அலவன் அளற்று அனை சிதைய— கப்பீத்தகாலையுடைய ஞென் னது சேற்றின்கண்ணுண்டாகிய முழைகெடும்படி,

பைஞ் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பிற் கா ஏறு பொருத கண் அகன் செறு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், சு.

வின்—பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்கிடக்கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்யின்கண்,

உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய விணைநூர் — தாம் உழப்படாத அந்த நுண்ணிய செற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

முடி நூறு அழுத்திய நெடு நீர்ச் செறுவில்— முடியாகக்கிடக்கின்ற நாற்றைநட்ட நெடியநீரையுடைய செய்களில்,

சுதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவிற நெளியைநிரவிய விணைநூர் நாற்றையழுத்திய செறுவென்க.

களைநூர் தந்த களைக் கால் நெய்தற் கட் கமழ் புதுப் பூ முனையின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட திரண்டதாளினையுடைய நெய்தலினது தேறுகின்ற புதியபூவை வெறுத்தீராயின்,

[முட்கினை, முலகமும் தகட்ட பிறழ்வாய முள்ளிக், கொடுங்கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முலக சூழ் முள் கினை முள்ளித தகட்ட கொடுங் கால் பிறழ் வாய மாமலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்ளையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

அவண பஞ்சாயக் கோரை பலலிற் சுவட்டிப புணா நாப பெய்த புனைவு இனகணணி—அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டாணுகிய கோரையைப் பல்லாலே மென்று மென்றுகிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினியமாலையை,

நா உடைஇருந்தலை ஆரசு சூடி—சுருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறையும்படி சூடி, பொன் கரண் கட்டளை கடுப்பச சண்பின்—பொன்னையுரைத்தது மாற்றுக்காணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

புன் காய்ச் சணணம் புடைத்த மாபின — புல்லிய காயிறோனறினதாதை அக்கதிரைமுறித்த அடிததுக்கொண்ட மாபினையும்,

தாதுநீளக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

இரும்பு வடித்தன்ன மடியா மெனதோல்— இரும்பைத் தகடாககிளவொத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

கருங் கை விணைநூர் காதல அம் கிரைஅ — வலிய கையாற் நெழிலசெய்வாருடைய விருப்பதையுடைய அழகிய சிறுபிள்ளைகள்,

பழஞ்சோற்று அமலை முனைஇ—பழைய சோற்றினது கட்டியைவெறுத்தது, வரம்பிற் புதுவை வேய்ந்த கவி குழல் முன்றில் அவல் எறி உலககைப் பாடுவிறந்து—வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாலேவேய்ந்த கவிந்த குழலினுடைய முற்றத்தே அவலையிடிக்கும் உலக்கையினது ஒசைசெறிகையினுலே,

குழல்கள-பன்றிமுதலியனவற்றைக் காத்தற்குக் கட்டினவை.

அயல கொடு வாய்க் கின்னை படு பகை வெருடம — அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய வளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக நினைத்தஞ்சும்,

கீங்கா யாணர் வாங்கு கதாக கழனி — இடையறாத புதுவருவாயினையுடைய வளையுங்கதிரினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து,

கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி அன்ன — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்தன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைத்தாகிய குளவத்திரையொய்தத்,

பைதற வினைந்த பெருஞ் செந் நெல்லின் — பசமையறும்படி முற்றின பெரிய
செந்நெல்லினுடைய,

* தாம்பு உடைத் திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்—உள்ளுப்பொய்யையுடைத்தா
கிய திரண்டதானையறுத்த தொழில்செய்வார்,

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு இனை நீழல்— பாம்புகிடக்கின்ற மருதின் உயா
ந்த கொம்பாலுண்டாகிய நிழலிலே,

பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றா

பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி— ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள் பலபெறுகி
ன்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுநிறையப் போராகவிட்டு,

[கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர் தாடுந், துணங்கையம் பூதந் துசிலுடுத்த
வைபோல்:] கணங்கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்கை ஆடும் அம் பூதந்
துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய சுற்றத்தோடே ஒழுங்காக
ச்செறிந்து நின்று துணங்கைக்கூத்தாடுகின்ற அழகினையுடையபூதங்கள் வெள்ளிய
துகிலையுடுத்துகின்றவைபோல,

என்றது - தம்மில் விளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

சிலம்பி வால நூல வலந்த மருங்கிற் குழுமு நிலைப் போரின்ற முழு முதல் தொலை
ச்சி—சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்குழந்த பக்கத்தினையுடைய பலவாகத்திரண்ட
தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய அடியை வாங்கிவிரித்து,

பகடு ஊபு இழிந்த பின்றை—ஏங்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

துகள் தப வையுந் துரும்பு கீக்கி—குற்றமறும்படி வைக்கோலையுந் கூளத்தை
யும் அதனிடத்துகின்றனரீக்கி,

பைதற—ஈரம் உலராநிற்க,

குடகாறு ஏறிந்த குப்பை—மெலகாற்றாலே கையாலே தூவித்தூற்றின பொலி,

வடபாற் செம்பொன் மலையிற் சிறப்பத் தோன்றும்—வடதிசைக்கணுளதாகிய
மேருவாகிய மலைபோலே மிகும்படிதோன்றும்,

2

தண் பிணை தழீஇய தளரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அசையாத குடியிரு
ப்புக்களில்,

மார்பினையும் (உஉக) தோலினையுமுடைய (உஉஉ) வினைஞர்சிறார் (உஉக) மு
னைஇ (உஉச) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (உஉச) கிள்ளெருஉம்
(உஉஎ) கழுனிகளில் (உஉஅ) வினைந்த நெல்லினைத் (உஉ௦) துமித்தவினைஞர் (உஉக)
ஏற்றித் (உஉக) தொலைச்சி (உஉஎ) நீக்கி (உஉக) ஏறிந்தகுப்பை (உஉ௦) தோன்றும்
இருக்கை யெனக்கூட்டுக

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடைக் குழலிக் கவைத் தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று
அலகுல் —பெருமையையுடைய பசுக்களின்ற வனைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக்
கட்டின தாமணியையுடைய நெடியதாம்புகள் கட்டிக்கிடக்கின்ற தறிகள்கட்ட பக்
த்தினையும்,

* “முழுவலி தஞ்சும நோய்தபு நோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிணை வெல்
போ ரறுகை” என்றாற்பிறரும் கவை-ஆகுபெயர்

* பதிற்றுப்பத்து, ஐந்தாம் பத்து, ௫: “முழுவலி தஞ்சு நோய்தபு நோன்
றொடை, நுண்கொடி யுழிணை வெல்போ ரறுகை, சேனை னுயினுங் கேளென
மொழிந்து”. அறுகையென்பான் ஓர்குறுநிலமன்னன்.

[ஏணி பெய்தா நீண்டு மார்பின்:] நீள் ஏணி எய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட ஏணிக்கெட்டாத நெடிய வடிவினையும்,

முகடு துமித்த அடுக்கிய பழம் பல் உணவின் — தலையைத்திறந்து உள்ளே சொரியப்பட்ட பழையவாகிய பல் நெல்லினையுமுடைய,

5 பல்லுணவென்றார், செந்நென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

குமரி மூத்த கூடு ஓங்கு நல்லில்—அழியாத் தன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்,

அல்குவினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடுடன்க.

தச்சச் சிறுஅர் நச்சப புனைந்த ஊரா நறறேர் உருட்டிய புதல்வா—தச்சசாதி யிற் பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோர் பிறர்விரும்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏற்பட்டாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டுதிர்ந்த பிள்ளைகள்,

தளர் கடை வருத்தம் வீட—தமது தளாநடையாலுண்டானவருத்தந் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

அலா முலைச் செவிலி அம் பெண்டிராத தழிஇப் பால் ஆந்து அமளித் துஞ்சம் அமுகு உடை நல்லில்—பால்சுரந்த முலையினையுடைய செவிலித்தாயராகிய அழகினையுடைய மகளினாத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற பாலை நிறையவுண்டு தமதுபடுக்கையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாகிய நல்ல இல்லினையும்,

செவிலியம் பெண்டிரென்பது ஒருமைபன்மையககம்

தொல் பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை மல்லற் போ ஊர் மடியின்—ஏனை நாட்டிற்குஇயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குழயிருப்பினையு முடைய வளப்பத்தையுடைத்தாகிய பெரிய ஊரின் கண்ணே தங்கின்,

மடியா லினனா தந்த வெண்ணெல வல்சி மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வாரா கொண்டுவந்த வெள்ளிய நெற்சேறறை மனையின்கண்ணேவாரும் கோழிப்பெடையிறுற சமைத்த பொரிய லோடு பெறுகுவர்;

* “கோழி கூகை யாயிரண டல்லவை, சூழந் காலை யளகென லமையா” என்றார்.

செறவிற (உகஉ) புதுபழமுனையின் (உகசு) மாமலா கொய்துகொண்டு (உகசு) சுவட்டிப் (உகஎ) பெய்தகண்ணியைச் (உகஅ) சூழத் (உகக) தளராவிருக்கைகளிற் (உசஉ) கூடோங்கு நல்லில்லையும் (உசஎ) அழகினையுடைய நல்லவில்லையும் (உருஉ) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (உருக) பேரூரிலே தங்குவீராயின் (உருச) வல்சியை (உருடு) வாட்டொடும்பெறுகுவர் எனக் கூட்டிக்

[மழைவினை யாடுவ கழைவள ரடுக்கத், தணங்குடை யாளி தாககலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழம் கதழ்வுற் றுஅங்கு:] மழை வினையாடும கழைவளர் அடுக்கத்து அணங்கு உடை யாளி தாக்கலிற் கணஞ் சால் வேழம் பலவுடன் கதழ்வு உற் றுஅங்கு —மேகங்கள் வினையாடித் திரியும் மூங்கில்வளர்கின்ற பகமலையிலே தம்மைவருத்து தலையுடைய யாளிபாய்க்கையினாலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்கூடிச் கலவகிக் கூப்பிட்டார்போல,

எந்நிரம் சிலைக்கும் தஞ்சாக கம்பலை விசயம் அடுஉம் புகை சூழ் ஆலைதொ

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௮௮.

றும்—ஆலையாரவாரிக்கும் மாறாத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சாறறைக் கட்டியாகக் காய்ச்சும் புகைகூழ்ந்த கொட்டில்கடோறும்,

ஆலை - ஆகுபெயர்

கரும்பு இன் தஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்—கரும்பினது இனிய சாறறை முற்படகருடித்துப் பின்னா அககரும்பின்கட்டியைத் தின்பீராக

* “மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி,” † “வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினும்” என மிசைதல தின்றறறொழின மேனின்றது

[வேழ நினைத்து வெண்கோடு வினாஇத் தாழை முடித்துத் தருப்பை வேயநத, குறியிறைக் குரம்பை:] வெண்கோடு வினாஇ வேழம் நினைத்துத் தாழை முடித்துத்தருப்பை வேயநத குறியிறைக் குரம்பை—வஞ்சிமரமும் காஞ்சிமரமுமாகிய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுககுருடுவே கலந்துநாற்றி வேழக்கோலை வரிசசாகநினைத்துத் தாழைநாராறகட்டித் தருப்பைப்புலலாலே வேயப்பட்ட குறியவிற்ப்பையுடைய குழலினையும்,

முடிந்து - முடிததெனவிகாரம் குறியிறை - பண்புதொகையாதலின், மருவிற்பாதகியதாய் நின்றது

பறி உடை முன்றிலு—மீனவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்றத்தினையுமுடைய,

கொடுங் காற புண்ணைக் கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய தூங்கும் பாய் மணை பந்தா—வளைந்த காலையுடைய புண்ணைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்கள்நாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய - சுரைக்காயமுதலியன, புனணைகாயுமாம்

இனையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இனையவாகளும் முதிர்ந்தவாகளும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

புலவு துணைப் பகழியும் சிலையும் மானச செவ்வரிக கயலொடு பச்சிறுப் பிறழும் மை இருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கி — புலாறறுமுனையினையுடைய அம்மையும்வல்லையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியிறுப் பிறழும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப் பிடித்து,

கோடை நீடினுங் குறைபடல் அறியாத தோள தாழ் குளத்த் கோடு காத்திருக்கும்—கோடைக்காலம் நீடித்துநின்றதாயினும், வற்றுதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிழுமுகி நீரினிலேகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழந்துக குளங்களினுடைய களையைக்காத்திருக்கும்,

* கலித்தொகை, இரண்டாவது குறிஞ்சி, கசு:—“வாங்குகோ நெல்லொடு வாங்கிவரு வைகன், முங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிருப்பிடி, தூங்கிலை வாழை நனி புக்கு ஞாங்கா, வருடை மடமறி யூவடைத் துஞ்சு, மிருடுக்கு சோலை யிலங்குநீர் வெறம்ப”.

† அகநானூறு, களிற்றியானைநா, உகை:—“தொடங்குவினை தவிரா வசையி னேன்றாட், கிடந்துயிர் மறுருவ தாயினு மிடம்படி—வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த—தாழ்வி லுள்ளத் தலைத் தலைச் சிறப்ப”

* “வெளிற்றுடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுக் கிப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடியாட்” என்றாற்பிறரும்.

சொடு முடி வலைஞா குடியயிற சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (உ௬௭) தவன்றி (உ௬௮) வழங்கிக் (உ௭௧) காத்திருக்கும் (உ௭௧) வலைஞரெனமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றலினையு (உ௬௯) முடைய குடி (உ௭௦) யென்க

அவையா அரிசி அம் களித் துழைவ—குத்தாத கொழியலரிசியை அழகினையு டைய களியாகத் தழாவி யட்ட கூழை,

மலர் வாம்ப பிழாவிற்கு புலர ஆற்றி—அகன்ற வாயையுடைய தட்டுப்பிழாவிலே உலரவாற்றி,

பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும் பூம்புறம் நல்லடை அனைஇ—பாம்புகி டக்கின்ற புற்றின்கட்டிடக்கும் புற்றும்பழஞ்சோறறையொக்கும் பொலிவுபெற்ற புற த்தினையுடைய நல்ல முனையையிடித்துச் சேராதனை அதிலேகலந்து,

நெல்லடையும் பாடம்

[தேம்பட, எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம் பட இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமைபிறக்கும்படி இரண்டபகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

[வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற வளைந்த, வெநீர் ரரியல் விரலலை நறும்பிழி:]

வல் வாய்ச் சாடியின் வழைச்சு அற வளைந்த—வலியவாயினையுடைய சாடியின் கண்ணை யிளமையறும்படி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெநீர் நறும்பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குந்தன்மையை யுடைத்தாகிய வெவ்விய நீர்மைபையுடைய நறியகள்ளை,

தண்மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவர்—மிகவும் உலராத மீனைச் சூட்டத னோடே இளைத்தவனவிலே பெறுகுவர்;

ஆற்றி (உ௭௬) அனைஇக் (உ௭௮) கழிப்பி (உ௭௯) வளைந்த (உ௮௦) பிழியென்க

குடியயிற சேப்பின் (உ௭௦) பிழியைப் பெறுகுவிரெனமுடிக்க

பசுஞன் பெய்த சுவல் பிணி பைந்தோல—செவ்வியான இறைச்சி யிட்டிவைத்த தோளிடைத்தே கோத்து நூற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது - நூண்டிலிற்கோக்கும் இரையிட்டிவைக்குந் தோற்பையை

கோன் வல் பாண மகன்—மீனைத் தப்பாமற்பிடிக்கவல்ல பாணசாதியிற்பிறத் தவன்.

கலைவலித் தியாத்த, கெடுக்கழைத் தூண்டி. னடுங்க நாணகொளீஇக், கொடுவா யிரும்பின் மடிதலை புலம்பப், பொதியினை கதுவிய போழ்வாய் வாணை?

* கீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ௧௧௨:— “வெளிற்று டற் குருதி வெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுக் கிப் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடியாட் குறுநரி நக்கு வேழம், விளித்தன ழுமும் பாறும் விலாவிறுத்த கிடந்த வன்றே ”

நெடுங் கழை தலை வலித்து யாத்த நாண தூண்டில் கொளீஇப் பொதி இரை—
நெடிய மூங்கிற்கோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிறறிடத்தே தூண்டிலைக்
கொளுத்தி அதனைமறையப் பொதிந்த இரையை,

கொடு வாய இரும்பின் மடிதலை புலம்ப நடுங்கக் கதுவிய பிழாழ் வாய் வானை—
வளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்தலை இரையின்றித் தனிக்கும்படியாக
க் கயிறுநடுங்கக் கொளவி அகப்படாதுபோன அங்காந்தவாயையுடையவானைமீன்,

நீர் நணிப பிரமபின் நடுங்கு நிழல வெளுஉம் நீதது உடை நெடுங்கயம் — நீர்க்
குஅணித்தாயநின்ற பிரமபினது காற்றாலசையுநிழலை நீற்கண்டஞ்சும் பெருக்கினை
யுடைய நெடியகுளத்திலே,

திப் பட மலாந்த கடவுள் ஒண்பூ அடைதல ஒம்பி— நெருப்பின்றன்மை நீரிலே
புண்டாகப்பூத்த கடவுள்குடுத்தற்குரிய ஒள்ளிய தாமரைப்பூவைப்பறித்துமுடித்தலைப்
பரிகரித்து,

[உறைகான் மாறிய வோங்குயா நனந்தலை, யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேய்
டப]

ஒங்கு உறை கானமாறிய உயா அகல இரு வானத்துக் குறை வில் ஏயப்ப—
ஒங்குகின்ற துளி காலவிழுதலதவிர்த்த உயாச்செயையுடைய அகன்ற பெரிய வானத்
திடத்துக் குறைவில்லாகிய இந்நிரவில்லையொப்ப,

[அரக்கிழைக் குவையொடு லீல நீடி, முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கை:] அர
க்கு இதழ்க் குவையொடு லீலம் நீடி முரண பூ மலிந்த முதுநீர் நனந்தலைப் (உகக)
பொய்கை— சாதிலிங்கம்போன்ற இதழையுடைய குவையோடே லீலப்பூவும்வளர்
ந்து ஒன்றற்கொன்று நிறம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்பூக்களுமிகக் முதிய நீரையு
டைத்தாகிய அகன்றலிடத்தையுடைய பொய்கைகளிடத்தே,

குறுநா இட்ட கூம்பு விடு பல மலா பெரு நாள் அமயத்துப் பிணையினிர் கழிமி
ன— பறிப்பா நுங்களுக்கிட்ட குவிதலநெகிழ்ந்த பலபூக்களைப் பெரிதாகிய நாட்கா
லத்தேகுடிப போமின,

வானை (உஅஎ) வெளுஉங் (உஅஅ) கயத்திலே மலாந்த (உஅக) பூவை ஒம்பிக்
(உக0) குறைவிலேயப்பப் (உகஉ) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (உகச) குறுநரிட்
டமலரைப் (உக௫) பிணையினிகழிமினெனமுடிக்க.

செழுந் கன்று யாதத சிறு தாள பநதா—வளவிய கன்றைக்கட்டின சிறியகால்
களையுடைய பநதரினையும்,

[பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகா.]

பைஞ்சேறு மெழுகிய நன்னகா—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றுகிய அகங்களையும்,
படிவம்—தாம வழிபடுந்தெய்வங்களைமுடைய உறைபதி (க0க) யென்க.

மனை உறை கோழியொடு குமலி துன்னாது — மனைகளிலேதவகுங்கோழிகளு
—னே நாயஞ்சேராமல்,

வனை வாயக் கிளை மறை விளி பயிறும — வனைநதவாயினையுடைய கிளிக்கு
வேததகின் ஓசையைக் கறபிக்கும்,

மறை காப்பாளர் உறை பதிச் சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற்றொழிலைச் செய்
வா இருக்கின்ற ஊரிடத்தே தங்குவீராயின்,

துன்னாமல் (உகக) உறையும்படியென்க.

பெரு நல் வானத்து வடவயின் விளங்கும்— பெரிய நன்றாகிய விசம்பிடத்த வடதிசைக்கண்ணே நின்றவிளங்கும்,

சிறுமீன் புளையும் கற்பின்—அருந்தியையொக்குவ கற்பிணையும்,

நறு துதல்— நற்பு துதலிணையுமுடைய,

வளைக் கை மகடே வயின் அறிந்து அட்ட— வளையையுடையவாகியகையை யுடைய பார்ப்பினி பதமறிந்தட்டனவற்றை,

என்றது - பாறசோறு பருப்புச்சோறுமுதலியவற்றை

சுடர்க் கடை— ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுநெலவு,

என்றது—இராசான்னமென்னும் பெயாபெறுகின்ற நெல்லென்றவாறு ஆகுதி பண்ணுதற்கு இந்தநெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கூறினா இனி மின் மினி நெல்லென்பாருமுளா, இப்பெயா வழக்கினமையும், ஆகுதிக்குச் சிறவாமையு முணர்க்.

[சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதளத், துருப்புறு பசுங்காயப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யனைஇ] மாதளத்துப் பசுங்காய் கறி கலந்து கஞ்சக நறு முறி அனைஇச் சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு— கொம்மட்டிமாதானையினுடைய பசுங்காய மிளகுபோடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பி னது நறியிலையளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசுவினது நறியமோரிகடுகெடுத்த வெண் ணெயின்கண்ணேகிடந்து வெகலின் வெம்மையுறுகின்ற வடுரோடே,

[பைந்துணா, நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த, தகைமாண காடியின்] நெடுமரக் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாவினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடுவினைப் பலவாகப்போகட்ட அழ குமாட்சிமைப்பட்ட னுறுகற்யோடே,

வகைபடப் பெறுகுவா—சோற்றின்கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவா,

சேப்பின் (௧௦௬) மகடே (௧௦௭) வத்தததானுண்டான அரிசியை (௧௦௮) அட்ட னவற்றைச் (௧௦௯) சுடாக்கடையிலே (௧௧௦) போழோடே (௧௧௧) காடியோடே பெறுகுவொன்.

வண்டல் ஆயமொடு உண்டிறைத கலைஇப் புனல ஆடும் மகளிர் இட்ட பொல ங்குழை — வினையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந்தறையிலேகடி நீராடுகின்றமகளிர் போகட்டுப்போன பொன்றாறெய்த மகரக்குழையினை,

இனா தேர் மணிச் சிரல் இனா செத்து எறிந்தென — இனாயைத்தேடுகின்ற நீலமணிபோலும்சிச்சிலி தனக்கு இனாயாசத்துணிந்தேடுத்தாக,

புள் ஆர் பெண்ணைப் புலம்பு மடற் செல்லாத —பறவைகள் நிறைநதிருகின்ற பனையில தனித்தமடலிற்போகாமல்,

கேள்வி அந்தணா அருங்கடன இறுத்த வேளவித் துணதது அசைஇ—தாற் கேள்வியையுடைய அந்தணா செயற்கரிய கடனாகச் செய்துமுடித்த யாகசாலையிட த்துநட்ட யூபத்தின்மேலேயிருந்து,

[யவனா, ரோதிம விளக்கி னுயாமிசைக் கொண்டா] யவனா உயாமிசைக் கொண்ட ஓதிம விளக்கின்— சோனகா கூம்பின்மேலிட்ட அன்னவிளக்குப்போல,

என்கு காரன்னமென்றுணர்க.

வைகுறும் மீனின்— இராககாலம் விடிதற்குக்காரணமான * வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பையத் தோன்றும்—ஒளி விட்டுள்ளங்காது தோன்றும்.

நீர்ப்பெயற்று எலிபேபோகி—நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லையிலேபோய், அசைஇ விளக்கின மீன்றறோனதும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

பாற கேழ் வால உளைப் புரவியொடு வடவளந தரூஉம் காவாய் சூழ்ந்த நளி நீர்ப் படப்பை — பாலபோலும் வெள்ளியநிறத்தினையும் வெள்ளிதாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுவாகிய குதிகாகளுடனே வடதிசைக்கணுவாகிய நுகரப்படுமொருளகளைக் கொண்டுவந்துதரும் மரகதலங்களுக்குழந்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

[மாட மோங்கிய மணனமலி மறுகிற், பரதா மலிந்த பலவேறு தெருவிற், சிலதா காக்குஞ் சேணுயா வரைபின்]

மணல மலி மறுகின் சிலதா காக்கும் சேண உயா வரைபின் — மணல்மிக்க தெருவுகளில் தொழிலசெய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழிலசெய்வாரா - கமகாரா.

பரதா மலிந்த மாடம ஓங்கிய பல வேறு தெருவின—பரதவாமிக்க மாடங்களுயாந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

நெல உழு பகடொடு சுறவை துன்றா மேழகத தகரோடு எகினங் கொட்குங் கூழுடை நல்லில்—நெல்லினைப் பெறுதற்குமுக்கின்ற எருதுகளுடனே பசுக்கள்நெருங்காவாய் மேழக்கட்டையோடே நாயுஞ்சுழன்றுதிரியும் சோறுடைய நன்றானஅகங்களையுமுடைய படபுனம் (கூகூ)

இது திமிலாமுதலியோரிருப்புகூற்றிற்று

[கொடும்பூண் மகளிர்]

உயா நிலை (கூகூ) வான் தோய் மாடத்துக (கூகூ) கொடும்பூண் மகளிர்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டி மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணி கலங்களையுடைய மகளிர்,

கொன்றை மென் கிளைப் பணி தவழ்பவைபோற பைங்காழ் அலகுல நுண்டிகில் நுடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பணிமாசுகிடந்து தவழ்கின்றவைபோலப்பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்லுவிற் கிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலையை,

மால் வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந்த ஆலும் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமெல்லியே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடைய மயில்போலே உலாவி,

[கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப லுயாநிலை, வான்ரோய மாடத்து வரிப்பத் தசைஇ:]

தமனியக கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரிப் பந்து அசைஇ — பொற்பூண் களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்றாற்செய்த சிலம்புகளாரவாரிப்ப நூலால் வரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

[கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைப்பய, முதத வார்மணற் பொற்கழங்காடு
ம்:] முத்த வார் மணற் பைப்பயக் கை புனை குறுந்தொடி தத்தப் பொற கழங்கு
ஆடும்—முத்தையொத்த வார்ந்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனை
ந்த குறுந்தொடியாய்ப் பொன்றாசெய்த கழலைகொண்டு வீளையாடும்,

மாடத்து (௩௩௩) மகளிர் (௩௨௭) துடங்க (௩௨௬) இயலி (௩௩௧) ஒலிப்ப (௩௩௨)
அசைஇப் (௩௩௩) பின்னாக கழங்காடும் (௩௩௩) பட்டின (௩௩௩) மென்க

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

பட்பையினையும் (௩௨௬) வரைப்பினையும் (௩௨௭) தெருவினையும் (௩௨௬) இல்
லினையு (௩௨௭) முடையபட்டின (௩௩௩) மென்க

பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்டில்—முட்டிலையாகப் பெறுகுவீ (௩௩௩) ஞானமேலே கூட்டுக

பைங்கொடி துடங்கும் பலர் புகு வாயில் — பசியகொடிகளையும் கள்ளுண
பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடத்தா,

[செம்பூத் தாய் செதுக்குடை முன்றில்] தாய் செம்பூசு செதுக்கு உடை முன்
றில்— தெய்வத்திறத்துத்துவின செய்யபூவாடையுடைய முறறத்தில,

கள் அடு மகளிர் வள்ளம் துடக்கிய வாராந்து உரு சின்னீர் வழிந்த குழம்பின்—
கள்ளைச்சமைக்கின்றமகளிர் வட்டிலகருவின வடிநதுகின்றும் சிலரீர் பலகால்வடிந
வின் நிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்தா,

ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரும் பல குட்டிப் பன்மயிரப் பிணவொடு—ஈரத்தையுடைய
சேற்றையனைந்த கரிய பலவாகிய குட்டிகளையுடைய பலவாகிய மயிரகளையுடைய
பெண்பன்றிகளுடனே,

பரையும் போகாது—புணாச்சியைக் கருதுங்கருத்தாற போகாமல்,

என்றது—புணரிற் கொழுப்பின்றாமென்றவாறு.

நெல்மா வல்கி தீற்றி—நெல்லையிடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,
பன்னாள் குழி நிறுத்த ஒம்பிய குறுந்தாள் ஏற்றைக் கொழுநிணத் தடியொடு
—பலநாள் குழியிலேநிறுத்திப் பாதுகாதத் குறிய காலையுடைய ஆண்பனறியிற் கொ
ழுவின நிணத்தையுடைய தசையோடே,

* “ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்” ஆதலின ஏற்றையென்றா

கூர் நரூப் பெறுகுவீ—களிப்புமிக்க களபைப் பெறுகுவீ,

வாயிலிடத்து (௩௩௭) முறறத்துக் (௩௩௮) குழம்பிடத்துச (௩௩௮) சேறு (௩௩௯)
என்க.

போகாமற் (௩௩௨) குழிநிறுத்து (௩௩௩) என்க

அசையிற் (௩௩௬) பெறுகுவீமென்க.

[வான மூன்றிய மதலை போல, வேணி சாததிய வேற்றருளு சென்னி, வின்
பொர நிவந்த வேயா மாடத்து]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண பொர நிவந்த மாடம்— ஆகாயத்தேதிரி

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௬௧ “ஆற்றலொடு புணர்ந்த
ஆண்பாற் கெல்லா, மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப்”

கின்ற தேவருலுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபறமுககோடுபோல வீண் னைத்திணடெம்படி யோங்கின மாடம்,

சாத்திய ஏணி ஏற்றருஞ் சென்னி மாடம்— தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால ஏறுதற்கரிய தலையினையுடைய மாடம்,

வேயா மாடத்து — கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சாந்திட்ட மாடத்தி டத்தே,

இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடா—இரக்காலத்தேகொளுத்தின விளங்குகின்ற விளக்கு,

[ஒருகிழியுரவுநீ ரழுவத தோடுகலங் களாயுந், துறை] உரவுநீர் அழுவதது ஒருகிழி ஒடு கலம் களாயும் துறை — உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாமசே ரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேரோதுறைக்கண் ஒடுங்கலங்களை இது நந்து றையென்றழைக்குந்துறை,

இனி ஒருகிழியைக் கடைக்கொள்ளியாகங் அதனையெரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடொன்றுமுறைப்பா.

பிறக்கு ஒழிப்போகி—பின்னேகிடக்கப்போய்,

[கறையடிக், குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வண்டோட்டித் தெங்கின]

குன்று உறழ் கறை அடி யானை மருங்குல ஏய்க்கும் தெங்கின — மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரலபோன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையொக்கும் சருசு சரையையுடைத்தாகிய தெங்கினுடைய,

[வாடுமடல் வேய்ந்த]

வண்டோட்டி (௩௩௩) வாடு மடல் வேய்ந்த— வளவிய இலையினையுடைய உலா நத பழுத்தலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (௩௩௩) யெனக்

மஞ்சள் முன்றில்— மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையம்,

மணம் நாறு படபை — மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்களுையுடைய,

தண்டலை உழவர் தனி மனைச சேப்பின்—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பிலலாத மனைகளிலேதங்கின,

[தாழ்கோட் பலவின் குழகளைப் பெருமபழம்]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்ந்த குலைகளையுடைய பலாவின் துபழம்,

குழ் சுளைப் பெரும் பழம்— தின்பா விரும்பிசுருழும் சுளையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

வீழ் இல தாழைக் குழவித் தீநீர்— வீழுவிலலாத தாழையாகிய தெங்கின் இளை தாய இனியநீரையும்,

* “பின்னை குழவி கன்றே போததெனக், கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க் கே” என்றதனால் குழவித்தீநீரென்றா

கவை முலை இரும்பிழிக் கவுள மருப்பு ஏய்க்கும்— கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொம்புகளையொக்கும்,

[குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்] குலை கூனி முதிர் வாழை வெண்ட ழம்— குலைகள் தம்பெருமையாலே நிலத்தே தாழ்வளைந்து முற்றின வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்,

திரள் அரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவுந் தீம் பற்றாரம் முனையின்— திர

ண்ட அடியையுடைய பணையினது நுககோடே வேறும் இனியபலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்,

[சேம்பின், முளைப்புறம், முளைப்புறச் சேம்பின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேம்பினது இலேயோடே,

முதிர் கிழங்கு ஆகுவர்—முற்றின வள்ளிமுதலியன கிழங்குகளைத் தின்பீர், சேப்பிற் (கடுதி) பழத்தையும் (கடுசு) நீளையும் (கடுள) பழத்தையும் (கடுக) நுக கோடே (கசு0) பலபண்டங்களைமுளையிற் (கசுசு) கிழங்கார்குய்ரென்க.

பசு பெயல் மழை வீழ்ந்தன மாத நாட் கமுகின் புடை சூழ் தெங்கின்— பசுபொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை காலவீழ்ந்தாலொத்த டெய தண்டினை யுடைய கமுகுகளின் பக்கத்தேசூழ்ச் தெங்கினுடைய,

முப் புடைத் திரள காய் — மூன்றுபுடைபயிளையுடைய திரண்டகாய்,

பழுத்தால் அடி மூன்றுகப்புடைத்தல் அசுறகியல்பு. இனி மூப்புடைத்திரள் காயும் பாடம்

ஆறு செல் வம்பலா காய் பசி தீரச சோறு அடு குழிசி இளக ல்மூஉம்— வழிச் செல்கின்றபுதியோ தமது மிகப்பெரிநுமபடி சோறையாக்குகின்றபாலை அடுப்பி னின்றும் அசுநதுவீழும்படி நிலத்தேவீழும்,

வீயா யாணா வளங் கெழு பாககத்து — வீடாத புதுவருவாயினையுடைய செல் வம்பொருந்தின பாககத்திதது,

பன்மரம் நீள்டைப் போகி—பலமரங்கள்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

[நன்னகா, விண்டோய் மாடதது விளங்குசுவ ருடுத்த.] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண்டோய் மாடதது நன்னகா — விளங்குகின்ற மதில்குழந்த விண்ணத்தினமும் மாடங்கையுடைய நன்றாகிய ஊர்க்கிடல்,

வாடா வள்ளியின வளம் பல தருஉம் நாடு பல சுழிந்த பின்றை — வாடுங்கொ மையினையுடைய வளமியலலாத வளரிகூத்தின் வளப்பம்பலவறறையுந் தருதறகு ககாரணமாகிய புறநாடுபலவறறையும் போனபின்பு,

வளம்பலவென்றா, இக்கூத்து ஆண்பாறும்பெண்பாறும் பொதுவாய் வரு தலின்

என்றது—சிறப்புடையநாடுகளைப்பாழத் தாழ்ச்சிபெற இழிசுலத்தோருறையும் புறநாடுகளைப் பாடாமறொருக்கின்றா, அவைபுறநாடுபததுதோன்ற அவர்கள் காண்டற்றிய வள்ளிக்கூத்தினைக்கூறி அதனைவெளிப்படுத்தினா இது, புறத்திணையியலில் * “வெறியறிசிறப்பு” என்னுஞ்சூத்திரத்து ‘வாடாவள்ளி’ எனபதனாலும், † “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாததிடை” என்னு முதாரணத்தானும் உணர்க.

நீடு குலைக் காந்தன் அம் கிலம்பிற் களிறு படிந்தாங்கு — நீண்ட பூங்கொத்துக் கையுடைய காந்தனையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானை கிடந்தாறபோல,

பாம்பு அணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண்— பாம்பினையாகிய படுக்கை யிலே துயில்கொண்டோனுடைய ‡ திருவெண்காவீடத்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், ௫.

† “மண்டம ரட்ட மறவர் குழாததிடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களி த்தான் - பண்டே - குறமகள் வளளிதன் கோலங்கொண்டாடப் - பிறமகள் நோற்றான் பெரிது.”

‡ திருவெண்காவென்பது திருமாலினுடைய தூற்றெட்டுத் திருப்பதியுள்ளான். இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

காந்தளென்றதற்கேற்பப் பாம்பினையென மெலிததா.

[வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பா]

வெயில் நுழைபு அறியாப் பொதும்பா—ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச சிறிதுஞ் செலுதலறியாத பொதும்பா,

குயில் நுழை பொதும்பா—இலைநெருக்கத்தாலே குயில்கள் நுழைந்துசெல்லும் இளமரக்காவில்,

குறுங் காற காஞ்சி சுற்றிய நெடுங் கொடிப் பாசிலைக் குருகின் புன் புற வரிப்பூ—குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடியினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தயினுடைய புறகெனப்புறத்தினையும் வரிகளையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (களக) வெனக.

கார் அகற் கூலியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம் பால கலந்தவை போல—கரிதாகியசட்டியிலே அப்பவாணிகன பாருடனே வேண்டுவனகூட்டிச் சோக்கப்பட்ட தூலபோலச சூழ்நதுகிடக்கின்ற அப்பம் பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க

பிடித்தவட்டமென்க

நிழல் தாழ் வார மணல நீர் முகத்தது உறைப்ப—சிறங்குகளின்ற வாரந்த மணலிடத்துக் குழிகளினின்ற நீரிடத்தே மிகவிழுமபடி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் ஈண்டு ஒபடன்மையான “உப்புறைப்ப” என்றாற்போலக்கொள்க.

புனல் கால் கழீஇய பொழிற்றெறும்—நீர் பெருகியகாலத்தே ஏறிய வீடத்தைத் தூய்தாக்கிப்போன பொழிலகடோறும்,

என்பதனால், முன்பு நீர்நின்றபோகலிற் பூததவென்றா

திரள கால் சோலைக் கழுநீன சூல வயிறறனை நீலப் பைங்குடந் தொலைச்சி—திரண்ட தண்டினையுடைய சோலைவிடத்துநிற்குங் கழுநீனுடைய சூலகொண்டவயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிகளையுண்டு போகடி,

நாளும பெருமகிழ் இருக்கை மரீஇ—நாடோறும் பெரிய மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

சிறு கோட்டுக் குழவித் திங்கட் கோள் நோநதாங்கு—சிறிய கோட்டையுடைய இளைதாகிய பிறையைச் செம்பாம்பு தீண்டி றைபொல,

இஃது இல்பொருளுவமை

சுறவுவாய் அமைத்த சுருமபு சூழ சுடா நுதல்—மகரவாயுடைய தலைக்கோலத் தைச் சேர்த்தின சுரும்புகள்கூழும் ஒளியையுடைய நுதலினையும்,

நறவு பெயாதது அமைத்த நலலெழில் மழைக் கண்—களளினை உண்டுபொருந்திய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிரச்சியையுடைத்தாகியகண்ணையுமுடைய,

வள்ளத்தி னறவைத் தமமுள்ளையாகினமையிற் பெயாததென்றா.

மடவரல் மகளிரொடு பகல் விளையாடி—மடப்பந்தோற்றத்துடைய மகளிரோடே பகற்பொழுது விளையாடி,

பெற்றற்கு அருள் தொல் சோத துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபிற் பூ மலி பெருங் துறை—பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புகழினையுடைய துறக்கத்தை

யொக்குந் தப்பாமல் நீவருமுறைமையினையுடைய பூமிக்குகின்ற பெரிய தூணாக்
டத்தே.

துறை, துகாபொருள்குறைவினமையிற றறக்கமேயக்குமென்றா.

செவ்வி கொள்வரோடு அசைஇ—இளவேன்றிசெவ்வியை துகாவாரோடு இ
ளைப்பாறி,

அவ்வயின் அருக்திறற கடவுள் வாழ்த்தி—அத்கிற வெண்காவணியில அரியதிற
லினையுடைய திருமாவைவாழ்த்தி,

[சிறிதுதுங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிராகழிமின் | தும் கருங் கோட்டு இ
ன்னியம் சிறிது இயக்கினிராகழிமின்—தாமமுடைய கரிய தணழினையுடைய இனி
யயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்திற்கும் போமின்,

ஆங்கட் (கௌ) பொதும்பாக (கௌ) குருகின்பூ (கௌ) உறைப்பக (கௌ) கழிஇ
யப்பாழிற்றோம் (கௌ) மகளிரோடேபகலவினையாடிப் (கௌ) பெருநதுறைச் (கௌ)
செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (கௌ) நீலப்பைங்குடந தொலைச்சி (கௌ) மரீஇக்
(கௌ) கடவுள்வாழ்த்தி (கௌ) இயக்கினிராகழிமினெனமுடிக்க.

[காமோ ரிகழ்பத நோக்கிக் கீழ், நெடுங்கை யானை நெயமிதி கவளங், கடுஞ்சூன்
மந்தி கவருங் காவிற, களிறுகத் தடக்கிய வெளிநில கந்தின்]

*வெளிநில இல கந்திற கதன அடக்கிய களிறு கீழ் நெடுங்கையானை—*** களு
ந்தின்கின்ற

நெய் மிதி கவளம்— நெய்யைவாத்தது மிதித்தகவளங்களை,

கடுஞ் சூன் மந்தி காமோர இகழ்பதம் நோக்கிக் கவருங் காவின்— முற்பட்ட
சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோர் நெகிழ்ந்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக்
கொண்டுபோய்த்தின்னுஞ் சோலையினையும்,

'தினடோர் குழித்த குண்டு செடு செருவின்— திண்ணியதோகள் பலகால் ஒடி
ககுழித்த தாமசசியையுடைய செடியதெருவினையும்,

[படைதொலை பறியா மைந்தமலி பெரும்புகழ்க், கடைகால் யாத்த பலகுடி
கெழிஇக, கொடையுங் கோளும்]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும்புகழ்ப் படை— கெடுத்தலறியாத வலிமி
க்குகின்ற பெரிய பகழினையுடைய படையினையுப,

கொடையும் கோளும் கெழிஇக காலயாதத பலகுடிக் கடை— பண்டங்களைவி
ற்றலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பலகுடிகளையுடைய கடை
யினையுமுடைய மூதூர் (சக்க)

வழங்குநாத் தடுத்த அடையா வாயில்— உலகத்துக் கொடுப்பாராகக் கொடாமற்
றடுத்த பரிசிலாக்கடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற பிறாதவாந்தாரென்றா.

மினை சூழ படப்பை— காவறகாடுசூழந்த பககத்தினையும்,

நீன்றி வருவி னெடியோன கொப்பூழ், நான்முகி வொருவற பயந்த பல்லிதழ்த,
தாமரைப் பொருட்டிற காண்வரத் தோன்றி] நான்முகி ஒருவற பயந்த நீன்றி

* இந்தப்பாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிமுள்ள
கத்திறந் கோபத்தையடக்கிய ஆணையான்களும், கீழேதாழ்ந்த நெடியகையை
யுடைய பெண்பாளைகளுந் தின்கின்றவென்க.

உருவின் நெடியோன் கொப்பூழப் பல் இதழத் தாமரைப் பொருட்டிற் காண வரத்
தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற நீலநிறத்தையுடைத்தாகிய வடி-
வியையுடைய திருமாலுடைய திருவுந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது
கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனாற் * பழமையுஞ் சிறப்புந் துய்மையும் கூறினா

சுடுமண ஓங்கிய நெடுநகா வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்
படைவீட்டைசூழ்ந்த மதியினையும்,

[இழுமென் புள்ளி னீண்டுகினைத் தொழுதிக், கொழுமென் சினைப் கோளி
யுள்ளும்.] கொழு மென்சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கினைத் தொழுதிக் கோ
ளியுள்ளும்— கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழுமென்னும் ஒசை
யையுடைய புறவினுடைய திரளுகின்ற சுற்றத்திரட்சியையுடைய பூவாமற் காய்க்கு
மரங்களில் விசேடித்தும்,

பழம் மீககூறும பலாஅப போல— பழதகின் இனிமையான் மேலாகச்சொல்
லும பலாமரததையொக்க,

புலவுக் கடல் உடுத்த வானஞ் குடிய மலா தலை உலகததள்ளும் — புலால்நாற்
றத்தையுடைய கடல்கூழ்ந்த ஆகாயங்கவந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்து
நகரில் விசேடித்தும்,

பலர் தொழ விழவு மேம்பட்ட பழவிநல மூதூர் — பலசமயத்தாருந் தொழும்
படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனைநகரிகளின் மேலான பழைய வெற்றியினையுடைய
பழையஊராகிய,

அவ்வாய வளா பிறை நூழ்ச் செவ்வானதது அந்திவாய ஆடுமழை கடுபப—
அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேநூழ்ச் செக்காவானமாகிய
அந்திக்காலத்தேயுலாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

சொம்பும யானையும் குருதியும் உவமீக்கப்படும்பொருள்,

[வெண்கோட்டிரும்பினவ குருதி யீப்ப, வீளம் பதின்மரும் பொருதுகனத்
தவியப், பேரமாக கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே, ராராச செருவி னைவர் போல:]

வெண்கோடு இரும்பினம் குருதி ஈப்பப் பொருது — வெள்ளிய கொம்பினையுடைய
கரியயானைப்பிணத்தைக் குருதியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம்படி
பொருது,

ஈ ஐம்பதின்மரும் களதது அவியப போ அமாக கடந்த ஐவாபோல—துரியோ
கனன் முதலிய தூற்றுவரும் களத்திலெபடும்படி பெரியபோனாவென்ற தருமன்
முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி நெடுந்தோ ஆராச செருவின் ஐவா— முன்னே தாமரைமுகையினையுடைய
நெடியதேரீனையும் தொலையாத போரியையுமுடைய ஐவர்

அடங்காத தானையோடு உடன்று மேல வந்த — ஒரொண்ணின்கண் அடங்காத
படையுடனே கோபித்துத் தன்மேல்வந்த,

ஒனதை தெவவா டிலைவிடத்து ஆரதது— தன்னேவலைப் பொருந்தாத பகை
வா தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

[கச்சி யோனே கைவண டோன்ற, னச்சிச சென்றோக் கேம மாகிய.] கை

* பெருமையுமென்றும் பிரகிபேதமுண்டு.

வண் தோன்றல் நச்சிச் சென்றோர்க்கு ஏமம் ஆகிய கச்சியோனே — கைவளப்பத் தையுடைய தலைவன் தன்பரிசிலைவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப் பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன,

படப்பையிணை (ச௦க), காவியையும் (கூகடு), வளாபயிணையும் (ச௦டு), அடையாவாயியிணையும் (ச௦க), தெருவிணையும் (கூக௭), கடையிணையும் (கூகக), படையிணையு (கூகஅ) முடைய மூதூர் (சகக) என்க

காண்வரத்தோனறிப் (ச௦ச) பலாஅப்போல (ச௦அ) விழவுமேம்பட்ட (சகக) மூதூரென்க

கைவண்டோன்றல (ச௦உ) ஐவாபோலக (சக௭) குருதியீர்ப்ப (சகச) பொருது (சகடு) ஆர்த்து (சகக) ஏமமாகிய (ச௦உ) மூதூராகிய (சகக) கச்சியிடத்தேயிருக்கின்றோனென்க

[அளியுந் தெறலு மெளரிய வாகலின், மலையதோர தேள மன்றம் பாழ்பட.]

மலையதோர் தேளம் மன்றம் பாழ்படத் தெறலும் — தன்னுடனே பொருதா தேயத்திலுளாகலின் மனதுகள் மக்களினரூயப் பாழாய்படி அழித்தலும்,

[நயந்தோர தேள நன்பொன பூப்ப] நயந்தோர் தேளம் நன பொன பூப அளியும்— தன்னை விரும்பியிருந்தோரே நயம் திருமடந்தைபொலிவுபெற்றிருப்ப அளித்தலும்,

எளரிய ஆகலின்— தனக்கு எளியவாய் நடக்கையினாலே,

நட்புக கொளல வேண்டி நயநகிசினேரும் — மலையலாகாதெனது உறவுகொள்ளுதலேவேண்டி அவன்றானைவிரும்பினவாகளும்,

தபுக் கொளல வேண்டிய துணையிலோரும் — அவன் பகையைத்தெறும் வலியைத் தமக்குப்பெறவேண்டின வேறோருதலியிலலாதவாகளுமாய்,

கல்வீழ் அருவி கடற் படாந்தாகு— மலையினின்றும்வழிகின்ற அருவி அம் மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு கடலுக்குச்சொடுப்பதாகச் சென்றற் போல,

பல் வேறு வகையிற் பணிந்த மன்னா — பலவாகிய வேறுபட்ட திறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

[இமையோருறையுஞ் சிமையச் செவ்வனா, வெணடிகா கிழித்த விளங்குசுடா நெடுங்கோட்டுப், பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கை]

இமையோர் உறையும் சிமையச் செவ்வனா விளங்கு சுடா நெடுங்கோட்டு — தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய நெடிய சிகரத்தின் அறும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அருங் கங்கை—பொன்னைக்கொழித்துத் குதிக்கும் மாக்கடக்கு கடத்தலரிதாகிய கங்கையாகிய ஆற்றிலே,

வெணடிகா கிழித்த கங்கை—கடலிடத்து வெள்ளிய தினையைக் கிழித்துச்சென்ற கங்கை

பெருநீர் போகும் இரியல மாக்களா— பெரிய நீரைக்கடந்துபோம் கெதேலையுடைய மாக்கள்,

நீகடுபட்டுப்போவார் ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் வினாந்துபோதலைக் கருதுவார்.

ஒருமரப் பாணியில் தூங்கியாங்கு— வடுகின்ற தோணியாகையினாலே அது வழுங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

தொயயா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழிஇசு செவவி பார்த்துஞ் செழுநகர் முற்றத்து — கெடாத யானைமுதலிய செலவங்களுடே நெருங்காரின்று திரண்டு காலம்பாத்திருக்கும் வளவிய நகரின்முற்றத்தினையுடைய வியனகர் (சச0)

எளியவாகலின (சஉஉ), நயந்திசினோரும் (சஉரு) துணையிலோருமாய்ப் (சஉசு) பணிந்தமனனா (சஉஅ) தூங்கியாங்குச் (சகக) செவ்விபார்க்கு முற்றமென்க.

பெருங்கை யானைக் கொடுத்தொடி படுக்குங் கருங்கைக் கொலலன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைதுகிடக்கும் பூண்சசோகரும் வலியகையினையுடைய கொலலன்,

இரும்பு விசைத்து எறிந்த கூடத் திண்ணிசை வெரீஇ — இரும்பைக் கையை யுரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணியஒசையை வெருவி,

[மாடத், திறைபுறை புறவின செங்காற் சேவ, லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகா:]

மாடத்துப் புறவின செங்காற் சேவல இன்றுயில் இரியும் நகர் — மாடத்திடத் துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல இனிய துயிலை நீங்குகநா,

இறை உறை நகா — இறைவனிருக்கு நகா,

பொன் துஞ்சு வியன நகா—திருத்தவகுகின்ற அகலதையுடைய கோயிற்கண் ணே இருந்தோன் (சசஎ)

குணகடல் வரைபின முந்நீ நாபபட் பகலசெய மண்டிலம் பாரித்தாங்கு— கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் புடைத்தலும் காததலும் அழித்தலுமாசிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீக்குருடுவே பகற்பொழுதைச்செய்யுராயிறு தன்கிரணங் களைப்பரப்பித் தோன்றினாற்போல,

[முறைவேண நொக்குங் குறைவேண நொக்கும், வேணடுப வேணடுப வேண்டி னாக் கருளி, யிடைதெறிந் துணரு மிருடா காட்சி, கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத், துருப்பில சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுக்ப, பொறிவீர்ப் புகாமுகந் தாக்கிய வயமான, கொடுவரிக் குருளை கொளவேட டாங்குப், புலவர் பூணகட னாற்றி]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்ததாயும் மய க்கத்தோந்த அறிவாலே,

முறை வேணடுநொக்கும் குறை வேணடுநொக்கும் வேணடுப வேணடுப அருளி— முறைப்பாட்டைவிரும்புவாக்கும் காரியங்களைவிரும்புவாக்கும் அவரவர் விரும்புவ னவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து,

புலவர் பூண கடன் ஆற்றி—புலவாக்குப் பேரணிகலங்களையும், கொடுத்தற்குரி யபிறகலங்களையுங் கொடுத்து,

வேண்டினாக்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உருப்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோற் குறுகி—வேண்டுவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகியகடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத மந்திரச்சுற்றத்தோடே இருந் தோனையணுகி,

ஞாயிறுபோல இருளைக்கடிந்து முறைவேண்டொக்குங் குறைவேண்டொக்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடல் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாககலுமொன்று

‘பொறி வரிப் புக்முகம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரிசை குருளை கொள வேட்டா ங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத் தினுடைய வளைந்த ரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மததகத்தைக் கொள்ளவி ரும்பிணைப்போல,

பகைவா கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்தது ஆண்டிருந்த அரசருடையமுடிக்கலமுதலியவற் றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதலல்லது,

இதனால் * “இகன்ம திற் குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கலம்” என்னுந்துறை கூறி னா, [குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று]

வினை உடம்படினும் ஒன்றல செல்லா உரவு வரன் தடக கைக கொணடி. உண டித் தொண்டையோ மருக—அம்மதிலரசா சந்துசெய்தறகுடம்பட்டாராயினும் அத ற்கு மனம்பொருந்துதல் நிகழாமைக்குகாரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வானையு டைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலததுக கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சூடி நேருடைய குடியிலுள்ளவனே,

மள்ளர் மளள—வீராகு வீரத்தைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவா மறவ—கொடியோராகுக் கொடியவனே,

செல்வா செலவ—செலவமுடையோராகுப் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படு—போரத்தொழிலிலே மிக்கவனே,

பெரும (சுக) --பெருமானே,

வெண்டினைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூ கொன்ற பைப்புட் சேய் பயந்த மா மோட் டி—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியுருளைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

துணங்கை அம் செல்விகு அணங்கு கொடித்தாங்கு—பேய்களாடுங் துணங் கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில நொடிசொன்னா ற்போல,

[தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி, வந்தென பெரும் வாழிய நெடிதென]

தண்டா நகை நின் பெரும்பெயா ஏத்தி உந்தேன் நெடிது வாழிய என—அமை யாக்கொடையினையுடைய நின் பெரியபெயருட் சிலவற்றைச்சொல்லப் புகழ்ந்துவந் தேன், நெடுங்காலம் வாழ்வாயாகவென்கசொல்லி,

இடனுடைப் பேரியாழ் முறையுளிக் கழிப்பி—தனக்குக் கூறுகின்ற இலக்கணங் களைத் தன்னிடத்தேயுடைய பெரிய யாழை வாசிக்குமுறைமையிலே வாசித்தது, முறையுளி, உளி-பகுதிப்பொருள்விருதி.

கடன் அறி மரபிற் கைதொழுஉப் பழ்ச்சி—முற்படக் கண்டக்காற் செய்யுங் கடனை அறிந்தமுறைமையோடே கையாற்றொழுது வாழத்தி,

நின் நிலை தெரியா அளவை—நின்னுடைய நிலைகளெல்லாம் தெரிவதற்குமுன் னே,

அந் நிலை—நீதின் அந்த நிலைதன்னிலே,

* கொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல்,

நாவல் அம் தண் பொழில் வீவின்று விளங்க—நாவலாற பெயர்பெற்ற அழகி னேயுடைய குளிரந்த உலகமெல்லாம் கேட்கின்றாக விளங்கும்படி,

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி—யாககையுஞ் செல்வமுமுதலிய நிலைநிலலாத உலகத்திடத்து நிலைபெறுடையபுகழை நாம்பெறுதல நன்மென்று ஆராய்ந்து,

அந்நிலை அணுகல் வேண்டி—முற்பட நின்ற செய்நிலததுநின்று தன்னை அணுகுதற்கு விரும்பியழைத்தது,

நின் அரைப் பாசி அன்ன சிதாலை நீக்கி—நின்னுடைய அரையிறகிடந்த கொட்டைப்பாசியின் வேளையொத்த சிதரின சீரையைப்போக்கி,

[ஆவி யன்ன வவிரா தாற கலிங்க, நிரும்பே ரொககலொ டொருங்குட னுமஇ:]
ஆவி அன்ன அவிர தூல் கலிங்கம் உடன் இரும் போ ஒககலொடு ஒருங்கு உமஇ—
பாலாவியையொத்த விளங்குகின்ற தூலாறசெய்த துகில்களைப் பறசேரக் கரிய பெரிய சுற்றத்தாரோடே சேர உடுககப்பண்ணி,

கொடு வான் கதவிய வடு ஆழ நோன் கை வலலோன் அட்ட பல்லான் கொழுங்குறை—வளைந்த அரிவானைக்கொண்ட வடுவழுந்தின வலியையுடைத்தாகிய கையினையுடைய மடையகைகின் பலஇறைச்சியிற கொழுவியதசைகளும்,

பலகாலுமறுத்தலால், தழும்பிருந்தகைபென்றா கதுவுதல்—கைக்கொள்ளுதல்.

அரி செத்து உணங்கிய பெராஞ் செந்நெல்லின் தெரி கொள் அரிசித திரள் நெடும் புழுக்கல்—நிறத்தான ஞாயிற்றையொத்து உலாந்த பெரிய செந்நெல்லினுடைய * பொறுக்கிக்கொண்ட அரிசியாலாககின் திரண்ட இடைமுறியாதசோறும்,

அரிசெததென்றதற்கு உவனமயினராக வென்றுமாம் இனி அரிசெயதென்று பாடமாயின், அரிதலைச்செய்தென்றுகூறுக.

அருவகடித் தீஞ்சுவை அமுதொடு—பெறுதற்கரிய மிகுதியையுடைய இனியசுவையினையுடைய கண்டசருக்கரைமுதலியவரோடே,

பிறவும்—கூறுதொழ்ந்தனவும்,

வீர்ப்பு உடை மரபிற் கர்ப்பு உடை அடிகல்—வீரப்பமுடைத்தாகிய முறைமையினையுடைய தலையாப்புபரதலையுடைய அமசிலை,

அமுதோடே (சஎஞ்) குறையும் (சஎஉ) புழுக்கலும் (சஎச) பிறவுமாகிய (சஎடு) அமசிலை (சஎசு) பரப்பி (சஎஈ) ண்டடியெனக

[மீன்பூத தன்ன வான்கலம் பரப்பி, மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகனமாந், தானு விருப்பிற் றானின் றாட்டி, மங்குல வானத்துத் திங்க னேயுகும்]

மங்குல் வானத்து மீன பூத்தன்ன வான் கலம் திங்கன் ஏய்க்கும் வான்கலம் மகமுறை பரப்பி—திசைகளையுடைய ஆசாயத்திடத்தே, உடுக்கின்றோன்றிறுந் போன்ற சிறிய வெள்ளிகலங்களையும், திங்கனையொக்கும் பெரியவெள்ளிகலங்களையும் நாம் முடையபிள்ளைகளுக்கு இடையேபரப்பி,

எனவே தலைவராயினாககுப் பொருகலம்பரப்புவரென்றா

தான் முகன் அமாந்து ஆளு விருப்பின் மகமுறை நோக்கி நின்று ஊட்டி—
தான் முகம்பொருந்தி அமையாதவாசையுடனே நமமுடைய பிள்ளைகளைப்பார்த்து நின்று உண்ணப்பண்ணுவதது,

ஆடு வண்டு இயிரா அழல் அயிரா தாமரை நீடு இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி—

* பொறுக்கிக்கொண்டவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு

1 உலாவும் வண்டுகள் ஒவியாத நெருப்பிடத்தே கிடந்துவிளங்கின பொற்றாமனையை
நீண்ட கரிய மயிரிடத்தே அழகுபெறச் சூட்டி,

1 பொற்றாமரை திங்களைபொககுமென்றல பொருந்தாமையுணர்க

உரவுக கடல் முகந்த பருவ வானத்துப் பகற் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந்
தாங்கு—பலவுஞ்சேரவுலாவுகின்ற கடலிடத்தேமுகந்த கூதாக்காலத்து மேகத்தினி
ன்றும் பகற்காலத்தே பெய்தலையுடைத்தாகிய துளியின்கண்ணே மின்னோடினாற்
போல,

புனை இருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின் தொடை அமை மாலை விறலியர்
மலைய—கைசெய்த கரியமயிரிடம் அழகுபெற்றும்படி, பொன்னாற்செய்து சேரக்கட்டு
தலமைந்த மாலையை விறல்பட ஆடுமுகளிர் சூடாநிறக,

[துலோர் புகழந்த மாட்சிய மாலகடல்,1 வளைகண டன்ன வாலுனைப் புரவி,
துணைபுணா தொழில் நாலகுடன் பூட்டி.] துலோர் புகழந்த மாட்சிய துணை புணர்
தொழில் மால் கடல் வளை கணடன்ன வால உளைப் புரவி நால்கு உடன் பூட்டி—
குதினாநாலகருளோர்புகழந்த அழகினைபுடையவாய்த் தனித்துத்தொழில்செய்யாமல்
இனங்களோடேகூட்டு தொழிலையுடையவாய்க் கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்க
ண்டாற்போன்ற வெள்ளிய சுழுத்தின்மயிரையுடைய குதினாசன்நான்கைச் சேரப்
பூட்டி,

நான்கு—நாலகெனப்பெயர்த்திரிசொல்

அரித தோ நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேனாதத்தும் கொடை
மேல் விருப்பந்தவிரானும்,

1 செருத் தொலைத்து ஒன்னத் தெவ்வார், உலைவிடத்து ஒழிந்த விசம்பு செல் இவு
ளியொடு பசுமபடை தரிஇ—தம்முடன்வந்து பொருதோருடைய போர்களை மாளப்ப
ணணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முதுகிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகா
யத்தேசெல்கின்ற குதினாகளுடனே பசியபொன்றாற்செய்த பககைகளைபுந்தந்து,

[அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்கும்—அவன்
நீசென்ற அற்றைநாளே இவையொழிந்த பரிசில்களைபுந்தரும்;

1 இன்காக் கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச் சாரல—இனியதாளத்திலே கின்
னரமென்னும் பறவைகள்பாடுந் தெய்வககையுடைய சாரவிடத்து,

மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயிவு இறுமபினை—மயில்களாரவாரிகும மரம்நெருங்கின
இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

1 கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் வீழ புறவினை—முசுக்கலைகள்பாயந்துதிர்த்த மலா
கள்சிந்தின காட்டினையும்,

மருதி சீக்கும் மா துஞ்சும் முனறில்—மங்கிசன் அவ்விடத்துக்கிடந்த துராவைவா
ரும் மாணும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறபினையும் (சுகசு) இறும்பினையு (சுகரு) முடைய சாரவிடத்து (சுகச) முன்
றிலிலே (சுகச) வேட்கு (சுகசு) மென்க

செந்திப் பேணிய முனிவா—சிவந்ததியைக கைவீடாமற்காத்துப்போந்த இரு
டிகள்,

வெண்கோட்டுக் களிற் தரு விற்கண்வேட்கும—வெள்ளிய கொம்பினையுடைய
எனிற முறித்துக்கொண்டெவந்த சமீதையாலே வேள்வியைச்செய்யும்,

மங்கிசீத்தலும், மாத்துஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருமுகளானையால் நிழ்த்துவென்றுணாக.

[ஒளிநிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே.]

ஒளிறு மலை—இவற்றான்விளங்குமலை,

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை,

மலை கிழவோன்—இச் சிறந்த மலையையாளும் உரிமையைபுடையோன்.

புலவவாய்ப்பாண (உஉ), பெருவளனெய்தி (உசு) முகந்துகொண்டு (உஎ) யாம அவனாரினின்றும் வருகின்றோம், நீயிரும் (உஅ) தினாயற்படர்குவிராயின் (கௌ) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (சரு); நின்னவலங்கெடுக (கஅ), இரவல (சரு) அவனிலைகேள் (கஅ), அவன்புலம் கொடியோரின்று (சக); அதுவேயன்றி அப்புலத்தில் உருமுமு ருறுது; அரவுந் தப்பா (சஉ), மாவும் உறுகண்ணையா ஆகலின், ஆங்கு (சக) அசைவுழி அசைகித் தங்கிச் (சச) சென்மோ (சரு), அங்ஙனஞ்செல்லுங்கால் வில்லுடைவப்பிற (அஉ) குரம்பையில் (அஅ) எயிற்றியா (கசு) தாங்கனட்ட புழுக்கலையும் வாடுனையும் (கஃ) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு ஏமமாகத் (சக) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினுலே (கஃ) அப்பத்ததைப (கஃ) பெருமகனைய (கஃ) வரைநாடன் சென்னியமெனிற் (கஃ) கடுப்போடே மிகப்பெறுகுவா (கஃ), பின்னா அருஞ்சுரமிறந்த அம்பாக் (கக) குறும்பிற சேபின் (கஉ), சொன்றியை (கக) வரைகாலயாத்ததுவயின்றொறும்பெறுகுவா (கக), பின்னாத தூங்கா (கசு) முரண்டலை (கசு) யிருக்கை (கசு) கழிந்தபின்னறக் (கசு) குடிவயிறசேபின் (கசு) மூரல பாடொடும்பெறுகுவா (கசு); பின்னாப பறவையோடாகும் (கஅ) புலத்தைப்போய்ச் (கஅ) சேறார்களிலே (கக) வரகின் சொன்றியைப (கக) புழுக்கையட்டி (கக) மூரலோடேபெறுகுவா (கக), பின்னா ஞாங்கா (கக) வன்புலமிறந்தபின்னற (உஃ) மல்லறபெருமடியின் (உஃ) எலகியை (உஃ) வாட்டொடும் பெறுகுவா (உஃ), பின்னாக் கரும்பினறிஞ்சாறு விடும்பினிர் மிசைமின் (உஉ), பின்னர் வலைஞா குடிவயிற் சேபின் (உசு), பிழியைச (உஅ) குட்டொடும் பெறுகுவா (உஅ), பின்னாத தீப்பட மலாந்த (உஅ) பூவையோமபிக் (உஃ) குறுநிட்டமலரைப் (உஃ) பிணையினிர் கழிமின (உஃ), பின்னா மறைகாப்பாளா உறைபத்சசேப்பின் (கஃ) வத்தத்தாலுண்டான வரிசியை (கஃ) உணைக்கைமகடே வயினறிந்தட்டனவறறைச (கஃ) சுடர்க்கடையிலே (கஃ) போழோட (கஃ) காடியோடே பெறுகுவா (கஃ), பின்னா நீப்பெயறறெலலை போகிப் (கக) படடினமருங்கி னசையின், முட்டிப்பாடின்றாக் (கக) கொழுசின்னத்தடியொடு கூர்நுரப்பெறுகுவா (கசு); பின்னாத் துறைபிறக்கொழியப்போகித் (கக) தனிமனைச்சேபின் (கஃ), ஆண்டைத் தீம்பொருமுனையிற் சேம்பிலையோடே (கக) முதிர்கிழங்காராவா (கசு), இவற்றை இவ்வழியின்கண்ணே பெற்றுப் பின்னாப பன்மரீளிரைப்போய் (கசு) நாடுபலகழிந்தபின்றைப (கசு) பள்ளியமாந்தோன ஆங்கட (கசு) பொழிறொறும் (கசு) ஆடி (கசு) அசைகித் (கசு) தொலைச்சி (கசு) மரீஇக் (கசு) கடவுள்வாழ்த்தி (கக) இயக்கினிர்மழியின் (கசு), இவ்ஙனஞ்சென்று கைவன் டோன்றல் (சஉ) இப்பொழுது ஐவாபோலக் (சக) குருதியிப்பப (சக) பொருது (சக) ஆர்த்துப் (சக) பகைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு ஏமமாகிய (சஉ) படப்பை (சஃ) முதலியவற்றையுடைய வீழவு மேம்பட்ட மூதூராகிய (சக) கச்சியிடத்தே யிருந்தோன் (சஉ), அவ்வூறிற் பணிந்தமன்னன் (சஉ) செவ்வியார்க்கும் முற்றத்தினை (சக) யுடைய பொன்னுஞ்சு வியனார்க்கண்ணே

(சச0) பகல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (சசஉ) மிக்ககாட்சியாலே (சசடு) அருளிப் (சசச) பூண்கடனுற்றிக் (சடு0) கடனிறுத்த உள்ளத்தோடே (சசசு) சுறத்தோடேயிருத்தோணைக குறுகித் (சசஎ) தொண்டையோர் மருகனே (சடுச), மள்ளனே, மறவனே (சடுடு), செல்வனே, செருமேம்படுகனே (சடுசு), பெருமானே (சசுக), செல்வக்கு அணங்கு நொடித்தாங்கு (சடுக) நின் பெயருட்சி லவற்றைச் சொல்லிப் புகழ்ந்து (சசு0) வந்தேன்; வாழியவெனச் சொல்லிக் (சசுக) கழிப்பிப் (சசுகஉ) பழிச்சி (சசுக) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரி வதற்கு முன்னே (சசசு) மலைமீழ்வோன (டு00) நில்லாவுலகத்துநிலைமை தூக்கி (சசுக) அந்நிலையணுகல வேண்டி (சசுக) சிதாவைநீக்கி (சசுஅ) உடலி (சஎ0) அமுதோடே (சஎடு) குறையும் (சஎஉ), புழுக்கலும் (சஎச) பிறவு (சஎடு) மாகிய அடிசிலை (சஎசு) கலங்களைப் பரப்பித் (சஎஎ) தான் (சஎக) முகனமாந்து மக முறைநோக்கி (சஎஅ) முன்னின்றாட்டி (சஎக) விறலியர் மாலையோநிற்க (சஅசு) நமக்குத் தாமரை (சஅக) பொலியச்சூட்டி (சஅஉ) அரித்தோர்நல்கியும் அமையானாய் (சசு0) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (சசுகஉ) அவன் அன்றே (சசுக) அந்நிலையிலே (சசசு) நாவலந்தனப்பொழில் வீவின் றுவிளங்கும்படி (சசுடு) இவையொழிந்தபரிசில் களையுந் (சசுக) தரு மெனவீணமுடிவுசெய்க.

இப்பாட்டில ஓருமைப்பன்மை மயக்கம், “முன்னிலை சுட்டிய வொருமைகளிலி *** போற்றல் வேண்டும” என்பதேறகொள்க

தொண்டைமானிளந்தீநாயனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடிய பெரும்பாணுற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியர் செய்தவுரைமுற்றிற்று

வெண்பா

கங்குலு நண்பகலுந் துஞ்சா வியலபிறமுப
மங்குல்குழ் மாக்கட லார்ப்பதூஉம—வெஞ்சினவேறு
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுபான நிணாயனை
யாண்டாயக்கே னென்னுஞ் செருககு

ஐந்தாவது மூலவஸப்பாட்டு.

- நனந்தலை யுலகம் வளைஇ நேமியொடு
வலம்புரி பொறிதத மாதாங்கு தடக்கை
நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்
பாடிமிழ் பணிக்கடல பருகிவல னேர்பு
ரு கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிவி
பெரும்பெயல பொழிந்த சிறுபுன் மாலை
யருங்கடி மூதூர் மருங்கிற போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு
நாழி கொண்ட நறுவீ மூலலை
- க0 யருமபவி மூலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிறபச்
சிறுதாமபு தொடுத்த பசலைக் கன்றி
னுறுதுய ரலமா னோக்கி யாய்மக
ண்டுங்குசுவ லசைதத கையன் கைய
- கரு கொடுங்கோற கோவலா பின்னின் றுய்த்தா
வினனே வருகுவர் தாய ரென்போ
ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா
னல்ல நல்லோர் வாயபபுட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
- 20 வருத றலைவர் வாய்வது நீநின
பருவர லெவ்வங் * களைமா யோயெனக்
காட்டவுங் காட்டவுங் காணுள் கலுழ்சிறந்து
பூப்போ லுண்கண் புலம்பமுத துறைப்பக்
கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற
2ரு சேனாறு பிடவமொடு பைமபுத லெருக்கி
வேட்டுபபுழை யருப்ப மாட்டிக் காட்ட
விடுமுட் புரிசை யேமுற வகைஇப
படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி
யுவலைக் கூரை யொழுகிய தெருவிற

- ௩௦ கவலை முற்றற் காவ னின்ற
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாதத
வயல்வினை யின்குள குண்ணுது துதறுடைத்
தயினுனை மருபிறறற் கையிடைக் கொண்டெனக்
- ௩௫ கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா வினைஞர் கவளங் கைப்பக
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப பார்ப்பான்
முக்கோ லசைநிலை கடுப நற்போ
ரோடா வலவிற் றாணி நாற்றிக
- ௪௦ கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப
பூந்தலைக் குந்தங் குகதிக் கிடுகுநிதைது
வாங்குவி லரண மரண மாக
வேறுபல பெருமபடை நாப்பண் வேறோ
நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியக நேர்பு
- ௪௫ குறுந்தொடி முன்கைக கூந்தலஞ் சிறுபுறத
திரவுபகற் செய்யுந் திண்பிடி யொளவாள்
விசுவரிக் கசசிற் பூண்ட மங்கையா
நெய்யுமிழ் சுரையா நெடுந்திரிக கொளீஇக
கையமை விளக்க நந்துதொறு மாட்ட
- ௫௦ நெடுநா வெண்மணி * நிழற்றிய நடுநா
ளதிரல பூத்த வாடுகொடிப படாஅர
சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தாங்குத்
துகின்முடித்துப போரதத தூங்க லோங்குநடைப
பெருமு தாள ரோமஞ் சூழப
- ௫௫ பொழுதளந் தறியும பொயயா மாகக
டொழுதுகாண் கையா தோன்ற வாழ்ந்தி
மெறிநீர் வையகம் வெலீஇய செலவோய்தின
குறுநீர்க் கன்ன லினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வளைஇய மறிந்துவிங்கு செறிவுடை
- ௬௦ மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றதது
வலிபுணர் யாக்கை வன்கண் யவனா
புலித்தொடர் விட்ட புனைமா ணல்விற்
றிருமணி விளக்கங் காட்டித் திண்ணா
னெழினி வாங்கிய வீரரைப பள்ளியு
- ௬௫ ஞடம்பி னுரைக்கு முரையா நானிற்

படம்புக்கு * மிலேச்ச ருழைய ராக
மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅ
தெடுத்தெறி யெலிகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்தா
பிடிக்கண மறந்த வேழம் வேழத்துப்

௭0 பாம்புபதைப பன்ன பருஉக்கை துமியத்
தேமபாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச
சோறுவாய்த தொழிந்தோ ருள்ளியுந் தோறுமிபு
வைந்துணைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிசாய்த்
துண்ணு துயங்கு மாசின் திதது

௭௫ மொருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை
முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி நெடிதுநினைந்து
பகைவார்ச் சுட்டிய படைகொ ணேன்விச
னகைதாழ் கண்ணி நல்வலந் திருத்தி
யாசிருந்து பனிக்கு முரசுமுழங்கு பாசறை

௮0 யின்றுயில் வதியுநற் காணு யெருமுந்து
நெஞ்சாறறுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேறறியு மோடுவளை திருத்தியு
மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்தது
மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து

௮௫ பாவை விளக்கிற் பருஉச்சீட ருழல்
விடஞ்சிறந் துயரிய வெழுநிலை மாடத்தது
முடங்கிறைச சொரிதரு மாததிர ளருவி
யின்ப விமிழிசை யோரபபனள கிடநதோ
ளஞ்செவி நிறைய வாவின வென்றுபிறர்

௯0 வேண்டுபுலங் கவார்த வீண்டுபெருந் தானையொடு
விசயவெல்கொடி யுயரிவல னேர்பு
வயிரும் வளையு மார்பப வயிர
செறியிலைக் காயா வஞ்சன மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக

௯௫ கோடற் குவிமுறை யங்கை யவிழத்
தோடா தோன்றி குருதி பூப்பக்
கான நந்திய செந்நிலப் பெருவழி
வானம் வாய்தத வாங்குகதிர் வரகிற்
றிரிமருப பிரலையொடு மடமா னுகள

௧00 வெதிர்செல வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வள்ளியங் காடுபிறக் கொழியத்

102 துணைபரி தூக்குஞ் செலவினர்
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லைவென்று பெயர்கூறினார்; முல்லைசான்ற கற்புப்பொருந்தியதனால். இல்லறநிகழ்த்துதற்குப் பிரிந்துவருந்துணையும் ஆற்றியிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆராய்ந்து இல்லறநிகழ்த்திய இயற்கை முல்லை யாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொருடர முல்லைவென்று இச்செய்யுட்டு நப்பூத னார் பெயர்கூறினமையிற் கணவன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவாகருத்தாயிற்று. *“தானேசேறல்” என்னுமவியால், அரசன் தானே சென்றது இப்பாட்டு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதனை அவன்குறிப்பானுணர்ந்து ஆற்றாளாய் தலைவியது நிலைமைகண்டு அவன் வற்புறுப்பவும் உடம்படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வது, நீவருத்தநீங்குவதெனக்கூற, அதனோடு அவள் நீடுகிணந்து ஆற்றியிருந்தவழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக் கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறியது. இது, † “வாய் லுசாவே தம்முளு முரிய” ‡ “எல்லா வாயிலு மிருவா தேஎத்தம - புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப” என்பனவற்றாக்கூறினார்.

நனத் தலை உலகம் வளைஇ—அகலததை இடத்தேயுடைய உலகத்தை வளைத்து,
[நேமியோடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடககை]

நேமியோடு வலம்புரி தாங்கு தடக கை மால் (நு)—சக்கரத்தோடே வலம்புரி வயத்தாங்கும் பெரியகைகையுடையமால்

மாந் பொறித்த மால் (நு) — திருமாபிடத்தே திருமகளைவைத்த மால்,

நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல — மாவலிவாதத நீர் தன்கையிலே சென்றதாக உயர்ந்த திருமாலப்போல,

இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உததம் விலக்கணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற திருமகையினைத்தகையிலே நீர்செலவெனவென்றமாம்

இதனானே முல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்

[பாடிமீழ் பனிக்கடல் பருகிவல னோடி,கோடுகொண டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிவி:]

பாடு இமிழ் பனிக கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு — ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வலமாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

உலகம் வளைஇ (க) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிவி — பெய்யுங்காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடிய செலவையுடைய மேகம்,

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௨௭.

† “ ” ” செய்யுளியல், ௨௦௧.

‡ “ ” ” கற்பியல், ௧௭.

§ பொறித்தல்-வைத்தல். இதனைச் சிறுபாணாற்றுப்படை (சஅ) “வடபுல விமயத்து வாங்குவிற் பொறித்த” என்பதனுரையானுமுணர்

மாஸ் நீர் செல நிமிர்ந்தாறபோல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்த தென்றார்.

• இஷி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டுமிர்ந்த மாவென்று
முரைப்பர்.*

பெரும்பெயல பொழிந்த சிறு புன் மாலை— பெரிய மழையைப்பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மாலேக்காலத்துப் பாவவியளக்கு (அடு) எனக்கூட்டிக்.

இதனானே முல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினா.

மால்போலெழுந்த எழிலிபொழிந்த மாலையென்க.

[அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி] அருங்கடி மூதூர் மருங்கில் நல்லோர்
(கஅ) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊர்ப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலை
வரேவலால் நறசொற கோடறஞ்சியோர்போய்,

[யாழிசை யினவன டாப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ மூல்லை, யரும் பவிழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, †பெருமுது பெணடா வரிசசி நிற்ப]

நாறு வீ முல்லை அரும்பு யாழ் இசை இனவனடு ஆபப் அலிழ் அலரி நாழி கொ
ண்ட நெல்லொடு தூஉப்—நறியுழ்க்கீளையுடைய முல்லையினது அரும்புகள் யாழின
து ஒசையினைபுடைய இனமானவன்குள் ஆரவாரிக்கும்படி அவிழ்ந்தபூவை நாழியி
டத்தே கொண்டுபேரே நெல்லுடனே தூவி,

கை தொழுது விரிச்சி நிற்ப—தெய்வத்தை வணங்கி நற்சொற்கேட்டு நிற்க,
நல்லோர (கஅ) போகித் (எ) தூஉய்த தொழுது நிற்பவென்க.

என்றது:—ஒருவேந்தன் ஒருவேந்தனோடு இகலுகாதினா போசெய்யவேண்டுதலின், அவனுடந்தணர்முதலியோரைத் தன்னுட்டினகண்ணே அழைத்தற்கும், அதீனையறியாத ஆவைக கொண்டுபோகது தான் காத்தறகுமாகத் தன்படைத்தலைவரானோர்க்கு அரசன் ரியையடித்தறகேவியவழி, அவா அவனாரினினறும்போய் ஒருபாக் கத்துவிட்டிருந்து அரசனுக்கு மேல்வரும் ஆக்கத்தையறிதரகு விரிச்சிபோக்கல் வேண்டுமென்று புறத்திணையியலுட் கூறினமையான், ஈண்டும் அவ்வாறே கூறினர். அது, † “வேந்துவிடு முனைஞர் வேறுபுலக களவி - னாத் தோம்பன் மேவற் றாகும்.” ‡ “படையியல் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி” என்னுஞ்சுத்திரங்களாலும், “தி னாகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்தவீழ தாடி - நரைமுதியோ னின்றனாத்த நட்சொ னினையன்றி - யெல்லோர் வைய மிறையோற் களிக்குமாள் - வல்லையே சென்றின் வழி.” என்னும் உதாரணத்தானுமுணாக. இவா இதுகேட்டு ரினாகொண்டால் அரசன் வஞ்சிகுடி மண்ணசையால் மேற்செல்வனென்பது ஆண்டு ¶ “எஞ்சா மண்ண சை” என்னுஞ்சுத்திரத்திற் கூறியவாறே ஈண்டுகூறினர். அதுமேல் “முனைகவர்ந்தி” (கக) என்பதனுணர்க

* “காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி - கூநிர் யாம மென்மனூ புலவர்.” என் பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬

† பெருமுதுபெண்டிரென்பதற்கு ஒருவிரதிகளிலும் உரையிலது பெரிய முதிர்ந்தபெண்டிரென்க.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உ.

§	”	”	”	Thm.
---	---	---	---	------

१ २ ३ ४ ५

[சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மக, ணடுங் குசவ லசைத்த கையள் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர, ஷின் னே வருகுவர் டாய ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதன, எல்ல நல் லோ வாப்புள்.]

நன்னர் வாய்ப்புள்—அவாகேட்ட நன்றாகிய நற்சொல,

ஆய்மகள் நடுங்கு சவல் அசைத்த கையள்—இடைச்சாதி யின்மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளினமேலே கட்டின கையளாய்கின்று,

சிறு தாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதா ம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தையுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலையுண் ணுமலுறுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப்பார்த்து,

கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்னு உய்த்தர—கையிடத்தன்வாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையா பின்னேநின்று செலுத்துதலைச்செய்கையினாலே,

தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து நம்முடைய தாய்மார இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யானகன்கேட்டோம்;

அதனால்—அவனகூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

[தெவ்வா, முனைகவாந்து கொண்ட திறையா வீணமுடிதது, வருத லைவர் வாய் வது:] தலைவா தெவ்வா முனை கவாந்து கொண்ட திறையா வீணமுடிதது வருதல் வாய்வது—நத்தலைவர் வஞ்சிகுடிச சென்று பகைவா மண்ணைக்கொண்டு பின்அவரிட ததேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இவனந் தாமெடுத்துக்கொண்ட வீணையை முடித்துவருவாரென்று நாங்குகூறிய தன்மையிலே அவாநிற்றலுண்மை,

நல்ல—அவா அங்கனம் வீணமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்லறம் நிகழ்த்தற்குக்கா ரணமாகலின் நல்லகாரியம்,

[நீ நின், பருவர லெவ்வங் களைமா யோயென] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ் வங் களை என — மாமைகிறதையுடையோளே, நீ நின் மனத்தமொற்றத்தான் உளதான வருதத்தைப் போககென்றுகூற, அதுகேட்டு,

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணாதமையின், மனத்தமொற்றமென்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (கக), நல்லோர் (கௌ) போகித் (எ) து உய்த் தொழு து (கௌ) விரிச்சிறிப (கக) அவாகேட்ட நன்னா (கௌ) வாய்ப்புள் (கௌ) ஆய் மகள் (கௌ) கையளாகித் (கௌ) கன்றின் (கௌ) அலமரனாகித் (கௌ) தாயர்இன்னே வருகு வரென்போளுடைய (கௌ) நன்மொழியாக யான்கள் கேட்டனம், அதன்கருத்தால் (கௌ) தலைவா வருதல் வாய்வது (௨௦), நல்லகாரியம் (கௌ), மாயோய் (௨௧) நீ நின் (௨௦) பருவரலெவ்வங் களையென்று கூற (௨௧) அதுகேட்டு நீநீநினைந்து (௨௨) என்க.

இவனம்பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரக்கமிகுதிகண்டு பெருமுதுபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவா வருவாராதல் வாய்வது, நின்னெவ்வங்களையென்று பல் ளாலும் ஆற்றலிக்கவும் ஆற்றலாய்த் துயருழந்து (௨௦) புலம்பொடு (௨௧) தேற் வியும் திருத்தியும் (௨௨) மையல்கொண்டும் உயிர்த்தும் (௨௧) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (௨௪) சிடத்தோள் (௨௪) எனப் பொருள்கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரக்கப்பொருட்ட ன்றி முல்லைக்குரிய இருத்தற்பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங் குறித்தல்லது பிரியானென்பது உம், அவன்குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்

தமிழுமென்பதா உம், அது பாலையாமென்பதா உம், அவ்வாறறமைக்கு இரங்கல் நிகழ்ந்தால் நெய்தலாமென்பதா உம நூற்கருத்தாதலுணர்க.

[காட்டவுங் காட்டவுங் காணா கலுழ்சிறந்து] கரட்டவுங் காட்டவுங் கலுழ்சிறந்து காணா—தலைவன் புகழும் மானமும் எடுத்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல் சான்ற மாற்றா பெருமைகூறிக் காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற கலக்கமிக்கு இவை அரசற்கு வேண்டுமென்று மனத்திற கருதாதவன்,

பூப் போல் உண் கன புலம்பு முதது உறைபப—பூப்போலும் மையுண்கண்கள் தாணாயாகச்சொரியாது தனித்துவீழ்கின்ற முததுப்போலும் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

காண யாறு தழீஇய அகல் நெடும புறவின—காட்டாறுகுழந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

சேன் நாறு பிடவமொடு பைமபுதல எருக்கி—தூரியநிலத்தே நாறுகின்ற பிடவமோடே ஏனைப் பசியதாறுகளையும் வெட்டி,

வேட்டுப் புழை அருபபம் மாட்டி — பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகவிற்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

[காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ] காட்ட முள இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ—காட்டினகண்ணவாகிய முள்ளாலிடும்கிலை காவலுறுமபடி வளைத்து,

[படுகீர்ப் புணரியிற பரந்த பாடி] புணரி படும கீரி பரந்த பாடி—திரையொலிக்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைககண்ணே கண்படைபெறாது (சுஎ) எனக

புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடியென்க.

உவலைக் கூனா ஒழுக்கிய தெருவில்—தழையாலேவெய்தக் கூனா ஒழுங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

கவலை முறறந் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண யானை—நாறச்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப்பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

[ஒங்குநிலை கரும்பொடு கதிராமிடைந் தியாதத, வயல்விளை யின்ருள குண்ணுது:] ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிராமிடைநது யாத்த இன்னுளகு உண்ணுது—வளாகின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலேவிளைந்த நெற்க்திரிடையே நெருங்கப்பட்டிக் கட்டிப்போகட்ட சாலியையும் இனிய * அதிமதூரத்த ஸுழையுந் தின்னாமல்,

துதல் துடைத்து அயிலதுனை மருப்பில தங் கையிடைக் கொண்டென—அவற்றாலே தந்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூாமையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தங் கையிடத்தே கொண்டுகின்றனவாக,

[கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிறறிக, கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்பு:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிறறிக கவை முட் கருவியிற் கவளங் கைப்பு — வடமொழி அடியிலேகலலாத இளைஞர் யானைப் பேசசான வடமொழிகளைக்கற்றுப்பல காற்சொல்லிக் கவைத்தமுன்னையுடைய பரிககோலாலே கவளத்தைத் தின்னும்படி குத்த,

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களொழிய வேறொருதொழிலைக் கல்லாத இளைஞ
ரென்றமாம்.

[கற்றேயுத் துடுத்த படி வப் பாபபான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ,
ரோடா வல்விந் தூணி நாற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருககை:]

கூடம் குதகிக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களைநட்டுக் கயிற்றை
வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே,

என்றது படங்குகளை

கல் தோய்தது உடுத்த படிவப் பாபபான் முக்கோல் அசை நிலை கடுப்ப—துகி
லைக் காவிக்கல்லைத் தோய்ததுடுத்த விரதங்கொடியுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்
கோலிலே அநதஉடையினே இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

நற்போ ஓடா வல்வில தூணி நாற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடா
மைக்குக் காரணமான வலியவிலலைச் சேரவுனறி அதிலே தூணிகளைத்தூக்கி,

பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூதொழிலைத் தலையிலேயுடைய எறிக்கோல்கொய்
முன்றி,

பூந்தலை-விகாரம்

கிடுகு நிராத்து—கிடுகுகளையும் நீளாய்க் குத்தி,

வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இவ்வனஞ்சூழும் விற்படையாகிய அரணே
தங்களுக்கரணாக, இதற்குள்ளேயுடைய,

கயிறு வாகுகிருககைக்கண்ணே (சு) நாற்றிக் (கூ) குத்தி நிராத்து (சக) வாங்
குவிவரணமென்க.

வேறு பல பெரும்படை நாப்பண—பாடைவேறுபட்ட பலவாகிய பெரியபடை
க்குருடுவே,

[வேறோர், நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலியக் கோபு:]

வேறோர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயிலாக எல்லாரு
முடம்பட்டு,

நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோலி—நெடிய குத்துக்கோலுடனெண்ணின பலநிறத்
தாற் கூறுபட்ட முதிட்டினாயைவளைத்து,

கண்டம்-ஆகுபெயர்.

குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல்அம் சிறுபுறத்து மங்கையா (சஎ)—குறியதொடி
யையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைநதுகிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறியமு
துகினையுமுடைய மங்கையா,

இரவு பகற்செய்யும் தின்பிடி ஒள் வாள் வீரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர்
—இரப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாகுந் திண்ணிய * ஆகினையுடைய ஒள்ளியவா
ளை வீரவீனநிறத்தினையுடைய கச்சினுலேபூண்ட மங்கையா,

நெய் உமிழ் சகரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக் கை அழை விளக்கம் நந்தொ
றும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றாட்கள் நெடிய திரி
யை எங்குங்கொளுத்தி ஒழங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அய்யுந்தோறும் தங்கையிற்பந்
தத்தைக்கொளுத்த,

* கவிசினையுடையவென்றும், வாய்ச்சினையுடையவென்றும் பிரதிவேறுபா
டுண்டு.

நெடுநா வெண்மணி நிழற்றிய நடுநாள்—நெடிய நாக்கினையுடைய வெள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நடுவியாமத்தும்,

கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடுதல் இயல்பு.

இனி யானை குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.

அதிரல் பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதா வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாம் கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதுறுகள் துவலையோடே வரு தலையுடைய அசைந்தகாற்றிற்கு அசைந்தாற்போல்,

சிதர் - மெத்தெனவுமாம்

துகில் முடித்துப் போத்த தூங்கல் ஓங்குநடைப்பெரு மூதாளர் ஏமம் சூழ—ம யிரக்கட்டுக்கட்டிச் சட்டையிட்ட அனந்தரீனையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளா காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,

[பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர் தோன்ற வா ழ்த்தி]

மாக்கள் பொழுது அனந்தறியும் பொய்யாக காண்கையா — அறிவில்லாதோரு டைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அனந்தறியும் பொய்யாத காட்சியையுடையார், தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி— அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்த்தி,

எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்— திரையெறிசின் கடல்கூழ்ந்த உல கத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்றவனே,

நின் குறுநீர்க் கன்னல் இனையது என்று இசைப்ப — கிடாரத்தநீரிலேகாண்கி ன்ற சினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை இத்துணையென்று சொல்லுகையி னாலே,

[மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை]

மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை யடிக்கின்ற சம்மட்டி வளைந்து கிடக்கின் ற உடை,

மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அசசம்மட்டி மறையும்படி வடிம்புதாழ்ந்து பெ ருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையுடையினையும்,

மெய்ப்பை புகக் வெருவருந் தோற்றத்தது— சட்டையிட்ட அசசம்வருந் தோற் றரவீனையும்,

வலி புணா யாககை— இயல்பான வலிகூடான மெய்யினையுமுடைய,

வன்கண் யவனா— தறுகண்மையினையுடைய சோனகா,

புலித் தொடா விட்ட புனை மாண நல்லில—புலிச்சங்கிலிவிடப்பட்ட கைசெய் தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ணாண எழினி வாங்கிய ஈரறைப் பள்ளியுள் —அழகினையுடைய மாணிக்கமாகியவிளக்கை எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற் றிரையைவளைத்த புறவறைகருள்ளறையிற் படுககைக்கண்ணேசென்று,

[உடம்பி னுரைசகு முரையா நாவீர், படம்புரு மிலேச்ச ருழைய ராக:] உணா யா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம்புரும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவினையுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டை யிடுஞ் சரவாகிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய,

உணர்யாநாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு

மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறுஅது—பகைவா மனமறியாமல் டிக் குச்செல்லின்ற போனா நச்சுதலாலே கண்ணுறக்கம்பெருமல,

எழுத்து எறி எல்கம பாயதலிற புண கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளி யும் (எஉ)— ஒச்சிவெட்டுகின்ற வாளழுந்தகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரனைமற ந்த வேழத்தை யுள்ளியும்,

[வேழத்துப, பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய] வேழத்துப பருஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய— பாணியினுடைய பரியகைகளை பாம்பினது பதைக்கி ன்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்றுவுழும்படி,

தேம பாய கண்ணி நல்வலம் திருத்திச சோறு வாய்த்து ஒழிந்தோர் உள்ளியும் —தேன்பர்க்கும் வஞ்சிமொலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப பட்ட வீரரைநினைத்தும்,

தோல் துமிழி வைநனைப் பகழி மூழ்கலிற செவ் சாயத்தது உண்ணாது உயங் கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்ததுக கூரியமுனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அழுந்தகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்துக குதிரைகளை நினைத்தும்,

[ஒருகை பள்ளி யொறறி யொருகை, முடியொடு கடகளு சோத்தி] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக கடகம் முடிபொடு சோத்தி—ஒருகையைப் படுக்கையினமே லேவைத்து ஒருகையிற்கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

நெடிது நினைந்து— இப்படைநொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருமென்று நெடிதாகநினைந்து,

பகைவாச் சுட்டிய படை கொள நோன் வீரல— பகைவரைக்கூர் நிலைசக வானிப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) எனக.

நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி— தனக்கு எக்காலமும விளக்கத்தங்கும வஞ்சியை நன்றாகிய வெற்றியை நிலைபெறுத்தி,

அரச இருந்து பணிகும பாசறை (எசு) — பகையரசிருந்து நடுவகுதற்குக்கார ணமான பாசறை,

பணிக்கும் பாசறை — *நாயதீருமருந்துபோனினதது.

முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புகத்தோனற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

[இன்றுயில வதியுநற காண நியருழந்து, நெஞ்சாறுப படுத்த நிறைதடி புலம் பொடு, நீச்சினைந்து தேற்றிய மோடுவளை திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யென வுயிர்த்தது, மேவறு மஞ்ஞையி னடுங்க யிழைநெடுநது]

வதியுநற இன்றுயில காணுள— தனனிடத்தேதங்குமினறனை இனிபதயில் கொள்ளுதலை காணுளாய்,

நெஞ்ச ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு— அவன் தன்னெஞ்சுந தான்போகின்றவழி யிற் செலுத்ததலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுநற்சீர்க்குலி, உக “அலர்முலையாயிழை கல்லாய் கதமெனப் - பேரம ருண்கணென் றேழியி யுறியிய - வாராறு ரெவ்வ முயிர் வங்கு - மற்றிந்நோய நீந் நருந்தருளா யொண்டொடகி”

இது * “நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாறும்” என்பதாம்.

நிறைதபு புலம்பு— தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி இவ்வரையில நிகழாதுதன்று நினைத்து,

ஒடு வளை திருத்தியும்— கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

மையல்கொண்டும்— மயக்கங்கொண்டும்,

ஒய்யென உயிர்த்தும்— விரைய நெட்டுயிர்ப்புககொண்டும்,

ஏவுறு மஞ்ஞையின நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து — அம்புதைத்த மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண்புலம்புமுததுறைப்ப (உங) எனக் கூட்டுக.

துயருழந்து தேற்றியும்— அதனைக்கண்டு தானும் வருத்தமுற்று இவள் ஆற்றிய ராளென்று துணிந்தும்,

பாவை விளக்கற் பருஉசுடா அழல்—பொற்பாவை ஏந்தினின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

இடம் சிறந்து உயரிய எழுகிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இடமெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புபெற்றது உயர்ந்த எழுகிலையினையுடைய மாடத்திடத்து, முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத திரள அருவி— † மூட்டுவாய்களினின்றஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திரண்ட அருவிகளினுடைய,

இன பல இமிழ இசை ஓபபனள கிடந்தோள் — இனிய பலவாகிய முழங்குகின்ற ஒசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பருவம் பெய்யாமல் வருவென்னுங்கருத்தினளாகவின அவன்வரவீனையே கருதிகிடந்தோளுடைய,

அஞ்செவி நிறைய ஆலின்— அகஞ்செவி நிரம்புமபடி ஆரவாரித்தன;

[வென்றுபிறா, வேண்டுபுலங் கவாந்த வீணடுபெருந் தானையொடு, விசயம்:]

வென்று— வெட்டிவெனது,

பிறா வேண்டு புலம் கவாந்த விசயம்— பகையரசர் எககாலமும் விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

சண்டு பெருந்தானையொடு— திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,

அரசன் விளைமுடி நதகாலத்தே விரைந்துபோந்தானாகவின், அதுகேட்டுவருகின்ற படையென்துதோன்ற சண்டுபெருந்தானே யென்றா.

வெலகொடி உயரி— எககாலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடியை எடுத்து,

வலனோபு வயிரும் வளையும் ஆர்ப்பு— வெற்றிதோன்றிக் கொம்புஞ்சங்குமுழங்க,

அயிர செறி இலை காயா அஞ்சனம் மலர்—துணைமணவிடத்தனவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல அயிழ,

முறி இணாக கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுக் கொத்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொன்னைச்சொரிய,

கோடற்குவிழுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவீந்தமுனைகள் அகங்கை போலவிரிய,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௩.

† கூடுவாயென்றும் பிரதிவேற்பாடுண்டு

தோடு ஆர் தோன்றி குருகி பூப்ப—¹திரட்சிநிறைந்த தோன்றி உதிரம்போலப் பூப்ப,

கானம் நந்திய செந்நிலப் பெருவழி — காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்திற் பெருவழியிலே,

[வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், நிரிமருப் பிரலையோடு மடமா னுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்]

வானம் வாய்த்த வரகு — மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வரகின்—எதிராகா லத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்ப னிதொடங்குந் திங்களிலே வளைகின்ற சதிரையுடைய வரகிடத்தே,

திரி மருப்பு இரலையோடு மடமான் உகள — முறுகருண்ட கொம்பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மாந்துள்ள,

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்த்துதிரியுமென்ற கருப் பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனாகு வேட்கை மிகுதிசூழிற்று

மலரக (கக) கால (கச) அவியுப் (கரு) பூப்ப (கசு) உகளக (கக) கானந்தி யபெருவழி (கௌ) யென்க.

இவைஎல்லாம் வேட்கைவினை தற்குக் காரணமாயின.

முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால் முதிருங்காயை யுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

தனை பரி தூசுக்குஞ் செலவினா — விரைந்துசெல்லும் பரியை அதனானமை யாமற் கடிதாக்கச்செலுத்துஞ் செலவீனையுடையராய்வந்தவருடைய,

என்றது: * “வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை, யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த வில்லை, யுள்ளம் போல வற்றழி யுதவும், புள்ளியற் கவிமா வுடைமையான ” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

வினை விளங்கு நெடுந்தோ பூண்ட மாவே— தான்எடுத்ததுக்கொண்ட வினை எக் காலமுமவிளங்கும் கெடிதாகிய தேரைப்பூண்டருதிரை.

தலைவிகன்னிடத்தே வதிகின்றவினை இன்றுயிலைக்காணாளாய் (அ௦) நெஞ்சாற் றுப்படுத்த புலம்பாலே (அக) ஓடுவனை திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த் தும் (அக) நெங்கிடுகிழ்ந்த (அச) பூப்போலுண்கண புலம்புமுத்துறைப்ப (உக) அதுகண்டு தயமுழந்த (அ௦) தேற்றியும் (அஉ) வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமென்க ளுதிக் காட்டவங் காட்டவங்காணாதவன் (உஉ) பெருமுதுபெண்டிர் (கக) எவ்வங் று உணசுகுற (உக) அதுகேட்டு நீடுநினைந்து (அஉ) பெரும்பெயலபொழிந்த சிறுபு மாவை²ல் (சு) இட்டசடா அழலாகிநக (அடு) இமிழ்சை ஓர்ப்பணை சிடந்தோளு ள் (அஅ) அஞ்செவிரையப் (அக), பரந்தபாடியிலே (உஅ) அரசிருநது (எக) ஒழுகைபள்ளியொற்றி ஒருகை (எடு) முடியொடுசோத்தி (எசு) வேழத்தை (கக) யுள்ளியும் (எஉ) மாவைச்சந்தித்தும் (எச) ஒழிந்தோனா உள்ளியும் (எஉ) நினைந்து (எக) நெங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (எக) பெரும்படைநாப்பண் வேரோர் (சக) அகம் நெடு கண்டங்கோலி (சச) யவனர் (சக) புலித்தொடர்விட்ட கல்லில்லி லே (கஉ) பொழுதளத்தறியுங் (கரு) காண்கையா (கசு) கன்னல் இனைத்தென்றிசை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௫௩.

க்கையினாலே (டுஅ) மங்கையா (சஎ) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (சுந) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே சென்று (சுச) இனையா கவளங்கைப்பச் (சுசு) சுளையர் (சஅ) மாட்டப் (சக) பெருமூதாளா ஏமஞ்சூழ (டுச) மிலேச்சூருழையராக (சுசு) வெண்மணிநிழற்றிய நடுநாளினும் (டு௦) மண்டமர்நசையாற் கண்படைபெற்றிருந்து (சுஎ) மறறைநாட் படைகொளுண்விரலாலே (எஎ) வென்று (அக) கண்ணிவலந்திருத்திப் (எஅ) பிறர்வேண்டி புலங்கவாந்த (சு௦) விசயத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (சுக) காடுபிறக்கொழியப் (சு௦) பெருவழியிலே (சுஎ) வயிரும் வளையுமார்ப்ப (சுஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (சு௦) துணைபரிதரகஞ்சு செலவ்னையுடையராய் வந்தவருடைய (சு௦உ) தோபூண்டமா (சு௦க) ஆலின (அக) வென வினைமுடிக்க.

* “செலவிடையழுங்கல செல்லாமை யனறே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சியாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப்பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர்கூறும்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வாணிகளுர்மகனார் நப்பூதனார் பாடிய முல்லைப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினூர்க்கினியர்செய்தவுரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

க வண்டடை கண்ணி வளாச்சி வானெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்க மிணிபபெறுவ - தென்றுகொல
கன்றெடுத்த தோச்சிக கனிவிளவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்தது நின்ற நிலை

உ புனையும் பொலம்படைப பொருகுளைமான றிண்டோ
துனையுந துணைபடைத துன்னா - முனையு
ளடன்முகந்த தானை யவ்வரா முன்னவ
கடன்முகந்து வந்தன்று கட்ட.

ஆ ரு வ து மதுகாக்காஞ்சி

- ஒங்குதிரை வியன்பரபரி
 னெவிமுநநீ வரமடாகு,
 தேனறாங்கு முயாசிமய
 மலைநாறிய வியன்ஞாலத்து
- ௫ வலமாதிரத்தான வளிதொட்டி
 வியனாண்மீ நெறியொழுகப
 பகறசெய்யுளு செஞஞாயிறு
 மிரவுச்செய்யும வெண்டிங்களு
 மைதீர்ந்து கிளர்ந்துவிளங்க
- ௧௦ மழைதொழி லுதவ மாதிரங் கொழுககூ,
 தொடுபபி னாயிரம வித்தியன விளை
 நிலனு மரனும் பயனெனநிபு நக
 நோயிகநது நோகுகுவிளங்க
 மேதக மிகப்பொலிந்த
- ௧௫ வேங்குகுசிலை வயக்களிறு
 கண்டுநண்டாக கிட்கின்பு,
 துண்டுசுண்டா மிகுவனத்தா
 னுயா கபூரிம விழுந்தெருவிற்
 பொயயறியா வாய்மொழியாற்
- ௨௦ புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரொடு
 நல்லாழி யடிப்படரப
 பல்வெள்ள மீசகூற
 வுலக மாண்ட வுயர்ந்தோர மருத
 பிணக்கோட்ட களிறுக்குழுமபி
- ௨௫ னிணமவாயப்பெய்த டோயமகளி
 ரிணையொலியிமிழ் துணைங் கைகாசோ
 ரிணையுப மெழுந்தாட
 வஞ்சுவந்த போர்க்களத்தா
 னாண்டலை யணங்கடுபபி
- பூரியல்முத்தெருவென்ற மபாடம

- ௩௦ வயவேந்த ரொண்தருதி
 சினததீயிற பெயாபுபொங்கத
 தெறலருங் கடுதபபின்
 ஸ்றலவிளங்கிய விழுசசூபபிற
 ரெடிதகோடகை துடுபபாக
- ௩௫ வாடுறற ஆனசோறு
 நெறியறிநா கடிவாலுவ
 னடியொதுங்கிப பிறபெயராப
 படையோர்க்கு முருயா
 வமாதகட்கும் வியனறானை
- ௪௦ தென்னவற பெயரிய துன்னருந் துபபிற
 ரெனமுது கடவுட பினனா மேய
 வகாததா முருவி பொருபபிற பொருந்
 விழுசசூழிய விளங்கோடைய
 கடுஞ்சினகா கமழகடாஆக
- ௪௫ தனறுபட்ட நறுஞ்சொ னிய
 வமைருந் முயாநோ லல
 வினைநவின்ற போயானை
 சினஞ்சிறத்து களனுழக்கவு
 மாடுவெசா மலிகுஞ்சுத்து
- ௫௦ ளகலவான் து வெயிலகரப்பவும்
 வாமபரிய கடுத்திணடோ
 காறநென்னக கடி துகொடபவும்
 வாணமிது மறமைநசா
 தோண்முறையான் வீறுமுற்றவு
- ௫௫ மிருபெரு வேந்தரோடு வேளிர சாயப
 பொருதவகாச செருவெனறு
 மிலங்கருவிய வரைநீந்திச
 சுமபோழந்த விகலாறற
 லுயாநகோங்கிய விழுசசிறபரி
- ௬௦ னிலந்தந்த பேருநவி
 பொலந்தா மாபி னெடியோ னுமபன்
 மாததின்னூஉ வரையுதிகாரு
 நரையுருமி னேறனையை
 யருங்குழுமினைக் குண்டுக்கிடங்கி
- ௬௫ னுயாநகோங்கிய நிரைப்புகவி
 நெடுமதி னினைஞாயி

- லமபுமி முயிலருபபந்
 தண்டாது தலைச்சென்று
 கொண்டுநீங்கிய விழுச்சிறப்பிற
 ௭௦ நென்குமரி வடபெருங்கல
 குணகுடகட லாவெலலைத
 தொன்றுமொழிந்து தொழிலகேட்ப
 வெற்றமொடு வெறுத்தொழுகிய
 கொற்றவாதந் கோனாகுவை
 ௭௫ வானியைந்த விருமுநீர்ப
 பேளிலைஇய விரும்பெளவததுக
 கொடுமபுணரி விலங்குபோழக
 கடுங்காலொடு கரைசேர
 நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத
 ௮௦ தினனிசைய முரசமுழங்கப
 பொன்மலிந்த விழுபபண்ட
 நாடார நன்கிழிதரு
 மாடியற பெருநாவாய
 மழைமுற்றிய மலைபுரையத
 ௮௫ துறைமுற்றிய துளங்கிருக்கைத
 தெண்கடற குண்டகழிச
 சீரசானற வுயர்நெல்லி
 னூர்கொண்ட வுயர்கொற்றவ
 நீரத்தெவவு நிராததொழுவா
 ௯௦ பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத
 தோடுவழங்கு மகலாம்பிழிற்
 கயமகைய வயனிதைக்கு
 மெனறொடை வனகிழாது
 ரதரி கொளபவா பகடுபூண் டெணமணி
 ௯௫ யிரும்பு னோபபு மிசையே யென்று
 மணிபூ முண்டகதது மணனமலி கானற
 பாடவா மகளிர் குரவையொ டொலிபப
 ஒருசார, விழவுநின்ற வியலாங்கண்
 முழவுத்தோண் முரட்பொருநாக்
 ௯௦௦ குருகெழு பெருஞ்சிறப்பி
 னிருபெயர்ப பேராயமொ
 டிலங்கு மருபபிற் களிநு கொடுத்தம
 பொலந்தாமரைப் பூச்சூட்டியு

- நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதமும்
 ௧0௫ பல்குட்டுவா டிவல்கோவே
 கலையுங் கடுவேனிலொ
 டிருவானம பெயலொளிப்பினும
 வருமவைகன் மீன்பிறழினும
 வெள்ளமா ருது வினையுள பெருந
 ௧௧0 நெல்லி னோதை யரிநா கமபலை
 புளளிமிழந் தொலிகுரு மிசையே யென்றுஞ்
 சலம்புகனறு சுறவுக்கலிநா
 புலவுநீர் வியனபௌவது
 நிலவுக கானன் முழவுந் தாழைக
 ௧௧௫ *குளிரப்பொதுமபா நனிததுவ
 னினாதில் வேட்டுவா கணாசோ கமபலை
 யிருங்கழிச செறுவிட் வெள்ளுப்புப பநாகொ
 டொலியோவாக கலியாணா
 முதுவொளிலை மீக்கூறும
 ௧20 வியன்மேவல விழுசசெ வந்
 திருவகையா னிசைசான்ற
 சிறுகுடிப பெருந்தொழுவா
 குடி கெழீஇய நானிலவிராடு
 தொன்றுமொழிநது தொழிலகேடபாக
 ௧2௫ காலென்னக கடிதுராஅப
 ! நாடுகெட வெரிபாப்பி
 யாலங்கானத் தஞ்சுவான்று
 தரசுபட வமருழக்கி
 முரசுகொண்டு களமவேட்ட
 ௧௩0 வடுதிறலுயா புகழவேநேர்
 நடவா குடியுயாக்குவை
 செறவ ரரசுபெயாசுருவை
 பேருலகதது மேளநதோனா
 சீருடைய விழ்ச்சிதபாதி
 ௧௩௫ வினையதுமுதி நக விழுமுதிந்
 னிலங்குவினா யிருஞ்சேரிந்
 கட்கொண்டி ந குடிபபாகநாது
 நற்கொற்கையோர் நரைப்பொருந்
 செறந் தெய்வா கலங்கந் தலைசென

- கச0 நஞ்சுவரத் தட்கு மணங்குடைத துப்பிற்
கோழுஉன்குறைக் கொழுவலசிப
புலவ்விற் பொலிகுவை
யொன்றுமொழி யொலியிருப்பிற்
றென்பாதவா போபோறே
- கசரு யரிய வெல்லா மெனிதி னிற்கொண்
டுரிய வெல்லா மோமபாது வீசி
நனிபுகன றுறைது மெனனாதேற நெழுநது
பனிவரா சிமயக கானம போகி
யகநாடு புக்கவ ரருபபம வெளவி
- கரு0 யாண்டுபல கழிய வேண்டுபுலத துறுது
மேம்பட மரீஇய வெலபோக குரிசி
லுறுசெறுநா புலமபுக்கவா
கடிகாவி னிலைதொலைச்சி
யிழிபறியாப பெருந தண்பனை
- கருரு குளுககொடிய வெரிமேய
நாடெனுமபோ கடடாந
வசேநதவழி மாசேபப
வூரிருநதவழி பாழாந
விலங்குவனை மடமங்கையா•
- கசு0 துணங்கையஞ்சாத தழுஉமற்பப
எவையிருநத பெருமபொதியிற்
கவையடி க கடுநோகநதது
பேய்மகளிர பெயாபட
வணங்குவழங்கு மகலாங்க
- கசுரு ணிலததாறறுங் குழுஉபபுதவி
னாநதைப பெண்டி ரினைநதன ரகவக்
கொழுமபதிய குடிதேமபிச
செழுங்கேளிர் நிழலசேர
நெடுநகர் வீழ்நத கரிசுத்தாப பளளிக்
- கஎ0 குடுமிக கூகை குராலொடு முரலக
கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகை பொய்கைக்
களிறுமாய செருந்தியொடு சீண்பமன் றுந்தர
நலலோ நடநத நசைசாஸ னிலையயற்
பன்மயிரப பிணவொடு கேழ லுகள
- கஎரு வாடி முாமையின் வழிநவந் கெட்டுப
பாழா யினதின் பகைவா தேள

- மெழாஅத்தோ ளிமிழ்முழக்கின்
 மாஅத்தா ளுயர்மருப்பிற
 கடுஞ்சினத்த களிபுரப்பி
 கஅ0 விரிகடல வியன்றானையொடு
 முருகுற முத்தலைசசென்
 தகலவிசம்பி னூர்ப்பிமிழப
 பெயலுறழக் கணைசிதறிப
 பலபுரவி நீறுகைப்ப
 கஅரு வளைநரல வயிரார்ப்பப
 பீடழியக கடநதட்டவா
 நாடுகெட வெயிலவெளவிச
 சுற்றமொடு தூவறுத்தவிற்
 செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப
 கக0 வியன்கண் முதுபொழின் மணடில முற்றி
 யரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப
 பெரியோர் சென்ற வடிவழிப பிழையாது
 குடமுதற் றேன்றிய தொன்றுதொழு பிறையின்
 வழிவழிச் சிறக்கநின் வலம்படுகாற்றங்
 ககரு குணமுதற் றேன்றிய ஈரிருண் மதியிற
 தேயவன கெடுகநீர் நெவ்வ ராக்க
 முயர்நிலை யுலகமிழ்தொடு பெறினும
 பெயர்ச்சி ணீங்கிய வாய்நட் பினையே
 முழங்குகட லேணி மலர்தலை யுலகமொ
 200 பெயர்ந்த தேளத்து விழுமியோர் வரினும்
 பகைவர்க் கஞ்சிப பணிந்தொழு கலையே
 தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய
 வாணன் வைதத விழுநிதி பெறினும
 *பழிநமக் கொழுக வென்றாய விழுநிதி
 200 யீத னுள்ளமொ டிசைவேட் குவையே
 யன்னாய் நின்னொடு முன்னிலை யெவனே
 கொன்னென்று கிளகுகுவ னடுபோ ரண்ணல
 கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலங்
 கெடாது நிலைஇயர்நின் சேண்விளங்கு நலவிசை
 200 தவாபபெருக்கத தருயாண
 ரழித்தானாக் கொழுந்திறந்
 யிழித்தாபை பலசொன்றி
 பழிகமககெழுக வென்றும்பாடம்.

யுண்டானாக் கூர்நறவிற

றின்றான வினைவக

உகரு னிலனெடுக் கல்லா வெண்பல வெறுககைப

பயனற வறியா வளங்கெழு திருநகா

நரம்பின் மூலு நயமவரு முறசி

விறவியர் வறுங்கைக குறுந்தொடி செறிப்பப

பாண நுவப்பக களிது பலதரீஇக

உஉஉ கலந்தோ நுவப்ப வெயிற்பல கடைஇ

மறங்கலங்கத தலைச்சென்று

வாளுழந்ததன றுள்வாழ்த்தி

நாளீண்டிய நலகவர்க்குத்

தேரோடு பாசிதறிச

உஉரு குடுறற சுடாப்பூவின்

பாடுபுலர்ந்த நறுஞ்சாந்தின்

விழுமிய பெரியோ சுற்ற மாகக

கள்ளி னிருமபைக கலஞ்செல வுண்டு

பணிந்தோரோ தேளந தமவழி நடப்பப

உஉஉ பணியாரோ தேளம பணித்துத்திறை கொண்மா

பருந்துபறக கல்லாப பூர்வறு பாசறைப

படுகண் முரசவ காலை யியம்ப

வெடிப்படக் கடந்து வேண்டுபுலத துத்த

பணைகெழு பெருந்திறற பலவே மன்னா

உஉரு கரைபொரு திரங்குங் கணையிரு ந்நோத

திரையிடு மணவினும பலரே யுளசெல

மலர்தலை யுலக மாணடுழிந றோரே

அதனால், குணகடல கொண்டு குடகடன முற்றி

யிரவு மெல்லையும் விளக்கி விட விறியா

உஉஉ தவலு மிசையுந் ததரள் பிண்டிக

கவலையங்குழுதி னருவி யொலிப்பக்

கழைவனா சூற களிற்றின நடுங்க

வரைமுதலி னுக்கு மேறெடு வானஞெமிநது

சிறந்த பெருமபெயல சிறந்தவிற றுங்காது

குணகடற கிவாதருங் குருஉப்புண லுந்தி

நிவந்துசென நீததங் குளங்கொளச சாற்றிக

களிற்றுமாங்குங் கதிர்க்கழனி

யொளிறிலஞ்சி யடைநிவந்த

யுடைய சுடர்த்தாமரை

௨௫௦ கட்கமழு நறுநெய்தல்

வள்ளிதழ்விழ்நீல

மெல்லிலை யரியாம்பலொடு

வண்டிறை கொண்ட கமழ்பூம் பொய்கைக்

கம்புட் சேவ வின்றுயி விரிய

௨௫௧ வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர்

வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்

கரும்பி நெந்திரங் கட்பி னேதை

யள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழும்ங்

௨௫௨ கள்ளார் களமர் பெயர்க்கு மார்ப்பே

யொலிந்த பகன்றை வினைந்த சழனி

வன்கை வினைஞ ரரிப்பறை யின்கூற்

றளிமழை பொழியுந் தண்பரங் குன்றிற்

கலிகொள் சுமமை யொலிகொ ளாயந்

௨௫௩ ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப்

புணர்ந்துட னுடு மிசையே யனைத்து

மகவிரு வானத திமிழ்ந்தினி திசைப்பக்

குருகுநரல மனைமாததான்

மீன்சீவும பாண்சேரியொடு

௨௫௪ மருதஞ் சான், தண்பனை சுற்றி யொருசார்

சிறுதினை கொய்யக கவ்வை கறுப்பக

சுருங்கால வாகி னிருங்கூரல் புலர

வாழ்ந்த குழுமபிற் றிருமணி கிளர

வெழுந்த கடற்றி னொன் கொழிப்பப்

௨௫௫ பெருங்கவின் பெற்றி னன், நெளவி

மடக்கட பிணையொடு மறுஞ்சை வுகளச

சுடாப்பூங் கொன்றை தாஅய வண்

பாஅ யன்ன பாறை யணிந்து

நீலத சன்ன பைமபயிர் மிசைக்கொழும்

௨௫௬ வெள்ளி யன்ன வெள்ளி யுதிர்ந்து

சுரிபுகிழ் முகண்டையொடு முல்லை தாஅய்

மணிமரு ணெய்த லுறழக காமா

துணிநீர மெல்லவற றெய்யிலொடு மலர

வல்லோன் றைஇய வெறிகளங் கடுப்ப

௨௫௭ முல்லை சான்ற புறவணின் தொருசார்

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வித்திய

- குறுங்கதிர்த் தோரை நெடுங்கா லையவி
யைவன வெண்ணெலொ டரிலகொள்பு நீடி
யிஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும
- ௨௬௦ பலவேறு தாரமொடு கலலகத திண்டித
தினைவினை சாரற கிளிகடி பூசன்
மணிப்பூ வவனாக் குருஉத்தனிர மேயு
மாமா கடியுங் கானவா பூசல்
சேனோ னகழ்ந்த மடிவாயப பயம்பின்
- ௨௬௫ வீழ்முதக் கேழ லட்ட பூசல்
கருங்கால வேங்கை யிருஞ்சினைப் பொங்கர்
நறுமபூக் கொய்யும பூச ஶ்ருங்கே
மேறடு வையபுவிப பூசல்லா டனைத்து
மிலங்குவென் ளருவியொடு சிலம்பகத திரட்டக
- ௩௦௦ கருங்காற குறிஞ்சி சான்ற வெறபணிந
தருங்கடி மாமலை தழீஇ யொருரா
ரிருவெதிரப் பைந்தூறு கூரெரி நைப்ப
கிழகத யானை மேயபுலம படரக
கவிதத வியவ ரியநதொட்டனன
- ௩௦௫ கண்ணிடு புடையூஉத துடை கவினழிந்
தருவி யானற வணியின் மாமலை
வைகண டன்ன புனமுனி யங்காட்டுக்
கமஞ்சுழ் கோடை விடரக முகந்த
காலுறு கடலி னெலிகஞ்ஞ சுமமை
- ௩௧௦ யிலைவேய் குரமபை யுழையநட் பளளி
யுலலைக் கணணி வனசொ லிளைஞா
சிலையுடைந் நையா கவலை காப்ப
நிழலுரு விழந்த வேணிமகுன தந்தப
பாலை சான்ற கூருசேந் தொருசா
- ௩௧௫ முழங்குகட் தந்த விளங்குகதிர முதந்
மாமபோழ்ந் தறுதந் கண்ணை ரிலங்குவனைப்
பாநர் தந்த பலவேறு கூல்
மிருங்கழிச செறுந்ந ரீமபுனி வெள்ளுப்பபு
பரந்தோங்கு வரைப்பின் வனகை தமிழா
- ௩௨௦ கொழுமீன் குறைஇய துடிக்கட் டெனியல்
விழுமிய நாவாய பெருநீ ரோசசநா
நனந்தலைந் தேளத்து நன்கல் னுயம்மா

- புணர்ந்துடன் கொணர்ந்த புரவியொ டனைத்தும்
வைக றோறும் வழிவழிச சிறப்ப
௩௨௫ நெய்தல் சான்ற வளம்பல பயின்றாங்
கைம்பாற் றிணையுங் கவினி யமைவா
முழவிமிழு மகலாங்கண்
விழவுநின்ற வியன்மறுகிற
துணங்கையந் தழுவின மணங்கமழ் சேரி
௩௩௦ யின்கலி யாணாக குழுஉப்பல பயின்றாங்குப்
பாடல் சான்ற நனனுட்டு நடுவட்
கலைதாய வுயாசியபுது
மயிலகவு மலிபொங்கர்
மந்தி யாட மாவிசும புகந்து
௩௩௫ முழங்குகால பொருந் மரமபயில காலி
னியங்குபுனல் கொழித்த வெண்டலைக் குவவுமணந்
கான்பொழி றழீஇய வடைகரை தோறுந்
தாதுகுழ் கோங்கி பூமல தாஅயந்
கோதையி னொழுதம விரிநீர் நல்வா
௩௪௦ லவிரைல வையைந் துறைதுறை தோறும்
பல்வேறு பூத்திரட் டண்டலை சுற்றி
யழுந்துபட் டிருந் பெருமபா ணிருக்கையு
நிலனும் வளனுங் கண்டமை கல்லா
விளங்குபெருந் திருநின் * வான விறல்வே
௩௪௫ ளமும்பி லன்ன நாடிழந் தனருங்
கொழும்பல் பதிய சூடியிழந் தனருந்
தொன்குறுத் துறையுந் துப்புத்தர வந்த
வண்ணல் யானை யடுபேரா வேந்த
ரின்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப்
௩௫௦ பன்மா றோட்டிப பெயாபுறம் பெறறு
மண்ணுற வாழ்ந்த மணிநீர்க் கிடங்கிங்
விண்ணுற வோங்கிய பலபடைப் புரிசைத்
தொலவளி நிலைஇய வணங்குடை நெடுநிலை
நெய்படக கரிந்த திண்போர்க் கதவின்
௩௫௫ மழையாடு மலையி னிவந்த மாடமொடு
வையை யன்ன வழக்குடை வாயில
வகைபெற வெழுந்து வான மூழ்கிங்

- * சில்காற் நிசைக்கும் பல்புழை நல்லில்
 யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெருவிற்
 ௩௬௦ பல்வேறு குழாஅத் திசையெழுந் தொலிப்பு
 மாகா லெடுத்த முந்நீர் போல
 முழங்கிசை நன்பணை யறைவனர் னுவலக்
 கயங்குடைந் தன்ன வியந்தொட் டி மிழிசை
 மகிழ்ந்தோ ராடுங் கலிகொள் சும்மை
 ௩௬௧ யோவுககண் டன்ன விருபெரு நியமததுச
 சாறயர்ந் தெடுத்த வருவப பற்கொடி
 வேறுபல பெயர வாரெயில கொளககொள
 நாடோ றெடுத்த நலமபெறு புனைகொடி
 நீஷாவித் தன்ன நிலவுவேற் றுணையொடு
 ௩௬௨ புலவுப்படக கொன்று மிடைதோ லோட்டிப்
 புகழ்செய் தெடுத்த விறல்சா னன்கொடி
 களளின் களிநவில் கொடியொடு நன்பல
 பல்வேறு குழுஉக்கொடி பதாகை நிலைஇப்
 பெருவரை மருங்கி னருவியி னுடங்கப்
 ௩௬௩ பனைமீன் வழங்கும வளைமேய் பரபபின்
 வீங்கு நோன்கயி றரீஇயிதை புடையூக்
 கூம்புமுதன் முருங்க ஷெற்றிக காயந்துடன்
 கடுங்காற் றெடுபபக் கலபொரு துரைஇ
 நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல
 ௩௬௪ விருதலைப் பணில மாப்பச சினஞ்சிறந்து
 கோலோர்க் கொன்று மேலோர் விசி
 மென்பிணி வன்றொடா பேணாது காழ்சாய்ததுக்
 கந்துநீத் துழிதருங் கடாஅ யாணையு
 மங்கண்மால் விசுமபு புதைய வளிபோழ்ந்
 ௩௬௫ தொண்கதிர் ஞாயிற் றாறளவாத் திரிதருஞ்
 செங்கா லன்னததுச் சேவ லன்ன
 குருஉமயிர்ப் புரவி யுராவிற் பரிநிமிர்ந்து
 காலெனக் கடுக்குங் கவின்பெறு தேருங்
 கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிற்றவி
 ௩௬௬ னடிபடு மண்டிலத் தாதிபோகிய
 கொடிபடு சுவல விடுமயிர்ப் புரவியும்
 வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற்
 கள்ளார் களம ரிருஞ்செரு மயக்கமு

- மரியவும் பெரியவும் வருவன டெயர்தவிந்
 ௩௯௫ தீம்புழல் வுல்சிக் கழற்கான் மழவர்
 பூந்தலை முழவி னோன்றலை கடுப்பப்
 பிடகைப் பெய்த கமழ்நறும் பூவினர்
 பல்வகை விரித்த வெதிர்பூங் கோதையர்
 பலர்தொகு பிடித்த தாதுகு சுண்ணத்தர்
 ௪00 தகைசெய் தீஞ்சேற் நின்னீர்ப் பசுங்காய்
 நீடுகொடி யிலையினா கோடுசுடு னூற்றின
 ரிருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப
 வின்னுயி ரஞ்சி யின்னா வெய்துயிராத
 தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பின்பைப
 ௪0௫ பல்வேறு பண்ணியந் தழீஇததிரி விலைமுடி
 மலைபுரை மாடத்துக் கொழுநிழ விருததர
 விருங்கடல் வான்கோடு புரைய வாருற்றுப
 பெரும்பின் னிட்ட வானரைக் கூந்தலா
 நன்னா நலத்தர் தொன்முது பெண்டிர்
 ௪௧௦ செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை
 செல்கடர்ப் பசுவெயிற் றோன்றி யன்ன
 செய்யர் செயிர்த்த நோக்கினர் மடக்க
 னைஇய கலுழு மாமையர் வையெயிறறு
 வார்ந்த வாயர் வணங்கிறைப பணைததோட்
 ௪௧௫ சோர்ந்துகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத
 தொய்யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை
 *மையுக் கன்ன மொயயிருங் கூந்தன்
 மயிவிய லோரு மடமொழி யோருங்
 *கைஇ மெல்லிதி நெதுங்கிக் கையெறிந்து
 ௪20 கல்லா மாந்தரொடு நருவனர் திளைப்பப்
 புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற
 காம ருருவிற் றும்வேண்டும பண்ணியங்
 கமழ்நறும் பூவொடு மனைமனை மறுக
 மழைகொளக் குறையாது புனலபுக மிகாது
 ௪2௫ கரைபொரு திரங்கு முந்நீர் போலக்
 கொளக்கொளக் குறையாது தரத்தர மிகாது
 கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி
 யாடுதுவன்று விழவி னுடாந் தன்றே
 மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூட

- சுரு0 னுளங் காடி நனந்தலைக் கம்பலை
வெயிற்கதிர் மழுங்கிய படர்கூர் ஞாயிற்றுச்
செக்க ரன்ன சிவந்துதுணங் குருவீற்
கண்பொரு புகூஉ மொண்பூங் கலிங்கம்
பொன்புண வாளொடு பொலியக் கட்டித்
- சுரு1 திண்டேர்ப் பிரம்பிற் புரளுந் தானைக்
கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொய்ப்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன்
மணிதொடர்ந் தன்ன வெண்பூங் கோதை
யணிகிளர் மார்பி னொமொ டனைஇக்
- சுரு2 காலியக் கன்ன கதழ்பரி கடைஇக்
காலோர் காப்பக் காலெனக் கழியும்
வான வண்கை வளங்கெழு செலவர்
நாண்மகி ழிருக்கை காண்மார பூனெடு
தெள்ளரிப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வெள்ளழற்
- சுரு3 றுவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை
யணங்குவீழ் வன்ன பூந்தொடி மகளிர
மணங்கமழ் நாற்றந் தெருவுடன் கமழ
வொண்குழை திகழு மொளிகெழு திருமுகந்
திண்கா மேற்ற வியலிரு வினிலாதந்
- சுரு4 தெண்கடற் றிராயி னைசவனி புடைப்ப
நிராநிலை மாடத தாமியந் தோறு
மழைமாய் மதியிற் றேன்றுபு மறைய
நீரு நிலனுந் தீயும வனியு
மாக விசும்போ டைநதுட னியற்றிய
- சுரு5 மழுவா னெடியோன் றலைவ னாக
மாசற விளங்கிய யாக்கையர் சூழ்சுடா
வாடாப பூவி னிமையாநாட்டத்து
நாற்ற வுணவி னுருகெழு பெரியோர்க்கு
மாற்றரு மரபி னுயர்பவி கொடுமா
- சுரு6 ரந்தி விழுவிற் றூரியங் கறங்கத
திண்கதிர் மதாணி யொண்குறு மாக்களை
யோம்பினர்த தழீஇத தாமபுணர்நது முயங்கித்
தாதணி தாமரைப போதுபிடித் தாங்குத்
தாமு மவரு மோராங்கு விளங்குக
- சுரு7 காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினா புகையினி நொழுவுனர் பழிச்சிச

சிறந்துபுறங் காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்
சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி
விழுச்சி டொய்திய வொழுக்கமொடு புணர்ந்து

சௌ நிலமமா வையத் * தொருதா மாசி

யுயர்நிலை யுலக மிவனின் றெய்து
மறநெறி பிழையா வன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேள யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன வந்தனா பள்ளியும

சௌநு வண்டுபடப் பழுதிய தேனார் தோற்றத்துப

பூவும் புகையுஞ் சாவகா பழிச்சச
சென்ற காலமும வரூஉ மமயமு
மின்றிவட் டோன்றிய வொழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து
வானமு நிலனுந் தாழுழு துணருஞ்

சௌ0 சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை

யான்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோனமார்
கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க கரண்டைப
பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நலகுவாக்
கயங்கண் டன்ன வயங்குடை நகரத்துச

சௌநு செம்பியன் றன்ன செஞ்சுவர் புனைந்து

நோக்குவிசை தவிர்ப்ப மேக்குயர்ந் தோங்கி
யிறுமபூது சான்ற நறுமபூளு சேக்கையுங்
குன்றுபல குழீஇப பொலிவன தோன்ற
வச்சமு மவலமு மாவமு நீக்கிச

சௌ0 செற்றமு முவகையுஞ் செய்யாது காதது

ஞெமன்கோ லன்ன செமமைத தாகிச
சிறந்த கொள்கை யறங்கு ரவையமு
நறுஞ்சாந்து நீவிய கேழ்கிள ரகலத
தாவுதி மண்ணி யவிராதுகின் முடிதது

சௌநு மாவிசுமபு வழங்கும் பெரியோர் போல

நன்றுந் தீதுந் கண்டாய்ந் தடக்கி
யன்பு மறனு மொழியாது காததுப
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாயபுகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாககளு

௯00 மறநெறி பிழையா தாற்றி னொழுக்கி

குறும்பல் குழுவிற குன்றுகண் டன்ன
பருந்திருந் துக்க்கும பன்மா ணலலிற

பல்வேறு பண்டமோ ழேன்மவிந்து கவினி
மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்

௧௦௫ பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர்நரு
மழையொழுக் கறாஅப பிழையா வினையுட்
பழையன் மோகூ ரவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசா தோன்றி யன்ன

௧௧௦ தாமேளந தோன்றிய நார்பெருங் குழுவங்
கோடுபோழ் கடைநருந் திருமணி குயினருஞ்
சூடுறு நன்பொன் சுடரிழை புனைநரும்
பொன்னுரை காண்மருங் கவினகம் பகர்நருஞ்
செம்புநிறை கொண்மரும் வம்புநிறை முடிநரும்

௧௧௫ பூவும் புகையு மாயு மாக்களு
மெண்வகைச் செயதியு முவமங் காட்டி
றுண்ணிதி னுணர்ந்த றுழைந்த நோக்கிற
கண்ணுள் வினைஞரும் பிறருங் கூடித்
தெண்டிரை யவிரறல கடுபப வொண்பல

௧௨௦ குறியவு நெடியவு மடிதருஉ விரிததுச
சிறியரும் பெரியருங் கமமியா குழீஇ
நாலவேறு தெருவினுங் காஹ நிறறாக
கொடும்பறைக் கோடியா கடுப்புடன் வாழ்த்துந்

*தண்கட னுட னெண்பூங் கோதை

௧௨௫ பெருநா ளிருக்கை விழுமியோர் குழீஇ
விழைவுகொள் கம்பலை கடுபபப் பலவுடன்
சேறு நாற்றமும் பலவின் சுளையும்
வேறுபடக் கவினிய தேமாங் கனியும்
பல்வே றுருவிற் காயும் பழனுங்

௧௩௦ கொண்டல் வளர்ப்பக் கொடிவிடுபு கவினி
மென்பிணி யவிழ்ந்த குறுமுறி ட யடகு
மமிர்தியன் றன்ன திஞ்சேற்றுக் கடிக்கையும்
புகழ்படப பண்ணிய பேருன சோறுங்
சீழ்செல விழ்ந்த சிழங்கொடு பிறவு

௧௩௫ மின்சோறு தருநர் பல்வயி னுகா
வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம்
பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் படடினத்

* தெண்கடனுடனென்றும் பாடம்.

† அடருமென்றும் பாடம்.

- தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கல்லென
நனந்தலை வினைஞர் கலங்கொண்டு மறுகப்
௧௪௦ பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவுத்திரை யோத
மிருங்கழி மருவிப் பாயப் பெரிதெழுந்
துருகெழு பானுள் வருவன பெயர்தலிற்
பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தற்றே
யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை
- ௧௪௧ யொண்குட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து
சென்ற ஞாயிறு நன்பகற் கொண்டு
குடமுதற் குன்றஞ் சேரக் குணமுத
னாண்முதிர் மதியந் தோன்றி நிலாவிரிபு
பகலுரு வுற்ற விசுவர நயந்தோர்
- ௧௪௨ காத லின்றுணை புணர்மா ராயிதழ்த்
தண்ணறுங் கழுநீர் துணைபப விழைபுணையூஉ
நன்னெடுங் கூந்த னறுவிரை குடைய
நாந்த மரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக
மென்னூற் கலிங்கங் கமழ்புகை மடுப்பப
- ௧௪௩ பென்மகிழ் வுற்ற பிணைநோக்கு மகளிர்
நெடுஞ்சுடர் விளக்கங் கொளீஇ நெடுநக
ரெலலை யெல்லா நோயொடு புருந்து
கல்லென் மலை நீங்கநா னுக்கொள
வேழ்புணர் சிறப்பி னின்றொடைச் சீறியாழ்
- ௧௪௪ *தாழ்ப்பயற் கணைஞரல் கடுப்பப் பண்ணுப்பெயர்த்து
வீழ்துணை தழீஇ வியலவிசம்பு கமழ
நீர்திரண் டன்ன கோதை பிறக்கிட்
டாய்கோ லவிர்தொடி விளங்க வீசிப
போதவிழ் புதுமலர் தெருவுடன் கமழ
- ௧௪௫ மேதகு தகைய மிகுநல மெய்திப
பெருமபல குவளைச சுருமபுபடு பன்மலா
திறந்துமோர் தன்ன சிறநதுகமழ் நாற்றத்துக
கொண்டன் மலர்ப்புதன் மானபூ வேயந்து
துண்பூ னாகம் வடுக்கொள முயங்கி
- ௧௪௬ மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து
சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த
விளமபல் செல்வர் வளநதப வாங்கி
துண்டா துண்டு வறும்பூத துறக்கு

- மென்சிறை வண்டி ன் மானப புணர்ந்தோர்
 ௫௭௫ நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுறந்து,
 பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்
 கொழுங்குடிச் செலவரும் பிறரு மேய
 மணம்புணர் தோங்கிய வணங்குடை நலவி
 லாயபொன் னவிர்தொடிப் பாசிழை மகளி
 ௫௮௦ ரொண்சுடர் விளக்கத்துப் பலருடன் றுவன்றி
 நீன்ற விசம்பி லமாந்தன ராம
 வானவ மகளிர் மானக கண்டோர்
 நெஞ்சு நடுக்குறுகக் கொண்டி மகளிர்
 யாம நல்யாழ் நாப்ப ணின்ற
 ௫௮௫ முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடிக் குண்டிநீர்ப்
 பனித்துறைக் குவவுமணன் முனைஇ மென்றளிக
 கொழுங்கொம்பு கொழுதி நீர்நனை மேவ
 நெடுந்தொடாக குவளை வடிமபுற வடைச்சி
 மணங்கமழ் மனைதொறும பொய்த லயரக
 ௫௯௦ கணங்கொ ளவுணர்க் கடந்த பொலந்தார
 மாயோன மேய வோண நனனாட்
 கோணந தினற வடுவாழ் முகத்த
 சாணந தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை
 மறங்கொள் சேரி மாறுபொரு செருவின
 ௫௯௫ மாறு துற்ற வடுபபடு நெற்றிச
 சுரும்பார் கண்ணிப் பெருமபுகன் மறவா
 கடுங்கனி றோட்டலிற் காணுந ரிட்ட
 நெடுங்கரைக் காழக நிலம்பர லுருபபக
 கடுங்கட் டேறன் மகிழ்சிறந்து திரிதரக்
 ௬௦௦ கணவ ருவபபப புதலவாப பயந்து
 பனைதேந் திளமுலை யமுக முறப
 புலவுபுபுனிது தீர்த்து பொலிந்த சுற்றமொடு
 வளமனை மகளிர் குளநீ ரயரத
 திவவுமெய்ந் திறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி
 ௬௦௫ குரலுணர் நல்யாழ் முழுவோ டொன்றி
 றுண்ணீ ராகுளி யிரட்டப் பலவுட
 னொண்சுடர் விளக்க முந்துற மடையொடு
 நன்மா மயிலின் மென்மெல வியலிக்
 கடுஞ்சூன் மகளிர் பேணிக்கை தொழுது
 ௬௧௦ பெருந்தோட் சாலினி மடுபப வொருசா

- ரருங்கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ
யரிக்கூடினனியங் கறங்கநேர் நிறுத்துக்
கார்மலர்க் குறிஞ்சி சூழிக் கடம்பின்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணித் தழுஉப்பிணையூஉ
- ௭௭௭ மன்றுதொறு நின்ற குரவை சேரிதொறு
முரையும் பாட்டு மாட்டிம வினாஇ
வேறுவேறு கம்பலை வெறிகொள்பு மயங்கிப்
பேரிசை நன்னன் பெருமபெயர் நன்னாட்
சேரி விழவி னார்ப்பெழுந் தாங்கு
- ௭௭௮ முந்தை யாமஞ் சென்ற பின்பைப்
பணிலங் கலியவிந் தடங்கக் காழ்சாய்த்து
நொடைநவி நெடுங்கடை யடைத்து மடமத
நொள்ளிழை மகளிர பள்ளி யயர
நலவரி யிருஅல புரையு மெல்லடை
- ௭௭௯ யயிருருப புறற வாடமை விசயங்
கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகந்
தீஞ்சேற்றுக் கூவியா தூங்குவன ருறங்க
விழவி னுடம வயிரியர் மடியப்
பாடான் றவிந்த பணிககடல புரையப்
- ௭௮௦ பாயல வளர்வோர் கண்ணினிது மடுப்பப்
பானாட் கொண்ட கங்கு விடையது
பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாய்கோற்
கூறறக கொஃதோ கழுதொடு கொட்ப
விரும்பிடி மேளநதோ லன்ன விருள்சேர்பு
- ௭௮௧ கல்லு மாணந் துணிக்குங் கூமைத
தொடலை வாளா தொடுதோ லடியர்
குறங்கிடைப் பதித்த கூர்நனைக் குறும்பிடிச்
சிறந்த கருமை நுண்வினை நுணங்கற
னிறங்கவாபு புனைந்த நீலக் கச்சினர்
- ௭௮௨ மென்னு லேணிப் பன்மாண் சுற்றினர்
நிலைக முனியர் கலனசைஇக் கொட்குங்
கண்மா ருடவ ரொடுகக மொற்றி
வயக்களிது பார்க்கும வயப்புலி போலத
துஞ்சாக் கண்ண ரஞ்சாக் கொள்கைய
- ௭௮௩ ரறிந்தோர புதழ்ந்த வாண்மையர் செறிந்த
தூல்வழிப் பிழையா நுணங்குநுண் டோர்ச்சி
யூர்காப பாள னுக்கருங் கணையினர்

- தோவழங்குத் தெருவி னீர்திரண் டொழுத
மழையமைந் துற்ற வரைநா ளமயமு
சுரு0 மசைவில் ரொழுந்து நயம்வந்து வழங்குவிற்
கடவுள வழங்குந கையறு கங்குலு
மசச மறியா தேம மாகிய
மறறை யாமம பகலுறக் கழிப்பிப
போதுபிணி விட்ட கமழ்ந்நும பொயகைத்
சுருரு தாதுண் டுமபி போது முானறாந்
கோத லந்தணா வேதம பாடச
சீரினிது கொண்டு நரமபிணி தியக்கி
யாமோரா மருதம பண்ணக நாமோரா
கடுங்கனிநு கவளந கைபப நெடுநதோப்
சுசு0 பணைநிலைப் புரவி புல்லுணைத் தெவிட்டப்
பலவேறு பண்ணியக் கடைமெழுக் குறுப்பக்
கள்ளோர் களிநொடை நுவல் விலலோ
நயந்த காதலர் கவவுப்பிணித் துஞ்சிப்
புலாந்துவிரி விடிய லெய்த விருமபிக்
சுசுரு கண்பொரா வெறிக்கு மின்னுககொடி புரைய
வொண்பொ னவிரிழை * தெழிப்ப வியலித்
திண்சுவா நலலிற் கதவநீ கரைய
வுண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாவிற
பழஞ்செருக் காளா தழங்குகுர ரேன்றச
சுஎ0 சூதர் வாழ்த்த மாகதர் நுவல்
† வேதா ளிகரொடு நாழிகை யிசைப்ப
விமிழ்முர சிரங்க வேறுமாறு சிலைப்ப
பொறிமயிர வாரணம வைகறை யியமப
யாணையங் குருகின் சேவலொடு காம
சுஎரு ரன்னந கரைய வணிமயி லகவப்
பிடிபுணா பெருங்கனிநு முழங்க முழுவலிக்
கூட்டுறை வயமாப புலியொடு குழை
வான நீங்கிய நீனிற விசுமபின்
மின்னுசிமிந தனைய ாகி நறவுமகிழ்ந்து
சுஅ0 மாணிழை மகளிர் புலந்தனா பரிந்த
பருஉககா ழாரகு சொரிந், முகதமொடு
பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக் கென்ன

* தெளிப்ப வென்றும பாடம்.

† வேதாளிய ரென்றும பாடம்.

- வம்மென் குரும்பைக் காய்ப்படுபு பிறவுந்
தருமணன் முற்றத் தரிஞ்மி றுர்ப்ப
௭௮௬ மென்பூஞ் செமமலொடு நன்கலஞ் சிப்ப
விரவுததலைப் பெயரு மேம வைகறை
மைபடு பெருந்தோண் மழவ ரோட்டி
யிடைப்புலத் தொழிந்த வேரதுகோட் டியானை
பகைப்புலங் கவாந்த பாய்பரிப் புரவி
௭௯௦ வேல்கோ லாக வான்செல நூறிக்
காய்சின முன்பிற் கடுங்கட் கூளிய
ஞர்சடு விளக்கிற் றந்த வாயமு
நாடுடை நல்லெயி லணங்குடைத தோட்டி
நாடொறும விளங்கக் கைதொழுதப் பழிசகி
௭௯௬ நாடா வந்த விழுக்கல மனைததுங்
கங்கையம பேரியாறு கடற்படர்ந் தாஅங்
களந்துகடை யறியா வளங்கெழு தாரமொடு
புத்தே ஞலகங் கவினிக் காண்வா
மிக்குப்புக் கெய்திய பெரும்பெயர் மதுரை
௭௯௯ சினைதலை மணந்த சுருமபுபடு செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யவிழ்ந்த காவிற்
சுடர்பொழிந் தேறிய விளங்குகதிர ஞாயிற
றிலங்குகதி ரிளவெயிற றேனறி யன்ன
தமனியம வளைஇய தாவில விளங்குழை
௭௯௯ நிலமவிளக குறுபப மேநகப பொலிந்து
மயிலோ டன்ன சாயன் மாவின
றளிரே ரன்ன மேனிக் தளிர்ப்புறத
தீர்க்கி னருமபிய திசையா கூரெயிற
றெண்குழை புணரிய வண்டாழ் காதிற்
௭௯௯ கடவுட்கயந் தமனற் சுடரிதழ்ந் தாமரைத
தாதுபடும் பெருமபோது புரையும் வாண்முக்க
தாயதொடி மகளிர் நறுந்தோள புணர்ந்து
கோதையிற பொலிந் தசேக்கைத் துஞ்சித்
தெருந்துதுயி லெடுப்ப வினிதி னெழுந்த
௭௯௯ நிணகா நூர நீவிக் கதிர்விடு
மொண்கா நூரங் கவைஇய மார்பின
வரிக்கடைப பிரச மூசுவன மொய்ப்ப
வெருததந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியத்
பொலஞ்செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம்

- ௭௨௦ வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடர்வரச்
சோறமை வுற்ற நீருடைக் கலிங்க,
முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ.
வல்லோன றைஇய வரிபபுனை பாவை
முருகியன் றன்ன வருவினை யாகி
- ௭௨௫ வருபுனற கற்சிறை கடுபப விடையறுத்
தொன்னு ரோட்டிய செருபபுகன் மறவர்
வாள்வலம் புணர்ந்தநின் றுளவலம் * வாழ்த்த
விலலைக் கவைஇக கணைதாங்கு மாரபின்
மாதாங் தெழுத்ததோண் மறவாத தம்மின்
- ௭௩௦ கல்விடித தியற்றிய விட்டுவாய்க் கிடங்கி
னலலெயி னுழந்த செல்வர்த தம்மின்
கொலலேற்றுப பைந்தோல் சீவாது போராதத
மாக்கண் முரசு மோவில கறங்க
† வெரிநிமிர் தன்ன தானை நாபபட்
- ௭௩௫ பெருநல யானை போராகளாத தொழிய
விழுமிய வீழ்ந்த குரிசிலாத தமமின்
புரையோகருத தொடுதூ பொலம்பூந துமபை
நீயா ரென்னுது முறைகருதுபு சூட்டிக
காழ்மண் டெஃகமொடு கணையலை கலங்கிப
- ௭௪௦ பிரிபினை யரிந்த நிறஞ்சிதை கவயத்து
வானத தன்ன வளநகா பொறப
நோன்குறட டன்ன வுன்சாய மாரபி
னுயாத வுதவி யுககலாத தமமி
னிவந்த யானை கண்கிரை கவாந்த
- ௭௪௫ புலர்ந்த சாந்தின் விரவுபபூந தெரியற
பெருஞ்செ யாடவர்த தமமின் பிறரும
யாவரும் வருந வேனோருந் தமமென
வரையா வாயிற் செறாஅ திருந்து
பாணா வருந பாடடியா வருந
- ௭௫௦ யாணாப புலவரொடு வயிரியா வருகென
விருங்கினை புர க்கு மிவலர்க் கெலலாங்
தொடிஞ்சி நெடுந்தோ களிற்றெழும் வீசித்
கனந்தோறுங் கள்ளரிபப
மரந்தோறு மைவீழ்ப்ப

* பழிச்ச வென்றும் பாடம்.

† எரிநிகழ்ந் தென்றும் பாடம்

- எருடு நிணவூன்குட் டிருக்கமைய
 நெய்கனிந்து வறையார்ப்பக்
 குருஉககுப்பபுகை மழைமங்குலிற
 பரந்துதோன்றா வியனகராற
 பல்சாலை முதுகுடுமியி
- எக0 னலவேள்வித துறைபோகிய
 தொல்லாணை நல்லாகிரியா
 புணாகுட் டெண்ட புதழ்சால் சிறப்பி
 னிலநதரு திருவி னெடியோன போல
 வியப்புஞ் சாலபுஞ் செமமை சான்றோ
- எசுரு பலாவாய்ப் புதாறு சிறப்பிற் றோன்றி
 யரியதந்து குடியகற்றிப
 பெரியகற் நிசைவிளக்கி
 முந்நீா நாபபண ஞாயிறு போலவும்
 பன்மீ னடுவட் டி ங்களா போலவும்
- எஎ0 பூதத சுற்றமொடு பொலிந்தினிது விளங்கிப
 பொய்யா நலவிசை சிறுதத புனைதாப
 பெரும்பெயா மாறன றலைவ னாகக
 கடந்தடு வாயவா ளினமபல கோச
 ரியனெறி மரபினின வாய்மொழி தேட்டப
- எஎரு பொலம்பூ ணைவ ருட்படப புதழ்நத
 மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன
 ரவரும பிறருந் துவன்றிப பொறபு
 விளங்கும புதழவை சிறபுதழ் தேததத
 விளங்கிழை மகளிர் பொலங்கலக் தேந்திய
- எஅ0 மணங்கமழ் தேறன் மடுப நாளா
 மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும
 வரைந்துகீ பெறந் கூலா ழியையே

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு மாங்குடி மருதனா மதரைக்காஞ்சியெனது மதரைப்பெயரா னன்றித் திணைப்பெயராத பெயாகறினா இததிணைப்பெயர் பன்னிருபடலமுதலிய ளங்களாற்குறிய திணைப்பெயரன்று; தொல்காப்பியனாற்குறிய திணைப்பெயரிற் பாருளே இப்பாட்டிற்குப் பொருளாகக் கோடலின் வஞ்சி மேறசெல்லலானும், ாஞ்சி எஞ்சாதெகிசென்றுன்றலானும் “வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண மாறே” னப் பன்னிருபடலத்திற்குறிய திணைப்பெயா இப்பாட்டிற்குப் பொருளன்மையு ளர்க. அவர் முதுமொழிக்காஞ்சிமுதலியவற்றைப் பொதுவியலென்று ஒர்படல ாக்கிக்கூறலின், அவை திணைப்பெயராகாமையுணர்க.

இனி மதுரைக்காஞ்சியென்றதற்கு மதுரையிடத்து அரசரிடக்குக் கூறிய காஞ்சி யென விரிக்க இஃது உருபுமொருளும் உடன்றொக்கது. * “காஞ்சி தானே பெ ருந்திணைப் புறனே” என்பதனை காஞ்சி பெருந்திணைக்குப் புறனாயிற்று. அது + “பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் றானு - நிலலா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.” என்ப தாம் இதன்பொருள் பாங்கு அருஞ்சிறப்பின் - தனக்குத் துணையல்லாத வீடுபே றுநிமித்தமாக, பல் ஆற்றானும் - அறம் பொருள் இனபமென்னும் பொருட்பகுதியா னும், அவற்றுட்பகுதியாகிய உயிரும் யாககையும் செல்வமும் இளமையு முதலிய வற்றானும், நிலலா உலகம் புல்லிய நெறித்தது - நிலைபெறில்லாத உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினை உடைத்து அக்காஞ்சியென்றவாறு எனவே வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறுநிலையாமை சான்றோரையுங் குறிப்பினது காஞ்சித்திணை யென்பதுபொருளாயிற்று.

இச்செய்யுட்புலவா இப்பொருளேகோடலின, யாம இப்பொருளேதர உரைகூ றுகின்றும்

[ஓங்குதிரை வியன்பரப்பி, நெலிமுந்நீர் வரம்பாக] வியன் பரப்பின் ஓங்கு திரை ஒலி முந்நீர் வரம்பாக— அகலததையுடைய தாகிய நீர்ப்பரப்பின்கண்ணே ஓங் குதிரை ஒலிக்குங் கடல் எல்லையாக,

தேன் தூங்கும் உயா சிமயம் மலை நாரிய வியன் ஞாலதது— தேனிறுலதூங் கும் உயர்ந்த உச்சியையுடைய மலைகள்தோன்றிய அகலததையுடைய ஞாலத்தின்க ண்ணே,

வலம் மாதிரத்தான வளி கொட்ப— வலமாக ஆகாயத்தின்கண்ணே காற்றுச சுழல,

வியன் நாணமீன் நெறி ஒழுக— அகலததையுடைய நாணமீன்கள் தாம் நடக்கு நெறியின்கண்ணே நடக்க,

பகற செய்யும் செஞ்ஞாயிறும்— பகற்பொழுதை உண்டாகருஞ் சிவந்தபக லோனும்,

இரவுச் செய்யும் வெணடிங்கனும்— இராப்பொழுதை உண்டாசுகும் வெள்ளிய மதியும்,

மை தீர்த்து கிளாந்து விளங்க— குற்றமற்றது தோன்றிவிளங்க,

மழை தொழில உதவ — மேகம் தானே பெய்தாறொழிலை வேண்டுககாலத் தேதர,

உழவுத்தொழிறகு உதவவென்றுமாம்

மாதிரம் கொழுக்க— திசைகளெல்லாந் தழைப்ப,

மலைகள் விளைந்துகொழுக்கவென்றுமாம்

[தொடுப்பி னாயிரம் வித்தியது வீனைய] தொடுப்பின் வித்தியது ஆயிரம் வீனைய— ஒருவிதைப்பின்கண்ணே விதைத்தவிதை ஆயிரமாகவீனைய,

நிலனும்—வீணிலங்கனும்,

மரனும்—மரங்கனும்,

பயன் எதிர்பு நாத — பல்லுயிர்க்குந் தம்பயன்கொடுத்தலை ஏறட்டுக்கொண்டு தழைப்ப,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஉ

நோய் இகந்து நோக்கு விளங்க— மக்கட்குப் பசியும்பிணியுநீங்கி அழகுவிளங்க,
[மேதக மிகப்பொலிந்த, வோங்குநிலை வயக்களிறு:] மிகப் பொலிந்த ஒங்குநிலை
வயக் களிறு மேதக — அறவும்பொல்லிவுபெற்ற உலகத்தைத்தாங்குதல் வளருந்தன்
மையையுடைய வலியையுடையவாகிய திக்கயங்கள் இவர்தாங்குதலின் வருத்தம்
ற்று மேம்பாடுதக,

சுருளும் படியுமாகப்பண்ணினவிடத்துப் பணணிநிற்கும் யானையென்றுரைப்பா
ருமுளர்

[கண்டிதண்டாக் கட்கினபத, துண்டிதண்டா மிகுவளத்தான்]

உண்டு தண்டா மிகு வளத்தான்— உண்டு அமையாத உணவுமிகுகின்ற செல்வ
த்தோடே,

கண்டு தண்டாக கட்டு இன்பத்து—நோக்கியமையாத கட்கினிமையினையும்,
உயர் பூரிம விழுத் தெருவில்—உயர்நத சிறகுகளையுமுடைய சீரிய தெருவிருநக
குமார்தா (உ௦),

பூரிமம் - சாந்திட்ட தொட்டிகளென்பாருமுளர்.

[பொய்யறியா வாய்மொழியாற், புகழ்நிறைந்த நன்மாந்தரோடு.] வாய்மொழியா
ற் புகழ் நிறைந்த பொய் அறியா நன்மாந்தரோடு — மெய்மொழியே எக்காலமும்
கூறுதலாற்பெற்ற புகழ்நிறைந்த பொய்யைக்கேட்டறியாத நல்ல அமைச்சருடனே,

நல் ஊழி அடிப படர — நன்றாகிய ஊழிக்காலமெல்லாந தமக்கு அடிப்பட்டு
நடக்க,

பல் வெள்ளம் மீக கூற—பலவெள்ளமென்னும் எண்ணிப்பெற்ற காலமெல்லா
ம் அரசாண்டதன்மையை மேலாகச்சொல்லுமபடி,

உலகம் ஆண்ட உயார்தோர மருக — உலகத்தையாண்ட உயாச்சிபெற்றோர
குழியிலுள்ளவனே,

மாதிரங் கொழுக்க (௧௦) வத்தியதுவிலைய (௧௧) நிலனும் மாணும் நந்த (௧௨)
வளிகொட்டையினாலே (௧௩) மழைதொழிலுதவ (௧௦) வெனமுடிக்க.

வியன்ஞாலத்திடத்தே (௪) மழைதொழிலுதவ (௧௦) நாண்மீனெறியொழுக்க (௬)
ஞாயிறுந் (௭) திங்களும (௮) விளங்க (௯) நோக்குவிளங்கக் (௧௧) களிறு (௧௩) மேதக
(௧௪) நன்மாந்தரோடே (௨௦) ஊழியடிப்பட்டு நடக்கும்படி. (௨௧)மீக்கூற (௨௨) முந்நீ
ர்வரம்பாக (௨) உலகமாண்ட உயாந்தோரமருகவெனமுடிக்க.

இவர்கள் தருமத்திற் றப்பாண்டததவே இக்கூறியவையும் நெறிதப்பாமல் நட
க்குமென்றார்

பிணக் கோட்ட களிற்றுக் குழம்பின் கிணம் வாய்ப்பெய்த பேய் மகளிர்—பிண
ங்களையுடைய கொம்புகளையுடையனவாய் பட்ட ஆணையினுடைய திரளின் கிணத்
தைத்தின்ன பேய்மகளிருடைய துணங்கை (௨௬),

இணை ஒலி இமிழ் துணங்கைச் சோ— இணைத்த ஆரவாரமுழங்குகின்ற துணங்
கைக்கத்தின் சோககு,

பிணை பூபம் எழுந்து ஆட— செறிந்த குறைத்தலைப்பிணம் எழுந்ததின் ஆடு
கையினாலே,

அஞ்சுவந்த போர்க்களத்தான்— அஞ்சுதலுண்டான போர்க்களத்திடத்தே,

ஆண் தலை அணங்கு அடுப்பின் — ஆண்மக்கள்தலையாகிய நோக்கினுரைவருத் தம் அடுப்பின்கண்ணே,

வய வேந்தர் ஓண குருதி சினத் தீயிற் பெயர்பு¹ பொங்க — வலியினையுடைய வேந்தருடைய ஒள்ளிய குருதியாகிய உலை சினமாகிய தீயின் மறுகிப் பொங்குகையி னாலே,

[தெறவருங் கடுத்துப்பின், விறல்விளங்கிய வீழுச்சூப்பிற, தொடித்தோட்கை துடுப்பாக, வாடுற்ற ஆன்சோறு, நெறியற்றத் கடிவாலுவ, னடியொதுங்கிப் பிற்பெ யராப், படையோககு முருகயர]

தொடித் தோள கை துடுப்பாக ஆடுற்ற ஊன் சோறு — வீரவனையுடைய வாகிய தோளையுடையகைகள் துடுப்பாகக்கொண்டு துழாவி அடிதலுற்ற ஊனாகியசோ ற்றை,

நெறி அறிந்த கடி வாலுவன் — இடுமுறைமையறிந்த பேயமடையன்,

தெறல் அருங்கடுத் துப்பின் விறல் விளங்கியவீழுச ரூப்பின் அடி ஒதுக்கிப் பிற் பெயராப் படையோக்கு முருகு அயர — பகைவராத கோபித்தற்கரிய கடிய வலி யினையும் வெற்றிவிளங்கிய சீரிய கொடுத்தொழிவினையுமுடையராய் இட்டஅடிவாங் கிப் பின்போகாதவீரர்க்கு வேளவ்செய்யும்படி,

அமா கடககும் வியன் தானை — போனாவெல்லும் அகலத்தையுடைய படை யினையுடைய,

போர்க்களத்தே (உஅ) ஆடுற்றசோற்றை (ங்ங) வாலுவன் (கசு) அடிபெயரா (கௌ) வீராக்கு முருகயரக (கஅ) கடக்குந்தானையென்க

[தென்னவற பெயரிய துன்னருந் துப்பிற, றென்முது கடவுட் பின்னர் மேய, வரைத்தா ழுருவிப் பொருப்பிற பொருந.]

வரைத் தாழ் அருவிப் பொருப்பிற் கடவுள் — பகமலையிலே விழுகின்ற அருவி யினையுடைய பொதியின்மலையிலிருக்குங் கடவுள்,

தென்னவற பெயரிய துன்னருந் துப்பின் தொல் முது கடவுட் பின்னர் மேய பொருந — இராவணனைத் தமிழ்நாட்டையாளாதபடிபோக்கின கிட்தெற்கரிய வலி யினையுடைய பழமைமுதிரந்த அகத்தியன்பின்னே எண்ணப்பட்டுச் சான்றோனாயிரு த்தறகுமேவின் ஒப்பற்றவனே,

* “திசைநிலை கிளவியி னாஅ ருநவும்” என்றதனால், இராவணன் தென்றி சையாண்டமைப்பறித் தென்னவனென்றா, இப்பெயர் பாண்டியற்குங் கூற்றுவற் கும் ஏறுகின்றார்போல அகத்தியனைத் தென்றிசையுயர்ந்த கொய்ம்மைபோக இறை வனுக்குச் சீரொப்பிருந்தானென்பதுபற்றிக் கடவுளென்றா. இராவணனுதல் பாயிரத்துக்குத்திரத்தது உலையாசிரியாகுறிய உலையானுமுணாக.

இனி † “முத்தோ முறுவலாய் நாமணம் * * * எக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்” என இருமுகிலையுங் கடவுளென்றுகூறியவாறானுங்காண்க.

இதனால், அகத்தியனுடன் தலைசங்கத்தது பாண்டியனிருந்து தமிழாராய்ந்த சிறப்புக்கூறினார்.

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், எச்சவியல், இங்

† கலித்தொகை, முன்றுவதுமருதம், உஅ:—“முத்தோ முறுவலாய் நாம ணம் புக்கக்கா - லிப்பொழுது பொழுதென் றதுவாய்ப்பக் கூறிய - வெக்கடவுண் மற்றக் கடவுள்.”

கூறுவனையுதைத்தகடவுளென்று இறைவனுக்கி, அவன்பின்னொன்றது அகத்தியனையென்றுபொருள்கூறின், இறைவனுக்குத் தம்பியென்றல் சாலாமையானும், அப்பொருடருங்காலத்து * “முன்னவன் பின்னவன்”, “முன்னேன் பின்னேன்” என்றல்லவது அச்சொல் நிலலாமையானும் அதுபொருந்தாது † “முன்னரே சாநான் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள” எனவும் பிறுண்டும் முன்னர் பின்னரென்பன இடமுணாத்தியேநிற்குமென்றுணாக

பொருநனென்றது தான் பிறாக்கு உவமிககப்படுவானென்னும் பொருட்டு.

விழுச சூழிய—சீரியமுகபடாததையுடையவாய்,

விளங்கு ஓடைய—விளங்குகின்ற பட்டததையுடையவாய்,

கடுஞ்சினத்த — கடிய சினததையுடையவாய்,

கமழ் கடாத்து அளறு பட்ட நறுஞ் சென்னிய —கமழுகின்றமதத்தாலேசேறுண்டான நறியதலையினையுடையவாய்,

வரை மருளும் உயர் தோன்றல—வரையென்றமருளும் உயர்ந்த தோற்றத்தினையுடையவாய்,

வீணை நவின்ற போ யானை—போத்தொழிவிலேபயின்ற பெரியயானை,

இச் செய்தெனெசசுக்குறிபாடிய வீனையெசசமுற்றுக்கள் அடுக்கிவந்தனவற்றை நவின்றவென்னும் பெயசொசத்தோடு முடிக்க.

சினஞ் சிறந்து களன் உழக்கவும் — சினமிக்குக் களத்துவீரராக கொன்றுதிரியவும்,

மா எடுத்த மலி குருஉத் துகள அகல் வானதது வெயில கரப்பவும்—குதிரைத் திரள் பகைவர்மேற்செல்லுதலாலுண்டான மிக்கநிறததையுடையவாகியதூளி அகலுதற்குக் காரணமான ஆகாயத்திடத்தே வெயிலைமறைக்கவும்,

வரம் பரிய கடுந் தின்டேர் காற்று என்னக் கடிது கொட்பவும்—தாவுங்குதிரைகளையுடைய செலவுகடிய திண்ணியதேர் காற்றுசுகறறியடித்ததென்னக் கடிதாகக் கழலவும்,

[வரன்மிகு மறமைந்தா, தோண்முறையான் வீறுமுறறவும்] வான் மிகு மறம்மைந்தர் தோள் வீறு முறையான் முற்றவும்—வாட்போரான்மிகுகின்ற மறத்தை யுடைய வீரருடையதோள் வெநறிமுறையாகவெட்டெலான் முற்றுப்பெறவும்,

‡ “வீருந்தாயினை யெறிநீயென வினாமார்பகல் கொடுத்தார், கரும்புணை வெறித்தாங்கவ னினதூழ்னி யெனவே” என்றார் பிறரும்

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையாரி, ௩௪௨ — “மூப்பா னினையவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள் - வீப்பான் வியனநிலலை யானரு ளால்விரி நீருலகல்-காப்பான் பிரியக் கருதுகின் றானம் கார்க்கயறகட்-பூப்பா னலமொளி ரும்புரி தாழ்குழற் பூங்கொடியே ”

† நாலடியாரி, ௩௪௧, ௨:—“முன்னரே சாநான் முனிதக்க மூப்புள - பின்னரும் பீடழிக்கு நோயுள - கொன்னே - பரவன்பின் பற்றன்மின் பாதுகண்மின் யாதுவ - கரவன்மின் கைததுண்டாம் போத்து.”

‡ சீவகசிந்தாமணி, ௪௩௩௩௩௩௩௩௩௩௩ — “வீருந்தாயினை யெறிநீ யென வினாமார்பகல் கொடுத்தார்-கரும்புணை வெறிநதாங்கவ னினதூழ்னி யெனவே - யெறிந்தாரயி லிடைபோழ்ந்தமை யுணராது னின்றான் - சொரிந்தார்மல ரரமங்கையா கொடகாவிசம் படைந்கான்.”

இரு பெரு வேந்தரோடு வேளிர் சாயப பொருது அவரைச் செரு வென்றும்—
சேர்ன்சோழனாகிய இருவராகிய பெரிப அரசருடனே குறுநிலமன்னரும்னைக்கும்படி
பொருது அவரைப் போனாவென்றும் அமையாமல்,

உமமை - சிறப்பும்மை

[இலங்கருவிய வரைநீந்திச, சுரம்போழந்த விகலாற்ற, லுயர்ந்தோங்கிய விழுச்ரு
சிறப்பின்]

உயாநது இலங்கு அருவிய வரை நீந்தி ஓங்கிய விழுச சிறப்பின்— உயாந்துவி
ளங்குகின்ற அருவிகளையுடைய மலையிற குறிஞ்சிநிலமன்னரையெல்லாம்வென்று உய
ர்ந்த சீரிய தலைமையினாலே,

இகல ஆற்றற் சுரம் போழந்த சிறப்பின்—மாறுபாட்டைநடத்துதலையுடைய கூ
பகைவாகாடுகளைப் பலவழியாகப்பிளந்த சிறப்பினாலே,

நிலம் தந்த போ உதவி—நாட்டிலிருக்கின்ற அரசாநிலங்களையெல்லாங்கொண்ட
பெரியஉதவியையும்,

மலையும் காடும் அரசன்கிருந்தஅரசனா அழித்தவலியாலே நாட்டிலிருக்கின்ற
அரசா தத்தம்நாடுகளைவிட்டாரென்றதாம்

கரு

பொலந்தா மாப்பின் நெடியோன் உம்பல்—பொன்னாற்செய்த தானையணிந்த
மாப்பினையுமுடைய வடிம்பலம்பின்றபாண்டியன வழியிலவந்தோனே,

யானை (சௌ) களனுழக்கவும் (சஅ) துகள் (சக) வெயில்கரப்பவும் (சு) தேர்
(சு) கொட்பவும் (சுஉ) மைந்தா (சு) முற்றவும் (சுச) பொருதுசெருவென்றும்
அமையாமல் (சுசு) விழுச்சிறப்பின் (சுசு) நிலந்தந்தஉதவியினையும் (சு) மாப்பினையு உ.
முடையநெடியோனென்க

மரம் தின்னாஉ வரை உதிக்கும் நனா உருமினேறு அனையை — மரங்களைச்
சுட்டு மலைகளைநீருக்கும் பெருமையினையுடைய உருமேற்றையொப்பை,

“கருநகாரலலேறு” என்றாபிறரும இன் - அசை

அருங் குழு மினா—பகைவாசோதற்கரிய திரட்சியையுடைய காவற்காட்டி உரு
னையும்,

குண்டு கிடங்கு—ஆழத்தினையுடையகிடங்கினையும்,

உயாநது ஓங்கிய நிராப புதவின—உயாநதுவளநாத கோபுரங்களிடத்து வாயில்
களையும்,

நிரா - ஆகுபெயர் உயாச்சி ஓங்குதலைவிசேடித்துகின்றது.

கஉ

நெடுமதில—நெடியமதிலினையும்,

நிராளுயில்—நிராத் குட்டினையுமுடைய,

அஃது எய்தாலமறைதற்கு உயரப்படுபது

[அடபுமி டியிலருப்பம்] அயில அடபு உமிழ் அருப்பம்—கூாமையையுடைய
அடபுகளையும்மும் அரண்களை,

கரு

மினா (சுசு) முதலியவற்றையுடைய அருப்பமென்க.

தண்டாது தலைசென்று கொண்டீங்கிய விழுச சிறப்பின்—அமையாமல் அவ
விடங்களிலேசென்று கைக்கொண்டு அவவிடங்களினின்றும்போன சீரிய தலைமை
யினையுடைய கொற்றவா (சுசு),

[தென் குமரி வடபெருங்கல், குணகுடகட லாவெல்லை:] தென் குமரி எல்லை ஆ வட பெருங்கல் எல்லை ஆக் குண குட கடல் எல்லை ஆ—தென்றிசைக்குக்குமரி எல் லையாக வடதிசைக்குப் பெரியமேரு எல்லையாகக் கீழ்த்திசைக்கும் மேற்றிசைக்கும் கடல் எல்லையாக இடையிலவாழுவோரெல்லாம்,

௧௩ தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்பு—தம்முடன் பழமையைச் சொல்லி ஏவல் கேட்கும்படி,

வெற்றமொடு வெறுத்து ஒழுகிய—வெற்றியோடே செறிந்து நடந்த,

கொற்றவர்தங் கோன் ஆருவை — வெற்றியுடையோராதம்முடைய தலைவனான தன்மையையுடைய,

௧௪ வான் இயைந்த இருமுந்நீப் பேஎம் நிலையு விரும் பௌவதது—மேகம்படிந்த பெரிதாகிய மூன்றுநீர்மையையுடைய அசசம்நிலைபெற்ற கரியகடவிடத்து,

[கொடும்புணி விலங்குபோழக, கடுங்காலொடு கணாசேர, நெடுங்கொடி மிசையிதையெடுத்து]

கடுங்காலொடு கொடும்புணி விலங்கு போழ இதை எடுத்தது — கடியகாற்றாலே சுவைகின்ற திரையைக் குறுக்கே பிளந்தோடும்படி பாய்விரிககப்பட்டு,

இன்னிசைய முரசம் முழங்க—இனிய ஓசையையுடைய முரசமுழங்காநிற்க,

பொன் மலிந்த விழுப பண்டம் நாடு ஆர—பொன்மிகுதற்குக்காரணமாகிய சீரிய சரக்குக்களை நாட்டிலுள்ளாறுகருமபடியாக,

[கன்கிழிதரும] கணாசேர (எஅ) நனகு இழிசரும—களையைச்சேர வாணிகம் உட வாப்த்துவந்து இழிதலைசெய்யும்,

[ஆடியற் பெருநாவாய்] நெடுங்கொடி மிசை (எக) ஆடு இயற் பெரு நாவாய்— நெடியகொடி பாய்மரத்தின்மேலேயாடும் இயல்பினையுடையபெரியமரக்கலம்,

இதைஎடுத்தது (எக) முழங்க (அ௦) ஆர இழிதரு (அஉ) நாவாயென்க

மழை முற்றிய மலை புனையத் துறை முற்றிய தளங்கு இருக்கை — கருமே உரு கஞ்சுழந்த மலைபோலக் கடல்சூழ்ந்த அசைகின்றஇரப்பினையும்,

துறை - ஆடுபெயர். சரக்குப்பறித்தற்குக் கடலினின்றமரக்கலங்கள் அக்கடல் சூழநின்றதற்கு மழைமுற்றியமலை உவமமாயிற்று.

நாவாய் துளங்கிருக்கையென்க

தென்கடற் குண்டு அகழி—தெளிந்த கடலாகிய ஆழத்தையுடைய கிடங்கினையு ௧௫ முடைய,

சீர் சான்ற உயா செல்வின ஊர் கொண்ட உயா கொற்றவ — தலைமையமைந்த உயர்ந்த செல்லின்பெயரைப்பெற்ற சரவியூகாக்கொண்ட உயர்ந்த வெற்றியையுடையவனே,

இதனை நனக்குடவாத உயர் ஊர்கொண்டானென்றார்

௧௬ இன்னை அசையாகக் கெலஹொனபாருமுளா

இருக்கையினையும் (அ௬) கிடங்கினையு (அ௭) முடையஊனானை

நீர்த்தெவவு சிறைதொழுவா, பாடுசிலம்பு மிசையேற்றத், தோடுவழங்கு மக லாம்பியிற், கயமகைய வயன்றைக்கும்]

வயல் அகைய நிறைக்கும் கயம் நீர்த தெவவும் சிறைதொழுவாபாடு சிலம்பும்

௧௭ இசை—வயல்தழைக்கும்படி நீரானிறைத்ததற்குக்காரணமான குளங்களினீனா இடா வான்முகத்துகொள்ளும் நினாயாகின்றதொழிலசெய்வாரிடத்தே ஒலிக்குமோசை,

ஏற்றத்தோடு வழங்கும் அகல் ஆம்பியின் இசை—ஏற்றத்துடனேயுலாவும் அகன் றீபன்றிப்பத்தலின்னசை,

மென்றொடை வன் கிழாஅ இசை (க௭)—மெதவென்ற கட்டுக்களையுடைய வலிய பூட்டைப்பொறியினோசை,

அதரி கொள்பவர் இசை(க௭)—கடாவிடுகின்றவரோசை, (௩)

பகடு பூண் தெண்மணி இசை(க௭)—எருதுகள்பூண்ட தெள்ளிய மணியினோசை,

இரும்புள் ஒப்பும் இசையே — பயிராகன்ற பெரியகிளிமுதலியவற்றை ஒட்டு மோசை,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

என்றும்—எந்நாளும்,

௩௦

மணிப் பூ முண்டகதது மணல மலி கானற் பரதவா மகளிர் குரவையொடு ஒலிப்ப—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடையவாகிய கழிமுள்ளிகளையுடைய மணற்குண் றுகணமிக்க கடற்களாயிலிருக்கும் பரதவருடைய மகளிராடுங் குரவைக்கத்தினோ சையோடேகூடி ஆரவாரியாநிற்ப,

ஒருசார விழவு நின்ற வியல ஆங்கண — ஒருபக்கம் விழாக்கொண்டாடுதலாற் று பிபநத ஒசைகள் மாறாமலின்ற அகலதையுடைய ஊர்களிடத்தேயிருந்து,

பாடுகிலம்புமிசை (க௦) முதலியன குரவையொடு (க௭) என்றும் (க௭) ஒலிப்ப ஒருசார விழவுநின்றனனானக

முழவுத் தோள் முரட் பொருநாககு — முழவுபோலுந் தோளினையுடையராய்க் கல்வியான்மாறுபடுதலையுடைய தடாரிப்பொருநாககு,

உரு கெழு பெருஞ்சிறப்பின் இருபெயாப போ ஆயமொடு இலங்கு மருப்பிற் களிறு கொடுத்தும் — அச்சம்பொருந்திய பெரிய தலைமையையுடைய கன்றும்பிடியு மென்னும இரண்டுபெயரையுடைய பெரியதிரளுடனே விளங்குகின்ற கொம்பினையு டைய களிறுகளைக்கொடுத்தும்,

இருபெயாககு ஆடும மாடுமென்பாருமுளா

உரு

பொலந் தாமரைப்பூசு சூட்டியும்—பொன்னாற்செய்த தாமரைப்பூவைச் சூட்டியும், [நலஞ்சான்ற கலஞ்சிதறும், பல்குட்டுவர் வெல்கோவே]

நலம் சான்ற கலம் சிதறும் கோவே—நன்மையமைந்த பேரணிகலங்களை எல் லார்க்குங்கொடுக்குமகோவே,

ஊர்களிடத்தே யிருந்து (கஅ) பொருநாககு (கக) கொடுத்துஞ் (க௦௨) சூட்டி ஈயும் (க௦௬) அமையாது கலஞ்சிதறுங்கோவேயெனக

பல் குட்டிவா வெல கோவே — பலவாகிய குட்டநாட்டிலுள்ளனா வெல்லுங் கோவே,

என்பது அடை.

இதனால், தன்னாட்டி ஊர்களிலிருந்து கொடுக்கின்ற சிறப்புக்கற்றினா

௩௧

கல் காயுந் கடுவேனிலொடு—மலைகள் காய்தற்குக்காரணமாகிய கடிய முதுவே னிலாலே,

இரு வானம் பெயல ஒளிப்பினும்—பெரியமேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக்கொள்ளினும்,

[வரும்வைகள் மீன்பிறழினும்:] வைகல் வரும் மீன் பிறழினும்—தான் தோன் றுதற்குரிய நாளிலேதோன்றும் வெள்ளி தென்றிசையிலேஎழினும்,

வெள்ளம் மாறாது விளையுள் பெருக—யாறுகள் வெள்ளமாறாமல்வந்து விளை தல்பெருகுகையினாலே,

நெல்லின் ஒதை—முற்றினநெல்லுக் காற்றடித்தசைதலாலே எழுந்த ஒசை, அரிநா கம்பலை—அதனையறுப்பாருடையவோசை,

புள் இமிழ்ந்து ஒலிக்கும் இசை—பறவைகள் கத்துகையினாலே ஆரவாரிக்குமார வாரம்,

என்றும்—எந்நாளும்,

சலம் புகன்று சுறவுக் கலித்த புலவு நீர் வியன் பௌவதது—தம்முள் மாறுபாட் டைவிரும்பிச் சுரூக்கள செருக்கித்திரிவின்ற புலாற்றத்தையுடைத்தாகிய நீரையு டைய அகற்சியையுடைய கடலிடத்துத் துவலை (ககடு),

நிலவுக் காண்ல் முழவுத் தாழைக் குளிர் ப பொதும்பா நளித் துவல—நிலாப்போ லும் மணலையுடையகலாயினிற் குடமுழாப்போலுங் * காயையுடையதாழைய வே கடு வியாகவுடைய குளிர்ச்சியையுடைய இளமரக்காவின் கண்ணேவருந செறிதலையுடைய துவலையிலோசை,

நிலா திமில் வேட்டுவா கரை சோ கம்பலை—நிலாத் த மீன்படகாலே வேட்டை யாடுவார் வந்து கரையைச்சேருமாவாரம்,

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்புப் பகாநரோடு — பெரியகழியிடத்து உப்புப் பாத் தியிலே வெள்ளிய உப்பைவிற்கும் அளவரொலியோடே,

[ஒலியோவாக் கலியாணா, முதலெ ள்ளிலை மீக்கடும், வியன்மேவல் விழுச்செ ல்வத், திருவகையா னிசைசான்ற, சிறுசூழப் பெருந்தொழுவா, குடிசெழீஇய நாளி லவரோடு, தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப]

சிறுசூழப் பெருந்தொழுவா ஒலி ஒவாக் கலி யாணர் முதலெள்ளிலை — சிறிய உருகுடிகளாய்ப் பெரியதொழில்களைச் செய்வாருடைய ஆரவாரமுமொழியாத் பெருக்கி னையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுடைய முதுவெள்ளிலையென்னுமா,

இது குறுசிலமன்னரிருப்பு

பகர்நரொலியோடே (ககவ) நெல்லினோதை (ககடு) முதலியஒலி என்றும் (ககக) ஒவாதவெள்ளிலையென்க

மீக்கடும் இருவகையான் வியன் மேவல் விழுச்செல்வத்து இசை சான்ற குடிசெழீஇய நாளிலவரோடு—உலகத்துத்தொழில்களின் மேலாகச்சொல்லும் உழவுவா ணிகமென்கின்ற இரண்டுசுற்றாலே அகலம்பொருந்துதலையுடைய சீரியசெல்வத்தா லே புகழ்நிறைந்த குடிமக்கள பொருந்தின நான்குசிலத்துவாழ்வாருடனே,

தொன்று மொழிந்து தொழில் கேட்ப—புதுமைகடறிநின்று ஏவலைக்கேட்கும்படி நடையாக,

கால் என்னக் கடிது உராய் நாடு கெட எரி பரப்பி ஆலங்காணத்து அஞ்சுவா இறுத்து—காற்றென்னும்படி கடிதாகப்பரந்துசென்று பகைவர்நாடுகெடும்படி நெ ருப்பைப்பரப்பித் தலையாலங்காணமென்கின்றநரிலே பகைவர்சுரு அசைந்தோன்றும்ப டிவிட்டு,

தானையுடையவென்றும் பிரதிபதமுண்ட

“எரிபரந்தெடுத்தல்” என்னுந் துறைகூறிற்று.

அரசு பட அமர் உழக்கி முரசு கொண்டு களம் வேட்ட — நெடுநிலமன்னரிருவரும், குறுநிலமன்னனாவரும் படும்படி. போரிலேவென்று அவா முரசுசகைக்கொண்டு களவேள்விவேட்ட,

எழுவராவா;—சேரன, செம்பியன், திதியன், எழுநி, எருமைபூரன், இருநகோடு
வொண்மான், பொருநன்

அ. 17. 16.

அடு திறல் உயா புகழ் வேந்தே — கொல்லுகின்ற வலியுயர்ந்த புகழையுடைய வேந்தனே,

நானிலவரோடே (கஉக) முதலெள்ளிலை (ககக) தொழில கேட்பத (கஉச) துறையுயர்ந்தவேந்தேயென்க

கஉ

இது த் தலையாலங்கானத்து வென்றமைகூறிற்று

நட்டவா குடி உயாகருவை—நின்னுடனே நட்புக்கொண்டவருடையகுடியை உயாததலைச்செய்வை,

செற்றவா அரசு பெயாசருவை—சீசெறப்பட்டவா அரசுரிமையை வாங்கிக்கொண்டலைச் செய்வை,

கஉ

பேர் உலகத்து மேல் தோன்றிச் சீருடைய விழுசிறப்பின்—பெரிய நன்மககளிடத்தே மேலாய்த்தோன்றுகையினாலே புகழையுடைய விழுமியதலைமையினையும், வினைந்து முதிர்ந்த வீர முத்தின்—சூன்முற்றி ஒளிமுதிர்ந்த சீரியமுத்தினையும், இவங்கு வளை இருஞ் சேரி—விளங்குகின்ற சங்கினையுமுடைய பெரிய சங்கு குளிப்பாரிருப்பினையும்,

கஉ

முத்தினையும் சங்கினையுமுடைய சேரியென்க.

கட்கொண்டிகு குடிப பாககத்து—களளாகிய உணவின்னையுடைத்தாகிய இழிந்த குடிகளையுடைய சீறாகினையுமுடைய,

கொண்டி - கொள்ளப்படுதலின் உணவாயிற்று, கொள்ளியுமென்ப.

நற கொற்கையோ நசைப பொருந — நன்றாகிய கொற்கையென்னுமணவிலுள் ௧௫
ளோ நசுதலைச்செய்யும் பொருநனே,

இதனாற் கொற்கைக்குரியோனென்றா

சிறப்பினையும் (ககச) சேரியினையும் (ககக) பாககத்தினையு (கக௭) முடைய கொற்கை

செற்ற தெவவா கலங்கத் தலைச் சென்று அஞ்சுவரத்தட்கும் அணங்குடைத்தபந்
பின்—தாங்கள்செறப்பட்ட பகைவர்மனங்கலங்கும்படி அவர்களிடத்தேசென்று அவர்க்கு அச்சந்தோன்றத்தற்கும் வருத்ததையுடைத்தாகிய வலியினையும்,

கோழன் குறைக் கொழு வல்சி — கொழுத்த இறைச்சியையுடைய கொழுத்திருக்கின்றசோற்றினையும்,

இதனைக் கூடவிட்டாக்குதலிற் கொழுவல்சியென்றா கொழுவல்சி - கொழுநகரு
விலாகிய வல்சியென்றுமாம். இஃது ஆகுபெயர்.

புலவு வில்—எய்த அம்புதன்னை மீண்டுநொடுததலிற் புலாளுறத்தையுடைய வில்லினையும்,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், அ.

† நெடுஞ்சேழியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றமையைப் புறப் ௪௦ பாட்டில் மிகவிரித்துக்கூறினா

பொலி கூவை—பொலிந்தகூவைக்கிழங்கினையும்,

கூவை - திரளுமாம்.

ஒன்றுமொழி—வஞ்சின்னங்கூறுதலையும்,

ஒலி இருப்பின—ஆரவாரதசையுடைய குடியிருப்பினையுமுடைய,

தென்பரதவா போபோறே--தென்றிசைக்கணவாழும் பரதவர்க்குப் போர்த்தொழிலைச்செய்யும் ஏறையவனே,

இதனாற் பரதவரைத் தனக்குப் படையாக அடிப்படுத்தினமை கூறினார்.

துப்பு (கச௦) முரலியவற்றையுடைய பரதவரென்க

பரதவர் - தென்றிசைக்கட்டுமுநிலமன்னர் அது * “தென்பரதவா மிடல்சாய, வடவடுகர் வாளோட்டிய” என்னும் புறப்பாட்டானுமுணாக.

அரிய எல்லாம் எளிதினிற் கொண்டு—பிறாக்கரிய துகர்பொருள்களெல்லாம் எளிதாக நின்னுரித்தேயிருந்து மனத்தாற்றைக்கொண்டு,

உரிய எல்லாம் ஒம்பாது வீசி—அப்பொருளையெல்லாம் நினக்கென்று பாதுகா வாது ஊரிடத்தே யிருந்து பிறர்க்குக்கொடுத்து,

என்றது —† “கொள்ளார தேவன குறித்த கொற்றம்” கூறிற்று

நனி புகன்று உறைதம் என்னுது ஏற்றெழுந்து—மிகவும்பி ஊரின் கண்ணே யிருந்துறையக கடவேமென்றுகருதாதே பகைவாமே, செல்லுதலு் ஏறட்டுக்கொண்டு போக்கிலே ஒருப்பட்டு,

இது ‡ வஞ்சிகூறிற்று

பனி வார் சிமயக கானம் போக—பனியொழுருகின்ற மலையிடத்தனவாகிய கா கெணைக்கடந்து,

சிமயம் - ஆகுபெயர்

அகநாடு புகரு—அவாக ஞுண்ணுகளிலே புகுந்து,

இதனல் § “தொல்லெயிர்கிவாதல்” கூறினார்.

அவர் அருப்பம் வெளவி—அப்பகைவரணங்களைக் கைக்கொண்டு அதனாலும் மையாமல்,

இது || குடும் கொண்ட மண்ணுங்கலங் கூறிற்று இதனால் அரசரண்களைய ழித்தமை கூறினார்

[யாண்டபல கழிய வேண்டுபுலத திறுதது] வேண்டு புலததுப் பல யாண்டுகழிய இறுதது — நீ அழித்தநாடுகளிற் கொள்ளவேண்டு நிலங்களிலே பலயாண்டுகளும் போம்படி தங்கி,

மேம்பட மரீஇய வெல் போக குரிசில—அந்நிலங்கள் பண்டையின் மேலாத மரு அடிப்படவ்ருந்த வெல்லம்போரினையுடைய தலைவனே,

இது பகைவாநாட்டைத் தனஞ் டாக்கினமைகூறிற்று.

உறு செறுநர் புலம் புகரு—தொன்றதொட்டுவந்த பகைவாநிலத்தேவிட்டு,

* புறநானூறு, நூ.௭௮.

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கஉ.

‡ வஞ்சி - மண்ணசையான் மேற்சேறல்.

§ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கஉ.

அவர் கடி. காவின் நிலை தொலைச்சி—அவா காவலையுடைய பொழில்களின் நிழ்
ன்ற நிலைகளைக் கெடுத்து,

என்றது வெட்டியென்றவாறு

இழிபு அநியாப் பெருந் தண்பனைக் குளுஉ கொடிய எரிமேய—வளப்பவரு
றுதலை ஒருகாலத்தமறியாத பெரிய மருதநிலங்களை நிறத்தையுடைய ஒழுங்கினையு
டைய நெருப்புண்ண,

நாடெனும்போ காடாக — நாடெனனுமெயாபோய்க காடென்னும பெய
பாபெற,

ஆ சேந்த வழி மா சேபப—பசுத்திரள 'தங்கின இடமெல்லாம புலிமுதலியன
தங்க,

ஊா இருந்த வழி பாழாக—ஊர்களாயிருந்த இடங்க ளெல்லாம பாழாய்க்கிடக்க,
ஊராரிருந்த இடமென்றுமாம

இலங்கு வளை மடமங்கையா துணங்கை அம் சீாத தழுஉ மறபப — விளங்குகி
ன்ற வளையினையும், மடபபத்தினையுமுடையமகளிர் துணங்கைக்கத்தினையும், அழ
கினையுடைய தாளவறுதியையுடைய குரவைக்கத்தினையுமறபப,

தழுஉ - ஆகுபெயா

அவை இருந்த பெரும் பொதியிற் கவை அழக கடு நோக்கத்துப் பேயமகளிர்
பெயாபு ஆட — சான்றோரிருந்த பெரிய அம்பலங்களிலே இரட்டையான அழகனை
யும் கடியபாவைகளையுமுடைய பேயாகியமகளிர் உலாவியாட,

அணங்கு வழங்கும் அகல ஆங்கண—இல்லுறைதெய்வங்கள் உலாவும் அகன்ற
ஊரிடத்து,

நிலத்தது ஆற்றுங் குழுஉப் புதயின — நிலத்திலுள்ளனாயெல்லாம போகரும்
வாசல்காப்பாரையுடைய வாசல்கண்களையிருந்து,

குழுஉ - ஆகுபெயா இனிக் குடமிசேயந்துபோதலின், மண்ணைக் கொழித்
துவருமென்பாருமுளா.

அரந்தைப் பெணடிா இணைந்தனா அகல—மணக்கவற்சிடையுடைய பெணடிா
வருந்திக்கப்பிட,

கொழும் பதிய குடி சேமபிச செழுங் கேளிர நிழல் சேர—வளய்ய ஊர்களிட
ததவளைய குடிகளெல்லாம பகியாலுலாந்து புறநாட்டிலிருக்கும் வளய்ய சுற்றத்
தாா தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சென்று சேர,

நெடுநகா வீழ்ந்த கரி குதிப பளள்க் குகிக் கூடை குராலொடு முரல—பெரி
யமாளிகைகளிலே வெந்துவீழ்ந்த கரிந்த குதிரிடங்களிலே குட்டியையுடைய கூ
கைச்சேவல பேட்டெனையிருந்து கதர,

கழுநீர் பொலிந்த கண்ணகை பொலங்கை களிற் மாய செருந்தியொடு சணபு
அமன்று ஊரதர—செங்கழுநீரிக் இடமகன்ற பொய்கைகளிடத்தே யானினி
னும்மறையும் வாட்கோனாயுடனே சணபங்கோனாயும் நெருங்கியவர,

செருந்தி - நெட்டிக்கோனாயுமாம்

நல்லோ நடந்த நகைசால் விளை வயற் பன்மயிப்பிணவொடு கேழல் உகள—

நன்றாகிய எருதுகளுமுத நச்சதலமைந்த வனகின்ற வயலிடத்தே பலமயிரினை யுடைய பெண்பன்றியுடனே ஆண்பன்றி ஒடித்திரிய,

[பிணவென்னும் அகரவீற்றுச்சொல் வகரவுடம்படுமெய்பெற்றது * “பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்று-மொன்றிய வென்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை” என்றார்.

[வாஅ நூமையின் வழிதவக கெட்டு.] தவ வழி வாழாமையிற் கெட்டு—மிக நின் ஏவல்செய்து வாழாமையினாலே கெட்டு,

இனித தவக்கெட்டெனக் கூட்டி மிக்ககெட்டென்றுமாம்.

பாழ ஆயின—பாழாய்விட்டன,

நின் பகைவர் தேஎம்—நின்னொடு, பகைத்தலைச்செய்தவருடைய நாடுகள்,

[எழாஅததோ எரிமீழ்முழக்கின், மாஅததா ஞாயர்மருப்பிற், கடுஞ்சினத்த களி துபரப்பி.]

இமிழ் முழக்கின் மாத் தாள் உயா மருப்பிற் கடுஞ்சினத்த களிறு பரப்பி—முழங்குகின்ற ஒசையையும் பெருமையையுடைய கால்களையும் தலைகளேந்தின கொம்புகளையுமுடைய கடியசினத்தவாகிய யானைகளை எங்கும்பரப்பி,

[விரிகடல் விபன்னாறையொடு] [எழாத் தோள் (கள்ள) விரி கடல் வியன் தானை யொடு—முதுகிட்டாமேற செல்லாத தோளிளையுடைய விரிகின்ற கடல்போலும் அகற்சியையுடைய படையோடே,

முருகு உறழ்த தலைச் சென்று — முருகன்¹ பகைவாமேற் செல்லுமாறுபோலத் தடையறப் பகைவரிடத்தே சென்று,

முருகு - தெய்வத்தன்மை, ஆகுபெயராய்நின்றது.

அகல் விசம்பின் ஆர்ப்பு இமிழ—அகனற ஆகாயத்தினகண்ணே படையெழுந்த ஆரவாரமொலிப்ப,

விசம்பெனவே ஆகுபெயராயத் தேவருலகையுணர்த்திற்று

பெயல உறழக கணை சிதறி — மழையோடே மாறுபடுமபடி அம்புகளைத்தூவி,

பல புரவி நீறு உகைப்ப — பலகுதிரைத்தள்ள ஒடுகின்றயிசையாற் துகள்களை எழுப்ப,

வளை நரல—சங்கமுழங்க,

வயிர ஆர்ப்ப—கொம்பொலிப்ப,

நீடு அழியக் கடந்து அடடு—பெருமைகெடுமபடி வென்று கொன்று,

அவா நாடு கெட எயில் வெளவி—அவருடைய நாடுகளழியும்படி யாக அவரிருகின்ற மதிலைக்கொண்டு,

சுற்றமொடு தூ அறுத்தலின்—அவர்களுக்கு உதவிசெய்யும் சுற்றத்தாரோடே கூட அவர்கள்வலியைப் போக்குதலாலே,

உசற்ற தெவ்வா சின்வழ் நடப்ப—கின்றது ஐந்துசெறப்பட்டபகைவா நின் ஏவல்கெட்டு நடக்கையினாலே,

விபன் கண்முத பொழில் மணமுலம் முறறி—அகலத்தை இடத்தேயுடைய பழைய நாவலநீவின் கணுளவாகிய சோழமண்டலம் தொண்டைமண்டல மென்கின்ற மண்டலங்களை நினதாக வீரோத்துக்கொண்டு,

* தொல்காப்பியம், பெருநளிகாரம், மரபியல், இஅ.

மண்டலம் மண்டலமெனமருவற்று.

அரசியல் பிழையாது—தூல்களிற்கூறிய அரசிவகணததிற்ப்பாமல்,

[அறநெறி காட்டிப், பெரியோர் சென்ற வழியிப் பிழையாது] பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது அறநெறி காட்டி—நின்றுவந்திற் பெரியோரடந்த அடிப்பாட்டின்வழியைத் தப்பாமல் அறநெறியிருக்குமடி இதுவென்று அவர்களுக்கு விளக்கி,

நனிபுகன்றுறைதுமென்றது ஏறநெழுந்து (கசௌ) களிற்றுப்பித் (கௌ) தானையோடே (கௌ) தலைச்சென்று (கௌ) அரசமணடிமூற்றிச் (கௌ) சென்ற தெவ்வா நின்றுநடக்கையினாலே (கௌ) நீ நட்டவாருடியையுயரகருவை (கௌ) பாகையினாலே அவர்களுக்கு அறநெறிகாட்டிப் (கௌ) பின்னா அம்மண்டலங்களைச் சூழலிருந்த குறுநிலமன்னா அரசன்களிலுள்ளனவற்றை எளிதிற்கொண்டு (கௌ) விசிப் (கௌ) போகிப் (கௌ) புக்கு அவரருப்பங்களைவெளவிப் (கௌ) பின்னர் உறு செறுநா (கௌ) நின்றுவழிவாழாமையினாலே (கௌ) அவர்புலம்புக்கு (கௌ) நீ நரையுருமேறையை (கௌ) யாகையினாலே அரசியல் பிழையாமல் (கௌ) ஆப்பிமிழ் (கௌ) நீறுகைப்ப (கௌ) நரல் ஆப்பக (கௌ) கண்கிதறித் (கௌ) தொலைச்சி (கௌ) அவரைக்கடந்து அட்டு (கௌ) அவரெயிலவெளவி (கௌ) அவரைத் துறுதுதலின் (கௌ) அப்பகைவாதேனம் (கௌ) எரிமேயக் (கௌ) காடாக (கௌ) மாசேப்பப் (கௌ) பாழாக (கௌ) மறப்ப (கௌ) ஆட (கௌ) அகவச் (கௌ) சேர (கௌ) முரல் (கௌ) ஊதர (கௌ) உகளக (கௌ) கெட்டுப் (கௌ) பாழாயின (கௌ), அங் வனம் பாழாயினபின்பு நீ செற்றவரசு பெயர்கருவை (கௌ) யாகையினாலே வேண்டிபுலத்திறுதுது (கௌ) அந்நாடுகள் மேம்படுதற்குமூவின் குரிசில் (கௌ) எனவினைமுடிக்க

[குடமுதற் றேன்றிய] தோனாதுதொழு பறையன், வழிவழி சிறக்கநின் வலம் படு கொற்றம்] குடமுதல் தோன்றிய தெரன்று தொழு பிறையின் நின் வலம் படு கொற்றம் வழிவழி சிறக்க—மேற்றிசைக்கட்டோன்றிய நின்குலத்திற்குப் பழையதாயிய எல்லாருந் தொழும்பிறை நாடோறுஞ்சிறக்கமாறுபோல நின்னுடைய வெற்றியாலே நின் பின்னுள்ளோர்க்குண்டாகுகொற்றம் அவர்களுவழிவழியாக மிகுவதாக,

[குணமுதற் றேன்றிய வாரிருண மதியிற், நேயவன கெடுகநின் நெவ்வ ராக் ம] குணமுதல் தோன்றிய ஆரிருள மதியின் நின்தெவ்வா ஆகக் தேய்வன கெடுக—கீழ்த்திசைக்கட்டோன்றிய நிறைந்த இருளைத்தருமதி நாடோறுந் தேயுமாறுபோல நின்பகைவருடைய ஆகக் நாடோறுந் தேய்வனவாய்க் கெடுவனவாக;

உயா நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெறினும் பொய் சேன நீங்கிய வாய் நட்பினையே—ஒருபொய்யாலே உயாந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகை அவாறுதரும் அழைத்தோடே பெறுவையாயினும் அவற்றைத்தருகின்ற பொய் நின்னைக்கைவிட்டுநீங்க மய்யுடனே நட்புச்செய்தலையுடைய,

இனிப் பொய்சே னீங்கிய வாய் நட்பினையே யென்று பாடமாயின், மெய்யை நடத்தலைச் செய்தனையென்க

முழங்கு கடல் ஏனி மலர் தலை உலகமொடு உயாந்த தெளது விழுமியோர் வரினும் பகைவாக்கு அஞ்சிப் பணிந்து ஒழுகலையே—முழங்குகடலாகிய எல்லையையுடைய அகன்றவிடத்தையுடைய உலகத்துள்ளாருடனே உயாந்த தேவருலகத்துத் தவரும் பகைவராய்வினும் பகைவாக்கு அஞ்சித் தாழ்ந்தொழுகலைச்செய்யாய்,

தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி பெறினும் பழி நமக்கு ஒழுக என்னும்—தென்றிசைநிலத்தின் மலைகளெல்லாம் நிறையும்படி வாண னென்னுஞ்ஞரன்வைத்த சீரிய பொருட்டி ரங்களினைப் பெறுவையாயினும் பிறர் கூறும்பழி நமக்கு வருவதாகவென்று கருதாய்,

விழுநிதி நதல உள்ளமொடு இசை வேட்டுவையே— சரிதாகிய பொருளைக் கொடுத்தலையுடைத்தாகிய நெஞ்சுடனே புகழை விரும்புவை,

அன்னாய— அத்தன்மையையுடையாய்,

[நினனொடு முன்னிலை யெவனோ] முன்னிலை நின்னொடு எவனோ— ஜம்பொறி களுக்கும் துக்கரப்படுவனவாய் முன்னிற்கப்படுவனவாகிய இந்நுகாபொருள்கட்டு நின் னோடு என்னவறவுண்டு,

நின்னென்றது சிவான்மாவை. முன்னிலை - ஆகுபெயர்

[கொன்னொன்று கிளக்குவ னடுபோ ரணனால், கேட்டிசின் வாழி கெடுகநின் னவலம்.]

நின் அவலம் கெடுக—நின்னிடைத்துண்டாகியமாயை இனிககெடுவதாக,

அடு போர் அண்ணல— அம்மாயையைக்கொலகின்ற போததொழிலவலல தலைவனே,

கொன் ஒன்று கிளக்குவன்— பெரிதாயிருப்பதொருபொருளை யானகூறுவன, அஃது என்னாக்காட்டுதற்கரிது,

என்றது தந்தழியினே.

கேட்டிசின்— அதனைத் தொல்லாணை நல்லாசிரியரிடத்தே கேட்பாயாக;

வாழியென்பதனைச் சுற்றமொடுவிளங்கி (என) பென்பதனபின்னேகூட்டுக.

[கெடாது நிலையார்நினை சேணவிளங்கு நல்லிசை] சேண விளங்கு நின் நல்லி சை கெடாது நிலையார்—சேட்புலமெல்லாங் சென்றுவிளங்கும் நின்னுடைய நல்ல புகழ் ஒருகாலமுங்கெடாதே நிலைபெறுவதாக,

[தவாப்பெருக்கத் தருயாண, ரழித்தானாக கொழுந்திறறி, யிழித்தானுப பலசொ ன்றி, யுண்டானாக கூர்நறவிற் நின்றானு வினைவை, நிலனெடுக கல்லா வொண்பல வெறுக்கைப், பயனற வறியா வளங்கெழு திருக்கா]

தவாப் பெருக்கத்து அருயாணா வனம் கெழு திருக்கா—கெடாத பெருக்கத்தி னையுடைய நீங்காத புதுவருவாயாலே செலவம்பொருந்தின திருமகனையுடைய நகர்,

அழித்தது ஆளுக கொழுந்திறறி தினு— அழிக்கப்பட்டி விருப்பமையாத கொ ழுவிய தசையைத்தினு,

“ஆடழிக்க” எனப்

ஆளுப் பல சொனத் இழித்தது ஆளுக் கூ நற. ன உண்ணி—விரும்பமையாத பலவகைப்பட்ட சோற்றைத் தீதென்றுகூறிக் காப்பமையாத லிக்க களனைஉண்டு,

ஆளு இனப் பாணா (உகக)—அவவிரண்டிலும் விரும்பமையாத திரட்சியையு டைய பாணரென்க.

தின்று உண்டு ஆளு தின , பாணரென்க

வைதல்—நாடே” மும்

நிலன் எடுக்கல்லா ஒண பல வெறுக்கை—நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பல
வாகிய பொருட்டி.ரள்களையும்,

என்றது பூண்களையும், பொன்னையும்

பயன் அறவு அறியா நகா—எக்காலமும் பயன்கெடுதலறியாத நகா,

நரம்பின முரலும் நயம் வரும் முரற்சி விறலியா வறுங்கைக் குறுந்தொடி செறி
பபு—யாழ்வாசித்தாற்போலப் பாடும் நயப்பாடுதோன்றும பாடடியையுடைய விறல்
பட ஆடுதலையுடையா தம்முடைய பூணணியாத கைகளிலே குறியதொடிகளையிட,

* “நரம்பொடு வீணைநாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தா” எனராபிறரும்.

பாணாஉவப்பக் களிறு பல தரீஇ—பாணாமகிழும்படி யானைகள் பலவற்றையுங்
கொடுத்தி,

நகரிலே யிருந்து (உகசு) நாடோறும் (உகசு) விறலியா தொடிசெறியாநிறப்ப
(உகஅ) பாணருவப்ப (உகசு) வெறுக்கையையும் (உகடு) யானையையும் கொடுத்தென்க

தரீஇ எனதனைசு † “செலவினும் வரவினும்” என்னும் பொதுச்சூத்திரத்தா
றகொள்க.

கலந்தோர உவப்ப எயில பல கடைஇ—தன்னுடன நட்புகொண்டோர மன
மகிழும்படி அழித்த அரண்களிறகொண்ட பலபொருள்களையும் அவர்க்குச் செலுத்தி
கொடுத்தி,

என்றது - அவா வேண்டாவென்றமறுக்கவும் தாம் வலியப்போகவிட்டென்ற
வாறு

மறம கலங்கத் தலைச சென்று—படைவாமறம் நிலைகுலையும்படி அவர்களிடத்தே
சென்று,

வாள் உழந்து அதன தாள வாழ்த்தி—அவர்க்கு வாட்போரிலே வருந்தினபடி
யாலே அவருடையதத்தினுற் பின்பும் அதனகட்பிறக்கின்ற முயற்சியைவாழ்த்தி,

என்றது - வாட்போரின்கட்பெற்ற இனிமையைப் பின்னும்விரும்பி அதிலேரு
யல்கின்றாரென வீரசிறப்புக்கூற்றிரும்

உழந்தென்னுஞ் செயதென்னெச்சம் காரணப்பொருட்டு. † “விழுப்புண படா
தநா னெல்லாம் வருக்கினுள் - வைககுந்தன் னுனை யெடுத்த” என்றா பிறரும். உழ
ந்த தன்னென்ப பெயரெச்சமாயின், தன்னென்னுமொருமை மேல்வருகின்ற மன்
னா (உகசு) என்னும் பன்மைக்காகாமையுணாக

நாள ஈண்டிய நல்லகவாக்குத தேரோடு மாசிதறி—விடியற்காலத்தே வந்துநிர
ண்ட அரசாவிரும்பப்பட்ட சூதாககுத தேருடனே குதினாகளையும் பலவாகக் கொ
டுத்து,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்பகம், ககசு—“கருங்கொடி
புருவ மேரு கயனெடுங் கண்ணு மாடா - வருங்கடி மிடறும் விமமா தனிமணி யெயி
றுத் தோன்று - விருங்கடற் பவளச் செவ்வாய் திறந்திவள் பாடி. னனோ - நரம்பொடு
வீணை நாவி னவின்றதோ வென்று நைந்தா.”

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாககம், உஅ.

† திருக்குறள், படைச்செருக்கு, சு.

என்றது, * “தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச் - சூத ரேத்திய தயிலெ டை நிலையும்” எனனும்வீதியாற் சூதா இருசுடர்தொடங்கி இன்றுகாறும் வருகின்ற தங்குலத்துள்ளோர்புகழை அரசா கேட்டற்குவிரும்புவரென்றுகருதி விடியற்காலத் தே பாசறைக்கணவநது தயிலெடைபாடுவரெனபது ஈண்டுக்கூற்றும்.

அகவரென்றா, குலத்தோரெல்லானாயும் அழைத்துப் புகழுவரெனபது பறநீ, ஆகுபெயா, † “அகவல்” போல.

இனி வைகறைபாடும் பாணரென்பாருமுளா

வாழ்த்தித் திரண்டஅகவரெனக

[சூழிற் சுடாபபூலின், பாடுபுலாந்த நறுஞ்சாந்தின், விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாகக, கள்ளி னிருமபைக் கலஞ்செல வுண்டு] கள்ளின் இரும் பைக்கலம் செல உ ண்டி சூழிற் சுடாப பூலின் பாடு புலாந்த நறுஞ்சாந்தின் விழுமிய பெரியோர் சுற்ற மாக—கள்ளினையுடைத்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பிகள் வறறும்படியாகக் கள்ளினையுண்டு சூடுதலுற்ற விளக்கதையுடைத்தாகிய வஞ்சியினையும் பூசினபடியே புலாந்த நறிய சூதனத்தினையுமுடைய, சீரியபடைத்தலைவரைத் தமக்குச் சுற்றத்தாரா கக்கொண்டு,

உண்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென்னும் வினைக்குறிப்போடு முடி ந்தது.

பணிந்தோர் தேள தம்வழி நடப்ப—தமமைவழிபட்டோருடைய தேசங்கள் தம்மேவலைக்கேட்டு நடக்கையினாலே,

பணியா தேளம் பணிததுத் திறை கொணமா—தமமை வழிபடாதோருடைய தேசங்களைத் தம்மேவல கேட்கும்படிபணணி அவாகளைத் திறைவாங்குதற்கு,

பருந்து பறக்கலலாப பாரவா பாசறை—உயரப் பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்த லாற்றித் உயாச்செய்யுடைய அரசன்களையுடைய பாசறைக்கண்ணே,

பாவல - ஆகுபெயா

பதி கண முரசுக காலை இயம்ப—ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசம் நாட்காலத்தே ஒலிப்பவருந்தி,

வெடி படக் கடந்து—பகைவாபடைக்குக கேடுண்டாக வென்று,

வெடி - ஒசையுமாம்

வேண்டு புலத்து இறுதத்—பின்னும் அழிக்கவேண்டுமென்ற நிலங்களிலேசெ ன்றுவிட்ட,

பனை கெழு பெருந திறப்பல் வேல் மன்னா—வொறிமுரசுபொருநதின் பெரிய வலியினையும் பலவேற்படையினையுமுடைய அரசாகள,

[கனாபொரு திரங்குங் கணையிரு முந்நீர்த், கிராயிப் மணலினும் பலரே.] கனை இரு முந்நீர்க் கனா பொருது திரங்கும் திரா இடு மணலினும் பலரே—செறிதலையு டைய கரிய கடலிற் கனையைப் பொருது ஒலிக்கும் திராருலிக்கின்ற மணலினும் பலரே

ஏகாரம் - பிரிகிலை

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்தினையியல், கூசு.

† “செய்யுளியல், அக.”

உரை செல மலா தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரோ—புகழ் எங்கும்பரக்கும்படி அகன்ற இடததையுடைய உலகங்களைத் தமதேவலகளைநடத்தி மககட்டுரிய மன்னு ணர்வின்மையிற் பிறப்பறமுயலாது பயனின்றி மாண்டோர,

ஏகாரம் - சுற்றைச் * 'மகக டாமே யாற்றி வுயிரோ' என்றதனால், மன்னுணர் வின்றியென்றும்

தரீஇக (உகக) கடைஇச (உஉ௦) சிதறிப (உஉச) பணிந்தோரோதேஎந் தமவழிநடக் கையினுலே (உஉக) பணியாட்தம பணிததுத் திறைகொளனாதற்குப் (உக௦) பெரியோர் சுற்றமாகக்கொண்டு (உஉ௭) பாசறையிலே (உகக) முரசியம்பஇருந்து (உகஉ) கடந்துஇறுத்த (உக௩) மன்னா (உகச) உலகமாணடுகழிந்தோர் (உக௭) திரையிடும் ணலினுமபலா (உக௭) எனமுடிக்க

இது + "மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமை" அன்றிப் பிறவியறமுயலா மையிற் கழிந்தமைகூற்றறு

அதனால்—பயனினைமையாலே,

[குணகடல கொண்டு குடகடன முற்றி, யிரவு மெல்லையுர் வளிவிட னறியா, தவலு மிசையு நீர்த்திரள பீண்டிக், கவலையங் குழும்பி னரும் யொலிப்பக், கழைவ ளா சாரந் களிற்றின் நடுங்க, வரைமுத விரங்கு மேற்றோடு வான்ஞெமிர்ந்து, சிதரற பெரும்பெயல் சிறத்தலின்]

வான குணகடல கொண்டு குடகடல வரைமுதல் முற்றி — மேகங் கீழ்த்தி னைக் கடலிடத்தே நீரைமுகந்து மேற்றினைக் கடலருகின் மலையிடத்தே தங்கி,

இரவும் எல்லையும் வளி விடன அறியாது—இரவுநடக்கலும் ஒழிந்திடத்ததை அறியாது,

அவலும் மிசையும் நீர்த் திரளப் புணடிக் கவலை அம குழும்பின் அருவ் ஒலிப்ப —புள்ளமும் மேடுமாகிய பலநிலத்துண்டாகிய நீரினாலே திரண்டு சேரக்குவிந்த கவலைக்கிழங்கு கலவின அழகியகுழியிலேவீழ்ந்து அந்நியொலிக்கும்படி,

கழை வளா சாரந் களிற்றினம் நடுங்க இரங்கும் ஏற்றோடு ஞெமிர்ந்து—மூங்கில வளர்ந்த மலைப்பக்கத்திலே யானைத்திரள நடுங்கும்படி ஒலிக்கும் உருமேற்றோடே பரந்து,

சிதரற பெரும்பெயல்—சிதறுதலையுடைய பெருமழை,

சிறத்தலின்—மிருகையினாலே,

வான் முற்றி ஞெமிர்ந்து அரு வியொலிக்கும்படி பெரும்பெயல் வளிவிடனறியாது சிறத்தலினெனமுடிக்க

[தாவகாது, குணகடற் கிவாதருங் குருஉப்புன லுநதி, நிவந்துசென் னீத்தங் குளங்கொளச் சாற்றி] தாவகாது உந்தி நிவந்து செல் நீததம் குளம் கொளச் சாற்றிக் குணகடற்கு இவாதருங் குருஉப்புனல்—யாறுகள் தாவகாமல் யாற்றிடைக்குறையிலே ஒங்கிச்செலகின்றபெருகைக் குளங்கன்கொள்ளும்படி நிறைத்துக் கீழ்த்தினைக் கடலுக்குப் பரந்துசெல்லும் நிறததையுடைய நீராலே,

களிறு மாய்க்குங் கதிர்க் கழனி—யானைகள் நின்றால் அவற்றைமறைக்கும் டிவி
னைந்த கதிரையுடைய கழனியிலும்,

ஒளிறுஇலஞ்சி—விளங்குமெககளினும்,

அடை நிவந்த முள் தாள் சுடாத தாமரை—இலைகருமேலான முள்ளையுடைய
தாள்களையுடையவாகிய ஒளியினையுடைய தாமரைப்பூவீனையும்,

கள் கமழும் நறு நெய்தல்—தேனாறும் நறிய நெய்தற்பூவீனையும்,

வள் இதழ் அலிழ் நீலம்—பெருமையையுடைய இதழ்விரிந்த நீலப்பூவீனையும்,

மெல்லிலை அரி ஆம்பலொடு—மெல்லிய இலையீனையும் வண்டுகளையுமுடைய ஆம்
பறப்புவோடே,

அரி - மென்மையுமாம்

வண்டு இறை கொண்ட கமழ் பூம் பொய்கை— வண்டிகள் தங்குதல்கொண்ட
மண்காறும் பிறப்புகளையுமுடைய பொய்கைகளிலும்,

கம்புட சேவல இன்றுயில இரிய வளனை நீக்கி வயமீன முகநது—கம்புட்டுகொழி
இனியவுறக்ககுகெடும்படி வளனைக்கொடுக்கதை தள்ளி வலியையுடையமீன்களை முக
ந்துகொணும்,

கழனியிலும் (உசஎ) இலஞ்சியிலும் (உசஅ) பொய்கைகளிலும் (உருக) மீனமு
கந்துசாற்றிய வலைஞரென்க

கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞா— விலகாறியற்ற கொடியமுடிகளையு
டைய வலைபான்மீன்பிடிப்பார,

வேழப் பழனதது தூழிலாட்டு ஒதை (உருஅ)— கொறுக்கச்சியையுடைய மருத
நிலத்தமீனைக் கொன்றருவித்தலாற பிறந்தஒதை,

கரும்பின் எந்திரம் ஒதை—கரும்பிதகிட்ட ஆலையிடத்தோசை,

கட்பின் ஒதை—கனைப்பறிப்பிடத்தோசை,

அள்ளல் தங்கிய பகடு உறு வீழுமம் கள் ஆர் களமா பெயாக்கும ஆரப்பே—
மூத்தலான அள்ளலிலே வலியறறுத்தங்க்ய எருதற்றவரு தத்ததைக் கள்ளையுண்ணு
களமா பெயாகருமாரவாரம்,

ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி வனகை விளைஞா அரிப் பறை—தழைத்த
பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றியகழனியில் அநநெலலை வலியகையினாலே அறு
ப்பாருடைய அரித்தெழுநின்ற பறையோசை,

இன்றால் தளி மழை பொழியுந் தண பரங்குன்றிற் கலி கொள் சும்மை—இனி
யதொசையினையுடைய துளிகளையுடைய மேகந்தங்குந் குளிர்த் திருப்பரங்குன்றில்
விழாக்கொண்டாடுமாரவாரம்,

* “வயிரியா, முழுவதிர தன்ன முழக்கத் தேறோடு” என்றாற்பிறரும்.

ஒலி கொள் ஆயம் ததைந்த கோதை தாரொடு பொலியப் புணர்ந்து உடன் ஆடும்
இதையே — புதுநீர்விழநின் ஆரவாரத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட மகளிர்ந்தி

* அகநானூறு, நித்திலக்கோவை, ௩௨௭.—“வழையமை யடுக்கத்து வலனே
ஃபு வயிரியா—முழுவதிர தன்ன முழக்கத் தேறோடு—பிரவுப்பெயல் பொழிந்த ஈன்னை
ன் யாமத்-தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பாஞ்-ளிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை முயங்கி”

ரள் தம்மிடத்து நெருங்கினகோதை தங்கணவாமரபின் மாலைபுடனே அழகுபெ
றக் கூடி அவர்களுடனே நீராடுமோசை,

அனைத்தும் அகல் இரு வானதது இமிழநது இனிது இசைப்பு—அவ்வோசை
முழுவதும் உம் தன்னையொழிந்தபூதங்கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெருமையையுடைய
ஆகாயத்தேசென்று முழங்கி ஆண்டவாழ்வார்க்கு இனிதாகவொலிப்ப,

குருகு நரல மனை மரத்தால மீன் சீவும் பாண் சேரியொடு— குருகென்னுமபற
வைகள் கூப்பிடுமபடி மனையிடத்து மரங்கடோறும் மனைதநிருத்தம் பாணர்குடியி
ருப்பிற் பாடலாடலால் எழுந்த ஒசையோடே,

மருதம்சான்ற— ஊடலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

தண பனை சுற்றி— மருதநிலஞ் சூழப்பட்டு,

ஒருசா— ஒருபக்கம்,

ஒருசா (உஎ0) சேரியிலோசையோடே (உசக) ஒதை (உருஅ) ஆப்பபு (உச0)
பறையோசை (உசஉ) சும்மை (உசச) இசையாகிய அவ்வோசைமுழுவதும் (உசக)
இசைக்கும்படி (உசஎ) தணபனைசுற்றப்பட்டு (உஎ0) எனக

சிறுதினை கொய்ய— சிறியதினையையறக்க,

கவவை கறுப்ப— எள்ளிளங்காய் முற்ற,

கருங்கால வரகின் இருங்குரல் புலர—கரியதாளினையுடைய வரகினது கரிதாகி
யகதிர் முற்ற,

ஆழ்ந்த குழம்பில திரு மணி கிளர—ஆழ்ந்தகுழியிலே திருவீனையுடையமணி
கிடந்துவிளங்க,

[எழுந்த கடற்றி னன்பொன் கொழிப்ப, பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை நெளவி,
மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன வுகள்] பெருங் கவின் பெற்ற சிறு தலை நெளவி
எழுந்த கடற்றில் னன்பொன் கொழிப்ப மடக்கட் பிணையொடு மறுகுவன உகள்—பெ
ரிய அழகைப்பெற்ற சிறியதலையினையுடைய நெளவிமான் ஊளத்தகாட்டில் மாற்றற்ற
பொன்மேலேயும்படி மடப்பத்தையுடையதாகிய கண்ணினையுடைய பிணையோடே
சுழல்வனவாயத்துள்ள,

கூடப் பூங் கொன்றை தாஅய நீழல்—ஒளியினையுடையவாகிய பூக்களையுடைய
கொன்றைபரந்த நிழலிடத்தே,

பாஅயன்ன பாறை அணிந்து— பரப்பினாலொத்த பாறை அழகுபெற்று,

[நீலத் தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும், வெள்ளி யன்ன வெள்ளி யுதிர்ந்து,
சுரிமுகிழ் முகணடையொடு முல்லை தாஅய்] நீலத்தன்ன பைம்பயிர் மிசைதொறும்
சுரிமுகிழ் முகணடையொடு முல்லை வெள்ளி அன்ன ஒன்வீ உதிர்ந்து தாய்—நீல
மணியையொத்த பசியப்பயிர்களினிடங்கடோறும் முறுக்குண்ட அருமபுகளையுடைய
முகணடையுடனே முல்லையினுடையவெள்ளியினிறத்தையொத்த ஒள்ளியபூக்கள்
உதிர்ந்து பரந்து,

[மணிமரு னெய்த லுறழக் காமர், தணிநீர் மெல்லவற றெய்யிலொடு மலர,
வல்லோன் றைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப] வல்லோன தைஇய வெறிக்களம் கடுப்பக
காமர் துணி நீர் மெல்லவல் மணி மருள நெய்தல் தொய்யிலொடு உறழ மலர—இழை
த்தல்வல்லவன் இழைத்த கூத்தினையுடைய களத்தையொப்ப விருப்பத்தையுடைய

தெளிந்த நீரையுடைத்தாகிய நெகிழ்ந்த பள்ளத்திலே நீலமணியென்றுமருளும் நெய் தல் தொய்யிற்கொடியோடே மாறுபட மலர,

மூலலை சான்ற புறவு அணிந்து ஒருசார்— இருததலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடுகூழ்ந்து ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (உஅடு) அணிந்து (உஎஅ) தாய்க் (உஅக) கொய்யக கறுப்பப் (உஎக) புலரக் (உஎஉ) கிளர (உஎக) உகள (உஎச) மலரப (உஅக) புறவுகூழப்பட்டு (உஅடு) என முடிக்க.

* “பன்முறையானும்” எனபதனா பலவீனையெச்சம் விராய் அடுக்கி அணிந்தென்னும்வினையொண்டன

நறுங்காழ் கொன்று கோட்டின் வந்திய குறுங்கதிாத தோரை— நறியஅகிலையும் சந்தனத்தையும்வெட்டி மேட்டுநிலத்தேவிதைத்த குறியகதிர்கோயுடைய தோரைநெல்லும்,

நெடுங் கால் ஐயவி— நெடியதாளினையுடைய வெண்கிறுகடும,

ஐவன வெண்ணெலொடு அரில கொள்பு நீடி— ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளியநெல்லோடே பிணக்கங்கொண்டு வளரப்பட்டு,

இஞ்சி மஞ்சட் பைங்கறி பிறவும் பலவேறு தாரமொடு கலலகத்தா ஈண்டி— இஞ்சியும் மஞ்சளும் பசுததமிளகுக்கொடியும் ஒழிந்த பலவாய்வேறுபட்டபண்டங்களும்கற்றையிடத்தே குவியப்பட்டு,

தினை வீளை சாரற கிளி கடி பூசல— தினையும்வீளையப்படுகின்ற மலைப்பக்கத்திற் படியுங் கிளியைஒட்டி ஆரவாரம்,

நீடி ஈண்டியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் வீளையுமென்னும் பிறவினையொண்டன, † “அம்முக கிளவி” என்னுஞ் சூத்திரவிதியால்

மணிப பூ அவரைக குருஉததளிர் மேயம் ஆமா கடியுங் கானவர் பூசல்—பன்மணிபோலும்பூவீளையுடைய அவரையினது நிறவியதளிரைத தின்னும் ஆமாவையோட்டுங் கானவருடையஆரவாரம்,

சேனோன் அகழ்ந்த மடி வாய்ப பயம்பின் வீழ் முகக் கேழல் அட்ட பூசல்— மலைமிசையுறையுங் குறவன்கல்லப்பட்ட மூடினவாயையுடைய பொய்க்குழியிலேவிழும் பகருவத்தினையுடைய ஆணபன்றியைக் கொன்றதனனுண்டான ஆரவாரம்,

சேனோன் - இழிகுலத்தோனாகியவன் அகழ்ந்தபயம்பென்பாருமுளா.

கருங்கால வேங்கை இருஞ்சினைப பொங்கர் நறம் பூக் கொய்யுங் கானவா (உகஉ) பூசல்— கரியதாளினையுடைய வேங்கையிடத்தப் பெரியகவடுகளிற் றோன்றிய கிறியகொம்புகளிற்பூதத நறியபூவைப்பறிக்குமளிரா புலிபுலியென்றுகூறுமாரவாரம்,

இருங் கெழு ஏறு அடு வயப புலிப பூசலொர்—கரியநிறதையுடைய பன்றியைக் கொல்லுகின்ற வலியினையுடைய புலியினது ஆரவாரத்தோடே,

ஏறு † - ஆனேறுமாம்

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், வினையியல், ௩௬

† “ ” வினையியல், ௩௬

‡ ஆனையுமாமென்று சிலபிரதிகளிலுள்ளது.

அனைத்தும்—முழுவதும்,

[இலங்குவெள் ளருவியொடு சிலம்பகத் திரட்டத், கருங்காற் குறிஞ்சி சான்ற வெற்பணிந், தருங்கடி மாமலை தழீஇ.]

இலங்கு வெள் அருவியொடு கருங்கால வெற்பு அணிந்து—விளங்குகின்ற வெள் ளரிய அருவியீழ்க்கின்றவறறாலே கரிய நீரோடுங் கால்களையுடைய பக்கமலைகள்கூழ்ந்து,

சிலம்பகத்து இரட்ட—மலையிடத்தே மாறிமாதியொலிப்ப,

குறிஞ்சி சான்ற— புணர்ச்சியாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

அருங்கடி மாமலை தழீஇ— பெறுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய பெரியமலை தழு வப்பட்டி,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசா (௩௦௧), அருவியாற் (௨௧௧) கருங்காலையுடையவெற்பணிதலாலே (௩௦௦) நீழ் (௨௮௮) ஈண்டி (௨௧௦) விளையுஞ் சாரலிற் கிளிகழ்பூசல் (௨௧௧) கானவாழ்சல் (௨௧௧) அட்டபூசல் (௨௧௧) கொய்யுமபூசலாகிய (௨௧௧) அனைத்துப்பூசலும் புலிப்பூ சலோடே (௨௧௮) சிலம்பகத்திரட்டக (௨௧௧) குறிஞ்சிசான்ற (௩௦௦) அருங்கடியினையுடையமலைதழுவப்பட்டு (௩௦௧) எனமுடிக்க

[இருவெகிப் பைந்தூறு கூரெரி பைப்ப.] இரு வெகித் கூர் எரி பைந்தூறு பைப்ப— பெரியமூங்கிலிற்பிறந்த மிக்கநெருப்புப் பசியதூறுகளைச் சுடுகையினாலே,

* நிழ்த்த யானை மேயபுலம் படர—ஒய்த்தயானைகள் தமக்கு மேயலாமிடங்களி லே போக,

கவித்த இயவா இயம் தொட்டன்ன — மகிழ்ந்த வாசகியக்காரா தம்வாச்சியத் தை வாசித்தாலொத்த,

கண் விடுபு உடையுத் தட்டை கவின் அழிந்து— மூங்கிலின்கண் திறக்கப்பட்டு உடைந்து இயந்தொட்டன்ன (௩௦௮) ஒசையைமுடைய தட்டைஅழகழிகையினாலே, தட்டப்படுதலிற் தட்டையென்றோ

நெருப்புணைக்கையினாலே (௩௦௨) பயிரினறித் தட்டைகவின்ழிகையினாலே (௩௦௩) ஒய்த்தயானை மேயபுலம் படரும்படி. (௩௦௩) அருவியான்ற மலை (௩௦௬) யென்க

கவின்ழிய வெனத் திரித்து முடித்தலுமாய்

அருவி ஆனந் அணி இல் மா மலை — அருவிகளில்லையான அழகில்லாத பெரிய மலையிடத்து லிடரகம் (௩௦௮)

வை கண்டனன புல முளி அம் காட்டு—வைக்கோலைக்கண்டாற்போனந் ஊக ம்புல்லுலாந்த அழகியகாட்டிடத்தில,

கமம் சூழ்கோடை லிடரகம் முகந்து—நிறைவ்னையுடைய சூறாவளியை முழைஞ்சிடங்கண் முகந்துகொள்கையினாலே,

கால் உறு கடலின் ஒலிக்கும் சுமமை— காற்றுமிருந்த கடல்போல் ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தையுடைய வேணிற்ருன்றம் (௩௧௩)

இலை வேய குரம்பை உழை அதட் பள்ளி உவலைக் கண்ணி வன்சொல் இளைஞா—குழையாலேவேயநத குழலிவிருக்கும் மான்றோலாகியபடுக்கையினையும், தழை விரவின் கண்ணியினையும், கடியசொல்லினையுமுடைய இளையோர்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரியியல், ௩௬:—“ ஒய்த் லாய்த் தனிழத் தல் சாஅ, யாவயி னுஞ் கு முள்ளத் னுணுககம்.”

சிலை உடைக்கையர் கவலை காப்ப— வில்லையுடைத்தாகிய கையையுடையரா
ய்ப் பலவழிகளில் ஆறலைகள்வரைக் காக்கும்படி சுரஞ்சேர்ந்து (௧௧௪) என்க.

நிழல் உரு இழந்த வேணிற் குன்றத்து—நிழல் தன்மடிவையிழத்தற்குக் கார
ணமான முதுவேணிற்காலத்தையுடைய மலையிடத்துச் சுரம் (௧௧௫).

பாலை சான்ற—பிரிவாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

சுரம் சோந்து—அருநிலஞ் சேரப்பட்டு,

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

ஒருசார் (௧௧௫), மலை (௧௦௬) வீடரகம் கோடையையுடைய (௧௦௭)
கடலினொலிக்குஞ் சம்மையையுடைய (௧௦௮) வேணிர்குன்றத்தப் (௧௧௬) பாலைசா
ன்ற சுரஞ்சேரப்பட்டு (௧௧௫) என்க

பாலைக்கு நடுவன்தென்னும் பெயாகூறியவதனால், அது துத்தம்பொருளானும்
*“முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றீர்கத - நல்லியல் பழிந்து நடுக்குதுய ரறு
த்துப்-பாலை யென்பதோ படிவங் கொள்ளும்.” எனமுதற்பொருள்பற்றிப் பாலைநிகழ்
தலானும் பாலையையும் வேறோநிலமாகினோ

முதுங்கு கடல தந்த விளங்கு கதா முததம்—ஒலிக்குங்கடலத்த விளங்குகின்ற
ஒளியினையுடையமுதது,

அரம் பேர்ழ்ந்து அறுத்த கண நோ இலங்கு வளை—வாளாங் கீறியறுத்த இடம்
நேரிதாகிய விளங்குமவளை,

நேர்ந்தவனையுமாப

பரதர் தந்த பல் வேறு கூலம்—செட்டிகள கொணவெரு தலான்மிகக் பலவாய்
வேறுபட்ட பண்டங்கன,

தந்ததென்றும் பாடம்

[இருங்கழிச் செறுவிற நீம்புளி வெள்ளுப்பு]

இருங்கழிச் செறுவின் வெள்ளுப்பு — சரிய கழியிடத்தப் பாததியிலவினைந்த
வெள்ளியவுப்பு,

தீம புளி—கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்தபுளி,

பரந்து ஒங்கு வரைப்பில்—மணற்குன்று பரந்துயருங் கானலி - ததே,

வன்கைத் திமிலா கொழுமீன குறை யு துமிக்கண துணிபல் —வரியகையினை
யுடைய திமிலா கொழுமீன மீன்களையுடைய துமிக்கணபோலுருண்ட துணிகள்,
என்றது கருவாடுகளை.

தீமபுளியினையும், உப்பினையும், கருவாட்டினையுமேற்றின் நாவா (௧௨௧) யென்க

விழுமிய நாவாய்—சீரியமரகவுலம்,

பெருநீர் ஒச்சுநா—மரகசலமீகாமா,

கணந்தலைத் தேதெது—அகன்ற இடத்தையையுடைய யவனமுதலிய தேயத்தினி
ன்றும்,

நன்குடன் உய்ம்மார்—இவ்விடத்துண்டாகிய பேரணிகலங்களை ஆண்டுசெலுத்
ததற்கு,

* சிலப்பதிகாரம், மதுரைக்காண்டம், காடுகாண்காதை

புணாந்து—பலருங்கூடி,

உடன் கொணர்ந்த புரவ்யொடு—சேரகொண்டுவந்த குதிகைகளோடே,

அனைத்தும்—முழுவதும்,

வைகறோறும் வழி வழிச் சிறப்ப—நாடோறும் முறைமையே முறைமையே மிகுக்கையினுலே வளம்பல பயின்று (௩௨௫) என்க

நெய்தல சானற—இரங்கலாகிய உரிப்பொருளமைந்த,

வளம் பல பயின்று—பலசெல்வமும் நெருங்கப்பட்டு,

ஒருசாரா, பெருந்ரோசசநர் (௩௨௬) கலனுய்மமாரா தேளத்துக (௩௨௭) கொணர்ந்த புரவ்யொடே (௩௨௮) முததம் (௩௨௯) வளை (௩௩௦) கூலமானவை (௩௩௧) யனைத்தும் (௩௩௨) வழிவழிச்சிறப்ப (௩௩௩) வளம்பல பயிலப்பட்டு (௩௩௪) என்க.

நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) பரந்தோங்குவரைப்பின்கண்ணே (௩௩௧) வளம்பலபயிலப்பட்டெனமுடிக்க.

ஆங்கு ஐம்பால் திணையுங் கயினி—அமமண்டலத்தின்கண்ணே ஐந்துகற்றிணையுடைய நிலங்களும் அழகுபெற்ற,

அமை வர—பொருந்துதலதோற,

[முழுவியிழு மகலாங்கண, வீழவுநின்ற வியனமறுகிற]

முழவு இமியும் வீழவு நின்ற வியன மறுகின—முழவுமுழங்குந் திருநாள்நிலை பெற்ற அகற்சியையுடைய தெருவினையும்,

துணங்கை—துணங்கைகூடத்தினையும்,

அம தழுஉவின்—அழகினையுடைய குரவைகூடத்தினையும்,

மணங் கமழ சேரி—மணநாறுகின்ற பரததையாசேரியினையும்,

இன கலி யானா—இனிய செருக்கினையுடைத்தாகிய புதுவருவாயினையுமுடைய,

அகல ஆங்கண—அகன்ற ஊரிடத்தே,

[குழுவப்பல பயின்று.] பல குழுவப் பயின்று—பலகுடித்திரள் நெருங்க,

ஆங்கு—அந்நாட்டில,

பாடல் சான்ற நன்னாட்டு நடுவண—புலவராற பாடுதல் முற்றுப்பெற்ற நல்லநாட்டிற்கு நடுவணதாய்,

ஒருசாரா தண்பிணை சுற்றப்பட்டு (௨௭௦) ஒருசாரா மலைதழுவப்பட்டு (௩௦௧) ஒருசாரா காடுதழுவப்பட்டு (௨௮௫) ஒருசாரா சுருசேரப்பட்டு (௩௧௩) ஒருசாரா நெய்தல்சான்ற (௩௨௫) வரைப்பின்கண்ணே (௩௩௧) வளம்பலபயிலப்பட்டு ஆங்கு (௩௨௫) ஐம்பாற்றினையுங்கயினி (௩௨௬) அந்நாட்டிடத்து (௩௩௦) அகலாங்கட் (௩௨௭) குழுவப்பலபயின்று (௩௩௦) அமைவரப (௩௨௬) பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நடுவணதாய் (௩௩௧) என்க.

[கலைதாய வ்யாசுமயத்தது, மயிலகவு மல்பொங்கா, மந்தியாட மாவீசும்புகந்த, முழங்குகால பொருத மரமபயில காலி, னியங்குபுனல கொழித்த வெண்டலைக் குவவு மணற், கான்பொழில்.]

'கலை தாய மலி பொங்கா மந்தி ஆடி மரம பயில் கா—முசுகலைகள் தாவின மிக்க கொம்புகளிலே அவற்றின்மந்திகள் வளையாடும்படி மரமநெருங்கின சோலை,

மா வீசும்பு * உகந்து—பெரிய ஆகாயத்தேசெல்ல உயர்கையினாலே,
முழங்கு கால் பொருத் மரம்—முழங்குகின்ற பெருங்காற்றடித்த மரம்,

மயில் அகையும் காவின்—மயில் ஆரவாரிக்குங் காவினோடே,

உயர் சிமயத்து இயங்கு புனல் கொழித்த வெண்டலை குவவு மணற் கான் பொழில்—உயர்ந்த மலையுச்சியிடத்துநின்றும் வீழ்ந்தோடுகின்ற நீர்கொழித்து ஏறட்ட வெள்ளிய தலையினையுடைத்தாகிய திரட்சியையுடைய மணற்குன்றிடத்து மணத்தையுடைய பொழில்,

தழீஇய அடை கரை தோறும்—காவோடே பொழிலுக்கும் நீரடையுங் கரைகடோறும்,

[தாதுகுழி கோங்கின் பூமலா தாஅயக, கோதையி னெழுகும விரிநீர் நலவர, லவிரால் வையைத் துறைதுறை தோறும், பல்வேறு பூத்திரட்டண்டலை சுற்றி, யழுந்துபட்டிருந்த பெரும்பா ணிருக்கையும்:]

தாது குழி கோங்கின் பூ மலா தாஅயக கோதையின் ஒழுகும விரிநீர் நல வரல வையை— தாதுக்கள்கூழ்ந்த கோங்கினுடையபூவும் ஏனாமலாகளும்பரகது மாலையொழுகிறாபோல ஒடும் பெருநீர் நன்றாகவருதலையுடைய வையையிடத்து,

அவிர அறல் துறை துறை தோறும் பல் வேறு பூத் திரள் தண்டலை சுற்றி அழுந்த பட்டு இருந்த பெரும்பான் இருக்கையும்—விளங்குகின்ற அறலையுடைய துறைகடோறும் துறைகடோறும் பலவாய்வேறுபட்ட பூத்திரையுடைய பூந்தோட்டங்கள் குழப்பட்டு நெடுங்காலமடிப்பட்டிருந்த பெரிய பாணசாதியின் குடியிருப்பினையும்,

நிலனும் வளனுங் கண்டு அமைகல்லா விளங்கு பெருந்திருவின் தீர்னவிறல்வேள் அழும்பில் அன்ன நாடு இழந்தனரும்—நிலத்தையும் அதிற் பயிர்களையும் பாததபார்வை மாறுதலமையாத விளங்கும பெரியசெல்வத்தினையுடைய தீர்னவிறல்வேளென்னுங் குறுநிலமன்னனுடைய அழும்பிலென்னும் ஊரையொத்த நாடுகளையிழந்தவர்களும்,

கொழும் பல் பதிய குடி இழந்தனரும்—செல்வத்தினையுடைய பலவூர்களிடத்தனவாகிய குடிகளையிழந்தவர்களும்,

தொன்று கறுத்து உறையும் துப்புத் தர வந்த—பழையதாய் செறற்கொண்டு தங்கும் வலி தம்மைக்கொண்டுவருகையினாலே எதிராய்வந்த,

அண்ணல் யானை அடு போர் வேந்தா—தலைமையினையுடைய யானையினையும் பகைவனாக்கொள்ளும் போர்த்தொழிலையுமுடைய வேந்தரை,

பன்மாறு ஒட்டி (௬௫)—பலவாய் நெஞ்சிறகிடந்த மாறுபாடுகளை முதற்போக்கிப்பின்னர்,

[இன்னிசை முரசு மிடைப்புலத் தொழியப், பன்மா ரோட்டிப பெயர்புறம் பெற்று:]

இன்னிசை முரசம் இடைப்புலத்து ஒழியப் பெயா புறம் பெற்று—இனிய ஓசையினையுடைய முரசம் உழிஞைப்போக்கிடையே டெட்குமபடி மீளுகையினாலுண்டான முதுகைப்பெற்று,

* உதாஸ்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், உரீயியல், ௬:— “உகப்பே யுயர்த லுகப்பே யுவகை”

என்றது: உழினைப்போர்செய்வவநத அரசா குடுமிகொண்ட மண்ணுமங்கல
மெய்தாது இடையேயினும்படி காத்தகிடங்கு (௬௫௧) என்றவாறு.

மண்ணுற ஆழநத மணி நீரக கிடங்கின—மண்ணுள்ளவளவுமாழந்த நீலமணி
போலும் நீராயுடைய கிடங்கினையும்,

விண் உற ஓங்கியுபல படைபுரிசை—தேவருலகிலே செலனுமபடியுயர்ந்த பல
கற்படைகளையுடைய மதிலினையும்,

தொல் வலி நிலையி வாயில் (௬௫௨)—பழைதாகிய வலி நிலைபெற்ற வாயில்,
அணங்கு உடை நெடு நிலை—தெய்வத்தை யுடைத்தாசிய நெடிய நிலையினையும்,
நெய் படக கரிநத திணை போரக கதவிண்—நெய் பலகாலுமிதெலாற் கருகின
திண்ணிய செறிவையுடைய கதவினையும்,

வாயிலில் தெய்வமுறை யுமாகலின், அதற்கு நெய்யுமணியாம், * “ஐயவி யப்பிய
நெய்யணி நெடுநிலை” எனபதனுணாக

மழை ஆடும் மலையின் சிவந்த மாடமொடு—மேகமுலாவும்லைபோலே ஓங்கின
மாடத்தோடே,

கோபுரமன்றி வாசலை மாடமாகவுரு சமைத்தலின், மாடமென்றா
வையை அன்ன வழக்கு உடை வாயில்—வையையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறு
போன்ற மாநதரும் மாவும் இடையுமல வழங்குதலையுடைய வாயில்,

மாடத்தோடே (௬௫௩) நிலையினையும் (௬௫௪) கதவினையும் (௬௫௫) வழக்கினையுமு
டைய வாயில் (௬௫௬).

பெரும்பாணிருக்கையினையும் (௬௫௭), கிடங்கினையும் (௬௫௮) புரிசையினையும்
(௬௫௯) வாயிலினையு (௬௬௦) முடைய மதுரை (௬௬௧) யென்க.

வகை பெற எழுந்து வானம் முழுகி சிலகாற்று இசைக்கும் பல புழை நல் இல்
—கூறுபாடாகியபெயர்களைத் தாமபெறும்படியுயர்ந்த தேவருலகிலேசென்று தென்
றந்தாற்று ஒலிக்கும் பலசாளங்களுையுடைய நன்றாகிய அகங்களையும்,

மண்டபம் கூடம் தாய்க்கட்டு அடுக்கையென்றாற்போலும் பெயர்களைப்பெறுத
லின், வகைபெறவெழுந்தென்றா

யாறு கிடந்தன்ன அகல நெடுந தெருவில்—யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற நெ
டிய தெருக்களிலே,

இருகளையும் யாறும்போன்றன, இரண்டுபக்கத்தினமனைகளும் செருவுகளும்.

பல் வேறு குழாஅதது இசை எழுந்த ஒலிப்ப—நாளங்காடியிற் பண்டங்களைக்
கொள்ளும் பலசாதியாகிய பாடையேறுபாட்டையுடைய மாக்களதிரளிடத்து ஓ
சைமிக்கொலிக்குமபடி இருத்தா (௬௬௨) வென்க

மா கால் எடுத்த முந்நீர் போல முழங்கு இசை நன் பணை அறைவனா நுவல்—
பெருமையையுடைய காரெடுத்த கடலொலிபோல முழங்கும் ஓசையையுடைய
நன்றாகிய முரசைச் சாற்றினராய விழுவின் நாட்டி உள்ளார்க்குச் சொல்லுகையினை
லே நாடாத்தன்றே (௬௬௩) யென்க

அறைவன நுவல்வென்றுபாடமாயின், அறையப்படுவனவாய் விழாவைச் சொ
ல்லவென்க.

கயம் குடைந்தன்ன இயம தொட்டு இமிழ் இசை மகிழ்ந்தோர் ஆடும் கவி கொள்
சும்மை—கயத்தைக் கையாறகுடைந்துவினையாடுந் தன்மையவாக வாச்சியங்களைச்
சாற்றலான் முழங்கின ஒசையைக்கேட்டு மகிழ்ந்தவாகளாடுஞ் செருக்கினைக்கொண்ட
ஆரவாரத்தினையுமுடைய தெரு (நடுக்கு) வெனக்

ஒலக் கண்டனன விரு பெரு நியமதது—சித்திரத்தைக் கண்டாறபோன்ற கட்டி
னிமையையுடைய இரண்டாகிய பெரிய அங்காடித்தெருவில்,

நாளங்காடி, அல்லங்காடியாகிய இரண்டு நிறையுடைத்தென்றார்

சாறு அயாந்து எடுத்த உருவப் பல் கொடி—கோயில்களுக்கு விழாக்களை நடத்
திக் கட்டின அழகினையுடைய பலகொடிகளும்,

இதனால் அறங்கூறினா.

வேறு பல் பெயர் ஆ எயில கொளக் கொள நாடோறெடுத்த நலம் பெறு புனை
கொடி—வேறுபட்ட பலபெயர்களுடையவாகிய அழித்தற்கரிய அரண்களைத் தண
டத்தலைவா அரசனேவலாறசென்று கைக்கொள்ளக் கைக்கொள்ள அவர்கள் அவ்
வெற்றிக்ரு நாடோறுமெடுத்த நன்மையைப்பெற்ற சயக்கொடியும்,

இதனா புறத்துழிஞைப்போகூறினா.

நீர் ஒலித்தன்ன நிலவு வேல தானையொடு புலவுப்படக் கொன்று மிடை தோல
ஓட்டிப் புகழ் செய்து எடுத்த விறல சால நன்கொடி—கடலொலித்தாறபோன்ற
நிலைபெறுதலையுடைய வேறபடையோடே சென்று பகைவரைப் புலாற்றறமுண்டா
க்கொன்று பின்னர் அணியாய்நின்ற யானைத்திரையுங்கெடுத்துத் தமக்குப் புகழையு
ண்டாகக் கெடுத்த வெற்றியமைந்த நன்றாகியகொடியும்,

இது தும்பைப்போகூற்றது

களள்ளி களி நவில் கொடியொடு—களளினது களிப்புமிருதிபைச் சாற்றுகி
ன்ற கொடியும்,

நன் பல பல் வேறு குழுவக் கொடி—என்றாகிய பலவற்றினாலே பலவாய்வேறு
பட்ட கிரட்சியையுடைய கொடிகளும்,

நன்பலவென்றார், கலவி கொடை தவம் முதலியவற்றை.

பதாகை நிலைஇப் பெரு வரை மருங்கின் அருவியின் துடங்க—பெருங்கொடிக
ளும் நிலைபெற்றுப் பெரிய மலையிடத்து அருவியையுமாறுபோலவசைய,

இக்கொடிகள் அருவியினுடங்கும்படி வகைபெறவெழுந்து (நடுகு) எனமுன்
னேகூட்டுக

பனை மீன் வழங்கும் வளை மேய பரப்பின்—பனைமீனென்னுஞ் சாகியுலாவுஞ்
சுருமேய்கின்ற கடவிடத்தே,

வீங்கும் நோன் கயிறு அரீஇ இதை புடையூக கூம்பு முதல முருங்க எற்றி—
இறகும் பிணிப்பினையுடைய வலியினையுடைய பாய்கட்டினகயிறையறுத்துப் பா
றையும்பீறிப் பாய்மரம் அடியிலேமுறியும்படி அடித்து,

[காய்நதன, கடுங்காற நெடுப்ப.] கடுங்காற்று உடன காய்ந்து எடுப்ப—கடிய
சாற்று நாற்றிசையினுஞ் சேரக் கோபித்தெடுக்கையினாலே,

கல் பொருது உணாஇ—நங்கூரக்கல் கயிறுதுடனெடுத்துப் பொருதுஉலாவி,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட நாவாய் போல—நெடியசுழியிலேயகபப்ட்டிசு சுழலாநின்ற
மரக்கலத்தையொகசு,

இருதலைப் பணிலம் ஆரபப—முன்னும்பின்னுஞ் சங்கொலிப்பு,

யாணமீண்டாற் பின்னின்றவன் ஊதுதருகுப் பின்னுஞ் சங்குசெல்லும்

சினம் சிறந்து கோலோக கொன்று மேலோர் வீசி—சினமிககுப் பரிககோற
காரணாகொன்று பாககாலீசிப் போகட்டு,

மென் பணி வன்றொடா பேணுது காழ் சாயதது—மெலவியபணிப்பினையுடைய
வலிய நீர்வாரியென்று காலிறகட்டுஞ் சங்கிலியை நமக்குக்காவலென்று பேணுதே
அதுகட்டின தறியைமுறிதது,

கந்து நீத்து உழிதருக கடாஅ யானையும்—கமபத்தைக் கைவிட்டுச்சுழலும் கடா
ததையுடைய யானையும்,

சிறந்து (௩௮௦) கொன்று வீசிசு (௩௮௧) சாயதது (௩௮௨) நீத்து (௩௮௩) ஆரபப
(௩௮௦) உழிதருககடாமெனக கடாததின்னெழுழிலாகவுணாகக

காற்றிறகுக் கட்டாம உவமிககப்படும்பொருள

அம கண மால விசுமபு புதைய வளி போழ்ந்து—அழகியவிடங்களைத் தனனிட
ததேயுடைய பெரிய ஆகாயமறையக காற்றைப்பிளந்து,

தேவருலகமுதலியவற்றைத் தனனிடத்தேயுடைமையின, அவகணமாலவிசும்
பென்றா.

ஒன்கதிா ஞாயிறறு ஊறு அளவாத திரிதருஞ் செங்கால அனனததுச் சேவல்
அன்ன—ஒள்ளிய கிரணங்கனையுடைய ஞாயிறறைத் தாஞ்சோதலை நெஞ்சாலே கரு
திக்கொண்டுபறக்குஞ் சிவந்தகாலையுடைய அனனத்தினது சேவலையொதத,

குருஉ மயிர்ப் புரவி உராலிற பரி நிமிர்ந்து காலெனக கடுக்கும் கவின பெறு
தேரும்—நிறவிய பலமயிகனையுடைய குதிகைகளோடுதலிற செலவுமிசுக்குக் காற்றெ
னக கடுகவோடும் அழகினைப்பெறுகின்றதேரும்,

கொண்ட கோலன் கொள்கை நவிறறலின்—கையிலேயெடுத்த மத்திகையை
யுடைய வாசிவாரியன் ஐந்துகதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையம் பயிறறுகையினாலே,

அடி படு மணடிலதது ஆதி போசிய—குரங்களுநுநின் வட்டமானவிடத்திலும்
ஆதியென்னும் கதியிலும் ஓடின,

கொடிபடு சுவல விடு மயிர்ப் புரவியும்—ஒழுங்குபடுக கசாரியையுடையனவா
கிய விட்டவாசகனையுடைய குதிகைகளும்,

[வேழத் தன்ன வெருவரு செலவிற, கள்ளா களம் நிருஞ்செரு மயக்கமும்]
வெரு வரு வேழத்து அன்ன செலவிற கள் ஆர் களமா இருஞ்செரு மயக்கமும்—
அச்சந்தோனறுகின்ற யானையையொத் த போக்கனையுடைய கள்ளனை யுண்ணும்
வீரர் தமமிற் பெரியபோரைச்செய்யும் கலக்கமும்,

களத்தேசேறவிற களமொன்றா

அரியவும் பெரியவும்—நனடுப் பெறுதற்கரியனவமாய அவைதாஞ் சிறிதின்றி
மிகவுள்ளனவுமாரப் பலவாய் வேறுபட்ட பண்ணியம் (௪௦௫) என மேலேகட்டுக

வருவன பெயர்தலின்—யானையுந் (௩௮௩) தேராம் (௩௮௮) புரவியும் (௩௯௧)
களமா செருமயக்கமும் (௩௯௩) பலகாலும் வருவனவாய் மீளுகையினாலே,

[தீம்புழல் வல்சிக் கழற்கான் மழவர், பூந்தலை முழவி னேன்றலை கடுப்ப:] தீம் புழல் வல்சிப் பூந்தலைக் கழற்கால் மழவா முழவின் னோன் தலை கடுப்ப—இனிய பண்ணியாரங்களாகிய உணவினையும் பொற்புகளையுடைய தலையினையும் வீரக்கழ லணந்த காலினையுமுடைய மழவாமுன்கொட்டும் வீரமததளத்தினது வலியகண்ணை யொக்க உருண்ட,

தீம்புழல் - இருபபைப்பூவுமாம் பூந்தலை - விகாரம் மழவா - சிலவீரர். * “உரு வக் குதினா மழவ ரோட்டி” என்றா பிறரும் கடுப்பவென்னுஞ் செய்வெனெச்ச வுமவருபிறகு உருண்டவென ஒருசொலவருவிக்

பிடகைப பெய்த கமழ நறும் பூவினா—பூந்தாடி லேய்ட்டுவைத்த மிகவும்நாறு கின்ற நறிய பூவினையுடையாரும்,

பல் வகை விரித்த எதிர் பூங்கோதையா—பலவகையாக விரித்துவைத்த ஒன்றற கொன்றமாறுபட்ட பூமலைகளையுடையாரும்,

பலர் தொகுபு இடித்த தாது உரு சுண்ணத்தா—இடிக்கவல்லா பலருந்திர ண்டு இடித்த பூந்தாதுகளைப்போலப் பரக்குஞ் சுண்ணத்தையுடையாரும்,

தாது - நீறுமாம் நவமணிகளும், பொன்னும், சந்தனமும், கருப்பூர்முதலியன வும் புழுநிலும் பனிநீரிலும் நனையவைத்திடித்தலின், இடிக்கவல்லவர் பலரும்வே ண்டிற்று

தகை செய் திஞ்சேற்று இன்னீர்ப் பசுங்காய நீடு கொடி இலையினா— உடம்பி ருகு அழகைக்கொடுக்கும் இனிய கருங்காலிசிலக்காய்ச்சின களிக் கலந்த இனிய நீரி னையுடைய பசியபாக்குடனே வளாந்தகொடியினை வெற்றிலையினையுடையாரும்,

† “அங்கருங் காலி சிலி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்களி விராய காயும்” என்றா. இளவகளியனனம் நீராயிருத்தலின் இன்னீரென்றா.

கோடு சுடி நூற்றினா—சங்குசுடிதலாலுண்டான சுண்ணாம்பையுடையாரும்,

[இருதலை வந்த பகைமுனை கடுப்ப, வினனுயி ரஞ்சி யினனா வெய்துயிர்த், தேங்குவன ரிருந்தவை நீங்கிய பிணை]

* அகநானூறு, களிற்றியானைநா, சு — “வண்டபடத் துதைந்த கண்ணி யொண்கழ, ஓருவக குதினா மழவ ரோட்டிய, முருக நற்போ கொடுவே ளாலி, யறு கோட்டியானை பொதுளி யாங்கட, சிறுகா ரோடன் பயிடுகு சோத்திய, கற் போற் பிரியல மென்ற சொறறு, மறந்தனா கொல்லோ தோழி சிறந்த, வேய்மருள் பணைத்தோ ணெகிழ்ச சேயநாட்டுப், பொலங்கலவெறுகைத் தருமா நிலம்பக, வழல் போல் வெங்கதிர் பைத்தத் தெறுதலி, னிழறேயற் துலறிய மரத்த வறைகாய், பறு நீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலாதலி, னுருநெற் பொரியும் வெம்மை யாவரும், வழங்கு ரிண்மையின் வெளவுநா மடியச், சுரம்புல வென்ற வாற் வலங்குசினை, நாரின் முருங்கை நல்லர் வான்புச், குரவங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற, றுடைதினாப் பிதிர் வற் பொங்கமுன், கடல்பாற் றேறெறவ காழற்தோரோ” எ-து பிரியடை ஆற்றா னாயதலைமகன் தோழிக்குச்சொலவியது, மாழலார்.

† சீவசுந்தாமணி, இலக்கணயாரிலம்பகம், கூறு:—“அங்கருங் காலி சிலி பூறவைத் தமைக்கப் பட்ட - செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழக் காயுந் தீந்தெ- னெங்கனும் குளித்த வின்னி ரிளம்பகவ காயு மூன்றுந் - தங்களி செய்யக் கூட் டித் தையலார் கைசெய் தாரே”

இருதலை வந்த பகை முனை கடுப்ப இன்னுயிர் அஞ்சி ஏங்குவனர் இருந்து—
இரண்டுபக்கத்தானும் படைவந்த பகைப்புலத்தையொக்கத் தம்முடைய இனியவுயி
ருக்கஞ்சி ஷங்குவாராயிருந்து,

அவை நீங்கிய பின்பை இன்னு வெயதுயிர்த்து—அந்நாற்படையும் போனபின்
னா அவற்றொனய்திய பொல்லாவெப்பதைப்போக்கி,

எனவே அச்சத்தால் நெஞ்சிறப்பிற்றந்த வருத்தத்தைப்போக்கியென்றா.

பல வேறு பண்ணியம் தழீஇத திரி விலைஞா—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங்க
ளைத் தம்மிடத்தேசோததுக்கொண்டு திரிகின்ற விற்பாரும்,

கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாமல் தரத்தரமிகாமல் (சஉக) அரியவும் பெரியவு
மாய்ப (ககச) பலவூய வேறுபட்ட பண்ணியமெனக்கூட்டுக.

மலை புறா மாடத்துக் கொழு நிழல் இருத்தர—மலையையொக்கும் மாடங்களிட
ததுக குளிரந்தநிழலிலே இருத்தலைச்செய்ய,

பூவினரும் (ககஎ) கோதையரும் (ககஅ) சுண்ணத்தினரும் (ககக) இலையின
ரும் தூற்றினரும் (ச௦க) பண்ணியந்தழீஇத்திரிவிலைஞரும் (சபடு) யானையும் (கஅக)
தேரும் (கஅஅ) புரலியும் (ககக) கனமாமயக்கமும் (ககக) வருவனபெயர்ந்திற
(ககச) பகைமுனைகடுப்ப (ச௦உ) அஞ்சி (ச௦க) ஏங்குவனரிருந்து அவைநீங்கியபின்
றை (ச௦ச) இன்னுவெய்துயிர்த்து (ச௦க) மாடநிழலிலே (ச௦க) இசையெழுந்தொ
லிப்ப (கக௦) இருத்தர (ச௦க) வெனக்கூட்டுக

இருங் கடல் வான்கோடு புறாய்—கரியகடலில் வெள்ளிய சங்கையொக்க,

[வாருற்றுப், பெரும்பின் னிட்ட வானனாக கூந்தலா, நன்னர் நலத்தா தொன்
முதுபெண்டிர்]

வாருற்றுப் பின்னிட்ட வான் பெரு நனாக கூந்தலர் தொன் முது பெண்டிர்—
கோதிப் பின்னேமுடித்துப்போகட்ட வெள்ளிய பெரிய நாமாயிரினையுடையராகிய
பழமைமூத்த பெண்டிர்,

நன்னா நலத்தா—நன்றாகிய வனப்பினையுடையராய்,

செந்நீர்ப் பசும்பொன் புனைந்த பாவை செல்குடர்ப் பசுவெயில் தோன்றியன்ன
செய்யார்—சிவந்தநீர்மையினையுடைய களிச்சிறையென்னும் பொன்னாசெய்த பா
வை வீழ்கின்றகிரணங்களிடத்துப் பசியவெயிலிடத்தே தோன்றினுற்போன்ற சிவந்த
நிறத்தினையுடையராய்,

[செயிர்த்த நோக்கினா மடக்கண்:] மடக்கண் செயிர்த்த நோக்கினா—மடப்பத்
தினையுடையகண்கள் ஆடவர்க்குவருத்ததைச்செய்த பார்வையினையுடையராய்,

ஐஇய கலுமும் மாமையா—வியப்பினையுடையவாய் நோக்கினார்கலங்குதற்குக்
காரணமான மாமைநிறத்தினையுடையராய்,

கலுமுதல் - ஒழுக்குதலுமாம்

[வையெயிறு, வாராத வாயா | வாராத வை எயிறு வாயா—நேரிதாகிய கூரிய
எயிறினையுடைய வாயினையுடையராய்,

[வணங்குறப் பிணைத்தோட், சோநதுகு வன்ன வயக்குறு வந்திகைத், தொய்
யில் பொறித்த சுணங்கெதி ரிளமுலை.]

வணங்கு இறைப் பணைத் தோள வயக்குறு வந்திகை—வளைந்த சந்தியினையுடைய
முங்கிப்போலும் தோளினையும் வளக்கமுற்றிய கைவந்தியினையும்,

தொய்யில் பொறித்த சோந்து உருவன்ன சுணங்கு எதிர இள முலை—தொய்யி
லால் வல்லியாகவருதின ரெகிழ்த்துகிந்துமாறுபோன்ற சுணங்குதோற்றிய இளைய
முலையினையும்,

தொய்யில் - எழுதுங்குழம்பு

மை உசகன்ன மொய் இருங் கூந்தல—மையொழுகினுறபோன்ற செறிந்த கரிய
மயிரினையுடைய,

மயில் இயலோரும் மடமொழியோரும் — மயிலின்றன்மையையுடையோரும்
மடப்பத்தையுடைய வார்த்தையினையுடையோரும்,

கைஇ மெல்லிதின் ஒதுங்கிக் கையெறிந்து—தம்மைக்கோலஞ்செய்து மெத
தெனடந்து கையைத்தட்டி,

கல்லா மாந்தரொடு நருவனா திரைப்ப—காமநகாசகியினையன்றி வேறென்றை
யுங்கல்லாத இனையோருடனே மகிழ்த்தனராய்ப் புணரும்படி,

[புடையமை பொலிந்த வகையமை செப்பிற]

புடை அமை செப்பில்—புடைபடுதலமைந்த செப்பிடத்தில்,

பொலிந்த வகை அமை செப்பில்—பொலிவுபெற்ற கூறுபாடமைந்த செப்பிட
த்திற் பண்ணியம் (சஉஉ) என்க,

காமா உருவின் தாம் வேண்டும் பண்ணியம்—விருப்பமருவிய வடிவினையுடைய
நுகாவாதாமவிரும்பும் நுகாபொருள்களை,

கமழ் நறும் பூவொடு மனை மனை மறுக—மிகவகாறும் நறியபூவுடனேயேந்தி
மனைகடோறும்மனைகடோறும் உலாவிலிங்க,

நலத்தராய்ச் (ச0க) செய்யராய் நோக்கினராய் (சகஉ) மாமையராய் (சகக) வா
யராய்த் தோளினையும் (சகச) வந்திகையினையும் (சகரு) முலையினையும் (சகசு) கூந்தலி
னையுமுடைய (சகஎ) மயிலியலோரும் மடமொழியோரும் (சகஅ) கைஇ ஒதுங்கி எறி
ந்து (சகக) மாந்தரொடு திரைக்கும்படி (சஉ0) தொன்முதுபெண்டி (ச0க) பண்ணி
யத்தைப் (சஉஉ) பூவோடே ஏந்தி மனைமனைமறுக (சஉக) வெனக்கூட்டுக.

மறை கொளக் குறையாது புனல புச மிகாது கரை பொருது இரங்கும் முந்நீர்
போல—மேல் முக்கக் குறைவுபடாமல் யாதுகளபாய்தலின் மிகுதலைச்செய்யாமற்
களையைப் பொருதுஒலிக்குங் கடலபோல,

கொளக் கொளக் குறையாது தரத் தர மிகாது—பலரும்வந்து கொள்ளக்கொள்
ளக் குறையாமற் பலரும் மேனமேலுங் கொண்டுவரக் கொண்டுவர மிகாமல்,

[கழுநீர் கொண்ட வெழுநா ளந்தி, யாடுதுவனறு விழுவி ஞடார்த் தன்றே]

கழுநீர் கொண்ட அந்தி—தீயினையைக் கழுவுதற்குக்காரணமான தீர்த்தநீரைத்
தன்னிடத்தேகொண்ட அந்திக்காலம்,

ஆடு துவனறு விழுவின் எழுநாள் அந்தி—வேறோரிடதிலலாத வெற்றிநெருங்
குக் திருநாளினைத் தன்னிடத்தேயடைய ஏழாநாளளந்தியில்,

காங்கொள்ளத் தொடங்கிய ஏழாநாளளந்தியிலே தீர்த்தமாடுதல் மரபு

யாடு—அவையுயர்நகுத்திரண்ட நாட்டி ஒள்ளா,

ஆர்த்தனம்—ஆர்த்த ஆவாரம்

அற்றேயென்பது அன்றேயென மெலிந்ததாககி உலுமவுருபாக்கலுமொன்று.

[மரடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்] பிறங்கிய மரடம் மலி புகழ்க்கூடல்—
பெரிய * நான்மாடத்தாலே மலிந்தபுகழைக் கூடுதலையுடைய மதுரை (சுகுக)யென
மேலேகூட்டுக.

[நாளும் காடி நனந்தலை:] நனந்தலை நான் அங்காடி. — அகறசியையுடைத்தாகிய
இடத்தினையுடைய நாட்காலத்துக்கடையில்,

கம்பலை—ஆரவாரம்,

உருவப்பலகொடியும் (சுகுக) புனைகொடியும் (சுகுக) நனகொடியும் (சுகுக) களி
வில்கொடியும் (சுகுக) குழுகொடியும் பதாலையும் நிலை (சுகுக) அருவிவினு
டவரும்படி (சுகுக) வகைபெறவெழுந்து மூழ்கி (சுகுக) இசைக்கும் பலபுழையையு
டைய நல்ல இலவினையும் (சுகுக) சுமமையினையுமுடைய (சுகுக) தெருவுகளில்
(சுகுக) பெருநியமத்து (சுகுக) நாளங்காடியிலே (சுகுக) பூவினா (சுகுக) முதல்
யோர் இருத்தருகையினால் (சுகுக) மறுகுதலினால் (சுகுக) எழுந்தகம்பலை (சுகுக) நன்
ணையறைவனா நுவுலுக்கையினால் (சுகுக) அதற்குத்திரண்டநாடி (சுகுக) அந்ந்
யில் (சுகுக) ஆர்த்ததேயென வினைமுடிக்க.

ஆர்த்தனறென்னுமுதற்குச்சொற படுத்தலோசையாற பெயர்த்தனமையாய்த்தே
றதேகாரம் பெறுநின்றது

வெயிற் கதிராமுங்கிய படா கூர் ஞாயிறுசு செக்கா அன்ன—வெயிலையுடைய
கிரணங்கள் ஒளிமழுங்கிய செலவுமிக்க ஞாயிறையையுடைய செக்காவானத்தையொத்த
சிவந்து நுணங்கு உருவிற கண் பொருபு உகூஉம் ஒண் பூங் கவிங்கம்—சிவந்து
நுண்ணிதாரும் வடிவாலே கண்களை வெறியோடப்பண்ணிச் சிந்திவிழாமாறுபோன்ற
ஒள்ளிய பூத்தொழிலையுடைய சேலைகளை,

பொன் புனை வானொடு பொலியக் கூடி—பொன்னிட்ட உடைவாளோடே
அழகுபெறக் கூடி,

[தினடோப பிரம்பிற புரளுந் தானை, கச்சந் தின்ற கழறயங்கு திருந்தடி
மொயம்பிறந்து திரிதரு மொருபெருந் தெரியன், மணிதொடாந் தன்ன வொண்பூந்
கோதை, யணிகளா மாபி னொமொ டனைஇக, காலியக் கன்ன கதம்பரி கடைஇ]

புரளுந் தானை—தோளிலேகிடந்தசையு மொலியலினையும்,

கச்சம் தின்ற கழல் தயங்கு திருந்து அடி—கோத்துக்கட்டிய கச்சக்கிடந்து
கழம்பிருந்த வீரக்கழலசையும் பிறக்கிடாத அடியினையும்,

மொயம்பு இறந்து திரிதரும் ஒரு பெருந் தெரியல்—உலகத்துள்ளாவலிகளைக்
கடந்து புகழ்ச்சியால் எங்குந்திரியும் ஒன்றாகிய பெரிய வேப்பமாலையினையும்,

அணிகளா மாபின் ஆரமொடு அனைஇ மணிதொடாந்தன்ன ஒண் பூங் கோதை—
அழகுவிளங்கும் மாபிற்கிடக்கின்ற ஆரத்தோடேகலந்து மாணிக்கமொழுகினலொத
க ஒள்ளிய செங்கழுநீராலையினையுமுடையராய்,

பிரம்பின் தினதோக கால் இயக்கன்ன கதழ் பரிசுடைஇ—விளிம்பிலேவைத்த
பிரம்பினையுடைய தினணிய தேறிநூண்ட காற்றினுடைய செலவினையொத்த
வினாந்த குதிரைகளைச் செலுத்தி,

காலோர் காப்பக காலெனக் கழியும்—காலாட்கள் சூழ்ந்துகாப்பக் காற்றென்
னும்படி கடிதிறசெல்லும்,

* நான்மாடங்களாவன:—திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திரு
ரெஜுரென்பன.

[வான் வண்கை வளங்கெழு செல்வர், நாண்மகிழ்நகை:] நாள் மகிழ் இருந்
கை வான் வண்கை வளங்கெழு செல்வர்—நாட்காலதது மகிழ்ந்நிருக்கின்ற இருப்பி
லே மேகம்போலே வளையாமற்கொடுக்கும் வளவிய கையினையுடையராகிய வளப்
பம்பொருந்தின செல்வா,

தாணை (சகநு) முதலியவற்றையுடையராய்க் கட்டிக் (சகசு) கடைஇக (சசு௦)
கழியும் (சசக) செல்வொன்க

காணமார் பூனெடு தெள்ளரிப பொற்சிலம்பு ஒலிப்ப—வீழாவககாண்டற்குப்
பூண்களோடே தெள்ளியஉள்ளின்மணிகளையுடைய பொன்னாற்செய்த சிலம்புகளொ
லிக்கும்படி மேனிலத்துநின்ற மிழிதலால்,

சிலம்பொலிப்பவென்பதனால் இழிதல்பெற்றாம்

[ஒள்ளமுற, ழாவற விளங்கிய வாய்பொ னவிரிழை, யணங்குவீழ் வனன பூந்
தொடி மகளிர்] அணங்கு வீழவு அன்ன ஒளமுல் தா அற விளங்கிய ஆய் பொன்
அவா இழைப பூந்தொடி மகளிர்—வானுறைதெய்வங்களின் வீழ்ச்சியையொத்த ஒள்
ளியநெருப்பிலே வலியறவளங்கிய அழகிய பொன்னாற்செய்த விளங்கும்பூண்களையு
பூத்தொழிலையுடைய தொடியினையுமுடைய மகளிர்,

இவா நாயன்மா கோயில்களிற சேவிகருமகளிர்

மணம் கமழ நாற்றம் தெருவுடன் கமழ—புழுகுமுதலியன நாறுகின்றநாற்றம்
தெருவுகளெல்லாமணக்க,

மணம் - ஆகுபெயர்

ஒண்குழை திகழும் ஒளி கெழு திருமுகம்—ஒளைய மகரக்குழையை உள்ளடக்
கிக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய அழகினையுடையமுகம்,

[திண்கா மேற்ற வியலிரு விலோதக, தெண்கடற் றினாயி னசைவளி புடை
ப்ப:] தின் காழ ஏற்ற வியல இரு விலோதக அசை வளி தெண்கடல் தினாயிற
புடைப்ப—திண்ணிய கொடித்தனடுகளிடேற்ற அகலத்தினையுடைய பெருங்கொடி
களை அசைகின்ற காற்றுத் தெளிந்த கடற் றினாபோல எழுந்துவிழுமபடி அடிககை
யினாலே,

நினை நிலை மாடத்து அரமியநதோறும்—ஒழுங்குபட்ட நிலைமையினையுடைய
மாடங்களின் நிலாமுற்றங்கடோறும்,

மழை மாய மதியின் தோன்றுபு மறைய—மஞ்சிலேமறையுந் திங்களைப்போல
ஒருகாற்றோன்றி ஒருகான்மறைய,

அரமியநதோறுமிருந்து (சநுக) விழாககாணுமகளிர் முகம் (சசஅ) விலோதத
தை (சசக) வளிபுடைக்கையினாலே (சநு) தோன்றுபுமறைபவெனக.

நாயன்மா எழுந்தருளுங்காற் கொடியெடுத்தல இயலபு.

[நீரு நிலனுந் தீயும் வளியு, மாக விசம்போ டைநதுட னியற்றிய, மழுவா னெ
டியோன றலைவ னை] மாக விசம்போல் வளியும் தீயும் நீரும நிலனும் ஐந்துடன
இயற்றிய மழுவான் நெடியோன தலைவனாக—திருக்களையுடைய ஆகாயத்துடனே
காற்றும் நெருப்பும் நீரும் நிலனுமாகிய ஐந்தினையும் சேரப்படைத்த மழுவாகிய வா
ளையுடைய பெரியோன் எனையோரின் முதல்வனாகக்கொண்டு,

மாக அற விளங்கிய யாககையா—தீர்த்தமாடிய வடிவினையுடையராய்,

சூழ் சுடர் வாடாப் பூவின் இமையா நாட்டதது நாற்ற உணவின் உருகெழு பெரியோர்க்கு—தெய்வத்தன்மையாற சூழ்ந்த ஒளியினையுடைய வாடாதபூக்களையும் இத்தஞ்சியாத கண்ணினையும் அவியாகிய உணவின்மையுடைய அசசம்பொருந்திய மாயோன் முருகன்முதலாகிய தெய்வங்கட்கு,

மாற்றரு மரபின் உயா பலி கொடுமா—லிலககுதற்கரிய முறைமையினையுடைய உயர்ந்த பலிகளைக் கொடுத்தற்கு,

அந்நி விழவில்—அந்திகாலத்துக்கு முன்கூகு எடுத்தவிழாவிலே,

தூரியம் கறங்க—வாசசியங்களுலிப்ப,

செல்வர் (சசஉ) மாசறவிளங்கிய யாக்கையராய்க் (சசஇ) கமழ (சசஎ) மறைய (சசஉ) நெடியோன்றிலைவனாகப் (சசஇ) பெரியோராகுப் (சசஉ) பலிகொடுக்கைக்கு (சசஇ) அந்தியிறகொண்டவிழவிலே தூரியங்கறங்கவெனக்

[தின்கதிரா மதாணி மொணருறு மாக்களை, யோம்பினாத் தழீஇத் தாம்புணாந்து முயங்கித், தாதணி தாமரைப் போதுபிடித் தாங்குத், தாமு மவரு மோராவரு விளங்கக், காமர் கவனிய பேரிளம் பெண்டா]

தின்கதிரா மதாணிக் காமா கவனிய பேரிளம்பெண்டா—தினணிய ஒளியினை புடைய பேரணிகலங்கையுடையராய வீருப்பம் அழகுபெற்ற பெரிய இளமையினை புடைய பெண்டா,

தாம முயங்கிப் புணாந்து ஓம்பினாத் தழீஇ—தாம முயங்குதலைச்செய்து கூடிப் பாதுகாக்கும் கணவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு,

தாது அணி தாமரைப் போது பிடித்தாங்கு ஒண குறுமாக்களைத் தழீஇ—தாது சோந்த செவ்வித் தாமரைப்பூவைப் பிடித்தாற்போல ஒள்ளிய சிறுபிள்ளைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு,

தாமும் அவரும் ஓராவரு விளங்க—தாமுங் கணவரும் பிள்ளைகளும் சேரச சிலத் தாலேவிளங்கும்படியாக,

[பூவினா புகையினா தொழுவனா பழிச்சிச, சிறாது] பூவினா புகையினா தொழுவனா சிறந்து பழிச்சி—பூசைக்குவேண்டுமெ பூவினையுடையராயத் தூபங்களை யுடையராய் வணங்கினராய் மிகுத்துத்ததித்து,

புறங்காக்குங் கடவுட்பள்ளியும்—பாதுகாததுநடத்தும் பெளத்தப்பள்ளியும்,

சிறந்த வேதம் விளங்கப் பாடி—அதாவவேதமொழிந்த முதனமைப்பட்ட வேதங்களைத் தமக்குப் பொருடெரியும்படியோதி,

அதாவம் தலையாயவோதனமை பொருளியலிற் கூறினா

விழுச் சோ எய்திய ஒழுக்கமொடு புணாந்து—விழுமிய தலைமையோடுபொருங்கின யாகங்கணமுதலிய தொழில்களோடே சிலகாலம்பொருந்தி,

நிலம் அமா வையத்து—நால்வகைநிலங்களமாந்த உலகத்தே,

ஒரு தாம் ஆடு—ஒன்றாகியபிரமந் தாங்கனையாய்,

உயா நிலை உலகம் இவணின்னு எய்தும்—உயர்ந்த நிலைமையையுடைய தேவருலகத்தை இவ்வுலகிலேநின்றுசேரும்,

அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சின்—தருமத்தின்வழி ஒருகாலமுந்தப்பாத அல்லியாகட்குமன்புடைத்தாகிய நெஞ்சாலே,

பெரியோர் மேய் — சேவன்முத்தராயிருப்பாரிடத்தே சிலகாலம் பொருந்தி
நின்று,

இனிதின் உறையும்—ஆண்டுபெறற வீட்டின்பத்தாலே இனிதாகத்தங்கும்
பளளி (சஎச),

[குன்று குயின்றன்ன வந்தணா பளளியும்]

குன்று குயின்றன்ன பளளியும்—மலையை உளவெளியாகவாங்கி இருப்பிடமா
க்கிறுபோன்ற பிரமவித்துக்களிருப்பிடமும்,

அந்தணா—வேதாந்தத்தை எககாலமும்பாபபா,

அந்தணர் (சஎச) பாடி (சசுஅ) அன்புடைநெஞ்சாலே (சஎஉ) தேவருலகத்தை
யெய்தும் (சஎக) ஒழுக்கத்தோடே சிலகாலநின்று (சசுக) பின்னா வேதாந்தத்தையு
ணர்ந்து பெரியோராமேய் (சஎக) வையத்தே ஒருதாமாதி (சஎ௦) யுறையும் (சஎங்)
பள்ளியும் (சஎச) எனமுடிக்க

வண்டு படப் பழுநிய தேன் ஆ தோற்றத்துப பூவும் புகையுஞ் சாவகா பழிசச—
வண்டுகள்படியும்படி பருவமுதிர்ந்த தேனிருந்த தோற்றத்தையுடைய பூக்களையும்
புகையினையுமேந்தி வீரதங்கொண்டோர துதிக்க,

[சென்ற காலமும் வருஉ மமயமு, மினறிவட் டோன்றிப் பொழுக்கமொடு நன
ருணாந்து, வானமு நிலனுந் தாமுழு துணருளு, சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை,
யான்றடங் கறிஞா செறிந்தனா நோனமா, கல்பொளிந் தன்ன விட்டுவாய்க் கரண
டைப, பல்புரிச் சிமிலி நாற்றி நலருவர]

சென்ற காலமும் வருஉம் அமயமும் இன்று இவண் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு
நன்கு உணர்ந்து நலருவர—சென்றகாலத்தையும் வருகின்றகாலத்தையும் இன்று
இவ்வலகிற றோன்றிநடக்கின்ற ஒழுக்கத்தோடே மிகவுணர்ந்து உலகத்தார்க்குச்
சொல்லுதல்வரும்படி,

வானமும் நிலனும் தாம் முழுதுணரும் அறிஞா—தேவருலகையும் அதன்செய்
கைகளையும் எல்லாநிலங்களின்செய்திகளையும் தாம் நெஞ்சாலறிதற்குக்காரணமான
அறிஞா,

இஃது எதிர்காலங்கூற்றறு

சான்ற கொள்கை—தமக்கமைந்த வீரதங்களையும்,

சாயா யாகை—அவ்விரதங்களுக்கு இனையாத மெய்யினையுமுடைய அறிஞா
(சஅக),

ஆன்று அடங்கு அறிஞா—கலவிகளெல்லாநிறைந்து களிப்பின்றியடங்கின அறி
வியையுடையா,

செறிந்தனா—நெருங்கினவருடைய சேக்கை (சஅ௭) யென்க

நோன்மாள்—நோற்கைக்கு,

கல் பொளிந்து அன்ன இட்டு வாய்க் கரணடைப பல புரிச் சிமிலி நாற்றி—கல
லைப்பொளிந்தாற்போன்ற இட்டியவாயையுடைய குண்டிகையைப் பலவடங்கையு
டைய தூலுறியிலே துக்கிச் செறிந்தன (சஅக) னென்க.

கயம் கண்டன்ன—குளிர்ச்சியாற் கயத்தைக் கண்டாற்போன்ற,

வயங்குடை நகரத்து—விளங்குதலையுடைய கோயிலிடத்துச் சேக்கை (சஅ௭)
யென்க.

செம்பு இயன்றன்ன செஞ்சுவா புனைந்து—செம்பாற்செய்தாலொத்த செவ்விய
சுவாகளைச் சித்திரமெழுதி,

நோக்கு விசை தலாபப மேக்கு உயாந்து — சண பாசகும்வீசையைத் தலாக
கும்படி மேனிவழமாந்து,

[ஓங்கி, யிறும்பூது சான்ற நறும்பூது சேககையுங், குன்றுபல குழீஇப் பொலி
வன தோன்ற]

குன்று பல குழீஇப் பொலிவன தோன்ற ஓங்கி—மலைகள் பலவுந்திரண்டு பொலி
வனபோலத் தோன்ற உயாந்து வயங்குடைநகரம் (சஅச) என்க.

இறும்பூது சான்ற நறும் பூது சேககையும்—அதிசயமமைந்த நறியபூக்களைச் சூழ
வுடைய அமணப்பள்ளியும்,

சேககப்படுமிடத்தைச் சேககையெனரா. இவாகள வருந்தாமற் பறித்துவழி
படுதற்குப் பலபூக்களைச் சூழவாக்குதலின, நறும்பூஞ்சேககையெனரா.

புனைந்து (சஅடு) உயாந்து (சஅசு) தோன்ற (சஅஅ) ஓங்கிச் (சஅசு) சாவகா
பழிச்ச (சஎசு) வயங்குதலையுடைய நகரத்திடத்துக் (சஅச) கொள்கையினையும் யாக
கையினையுமுடைய (சஅப) அறிஞா (சஅக) உணர்ந்து (சஎஅ) நலகுவா (சஅந)
நோன்மா (சஅக) சிமிலியிலேநாற்றிச் (சஅந) செறிந்தனருடைய (சஅக) சேக்கையு
மெனக்கூட்டுக.

அச்சமும்—நடுவாகக்கூறுவரோ கூறுரோவென்று அஞ்சிவந்த அச்சத்தையும்,
அவலமும்—அவாக்குத் தோல்வியால நெஞ்சிறறோன்றும் வருத்தத்தையும்,
ஆவமும் நீக்கி—அவா தந்நெஞ்சுகருகின பொருள்கணமேற்றோன்றின பற்
றுள்ளத்தினையும் போககி,

என்றது - அவாகள் நெஞ்சுகொள்ள விளக்கியெனறவாறு

செற்றமும் உவகையும் செயயாது காதது—ஒருகூற்றிற் செற்றஞ்செய்யாமல்
ஒருகூற்றில் உவகைசெய்யாமல் நெஞ்சினைப் பாதுகாத்து,

ஞெமன்கோல அன்ன செம்மைததாகி—துலாககோலையொத்த நடுவுநிலைம
ையுடைத்தாய்,

சிறந்த கொள்கை அறம் கூறு அவையமும்—இக்குணங்களாற்சிறந்த விரதங்
களையுடைய தருமநூலைச் சொல்லுந்திரளும்,

நறுஞ் சாந்து நீவிய நேழ கிளா அகலத்துப் பெரியோர் (சகடு)—நறிய சந்தனத்
தைப்பூசிய நிறம்விளங்குமாபினையுடைய பெரியோர்,

யாகத்திற்குச் சந்தனம்பூசுதல்மரபு.

[ஆவுதி மணணி யவிராதுகின் முடித்து, மாலிசம்பு வழங்கும் பெரியோரோபோல,
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி, யன்பு மறனு மொழியாது காததுப், பழியொரீஇ
யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த]

ஆவுதி மணணி மாலிசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல—யாகங்களைப்பண்ணிப்
பெரிய சுவாகத்தேறப்போம் அந்தணர் அரசனை அடக்குமாறுபோல,

நன்றும் தீதும் கண்டு ஆங்கது அடக்கி—அரசனிடத்துள்ள நன்மையும் தீமையும்
நெஞ்சத்தாலேகண்டு அததீங்குகளையாராய்ந்து அவற்றிலேயொழுகாமலடக்கி,

அன்பும் அறனும் ஒழியாது காதது—சுற்றத்திடத்துச்செல்லுமன்பும் எவவுயிராக
கண்ணுகழுந் தருமமும் ஒருகாலமும்போகாமல் தம்மிடத்தே பரிகரித்து,

பழி ஓரீஇ உயர்ந்த—பழி தம்மிடத்துவாராமல் நீக்கி அதனுனை ஏனையோரி
னும் உயர்ச்சியெய்தி,

பாய் புகழ் நிறைந்த—பரந்த புகழ்நிறைந்த,

அவிர் துகில முடித்து—விளங்குகின்ற மயிரக்கட்டுக் கட்டி,

செம்மை சான்ற காவி திமாக்களும்—தலைமையமைந்த காவி திப்பட்டங்கட்டின
அமைச்சரும்,

அறன் நெறி பிழையாது ஆற்றின ஒழுகி—இல்லறத்திறகுக்கூறிய வழியைத்தப்
பாமல இல்லறத்திலேடந்து,

குறும் பல குழுவிற குன்று கண்டனன்—அண்ணிய பல திரட்சிகளையுடைய
மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற,

பருந்து இருந்து உகக்கும் பன்மாண நல்லில்—பருந்து இளைப்பாறியிருந்து பின்பு
உயரப்பறக்கும் பலதொழிலின்மாட்சிமைபபட்ட நலலஇல்லில்,

பல வேறு பண்டமோடு ஊண மலிந்து கவினி—பலவாய்வேறுபட்ட பண்டங
களோடே பலவுணவுகளாகிகு அழகுபெறறு,

மலையவும் நிலத்தவும் நீரவும் பிறவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் நீரி
டத்தனவும் பிறவிடத்தனவுமாகிய பண்ணியம் (௫௦௬),

பல் வேறு திரு மணி முததமொடு பொன் கொண்டு—பலவாய் வேறுபட்ட அழ
கையுடைய மணிகளையும் முத்தியையும் பொன்னையும் வாங்கிக்கொண்டு,

சிறந்த தேதது—மணிகளும் முத்தும் பொன்னும் பிறத்தறகுச சிறந்த தேசத்தி
னின்றும்வந்த,

பண்ணியம் பகாநரும்—பண்டங்களைவிறகும் வணிகரும்,

ஊணமலிந்து கவினிக் (௫௦௬) குன்றுகண்டனன் (௫௦௬) நலலஇல்லிலே யிரு
ந்து (௫௦௨) ஆற்றினொழுகிச் (௫௦௦) சிறந்ததேதத்துவந்த (௫௦௬) திருமணிமுத்தமொடு
பொன்கொண்டு (௫௦௫) பிறவுமாகிய (௫௦௬) பண்டங்களை விற்பாருமென்க.

[மழையொழுக் கறாஅப் பிழையா வினையுள்.] அறாஅ ஒழுக்கு மழைப பிழையா
வினையுள்—இடைவிடாமற பெய்கின்ற மழையால் தவறாத வினையையுடையதாகிய
மோகா (௫௦௮),

பழையன் மோகூர்—பழையனென்னுங் குறநிலமன்னனுடைய மோகூரிடத்து,

ஐவையகம் விளங்க, நானொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன] அவை அகம
விளங்க நாற்கோசா மொழித் தோன்றியன்ன — நனமக்கடி ரளித்தே விளங்கும்
படி அறியக்கூறிய நானகுவகையாகியகோசா வஞ்சினமொழியாலே விளங்குகுற்
போன்ற,

தாம் மேளந்தோன்றிய நாட்பெருங்குழுவும்—ஈமதுமொழியால் தாம் மேலாய்வி
ளங்கிய நால்வகைப்பட்ட பெரியதிரளும்,

ஐம்பெருங்குழுவில் அமைச்சரைப்பிறிதது முற்கூற்றினமையின், ஈண்டு ஏனை
நாற்பெருங்குழுவையுங்கூற்றா. ஐம்பெருங்குழுவாவன. “அமைச்சா புரோகிதா
சேனா பதியர், தூத ரொற்ற ரிவானை மொழிப” இளங்கோவடிகளும், * “ஐம்பெ
ருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்” என்றா

* சிலப்பதிகாரம், இந்திரன்விழவுரேடுத்தகாவை.

[கோடுபோழ் கடைநரும்] போழ் கோடுகடைநரும்—அறுததசங்கை வளைமுத
லியனவாக்க கடைவாரும்,

நிரு மணி குயினரும்—அழகியமணிகளைத் துளையிவாரும்,

சூடி உறு நனபொன சுடா இழை புனைநரும்—சுடுதலுற்ற நன்றாகிய பொன்னை
விளங்கும் பணிகளாகப்பண்ணுந் தட்டாரும்,

பொன உலா காணமரும்—பொன்னையுடையதவுளையை அறுதியிடும் பொன்
வாணிகரும்,

கலிங்கம் பகாநரும்—புடைவைகளை விற்றாரும்,

செம்பு நிறை கொணமரும்—செம்பு நிறுக்கப்பட்டதனை வாங்கிக்கொள்வோரும்,

வம்பு நிறை முடிநரும்—கசக்களைத் தம் தொழினமுற்றுப்பட முடிவாரும்,

பூவும் புகையும் ஆயும் மாக்களும்—பூக்களையுஞ் சாந்தையும் நன்றாக ஆராய்ந்து
விற்பாரும்,

[எண்வகைச செய்தியு முவமங காட்டி, நுண்ணிதி னுணர்ந்த] எண்வகை நுண்
ணிதின் உணர்ந்த செய்தியும் உவமம் காட்டி—பலவகைப்பட்ட கூரிதாகவுணர்ந்த
தொழில்களையும் ஒப்புக்காட்டி,

சித்திரமெழுதுவார்க்கு வடிவின்மொழிலகடோன்ற எழுதுதற்கரிதென்பதுபற
ற்ச செய்தியுமென்றா

நுழைந்த நோக்கிற கண்ணுள் வினைஞரும்—கூரிய அறிவினையுடைய சித்திரகா
ரிகளும்,

நோக்கிஞாக்கண்ணிடத்த தம் தொழிலைநிறுத்துதலிற கண்ணுள்வினைஞரா
ன்றா

பிறரும் கூடி—யான கூறப்படாதோருந் திரண்டு,

தெண்டினா அலி அறல கடுப்ப ஒண பல குறியவும் நெடியவும் மடி தரூஉ
விரித்தது — தெளிந்த திரையிலவிளங்குகின்ற அறலையொப்ப ஒள்ளிய பலவாகிய சிறி
யனவும் நெடியனவுமாகிய மடிப்புடைவைகளைக் கொண்டுவந்து விரித்தது,

மடித்தது அறலுக்குவமை.

சிறியரும் பெரியரும் கமமியா குழீஇ—சிறியோரும் பெரியோருமாகிய நெய்
தறொழிலைச்செய்வார திரண்டு,

நால வேறு தெருவினும் கால உற நிறற—நான்காய்வேறுபட்ட தெருவுகடோ
றும் ஒருவாகாலோடு ஒருவர்கால் நெருங்க நிறறலைச்செய்ய,

கமமியா (ஐஉக) விரித்தது (ஐஉ௦) குழீஇ (ஐஉக) நிறறலைச்செய்ய.

இஃது அந்திக்கடையிற்றெருவிற புடைவைவிற்பானாக் கூறிற்று

கோயிலைசூழந்த ஆடவாதெரு நான்காதலின், நால்வேறுதெருவென்றார். இ
னிப பொன்னும் மணியும் புடைவைகளும் கருஞ்சரக்கும்விற்கும் நால்வகைப்பட்ட
வாணிகர்தெருவென்றமாம்.

கொடும்பறைக கோடியர் கடும்பு உடன் வாழ்த்துந் தண் கடல நாடன் ஒன்
பூங்கோதை பெருநாள் இருக்கை—கண்கள்வளைந்த பறையினையுடைய கூத்தருடைய
சுற்றம் சேரவாழ்த்துது குளிர்த் கடல்சேர்ந்த நாட்டையுடையவனாகிய ஒள்ளிய
புனந்தாரையுடைய சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கவிற்குப்பிலே,

விழமியோர் குழீஇ விழைவு கொள கம்பலை கடுப்பக் கலவென (இகஅ)—எல் லாக்கலைகளையுமுணர்ந்த சீரியோர் திரண்டு அவன்கேட்பத் தருக்கங்களைக்கூறி விரும் புதல்கொண்ட ஆரவாரத்தையொப்பக் கல்வென்றவொசை நடக்க,

பலசமயத்தோருந் தம்மிராரும் மாறுபட்டுக்கூறுந் தருக்கத்தைச் சேரக்கூறக் கேட்டிருக்கின்ற கம்பலைபோலவென்றா.

பலவுடன—கூறுதன பலவறறுடனே,

சேறும் நாறறமும் பலவின சுளையும்—தேனும் நாறறமும் உடையவாகிய பலாப்பழத்தின் சுளையும்,

சேறென்றா, சுளையிலிருக்கின்ற தேனை

வேறுபடக் கவினிய தேம் மாங்கனியும்—வடிவுவேறுபட அழகுபெற்ற இனிய மாவிற்பழங்கனையும்,

“சேறு நாறறமும் வேறுபடக் கவினிய, பலவின சுளையுந் தேமாவ கனியும்” என்றும் பாடம்

பல் வேறு உருவிற காயும்—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவினையுடைய பாகற்காய வாழைக்காய் வருதுணங்காய முதலியனகாய்களையும்,

பழனும்—வாழைப்பழம் முந்திரிகைப்பழமுதலிய பழங்கனையும்,

கொண்டல வளர்ப்பக் கொடி விடுபு கவினி மென பணி அவ்நீந்த குறு முறி அடகும—மழைபருவத்த பெய்துவளர்க்கையினாலே கொடிகளைவிட்டு அழகுபெற்று மெல்லிய சுருளவிரிந்த சிநிய இலைகளையுடைய இலைக்கறிகளையும்,

கொடியென்றா, ஒழுங்குபட்ட ஸ்கிளின் கிள்களை

[அமிராதியன் நன்ன தீஞ்சேற்றுக் கழகையும்] தீஞ்சேற்று அமிரது இயன் நன்ன கழகையும்—இனிய பாகிறைக்கட்டின அமிரதம் தேருக்கீண்டாறபோன்ற கண்டசருக்கரைத்தேற்றையும்,

புகழ் படப பண்ணிய போ ஊன் சோறும்—புகழ்ச்சிகள் உண்டாகச் சமைத்த பெரிய இறைச்சிகளையுடைய சோற்றையும்,

கீழ்செல் வீழ்ந்த கிழங்கொடு—பாரளவாகவீழ்ந்த கிழங்குடனே,

[பிறவு, மின்சோறு தருநா பல்வயி னுகர] பலவயின் துகர இன்சோறு பிறவும் தருநா—பலவீடங்களுள்ளும் அதுபவிக்க இனிய பாற்சோறு பானமுதலியவற்றையுங் கொண்டுவந்திவாரிடத்து எழுந்தவொசையும்,

என்றது சோறிடுஞ்சாலைகளை.

[வாலிதை யெடுத்த வளிதரு வங்கம், பல்வேறு பண்ட மிழிதரும் பட்டினத், தொல்லெ னிமிழிசை மானக் கலவென, நனந்தலை வினைஞா கலங்கொண்டு மறுகப், பெருங்கடற் குட்டத்துப் புலவத்தினா யோத, மிருங்கழி மருவப் பாயப் பெரிதெழுந், துருகுநு பானான் வருவன பெயாதலிற், பல்வேறு புள்ளி னிசையெழுந் தந்றே, யல்லங் காடி யழிதரு கம்பலை]

நனந்தலை வினைஞா கலம் கொண்டு மறுக—அகன்ற இடத்தை யுடைய தேசங் களின்வாணிகா ஈண்டிச்செய்த பேரணிகலங்களைக் கொண்டுபொதல்காரணமாக,

வால இதை எடுத்த வளிதரு வங்கம்—நன்றாகிய பாய்விரித்த காற்றுகொண்டு வங்கின்ற மாககலம்

பெருங்கடற் குட்டத்தப புலவுத் தினா ஓதம் இருந் கழி மருவிப் பாயப பெரிது எழுந்து உரு கெழு பாணன் வருவன—பெரிய கடல்கூழ்ந்த இடத்தினின்றும் புலா னாற் தினாயையுடைய ஓதம் கரியகழியிற புகாாமுகத்தேயேறிப் பரக்கின்றவளவி லே மிகொழுது அச்சமபொருந்திய நடுய்யாமததே வருகின்றவற்றின் பண்ட (௫௭) மென்க

பெரிதெழுந்தென ரா, பாயுவாவகிச சரகருமபறியாமல் வருகின்றமைதோன்ற ஓதமருவிப்பாயவெனரா, அவ்வோதம் ஏற்றத்திலே கழியிலேவருமென்பதுணா தற்கு

பலவேறு பண்டம் இழிதரும் பட்டினத்து ஒலலென இமிழ இசை மான—வங் கம்வருகின்றவற்றிற் பலவாய் வேறுபட்ட சரகரு இறங்குதலைசெய்யும் பட்டினத்து ஒலலெனமுழங்குகின்ற ஒசையையொக்க,

மறுகுதறருவாத வங்கம் குட்டத்தினின்றும் வருவனவற்றிற் பண்டமிழியும் பட் டினத்தி ஒசைமானவென்க

பெயாதலிற் பலவேறு புள்ளின இசை எழுந்தறறு—இளையை நிறையமேய்ந்து பாப்பிறகினாகொண்டு அந்திக்காலததுமினாதலிற் பலசாதியாய் வேறுபட்ட பறவை களிஞ்சை எழுந்த தனமைதது,

அல அங்காடி அழிதரு கம்பலை — அந்திக்காலத்துக் கடையில மிகுதியைத்தரு கின்ற ஒசை,

கடவுட்பள்ளியிடத்தும் (சச௭) அந்தணாபள்ளியிடத்தும் (ச௭ச) சேககையி டத்தும் (சஅ௭) அவையத்திடத்தும் (சகஉ) காலிகிமாக்களிடத்தும் (சகக) எழு கின்றவோசை கோதை (௫உச) யிறக்கையல் (௫உ௫) விழைவுகொள்கம்பலைகடுப்பக் (௫உச) கலலென (௫௭அ) வெனமுடிக்க.

பண்ணியம்பகாநரிடத்தோசையும் (௫௭ச) நாற்பெருங்குழுவீடத்தோசையும் (௫௭௦) பலவயினுகர இனசோறு (௫௭௫) பிறவுந் (௫௭ச) தருநரிடத்தெழுந்தவோசையும் (௫௭௫) கோடிபோழகடைநா (௫௭க) முதலாகக் கண்ணுள்வினைநூற்றுகவுள்ளாரும் பிறருங்குழிக் (௫௭அ) கம்பியருங்குழி (௫௭க) நிறறா (௫௭உ) எழுந்தவோசையும் பட்டினத்து (௫௭௭) ஒலலெனியிழிசைமானகலலென (௫௭அ) வெனமுடிக்க

இவ்வனமுடித்தபின் நியமத்து (௭௭௫) அல்லவகாடியில்அழிதருகம்பலை (௫௭ச) தூரியங்கறங்குகையினாலும் (ச௭௦) கம்பலைகடுப்பக (௫௭ச) கல்லென்கையினாலும் (௫௭அ) ஒல்லெனியிழிசைமானகலலென்கையினாலும் (௫௭அ) பலவேறுபுள்ளின் இசையெழுந்தறறு (௫௭௭) யெனச்சேர்வினமுடிக்க.

கலலெனவென்பதனை இரண்டிடத்திற்குங்கூட்டுக

இவ்வோசைகளின் வேறுபாடுகளைநோக்கிப் பலவேறுபுள்ளோசைகளை உவமங் கூற்றோர்.

[ஒன்கூட ருருப்பொளி மழுங்கச் சினந்தணிந்து, சென்ற ஞாயிறு] ஒன் கூடா உருப்பு ஒளி சினம் தணிந்து மழுங்கச் சென்ற ஞாயிறு—ஒன்றிய கிரணங்களையுடைய வெப்பத்தையுடைய ஒளி சினமாறிக் குரையுமபடி ஒழுகப்போன ஞாயிறு,

நன்பகற் கொண்டு குடமுதற் குன்றம் சேர — பின்னர் நன்றாகிய பகற்பொழு தைச் சேரக்கொண்டு மேற்றிசையிடத்து அத்திரியைச் சேருகையினாலே,

குணமுதல் நாள் முதிர் மதியம் தோன்றி நிலா விரிபு பசல் உரு உறற இராவர — கீழ்த்திசையிடத்தே பதினாலாட்சென்றமுதிர்ந்த நிறைமதி எழுநது நிலாப் பரகையினாலே பகலின்வழியையொத்த இராககாலம்வரும்படி,

நயந்தோ—கணவாபிரிதலிற் கூட்டத்தை விருமபியிருந்தாக்கு,
காதல் இனறுணை புணாமா— தமமேற் காதலையுடைய தமக்கினிய கணவனாக் கூடுதற்கு,

ஆய் இதழ்த் தண் நறுங் கழுநீர் துணைபப—ஆராயநத் இதழ்களையுடைய குளிர்த் நறிய செங்கழுநீர்களை மாலைகட்டுமபடியாக,

இழை புனையு—அணிகளை யணிந்த,
நல் நெடுங்கூநதல் நறு வினா குடைய — நனளுகிய நெடிய மயிரிற்பூசின நறிய மயிர்ச்சந்தனத்தை அலைத்து நீக்குமபடியாக,

நரந்தம் அனாபப—கத்தூரியை அனாக்கும்படியாக,
நறுஞ் சாநது மறுக—நறியசநனம் அனாக்கும்படியாக,

மெல் நூற் கலிங்கம் கமழ் புகை மதிபப — மெல்லிய நூலாற்செய்த கலிங்கங்களுக்கு மணக்கின்ற அகிற்புகையை ஊட்டுமபடியாக,

பெண மகிழ்வுறற பிணை நோககு மகளிர் நெடுஞ்சுடர் விளக்கம் கொளீஇ— குணசகிற்பால் உலகத்துப்பெணசாதி விருப்பமுறற மானபிணைபோலும் நோக்கினையுடையமகளிர் நெடியஒளியினையுடைய விளக்கினையேற்றி,

[நெடுநக, டொல்லை யெல்லா நோயொடு புகுந்து, கல்லென் மாலை நீங்க]
நெடு நகா எல்லை எல்லாம்—பெரிய ஊரின்னெல்லையாகிய இடமெல்லாம்,
கல்லென் மாலை நோயொடு புகுந்து நீங்க—கல்லென்னுமோசையையுடைய மாலை நயந்தோககு (நெடுநக) நோயைச்செய்தலொட்டி புகுந்துபோகையினாலே முநதையாமஞ்சென்றபின்றை (கூஉ௦) யெனக.

நெடுநக (நெடுநக) டொல்லையெல்லாம் (நெடுநக) மகளிர் (நெடுநக) விளக்கங்கொளீஇக (நெடுநக) காதலின்றிணைபுணாதற்குப் (நெடுநக) புனையுஉத துணைபபக (நெடுநக) குடைய (நெடுநக) அனாபப மறுக (நெடுநக) மதிபப (நெடுநக) இரவுவரும்படி (நெடுநக) ஞாயிறு (நெடுநக) குன்றஞ்சேருகையினாலே (நெடுநக) மாலை (நெடுநக) நயந்தோககு (நெடுநக) நோயொடு புகுந்து (நெடுநக) பின்னா நீங்க (நெடுநக) முநதையாமஞ்சென்றபின்றை (கூஉ௧) யெனக்கூட்டுக.

நாணுக் கொள—புணாச்சுநகிறுறாத தமரகு உயிரினுஞ்சிறந்தாணைத் தமமிடத்தே தடுத்தகொள்ள,

[ஏழ்புணா சிறப்பி னின்றொடைச சீறியாழ், தாழ்பயற கணைகுரல கடுப்பப பண ணுப்பெயாதது, வீழ்துணை தழீஇ]

ஏழ் புணா சிறப்பின இன்றொடைச சீறியாழ் பணணுப்பெயாதது—இசையேழும் தன்னிடத்தேகூடாந தலைமையினையுடைய இனிய நரம்பினையுடைய சிறிய யாழைப் பணக்கைமாவாசித்தது,

வீழ் துணை தழீஇ — தம்மையுரும்பின கணவனாப் புணாநது நாணுக்கொள (நெடுநக),

பாட்டுக் காமத்தைவீணவீத்தலின், யாழைவாசித்தது வீழ்துணைதழீஇயென்றா.
[வியல்விசம்பு கமழ, நீர் திரண டன்ன கோதை பிறக்கிட்டு] நீர் திரணடன்ன கோதை வியல் விசம்பு கமழப் பிறக்கிட்டு—நீர் திரணடாற்போன்ற வெள்ளியபூக்க

ளாற்செய்த மாலகளை அகற்சியையுடைய விசமபிலே சென்றுநாறும்படி கொண்டையிலே முடித்து,

ஆய் கோல அவிர தொடி விளங்க வீசி—அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்கு கின்ற தொடி மிகவிளங்கும்படி கையைவீசி மனைதொறுஞ்சென்று பொயதலயர (டுஅக) வெண்க

போது அவிழ் புதுமலர் தெரு உடன கமழ—அலரும்பருவமாக மலர்ந்த புதிய வீடுக்கள் தெருவுகளெங்கும் நாற,

மேதகு தகைய மிருகலம் எய்தி—முற்படப் பலருடனபுணர்ந்த புணர்ச்சியாற குலைந்த ஒப்பணைகளைப் பின்னும் பெருமைதருகின்ற அழகினைபுடைய மிருகின்ற நன மையுண்டாகவொப்பித்து,

[பெரும்பல குவளைச் சுருமபுபி பனமலர், திறந்தமோந் தன்ன சிறந்தகமழ் நாற்றத்து]

திறந்த மோநது அன்ன சிறந்த கமழ் நாற்றத்து—அலர்நிறப்பருவத்தே கையாலலாத்தி மோந்துபாத்தாலொத்த மிகருநாறுகின்ற நாற்றத்தினையுடைய,

பெரும்பல குவளைச் சுருமபு பி பனமலர்—பெரிய பலவாகிய செங்கழுநீர்ச் சுருமபுகளுக்கலாகின்ற பல்பூக்களையும்,

கொண்டன் மலர்ப்புதன மானபூ வேயநது]

கொண்டல மலர்ப புதல மான வேயநது—மழைக்குமலர்ந்த மலையையுடைய சிறுதூற்றையொக்கச் சூடி,

பூ—ஏனைப்பூக்களையும்,

பலநிறத்துப்பூக்களை நெருங்கப்பூனைதலபற்றிச் சிறுதூறு உவமைகூற்றா

[நுண்பூ நுண்க வடுக்கொள முயங்கி, மாயப் பொய்பல கூட்டிக் கவவுக்கரந்து, சேயரு நணியரு நலனயந்து வந்த, விளம்பல செலவா வளந்தப் வாங்கி]

சேயரும் நணியரும் நலன நயந்து வந்த இளம்பல செலவா—புறமண்டலத்தாரும் உளநூலுள்ளாரும்மாயத் சமமுடைய வடிவழகையுடையபிவந்த இளைபாறிய பல செலவதையையுடையாரா,

பல மாயப் பொய் கூட்டி நுண பூன ஆக வடுக்கொள முயங்கி—பலவஞ்சனைகளையுடைய பொய்வார்த்தைகளாலே முதற்கூட்டிக்கொண்டு அவருடைய நுணணிய பூனைகளையுடைய மாபைத் தமமாயிலே வடுபபடுமபடியாக முயங்கிப் பின்னா,

கவவுக் கரந்து வளம் தப் வாங்கி—அந்நன் அன்புடையார்போலே முயங்கி நமயக்கத்தை அவர் பொருள்தருமளவுமொத்து அவருடைய செலவமெல்லாம் கெடுமபடியாக வாங்கிக்கொண்டு,

நுண தாது உண்டு வறும்பூத் துறக்கும் மெனசிறை வண்டினம் மான—பூ அலருங்காலமறிந்து அதன நுணணிய தாதையுண்டு தாதற்ற வறுவியபூவைப் பின்னா நினையாமற்றுந்துபோம் மெல்லிய சிறையையுடைய வண்டின்றிரையொடப,

இது தொழிலுவம்

புணர்த்தோ நெஞ்சு ஏமாபப இனறியில் துறந்து—தம்மைநுகர்த்தோருடைய நெஞ்சு கலக்கமுறும்படி அவரிடத்து இனியகூட்டாததை நேராகக்கைவிட்டு,

பழம் தோ வாழ்க்கைப் பறவை போல—பழமரமுள்ள இடந்தேடிச்சென்று அவற்றின் பழத்தையே ஆராய்ந்து வாங்கிதுகாதலேத தமக்குத் தொழிலாகவுடைய புள்ளினம்போல,

தம்முயிபாப் பாதுகாக்கின்ற வாழ்க்கைத் தொழிலை வாழ்க்கையென்றார்
[கொழுங்குமுச் செலவரும் பிறரு மேளய, மணமுணர் தோங்கிய வணங்குடை நல்லில்]

கொழுங் குடிச் செலவரும் பிறரும் மேள அணங்கு உடை நல்லில்—வளவியகுடியிற்பிறந்த செலவரும் அவாகளாற்றோன்றிய பிறசெல்வருமேவப்பட்ட இல்லுறை தெய்வங்கனையுடைய நன்றாகிய அகங்களில்,

குடிச்செலவரென்றார், நான்குவருணத்தை. பிறரென்றார், அவாகளாற்றோன்றிய வணச்சாதிகளை

மணம் புணர்ந்து ஓங்கிய ஆய பொன் அலிர் தொடிப் பாசினை மகளிர்—வளாந்துகொள்ளப்பட்டு உயாச்செபெற்ற ஓடவைத்தபொன்னுற்செய்த விளங்குகின்ற தொடியினையும் பசியபூணினையுமுடைய மகளிர்,

ஒண்கடா ல்ளகசத்து—ஒள்ளிய விளக்கினுடைய ஒளியிலே,
பலா உடன் துவன்றி—பலாஞ் சேரநெருங்கி,
நீல நிற விசம்பில அமாந்தனா ஆடும் வானவமகளிர் மாண—நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே நெஞ்சமாந்தலினையாடும் தெய்வமகளிர் வருத்தமாறுபோல,

கண்டோர் * நெஞ்ச நடுக்குறா உக கொண்டி மகளிர்—தமமைக்கண்டோருடைய நெஞ்சை வருத்தமுறுவித்துப் பொருள்வாங்குதலையுடைய பரததையர்,

[யாம நலயாழ் நாப்ப ணின்ற, முழுவின் மகிழ்ந்தன ராடி.] யாம நலயாழ் நாப்பண் தாழ்பு அயற கனை குரல் கடுப்ப நின்ற முழுவின் மகிழ்ந்தனா ஆடி—முதற்சாமத்தில் வாசித்தற்குரிய னன்றாகிய யாழ்களுக்குநடுவே அவற்றிற்கேற்பத்தாழ்ந்து தமவயிற்செறிந்த ஓசையையொக்குகின்ற முழவாலே மணமகிழ்ந்தாடி,

தாழ்பயற கனை குரல் கடுப்ப (நுகர்) வென்று முன்னாவந்தனை இவ்விடத்துக்கட்டிக

குண்டு நீர்ப் பனித துறைக் குவவு மணல—அழகந நீரினையுடைய குளிர்ந்த துறையிடத்தக் குந்த மணலிலே,

முனைஇ—வெறுத்து,
[மென்றளிராக, கொழுங்கொம்பு கொழுதி] கொழுங்கொம்பு மென்றளிர கொழுதி—கொழுவிய கொம்புகளினின்ற மெல்லியதளிகளைப் பறித்து,

[நீர்நனை மேவர, நெடுஞ்சொடாச் சுவனை வடிமபுற லடைச்சி] சுவனை நீர் நனை மேவர நெடுஞ் சொடா வடிமபுற அடைச்சி—சுவனையை நீர்க்கீழும்புகளோடே பொருந்துதலவாக கட்டின ரெடியதொடாச்சியை வடிம்பிலேவிழும்படி யடுத்து,

மணம் கமழ் மனைதோறும் பொய்தல அயர—மணநாறுகின்ற மனைதோறும் சென்று பொருடருத்தற்குரிய இனையரோடு வினையாடுதலைச்செய்ய,

அவனம் வினையாடிவழங்கிதது உறவுகொண்டு பொருள்வாங்குதல அவர்களியல்பு.

வானவமகளிர் மாண (நுகர்) நெஞ்சநடுக்குறா உக கொண்டி மகளிர் (நுகர்) பலருடன்றுவன்றிக (நுகர்) குவவுமணலிலே (நுகர்) முழுவின் மகிழ்ந்தனராடி (நுகர்)

* நெஞ்ச நடுக்குறா உக கொண்டி மகளிர் என்றும் பாடும்.

ஆதலிணமுனைஇக் (ருஅசு) குவணையயடைச்சிக (ருஅஅ) கோதையை (ருசுஉ) ல்சம்பு கமழப் (ருசுக) பிறக்கட்டு (ருசுஉ) இளமபல்செலவனாக் (ருஎஉ) கூட்டி (ருஎ௦) முயங்கிப் (ருசுக) பின்னாக்கவவுக கரந்து (ருஎ௦) வளந்தபவாங்கித் (ருஎஉ) தாதுணடுதற்கும் (ருஎக) வண்டினமான (ருஎசு) இன்றுயிலதறநது (ருஎடு) பின்னரும் மிருகலமெய்திச் (ருசுகு) சுரும்புபிபனமலனாயும் (ருசுகு) ஏனைப்புகளையும் புதன்மானவேய்ந்து (ருசுஅ) புதுமலா தெருவுடன் கமழத் (ருசுசு) தொடியையீசி (ருசுகு) மணங்கமழ் மனையொறும் (ருஅசு) பறவைபோலச (ருஎசு) சென்று பொய்தலயர (ருஅசு) வெனக்கூட்டுக.

செலவரும் பிறரும் மேவபபட்ட (ருஎஎ) அணங்குடைநல்ல இல்லிலே மணம்புணாநதோங்கிய (ருஎஅ) பாசிழைமகளிர் (ருஎக) ஒண்கடாவிககததே (ருஅ௦) சீறியாழைப் (ருசுகு) பண்ணுடபெயர்த்து (ருசு௦) வீழ்திணைத்திட்டு (ருசுக) நாணுகொள (ருஅஅ) வெனக்கூட்டுக

கணம் கொள் அவுணாக கடந்த பொலந்தார மாயோன மேய ஒண நனனாள்— திரட்சியைக்கொணர் அவுணாவென்ற பொன்னாறசெய்த மாலையிணையுடைய மாமையையுடையோன பிறந்த ஒணமாயினனனாளில் ஊரிலுள்ளாரெடுத்த விழவிடத்தே,

[கோணம் தின்ற வடுவாழ முகத்த, சாணம் தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை, மறவ கொள சேரி மாறுபொரு செருவின, மாறா துற வடுப்படு நெற்றி]

மறம் கொள் சேரி மாறு பொரு செருவில் மாறாது உற வடுப்படு நெற்றி—இறைநாட் போசெய்துமெனதுகருதி மரத்தைக்கொண்டிருக்கின்ற தெருவுகளில் தம் மிறாரும் மாறாய்ப்பொருகின்ற பொரினகண்ணே நின்ற அடிமாறாமையாறப்பட்ட வடுவமுந்தின நெற்றியினையும்,

சுருமபு ஆர் கண்ணிப் பெரும்புகல் மனவா— சுருமபுகள்நின்றந்த போடபூவிலையும் பெரியவிருப்பததினையுமுடைய மறவா,

அத்திருநாளிற்பொரும சேரிப்போகூற்றினா, அவலூக்கு இயலபென்று

[கடுங்களிர்ஒட்டலின்] சோணம் தின்ற வடு ஆழ் முகத்த (ருகஉ) சாணம் தின்ற சமம் தாங்கு தடக்கை (ருகக) கடுங்களிர் ஒட்டலின்—தோட்டிவெட்டின வடுவமுந்தின முகத்தையுடையவாய்க கொலைபழகும் போயாணை பலகாலமெடுத்தலால் தழுமபிருந்த போதைதாங்கும் பெரியகையினையுடைய கடியகளிறறை ஒட்டுகையினாலே,

[காணாந ரிட்ட, நெடுங்கரைக காழக நிலம்பர லுறுபப] காணாந நெடுங்கரைக காழகம் இட்ட பரல நிலம் உறுபப—அவய்யாணைக்குமுன்னேயோடி அதனவிசையைக்காணும்பிரிககாரர் அவ்வியாணை பிடித்துக்கொள்ளுங்காலத்து மேலவாராமல் அஞ்சி யீளுதற்குச் சமைப்பித்து நெடிய கரையையுடைய நீலநிறத்தையுடையபுடைவைகளிலே வைத்துச் சிந்தனைகப்பணம் நிலத்தேகிடந்து காலகளைப் பொதுக்குமபடி,

நெருஞ்சிமுள்ளுப்போல முனைபட இருமபால திரளச்சமைத்துத் தாவற்கு யானையஞ்சுமென்று அவாமடியிலேவைத்த கப்பணத்தைப்பரலபோதலிற் பரலென்றார். *‘‘வேழங், காயந்தன்ன கடுகவுந்தக் கப்பணஞ் சிதறினானே’’ எனாரூப்பிறரும்

* சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், உருசு—‘‘ஏந்தலவே நிருத்த யானையிரிந்தன வெறிபொற் கண்ணி - நார்த்த வுழவா நணனா கூற்றென நடுங்கி மள்ளா-சாயந்தபின் தறுக ணண்மைக் கட்டியங் காரண வேழங் - காயந்தன்ன கடுக வந்திக் கப்பணஞ் சிதறினானே’’

கடுங்கள் தேறல் மகிழ்சிறந்து திரிதர—கடியகட்டெளியையுண்டு மகிழ்ச்சியிக்குத் திரிதலைச்செயய,

ஒணநாளிற (டுகக) பொருது வடுப்படு நெற்றி (டுகடு) முதலியவற்றையுடைய மறவா (டுகக) மகிழ்சிறந்து (டுகக) பரலுறுப்பத் (டுகஅ) திரிதர (டுகக) வெனக்கூட்டுக

கணவர் உவப்பப் புதலவாபுப்பந்து—தங்கணவா இம்மைமறுமையிற்பெறும பயன்பொநேமென்று மகிழும்படி பிள்ளைகளைப்பெற்று,

பணைத்து ஏந்து இளமுலை அமுதம் ஊற—பாலால்இடங்கொண்டேந்திய இளைய முலை பாலசுரக்கும்படி,

[புலவுப்புனிறு தீர்த்து பொலிந்த சுற்றமொடு, வளமனை மகளிர் குளநீர் ரயர]

புலவுப்புனிறு தீர்த்து குளநீர் அயர—புலாளுறத்தையுடைய ஈனறணிமைநீங்கித் தெய்வத்தினருளால் ஒரிகெகணுமற்றுக் குளத்தநீரிலே குளிககையினாலே,

கடுஞ்சூல மகளிர் பேணி (சுடுக)—முதற்கூல்கொண்டமகளிர் இவ்வாதே இடுக்கணின்றிப் புதலவாபயததல வண்டுமென்று தெய்வத்தைப்பரவித் குறைதீர்த்தபின்,

பொலிந்த சுற்றமொடு—மீக்க சுற்றத்தாருடனே,

வளமனை மகளிர்—செவ்வதையுடைய மனைமகளிர்,

இலவிறுகருவ குடிப்பிறந்த மகளிர்

திவவு மெயநகிறுத்துச் செவவழி பண்ணி—வலிக்கடமினை யாழிற்றணடிலே கட்டிச் செவவழியென்னும பண்ணைவாசித்து,

திவவுக கூறவே அதினரம்புங் கூறினா

குரல புணர் நலயாழ முழுவோடு ஒன்றி—குரலென்னுநரம்பு கட்டின வன்னம் நன்றாகிய யாழுடனே முழவும்பொருந்தி,

தண்ணீர் ஆகுளி இரட்ட—மெல்லியநீர்மையினையுடைய சிறுபறையொலிப்ப,

பலவுடன்—பூசைக்குவேண்டும் பொருள்கள் பலவற்றுடனே,

ஒண சுடர் விளக்கம் முநதுற—ஒள்ளிய சுடர்விளக்கம் முறப்பட,

மடையொடு—பாறபோனகமுதலிய சோறுகளை,

நல மா மயிலின மெனமெல இயலி—நன்றாகிய பெருமையையுடைய மயில போலே மெத்தென மெத்தென நடந்து,

[கடுஞ்சூன மகளிர் பேணிக்கை தொழுது]

கைதொழுது—கையாற்றொழுது,

பெருந்தோட், சாலினி மடுப்ப வொருசார]

பெருந் தோள சாலினி மடுப்ப—பெரிய தோளினையுடைய தேவராட்டியோடே மடுப்ப,

வளமனைமகளிர் சிலா (சுடுக) புதலவாபயநது (சுடு) புனிறுதீர்த்து (சுடு) குள நீராடுதலாலே (சுடு) அதுகண்டு கடுஞ்சூன்மகளிர் பேணிக் (சுடு) குறைதீர்த்தபின் பொலிந்தசுற்றத்தோடே (சுடு) பலவுடனுட் (சுடு) சாலினியோடே (சுடு) பண்ணி (சுடு) ஒன்றி (சுடு) இரட்ட (சுடு) இயலிச்சென்று (சுடு) கைதொழுது (சுடு) மலையா (சுடு) மடுப்ப (சுடு) வெனக்கூட்டுக

ஒருசார்—ஒருபக்கம்,

அரும் கடி வேலன் முருகொடு வளைஇ— அரிய அச்சத்தைச்செய்யும் வேலன் இவ்விடுக்கண முருகனால்வந்ததெனத் தான்கூறிய சொல்லின்கண்ணே கேட்டோரை வளைத்துக்கொண்டு,

பிள்ளையாவேலை யெடுத்தலின், வேலனென்றா என்றது - கழங்குவைத்துப் பிள்ளையாரால்வந்ததென முற்கூறிப் பின் வெறியாடுவனென்று ஆடுமுறைமை கூறிற்று.

அரிக் கூடு இன்னியம் கறங்க—அரித்தெழும்ஒசையையுடைய சல்லி கரடி முதலியவற்றோடேகூடின இனிய ஏனைவாசசியங்கள் ஒலியாநீர்க்,

[நோநிறுதுதுக, காராமலர்க் குறிஞ்சி சூழக் கடம்பின், சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி:]

கார மலாக் குறிஞ்சி சூழ—கார்காலத்தான் மலையுடையவாகிய குறிஞ்சியைச்சூழ,

கடம்பின் சோ மிகு நெடுவேள் நோ நிறுத்துப் பேணி—கடம்புகூடுதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செவ்விதாகத் தன்மெய்க்கணனேகிறுத்தி வழிபடுகையினாலே, தழுஉப் பிணையூஉ—மகளிரா தம்முட்டமுலிக் கைகோத்து,

மன்றுதொறும் நின்ற குரவை—மன்றுகடோறுமின்ற குரவைக்கூத்தும்,

சேரிதொறும்—சேரிகடோறுநின்ற,

உளையும்—புணைநதுகாகளும்,

பாட்டும்—பாட்டுக்களும்,

ஆட்டும்—பலவகைப்பட்டகூத்துக்களும்,

வினாஇ—தம்மிற் கலககையினாலே,

வேறு வேறு கம்பலை—வேறுவேறுகிய ஆரவாரம்,

வெறி கொள்பு மயங்கி—ஒழுங்குகொண்டு மயங்கப்பட்டு,

போ இசை * நன்னன் பெரும்பெயா நன்னன்—பெரியபுகழையுடைய நன்னன்கொண்டாடுகின்ற பிறநதாளிடத்து,

அவன்பெயர் அந்நான் பெறுதலின், பெரும்பெயரைப்பெற்ற நன்னனென்றார்.

சேரி விழவின் ஆர்ப்பு ஏழுந்தாங்கு—சேரிகளிலுள்ளாரா கொண்டாடுகின்ற விழாவாலே ஆரவாரமெழுந்தாற்போல,

முந்தையாமம் சென்ற பின்றை—முற்பட்டசாமம் நடந்தபின்பு,

கொண்டமகளிரா (அசு) பொய்தலையரப் (அசு) பாசினழைமகளிர் (அசு) வீழ்துணைதழீஇ (அசு) நாணுக்கொள (அசு) மறவர் (அசு) மகிழ்சிறந்ததுநிர்தரக் (அசு) கடுஞ்சுனமகளிராகைதொழுது (அசு) மடுபப ஒருசார் (அசு) நெடுவேட்பேணு கையினாலே (அசு) மன்றுதொறுநின்ற குரவையும் சேரிதொறுநின்ற (அசு) உளையும் பாட்டும் ஆட்டும் விரவுகையினாலே (அசு) வேறுவேறுபட்டகம்பலை (அசு) சேரிவிழவின் ஆர்ப்பெழுந்தாங்கு (அசு) வெறிகொள்புமயங்கப்பட்டு (அசு) முந்தையாமஞ்சென்றபின்றை (அசு) யெனக்கூட்டுக

ஒருசார் (அசு) வினாஇ (அசு) யென்க.

பணிலம் கலி அவிந்து அடங்க—சங்குகள் ஆரவாரமொழிந்து அடங்கிக்கிடக்க

* நன்னன் - ஓர்குறுநிலமன்னன்.

காழ் சாய்த்தது நொடை நவில நெடுங் கடை அடைதது— சட்டக்காலவாங்நிப் பணடங்களுக்கு விலைகூறும் நெடியகடையையடைதது,

மட மதர் ஒள்ளிழை மகளிரா பள்ளியயர — மடப்பத்தினையும் செருக்கினையும் ஒள்ளிய அணிகலங்கனையுமுடைய மகளிரா துயிலுதலைச்செய்ய,

[நல்வரி யிரூஅல புனாயு மெல்லடை, யயிருருப புற வாடமை விசயங், கவவொடு பிடித்த வகையமை மோதகம்]

விசயம் ஆடு அமை நல வரி இரூஅல புனாயும் மெல்லடை—பாகிலே சமைத்த லமைந்த நல்லவரிகனையுடைய தேனிரூலையொகரும் மெல்லிய அடையினையும்,

கவவொடு அயிர்பிடித்த வகை அமை உருப்பு உற்ற மோதகம்—பருப்புந்தேங் காயுமாகிய உள்ளீடுகளோடே கண்டசருக்கரைகூட்டிப்பிடித்த வகுப்பமைந்த வெம்மைபொருத்தின அப்பங்கனையும்,

திஞ்சேறறுக கூவியா தூங்குவனா உறங்க—இனிய பாகோடு சோததுக்கரைத்த மாவினையுமுடைய அப்பவாணிகரும் அவற்றோடேயிருந்து தூங்குவனராயுறங்க,

விழவின் ஆடும் வயிரியா மடிய—திருநாளினகண்ணே கூத்தாடுங்கூத்தா அதனையொழிந்து துயில்கொள்ள,

பாடு ஆன்று அவிந்த பனிக கடல புனாய—ஒலிநிறைந்தடங்கின குளிரந்த கடலை யொகக,

பாயல் வளாவோர் கண் இனிது மடுபப— படுக்கையிலே துயில்கொள்ளுவோர் கண் இனிதாகத் துயில்கொள்ள,

[பாளுட் கொண்ட கங்கு லிடையது]

பாளுட் கொண்ட கங்குல — பதினைந்தாநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குல்,

[பேயு மணங்கு முருவுகொண் டாயகோற், கூற்றக கொ஁ஹோ கழுதொடு கொட்ப்]

பேயும் அணங்கும உருவுகொண்டு கழுதொடு கொட்ப—பேய்களும் வருத்தது தெய்வங்களும் வடிவுகொண்டு கழுதுடனே சுழன்றுதிரிய,

கழுது - பேயிலொருசாதி

ஆய் கோற் கூற்றக கொ஁ஹோ அச்சமறியாது ஏமமாகிய(சுருஉ) மதுரை(சுக்க) யெனக்கூட்டி யாக்கைகநிலையாதென்றிந்து மறுமைக்குவேண்டுவன செய்துகொண்டமையின், அழகிய கோலையுடைய கூற்றதனின் கொலைக்கஞ்சாமற் காவலுண்டாயிருக்கின்றவொன்

* “கரும்பாட்டிக கட்டி *** பரிவ திலா” எனறா பிறரு கொ஁ஹோ - கால சக்கரம்

இரும்பிடி மேள தோல அன்ன இருள் சோபு—கரியபிடியினகண்ணேமேவின தோலையொத்த கருமை தமக்கு இயல்பாகச்சேரப்பட்டு,

இருள் - கருஞ்சட்டையுமாம்

* நாலடியார், அந்நவலியுறுத்தல், இ—“கரும்பாட்டிக கட்டி. சிறுதலைக் கொண்டார் - தரும்பெழுந்து வேங்காற் றுயரான டிழுவார்-வருந்தி யுடம்பின் பயன் கொண்டார் கூறம் - வருங்காற் பரிவ திலர்.”

கல்லும் மரனும் துணிக்கும் கூமை நிலன் அகழ் உளியா (சுசக)—கல்லையுமர
தையுமறுக்குங் கூமையையுடைய நிலத்தையசமும் உளியையுடையராய்,

நிலத்தை அகழுவகாலத்து இடைப்பட்ட கற்களுக்கும் மரங்களுக்கும் வாய்ப்படி
யாதென்றா.

தொடலை வாளர்—தூக்கிட்ட வாளினையுடையராய்,

தொடுதோல் அடியர்—செருப்புக்கோத்த அடியினையுடையராய்,

[குறங்கிடைப் பதித்த கூறுனைக் குறம்பிடிச், சிறந்த கருமை துண்வீனை
துணங்கற, னிறங்கவாபு புனைநத நீலக் கச்சினா, மென்னா லேணிப் பன்மாண் சுற்
றினா, நிலனக் முளியா]

சிறந்த கருமை துண்வீனை துணங்கு அறல் — மிக்ககருமையினையுடைய துண்
ணியதொழில்களையுடைய துண்மை தனனிடத்தே பற்றுதலையுடையது,

என்றது இறைமுடிந்தசேலையென்றவாறு, ஆகுபெயர்.

குறங்கிடைப் பதித்த கூர் துனைக் குறம்பிடி—அச்சேலைகட்டினமருங்கிற குறங்
கிடைத் தெரியாமற் கிடக்கும்படியமுததின கூரிய முனையினையுடைய சிலசொட்டை,

நிறம் கவாபு புனைந்த நீலக் கச்சினர்—பலநிறங்களைத் தனனிடத்தேகைக்கொ
ண்டு கைசெய்யப்பட்ட நீலநிறத்தையுடைய கச்சினையுடையராய்,

என்றது - கட்டினசேலையிடத்தே செருகித் தடையுடனேசேர்ந்துகிடக்குஞ்
சொட்டையின்மேலேகட்டின நீலக்கச்சினரொன்றவாறு அதுதெரியாமல் துடை
யுடனேசேர்ந்தகிடத்தலிற் குறங்கிடைப்பதித்தவென்றார்.

மென்னால் ஏணிப் பன்மாண் சுற்றினர்—மெல்லிய தூலாற்செய்த ஏணியை அ
ரையிலே பலவாய் மாட்சிமைப்படச்சுற்றிய சுற்றினையுடையராய்,

மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்
படி. இரும்பாரசமைத்ததனைத் தலையிலையுடைய நூற்கயிறறை உள்ளேவிழுவெறிந்து
அதனைப் புறம்பேரின்றுபிடித்துக்கொண்டு அமமகிலே ஏறுவராகலின, ஏணியென்றார்.

கலன் நசைஇக் கொட்கும்—பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே அவற்றையெடுத்த
தற்கு இடம்பார்த்துச்சுழன்றுதிரியும்,

கண் மாறு ஆடவா ஒடுககம் ஒற்றி—விழித்தகணஇமைக்குமளவிலே மறைகின்ற
கள்வா ஒதுங்கியிருக்கின்ற இடத்தைவேய்த்து,

செருப்பைத்தொட்டுக் கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்து
வாளைப்பிடித்துக் கொட்குங்கள்வொன விளையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று விளையெச்
சமாய்நிற்குமாறு, * “முனைத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே” எனனுஞ்சூத்திரத்தா
னுணாக

உயக் களிற் பாக்கும் வயப்புவி போல ஒற்றி (சுசஉ)—வலியகளிற்றை இளை
யாகப்பாக்கும் வலியபுலியைப்போலே வேய்க்கையிலே,

துஞ்சாக கலணர்—துயில்கொள்ளாத கண்ணையுடையராய்,

அஞ்சாக் கொள்கையா — பேய்முதலியவற்றிற்கு அஞ்சாத கோட்பாட்டையு
டையராய்,

அறிந்தோர் புகழ்ந்த ஆண்மையா—களவிற்கொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழ்ந்த பட்ட களவிற்கொழிலை ஆளுந்தன்மையையுடையராய்,

[செறிந்த, தூல்வழிப் பிழையா துணங்குதண்டேர்ச்சி, யூர்காப பாளர்:] துணங்கு செறிந்த தூல்வழிப் பிழையா துண்டோச்சி ஊர்காபபாளர்— துண்மைசெறிந்த தூலின்வழியைத்தப்பாத துணணிய ஆராய்ச்சியையுடைய ஊரைக்காத்தறொழிலை ஆளுதலையுடையராய்,

களவுகாண்டற்குங் காத்தற்குங்கூறிய தூல்கள்போவாரொன்றார்
தூல்வழிப்பிழையா ஊனான்கூட்டி தூலிற்சொன்னபடி சமைந்தலுனென்றுமாம்.
ஊக்கருங் கணையினர்—தப்பக்கருதிமுயல்வார்க்குத் தப்புதற்கரிய அம்பினையுடையராய்,

தேர் வழங்கு தெருவில் நீர் திரண்டு ஒழுக மழை அமைந்துற அனாநான் அமயமும்—தேரோடுதெருவின் கண்ணே நீர் திரண்டொழுகும்படி மழை மிகப்பெய்த நடுநாளாகிய பொழுதிலும்,

அசைவிலர் எழுந்து நயம்வரது வழங்கலின்—காவலிற் தப்பில்ராய்ப்போந்து விருப்பந்தோன்றி உலாவுகையினாலே,

[கடவுள் வழங்குங் கையறு கங்குலம்] இடையது (சூகக) கடவுள் வழங்கும்கை அறு கங்குலம்—இரண்டாஞ்சாமத்திற்கும் நான் காஞ் சாமத்திற்கும் நடுவிடத்ததாகிய தெய்வங்களுலாவுஞ்செயலற்றகங்குல்,

உம்மையை யாமமுமெனப் பின்னேகூட்டுக.

[அச்ச மறியா தேம மாகிய, மற்றையாமம் பகலுறக் கழிப்பி]

மறையென்பதனை முந்தையாமஞ் சென்றபின்னையென்பதனபின்னும் மூன்றாஞ்சாமத்தினோடு கூட்டுக.

அச்சமறியா தேமமாகிய என்றும், மற்றையென்றும் யாமமென்றும் பிரித்து முன்னே கூட்டுக.

பகல் உறக் கழிப்பி—இங்ஙனம் பகுத்தலுறுபடி போககி,

முந்தையாமஞ் சென்ற பின்னைய (சூஉ) மற்றைய (சூரு) பாணுட்கொண்டகங்குல் (சூகக) யாமததையும் மற்றைய (சூரு) இடையதாகிய (சூகக) கடவுள்வழங்குங் கங்குல் (சூரு) யாமததையும் (சூரு) கலியவிந்தநகப் (சூஉ) பள்ளியயர (சூஉ) உறங்க (சூஉ) வயிரியாமடியப் (சூஉ) பேயும் அணங்குமுருவுகொண்டு (சூஉ) கழுதொடுகொட்ப (சூகக) ஊர்காப்பாளர் (சூசஎ) புலிபோலக் (சூசக) கண்மாறுடவர் ஒடுக்கமொற்றுகையினாலே (சூசஉ) கண்ணராய்க் கொள்கையராய் (சூசச) ஆண்மையராய்க் (சூசரு) கணையராய் (சூசஎ) அனாநாளமயமும் (சூசக) எழுந்தநயம்வரதுவழங்கலிற் (சூரு) பனிககடல்புளையப் (சூஉ) பாயலினவளாவோர் கண்ணினிதமடுப்ப (சூரு) பகலுறக்கழிப்பி (சூரு) யெனமுடிக்க

இங்ஙனங் கழிக்கின்றத இராபபொழுதென்றுணாக

[போதுபிணி விட்ட கமழ்நதம் பொய்கை] பிணி விட்ட போது கமழ் நதம் பொய்கை— தனையவிழ்ந்த பூக்கள்நாறும் நறிய பொய்கைகளிலே,

[தாதன் டும்பி போதுமுன் றுங்கு:] போது தாது உண் தும்பி முரன்றங்கு— அப்பூக்களில் தாதையுண்ணுந்தும்பிகள் பாடினற்போல,

[ஓத லந்தணர் வேதம் பாட:] வேதம் ஓதல அந்தணர் பாட—வேதத்தை முற்ற ஓதலையுடைய அந்தணர் வேதத்திற் நெய்வங்களைத் துதித்தவற்றைச் சொல்ல,

[சீனிவிது கொண்டு நரம்பினி இயக்கி, யாமோர் மருதம் பண்ண.] யாமோர் சீ இனிதுகொண்டு நரம்பு இனிது இயக்கி மருதம் பண்ண—யாமோர் தள்ளவறுதியை இனிதாக உட்கொண்டு நரம்பை இனிதாகத்தெரித்து மருதத்தைவாசிக்க,

காமோர் கடுங் களிற் கவளம் கைப்ப— பரிக்காரர் கடியகளிற்றைக் கவளத் தைத்தீற்ற,

நெடுத்தேர்ப் பனை நிலைப் புரவி புல்லுணுத் தெவிட்ட— நெடியதேரிலேபூணும் பந்தியினிற்றலையுடைய குதிகைகள் புல்லாகிய உணவைக் குதட்ட,

பல் வேறு பண்ணியக் கடை மெழுகு உறுப்ட—பண்டம்விற்பார் பலவாய் வேறுபட்ட பண்டங்கலையுடைய கடைகளை மெழுகுதலைச்செய்ய,

கள்ளோர் களி நொடை நுவல—கள்ளைவிற்போர் களிப்பினையுடைய கள்ளிற் கு விலைசொல்ல,

களி - ஆகுபெயர்.

இல்லோர் நயந்த காதலா கவலுப் பிணித் துஞ்சி—கற்புடைமகளிர் தாங்கள விரும்பின கணவருடைய முயக்கத்திற்பிணிப்பாலே துயில்கொண்டு,

புலாந்து விரி விடியல் எய்த விரும்பி—இருண்மாய்நது கிளவிரிகின்ற விடியற் காலத்தைப் பெறுகையினாலே அக்காலத்து இல்லத்திற்செய்யத்தகுவனவற்றைச் செய்தற்குவிரும்பி,

கண் பொரா ஏறிகும் மின்னுக்கொடி புறாய் — கண்ணை வெறியோடப்பண் ணிவிளங்கும் மின்னொழுங்கை யொப்ப,

ஒன் பொன் அவர் இழை தெழிப்ப இயலி—ஒள்ளிய பொன்னாற்செய்துவிளங் குஞ் சிலம்புமுதலியனவொலிப்பப் புறம்போதுகையினாலே,

திண்சுவர் நல்லில் கடவங் களாய் — திண்ணியசுவர்கலையுடைய நல்லவகங்களிற் கடவுகளொலிப்ப,

உண்டு மகிழ் தட்ட மழலை நாவீற் பழஞ்செருக்காளா தழுவகு குரல் தோன்ற— கள்ளையுண்டு களிப்பினைத் தம்மிடத்தேடுத்துக்கொண்ட மழலைவாத்தையையு டைய நாவினையுடைய பழையகளிப்பினையுடையாருடைய முழங்குகின்ற குரலக் டோன்ற,

குதர் வாழ்த்த மாகதா நுவல—நின்றேத்தவாவாமுத்த இருந்தேத்தவா புக ளைச்சொல்ல,

வேதாளிகரோடு நாழிகை இசைப்ப — வைதாளிகா சூதந துறைக்குரியனவ ற்றையிசைப்ப நாழிகைசொல்லுவாரா நாழிகைசொல்ல,

நாழிகை - ஆகுபெயர்.

இமிழ் முரசு இரங்க—ஒலிக்கின்ற பள்ளியெழுச்சிமுரசு ஒலிப்ப,

ஏறு மாறு சிலைப்ப—ஏறுகள் தம்முண்மாறுபட்டு முழங்க,

பொறி மயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப—பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்துகூவ,

யாணையங்கருகின் சேவலொடு காமா அனனம் களைய—வண்டாழ்ங்கருகி னுடைய சேவலகளோடே விருப்பத்தையுடைய அன்னச்சேவல்களும் தமக்குரிய பேடைகளை யழைக்க,

அணி மயில அகவ—அழகியமயில்கள் பேடைகளையழைக்க,

பிழபுணா பெருங்களிறு முழங்க—பிழயோடேகூடின பெரியயானைகள் முழங்க,

[முழுவலிக், கூட்டுறை வயமாப் புலியொடு குழும்:] வயமாகூட்டிறை முழுவலிப் புலியொடு குழும்—கரமுதலிய வலியலிவங்குகள் கூட்டிலேயுறைகின்ற மிககவலியையுடைய புலியுடனே முழங்க,

வானம் நீங்கிய நீளிற விசம்பின்—ஆகாயம் தனக்குவடிவின்றென்னுந் தன் மைநீங்குதற்கு மேகபடலத்தால நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தின்கண்ணே,

இனிச் செககர்வானம்போன விசம்பென்பாருமுளர்.

மின்னு நிமிர்நனையராடு—மின்னுதுடங்கின தன்மையினையுடையராய்,

நறவு மகிழ்ந்து—மதுவையுண்டு,

மாண் இழை மகளிர் புலந்தனா பரிந்த பருஉக்காழ் ஆரம் சொரிந்த முத்தமொடு—மாட்சிமைப்பட்ட பேரணிகலங்கனையுடைய மகளிர் கணவரோடேபுலந்தனராய் முத்த பருத்தலையுடைய வடமாகிய ஆரஞ்சொரிந்த முத்தத்தோடே,

மகளிர் மகிழ்ந்து புலந்தனராய்ப் பரிந்த முத்தமென்க.

[பொன்சுடு நெருப்பி னிலமுக்கென்ன.] பொன் சுடு நெருப்பு உக்க நிலம் என்ன—பொன்னையுருக்குகின்ற நெருப்புச்சிந்தின நிலம்போல,

என்றது - கரியுந் தழுவும் பொன்னுஞ் சிந்திக்கிடந்தாற்போலவென்றதாம்.

[அம்மென் குரும்பைக் காய்படுபு பிறவும்]

பிறவும்—முத்தொழிந்த மாணிக்கமும் மரகதமும் பொன்னும் மணிகளும்,

அம்மென் குரும்பை காய்—அழகிய மெத்தென்ற இளைதாசிய பசுசைப் பாக்கும்,

படுபு—வீழ்ந்து,

தரு மணல் முற்றத்து—கொண்டுவந்திட்ட மணலையுடைய முற்றத்தே,

அரி ன்ரிமிறு ஆரபப—வண்டுகளும் மிஞ்ரிறுகளும் ஆரவாரிப்ப,

மென்பூஞ் செம்மலொடு நன்கலம் சீபப—மெல்லிய பூவாடலகளுடனே நல்ல பூண்களையும் பெருக்கிப்போகும்படி,

முத்தத்தோடே பிறவும் காயும் முற்றத்தேவிழுகையினலே அவற்றையும் செம்ம லோடே கலங்களையும் அரிமிஞ்ரிராபபச சீபபவென்க.

இரவுத் தலைப் பெயரும் ஏம வைகறை—இராக்காலம் தன்னிடத்திலின்றும் போகின்ற எல்லாவுயிர்க்கும் பாதுகாவலாகிய விடியற்காலத்திலே,

பாடப் (சுருக) பண்ணக் (சுருக) கைப்பத் (சுருக) தெவிட்ட (சுசு0) உறுப்ப (சுசுக) துவலக (சுகஉ) களையத் (சுகஎ) தோன்ற (சுசுக) வாழ்த்த துவல (சுக0) இசைப்ப (சுகக) இரங்கச் சிலைப்ப (சுகஉ) இயம்பக (சுகஎ) களைய அகவ (சுக0) முழங்கக் (சுகஎ) குழும்ச் (சுகஎ) சீப்பத் (சுக0) தலைப்பெயருமெனமுடிக்க.

மை படு பெருந்தோண் மழவர் ஓட்டி இடைப்புலத்து ஒழிந்த ஏந்து கோட்டி யானை—பிற்தோள் குற்றப்படுதற்குக்காரணமான பெரியதோனையுடைய மழவரைக்

கெடுத்து அவாவிட்டுப்போகையினாலே போர்க்களத்தேநின்ற ஏந்தினகொம்பினையுடைய யானைகளும்,

மழவா - சிலவீரர்

பகைப்புலவ கவாந்த பாயபரிப புரவ்—பகைவாநாட்டிலே கைக்கொண்டுவந்த பாயந்துசெல்லும் செலவினையுடைய குதிரைகளும்,

[வேல்கோ லாக வாள்செல நூறிச, காய்சின முன்பிற கடுங்கட் கூளியா, ஊர் சுடு விளக்கிற நந்த வாயமும்] காய் சினம முன்பிற கடுங்கண் கூளியா ஊர் சுடு விளக்கின் ஆள் செல நூறி வேல் கோலாகத தந்த ஆயமும்—எரிசின்ற சினத்தையுடைத்தாகிய வலியினையும் தறுகண்மையினையுமுடைய வாயக்கரையிலிருந்த வேட்டுவா பகைவருநாசசுடுகின்ற விளக்கிலே நிகாகாத்நிருந்தவீரரை மாளவெட்டி வேல் கோலாக அடித்துக்கொண்டுவந்த பசுத்திரனும்,

நாடு உடை நல்லெயில அணங்குடைத தோட்டி—அகநாட்டைச் சூழவுடைத்தாகிய முழுவரணகளிலிட்ட வருத்தத்தையுடைய கதவுகளும்,

நாடொறும் விளங்கக் கைதொழுஉப பழிசசி நாள் தர வந்த விழுக்கலம்—நாடொறும் தமக்குச்செல்வமிற்கும்படியாகக் கையாற்றொழுதுவாழ்த்தி நாட்காலத்தே திறையாகக்கொணவெர வந்த சீரியகலங்களும்,

அனைத்தும்—அத்தன்மையனபிறவும்,

கவகை அம் பேரியாறு கடல படைந்தாங்கு அளந்து கடை அறியா மதுரை (சுசுசு)—கவகையாகிய அழகிய பெரியயாறு ஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றா போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை,

வளம் கெழு தாரமொடு—வளப்பம்பொருநதின அருமபண்டங்களோடே,

[புத்தே ஞலகவ கயினிக் காணவர] புத்தேள உலகம் காணவரக் கவினி—தேவருலகம்வந்து காணுதலுண்டாகத் தான் அழகைப்பெற்று,

கூற்றக் கொஃறோ (சுசுசு) அச்சமறியாதேமமாகிய (சுசுசு) மிககுப்புக்கழெய்திய மதுரையென்க.

பாடல்சான்ற நன்னாட்டு நதிவணதாய (சுசுசு) இருபெருகியமதது (சுசுசு) நாளங் காடிக்கம்பலை (சுசுசு) நாடா ததன்றேயாய (சுசுசு) அல்லலகாடியழிந்தருகம்பலை (சுசுசு) புள்ளினிசையெழுந்தறேயாய (சுசுசு) ஞாயிறு (சுசுசு) குன்றஞ்சேருகையினாலே (சுசுசு) மாலை (சுசுசு) புருந்து (சுசுசு) பின்னாநீங்க (சுசுசு) முரையாமஞ்சென்ற பின்றை (சுசுசு) மறறைப (சுசுசு) பாண்டகொண்டகங்குல (சுசுசு) யாமத்தையும் மறறை (சுசுசு) யிடையதாகிய (சுசுசு) கடவுள் வழங்குவங்குல (சுசுசு) யாமத் தையும் பகலுறக்கழிப்பிச (சுசுசு) சீப்ப (சுசுசு) இராககால தனணி—த்தினின் றும் போகின்றவைகறையிலே (சுசுசு) வளங்கெழுதாரத்தோடே (சுசுசு) யானையும் (சுசுசு) புரவியும் (சுசுசு) ஆயமும் (சுசுசு) தோட்டியும் (சுசுசு) கலமும்அனைத்தும் (சுசுசு) கங்கையாறுகடற்படாநதாற்போல (சுசுசு) அளந்துமுடிவறியாத (சுசுசு) மதுரை (சுசுசு) யென்க

கவினிப (சுசுசு) புகழெய்திய (சுசுசு) பெருமபாணிநுக்கை (சுசுசு) முதலியவற்றையுடைய மதுரை (சுசுசு) யென்க.

மிக்குப் புகழ் எய்திய பெரும்பெயர் மதுரை—மிக்குத்துப் புகழைப்பெற்ற பெரும்பொருளையுடைய மதுரை,

பெரும்பொருளென்றது வீட்டினை; * “பெற்ற பெரும்பெயா பலர்கை யிரீஇய”
என்றார் பிறரும்.

[சினைதலை மணந்த சுரும்புபடு செந்தி, யொண்பும் பிண்டி யவீழ்ந்த காவில்:]
சினை தலை மணந்த பிண்டிசு சுரும்பு படு செந்தி ஒண்பு அவீழ்ந்த காவில்—கொம்பு
கள் தம்மிற்றலைகூடன அசோகினுடைய சுரும்புகளுண்டாந் செந்திப்போலும் ஒள்
ளியபூவிரிந்த பொழிலிடத்தே,

சுடர் பொழிந்து ஏறிய விளங்கு கதிர் ஞாயிற்று இலங்கு கதிர் இளவெயில்
தோன்றி யன்ன—ஒளியைச்சொரிந்து அததகிரியிலே போகவிளங்குகின்ற கிரணக்
கையுடைய ஞாயிற்றினுடைய விளங்குகிரணங்களின இளவெயில் தோன்றினு
லொத்த மகளிர் (எகஉ),

என்று—பூதத் அசோகம்பொழிலிடத்தே இளவெயில் எறிததாற்போலப் புணர்
ச்சியாற்பெற்ற நிறத்தையுடைய மகளிரென்க

[தமனியம் வளைஇய தாவில் விளங்கிழை] தாவில் தமனியம் வளைஇய விளங்கி
ழை— ஒட்டற்ற பொன் நடுவழுத்தினமணிகளைச்சூழ்ந்த விளங்குகின்ற பேரணிகல
வகளையும்,

நிலம் விளக்குறுப்ப மேதகப் பொலிந்து— நிலத்தையெல்லாம் விளக்கமுறுக்கு
ம்படி கற்புமேம்படப் பொலிவுபெற்று,

மயிலோடு அன்ன சாயல்—மயிலோடு ஒருதன்மைத்தாகிய மென்மையினையும்,
மாவின் தளிர் ஏர் அன்ன மேனி — மாவின் தளிரினதழகையொத்த நிறத்
தினையும்,

தளிர்ப் புறத்து ஈரக்கின் அருமபிய திதலையா— தளிரினது புறத்தில் ஈர்க்குப்
போலத் தோன்றிய திதலையையுடையராய்,

கூர் எயிற்று—கூரிய எயிற்றினையும்,
ஒண்குழை புணரிய வண தாழ் காதின் — ஒளரிய மகரக்குழைபொருந்திய
வளவிய தாழ்ந்த காதினையும்,

[கடவுட்கயத் தமன்ற சுடரிதழத் தாமரைத், தாதுபடும் பெரும்போது புரையும்
வாண் முகத்து:] கயத்து அமன்ற கடவுட் சுடா இதழ்த் தாமரைத் தாது படும் பெரும்
போது புரையும் வாண் முகத்து— குளத்திலே நெருங்கின தெய்வங்கட்குரிய நெருப்
புப்போலுமிதழ்கையுடைய தாமரையினது தாதுண்டாம்பெரியபூவை ஒக்கும் ஒளியி
னையுடைய முகத்தினையும்,

ஆய் தொடி மகளிர்—நன்றாகவாராய்ந்த தொடியினையுமுடைய மகளிருடைய,
பொலிந்து (எடு) திதலையராய (எடு) இழையினையும் (எடு) சாயலினையும்
(எடு) மேனியினையும் (எடு) எயிற்றினையும் (எடு) காதினையும் (எடு) முகத்தினையு
ம் (எக) தொடியினையுமுடைய மகளிர் (எகஉ) என்க

நறுந்தோள் புணர்ந்து— நறிய தோளேழுமங்கி,

கோதையிற் பொலிந்த சேகைத் துஞ்சி— தூக்குமால்களாற் பொலிவுபெற்ற
படுக்கையிலே துயில்கொண்டு,

புணர்ந்து பின்னைத் துயிலுங்காலத்துத் தனியே துயிலுதல் இயல்பென்பதுதோ
ன்றப் புணர்ந்துதுஞ்சியென்றா.

* “ஐந்துமூன் றதெத செல்வத் தமளியி னியற்றி” என்றார் பிறரும்.

திருந்து துயில் எடுப்ப இனிதின் எழுந்து — செல்வத்தைநினைந்தின்புறுகின்ற பறமுள்ளம் உறக்கத்தையுணர்ந்துகையினாலே அதுநினைத்து இனிதாகப் பின் எழுந்து,

என்றது - தன் செல்வம் இடையறாதொழுதுதரகு வேண்டிவ காரியங்களை விடியறகாலத்தே மனத்தாளுராயவேண்டிதலின், துயிலெடுப்புக்கு இது காரணமாயிற்று. † “வைகறை மாமந் துயிலெழுந்து தானசெய்யு, நல்லறனு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து” என்றா ஆசாரக்கோவையில்

இனி நன்றுகிய துயிலென்றுமாம்

[தின்கா ழார நீவிக கதிரவிடு, மொண்கா ழாரங் கவைஇய மாரபின், வரிக்கடைப் பிரச மூசுவன மொய்ப்ப, வெருத்தந் தாழ்ந்த விரவுப்பூந் தெரியந், பொலஞ் செயப் பொலிந்த நலம்பெறு விளக்கம், வலிகெழு தடக்கைத் தொடியொடு சுடாவரச், சோறமை வற்ற நீருடைக் கலிங்க, முடையணி பொலியக் குறைவின்று கவைஇ, வல்லோன் றைஇய வரிப்புனை பாவை, முருகியன் நன்ன வருவினை யாகி]

வல்லோன் றைஇய வரிப் புனை பாவை முருகு இயன்றன்ன உருவினையாகி— சித்திரகாரி பண்ணப்பட்ட எழுதிகைசெய்த பாவையிடத்தே தெய்வத்தன்மை நிகழ்ந்தாற்போன்ற வடிவியுடையையாய்,

என்றதனால், நாட்காலையில அரசாகருரிய கடன்கள்கழித்துத் தெய்வவழிபாட்டோடிருந்தமை கூறினார்.

தின காழ் ஆரம் நீவிக கதிர விடும ஒண காழ் ஆரம் கவைஇய மார்பின்—திண்ணிய வயிரத்தையுடைய சந்தனத்தைப்பூசி ஒளிவிடும ஒள்ளியவடமாகிய முத்துசகுழந்த மாப்பிலே,

நீவியென்னுஞ் செயதெனெச்சம் பிறவினைகொண்டது.

வரிககடைப் பிரசம் மூசுவன மொய்ப்ப—வரியையுடைத்தாகிய பின்னையுடைய தேனினமும் மற்றும் மொய்க்கப்படுவனவாகிய வனமுதலியனவும் மொய்ப்ப

எருத்தம் தாழ்ந்த விரவுப் பூநதெரியல—கழுத்திடத்தினின்றுந் தாழ்ந் லையுடைய பூமாலையையுடைத்தாகிய மாபென (எகசு) முன்னேகூட்டி

பொலம் செயப் பொலிந்த நலம் பெறு விளக்கம் வலி செழு

யொடு சுடா வர — பொன்றாசெய்கையினாலே பொலிவுடு :

மோதிரம் வலிபொருந்தின பெரியகையில், வீரவளையோடு லுள்கையுடைய,

சோறு அமைவற்ற நீருடைக் கலிங்கம்—சோறு தன்னிடத்தே பொருந்தியுற்ற நீரையுடைய துதில்,

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவநீந்தையாரிலம்பகம், ௩௪௬ - “ஐந்துமூன், ஐத்த செல்வத் தமளியுற நியற்றிப் பூம்பட் - டெந்திர வெழினி வாங்கியி மு வாசசு செப்புஞ் - சந்தனச சாந்தசு செப்புந் தண்மலர்மூலை பெய்த - விநதர நீ செப்பு மினைவ ரேந்தி னாரே”

† ஆசாரக்கோவை, ௩ - “வைகறை யாமந் துயிலெழுந்து தான்செய்யு- நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதில் - தந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக் வென்பதே - முந்தையோ கண்ட முறை”

என்றது சுஞ்சியிட்டதுகிலே

உடை அணி பொலியக ஞுறைவின்று கவைஇ — உடைகருமேலணியும் அணிக லங்களாலே அதுபொலிவுபெறுமபடி தாழவின்ருகவுடுத்தது,

புணர்ந்து துஞ்சி எழுந்து உருவினையாசி மாபிலே பிரசமும் மூகவனவும் மொயப்ப விளக்கம் தொடியொடுசுடாவரக கலிங்கநதைக கவைஇ யெனமுடிக்க.

வரு புனற கறகிறை கடுப இடையறுதது ஒன்றா ஒட்டிய செருப புகல் மற வர்— மிகருவருகிறை யாற்றுகீரிடததுக் கலுணைநின்று தாங்கினுற்போலத் தம்ப டையைககெடுத்து மிகருவருகின்ற பகைவாபடையை நடுவேதவிாந்து அவரைக கெடுத்த போரைவிரும்பும் படைத்தலைவா,

* “வருவிசைப புனலைக் காசிறை போல, வொருவன ஞாங்கிய பெருமை யானு ம்” என்னும் வஞ்சித்துறை கூறினா இதுகூறவே முன்னா மாராயம்பெற்றவாகளே இப்போரைசெய்வ ரென்பது ஆண்பெ பெற்றாமாகலின், இவாகள ஏனாகிப்பட்டமு தலிய சிறப்புபெற்ற படை—தலைவரென்பது பெற்றும்

வாள் வலம் புணர்த்த நின் தாள் வலம் வாழத்த—வாளவொ றியைப பொருந் தின் நினது முயரசியினவொ றியை வாழ்த்த,

விலலை கவைஇக கலை தாங்கு மாபின் மா தாங்கு ஏறுதத தோள மறவாத தம மின் — விலலை நிரம்பவலிககையினுலே தன்னுள்ளேயடக்கிக்கொண்ட அம்பின் விசையைத்தாங்கு மாபினையுங் குதிரையைச்செலுத்தி வேண்டுமளவிலே பிடிக்கும் வலியையுடைய தோளினையுமுடைய வீரரைக்கொணாமின்,

தமமின் - முன்னிலை முற்றுவீணைதகிரிசொல இது துமபையிற் குதிரைநிலை கூறிற்று. கலைதாங்குமாபு கூறவே கலை துணையுறமொயத்தலுங் கூறிற்று

தல் இடித்தது இயற்றிய இட்டு வாய்க் கிடங்கின நல்லெயில் உழந்த செல்வாத தம்மின்—கற்றறையைப் பொளிந்துபண்ணின இட்டிதாசிய நீரவரும்வாயையுடைய கிடங்கினையுடைய முழுமுதலரணத்தேநின்று வருந்தின வீரசெல்வாதையுடையாரைக் கொணர்மின்,

இஃது † “ஊர்செரு வீழ்த்த ம” நதன மறனும்” என்னும் புறத்துழிஞ்சுதுறை கூறிற்று.

கொல ஏறுப பைந்தோல சீவாது போரத்த மாக கண முரசம் ஒவில கறங்க—மாறுபாட்டையேற்றுக் கோற்றெழுதலையுடைய ஏற்றினது செவவித்தோலை மயிர சீவாமற்போத்த பெரிய கண்ணையுடையமுரசம் மாறாமலின்று ஒவியாநிற்க,

எரி நிரிந்தன்ன தானை நாபபட் பெருநல் யானை போக்களத்து ஒழிய விழு மிய வீழந்த குரிசிலர்த் தம்மின்—நெருப்புடந்தாற்போன்ற பகைவாபடைகருநடுவே சென்று பெரிய நல்ல யானையைப் போக்களத்தே படவெட்டிச் சீரிய புணணி னுலவீழந்த தலைவனாக கொணாமின்,

இது † “கந்தெதிர்த் தெறிந்தோ பாடு” எனனும் துமபைத்தறை கூறிற்று. பாடு, பெருமையாகலின் அதுதோன்ற என்ம்கு குரிசிலென்றா

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், பறத்திணையியல், அ

†	”	”	”	கள
‡	”	”	”	கரு
§	”	”	”	கள

முறை கருதுபு (எஃஅ)—முன்னுள்ளோர் காததமுறைமையை நாளும் உட்கொண்டு,
புனாயோக்கு—நட்பிற குற்றநகோந்தோபொருட்டு,

[தொடுத்த பொலம்பூர் தும்பை, கோயா னென்னுது முறைகருதுபு சூட்டி]

தொடுத்த பொலம் பூந்தும்பை சூட்டி—கடப்பப்பட்ட பொன்னாசெய்த பூவீணையுடைய தும்பையைச் சூட்டி ஏவுகையினாலே,

நான்காமுருபு எண்டு அதற்பொருட்டு

காழ் மணடு எல்கமொடு கணை அல்லா கலவடி—சாம்பு குழைச்சுதினுள்ளே செருகின வேலகளுட்டின அம்புகளுளுசென்று நிலைகுலைத்தலின் நிலைகலவி,

[பிரிபிணை யரிந்த திறஞ்சிறை கவயதது, வானத தன்ன வளநகா பொற்பு, நோனகுறட்டனன லுணசாய மாமி, னுயாநத வுதவி யூக்கலாத தமரின்]

பிரிப இணை அரிந்த திறம் சிறை கவயதது ஊன் சாய—பலவாயப் பிரிந்திணைநத சந்தவாயுகளற்ற பழைய திறங்கெட்ட கவயததோடே ஊனகெட்ட,

நோன குறட்டனன மாமின—வலிய சகடையிறகுறட்டைபொதத மாமினையுடையராகிய ஊக்கலனாக (எஃக)

வெலு அம்புமபட்டு எங்கும் உருவிநிறவி குறடும் அகிறனதத உருளிகளும் போனநன மாபுகள் குறடி பட்டடைமரமுமாம்

வானததன்ன வளநகா பொரப உயாந்த உதவி ஊக்கலாத தமரின்—தேவருலகையொத்த செலுத்தையுடைய ஊகன முனப்போலே நடபுகுகொண்ட அகத்துழி னையோராரும்படி உயாநத உதவியைச்செய்த முயற்சியையுடையானாக கொணாமின,

என்றுது—தமக்குட்பாய முறநகபட்டோனா முற்றுவிவித்தாகுத தாமேயுதவலின், மைநதுபொருளாகச்சென்று அமமுற்றுவிவித்தது அவலுனா அவர்க்கு மீட்டிக கொடுத்தமை கூற்றிற்று இதனானே உழிஞைப்புறத்தது தும்பைகூற்றினா, என்னை? * “கணையும் வேலுந துணையுந மொயத்தலிற், செனா வுயிரினின்ற யாககை” கூறுகலானும் வளநகா பெறும்படி உயாந்தவதவிச்செய்தமை கூறுதலானும்.

நிவநத யானை கணநினா கவாநத புலாநத சாநதின விரவுப் பூந்தெரியற பெருஞ்செய் ஆடவாந தமரின்—உயாநத யானைத்திறளிநொழுங்குகளைக் கைக்கொண்ட பூசிப்புலாந்தசாந்திணையும், விரவுசுலைபடைய வியனபூமாலையினையும், பெரியசெய்கைகளையுமுடைய மூடலங்களையாளசெய் வாகை கொணாமின,

[பிறநும், யாவநும் வருக வேனோந தம்மென, வரையா வாயிற் செறாஅது]

ஏனென்ற தம்மென வரையா—மண்டபத்தாராயும், அறங்கூறவையத்தாராயுங் கொணாமினென வரைந்துகறி,

வாயில் செறாது பிறநும் யாவநும் வருக என—வாயிலிடத்துத் தகையாமல் இவாகனைப்போலவாரும் படையாளாமுதலியோரும் வருவாராகவேனாக கூறி,

இருந்து—இவ்வனம் எளியையாயிருந்து,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், கசு.

[பாணர் வருக பாட்டியா வருக, யாணாப புலவரோடு வயிரியா வருகென:]
யாணாப் புலவரோடு பாணா வருக பாட்டியா வருக வயிரியர் வருக என—கவி
யாகிய புதுவருவாயினையுடைய புலவரோடே பாணா வருவாராக, பாண்சிசியா வரு
வாராக, கூத்தா வருவாராகவென அழைத்து,

[இருங்கினை புரக்கு மிரவலாக கெல்லாந், கொடிஞ்சி நெடுந்தோ களிற்றெரு
டும் வீசி]

இருங்கினை புரக்கும் இரவலாகு எல்லாம் நீ யாரெனனது (எஃஅ) கொடிஞ்சி
நெடுந்தோ களிற்றெருடும் வீசி—அவர்கள் சுற்றத்தாராய் அவர்களபாதுகாக்கும் பெரிய
இரவலாககெல்லாம் நீயாவரென்று அவர்களைக்கேளாதே அவர்கள்காட்டின அள
வைக்கொண்டு கொடிஞ்சியையுடைய நெடியதோகளை யானைக்கேளாடுவ கொடுத்தது,

கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித் தோத்தட்டின்முன்னே நடுவது.

களந்தோறும் களளரிப்ப—இடந்தோறுங் களையரிப்ப,

மரந்தோறும் மை வீழ்ப்ப—மரத்தடிக்கடோறும் செம்மறிககிடாய் படுப்ப,

நிண ஊன குட்டு உருக்கு அமைய—நிணத்தையுடைய தசைகள் சுடுதலாலே
அந்நிணம் உருகுதல்பொருந்து,

நெய் களிநது வறை ஆரப்ப—நெய் நிறையப்பெற்றுப் பொரிக்கறிகளாரவாரிப்ப,
குருஉக் குய்ப் புகை மழைமங்குலிற் பரந்து தோன்ற—நிறத்தையுடைய தா
ளிப்பிலெழுந்த புகை மழையையுடைய திசைகள்போலே பரந்து தோன்றப்பட்டு,

வியன் நகரால்—அகச்சியையுடைய வீடுகளாலே மிக்குப்புகழெய்கிய மதுரை
(சுக்க) யென முன்னேகூட்டுக

நகா - வீடுகள்

அரிப்ப வீழ்ப்ப அமைய ஆரப்பத் தோன்றப்பட்டு அகற்சியையுடைய வென
உடைமையொடு முடிக்க

[பல்சாலை முதுகுடுமியி, னலவேள்வித் துறைபோசிய, தொல்லாணை நல்லாசிரி
யர், புணாகுட்டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின]

நல் வேள்வித் துறை போசிய—நல்ல யாகங்கட்டுக்கூறிய துறைகளெல்லாம்
முன்னா முற்றமுடித்தவிட்ட,

தொல்லாணை நல்லாசிரியர் புணாகுட்டு உண்ட—பழைய ஆணைகளையுடைய
நல்லஆசிரியர் தாங்கள் பின்புகூடின கந்தழியாசிய கொள்ளையை அவரிடத்தே பெற
று அனுபவித்த,

புகழ்சால் சிறப்பிற் பல்சாலை முதுகுடுமியின—புகழ்ச்சியமைந்த தலைமையினை
யுடைய பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைப்போலே நீயும் நல்லாசிரியரிடத்
தே தேட்டிசின (உஃஅ) என முன்னேகூட்டுக

என்றது - அந்தணாகருக்கூறியமுறையே முன்னுள்ள கருமங்களைமுடித்தபு
பின்னர் தத்துவங்களையாராய்ந்து மெய்ப்பொருளுணர்ந்து வீட்டின்பெய்கிய ஆசி
ரியரிடத்தே தானும் அம்முறையேசென்று வீட்டின்பத்தைப்பெற்ற குடுமியென்ற
வாறு

[நிலம் தரு திருவின் நெடியோன போல—எல்லாநிலங்களையும் தன்னிடத்தே
காட்டின பெருஞ்செல்வத்தையுடைய மாயோனப்போலத் தொல்லாணையையுடைய
நல்லாசிரியர் (எஃக) என முன்னேகூட்டுக

என்றது - கண்ணன் எப்பொருளும் தானுருக்கின்றபடியைக் காட்டி ஸ்ரீ கீதை யருளிச்செய்த எல்லாநாயும் போதித்தாற்போல எல்லாநாயும்போதிக்க ல்லராகிய ஆசிரியரென்றவாறு

ஆணை - ஆக்கனை

[வியப்புநு சால்புஞ் செமமை சான்றோர், பலாவாயப புகரறு சிறப்பிற் றேனறி]

வியப்பும்—நீ அவ்வாசிரியரிட ததுப்பெற்ற கந்தழியின அதிசயமும்

சால்பும்—பின்பு பெற்றமைந்த அமைதியும்,

புகர் அறு சிறப்பிற் செமமை சான்றோர் பலா வாய்த தோன்றி—குறமற்ற சிறப்புக்களையுடைய தலைமைகளெல்லாம் அமைந்தோர்பலரும் தம்பிலிருந்து சொல்லப் பட்டி,

பலர்வாயென்பதனோடும் பின்வரும் புகரறுசிறப்பைக் கூட்டிக். புகரறுசிறப்பிற் செம்மையாவன * “நாலிரு வழக்கிற ரூபத பக்கமும்” எனபுறிக கூறப்பட்டவை.

அரிய தத்து—இவ்விடத்திற்கு அரியவாய் வேற்றுப்புலத்திலுள்ள பொருள்களைக் கொணர்ந்து எல்லார்களுக்கொடுத்தது,

குடி அகற்றி—நின்றாட்டிலவாழுங் குடிமக்களைப் பெருக்கி,

என்றது செலவமுண்டாக்கியென்றதாம்

பெரிய கற்று—நற்பொருள்களை விளக்ககூறிய நூல்களைக் கற்று,

இசை விளக்கி—நின்புகழே எவவுலகத்தும் நிறுத்தி,

முந்நீர் நாப்பண ஞாயிறு போலவும்—கடனடுவேதோன்றுகின்ற ஞாயிறை யொக்கவும்,

பல் மீன் நடுவன திங்கள் போலவும்—பல் மீன்களுக்கருடுவே தோன்றுகின்ற நிறைமதியைப்போலவும்,

பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்த இனிது விளங்கி—நீ பொலிவுபெற்ற சுற்றத்தாரூட னே பொலிவுபெற்று இனிதாகவிளங்கி,

மண்டி மமாக்கள் தண்டத்தலைவர் முதலிய சுற்றத்தோர்களுடுவே ஞாயிறுபோ லவிளங்கிப் பலகலைகளைக் கற்றோரிடத்தே மதிபோலவிளங்கியென்க

பொய்யா நல்லிசை நிறுத்த புனை தாப பெரும்பெயர் மாறன் தலைவனாக—உண் மையான நல்லபுகழை உலகிலேநிறுத்தின கைசெய்த மாலையினையும் பெரிய பெயரி னையுமுடைய மாறன்முதலாக,

மாறன் - இவனகுடியிலுள்ள பாண்டியன், அனறி ஒருகுறநிலமன்னனென்றலு மொன்று

கடந்து அடுவாய வாள் இளம் பல் கோசா—பகைவரை வென்றுகொல்லுந் தப பாதவாளினையுடைய இளைய பலராகியகோசரும்,

[இயனெறி மரபினின் வாழ்மொழி சேட்பப, பொலம்பூ ணைவ ருட்படப் புகழ் ந்த, மறமிரு சிறப்பிற் குறநில மன்ன, ரவரும் பிறரும்]

புகழ்ந்த பொலம் பூண் ஐவா உட்பட— எல்லாரும் புகழப்பட்ட பொன்னுற்செ ய்த பேரணிகலங்களையுடைய ஐம்பெருங்குளிருமுட்பட,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உரு.

மறம மிகு சிறப்பிற் குறுநிலமன்னர் அவரும்—மறமிக்க தலைமையினையுடைய குறுநிலமன்னராகிய அவரும்,'

பிறரு—கூறாதொழிந்தோரும்,

இயல் நெறி மரபின நின வாய மொழி கேட்ப—நடக்கின்ற நெறிமுறைமையினாலே நினனுடைய உண்மையான மொழியைக் கேட்டு அதனவழியே நடக்க,

[துவன்றிப் பொறபு, விளங்கும் புகழ்வை நிற்புகழ்ந் தேதத்] பொறபு விளங்கும் புகழ் அவை துவன்றி நிற்புகழ்ந்து ஏதக—பொலிவுவிளங்குகின்ற புகழினையுடைய அறங்கூறவைத் தகா நெருங்கி நினனுடைய அறத்தின்றனமையைப் புகழ்ந்து வாழ்த்த,

[விளங்கிழை மகளிர் பொலங்குத தேந்திய, மணங்கமழ் தேறன மடுப்ப நானு, மகிழ்ந்து]

விளங்கிழை மகளிர் பொலம் கலத்தது ஏந்திய மணம் கமழ் தேறல் மடுப்ப மகிழ்ந்து—விளங்குகின்ற பூணினையுடைய மகளிர் பொன்னரசெய்க வட்டில்களிலேயெடுத்த மணநாற்கின்ற காமபானத்தைத் தர அசனை புண்டு மகிழ்ச்சியுடையதி மகளிர்தோள் புணர்ந்து (எகஉ) என முன்னேகட்டுக

நானுமென்ப அனைப டின்மண்கூட்டுக மணங்கமழ்ந்தெல்லெனாதனாற் காமபானமாயிற்று

[இனி துறைமதி பெரும, வரைநதர் பெற்ற நல்லாற் றையே] பெரும நல்லாழியை வரைநதரீ பெற்ற நானும் இனிது உறைமதி—பெருமானே, நன்றாகிய ஊழிக் காலத்தை இத்துணைக்காலமிருத்தியென்ப பால்வரைதெய்வத்தாலே வரையப்பட்டு நீ அறுதியாகப்பெற்ற நாணமுழுதும் இனிதாக இருப்பாயெனக்

நல்லாற் றென்றா, கலியுழியல்லாத ஊழியை. உரமை - முற்றமமை

உயாந்தோமருக்கனே (உக), நெடியோனும்படு (சுக), பொருக்கனே (சஉ), கொற்றவனே (அஅ), வெல்கோவே (கடு), புகழ்வேந்தே (கக), நசைப்பொருக்கனே (ககஅ), போரோறே (கசச), குரிசிலே (சடுக), நீ கொற்றவாதகோனாகுவை(எச), வாயநட்பின (ககஅ), பணிந்தொழுகலை (உபக), பழிநகர்கொழுகவென்றும் (உபச), இசைவெட்டுவை (உடு), அன்னிய (உபச), நீ கொற்றம் (ககச) பிறையிற் (ககக) சிறக்க (ககச), நின்றெவ்வராககம் (ககக) மதியிற் (ககக) கெடுக (ககச), நின்றல்லிசை கெடாதுகலையா (உச), இனி நீ பாடலசான்ற நன்னூட்டிநடுவனதாய் (ககக) இரு பெருநியமத்தது (ககக) நாளங்காழ் ககம்பலை (சகக) நாடாத்தன்றையாய (சஉஅ) அல்லங்காழ் அழிநருகம்பலை (சசச) பள்ளினிசையெழுந்தற்றையாய் (சசக) நாயிறு (சசச) குன்ற செருகையிலே (சசச) மாலை (சசச) புருந்து (சசச) பின்னா நீங்க (சசச) முறைதயாமரு சென்னினை (சஉப) மறறை (சகக) பாணுட்கொண்ட கங்குல (சகக) யாமதலையும் மறறை (சகக) இடையதாங்கிய (சகக) கடவுள்வழங்கு கங்குல (சகக) யாமதலையும் பகலுறக்கழ்ப்பிப (சகக) பாடப (சகக) பண்ணக (சகக) கைப்பத (சகக) தெவிட்ட (சகக) உறுப்ப (சகக) துவலக (சகக) கரையத் (சகக) தோற்ற (சகக) வாழ்த்த துவல (சகக) இசைப்ப (சகக) இரங்கச் சிலைப்ப (சகக) இயம்பக (சகக) கரைய அகவ (சகக) முழங்கக (சகக) குழமுச (சகக) சீப்ப (சகக) இராககாலந் தனனிடத்தினின்றும்போகின்ற வைகறையிலே (சகக) வளங்கெழு தாரத்தோடே (சகக) யானையும் (சகக) புரவியும் (சகக) ஆயமும் (சகக)

தோட்டியுங் (சுருக) கலமுமனைததும் (சுருக) கவனையாறுகடற்படாந்தாங்கு (சுருக) அளந்து கடையறியாத (சுருக), கவினிப் (சுருக) புகழெய்திய (சுருக), பெரும்பாணி ருக்கையினையும் (சுருக), கிடங்கினையும் (சுருக), புரிசையினையும் (சுருக), வாயிலின யு (சுருக) முடைய நான்மாதததான் மலிந்தபுகழைக்கூடுதலையுடைய (சுருக) மது நாயிலே (சுருக) மகளிரா தேதன்மடுப (எரு) மகிழ்ந்து (எரு) மகளிராநந்தோனை ப்புணர்ந்து (எரு) சேக்கைத்தஞ்சி (எரு) யெழுந்து (எரு) உருவினையாகி (எரு) மாப்பிலே (எரு) பிரசமும் மூசுவனவுமொயப்ப (எரு) விளக்கந் (எரு) தொடியொ டுகடாவரக (எரு) கலிங்கத்தைக (எரு) கவைவி (எரு) மறவா (எரு) தான்வலம வாழத்த (எரு) மாறன்முதலாகக் (எரு) கோசமும் (எரு) ஐவருமுட்படக (எரு) குறுநிலமன்னராகிய (எரு) அவரும்பிறமும் (எரு) நினைவாயமொழிகேட்ப (எரு) நிற்புழந்தேத்த (எரு) மறவாததமின் (எரு), செல்வாததமின் (எரு), குரிசில ராததமின் (எரு), ஊகலாததமின் (எரு), பெருஞ்செயாடவாததமின் (எரு), ஏனோரு தமமெனச் (எரு) சிலனாவரைந்துகறி (எரு) வாயிலிடத்தத் தகையாம ற(எரு) பிறமும் (எரு) யாவரும் வருகவெனப் பொதுப்படக்கறி (எரு) நாளோல ககம்ருக்குமண்டபத்தேயிருந்து (எரு) புலவரொடு (எரு) பாணாவருக, பாட்டிய ரவருக (எரு), வயிரியா வருகவெனவழைத்து (எரு) அவாகாட்டின இவ்வாக கெல்லாம் (எரு) நாயாரெனனோதே (எரு) தேனாக களிந்தெடுவீசி (எரு) அரி யதந்து குடியகற்றிப் (எரு) பெரியகற்ற இசைவீளக்கி (எரு) ஞாயிறுபோலவந் (எரு) திங்கள்பாலவரு (எரு) சுற்றமொடு பொலிந்து விளங்கி (எரு) வாழி (உரு), அவனும் வாழ்ந்து பிறப்பற முயலாது பயனினறிக்கழிந்தோ (உரு) தினா யிடுமெனலினும் பலரேகாண (உரு), அப்பயன் நமையாலே (உரு) அண்ணலே (உரு) நீயும் அவ்வாறுகழியவாகாதென்று இவ்வாழ்விற்பெரிதாயிருப்பதொரு பொரு ணை யானகூறுவேன (உரு), அஃது என்னுறகாட்டுதலரிது, அதனை நெடியோனபோ லத் (எரு) தொவலாணையினையுடைய நல்லாசிரியா (எரு) புணர்கூட்டுண்டுகிறப்பி ணை (எரு) யுடைய பலயாகசாலேமுதுகுடும்பையப்போல (எரு) நல்லாசிரியரிடத் தே கேட்டிசின (உரு), கேட்டு அதனைநீகண்டல்யப்பும் சாலபும் (எரு) புகருகிற ப்பிற(எரு)செம்மைசான்றோ (எரு) பலா தமயிலிருந்து சொல்லப்பட்டு(எரு) பெருமானே (எரு), நன்றாக ஊழிக்காலத்தை இத்தனைக்காலம்ருத்தியெனப் பா ல்வகாதெயவததாலே வரையப்பட்டு நீஅறுதியாகப்பெற்ற (எரு) நாணமுழுதும் (எரு) இனிதாகப் பேரின்பத்தை நகாநதிருப்பாய (எரு), அதனைநகராது ஐம் பொறிகட்கு முன்னிறக்கப்படுவனவாகிய இந்நகாபொருள்கட்கு நின்னெடு என்னவு றவுண்டு (உரு), இனி நின்னிடத்தண்டாகிய மாயைகெடுவதாக (உரு) வெனமாட் டுறுப்பானும் எச்சவுறுப்பானும் வினைமுடிக்க.

* “அகன்றுபொருள் சிடப்பினு மணுகிய நிலையினு, மியன்றுபொருள் முடியத் தந்தன ருணாததன், மாட்டென மொழிப் பாட்டியல் வழக்கின.” † “சொல்லொடு வு குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியறகை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்” என்னுஞ் திரங்குளாற் கூறிய இலக்கணம் ‡ “நல்லிசைப் புலவா செய்யு ளுறுப்பு” எனத் தொ ல்காப்பியனா கூறின மையின், இவரும் நல்லிசைப்புலவாதவின், இங்ஙனம் செய்யு ள்செய்தாரெனறுணாக

* தொல்காப்பியம், பொருள்தகாரம், செய்யுளியல், உருக.

† “ ” ” ” 206.

‡ “ ” ” ” 3

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்கு
டிமருதனுர்பாடிய மதுரைக்காஞ்சிக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்
கினியர் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா.

க பைங்க ணிளமபகடடின மேலாணைப் புனமதிபோற
றிங்க ணெடுங்குடையின் கிழாணை—யங்கிரந்து
நாமவேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலததோ
தாமவேண்டுங் கூடற் றமிழ்

உ சொல்லென்னும பூமபோது தோற்றிப் பொருளென்னு
நலவிருந தீந்தாது நானுதலான்—மலலிகையின
வண்டார கமழ்தாம மனதே மலையாத
கண்டாரான கூடற் றமிழ்

ஏழாவது நெடுநல்வாடை.

- வையகம் பனிபப வலனோபு வளைஇப்
பொயயா வானம் புதுபபெயல பொழிந்தென
வாகலி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவல
கோறுடை யினநினை வேறுபுலம் பரப்பிப்
ரு புலம்பெயா* புலம்பொடு கலங்கிக் கோட
னீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெய்க்கொள பெருமபனி நலியப் பலருடன
கைக்கொள கொளளியா கவுள்புடையூஉ நடுங்க
மாமேயன மறப்ப மந்தி கூரப்
- க0 பறவை படிவன வீழ்க் கறவை
கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிரப் பன்ன கூதிரப் பாடூ
புன்கொடி முகண்டைப் பொறிப்புற வான்பூப்
பொன்போற் பிரமொடு புதிற்புதன் மலரப்
- கரு பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருங்கனி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் கவரக்
கயலற் லெதிரக் கடுமபுனற் சாஅயப்
†பெயலுலந தெழுந்தப் பொங்கல் வெண்மழை
- உ0 யகலிரு விசும்பிற னுவலை கறப்
வங்க ணகலவய லாரபெயற் கவிதத்
வண்டோட்டு நெலலின் வருங்கதிர வணங்க
முழுமுதற் கமுகின் மணியுற் செருந்திற்
கொழுமட லவிழ்ந்த குழுஉக்கொள பெருங்குலை
- உரு துண்ணீர் டென்னி வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசங்காய சேறுகொள முற்ற
நளிகொள சிமைய விரவுமலா வியன்காக்
குளிரகொள சினை குருஉததுளி தூங்க
மாட மோங்கிய மலலன் மூதூ

* புலம்பிடுனென்றும் பாடம்.

† பெயலுழந்தென்றும் பாடம்.

- ௩௦ ராறுகிடந் தன்ன வகனெடுந தெருவிற
படலை கண்ணிப பரோரொறுத்த தீணிதோண
முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
வண்டுமூசு கேறன் மாநதி மகிழ்சிறநது
துவலைத் தண்டுளி பேணா பகலிறந
- ௩௫ திருகோட் டறுவையா வேண்டுவயிற றிரிகா
வெள்ளி வளளி வீங்கிறைப பணைதேதோண
மெத்கென சாயன முகதுறழ் முறுவற
புங்குழைக கமாநத வேங்கெழின் மழைககண
மடவரன மகளிர் பிடகைப பெயக
- ௪௦ செவவி யருமபின பைங்காற பித்திகந
தவ்விக முவிழ்பகங் கமழப் பொழுதறிந
திருமபுசெய விளக்கி னீரநதிரிக் கொளீஇ
நெல்லு மலருந தூஉயககை தொழுது
மல்ல லாவண மாலை யயா
- ௪௫ மனையுறை புறவின செங்காற சேவ
வினபுறு பெடையொடு மன்றுதோந துணை
திரவும பகலு மயங்கிக கையறறு
மதலைப பள்ளி மாறுவன விருப்பக
சடியுடை வியனசாச சிறுதுறந தொழுவா
- ௫௦ கொள்ளுறழ் நறுங்கற பலகூட்டு மறுக
வடவா தநக வானகேழ வட்டந
தென்புல மருங்கிற சாநகொடு துறப்பக
கூநதன மகளிர் கோரை புனையா
பலவிருங் கூநதந சினமலா பெயமமார
- ௫௫ சண்ணுறந நகர முளரி நெருப்பமைத
திருந்தா முகொடு வெள்ளயிர புனைப்பக
கைவல காமியன கவினபெறப புனைநத
செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுநதறிச
சிலம்பி வானூல வலந்தன நூங்க
- ௬௦ வானுற நவநக மேனிலை மருங்கின
வேணிப பள்ளிப தெய்வனி நனூம
கோவாயக கட்டளை திரியாது திண்ணிலை
பேராவாய கவந காழெடு துறப்பக
கலென றுவலை நூலவின யாவருந
- ௬௫ பொருவாயக கன்னந றண்ணீ ருண்ணா
பருவாயத நடவிற சொநநெருப பார

வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப புணர்மார்
 *தண்மையிற் றிரிந்த வினகுரற் றீந்திதாடை
 கொமமை வருமுலை வெமமையிற றடைஇக
 ௭௦ கருங்கோட்டுச் சீறியாழ பண்ணுமுறை நிறுப்பக
 காதலாப பிரிந்தோர புலம்பப் பெயலகனைந்து
 கூதிர்நின் றனமுற போதே மாதிரம
 விரிகதிர பரப்பிய வியலவாய மண்டில
 மிருகோற் குறிநிலை வழுகதாது குடக்கோ
 ௭௫ பொருதிற் று ஈரா வரைநா ளமயத்து
 நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
 தேளங் கொண்டு தெய்வ நோக்கிட
 பெருமபெயா மன்னாக் கொப்ப மனைவகுந்
 தொருங்குடன வளைஇ யோங்குநிலை வரைப்பிற
 ௮௦ பருவிருமபு பிணித்துச் செவ்வாக சூரீஇக
 துணைமாண கதவம பொருத்தி யிணைமாண்டு
 நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப்
 போதவிழ குலளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
 தாமொடு குயினற் போரமை புணரப்பிற
 ௮௫ கைவல கமமியன் முடுக்கவிற் புணாதிர
 தையவி யப்பிய நெய்யணிநெடுநிலை
 வென்றெழு கொடியொடு வேழஞ் சென்றுபுகுந்
 குன்றுசூயின் றன்ன வோங்குநிலை வாயிற
 றிருநிலை பெற்றற் தீதுதீர் சிறப்பிற
 ௯௦ றருமணன் றெயிரிய திருநகா முற்றத்து
 நெடுமயி ரொகினத் தூநிற வேற்றை
 குறுங்கா லன்னமோ கெளு முன்கடைப்
 பணைநிலை முனைஇய பலனுளைப் புரவி
 புலனுணைத் தெவிடும் புலம்புவிடு குரலொடு
 ௯௫ நிலவுப்பயன் கொளளு நெடுவெண முற்றத்துக்
 கிம்புரிப் பகுவா யம்பண நிறையக்
 கூலுழந்துவி முருவிப் பாடுவிற தயல
 வொலிரெடும் பீலி யொலக் மெல்லியற்
 †கலிமயி லகவும வயிராமரு ளின்னிசை
 ௧௦௦ நளிமலைச் சிலம்பிற சிலம்புங் கோயில
 யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

* தண்மையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடலு

† களிமயிலென்றும் பாடலு.

- கையேந் தையக னிறையநெய் சொரிந்து
 பருஉத்திரி கொளீஇய குருஉத்தலை நிமிரொரி
 யறுவறு காலேதோ றமைவரப பண்ணிப
 ௧௦௫ பல்வேறு பள்ளிதொறும பாயிரு ணீங்கப
 பீடுகெழு சிறப்பிற பெருந்தகை யல்ல
 தாடவர் குறுகா வருங்கடி வடைப்பின்
 வரைகண் டன்ன தோனறல வரைசோபு
 விற்கிடந தன்ன கொடிய பலவயின்
- ௧௧௦ வெள்ளி யன்ன விளங்குளு சுதையுரீஇ
 மணிகண் டனன மாததிரட் டிண்காழ்ச
 செம்பியன் றனன செயவுறு நெடுஞ்சுவ
 ருருவப பல்பூ வொருகொடி வளைஇக
 கருவொடு பெயரிய காண்பி னலலிற
- ௧௧௫ றசநான் கெயதிய பணைமரு ணேனற
 ளிகனமீக கூறு மேநதெழில் வரிதுதற
 பொருதொழி நாக மொழியெயி றருகெறிநது
 சீருஞ் செமமையு மொபப வலலோர்
 கூருளிசூயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு
- ௧௨௦ தூங்கியன் மகளிர வீங்குமுலை கடுப்பப
 புடைதிரண் டிருந்த குட்டத விடைதிரண்
 டள்ளி நோன்முதல பொருததி யடியமைத்துப
 பேரள வெய்திய பெருமபெயரப பாண்டின
 மடைமா ணுண்ணிழை பொலிய ந தொடைமாண்டு
- ௧௨௫ முததுடைச சாலேக நாறறிக குததுறுததுப
 புலிபொறிக கொண்ட பூங்கேழ்த தட்டகதுந
 தகடுகண் புதையக கொளீஇத துகடந
 தூட்டுறு பனமயிர விடைஇ வயமான
 வேட்டம பொறிதது வியனகட கானது
- ௧௩௦ முல்லைப பல்போ துறமுப பூரினாது
 மெலவிதின் விரிநது சேககை மேம்படது
 துணைபுண ரன்னத தூறித தூவி
 யிணையணை மேம்படப பாயணை யிட்டுக
 காடி கொண்ட கழுவுறு கலிநததுந
- ௧௩௫ தோடமை தூமடி விரிதத சேககை
 யாரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகததுப்
 ின்னமை நெடுவீழ் தாமுத் துணைதுறந்து
 நனனுத லுலறிய சின்மெல லோதி

- நெடுநீர் வாராகுழை களைநதெனக் குறுங்கண்
 ௧௪௦ *வாயுறை யமுகதிய வறிதுவீழ் காத்திற்
 பொலந்தொடி தின்ற மயிர்வார முனதை
 வலம்புரி வளையொடு கடி கைநூல் யாத்து
 வானைப் பருவாய் கடுப்ப வணக்குறுதது
 செவ்விரற் கொளீஇய செங்கேழ விளங்குதுப
 ௧௪௧ பூந்துகன் மரீஇய வேந்துகோட டலரு
 லம்மா சூர்ந்த வவிரநூற் கலிங்கமொடு
 புனையா வோவியங் கடுப்பப் புனைவி
 தளிர்ரோ மேனீத தாய சுணங்கி
 நம்பணீத தடைஇய மென்றோண முகிழ்முலை
 ௧௪௨ வம்புவிசித் தியாதத் வாங்குராய நுகுப்பின
 மெல்லியன் மகனிர நல்லடி வருட
 நறைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
 செபமுதச் செவ்வியா தைமமிகக் குழீஇத்
 குறியவு நெடியவு முறைபல பயிற்றி
 ௧௪௩ யினனே வருகுவ ரினறுணே யோரொன
 முகத்தவை மொழியவு மொல்லாண் மிக்ககலுழந்து
 நுணசேறு வழித்த நோனிலைத் திரளகா
 லூறு வறுமுலை கொளீஇய காற்றுகத்திப்
 புதுவ தியனற் மெழுகுசெய டாடமிசைத்
 ௧௪௪ திண்ணிலை மருப்பி னுடுதலை யாக
 வின்னுராபு திரிதரும வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
 முரண்மிகு சிறப்பிற செல்வனெடு நிலைஇய
 யுரோகிணி நிலைவன னோககி நெடிதுயிரா
 மாயித் தேந்திய மலிந்துவீழ் பரிப்பனி
 ௧௪௫ செவ்விரல் கடைக்கண் சோத்திச் சிலந்தெறியாட
 புலம்பொடு வதியு நலங்கிள ரரிவைக்
 சின்ன வருமபடா தீர விறற்ற
 தினனே முடிசுதில் லம்ம மின்னவி
 ரோடையொடு பொலிந்து வினைநவில் யானை
 ௧௪௬ நீடிர் டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
 களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செய யாடவ
 ரொளிறுவாள விழுப்பண் காணிய புறம்போந்து
 வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித்
 நெறகோ பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல

இதன்பொருள்.

ஆர்கலி முனைய கொடுங்குதற் கொவலா—வெள்ளத்தைவெறுத்த கொடிய
கோலினையுடைய இடையா,

+	33	33	33	25
---	----	----	----	----

ஏறுடை இனம் நிரா வேறு புலம் பரப்பி— ஏற்றையுடைய இனங்கனையும் பசுக்கனையும் மேட்டுநிலமாகிய முல்லையிலுத்தே மேயவீட்டு,

ஏறுமையையும் ஆட்டையும் இனமெனறா

புலம் பெயா புலம்பொடு கலங்கி—தாம பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போம் தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியரிடத்தேமேயத்தது ஊறிற்றங்காமையிற் புலம்பெயா புலம் பென்றா

கோடல் நீடு இதழ்க்கண்ணி நீர் அலை கலாவ —காந்தளினது நீண்ட இதழ்களா நகட்டினகண்ணி நீர்லைத்தலிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க கொள பெரும் பணி நலியப் பலருடன கைக் கொள் கொள்ளியா கவுள் புடையூஉ நடுங்க—தமமுடம்பிடத்தேகொண்ட பெரியகுளிராசரி வருத்தனையினாலே பலருங்கூடிக் கையிடத்திலேகொண்ட நெருப்பினையுடையராயப் பற்பறைகொட்டி நடுங்க,

கையை நெருப்பிலே காயத்தி அதுநெருண்டவெமமையைக் கவுளிலேயடுத்தி விறகைக்கொள்கொள்ளியரென்றா.

கோவலா (௩) பலருடன (௪) பரப்பிக் (௫) கலங்கிக் (௬) கலாவக் (௭) கொள்ளியராயக் கவுள்புடையூஉ நடுங்க (௮) வெனக.

மா மேயல் மற ரா—விலங்குகள் மேயதாரெழுநிலை மறந்தொடுங்க,

மந்தி கூட—குரங்கு குளிராசரிமிக,

குன்னுக்கவெனபாருமுளா.

[பறவை படிவன வீழ்] படிவன பிறவை வீழ—மரங்களிலே தங்குவனவாகிய புள்ளுகள் காற்றுமிகுதியால் நிலத்தேவீழ்,

[கறவை, கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசி] கறவை கடிய வீசிக் கன்று கோள ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின் மிகுதியாற் கடியவாய உதைத்துக் கன்றை ஏற்றுக்கோடலைத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன்ன கூடிரப் பாளு —மலையைக் குளிராச்சிசெய்யுமாறு போன்ற கூதிர்க்காலத்தது நடுயாமத்தே புலம்பொடுவக்யுமரிவைக்கு (௭௭௭) என மேலே கூட்டுக

புன் கொடி முகண்டைப் பொற்ப புறவான பூ பொன் போற் பீரமொடு புதற்புதல் மலர்—புல்லிய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற் திரண்ட புத்தையுடைய வெள்ளிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பிரகாசமுடனே கிறுதுறுகடோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருங்களி பரந்த வீர வெண்ணை, செவ்வரி நாரையோ டெவ்வாயுங் ஈவரசு, கயலற லெதிரக் கடும்புன்ற சாஅய்ப், பெயலுலந் தெழுந்த]

கடும புனல் சாஅயக் கயல் அறல் எதிர—கடிதாயோடினரீரின்னிறும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள அற்றரீர்க்கு எதிரோவருகையினாலே,

பெயல் உலர்ந்து எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுகிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மெல்லிய சிறகையுடைய திரள்,

செவ்வரி நாராயோடு இருந்த களி பரந்த ஈர வெண்மணல் எவ்வாயும் கவர—சிவந்த வரியினையுடைய நாராகளோடே கரியவண்டலிட்ட சேறுபரந்த ஈரத்தினையுடைய வெள்ளிய மணலாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தின்ன,

பொங்கல் வெண்மழை அகல் இரு விசம்பில் துலை கறப—பொங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரிய ஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்தாவ மேற கறகும் படியாகக் கூதிர ஈண்டுநின்றது (எஉ) எனமேலேகூட்டுக

கறபவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் ஈண்டு எழுகாலமுணாத திறு.

கறபவென்றோ, மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பெனபது தோன்ற.

அங்கண அகல் வயல் ஆர பெயற கவித்த வண்டோட்டு நெல்லின வருங் கதிர வணங்க—அழகிய இடத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்தநீராலே மிகக்கெழுந்த வளவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும் புறப்பட்ட கதிர முற்றிவளைய,

புல்லாதலிற் றோடென்றோ.

முழுமுதற கமுகின மணி உறழ் எருத்திற கொழு, மடல் அவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை—பெரிய அடியினையுடைய கமுகினது நீலமணியையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடலிடத்துப் பாணவிரிந்த திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் பசங்காய் சேறுகொள முற்ற] தெண்ணீர்ப் பசங்காய் துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறு கொள முற்ற—தெளிந்தநீரை உள்ளேயுடைய பசியகாய் துண்ணிய நீர்தான்றிரளும் படியாகவீங்கிப் பசுந்திரண்டு இனிமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள சிமைய விரவுமலா வியன்கா] விரவு மலா நளி கொள சிமைய வியன்கா—முன்புவிருவனபுகுகள் செறிதலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட உச்சியினையுடைய வாகிய அகன்றபொழில்கள்,

குளிர கொள் சினைய குருஉத துளி தூங்க—குளிரச்சியைத் தமமிடத்தேகொண்ட கொம்புகளையுடையவாகி அவர் நிலேற்றுகின்ற நிறத்தையுடைய மழைத்துளி மாறாமலவீழ்,

மாடம் ஓங்கிய மலலல் மூதூர் ஆறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந தெருவில்—மாடங்களுயாந்த வளப்பத்தையுடைய பழையவூரில் யாறுகிடந்தாறபோன்ற அகன்ற நெடிய தெருவிலே திரிதர (ருடு) வெண்க.

படலை கணணிப் பரோ ஏறுமுத திணி தோள முடலை யாககை முழுவலி மாக்கள—தழைவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகினதோளினையும் முறுகஞ்ஞட உடம்பினையும் நிரம்பின மெய்வலியினையுமுடைய மிலேச்சா,

வண்டு மூசு தேறல் மாந்தி மசிதிறந்து—வண்டுகளமொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிசகு,

[துவலைத் தண்டளி பேணா பகலிற, திருகோட் டறுவையா வேணடுவயிற் திரிதர]

துவலைத் தண்டளி பேணா இரு கோட்டு அறுவையா வேணடுவயின் திரிதர—சிறுதுவலையாகிய தண்ணியதுளியை அஞ்சாராய் முன்னுமபின்னுந் தொங்கலாக நாலவிட்ட துகிலினையுடையராயத் தமக்கு வேணடினவிடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகலிறநதென்பதனை மேலேகூட்டுக

[வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப பணைத்தோண, மெத்தென்] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென பணைத் தோன்—வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவனையிறுகின இறையினையுடைய மெத்தென பணைபோலுந் தோளினையும்,

மெத்தென் சாயல்—மெயமமுழுதும் கட்டிலனாயத்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறழ் முறுவல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

பூங் குழைக்கு அமாந்த ஏந்து எழில் மழைக் கண—பொலிவினையுடைய மகரக் குழையிட்ட அழகிற்குப் பொருநதின உயாந்துதோன்றுகின்ற அழகினையுடைய குளிரச்சியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிடத்தேசென்றமாந்த கணனென்று முனாப்ப.

மடவரன் மகளிர்—உயாந்துதோன்றுகின்ற மடப்பத்தினையுடைய மகளிர்,

தோளமுதலியவற்றையுடைய மகளிரென

[பிடகைப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத, தவவித் தழிழ்ப்தங் கமழ்] பிடகைப் பெய்த பைங்காற் பித்திகததுச் செவய் அரும்பின் அவவிதழ் பகலிறந்து (நசு) அவிழ் பதம் கமழ்—பூநட்டிலேயிட்டிவைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழகியவிதழ்கள் பகற் பொழுதைக்கடந்தவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினுலே,

செவ்வரியரும்பு பாடமாயிற் சிவந்த வரியினையுடைய அரும்பென்க

பொழுது அறிந்த—அந்திக்காலமென்றறிந்து,

என்றதனாற் கூதிரால் இரவுமபகலுந் தெரியாவென்றா.

இருமபு செய் விளக்கின் ஈந்திரிக் கொளீஇ—இருமபாற்செய்த தகளியிலே நெய்தாய்ந்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு - ஆகுபெயர்

நெலலும் மலரும் தூயக கைதொழுது—நெலையும்மலரையுஞ்சித்தறி இல்லுரை தெய்வத்தைவணங்கி,

மலலல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பதையுடைய அங்காடித்தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக் கொண்டாட,

மகளிர் (நசு)கமழுகையினுலே பொழுதறிந்து (சக) திரிக்கொளீஇத்(சஉ) தூவித் தொழுது (சக) அயரவேனக.

[மணையுறை புறவின் செங்காற் சேவ, லின்புறு பெடையொடு மன்றுதோந்து ணை, திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மதலைப் பள்ளி மாறுவன விருப்ப]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமும் தெரியாமல் மயங்குகையினுலே,

மனை உறை புறவின் செங்காற் சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தோந்து உண்ணுது — மணையின்கண்ணையிருக்கும் பேட்டினையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பதாகும் பெடையொடு மன்றிலேசென்று இராதேடியுண்ணுமல்,

கை அற்று மதலைப் பள்ளி மாறவன இருப்ப—செயலறழக் கொடுங்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுதகால் ஆறுமபடி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறியிருப்பவென்பாருமுளா மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை இறை யுறைபுறவும் பாடம்.

கடி உடை வியன் நகாச் சிறு குறுத்தொழுவா கொள் உறழ நறுங்கற் பல கூட் டு மறுக—காவலையுடைய அகன்ற மனைகளில் சிறியராகிய குறநேவல விளைஞா கரு ங்கொள்ளினிறத்தையொத்த நறிய சாததமயிலே கத்தூரிமுசலிய பசங்கூட்ட னாக்க,

வடவா தந்த வான் கேழ வட்டம் தெனடும் மருங்கிற் சாந்தொடு துறப்ப— வடநாட்டிலுள்ளா கொண்டுவந்த வெளியிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென்றி சையிடத்திற சந்தனத்தோடே பயன்படாமுகிடப்ப.

[கூந்தல் மகளிரா சோதை புனையா:] மகளிரா கூந்தல் கோதை புனையா—மக ளிர் குளிர்ச்சிமிருதியால் தம்மயிரிட தது மாலையிட்டு முடியாராய,

பல் இருங் கூந்தற் சின்மலர் பெயமா—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே க மல் கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி.

தன் நறும் தகரம் முளரி நெருப்பு அமைத்து இறங்காழ அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—சண்ணிய நறிய மயிர்சசந்தனமாசிய விறகிலே நெருப்பையுண்டா க்கி அதிலே கரிதாசிய வயிரத்தையுடைய அகிலோடே வெளளிய * கண்டசருக்க னாயையுங் கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல கமமியன் கவின பெறப் புனைந்த செங்கேழு வட்டம் சுருக்கி—கையா ற்புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனாலே அழகுபெறப்பண்ணின சிவந்திறத்தையு டைய ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு.

[கொடுநதறிச், சிலம்பி வாணூல வலநதன தூங்க] சிலம்பி வால தூல வலநத ன கொடுநதறி தூங்க—சிலந்தியினது வெளளிய தூவாற் குழப்பட்டனவாய் வளைந்த முளைக்கோலிலேதூங்க,

வான் உற நிவந்த மேல நிலை மருங்குன—தேவருளாததீண்டுமடி உயாந்த மே லாநிலத்திடத்து,

வேளிற் பள்ளித் தெனவளி தரும நோ வாயக கட்டளை திரியாது—இளவே னிற்காலத்துத் துயிலும் படுக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தருப சாலேகத்திலேநினை று உலாவாதே,

நோவாய்க்கட்டளையெனது மாடத்தின்கடசாலேகத்தை கட்டளைதெரியாதெ ன்றுபாடமாயின், திறவாதென்க

தின நிலைப் போ வாய கதவம் தாழொடு துறப்ப—சுக்கென்றிலையினையுடைய இரண்டுகதவும் தம்முட்பொருதலவாய்த்தகதவு தாழிட்டுக்கிடக்க,

கலவென் துவலை துவலின் யாவரும் தொகு வாயக கன்னல தண்ணீர் உண் ணார் பகு வாயத் தடவிற செந்நெருப்பு ஆர—கலவென்கின்ற ஒசையினையுடைய சிறு துவலையை வாடைக்காற்ற ளெகும் பரப்புகையினாலே இளையோரும் முதியோரும்

குயிந்தவாயையுடைய கரகத்திற்றண்ணீரைக் குடியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த நெருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புணர்மாள்—ஆடறொழியையுடைய மகளிர் தாம்பாடுகின்றபாட்டினை யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தண்மையின் திரிந்த இன்ருரல் தீநதொடை கொம்மை வரு முலை வெம்மையில தடைஇ—குளிராசியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரம்பைப் பெரிய எழுதின்ற முலையின்வெப்பத்தே தடவி,

தீந்தொடை - ஆகுபெயர்

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணு முறை நிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணை நிறகுமுறையிலே நிறுத்த,

காதலாப் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவரைப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் கணைந்து கூடா நின்றன்றால்—காலமழைசெறிந்து கூடாக்காலமாய்நிலை பெற்றது, அவவிடத்து,

போது—பின்னா நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் காரகாலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (உ) பின்னா நிகழ்ந்தபொழுது (எஉ) கோவலா (க) நடுங்க (அ)மறப்பக கூர (க) வீழ் (க0) ஒழிய (கக) மலரக (கச) கவரக (கௌ) கறப் (உ0) வணங்க (உஉ) முற்றத (உசு) தூங்கத் (உஅ) திரிதர (க0) அயர (சச) இருப்ப (சஅ) மறுகத் (00) துறப்ப (0உ) புன்கப்பத (0சு) தூங்கத் (0க) துறப்ப (சுசு) ஆர (சுசு) நிறுப்ப (எ0) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூடார் காலமாய்நிலைபெற்றது, அவவிடத்தெனமுடிக்க

[மாதிரம், விரிக் கிர் பரப்பிய வியலவாய மண்டில, மிருகோற் குறிநிலை வழுக்காது குடக்கோ, பொருதிருஞ் சாரா வரைநா ளமயத்து]

மாதிரம் விரி கிர் பரப்பிய வியல் வாய மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தை யுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட்டுச் செற்றகெழுந்து,

இருகோற் குறிநிலை வழுக்காது ஒறுதிம சாரா அமயத்து அனான—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுக்கோலிடத்துஞ் சாயாநிழலால் தானாபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுநதன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திராத்நிலைகளின் நடுவிற்பத்தினின்ற யாதோநாளிற பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குராபணமபண்ணி,

நூல் அறி புலவா நுண்ணிதற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்ததச்சா கூரிதாக நூலை நேரேபிடித்து,

தேளம் கொண்டு தெய்வம் காக்க — திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குந தெய்வங்களையும் குறைவறப்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மண்ணாக கொப்ப மனைக்குத்து, ஒருங்கு] பெரும்பெயர் மண்ணாக்கு ஒப்ப ஒருங்கு மனை குத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசாக்கொப்ப மனைகளையும் வாயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையுங் கூறுபடுத்தி,

உடன் வளைஇ ஓங்கு நிலைவரைப்பில் — இவ்விடங்களைப்பெயலலாம் சேரவளைத்து உயர்ந்த மதிவின்வாயி (அஅ) லெனக

பரு இரும்பு பிணித்து—ஆணிகளுய் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரீஇ—சாதிலிங்கம்வழித்து,

[துணைமான் கதவம் பொருத்தி யிணைமாண்டு, நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாமொடு குயின்ற போ ரமை புணர்ப்பிற, கைவல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புளாதீர்த்து]

தாமொடு குயின்ற துணை மாண கதவம் பொருத்தி—தாமோடேசேரப்பண்ணி ன இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சோததி,

இணை மாண்டு புதுப் போது அவிழ் குவளைப் பிடி கால அமைத்து—இணைதல மாட்சிமைப்பட்டுப் புதியபோதாயவீழ்ந்த குவளைப்பூவோடே பிடிக்கையும் தன்னிடத் தேபண்ணி,

என்றது - நடுவேதிரவும் இரண்டுபுறத்தும் இரண்டுசெங்கமூர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாகவகுத்த உத்திரக்கற்கலி.

நாளொடும் பெயரிய விழுமரத்துக் கோள அமை நெடுநிலை (அக)—உத்திரமெ ன்னும் நாளிற்பெயாபெற்ற உத்திரக்கற்கலியிலே செருகுதல பொருநதின நெடுநிலை யென்க

அமைததென்னுமெச்சம் பெயாபெற்றவென்பதனோடுமுடிந்தது.

கை வல் கம்மியன் முடுக்கலிற் புளாதீர்த்து போர அமை புணர்ப்பின் நெடுநிலை (அக)—கைத்தொழில்வல்லதச்சன் கடாவகையினாலே வெளியற்றுப் பலமரங்களு ந்தம்மிற்கிட்டுதலமைந்த கூட்டத்தினையுடைய நெடுநிலையென்க.

ஐயலி அப்பிய நெய் அணி நெடுநிலை—வெண்சிறுக்குடகப்பிவைத்த நெய்யணிந்த நெடியநிலையினையுடைய,

அகிறெறய்வத்திற்கு வெண்சிறுக்குடம் நெய்யுமணிந்தது

வென்று ஏழு கொடியொடு வேழம் சென்று புக—வென்றிகொண்டெழும் கொ டுகளோடே யானைகள் சென்றுபுகுதுமபடியுயரந்த,

குன்று குயின்றன்ன ஓங்கு நிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தார போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின நிலையையுடைய கோபுரத்தை ஓங்குநிலையென்றார், ஆகுபெயா வரைப்பின் (எக) வாயிலென்க

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணாபிணையுடைய நெடுநிலையினையுடைய வாயிலென்க

[திருநிலை பெற்ற தீதுதா சிறப்பிற், நருமணன் ஞெமிரிய திருநகா முற்றத்து, நெடுமயி றொகினத் தூநிற வேறறை, குறுங்கா லன்னமோ கெளு முன்கடை.]

நெடுமயிர் எகினத் தூ நிற ஏற்றை குறுங்கால் அன்னமோடு உகரும் முன்கடை —நெடிய மயிர்னையுடைய கவரிமாவில் தூயநிறத்தையுடைய ஏற்றைகுறியகாலினையுடைய அன்னத்தோடே தாய்ததிரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மருஉமுடிபு அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின், உக றுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவனைகூற்றினா

* தரு மணல ஞெமிரிய திரு நகா முற்றத்து,

* இந்நதப்பாகத்திற்கு உரைகிடைத்திலது, கொணடுவந்திட்ட மணல் பரந்த அழகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமென்க.

திரு நிலைபெற்ற தீது தீர சிறப்பின்—திருமகள நிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமை யினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றதனினையும் சிறப்பினையுமுடைய கோயி லெனமுடிக்க

பனை நிலை முனையு பல்லுனைப் புரவு புல உண்த தெவிட்டும் புலம்பு விடு குர லொடு—பந்தியிலேநிறநிலைவெறுத்த பலவாகிய கேசாரியையுடைய குதினாகள் புல லாகிய உணவைக் குத்திடுந் தனிமைதோற்றுவிக்கின்ற குரலோடே,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடு வெண் முற்றத்தாக கிம்புரிப் பருவாய அம்பணம் நிறையக் கலுழ்ந்தது வீழ அந்விப் பாடி விறந்து — நிலாவின்பயனை அரசனாகும் நெடிய வெள்ளிய நிலாமுற்றத்தினுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினே யுடைய பந்தநிறைக்கையிலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினோசைசெறிந்து,

அயல ஒவீ நெடுமயிலி ஒலக் மெல்லியற் கவி மயில அகவும வயிர மருள இன் னோசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த நெய் பீலியொத்துக மெல்லிய இயலபினையுடைய செருக்கின்மயில ஆரவாசீக்கும் கொம்பென்று மருளும் இனி யவோசை,

நளி மலைச் சிலம்பிற சிலம்பும் கோயில—செறிநகமலையில ஆரவாரம்போல ஆர வாரிக்கும் கோயில,

புலம்புவிடுகுரலோடே அருவிப்பாடும் வயிரமருளின்னிசையும் விறந்து மலைச் சிலம்பிற சிலம்புங்கோயிலெனமுடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகலின், உவமைகொண்டார். புலம்பு விடுகுரல மழை மெத்தெனமுழங்கினும்போன்றிருத்தலின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலிவெழுநின்ற கோயிலெனறும்.

யவனா இயற்றிய வீனை மாண பாவை கை ஏதது ஐ அகல நிறைய நெய் சொரி ந்து—சோனகாபண்ணின் தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை தனக்கையிலே ஏந்தி யிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளிநிறையுமபடி நெய்வாக்கப்பட்டு,

பருஉத் திரி கொளீஇய குருஉத் தலை நிமிர் எரி—பருந்திரிகளைப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைத்த நிறத்தையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியெரிகின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலேதோறு அமைவரப் பண்ணி—நெய்வற்றினகாலந்தோறும் ஒளிமழு வுக்கின்காலந்தோறும் நெய்வாரத்துத் தூண்டி,

பல் வேறு பள்ளிரொறும் பாயிருள நீங்க—பலவாயுவேறுபட்ட இடங்கடோ றும் பரந்த இருளநீங்குமபடி,

பீடு கெழு சிறப்பிற பெருந்தகை அல்லது ஆடவா குறுகா அருங்கடி வரைப் பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுந்தொ ழில்செய்யும் ஆணைக்களும் அணுகவாராத அரியகாலையுடைய கட்டுக்களின்,

வரை கண்டன்ன தோன்றல்—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயாச்சியையுடையவாய்,

வரை சோபு விற் கிடந்தன்ன கொடிய—மலைகளைச்சோந்த இந்நிரவிற்கிடந் தாற்போன்ற பலநிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

இது மேலேகட்டினகொடி.

பல வயின்—பலவிடங்கடோறும்,

வெள்ளி அன்ன விளங்கும் சுதை உரீஇ—வெள்ளியையொத்த விளங்குகின்ற சாந்தை வாரி,

மணி கண்டன்ன மாத கீரன் திண காழ்—நீலமணியைக்கண்டாறபோன்ற கரு மையினையும் திரட்சியினையமுடைய திண்ணிய தூண்களையுடையவாய்,

செம்பு இயன்றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்—செம்பினாலே பண்ணினாலொத்த தொழில்கள்செய்தலுற்ற நெடியசுவரிலே,

உருவப் பலபூ ஒருகொடி வளைஇ—வடிவழகினையுடைத்தாகிய பலபூக்களையுடைய வல்லிதாதியாகிய ஒப்பில்லாத கொடியையெழுதி,

கருவொஃ பெயரிய காண்பு இன் நல்லில்—புதைத்தகருவொடே பெயாபெற்ற காட்சிக்கிரிய நன்றாகிய இல,

என்றது - கருப்பகிருகமென்றவாறு

திண்காழையுடையவாய்ச (ககக) செய்வுறுநெடுஞ்சுவரிலே (ககஉ) விளங்குஞ் சுதைபுரீஇப் (கக௩) பலவயின் (க௦க) ஒருகொடிவளைஇ (கக௬) வரைகண்டன்ன தொன்றலவாய்க் (க௦அ) கொடியவாய்ப் (க௦க) பாயிருணிங்க (க௦இ) எரி (க௦௧) யமைவரப்பண்ணிக் (க௦ச) காட்சிக்கிரியவாகிய நல்லில் (ககச) எனமுடிக்க

கோயில் (க௦௦) வரைப்பில் (க௦௭) காண்பினல்லி (ககசு) லெனமுடிக்க.

[தசநான கெய்கிய.] நானகு தசம எய்திய—நாற்பதிறநியாண்டு சென்ற,

பனை மருள நோன தான்—மூரசொன்றுமருளும் வலியகால்களையும்,

[இகன்மீக கூறு மேநதெழில் வரிதுதல]

ஏதது எழில் வரி துதல—உயாநத அழகினையும் புகா நிறைநத மததகத்தினையுமுடைய நாகம் (கக௭),

இகல மீககூறும் நாகம்—போரில் மேலாகசசொலலும் நாகம்,

பொருது ஒழி நாகம்—பொருதுபட யானையினுடைய,

[ஒழியெயி நருகெற்றது, சீருஞ் செம்மையு மொப்ப] ஒழி எயிற சீரும் செம்மையும் ஒப்ப அருகு எறிந்து—தானவீழநதகொம்பைக் கனமும்செம்மையுமொப்ப இரண்டுபுறததையுஞ்செததி,

வல்லோன் கூட உளி குயின்ற—தசசன கூரிய சிறுறுளியாலே பண்ணின்,

சரிலே இடை இடுபு—பெரிய இலைதொழிலே இடையேஇட்டு,

[துங்கியன் மகளிர வீங்குமுலை சுடுப்பப், புடைதிரண டிருந்த குடத்த விடை திரண, இள்ளி நோனமுதல பொருத்தி யடியமைத்தது, பேரள வெய்கிய பெரும்பெயாப் பாண்டின், மடைமா னுண்ணிழை பொலியத் தொடைமாண்டு, முததுடைச் சாலேக் நாற்றிக் குத்துறுத்தது, புலிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழத் தட்ட்த்துத், தகடுகண புதையக் கொவீஇத் துகடாந, தூட்டுறு பன்மயிர் விளைஇ வயமான், வேட்டம் பொறித்து வியனகட் காண்த்து, முலலைப் பல்போ துறழ்ப் பூநிராத்து:]

ஊட்டுறு பன்மயிர் விளைஇ—பலநிறம்பிடித்த மயிரகளை உள்ளேவைத்து அதன் மேலே,

வயமான வேட்டம் பொறித்து—சிககமுதலியவற்றை வேட்டையாடுகின்றதொழில்களைப் பொறித்த தகடுகளைவைத்து,

புலிமுதலியவற்றின் வரிசுள்தோன்ற உள்ளே மயிர்விரலின்

வியன் கண் கானதது முலலைப் போது உறழப் பீல பூ நிராதது—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்தது முலலைப் ப்பாதுடனே மாறுபடுமபடி ஏனைப் பல பூக்களையும்நிராதது,

சாலேகத தகடு குததுறுதது—சாளரங்களாகத்திறந்தகடுகளை ஆணிகளாலே னைத்தது,

மடை மாண பாண்டில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கடடில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாறையினற இலையை இடையிட்டிப் பொறித்தது நிராதது சாலைகத்தகடுகளைக் குததுறுதது மடைமாணபாண்டில் னமுடிக்க.

முதது உடை துண இழை பொலிய நாற்றித் தொடை மாணடி பேரளவு எய்திய பாண்டில்—முததைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியதூல அமுகுபெறுமபடி கடடிலின்மீழேவீழ் நாலுபுறமும்நாற்றி அதனைத் தன்னிடத்தேகட்டுதலமாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எலையைப்பெற்ற பாண்டிலெனக்கூட்டுக

என்றதனால் தந்ததாற்சமைத்த கடடிலைச்சூழ முததுவடநாற்றியென்றா

புலிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கேழுத் தட்டத்தக கண புதையக கொளிஇத் துகள திரந்து பெருமபெயாப் பாண்டில்—புலியினதுவரியைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பொலிவுபெற்ற நிறத்தையுடைய காசாலை நதிவுவெளியான இடமறையுமபடி கோக்கப்படடுக் குற்றமற்றுக் கச்சக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலெனக்கூட்டுக

தூங்கு இயல் மகளிர வீங்கு முலை கடுப்பப் புடை திரண்டிருந்த சூடத்த அடி—சூனமுற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையராகிய மகளிரது பாலகட்டிலீங்கு ன முலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த சூடத்தையுடையவாய்அடி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைகூற்றறு

இடை திரண்டு உள்ளிமுதல நோன் அடி பொருத்தி அமைத்தது—சூடத்திற்கு வகட்டிற்குநடுவாகியஇடம் ஒழுக்கமெல்லிதாயத்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வல்யினையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தேகைத்ததுசசமைத்ததுப் பேரளவெய்தியபாண்டிலென்க

உள்ளிப்புட்டில்போலவதனை உள்ளிமுதலென்றா

[மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுண ரன்னத் தூநிறத் தூவி, யிணையிணை மேம்படப் பாயிணை யிட்டு]

மெல்லிதின் விரிந்த இணைஅணைசேக்கை --மெல்லிதாகவிரிந்த இணைதலணைந்த படுக்கையென்க.

மேம்படத் துணை புணர் அன்னத் தூநிறத் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைப்புணராத அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

“சிறுபூனை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேனை, முறுதுவி சேக்கையோ டைநது” என்ற ஐந்தினையும்படுத்தென்பதுதோன்ற இணையிணையென்றா. என்புருகி மிக்க அன்போடுபுணர்தலிற் சூட்டிற்கு மென்மைபிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின் னு வியென்றா. பிறரும் இக்கருத் தப்பற்றி * “ஆதரம் பெருகுகின்ற வன் பினு லன்ன மொத்தம்” என்றா

[காடி கொண்ட *முடிவுறு கலிங்கத்துத், தோடமை தூமடி ல்ரிதத் சேக்கை:]
மேம்பட அணையிட்டுக் (ககக) காடி கொண்ட கழுவுறு கலிங்கத்துத் தூ மடிவிரித்த
தோடி அமை சேக்கை—அததூ விக்ருமேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக் கஞ்சியைத்
தனனிடத்தேகொண்ட கழுவுதலுறறதுவின தூய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீரமுத
லியவற்றின் இதழ்கள்பொருந்தின பக்கை,

இணையணைசேக்கை மேம்படத் தூ ல்பாய அததூ வ்க்கு மேம்பட அணையிட்டுத்
தூ மடிவிரித்த சேக்கையெனக்

ஆரம் தாங்கிய அலா முலை ஆகத்துப் பின் அமை நெடுவீழ் தாழ்—முன்பு முத
தாறசெயத் கசகசகமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மாபிடத்தே இப்பொழுது குத்து
தலமைந்த நெடிய தாலிநாஹென்றுமே தூங்க,

வீழ்ந்துகிடத்தலின், வீழ்முன்றா இனிப் பின்னுதலமைந்த நெடியவீழ் - மயி
ரொன்பாருமுளா.

துணை துறந்து—அரசன பிரிகையினால்,

நல துதல உலறிய சில மெல ஒதி — நன்றாகிய துதலிடத்தே கைசெய்யாமல்
உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்,

இனித் துணைதுறந்துலறியவோதியெனக்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநீங்கி
உலறிய ஒதியென்றுபாபாருமுளா.

[நெடுநீர் வாராகுழை களைந்தெனக் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ்
காதின்]

நெடுநீர் வாரா குழை களைந்தென வறிது வீழ் காதின்— பெரிய ஒளியொழுக்கின்
மகரக்குழையைவாங்கிறாக்கச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும,

நீர்மை - ஒளி

குறுங்கண் வாயுறை அழுத்திய காத்—சிறிய இடத்தையுடைய தாளுருவியழுத்
திகாது,

வாயுறவென்றுபாட மாயின், கடுக்கணவாயுறமபடியழுத்தின்காதெனக்

பொலம் தொடி தின்ற மயிர் வாரா முன்கை வலம்புரி வளையொடு கழகைதூல
யாத்து—முன்பு பொன்றாசெயத் தொடிக்கிடந்து தழும்பிருந்த மயிர் ஒழுங்குபட்டு
க்கிடந்த முன்கையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்ணின் வளையைஇட்டுக் காப்புநா
ணைக்கட்டி,

ஒடு - வேறுவினையொடு

வாளைப் பகு வாய கடுப்ப வணக்குறுத்துச் செவ்விரற் கொளீஇய செங்கெழ் வி
ளக்கத்து—வாளையினது பகுத்தவாயையொக்க முடக்கதையுண்டாகக்கிச் சிவந்த விர
லிடத்தேயிட்ட சிவந்தகிறதையுடைய முடக்கென்னுமோதிரத்தையும்,

* கீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், கக—“காதலாற் காம பூமிக் கதி
ரொளியவரு மொத்தார - மாதநுங் களிற் றுனு மாகண் மகிழ்ச்சி மன்ற - லாதரம்
பெருகு கின்ற வன்பினு லன்ன மொத்தா - தீதிலார் தினப்பி னுமான செல்வமே பெ
ரிது மொத்தார்.”

பூந்துகில மரீஇய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாச ஊர்ந்த அவிர் னூற் கலிங்க மொடு—மூன்பு பூத்தொழிலையுடைய துகிலகிடந்த உயர்ந்த வளைவினையுடையவர்கு வில் இக்காலத்துதெத அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை யுடனே,

[புனையா வோவியந கடுப்ப புனைவில்]

புனையா ஓவியம் கடுப்ப— வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாத வழுவைக்கோட்டி-
ன சித்திரததையொப்ப,

புனைவில் நல்லடி (கருக) யென மேல்வருவதனைக்கூட்டி, கழுவிச் செம்பஞ்சிட்
டுப பூண்களணியாத நன்குரியவடி யென்க.

தளிர் ஏா மேனி—மாந்தளிர்நாயொத்த நிறத்தினையும்,

தாய சுணங்கின்—பரந்த சுணங்கினையும்,

அம் பணை தடைஇய மென்றோள்—அழகினையுடைய மூங்கிலபோலத்திரண்ட
மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழமுலை, வம்புவிசித் தியாதத] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ முலை—கச்சை
வலித்துக்கட்டின தாமரைமுகைபோலும் முலையினையும்,

வாங்கு சாய துகப்பின்—வளையும் துடங்குமிடையினையும்,

மெல்லியம் மகளிர்—மெத்தென்ற தன்மையினையுமுடைய சேடியா,

நல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (கசஅ) முதலியவற்றையுடையமகளிர் (கருக) புனைவில் (கசஎ) நல்லடி
வருடவென்க

நறை விரவுற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச செவிலியா கைம் மிகக் குழிஇ—
நறைகலத்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகத்தையுடைய செவிலித்
தாயா இவளாற்றுவொழுககமிகுக்கையினாலே திரண்டும்,

குறியவும் நெடியவும் உரை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம்மொழி
யும் மெய்ம்மொழியுமாகிய உரைகள் பலவற்றையும் பலகாற்சொல்லி,

* “ஒன்றே மறறுஞ் செவிலிக் குரிததே” என்பதிலக்கணம்

இன்னே வருகுவா இன்றுணையோ என முகத்தவை மொழியவும் ஒல்லாள்
மிகக் கலுழ்ந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நினக்கினிய துணையாந்தன்மையையுட-
யோரொன்று அவள்மனததுக்கு இனியவாத்ததைக்கூறவும் அதற்குப்பொருந்தா
ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா, லூறு வறுமுலை கொளீஇய:] ஊறு
வறுமுலை கொளீஇய நுண சேறு வழித்த நோன் நிலைத் திரள் கால்—குடங்களைக்
கடைந்துதைத்த சாதிவிநகம்பூசின வலியநிலையினையுடைய மேற்கட்டியிற் நிரண்ட
கால்களை,

கால் திருத்தி—கட்டி நகால்களுக்கு அருகாகநிற்கும்படிபண்ணி அதனிடத்தே
கட்டி,

ஊறுவறுமுலை - குடத்திரு குவெளிப்படை; முலைபோறலின் முலையென்றார்.

[புதுவ தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவது
இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேற்கட்டியினமேலே புதிதாகவெழுதின,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், க௭௭.

[திண்ணிலை மருப்பி னுதேலை யாக, விண்ணாபு திரிதரும்.]

விண்—ஆகாயத்திடத்தே,

திண் நிலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ணாபு திரிதரும்—திண்ணியிலையினையுடைய கொம்பினையுடைய மேடராசிமுதலாக ஏனையிராகிகளின் சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மணமுலதது முரண் மிகு சிறப்பிற் செல்வனெடு நிலையி—மிகக் செலவையுடைய ஞாயிற்றோடே மாறுபாடுமிகுந்த தலைமையினையுடைய திங்களோடு * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி நிலைவனன் நோக்கி—உரோகினியைப்போல யாமும் பிரிவின்றியிருத்தலைப் பெற்றிலேமேயென்று நினைத்து அவதரைப்பார்த்து,

ஞாயிறு ஈண்டெழுதியதென்று திங்களிற்கு அடைகூற்றறு

நெழுதியிரா—நெடுயிர்ப்புககொண்டி,

[மாயித் தேவநதிய மலிநதுவீழ்ரிப்பனி, செவ்விரல கடைககண சோத்திச சில தெறியா] மா இதழ் வீழ கண கடை மலிநது ஏந்திய அரிப பனி சில செவ்விரல சோத்தித் தெறியா—நீலப்பூவிரும்பின்கண் தனக்கடைககணணிததேவர மிகஞ்சு சுமந்த ஐதாகிய நீரிற்சிலவறறைச சிவந்த விரலேசசோத்தித் தெறித்தது,

என்றது - மிகவுமழாமல மல்கினநீனாத தெறித்தெனறூ

புலம்பொடு வதியும் நலம் கிளா அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும் அனபு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிகையினாலே நெடுவீழ்தாழ (கக௭) தூல்யாதது (கசஉ) மாஞாந தகலிங்கத்தோடே (கச௭) ஒதியினையும் (ககஅ) காதினையும் (கச௦) விளக்கத்தினையு (கச௭) முடையளாய் மிகக்கலங்கி (கக௭) உரோகிணி நிலைவனனோக்கி நெழுதியாதது (கச௭) தெறித்தது (கக௭) மகளிர் நலவழவருட (கக௭) ஒவியங்கடுப்ப (கச௭) வதியுமிவைக்கு (கக௭) என வினைமுடிக்க

அரிவைக்கு இன்னு அரும்படா தீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றுதற் கரிய நிலைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (கஅஅ) ல்றல தந்து இன்னே முடிக்க தில்— வேந்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போத்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக, இஃது எனக்குவிருப்பம் எனமுடிக்க

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிக்குத் தீரவேண்டிக் கொற்றவையைநோக்கிப் பரவுகின்றவன்கூற்றாயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையைநோக்கி முடிக்கவென்றவியங்கோள் வேண்டுகோடற் பொருண்மைக்கண வந்தது தில் - வீழைவன்கண வந்தது.

மின் அவர் ஓடையொடு பொலிந்த வினை நல்ல யானை நீள் திரள தடக்கை நிலமிசைப் புரளக் களிறு களமபடுத்த பெருஞ்செய் ஆடவா—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவுபெற்ற போத்தொழிலையினையானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அறறு நிலத்தேபுரளும்படி யானையை முன்னாக் கொன்ற பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செயலென்னும் வினைப்பெயர் செயயென முதனிலையாய் நின்றது.

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டி.

ஒளிறு வாள் விழும் புண காணிய புறம் போந்து— விளங்கும்வாளினுற் போ
ழ்ந்த சீரியபுண்ணைக் கண்டுபரிகரித்தறகுத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம்
பேபோந்து திரிதரும்வேந்தன் (கஅஎ) என்க

வடந்தைத் தண வளி—வடதிசைக்கணணதாசிய குளிரந்தகாற்று,
என்றது வாடையை

[தணவளி யெறிதொறு நுடங்கித், தெற்கோ பிறைஞ்சிய தலைய நறபல், பாண்
டில் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரழல்] நல் பல பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச் சுடர் தண்வ
ளி எறிதொறும் நுடங்கித் தெற்கு ஏபு இறைஞ்சிய தலைய அழல்—நன்றாகிய பல கால்
விளக்கெலிகின்ற பருதக்கொழுந்து வாடைக்காற்று அடக்கருந்தோறும் அசைந்து
தெற்குநோக்கியெழுந்து சாயந்த தலையினையுடையாயெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்

வேம்பு தலையாதத் நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னோன் முறைமுறை காட்ட—
வேப்பந்தாரைத் தலையிலேக்கட்டின வலிய கார்பினையுடைய வேலோடே முன்செ
ல்கின்ற சேரூபதி புணப்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னா மணி புறத்து இட்ட மாத தாட் பிடியொடு பருமம் கனையாப் பாய் பரி
க கவி மா இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதூபபு—பின்னாக மணிகளைத்தன்
னிடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தாளினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாங்
காத பாயந்துசெல்லுஞ் செலவீனையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேற்றையு
டைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற கோததுமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ அம துகில இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவவீழ்ந்த
அழகினையுடைய ஒலியலை இடப்பக்கத்தேயிண்த்துக்கொண்டு,

வாள் தோட்கோதத் வனகட காளை சவல மிசை அமைத்த கையன்— வாளைத்
தோளிலேகோதத் தறுகணமையையுடைய வாளெடுப்பான ரோளிலே வைத்த வல
ககையையுடையனாய்,

முகன அமாந்து— புணப்பட்டவீராக்கு அகமலாச்சிதோன்ற முகம்பொருந்தி,

நூல் காலயாதத் மாலை வெண்குடை — நூலாலே சட்டத்தைக்கட்டின முத்த
மாலையினையுடைய கொற்றக்குடை,

தவ்வென்று அசைஇத் தா துளி மறைபபு—தவ்வென்னுமோசைபட்டு அசைந்து
பரக்கின்ற துளியைக் காக்க,

தாழ்துளியும்பாடம்

நள்ளென் யாமததுப பள்ளிகொள்ளான் சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன் — நள்
ளென்னுமோசையையுடைய நடுவியாமததுப பள்ளிகொள்ளானாய்ச் சிலவீரரோ
டே புண்பட்டோரைப் பரிகரித்தது திரிதலைசெய்யுமரசன்,

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதலிய எழுவ
ரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசறையிடத்துப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம்போந்து (கஅஉ) சுடரழலக் (கஅடு) காட்ட (கஅஎ) விதிர்
பத் (கஅ௦) தழீஇக (கஅக) கையனாய் அமாந்து (கஅ௩) மறைப்பப் (கஅடு) பள்ளிகொள்
ளானாய்த் (கஅசு) திரியும் வேந்தன் (கஅஎ) என்க.

அம்ம (கசஅ), வானம் கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழாதபொழுது கூதிர்க்காலமாப் நிலைபெற்றது (எஉ); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்தே (கஉ) வாயிலீனையும் (அஅ) முன்கடையீனையும் (கஉ) முற்றத்தினையும் (க0) சிறப்பினையு (அக) முடைய கோயில் (க00) வரைப்புக்களிற் (க0௭) காண்பினல்லிலிற் (ககச) புாண்டிலிற (கஉ௭) சேக்கையிலே (க௭௭) வதியுமரிவைக்குப் (கசசு) படாதிரும்படி (கச௭) வேந்தன் (கஅ௭) பலரொடுமுரணிய பாசறைததொழில் (கஅஅ) விறந்து (கச௭) இன்னேமுடிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (கசஅ) எனக் கொற்றவையைப்பரவிற்றாக வினமுடிக்க.

இப்பாட்டுத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மண்ணையாற்சென்று பொருதலின், இப்போ வஞ்சியாகலின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் கூறினார்; அது பாலைத்திணைக்கேற்றலின்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மதுரைக்கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்பாடிய நெடுநல்வாடைக்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினர்க்கியார் செய்த உரை முற்றிற்று

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணு டோணசைஇ
யோடை மழகளிற்று னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முடையோ டலமர முற்றெரிபோற பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு ளின்

எ ட் ட ர வ து குறிஞ்சிப்பாட்டு.

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யொண்ணுத
லொலிமென் கூந்தலென் றேழுழி மேனி
விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ
யகலு ளாங்க ணறியுநர் வினாயும

௫ பரவியுந் தொழுதும விரவுமலா தூயும
வேறுபல லுருவிற கடவுட பேணி
நறையும் விராயு மோசகியு மலவுந்
றெய்யா மையலை நீயும வருநதுதி
நற்கவின றெலையவு நறுநதோ ணெகிழவும
௧0 புட்பிற ரறியவும புலம்புவந் தலைப்பவு
முட்கரந துறையு முயயா வருமபடா
செப்பல வனமையிற செறித்தியான் கடவனின்
முத்தினு மணியினும பொன்னினு மததுணை
நோவருந் குராய கலங்கெடிற் புணருந்

௧௫ சாஸ்பும வியப்பு மியல்புங் டுன்றின்
மாசறக் கழீஇ வயங்குபு கழ நிது,
லாசறு காட்சி யையாக்கு மநகிலை
யெளிய வெனனார் தொன்மருங் கறிஞ்
மாதரு மடனு மோராங்குத துணப்ப

௨0 நெடுநதே ரொதை யருங்கடி நீவி
யிருவே மாயந்த மன்ற விதுவென
நாமறி வுறவிற பழியு முண்டோ
வாற்றின * வாரா ராயினு மாற்ற
வேளையுல கதது மியைவநா னமககென

௨௫ மானமா நோக்கங் கலங்கிக் கையற
றுஞ்ச சிறுமைப னிவருந் தேமபு
மிகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தா
வினையிடை நின்ற சான்றோ போல
விருபே ரசசமோ டியானு மாற்றலேன்

௩0 கொடுபின்ன குடைமையுங் குடிநீர லுடைமையுட

* வாராதாயினுமென்றும் பாடம்

வண்ணமுந் துணையும் பொரீஇ யெண்ணு
தெமியேந் துணிந்த வேமஞ்சா லருவினை
நிகழ்ந்த வண்ண நீரணி யுணரச
செபப லான்றிசிற் சினவா தீமோ

௩௫ நெற்கொ ணெடுவெதிர்க் கணந்த யானை
முத்தார் மருப்பி னிறங்குகை கடுப்பத
துய்த்தலை வாங்கிய புனிற்றுநீர் பெருங்குர
னறகோட சிறுதினைப படுபு ளோப்பி
யெறபட வருதிய றொனநீ விடுததலிற
ச௦ கவிசெழு மீமிசைச சேணு னிழைத்த
புலியஞ் சிதண மேறி யவண
சாரற சூற றகைபெற வலந்த
தழலுந் தட்டையுங் குளிரும் பிறவுந்
கனிகடி மரபின லுழமுழ் வாங்கி

ச௫ புரவுக கதிர்தெறுஉ முருப்பவி ரமயத்து
விசுமபாடு பறவை வீழ்பதிப படா
நிறையிரும பௌவங் குறைபட முகந்துகொண்
டகவிரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின்
முரசுதிரந் தன்ன வினகுர லேறொடு

௩௦ நிராசெல னிவப்பிற கெண்மூ மயங்கி
யின்னிசை முரசிற சுடாபபூட் சேர
யொன்னார்க் கேந்திய விலங்கிலை யெஃகின்
மின்மயங்கு கருவிய கன்மிசைப பொழிந்தென
வண்ண னெடுங்கோட் டிழிதரு தெண்ணீ

௩௫ ரவிராதுகில் புரையு மவவெள ளருவித |
தவிரவில வேட்கையேந் தண்டா தாடிப
பளிங்குசொரி வன்ன பாயசுனை குடைவுழி
நளிபடு சிலம்பிற் பாயம பாடிப
பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம

௬௦ பின்னிருந் கூந்தல பிழிவனந் துவரி
யுள்ளகஞ் சிவந்த தண்ணேம வள்ளித
மொண்ணெக காந்த ளாமப லனிசசுந
தண்கயக குவளை குறிஞ்சி வெட்சி
செங்கொடு வேரி தேமா மணிசசிகை

௬௫ யுரிதுநா றவிழ்தொத துநதுழ் கூவிள
மெரிபுரை யெறுமுஞ் சுள்ளி கூவிம
வெ வனம லாளை வான்முகு குடா

மெருவை செருவினை மணிப்பூங் கருவினை
பயினி வானி பலவிணர்க் குரவம்

எ0 பசும்பிடி வகுளம் பலவிணாக் காயா
விரிமல ராவிரை வேரல குரல
குரீஇப ஸ்ரீ குறுநறுங் கண்ணி
குருகிலை மருதம் விரிபூங் கோங்கம்
போங்கந திலகந தேங்கமழ பாதிரி

எரு செருந்தி யதிரல் பெருந்தண் சண்பகங்
கரந்தை குளவி கடிக்கழ் கலிமாந்
திலலை பாலை கலவிவா முலலை
குலலை பிடவஞ் சிறுமா கோடம்
வாழை வளளி நீணறு நெய்த

அ0 றுழை தளவ முட்டாட் டாமரை
ஞாழன் மௌவ னுந்தண் ளோகுடி
சேடல செம்மல சிறுசெங் குரவி
கோடல கைதை கொங்குமுதிர நறுவழை
காஞ்சி மணிகுலைக் கடக்கழ் நெய்தல

அரு பாங்கா மராஅம் பலபூந் தணக்க
மீங்கை யிலவர் தூங்கிணாக் கொன்றை
*யடம்பம் ராத்தி நெடுநெடுடி யவரை
பகனறை பலாசம் பலபூம் பிண்டி
வஞ்சி பித்திகஞ் சிந்த வாரந

கூ0 தும்பை துழாஅய சுடாப்பூந் தோன்றி
நந்தி நறவ நறுமபுன னாகம்
பாரம் பீரம் பைங்குருக கத்தி
யாரங் காழ்வை கடியிரும புணை
நரந்த நாக நாளிரு னூறி

கூரு மாயிருங் குருநதும வேங்கையும் பிறவு
மரக்குவிரித தன்ன † பரேரம் புழகுடன்
மாலங் குடைய மலிவன மறுகி
வான்கண் கழீஇய வகலறைக் குவைஇப
புளளா ரியத்த விவங்குமலைச் சிலம்பின்
கூ00 வள்ளுயிராத தெள்விளி யிடையிடைப் பயிறறிக்
கள்ளை யோப்பியுங் கிளையிதழ் பரியாப
பைவிரி யலகுந் கொய்தழை தைஇப

* அடம்பெனவும் பாடம்

† பாரம் பமகெனவும் பாடம்

- பல்வே றுருவின் வனபபமை கோதையெம்
மெல்லிரு முச்சிக் கவின்பெறக் கட்டி
- க0ரு யெரியவி ருருவி னங்குழைச் செயலை
தாதுபடு தண்ணிழ விருந்தன மாக
வெண்ணெய் நீவிய சுரிவளா நறுங்காழ்த
தண்ணுந் தகரங் கமழ மண்ணி
யீரம் புலர விரலுளர்ப பவிழாக்
- கக0 காழகி லம்புகை கொளீஇ யாழிசை
யணிமிசு வரிமிசு ரூர்ப்பத தேங்கலந்து
மணிநிறங் கொண்ட மாயிருந் குஞ்சியிர்
மலையவு நிலத்தவுஞ் சினையவுஞ் சினையவு
வண்ண வண்ணதத மலராய்பு விராஇய
- ககரு தண்ணுந் தொடையல் வெண்போழ்க் கண்ணி
நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிசைச்சிப
பைங்காற பித்திகத் தாயித மூலரி
யந்தொடை யொருகாழ் வளைஇச செந்தீ
யொண்பூம் பிண்டி யொருகாது செரீஇ
- க20 யந்தளிர்க் குவவுமொயம பலைப்பச சாந்தருந்தி
மைந்திறை கொண்ட மலாந்தேந் தகலத்துத
தொன்றுபடு நறுந்தா பூடுண்டு பொலியச
செம்பொறிக் கேறற வீங்கிறைத் தடக்கையின
வண்ண வரிவில லேந்தி யமபுதெரிநது
- க2ரு துண்வினைக் கசசைத் தயக்கறக கட்டி
யியலணிப பொலிந்த வீகை வான்கழ
றுயல்வருந் தோறுந் திருந்தடி கலாவ
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துபபிற
பகைபுறங் கண்ட பலவே விளைஞரி
- கக0 னுரவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு
முனைவா னெயிற்ற வளஞ்கிர ஞமலி
கிளையாக கண்ண வளைகுபு நெரிதர
நடுங்குவன மெழுந்து நல்லடி தளர்ந்தியா
மிடம்பைகூர் மனததே மருண்டுபுலம் படா
- ககரு மாறுபொரு தோட்டிய புகலவின வேறுபுலத்
தாக்காண் விடையி னணிபெற வந்தெ
மலமர லாயிடை வெருஉத லஞ்சி
மெல்லிய வினிய மேவாக் கிளந்தெ
மைமபா லாயகவி னேத்தி யொண்டொடி

- கசு0 யசைமென் சாய லவவாங் குந்தி
மடமதா மழைக்க ணினையீ ரிறநத
கெடுத்தியு முடையே நென்றன னதனெதிர
சொல்லே மாதவி னல்லாநது கலங்கிக்
கெடுத்தி யுமவிட ராயி நெமமொடு
- கசுரு சொல்லும பழியோ மெல்லிய லீரொன
நைவளம பழுநிடி பாலை வல்லோன
கைகவா நரமபி னிமமென விமிரு
மாதா வண்டொடு சுருமபுநயந திறுநத
தாதவி முலரித தாசினை பிளநது
- கரு0 தாறடு களிற்றின் வீறுபெற வோசசிக
கலலென சுற்றக கடுங்குர லவிததெஞ
சொல்லற பாணி நின்றன னாக
விருவி வேயநத குறுங்காற குரம்பைப
பினையோ நோகுகின மனையோண மடுப்பத
- கருரு தேமபிழி தேறன மாநதிமகிழ் சிறநது
சேம மடிநத பொழுதின வாயமடு,
திருமபுன சிழித்தலிற் சிறுமை நோன
தரவுற முஞ்சிலை கொளீஇ நோயமிக்
குரவுசசின முனபா லுடலினஞ செருக்கிக
- கசு0 கணைவிடு புடையூக கானங் கலலென
மடிவிடு வீனையா வெடிபடுத நெதிரக
காபபெய லுருமிற் பிளிறிச சோததக
விருமபிணாத் தடக்கை யிருதிலஞ சோததிக
சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கிமரங் கொலபு
- கசுரு மையல வேழ மடங்கலி நெதிரதா
வய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத
திருந்துகோ லெலவனை * தெழிப்ப நானுமறநது
விதுப்புறு மனததேம விரைந்தவற பொருந்திச
சுருறு மஞஞையி னடுங்க வரர்கோ
- கஎ0 லுடுவுறும பகழி வாங்கிக கடுவிசை
யண்ணல யானை யணிமுகந தழுந்தலிற்
புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாய்ந் திழிதரப
புள்ளி வரிநுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே
- கஎரு ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத்

- திண்ணிலைக் கடம்பின் திரளா வளைய
துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடே
துறையுடைக் கலுழி பாய்தவி னுரவுத்தினை
யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை
கஅ0 யஞ்சி லோதி யசையல் யாவது
மஞ்ச லோம்புநின் னணிநல நுகாடுகென
மாசறு சுடர்நுத னீவி நீடுநினைந்
தென்முக நோக்கி நக்கன னந்திலை
நானு முட்கு நண்ணுவழி யடைதா
கஅ00 வொய்யெனப் பிரியவும விடாஅன் கவைஇ
யாக மடைய முயங்கலி னவ்வழிப்
பழுமிள குக்க பாரை நெடுஞ்சுனை
முழுமுதற் கொக்கின தீங்கனி யுதிர்நதெனப்
புள்ளெறி பிரசமொ டண்டிப் பலவி
கக00 நெகிழ்ந்துரு நறுமபழம் விளைநத தேநற
னீரசெத தயின்ற தோகை வியலூரச
சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி
யரிககூட் டி ன்ணியங் கறங்க வாடுமகன
கயிறா பாணியிற் றளருளு சாரல
கக00 வரையர மகளிரிற் சாஅய விழைக
விண்பொருளு சென்னிக் கிளைஇய காரகட
டண்கம ழலரி தாஅய நன்பல
வம்புவிநி களத்திற கவினபெறப் பொலிநத
குன்றுகெழு நாட்டுனம விழைநரு பெருளிற
200 லுள்ளத தன்மை யுள்ளினன கொண்டு
சாறயர்ந் தன்ன மிடாஅச சொன்றி
வருநர்க்கு வரையா வளநகா பொறப்
மலரத திறந்த வாயில் பலருணப்
பைந்நிண மொழுகிய நெய்ம்மலி யடிசில
2000 வசையில் வானுணைப் புரையோர கடுமபொடு
விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில பெருந்தகை
நின்று டெண்டலும புராவ தென்றங்
கறம்புணை யாகத தேற்றிப் பிறங்குமலை
மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழு
2க0 தேமுறு வஞ்சினம் வாய்மையிற் றேறறி
யந்தீந் தெண்ணீர் குடித்தவி நெஞ்சமர்ந்
தருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி

வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும்
பூமலி சோலை யப்பகல கழிப்பி

உகரு யெல்லை செல்ல வேழுா பிறைஞ்சிப
பல்கதிர் மண்டிலங் கலசேர்பு மறைய
மாண்கண மரமுதற நெவிட்ட வான்கணங்
சன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதர
வேங்குவயி ரிசைய கொடுவா யன்றி

உஉ0 லோங்கிரும பெண்ணை யகமட லகவப
பாமபுமணி யுமிழப பலவயிற கோவல
ராமபலந தீங்குழற நெளவிளி பயிறற
வாமப லாயிதழ கூம்புவிட வளமனைப
பூநதொடி மகளிர சடாதலைக கொளுவி

உஉரு யநதி யநதண ரயரக கானவா
விண்டோய பணவை மிசைஞெகிழி பொத்த
வான மாமலை வாயகுழ்பு கறுப்பக கானங்
கல்லென நிரட்டப புளளின மொலிப்பச
சுனைஇய வேநதன செலசமங் கடுப்பத

உ௩0 துணையு மாலை துன்னுதல காணுஉ
நேரிறை முனகை பறறி துமாதர
நாடறி நன்மண மயாகஞ் சினனாட
கலங்க லோமபுமி னிலங்கிழை யீரென
வீர நனமொழி தீரக கூறித

உ௩ரு துணையுண டோற்றி நெமமொடு வரது
துஞ்சா முழுவின் மூதூா வாயி
லுண்டுறை நிறுததுப பெயாநதன னதற்கொண்
டனறை யன்ன விருப்போ டென்று
மிரவரன் மாலை யனேவரு தோறுங்

உ௪0 காவலா கடுகினுங் கதரைய குரைப்பினு
நீதுயி லெழினு நிலவுவெழிப படினும
வேயபுரை மென்றோ ளின்றுயி லென்றும
பெருஅன் பெயரினு முனிய லுறாஅ
னிளமையி னிகநதன்று மிலனே வளமையிற

உ௪ரு நன்னிலை * தீர்நதனறு மிலனே கொன்னூா
மாய வரவி னியலபுநினைஇத் தேற்றி
நீரொறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா
வீரிய கலுமுமிவள பெருமதா மழைக்க

ஹைத் தரிப்பனி யுறைப்ப நானும்

௨௫௦ வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச் சராய்
நினைத்தொறுங் கலுமுமா விவளே கங்கு
லளைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும்
புழறகோட் டாமான் புகல்வியுங் களிதும்
வலியிற தபபும வன்கண வெஞ்சினத்

௨௫௫ துருமுஞ் சூரு மினாதே ராவமு
மொடுங்கிருங் குட்டத் துருஞ்சுழி வழங்குங்
கொடுத்தான் முதலையு மிடங்கருங் கராமு
தாழிலு மிழுககு முழடி முட்டமும்
பழுவும் பாரதநு முளப்பப பிறவும்

௨௬௦ வழுவின் வழா அவிமுமவார்
குமுமலை விடாக முடையவா லெனவே.

இதன்பொருள்.

இதற்குக் குறிஞ்சியென்று பெயர்கூறினார்; இயற்கைபுணர்ச்சியும் பின்னாநிகழும் புணர்ச்சிகளுக்கு நிமித்தங்களும் கூறுதலின். அன்றியும் முதலானும் கருவானும் குறிஞ்சிக்குரியனவேகூறுதலானும் அப்பெயர்கூறினார். * “அறத்தொடு நிற்குவ காலத தன்றி, யறத்தியன மரபில் டொழி யென்ப.” என்பதனால், தோழி அறத்தொடு நிற்கும்காலம்வந்து செலவிசகு அறத்தொடுநின்றவழி அதற்கிலக்கணங்கூறிய “எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைததல், கூறுத லுசாத லேதீடு தலைப்பா, மென்மை செப்புந் கிளவியொடு தொகைஇ, யவ்வேழு வகைய வென்மறா புலவர்.” என்னுஞ் சூத்திரத்தேழனுள், கூறுதலுசாதலொழிந்த ஆறுங்கூறி அறத்தொடுநிற்கின்றொள்ளுந் துணாக

அன்னாய் வாழி—தாயே வாழ்வாயாக,

[வேண டன்னை] அன்னை வேண்டு—தாயே யானகூறுகின்றவார்த்தையை விரும்புவாயாக,

[ஒண்ணுத, லொலிமென கூந்தலென றொழி மேனி, விறலிழை நெகிழ்த்த வீவருங் கடுநோ, யகலு ளாங்க ணறியுநா வீனாயும், பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலா தாயும், வேறுபல் லுருவிற கடவுட் பேணி, நறையும் விரையு மோச்சியு மலவுந், நெய்யா மையலை நீயும் வருந்துதி, நறகவின் றொழியவு நறந்தோ னெகிழவும், புட்பிற ரறியவும் புலம்புவந் தலைப்பவு, முட்கரந துறையு முய்யா வரும்படா, செப்பல் வன்மையிற் செறித்தியான் கடவலின்]

ஒண்ணுதல் ஒலி மென் கூந்தல விறல மேனி என தோழி உள கரநுதையும் உய்யா அரும்படா—ஒளளிய நுதலினையும் தழைக்கும் மெல்லிய மயிரினையும் பிறர் நிறத்தினவென்ற வெற்றியினையுடைய நிறத்தினையுமுடைய என்னுடைய தோழி தன்மனத்துள்ளே மறைத்திருக்கும் தன்னுயிரைத் தான் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆறுதற்கரிய நினைவு,

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல, ௧௨.

இழை நெகிழ்த்த வீவு அரு கடுநோய் செப்பல் வன்மையின் யான் செறித்து—
தானணிந்தகலங்களை நெகிழ்ப்பணணின் மருந்துகளாற் கெடுத்தற்கரிய கடிய நோய்
நினக்குச்சொல்லுதற்கு எளிதன்றி வலியதன்மையையுடைமையினாலே யான் அதனை
என்னுள்ளேயடக்கி,

நல் கவின் தொலையவும் நறுநதோள் நெகிழவும் புள பிறா அறியவும் புலம்பு
வந்து அலைபவும் கடவலின்—அவளுடைய நன்றாகிய அழகுக்கெடவும் நறியதோன்மெ
வியவும் வளைகழலுதலைப் பிறற்றியவும் தனிமை மேன்மேலேவந்து வருத்தவும் நின்
ககு அறிவுருமற் செலுத்துகையினாலே,

நீயும் அலவுற்று அகலுள ஆங்கண் அறியுநா விரைய—நீயும் அலமவந்து அகன்
றவிடததைபுடைய ஊரிடததுக் கட்டினாலும் கழங்கினாலும் எண்ணியறிவாரைவின
வி அவா தெய்வத்தான்வந்த வருத்தமென்றலின்,

வினாபுமெனறயிடததும்மையைப் பேணியென்பதன் பின்னே கூட்டுக.

வேறு உருவிற பல கடவுள் நறையும் லீரையும் ஓசரியும் பரவியும் தொழுதும்
வீரவு மலா தூயும் பேணியும்—வேறுபட்டவடிவீனையுடைய பலதெய்வங்களைத் தூப
ங்களும் சந்தனமுதலியனவங்கொடுத்தும் பரவியும் வணங்கியும் கலந்தபூக்களைச்சிதறி
யும் வழிபட்டும் அதனாற்றிராமையின்,

பேணியுமென்னுமும்மை சிறப்பு, ஏனைய - என்னுமமை

எய்யா மையலை வருந்ததி — இன்னோயையறியாத மயக்கதையுடையையாய்
வருந்தாநின்றாய்,

என் தொழிபடா இழை நெகிழ்த்த நோய் நினக்குச் செப்பல் வன்மையின் யான்
செறித்துத் தொலையவும் நெகிழவும் அறியவும் அலைபவும் கடவலின் நீயும் அலவுற்று
வினாக்க கடவுளைப்பேணியும் எய்யாமையையாய் வருந்துதியெனமுடிக்க

[முத்தினு மணியினும் பொன்னினு மததுணை, நோவருங் குரைய கலங்கெழற்
புணரும்.] அததுணை முதலினும் மணியினும் பொன்னினும் நோ வருந் கலம் கெ
டின் புனரும்—அவ்வளவாகிய முதலானும் மாணிக்கத்தானும் பொன்னினும் பொரு
ந்ததலவரும் பூண் கெட்டதாயிற் பின்னும்வந்துகடும், அதுபோலன்றி,

முததுமுதலியவற்றிற்குக்கூறிய இலக்கணங்களை அத்துணையென்றார். குரைய-
அசை

[சாலபும் வியப்பு மியலபுங் குன்றின், மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்த, லா
சறு காட்சி யையர்க்கு மந்நிலை, யெளிய வென்னா தொன்மருங் கறிஞா]

சாலபும் வியப்பும் இயல்பும் குன்றின் மாச அறக் கழீஇ வயங்கு புகழ் அந்நிலை
நிறுத்தல்—தத்தவருவததிறகேற்ற குணங்களினைமிகியும், மேம்பாடும், ஒழுக்கமும்
பழையதன்மைகெட்டாற் பிறந்தவிழுக்கைப் போம்படிக்குவி விளங்கும்புகழை மு
ன்புபோலே நிற்குமபடிநிறுத்தல்,

தொல் மருங்கு அறிஞர் ஆக அறு காட்சி ஐயாக்கும் எளிய என்னார்—பழைநா
கிய நூலையறிவா குற்றமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வ இருடிகளுக்கும் எளியகாரிய
மென்னார்,

* “ஐயா பாங்கினு மமராசு சுட்டியும்” என்றாராகலின், ஐயா தேவராகாரா.

[மாதரு மடனு மோராகுத தண்பப, நெடுந்தே நொந்த யருங்கடி நீவி]

* தொலகாப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௩.

நெடு தேர் எந்தை அரு கடி நீவி—நெடியதேனாயுடைய என் தந்தையது அரிய காவலைக் கடந்து,

மாதரும் மடனும் ஓராங்குத தண்பப—இருமுதுகுரவரும் தமக்கியைந்தோர்க்குக் கொடுப்போமென்றிருக்கின்றகாதலும் எனதுமடனும் சேரப்போக,

[இருவே மாய்ந்த மன்ற விதுவென] இது இருவேம் ஆயந்த மன்றல் என—இந்தமனம் தலைவனும் யானும் பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நானும் தனுகியநிலையாற்பிறந்த கந்தருவமணமெனறு,

நாம அறிவுறவிற் பழியும் உண்டோ—நாம் யாயக்கு அறிவுறுத்தலான் நமக்குப் புகழேயன்றி வருவதோபழியுமுண்டோ, அஃதில்லை,

உம்மை எச்சவும்மை ஓகாரம் எதிர்மறை; இது மறைதூல் விதித்தகாலின். ஆற்றின் வாராராயினும்—இங்ஙனம் அறத்தொடுகின்றபின் தலைவாக்கே நமமையடைய நோநிலராயினும்,

ஆற்ற—நாம் உயிர்போந்துணையும் இவ்வருத்ததைப் பொறுத்திருக்க, [ஏனை யுலகத்து மியைவதா னமக்கென:] நமக்கு ஏனை உலகத்தும் இயைவதால் என—நமக்கு மறுபிறப்பினும் இக்கூட்டம் கூடுவதொன்றாயிருந்ததெனக்கூறி,

[மானமர் நோக்கக் கலங்கிக் கையற, றுஞ்ச சிறுமைய ளிவருந் தேம்பும்] ஆஞ்ச சிறுமையன் மான் அமா நோக்கம் கலங்கிக் கையற்று இவளும் தேம்பும்—ஆற்றுந்தன்மைத்தல்லாத நோயினையுடையளாய் மான்நோக்கமமர்ந்த நோக்கமின்றி மையனோக்கக்கொண்டு வினையொழிந்து அயாந்து இவளுமெலியும்,

இவளும் (உசு), கலங்கிக் (உரு) கெடிற் புணரும் (கசு); அதுபோலன்றிச் சால்பு முதலியனகுன்றின் (கரு) நிறுத்தல (கசு) எளியவென்றார் (கஅ) ஆகலின், இஃது இருவேமாயந்தமன்றலென (உக) அறிவுறவிற் பழியுமில்லை (உஉ), ஆற்றின்வாராராயினும் ஆற்ற (உக) ஏனையுலகத்தும் இயைவதாலெனக்கூறி (உச) மெலியு (உசு) மெனமுடிக்க.

* “வலாவிலை வைத்த காலதது வருந்தினும், வலாயா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும், உலாயெனத் தோழிக் குரைத்த கண்ணுந், தானே கூறுங் காலமு முளவே.” என்பதனுள் ‘தானே கூறுங் காலமு முளவே’ என்றதனால் உடைய ளாயெனத் தலைவிகூற்றினைக் கொண்டுநிறுவுவதென்றுணர்க † “செறிவு நிறையுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்பா லான” என்பதனால் மறை புலப் படுத்தலாகாதென்றாராயினும், ‡ “உறழிய லல்லது சொல்ல வின்மையி, னப்பொருள் வேட்கை சிழவியி னுண்ப” என்பதனுள் மறைபுலப்படுத்தலுமாமென வழுவுமெனத்தலின், இங்ஙனம் தலைவிகூறினான்.

இதனால் தோழிதலைப்பாடுகூறினாள்.

இகல மீக் கடவும் இரு பெரு வேந்தர் வினை இடை நின்ற சான்றோர் போல—மாறுபாட்டினமிகுதியைச்செலுத்தும் இருவராகிய பெரிய அரசனாச் சந்துசெய்விக்குந் தொழிலிடத்தேகின்ற அறிவுடையோரைப்போல,

இரு போ அச்சமோடு யானும் ஆற்றலென — நினக்கும் இவள்வருத்தத்திற்கு மஞ்சம் இரண்டு பெரிய அச்சத்தாலே யானும் வருந்தாநின்றேன்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உக.

† ,, ,, பொருளியல், கரு.

‡ ,, ,, ,, கசு.

கொடுப்பின் நன்கு உடைமையும்—கொடுத்தபின்பு எல்லாவற்றாலும் நன்றாகி முடிதலையும்,

குடி நிரல உடைமையும்—ஒருகுடியாகாமல் இரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமையையும்,

வண்ணமும்—குணத்தையும்,

துணையும்—சுற்றத்துதவிகளையும்,

பொரிஇ எண்ணுது—ஒப்பிததுப்பாத்துப் பினைரும் பலருடன் உசாவாதே,

* “செந்துறை, வண்ணப் பகுதி வளாவின் றாங்கே” என்பதனால் வண்ணம் குணமென்றுணாக.

எமியேம் துணிந்த ஏமம் சால் அருவினை—நுமமையின்றித் தமிழேமாய் யாங்களே துணிந்த உயிர்க்குப் பாதுகாவலமைந்த செய்தற்கரிய இக்கந்தருவமணம்,

தானும் புணர்ச்சிககுப்பின் உடம்படுதலின், எமியேந்துணிந்தவென்றான்

நிகழ்ந்த வண்ணம்—முன்புநடந்தபடியை,

நீ நனி உணர்ச் செப்பல் ஆன்றிசின்—நீ மிகவுமறியும்படி சொல்லுதலையமைந்தேன்;

சினவாதிமோ—அதுகேட்டுச் சினவா திருப்பாயாக,

நெற் கொள் நெடு வெதிகாக்கு அணந்த யாளை—நெல்லை தன்னிடத்தேகொண்ட நெடிய மூங்கிலைத்தின்றறகு மேனோக்கிநின்றவருந்தின யாளை அவருத்தந்தீரும்படி,

முத்து ஆ மருப்பின் இறங்கு கை கடுப்ப—முத்துநிறைந்த கொம்பிலே ஏறட்டு நான்ற கையைப்போப்ப,

துய்த் தலை வாங்கிய புளிறு தீர பெருங்குரல் நல் கோள சிறு தினைப் படு புள் ஒப்பி—துயையுடைய தலைவனைந்த ஈனறணிமைதீரந்த பெரிய கதர்களை நன்றாகத் தன்னிடத்தேகொள்ளுதலையுடைய சிறிய தினையிலேவீழ்கின்ற கிளிகளையோட்டி,

துய்-இளைதானபுருவத்துப் பஞ்சுதுண்போன்றிருப்பது. கடுப்ப வளைந்தவென்க எல் பட வருதியா என நீ விடுத்தலின்—பகற்பொழுதுகழியாநிறக நீவருவீராக வென்றுகூறி நீ போகவிகையினாலே யாங்களுமபோய்,

வருதியர் - வியங்கோணமுற்று

கவி கெழு மீயிசைச் சேனோன் இழைத்த புலி அஞ்ச இதணம்—ஆரவாரம் பொருந்தின மரத்கினுச்சியிலே இராககாலம் ஆகாயத்திருப்போன்பண்ணின புலி அஞ்சகைக்குக்காரணமான பரண,

“சேனோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி” என்றாற்பிறரும்.

[ஏறியவண, சாரற சூரற றகைபெற வலந்த] அவண சாரல சூரல் தகை பெற வலந்த இதணம் (சுக) ஏறி—அவ்விடத்தனவாகிய மலைப்பக்கத்துப்பிரமபாலே அழகுபெறத் தெற்றின இதணத்தேயேறி,

இனிச் சூரலாலேபிணித்த தழலென்றமாம சூரல - சூரற்கொடியுமாம்

தழலும்—தழலும்,

தழலாவது கையாற்சுற்றினகாலத்துத் தன்னிடத்துப் பிறகுமோஷையாற் கிளி முதலியவற்றை ஒட்டுங்கருவி, கவனென்பாருமுள்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல், உஎ.

தட்டையும்—தட்டையும்,

தட்டையாவது மூங்கிலைக் கண்ணுக்கண்ணுள்ளாகநறுகிப் பலவாகப்பிளந்து
ஒசையுண்டாக ஒன்றிலே தட்டுவதோ கருவி

குளிரும்—குளிரும்,

குளிராவது இவைபோலவதோ கிளிகடி கருவி

பிறவும்—ஏனையவும்,

பிறவென்றது கவணமுதலியவற்றை

கிளி கடி மரபின ஊழ் ஊழ் வாங்கி—தழலும் தட்டையும் குளிரும் பிறவுமா
கிய கிளியோட்டுமுறைமையினையுடையவற்றை முறையேமுறையே கையிலேவாங்கி
ஓட்டி,

உரவுக் கதிரை தெறுதல் உருபு அவிர் அமயத்து— மிகுதலையுடைய ஞாயிற்றி
ன்கிரணங்கள்சுடும் வெம்மைவிளங்குகின்ற பொழுதிலே ஊழும்வாங்கி (சசு) யென்க

விசம்பு ஆடு பறவை வீழ் பதிப் படர்—ஆகாயத்தேபறக்கும் பறவைகளெல்லாம்
தாமவிரும்புஞ்சேகைகளிலே செல்லும்படியாக,

[நிறையிரும் பெளவங் குறைபட முகந்துகொண்டு, டக்லிரு வானத்து வீசுவளி
கலாவலின, முரசதிரை தன்ன வின்ருர லேறெடு, நிராசெல னிவப்பிற் கொணமு
மயங்கி, யின்னிசை முரசிற சுடாபபூட சேன, யொன்றாக கேந்திய விலங்கிலே
யெஃகின், மின்மயங்கு கருவிய]

நிறை இரும்பெளவம் குறைபட முகந்துகொண்டு முரசு அதிராது அன்ன இன்
ருரல் ஏறெடு நிரா செலவ நிவப்பிற் கொண்மூ—நிறைந்த கரியகடலைக் குறையுண்
டாம்படி முகந்துகொண்டு முரசு சிறிதுமுழங்கிறபோன்ற இனியருரலையுடைய
உருமேறறோடே நிராததுசெல்லுதலையுடைய ஓக்கத்தினையுடையமேகம்,

இன்னிசை முரசின் சுடாப பூண சேன ஒன்றாககு ஏந்திய இலங்கு இலை
எஃகின் மின் மயங்கு கருவிய—இனிய ஒசையையுடைத்தாகிய முரசினையும், ஒளி
யினையுடைத்தாகிய அணிகலங்களையுமுடையமுருகன் அசுரரைக் கொல்லுமதற்கெ
டுத்த விளங்குகின்ற இலத்தொழிலையுடைய வேல்போல மின்னுமயங்குகின்ற தொ
குதிகளையுடையவாய்,

அகல் இரு வானத்து வீசுவளி கலாவலின மயங்கி—ஏனைப்பூதங்கள் விரிநற
குக்காரணமான கரியஆகாயத்திடத்தே வீசுகின்ற காற்றுத் தன்னிடத்தே கூடுகையி
னாலே நிராததநிராபோய்க் கலங்கி,

கல் மிசைப பொழிந்தென—மலைமேலே பெய்தவாக,

கொண்முக (ரு0) கருவியவாய் (ருக) மயங்கிப் (ரு0) பறவை பதிப்படர்ப் (சசு)
பொழிந்தென (ருக) வெண்க

அண்ணல் நெடுங்கோட்டு இழிதரு தெண்ணீர் அவிர் துணை புரையும் அவ்வெள்
அருவி தவிர்வு இல் வேட்கையேம் தண்டாது ஆடி—தலைவனுடைய கெடிய மலைச்சி
கரத்தினின்றவருகுதிகின்ற தெளிந்த நீரையுடைய விளங்குகின்ற வெள்ளிய துணை
யொக்கும் அழகிய வெள்ளிநாகிய அருவியிலே நீங்குதலில்லாத விரும்பையுடைய
மாய் அமையாமல் விளையாடி,

அண்ணமலையில் அருவியெனவே நிலமொன்றென்றான்.

[பளிங்குசொரி வன்ன பாய்கனை குடைவுழி, நளிபடு சிலம்பில்:] நளி படு
சிலம்பிற் பளிங்கு சொரிவு அன்ன பாய் கனை குடைவுழி—செறிவுண்டானமலையிடத்

துப் பளிங்கைக்காத்துச் சொரிந்துவைத்தாற்போன்ற பரந்தகனையைக் குடைந்து
வினாயாடுகின்றவிடத்தே,

பாயம் பாடி—எங்குள்மனத்தகு விரும்பமானவற்றைப் பாடி,

பொன் ஏறிமணியிற் சிறுபுறம் தாழ்ந்த எம் பின் இருங்கூந்தல் பிழிவனம் துவ
ரி—பொன்னிலையழுத்தின நீலமணிபோலே சிறிய முதுகிடத்தே தாழ்ந்துகிடந்த
எம்முடைய பின்னுதலையுடைய கரியகூந்தலை நீராப்பிழிந்து ஈரத்தைப்புலாததி,

உள அகம் சிவந்த கண்ணேம் — உள்ளாடிய இடமெல்லாளு சிவந்த கண்
ணேமாய்,

வள் இதழ் ஓள செங்காந்தள—பெரிய இதழையுடைய ஓளளிய சிவந்த கோ
டர்பூ,

ஆம்பல அனிசாம—ஆம்பறபூ அனிசசபபூ,

தண கயக குவளை—குளிரந்த குளத்திற்பூத்த செங்கழுநீர்பூ,

குறிஞ்சி—குறிஞ்சிப்பூ,

வெட்சி—வெட்சிப்பூ,

செங்கொடுவேரி—செங்கொடுவேரிப்பூ,

* தேமா—தேமாம்பூ,

மணிசகிகை—செம்மணிப்பூ,

உரிது நாறு அவிழ் சொந்த உருது—தனக்கு உரித்தாக நாளும் விரிந்த கொத்
தினையுடைய பெருமூங்கிற்பூ,

கூவிளம்—கூவிளப்பூ,

எரி புரை ஏறுழர்—நெருப்பைபொத்த ஏறுழம்பூ,

சுளவி—மராமரப்பூ,

கூவிளம்—கூவிளப்பூ,

வடவனம்—வடவனப்பூ,

வாகை—வாகைப்பூ,

வான பூங் குடசம்—வெள்ளிய பூவினையுடைய வெட்பாலைப்பூ,

எருவை—பஞ்சாயக்கோணா,

கொறுக்கச்சியுமாம்

செருவினை—வெண்காக்கணம்பூ,

மண்ப பூங் கருவளை—நீலமணிபோலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ,

பயினி—பயினிப்பூ,

வானி—வானிப்பூ,

பல இனாக் குரவம்—பல இழைகளையுடைய குரவம்பூ,

பசும்பிடி—பச்சிலைப்பூ,

வகுளம்—மகிழம்பூ,

பல இனாக் காயா—பல கொத்துக்களையுடைய காயாம்பூ,

யரி மலர் ஆவ்ரை—யிரிந்த பூக்களையுடைய ஆவ்ரம்பூ,

வெரல்—சிறுமூங்கிற்பூ

* 'தேமா' எனபதுமுதல் 'பெருமூங்கிற்பூ' எனபதிறுதியாகவுள்ளவைகள்
தரும்புரவாதீனம். நீதிவிருந்துகிடைத்த ஒரு பழைய ஏட்டுப்புத்தகத்தில மட்டும்
இருந்தன

சூரல்—சூரைப்பூ,
 சூரீஇப்பூனை—சிறுபூனை,
 குறுநறுங்கண்ணி—குன்றிப்பூ,
 குருகிலை—முருக்கிலை,
 மருதம்—மருதப்பூ,
 விரி பூவ கோங்கம்—விரிநத பூக்களையுடைய கோங்கம்பூ,
 போங்கம்—மஞ்சாடிப்பூ,
 திலகம்—மஞ்சாடி மாததினபூ,
 தேங்கமழ் பாதிரி—தேனாறும பாதிரிப்பூ,
 செருந்தி—செருந்திப்பூ,
 அதிரல—புனலிப்பூ,
 பெருந்தண சணபகம்—பெரிய குளிராத சணபகப்பூ,
 கரந்தை—நாறுகரந்தை,
 குளவி—காட்டுமலலிகைப்பூ,
 கடி கமழ கலி மா—வினாகமழும் தழைத்த மாம்பூ,
 கிலலை—திலலைப்பூ,
 பாலை—பாலைப்பூ,
 கல் இவா முலலை—கல்லிலைபடாநத முலலைப்பூ,
 குலலை—கஞ்சங்குலலைப்பூ,
 பிடவம்—பிடவம்பூ,
 சிறுமாரோடம்—செங்குளங்காலிப்பூ,
 வாதை—வாதைப்பூ,
 வள்ளி—வள்ளிப்பூ,
 நீள நறு நெய்தல—நீண்ட நறிய நெய்தற்பூ,
 தாழை—தெங்கிற்பாளை,
 தளவம்—செம்முலலைப்பூ,
 முள தாள் தாமரை—முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப்பூ,
 ஞாமல—ஞாழற்பூ,
 மௌவல—மௌவற்பூ,
 நறும தண கோகுடி—நறிய குளிராத கோகுடிப்பூ,
 சேடல—பவழக்கான மலலிகைப்பூ,
 செமமல—சாதிப்பூ,
 சிறுசெங்குரவி—சுருத்தமக்கொடிப்பூ,
 கோடல—வெண்கோடற்பூ,
 கைதை—தாழம்பூ,
 கொங்கு முதிர நறு வதை—தாதுமுதிராத நறிய சுரபுனைப்பூ,
 காஞ்சி—காஞ்சிப்பூ,
 மணிக குலைகள் கமழ நெய்தல—நீலமணிபோலுங் கொத்துக்களையுடைய தே
 னாறும கருங்குலலை,
 பாங்கா—ஓமை,
 மராஜம்—மரவம்பூ,
 பல பூத் தணக்கம்—பல பூக்களையுடைய தணக்கம்பூ,

ஈங்கை—இண்டம்பூ,

இலவம்—இலவம்பூ,

தூங்கு இணாக் கொன்றை—தூங்குகின்ற பூங்கொத்தினையுடைய கொன்றைப்பூ,

அடம்பு—அடம்பம்பூ,

அமா ஆத்தி—பொருந்தின் ஆத்திப்பூ,

நெடு கொடி அவரை—நெடிய கொடியினையுடைய அவரைப்பூ,

பகன்றை—பகன்றைப்பூ,

இது சிவதை, *“பகன்றைப்பூ வறநீண்ட பாசிலை தாமரை” என்புழி வெள்ள வட்டில் உவமைகோடலின், இது கிலுகிலுபபையன்று

பலாசம்—பலாசம்பூ,

பல் பூம் பிண்டி—பல பூக்களையுடைய அசோகம்பூ,

வஞ்சி—வஞ்சிப்பூ,

பித்திகம்—பிச்சிப்பூ,

சிந்துவாரம்—சுருநொச்சிப்பூ,

தும்பை—தும்பைப்பூ,

துழாய்—திருத்ததுழாய்ப்பூ,

சுடாப் பூநதோன்றி—விளக்குப்போலும் பூவையுடைய தோன்றிப்பூ,

நந்தி—நந்தியாவட்டப்பூ,

நறவம்—நறைக்கொடி,

நறும் புன்றாகம்—இது புனையினவிசேடம்,

பாரம் பருத்திப்பூ,

பீரம்—பீரக்கம்பூ,

பைங் குருக்கத்தி—பசிய குருக்கத்திப்பூ,

ஆரம்—சந்தனப்பூ,

காழ்வை—அகிற்பூ,

கடி இரும புன்னை—மணத்தையுடைய பெரிய புன்னைப்பூ,

நரந்தம்—நாரத்தம்பூ,

நாகம்—நாகப்பூ,

நளளிருன்றி—இருவாட்சிப்பூ,

மா இருங் குருந்தம்—சரிய பெரிய குருந்தம்பூவும்,

வேங்கையும்—வேங்கைப்பூவும்,

[பிறவு, மரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகுடன், மால்ங் குடைய*] அங்கு

மால் உடைய அரசுக்கு விரித்தன்ன பிறவும் பரேரம்புழகுடன்—அச்சாரலிடத்துத் தம்மில் மயக்கமுடையவாய்ச் சாதிலிங்கத்தைப் பரப்பினதோன்ற பிறபூக்களையும் பருத்த அழகினையுடைய † மலையெருக்கம்பூவுடனே,

பரேரம்புழகு - செம்பூவுமாம், புனமுருங்கையுமென்பா

மலிவனம் மறுகி—பூக்களிடத்தே மனவேட்கைமிகுப் பலகாலங் திரிந்து பறித்து,

வான் கண கழீஇய அகல் அறைக் குவைஇ — மழை பெய்து தன்னிடத்தைக் கழுவித் தூய்தாக்கின அகன்ற பாரையிலே குவித்தது,

* கலித்தொகை, மருதம், அ.

† மலையெருக்கம் பூவெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

கண்ணேமாய் (சுக) மலிவனமறுகிப (கௌ) பரேரம்புழகுடனே (கக) ஒன்செ
ந்காந்தள் (சஉ) முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கக) பாரையிலேகுவித்து (கஅ)
எனமுடிக்க.

செங்காந்தள் முதலியவற்றிற்கெல்லாம் இரண்டாமுருபும் உமமையும் விரிக்க.
குருந்தும், வேங்கையும், பிறவுமென்ற மூன்றற்கும் உருபுவிருக்க

புள் ஆர இயத்த—பறவைகளின ஒசையாகிய நிறைந்த வாசகியங்கனையுடைய
வாகிய,

விலங்கு மலைச சிலம்பின—ஒன்றற்கொன்று குறுக்கிடக்கிடக்கின்ற மலைபக
கத்திற்புனத்தே,

வள் உயிர்த தெள விளி இடையிடை பயிற்றிக் கிளளை ஒப்பியும்—பெரிய
ஒசையினையுடைய தெளிந்தசொல்லை நடுவேநடுவேசொல்லிக் கிளையை ஒட்டுதலைச்
செய்தும் தழைத்தஇ (கஉ) யெனக்

சொல் - கிளையையோட்டுஞ்சொல் கிளையையுமோப்பியெனச் சிறப்புமமை

கிளை இதழ் பரியா—புறவிதழ்களை வாங்கப்போகட்டி,

பை விரி அலகுற கொய் தழைத்தஇ—பாம்பின்படத்தைப்போலப் பரந்த அல
குலுக்குத் தழையைக்கட்டியுடுத்து,

கொய்தழை - மிக்கவிடங்களை நறுங்கொய்தழை.

பல் வேறு உருவின் வனப்பு அமை கொடை எம் மெல் இந் முச்சிக் கவின பெ
றக் கட்டி—பலவாய் வேறுபட்ட நிறத்தையுடைய அழகமைந்த மாலைகளை எம்மு
டைய மெல்லிய கரிமமுடியிலே அழகுபெறச்சுற்றி,

எரி அவிர உருவின் அம் குழைச் செயலைத் தாது படு தண நிழல் இருந்தனமாக—
நெருப்புப்போலவிளங்கும் நிறத்தையுடைய அழகிய தளிரையுடைய அசோகினது
தாதுவிழுகின்ற குளிரந்த நிழலில் இருந்த அளவிலே,

[எண்ணெய் நீவிய கரிவளா நறுங்காழ்]

கரிவளாநறுங்காழ் - பின்னேகூட்டுதும்

எண்ணெய் நீவிய நலம்பெறு சென்னி (ககக)—பலகாலம் எண்ணெய்வாத்த
நன்மையைப்பெற்ற தலையிற குஞ்சி (ககஉ) யெனக்

தண நறும் தகரம் கமழ் மண்ணி—குளிரந்த நறிய மயிச்சநதனத்தை நாமுமப
டியாகப்பூசி,

சரம் புலர வர்ல உளாபடி அலழா—அந்த சரம்புலருமபடி விரலால்தைதுப
புலர்த்துதற்றொழிலாலே பிணிப்பைவீடுத்து,

நறும் காழ்க் (கௌ) காழ் அகல அம் புனை கொளீய்—அதனை நறிய கரிய வயிர
த்தினையுடைய அகலினது அழகிய புகையூட்டுகையினால்,

இதில் நறுங்காழ் கூட்டிற்று.

யாழ் இசை அணி மிகு வரி மீடுநி ஆர்ப்பத் தேம் கலந்து—யாமோசையினது
அழகுமிகுகின்ற பாட்டினையுடைய மீடுநிகள ஆரவாரிக்கும்படி அகலினது நெய்
கலந்து,

[மணிநிறங் கொண்ட மாயிருங் குஞ்சியின்]

மணி நிறம் கொண்ட கரி வளா (கௌ) மா இரங் குஞ்சியின்—நீலமணியின் க

நிறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கடைகுழன்றுவளாந்த கரிய பெரிய மயிரின கண்ணே,

இதிற சுரிவளா கூட்டிறறு

மணணி (க௦௮) அவிழாப (க௦௯) புனககொளுவுகையினாலே (க௧௦) தேங்கலந்து (க௧௧) ஒருகாழ்வளைஇ (க௧௨) மணிநிறங்கொண்ட குஞ்சி (க௧௩) யென்க.

மலையவும் நிலத்தவும் சினையவும் சினையவும்—மலையிடத்தனவும் நிலத்திடத்தனவும் கொம்புகளிற பூதனையும் சினைகளிற பூதனவுமாகிய,

வண்ண வண்ணத்த மலா—பலநிறங்களையுமுடையமலர், பலசாதிகளையுமுடையமலரென ஒன்று நிறமும் ஒன்று சாதிவேறுபாடுக கூறினா.

ஆயபு வினாஇய தண நறும் தொடையல வெண் போழக கண்ணி—அம்மலரா ஆராய்ந்துதொடுத்த தண்ணிய நறிய தொடையலினையும் வெள்ளிய தாழைமடலிலே யுடைத்தாகிய கண்ணியினையும்,

[நலம்பெறு சென்னி நாமுற மிஸைசு]

நாம உற மிலைசசி—முருகனைன்றசமுறுமபடி சூடி,

குஞ்சியினகண்ணே (க௧௨) மிலைசசியென்க

நலம்பெறுசென்னி - முன்னேகூட்டிறறு

பைங்காற் பித்திகத்தது ஆயிதழ அலரி அம் தொடை ஒருகாழ வளைஇ—பசிய காமபிணையுடைய பிசுசியினுடைய அழகியஇதழ்களையுடைய பூவைத்தொடுத்த அழகி னையுடைய தொடையாகிய ஒருவடத்தைச் சுற்றி,

இஃது அங்கிககாலத்தமலரும் பூவாதலின, அதனைத் தேங்கலந்து (க௧௧) ஒரு காழ்வளைஇ (க௧௨) மணிநிறங்கொண்டகுஞ்சி (க௧௩) யென்க குஞ்சிக்கியலபாக்கி முன்னேகூட்டுக

[செந்தி, யொண்பூம் பிணடி யொருசாது செநீஇ, யந்தளிக் குவவுமொயம் பலைபப] குவவு மொயம்பு அலைபபச செந்தி ஒன் பூம்பிணடி அம் தளிர் ஒருகாது செநீஇ—திராளுதலையுடைய தோளிலேவீழந்தலைக்கும்படி சிவந்த நெருப்புப்போலும் ஒள ரிய பூக்களையுடைய அசோகினது அழகிய தளினா ஒருகாடிலே செருகி,

சாந்து அருந்தி மைநது இறைகொண்ட மலர்நது ஏந்து அகலத்துத் தொன்று பதி பூனெடு நறும் தாா பொலிய—சந்தனத்தையுள்ளடக்கி வலிதவகுதலகொண்ட அகன்றுயராத மாாபிடத்தே தொனறுபட்டுவருகின்ற பேரணிகலங்களோடே நறிய மாலை பொலிவுபெற,

செம்பொறிக்கு ஏற — மூன்றுவரியாகிய உத்தமவிலக்கணத்திற்குப் பொரு தின மாப்பு (க௨௧) என்க

வீங்கு இறைத் தடக கையின வண்ண வரி வில ஏந்தி அம்பு தெரிந்தது—பூணிறு கின முன்கையையுடைய பெரியகையிலே வண்ணத்தையுடைய வரிந்த விலலையெடு தது அம்புகளைத்தெரிந்துபிடித்தது,

நுண் வினைக் கச்சைத் தயக்க அறக் கடடி—நுண்ணிய தொழில்களையுடைய கச்சைக் கட்டினசேலை துளக்கமறக்கட்டி,

[இயலணிப பொலிந்த வீகை வான்கழ, நுயலவருந் தோறந் திருந்தடிக கலாவ:]
நாகை இயல் அணிப பொலிந்த வான் கழல் நுயலவருந்தோறும் திருந்து அழக்

கலாவ—பொன்னாற்செய்யப்பட்ட பூண்களிற்பொலிவுபெற்ற நன்றாகிய வீரக்கழல் பெயரும்பொழுதெல்லாம் பிறக்கிடாத அடியிலே ஏற்றிழிவுசெய்ய,

முனை பாழ் படுக்கும் தன்னருந் துப்பிற பகை புறங் சண்ட பல் வேல் இளைஞ னின்—பகைப்புலத்தைப் பாழாக்கும் கிட்டுதற்கரிய வலியையுடைய பகைகளை முதுகு கண்ட பலவேலினையுடைய வீரரைப்போலே,

உரவுச் சினம் செருக்கித் தன்னுதொறும் வெகுளும் முனை வாள் எயிறற வள் உகா ஞமலி—பரக்கின்ற சினத்தாலே செருக்கித் தம்மேலொன்று நெருங்குந்தோ றும் கோபிக்கும் மூங்கில்முளைபோலும் ஒளியையுடைத்தாகிய பல்வினையுடையவா கிய பெரிய உகியையுடைய நாய,

கிளையாக் கண்ண வளைகுப் நெரிதர—இமையாக்கண்களையுடையவாய் எம்மை வளைத்துக்கொண்டு மேலேமேலேவருகையினாலே,

[நடுமருவன் மெழுந்த நல்லடி தளாநடியா, மிடும்பைகூட மனத்தே மருண்டு புலம் படர்] யாம் நடுங்குவனம் எழுந்த நல்லடி தளாநது இடும்பை கூட மனத்தேம மருண்டு புலம் படர்—யாங்களஞ்சி அவ்விருப்பைக்குலைந்து கடித்திற்செல்லுதலாற்றாது வருத்தமிக்க மனத்தையுடையேமாய் மயங்கி வேற்றுப் புலத்தேறச்செல்லாநிற்க,

மாறு பொருது ஒட்டிய புகல்வின் வேறு புலத்து ஆ காண் விடையின் அணி பெற வந்தது—தனக்குமாறாகியவீடைகளையெல்லாம் பொருதுகெடுத்த மனச்செருக் கினையுடைய தானறியாதநிலத்திற் புதிய ஆவைக்காணுமேறுபோலே அழகுபெற வந்து,

வேட்கைமிகுகூறுதற்கு வெறுபுலத்து ஆவென்றா

இததுணையும் ஒக்கக்கூறினா

[எம், மலமர லாயிடை வெருஉத லஞ்சி, மெல்லிய வினிய மேவரக் கிளந்து] ஆயிடை எம் அலமரல வெருஉதல அஞ்சி மெல்லிய இனிய மேவரக் கிளந்து—யாங் கள்போகின்றபொழுது எம்மனத்திற் சுழற்சியாலே வெருவுதற்குத் தானஞ்சி மெல் லியவாய் இனியவாயிருக்கின்ற சொற்களை எமக்குப்பொருந்துதலவரச சொல்லி,

இதனால் ஏதிகூறினா

எம் ஐம்பால் ஆய் கவின் ஏத்தி—எம் ஐவகைப்பட்ட மயிரினையுடைய பலரு மாராய்ந்த அழகைப்புகழ்ந்து அசைக்கின்ற (கசு) இனையீ (கசு) ரொனக்

ஒண்டொடி—ஒள்ளிய தொடியினையும்,

அசை - வேறுகூறிற்று

மென சாயல்—மெல்லிய மெனமையினையும்,

அவ்வாங்கு உந்தி—அழகிய வளைந்த கொப்பழினையும்,

மடமதா மழைக் கண இனையீ—மடப்பதையுடைய மதாதத் குளிர்த்த கண் னினையுடைய இனையீ,

இறந்த கெடுதியும் உடையேன என்றன—இவ்விடத்தேபோந்த கெடுதிகள் லவருமடையேனென்றுகூறினா,

என்றத - அவை யானை கலை பன்றிமுதலியன கெடுத்தனனாக வினையினா

குஞ்சியின் கணனே (ககஉ) மிலைச்சிச (ககசு) செரீஇப் (ககக) பொலியக் (கஉஉ) லாவக் (கஉஎ) கட்டி (கஉடு) ஏந்தித் தெரிந்த (கஉச) விடையின் அணிபெறவந்து ககசு தான்கொண்டுவந்த ஞாயி (ககக) நெரிதருகையினாலே (ககஉ) எழுந்து தளா

ந்து (ககக) மருண்டு வேறுபுலம்படராநிந்த (ககச) ஆயிடை (ககஎ) எம் (ககசு) அலம
ரல் வெருஉதலஞ்சிக் (ககஎ) ஈளந்து (ககஅ) ஏததி (ககக) இனையீ, இறந்த (கசக)
கெடுதியுமுடையே நென்றன (கசஉ) நெனக கூட்டுக

[அதனெதிரா, சொல்லே மாதலி னல்லாநது கலங்கி] அல்லாநது அதன் எதிர்
சொல்லேமாதலி கலங்கி—அவனகூற்றிற்கு யாங்கன மகிழ்ந்து அதற்கு மறுமொழி
கொடேமாணகயினாலே நெஞ்சுநீர்ந்து,

[கெடுதியுமலி ராயி நெமமொடு, சொல்லும பழியோ மெல்லிய லீரென]
மெல்லியலீர கெடுதியும் விடராயின எம்மொடு சொல்லும் பழியோ என—மெல்லிய
இயலபினையுடையீ, கெட்டனவுங் காட்டித்தாரீராயின் எம்முடன் ஒருவாத்தை
சொல்லுதலும் துமக்குப் பழியாமோவெனச சொல்லி,

[நைவளம் பழநிய பாலை வல்லோன், கைகவா நரம்பி னிமமென விமிரு, மாதர்
வண்டொடு சுரும்புநயந் திறுதத] நைவளம் பழநிய பாலை வல்லோன் கைகவா நரம்
பின் இம்மென இமிரும் மாதா வண்டொடு நயந்து இறுதத சுரும்பு—நட்டராகம் மு
ற்றுப்பெற்ற பாலையாழை வாசிக்கவல்லவன் தன்கையாலே வாசித்தநரம்புபோலே
இம்மென்னும் ஒசைபட வொலிக்கும் காதலையுடைய வண் டினத்தோடே தன்னிட
த்து மணத்தையிரும்பித்தங்கின சுரும்பினங்களை,

தாது அவிழ அலரித தா சினை பிளந்து—தாதுவிரிந்த பூக்களையுடைய தழைபா
ந்ததோர்கொம்பை முறித்து,

தாறு அடு களிற்றின வீறு பெற ஓசசி—தனைச செலுத்துகின்ற பரிக்கோலைக
கைகடந்த மதக்களிறுபோலே வெற்றியுண்டாக ஒட்டி,

தனக்குககாவலாகிய பெருமையினைபும் உரையும்கைகடந்து வேடகைமீதூர்
ந்து நிறைநால் தாறிகளிறறை உவமங்குறினா மதக்களிறுநிறகு அவ்வுணமோசசி
நிறைந இயல்பு.

கல்லென் சுற்றக் கடுங் குரல அவித்தது—கல்லென்னும் ஒசைபடக் கத்தும் வேட்
டைநாய்களுடைய கடிய குரல்களை யடித்ததுமாற்றி,

எம் சொல்லற் பாணி நின்றனனாக—யாங்கன வாததைசொல்லுதலையுடைய
தோர் காலத்தைப் பார்த்துநின்றனனாக,

கெடுதியுமுடையே நென்றனன, அதனெதிரா (கசஉ) யாங்கன சொல்லேமா
சலிற் கலங்கி (கசக) மெல்லியலீர், சொல்லுமபழியோவெனசசொல்லி (கசடு) ஒச்சி
(கடு) அவித்தத (கடுக) சொல்லற்பாணி நின்றனனாக (கடுஉ)வெனக கூட்டுக.

இததுணையும் வேட்கைகூறினா

இருவி வேயந்த குறுங்குற குரம்பைப் பிணை ஏ நோகின் மனையோள் மடுப
பு—தினையிரிந்த தாளாலேவேயந்த குறியகால்களையுடைய குழலிலிருக்கும் மானபி
ணையை யொத்த பாவையினையுடைய மனைவி எடுத்துக்கொடுப்ப,

தேம பிழி தேறல மாநதி மகிழுகிறந்து சேமம் மடிந்த பொழுதின—தேனாற்ச
மைத்த கட்டெளியையுண்டு மகிழ்ச்சிக்குக் காவற்றொழிலை மறந்தகாலத்தே,

[வாய்மடுத, திருமபுன நிழத்தலிற் சிறுமை நோன, தரவுற முஞ்சிலை கொளீஇ
நோய்மிககு]

இரும் புனம் வாய்மடுதது நிழத்தலில சிறுமை நோனது நோய் மிக்கு—பெரி

யபுனத்தை வேழந்தின்று நொக்கவிடுகையினுலே தப்பிநின்றது விளையும் சிறுமையைப்பொறுதே வருத்தமிக்கு,

[உரவுச் சினம்]

உரவுச் சின அரவு உறழ் அம் கிலை கொளீஇ—பரககின்றசினத்தையுடைய பாம்பையொத்த அழகினையுடைய கிலைநானேற்றி,

உரவுச்சின அரவுற முஞ்சிலை கொளீஇ (கருஅ) எனப் பின்னேகூட்டுக. பாம்பு வடிவிற்கும் கொலைத்தொழிலுக்கு முவமை.

முன்பால் உடல சினஞ் செருக்கிக் கணை விடுபு—மெய்வலியோடே கோபித்த லாறபிறந்த சினத்தாலே மயங்கி அம்பையெய்து,

விடுபு - விகாரம

புடையு—தட்டையைய புடைத்து,

கானம் கல்லென மடி விடு வீனாயர் வெடிபடுத்த எதிர—காடெல்லாம் கல்லென்னுமோசை பிறக்கும்படி வாயைமடித்து விடுகின்ற சீழ்க்கையராய் மிக்கவோசையையுண்டாக்கி அககளிற்றைப் புனத்தினின்றும் ஒட்டுகையினுலே,

ஆர்த்தெனவும் பாடம்.

[கார்ப்பெய லுறமிற் பிளிறிச் சோத்தக, விரும்பிணாத் தடக்கை யிருநிலஞ் சேரத்திச், சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மரங்கொல்பு, மையல் வேழ மடங்கலி னெதிர்தர.]

சினம் திகழ் கடாம் செருக்கி மையல் வேழம்—சினம் விளங்குதற்குக் காரணமாகிய மத்தாலே மனஞ்செருக்கி மயக்கத்தையுடைத்தாகிய யானை,

மரம் கொல்பு—மரங்களை முறித்து,

கார்ப்பெயல் உருமிற் பிளிறி—காக்காலத்துமழையின் உறுமேறுபோல முழுக கத்தையுண்டாக்கி,

சீர்த்தக இருமபிணாத் தடக்கை இரு நிலம் சோததி ஓயயென (கசுசு) மடங்கலின் எதிர்தர—தனதலைமைக்குத் தக்கதாகக் கரிய சருசசனாயையுடைத்தாகிய பெரிய கையைச் சருட்டி நிலத்தையெறிந்து கடுக்க் கூற்றுவினைப்போலே எங்கள்மேலே வருகையிலே,

[உயவிட மறியே மாகி யொய்யெனத், திருந்துகோ லெல்லவளை தெழிப்ப நாணு மறத்து, விதுப்புறு மனத்தேம் வினாந்தவற் பொருநதி |

ஓய்யென - முன்மனகூட்டிற்று

உயவிடம் அறியேமாகி விதுப்புறு மனத்தேம்—உயிரகொண்டு பிழைப்பதோரிடத்தை ஆண்டு வேறுணரேமாகி நடுக்கமுற்ற மனத்தையுடைய யாங்கள்,

நாணு மறந்து திருந்து கோல எல வளை தெழிப்ப வினாநது அவற்பொருந்தி—உயிரினுஞ் சிறந்த நாணைக்காத்தலை மறந்து திருந்திய திரட்சியையுடைத்தாகிய ஒளியினையுடைய வளையொலிப்ப வினாநதுசென்று அவனைச்சேர்ந்து,

ஞா உறு மஞ்ஞையின் நடுங்க—தெய்வமேறின மயிலபோலே நடுங்குகிறத,

[வாாகோ, லுடுவுறும் பகழி வாங்கிக் கடுவியை, யண்ணல் யானை யணிமுகத் தழுத்தலின்:] வாரா கோல் உடுவுறும் கடு வியைப் பகழி வாங்கி அண்ணல் யானை அணி முகத்து அழுத்தலின்—நெடிய சோலையுடைய உடுச்சேர்ந்த கடியவியையினையுடைய

அம்பை நிரம்பவலித்துத் தலைமையினையுடைய யானையினது அழகியமுகத்தே எய்கையினாலே,

உடு - நாணைக்கொள்ளுமிடம்

[புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பாயந்திழிதரப், புள்ளி வரிதுதல் சிதைய நிலை, தயாந்துபுறம் கொடுத்த பின்னா நெடுவே, எனங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்ப]

புள்ளி வரி துதல் சிதையப் புண உமிழ் குருதி முகம் பாயந்து நெடுவேன் அணங்கு உறு மகளிர் ஆடுகளம் கடுப்ப இழிதர—புள்ளியினையும் புகரினையுமுடைய மத்தகம் அழகழியும்படி அம்புபட்டு உருவின புண்களால் உமிழ்ப்படுவகுருதி முகத்தேபர நறு முருகனால்வருத்தமுற மகளிர்க்கு மரியறுத்தாடுங் களத்திற குருதிக்குதிக்கு மாறுபோலக் குதிக்கையினாலே,

அயாந்து நிலலாது புறங் கொடுத்த பின்னா—சுனைமறந்து ஆண்டுநிறறலாற ருது முதுகிட்டுப்போன பின்பு,

இதனாலு எதிடுகூறினா

மகளிராடுகளம் கடப்பமாலையினைத்தாற்போல மிகவுங் கடப்பமாலே வளைத்த வென்பாருமுளா

திண் நிலைக் கடம்பின் திரள் அனா வளையு துணை அறை மாலையிற கை பிணி விடே—திண்ணிய நிலையினையுடைய கடம்பினது திரண்டமுதலே நெருங்கச்சூழ் நத மகளிரொழுங்கிற்கு ஒப்புச்சாற்றலையுடைய மாலேபோலே கைகோத்தலே விடேமாய்,

துரை உடைக் கலுழி பாயதலின—யாற்றின துரையையுடைய பெருக்கிலே குதிக்கையினாலே,

உரவுத் தினா அருங்ககா வாழையின் நடுங்க—அதனிடத்துப் பரக்கின்ற தினா மோதி இடிககாயினின்ற வாழைபோலே கால்களாந்து பின்னா ஒழுகினேமாக, அதுகண்டு,

[பெருந்தகை, யருசி லோதி யசையல் யாவது, மஞ்ச லோம்புநி னணினல னுகாகென] பெருந்தகை அம் சில ஒதி அசையல் நின் அணிநலன் துகாரு யாவதும் அஞ்சல் ஒம்பு என—பெரிய தகுதிப்பாடுடைய அழகிய சிலவான மயிரினையுடையாய், இங்ஙனங் காறளாநொழுக்காதேயென்றெடுத்த யான நின் அழகியநலத்தை துகா வேன், நின்னைநீங்குவெனென்று சிறிதுடி அருக்தலைப்பரிசிரியெனச் சொல்லி,

மாசு அறு சுடா துதல் நீயி—குற்றமற்ற ஒளியினையுடைய துதலேத்துடைத்து,

நீடு நின்னது என் முகம் நோக்கி நக்கன்ன --நெடுநாள் இக்களவொழுகும் நிகழவேண்டுமென்று நின்னது எனமுகத்தையபாத்ததுச் சிறித்தான,

[அந்நிலை,நாணு முட்டு நண்ணுவழியடைதர,வொய்யெனப் பிரியவும் விடாஅன்:]

அந்நிலை பின்னே கூட்டிற்றறு

நண்ணுவழி நாணும் உட்கும் அடைதர ஓயெனப் பிரியவும் விடான்—அங்ஙனம் அவனணுகாரினறவிடத்துத் தனக்கு இயல்பாகியநாணமும் அச்சமும் அவ்விடத்தேவந்து தோன்றுகையினாலே விராயத் தன்னிடத்து நின்றும் இவள நீங்கவும் விடாணும்,

[கவைஇ, யாக மடைய முயங்கலின்] அந்நிலை கவைஇ ஆகம் அடைய முயங்க

லின்—அங்ஙனம் நின்றநிலையிலே கையாலையணைத்து இவள்மார்பு தன்மார்பிலே
யொடுங்கும்படி தழுவுகையினாலே,

இதனால் ஏதும் வேட்கையுரைத்தலுங் கூற்றாள்

[அவ்வழிப், பழுமிள குக்க பாறை நெடுஞ்சுனை]

பழு மிளகு உக்க பாறை நெடுஞ் சுனை—பழுத்த மிளகுசெடிக் கிடக்கின்ற கற்பா
றையிடத்து நீண்ட சுனையிலே,

முழு முகற் கொக்கின் திங் சனி உதிராதென—பெரிய அடியினையுடைய மாலி
னுடைய இனியபழங்கள் உதிராதனவாக அப்பழத்தாலும்,

[புள்ளெறி பிரசமொ டனடிப் பலவி, நெகிழ்நதகு நறுமபழம் விளைநத்
தேறல்]

பலவின் நெகிழ்நது உகு நறும பழம்—பலவினுடைய விரிந்து தேனபரக்கின்ற
நறியபழத்தாலும்,

வ்ளைந்த தேறல்—உண்டான கட்டெளிவு,

புள் எறி பிரசமொடு ஈனடி—நிரம்புதலால் தனைனுதலாக் ஈனடி ஈயினைதள்ளி
யுருத்த தேறலே வருதுதிருகையினால்,

நீர் செத்து அயின்ற தோகை—தனக்கு எளிய நீராகக்கருகி அத்தேறலையுண்ட
மயில்,

[வியலூரச், சாறுகொ ளாங்கண் விழவுக்கள நந்தி] சாறு கொள் ஆங்கண் விய
ல் ஊர் விழவுக் களம் நந்தி—விழாக்கொள்ளுதற்குரிய அவலடங்கையுடைய அகற்
சியையுடைய ஊர்களில் விழாக்கொள்ளுதலையுடைய களத்தேற்கு,

ஆங்கனென்று - கோயில்களை

அரிக்கூட்டு இன்னியம் கறங்க ஆடும் மகளி—அரித்தெழுதின பூசையைக் கூ-
ட்டுதலையுடைய இனிய வாச்சியங்களுள் அப்ப ஆட்கின்ற மகளி,

கயிறு ஊர் பாணியின் தளரும் சாரல்—சுழாய்க்கயிறு லே வறியாட்கின்ற தாள
த்தினால் தான் ஆற்றாது தளருமாறுபொலத் தளருஞ்சாரல்,

தேறலயின்ற தோகை கூத்தாட ஆற்றாது தளருஞ் சாரலையுடைய குன்றென்க

இதற்கு உளளுறையுவமங் கொள்ளுமாறு—மிளகுக்கபாறை அநிலத்து மாக்க
ளுரைக்கின்ற ஊராகவும், நெடுஞ்சுனை தலைவன் குடியாகவும், மாம்பழத்தாலும் பலாப்
பழத்தாலும் விளைந்த தலை தந்தையாலும் தாயாலும் முள்ளுக்கிய தலைவனாகவும், பிரசம்
இவரைக்கூட்டின பாலடனாதெய்வமாகவும், அதனையுண்டமயில் உயர்ந்த தலைவினை
த் தன்ருலத்திற்கு ஒத்தானாகக்கருகி நுகரத்தலைவியாகவும் அதேதரலிற்பிறந்த களி
ப்புக களவொழுக்கத்தாற்பிறந்த பேரின்பமாகவும் மயில் ஆடவாற்றாததன்மை வருந்
திக்குறைந்த தன்மையாகவும் உளளுறையுவமங்கொள்ளுக

[வரையர் மகளிரிற் சாஅய வழைத்த, விண்பொருளு சென்னைக் கிளைஇய காந்த
ட், டணகம் மூலரி தாஅய] விண்பொருளு சென்னைக் கிளைஇய காந்தன் தன் கமழ்
அலரி வரை அரமகளிரில் சாஅய விழைத்த தாஅய—விண்ணைத்திணடுகின்ற சிகர
ங்களிலே கிளைத்த செங்காந்தன்னுடைய குளிர்ந்த மணக்கின்ற பூக்கள் கீழே வரை
யரமகளிர் பரந்து விளையாட்கலிற நூலம் சிறிதுகெட்டு விரும்புதலத்குமபடி கீழே
வந்து பரந்து,

நன் பல வம்பு விரி களத்திற் கவின் பெறப் பொலிந்த குன்று கெழு நாடன்—
நன்றாகிய பலவாகிய கசகபுரந்த களம்போலே அழகுபெறப் பொலிவுபெற்ற மலை
பொருந்தின நாபின்,

உயாந்தரிலத்தேரின்று மணக்கின்ற காந்தள் வளையரமகளிராற கீழ்நிலத்தே பர
ந்து அவ்விடத்தைக் கச்சவிரித்தாற்போல அழகுபெறுததமென்றதனால், நம்மிலுயர்
ச்சியையுடைய தலைவன நமது நல்லினையாற நனதுபெருமைகள் தானுமொழிந்து
இவ்விடத்தே வந்துக் டி. நமக்கும் உயாச்சியுளதாகுகி நம்மை அழகுபெறுததுகின்ற
னென்று உள்ளுறையுமமெய்திறது

எம் விழைதரு பெருவீரல்—எமமை எப்பொழுதும் விரும்புதலைத்தருகின்ற பெ
ரியவெற்றியையுடையவன்,

அவவழி (கஅசு) உள்ளத் தனமை யுள்ளினன் கொண்டு—தான்முயங்குகையின
லே அப்பொழுது இவளுள்ளத்து நிகழுந்தன்மை மேலவரைந்துகொண்டு இல்லறநி
சுழ்ததுதலாயிருக்குமென்று நினைந்தனனாய் அதனையுட்கொண்டு,

அவ்வழி இங்கேகூட்டிற்று

[சாறயாந் தன்ன மீடாஅச் சொன்றி, வருநாகு வளையா வளநகா பொறப்,
மலரத் திறந்த வாயில பாருண்]

பலா உண் மலரத் திறந்த வாயில வளநகா—பலருமவந்து உண்ணும்படி அகலக்
கசவு திறந்தகிடக்கின்ற வாசலையுடைய வளநகா,

மிடாச் சொன்றி வருநாகு வளையாச் சாறு அயாநது அன்ன வளநகா பொறப்—
மிடாச்சொன்றை வருவாக்கெல்லாம் வளையாமலிடுகின்ற விழாக்கொண்டாடினாற்
போன்ற செல்வத்தையுடைய அகம் பொலிவுபெறும்படி,

முன்புள்ள இயலபுகூற்றிற்று

பை நினைம் ஒழுர்ய நெய் மலி யடிசில—பசுத்த நினைமொழுகின் நெயமிக்க
அடிசில நீயிடுகையினாலே,

வசை இல வான துணைப் புளையோ கடுமபொடு விருநதுண்டு எஞ்சிய மிச்சி
ல—குறறமில்லாத உயாநதகுலத்திற்பிறந்த உயாநதோ தமதுசுற்றத்தோடே விருந
துண்டு மிக்க அடிசிலை,

பெருந்தகை—பெரிய தகைமைப்பாடுடையவன்,

நினனோடு உண்டலும் புளாவது என்று ஆங்கு அறம் புணையாகத் தேற்றி—நீயி
டுகையினாலே யானுண்டலும் உயாநத்தெனதுசொல்லி அப்பொழுது இல்லறம் தங்
களைக்கரையேற்றுவதாகத் தெளிவித்தது,

ஓடு ஆலாக்குக

பிறங்கு மலை மீமிசைக் கடவுள் வாழ்த்திக் கைதொழுது ஏழுறு வஞ்சினம் வாய்
மையின் தேற்றி—பெரியமலையில் மிகஉயாந்தவிடத்தே யுறைகின்ற முருகனையும்வா
ழ்த்தி வணங்கி அவனமுன்னே இவள் மயக்கமுறுதற்குக் காரணமான வஞ்சினத்தை
உண்மையாற்றெளிவித்தது,

வஞ்சினம் - பிரியின் அறனல்லதுசெய்தேனுவேனென்னுமொழி முன்றெற்
றுதலின், ஏழுறுவஞ்சினமென்றா

அம் தீந்தெண்ணீர் குடித்தலின் நெஞ்சு அமர்த்து—அம்மலையில் அழகிய இனி
ய அருவியீனா அவன்குடிக்கையினாலே இவ்நெஞ்சு சூளுறவிலே பொருந்து,

நீரகுடித்தலும் ஒருஞ்ஞறவென்று கொள்க. நெஞ்சமைந்தென்றும் பாடம்.

[அருவிட ரமைந்த களிறுதரு புணர்ச்சி, வானுரி யுறையுள் வயங்கியோ ரவாவும், பூமலி சோலை யப்பகல கழிப்பி] வான் உரி உறையுள் வயங்கியோர் அவாவும் அரு விடர் அமைந்த பூ மலி சோலை களிறு தரு புணர்ச்சி அப் பகல் கழிப்பி—ஆகாயத்திடத்தே தமசுருரிய இருப்பினையுடைய விளங்கிய தேவாவிரும்பும் அரிய முறைஞ்சுகளினிடத்தே பொருந்தின பூமிக்க சோலையிலே களிறுகூட்டின கூட்டத்தை அன்றைப்பகற்பொழுதெல்லாம் போக்கி,

உரிய உறையுள் - விகாரம

உண்மைசெப்புக்கிளவி கூற்றினுள்

[எல்லே செல்ல வேழா பிறைஞ்சிப, பல்குதிர மணிலங் கலசோபு மறைய:] பல் கதிர் மண்டிலம் ஏழ ஊர்பு எல்லே செல்ல இறைஞ்சுக கல சேர்பு மறைய—பலகிரணங்கனையுடைய ஞாயிறு ஏழகுதினாபூண்ட சேனாயேறிப் பகற்பொழுது போம்படி தாழ்ந்து அதற்கிரியைச்சோகது மறைக்கயினாலே,

மான் கணம் மரமுதல தெவிட்ட—மான்நீரன் மரத்தடிகளிலே திரள,

அசையிடுதலுமாம்

ஆன் கணம் கன்று பயிர் குரல் மனறு நிறை புஞ்சுர—டசவினுடையதிரள் கன்றுகனையழைக்குங் குரலையுடையவாய் மனறுகள் நிறையப் புஞ்சுலைச்செய்ய,

ஏங்கு வயிர் இசைய கொடி வாய் அனறில் ஓங்கு இரும் பெண்ணை அகமடல் அகவ—ஊதுகின்ற கொம்புபோன்ற ஓசையையுடைய வளைந்த வாயையுடைய அன்றில் உயரும் பெரியபினியில் உன்மடலிலேயிருந்து பேட்டையழைக்க,

பாம்பு மணி உமிழ்—பாம்பு தான்மேய்தல காரணமாகத் தன்னிடத்ததுமாணிக் கத்தை யீன,

[பல்வயிற் கோவலர், ஆம்பலந் தீங்குமுற நெளவிளி பயிற்ற] கோவலர் பல வயின் ஆம்பல அம் தீங் குழல் தென்விளி பயிற்ற—இடையா பலவிடங்களினுநின்று ஆம்பலென்னும் பண்ணினையுடைய அழகிய இனிய குழலிடத்தது தெளிந்த ஓசையைப் பலகாலுமெழுப்ப,

ஆம்பல் ஆய இதழ் கூம்பு விட—ஆம்பலினது அழகியஇதழ்கள தனையவிழ,

[வளமனைப, பூந்தொடி மகளிர் சுடாதலைக் கொளுவ், யந்தி யந்தண ரயர்]

அந்தணர் அந்தி அயர்—பாரப்பார அந்திக்காலததுச் செய்யுந்தொழில்களை நிகழ்த்த,

வள மனைப பூந்தொடி மகளிர் சுடா தலைக்கொளுவ் அந்தி அயர்—செவ்வதையுடைய மனைகளிற் பொலிவுபெற்ற தொடியினையுடைய மகளிர் விளக்கை அவ்விடத்தேகொளுத்தி அந்திக்காலத்திற் றெழிலைநிகழ்த்த,

கானவா விண் தோய பணைவமிசை ஞெகிழி பொத்த—அக்காட்டிலவாழுவார விண்ணைத்திணடுகின்ற பாணினமேலே தீக்கடைகோலாலே நெருப்பைப்பிறப்பித்து எரிப்ப,

வானம் மா மலை வாய் சூர்பு கறுப்ப—மீமகம் பெரிய மலையிடத்தைச்சூழ்ந்து கறுப்ப,

கானம் கல்லென்று இரட்ட—காட்டிலுள்ள விலங்குகளெல்லாம் கல்லென்னு மோசையை யடையடைய ஒன்றற்கொன்று மாறிக்கூப்பிட,

கானம் - ஆகுபெயர்

புள்ளினம் ஒலிப்ப — பறவைகள் குடம்பைகண்ணேநின்று ஆரவாரிக்கையிலே,

* [சினைய வேந்தன் செல்சமம் கடுப்பத, துணைய மால் துன்னுதல காணாஉ:]

தெய்ட்டப (உ௧௭) புகுதர (உ௧௮) அகவ (உ௨௦) உய்ழப் (உ௨௧) பயிறக (உ௨௨) கூம்புவிட (உ௨௩) அயரப் (உ௨௪) பொத்தக (உ௨௫) கறுப்ப (உ௨௬) இரட்ட ஒலிப் பச (உ௨௭) செல்சமங்கடுப்ப (உ௨௮) மால் துன்னுதலகண்டு (உ௨௯) என முடிக்க.

இவ்வெச்சங்கள் எதிரகாலமுணாதின. † “நிலநெருங்கு மயங்குத லின் மென மொழிப்” எனவே காலமிரண்டு மயங்குமென்றவிற குறிஞ்சியின் மாலேக்காலங்குறிஞா

[நெரிநை முனகை பற்றி துமாதர, நாடறி நன்மண மயங்குத சின்னாட், கலங்க லோம்புமி னிலங்கிழை யீனா, வீர நன்மொழி தீரக கூறி]

இலங்கிழையீ—விளங்குகின்ற பூணியையுடையீ,

துமா நோ இறை முனகை பற்றித் தர நாடி அறி நல மணம் அயர்கம்—தும்மு டையசுற்றத்தாரா துமது நெரிய இறையினையுடைய முனகையைப்பிடித்து எமக்குத் தர நாட்டிலுள்ளாரொல்லாமறியும் நன்றாகியகலியாணத்தினைப் பின்பு நிகழ்த்துவேம்;

சின்னாள் கலங்கல ஒம்புமின என ஈரம் நன்மொழி தீரச கூறி—யாம் இக்கள வொழுக்கத்தார்பெறும் பெரினடம்பெறுதற்குச் சிறிதநாள இங்ஙனம் ஒழுகாரின் மெனென்று நெருக்கலங்குதலைப் பாதுகாப்பீராகவென்று அருளுடைத்தாகிய நல்ல வார்த்தையை இவளநெஞ்சில் வருத்தந தீருமபடி சொல்லி,

துணை புணா ஏற்றின் எமமொடு வந்து—ஆவைப்புணாந்த ஏறுபோலே விடாமல் எம்முடனேகூடவந்து,

துஞ்சா முழுவின் மூதூர் வாயில் உண துறை நிறுத்துப் பெயாநதன்—ஒசையை ஒருகாலுமறாது முழுவினையுடைய பழைய நம்மூர்வாசலில் பலரும் நீருண்ணுத் துறையிலே எம்மைநிறுத்தி மீண்டுபோனான்,

இதனால் வேட்கையுடைத்தல கூறினா

அதனொண்டு அன்றை அன்ன விருப்போடு எனறும் இர வரல மாலையே—அப்புணாச்சிதொடங்கி அம்முதனான்போன்ற விருப்பத்தோடே எந்நாளும் இர வுக்குறியிலே வருதலைத் தனக்கியலபாகவுடையன்,

ஏகாரம் - ஈற்றசை

வருதோறும் காவலா கடுகினும் கதன் நாய குரைப்பினும் நீ துயிலெழினும் நிலவு வெளிப்பினும்—அங்கனம் வருமபோதெல்லாம் ஊரகாவலா கடுக்காததாராயினும் கோபத்தையுடைய நாய் குரைத்ததாயினும் நீ துயிலுணர்ந்தாயாயினும் நிலவு வெளியாகவெறித்ததாயினும்,

வேய் புணா மென் தோள இன்றுயில பெறாஅன்—மூங்கிலையொத்தமெல்லிய தோளிந்பெறும் இனியதுயிலைப் பெறாதுபோவன்;

பெயரினும் முனியல உறாஅன்—யாங்கு குறியல்லதனைக் குறியாகக்கருதிச் செல்லாநின்றமீண்டு மனையிடத்தேபுகுதினும் அதற்கு வெறுத்தலைச்செய்யான்;

* இதற்கு உண்கிடைத்திலது

† தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௧௨.

இளமையின் இகந்தன்மும் இலனே—அவனான இளமைப்பருவத்தைக் கடந்ததுமில்ன்,

[வளமையிற், நன்னிலை தீர்த்தனறு மிலனே] வளமையில் என்றும்(உசஉ) தன்னிலை தீர்த்தன்மும் இலனே—நற்குணங்களைத் திரிததற்குரிய செல்வசெருக்கான் எந்நாளும் தன்குலத்திற்குரிய நுகுணங்களின் நீங்கியதுமில்ன்,

ஏகாரங்கள் - ஈற்றைச்

கொன ஊர்மாய வரவின் இயல்பு நினைஇத் தேற்றி—அலாமுதவியவற்றான் அச்சத்தை கயுடைய இவ்வூரின் கண்ணே தனக்குப் பொய்யாயிருக்கின்ற இரவுக்குறியிலே கூடுதற்குவருகின்ற வரவின் துதனமையை இஃதொழுக்கமன்றென்று நினைத்து அவன் வனாந்துகொள்ள இல்லற நீகழ்த்துதலே நல்லொழுக்கமென்று துணிகையினாலே,

[நீரொறி மலரிற் சாஅ யிதழ்சோரா, வீரிய கலுழுவியன் பெருமதா மழைக் கண்] இவன பெரு மதா மழைக் கண் நீர் எறி மலரிற் சாஅய இதழ் சோரா ஈரிய கலுழும்—இவனாடைய பெரிய மதாதத குளிர்த கண்கள் பெருநதுளியெறிந்துபெய்தமலரபோலே அழகுக்கெட்டு இமைசோர்ந்த ஈரத்தினையுடையவாய்க் கலங்காநிற்கும்,

[ஆகத் தரிப்பனி யுறைய நாளும, வலைப்படு மஞ்ஞையி னலஞ்செலச சாஅய், நினைத்தொறுங் கலுழும் விலகி கங்கு, லனைச்செறி யுழுவையு மாளியு முளியமும், புழற்கோட் டாமான புகலவியுங் களிதும், வலியிற நய்பும் வன்கண் வெஞ்சினத், துருமுஞ் சூந மிராதே ரரவமு, மொடுங்கிடுங் குட்டத் தருஞ்சுழி வழங்குங், கொடுத்தான முதலையு மிடங்கருங் கராமு, துழிலு மீழுக்கு மூழி முட்டமும், பழுவும் பாந்தன முளப்பப் பிறவும், வழவின் வழாஅ விழுமமவா, குழுமலை வீடரக் முடையவா லெனவே]

இவன அவர் குழுமலை விழுமம் உடையவால என நினைத்தொறும் வலைப்படு மஞ்ஞையின் நலம் செலச சாஅய் அரிப்பனி நாளும ஆகத்து உறைப்பக் கலுழும்—இவன அவனனந்தேற்றக் கண்ணுக்கின்றதற்கு மேலே அவாவருகின்ற மலை இடும்பையுடையவாயிருக்குமென்று நினைக்குந்தோறும் வலையிலகப்பட்ட மயிலபோலே தன்னலம்போம்படி துணுகிக் கண்ணில் அரித்தவீழ்கின்ற நீர் நாள்தோறும் மாபிலேதுளிப்பக் கலங்காநிற்கும்,

கங்குல—இராககாலத்து,

அனைச் செறி உழுவையும்—முழைஞ்சிடத்திலே செறியும் புலிகளும்,

யாள்வியும்—யாளிகளும்,

உளியமும்—கரடியும்,

புழல் கோடு ஆமான புகலவியும் - உளஞ்ஞையாயான கொம்பையுடைய ஆமானிலேறும்,

களிறும்—பானையும்,

வலியின் தப்பும் வன்கண் வெஞ்சினத்து உருமும்—வலியிறைக்கெடுக்கும் தறுகண்மையையுடைத்தாகிய வெவல்ய சினதையுடைய உருமேறும்,

சூரும்—கொடுத்தையவரும்,

இரை தோ அரவமும்—இரைதேடித்திரியும் பாம்பும்,

ஒடுங்க இருங்குட்டத்த அருஞ்சுழி வழங்கும் கொடுந்தாள முதலையும் இடங்க
ரும் கராமும்—புடைபட்ட கரிய ஆழத்திடைத்தபு பேதற்கரிய சுழியிடத்தேதிரியும்
வளைந்ததானையுடைய முதலையும் இடங்கரும் கராமும்

இவை மூன்றும் சாதி விசேடம்

தூழிலும்—வழிப ரிப்பார கொன்றுக்குக் குநிடங்களும்,

தூழில் - கொடிப்பிணக்கெனபாருமுளா

இமுககும்—வழக்குநிலமும்,

ஊழ அம முட்டமுர—முறையடிப்பா ராய பிண்பு வழிமுட ராயிருக்கும் இட
ங்களும்,

பழுவும்—பிசாசும்,

பாந்தளும்—பெரும்பாம்பும்

உளப்படப் பிறவும் வழுவன் வழி விழுமம்—புதல் முதல எண்ணப்பட
ட்ட இவையெல்லாமுட்பட்ட வேறும் தப்பஞ்செயலிற் றதப்பாத இடம்பைகளை

விழுமஞ்செய்வனவற்றை விழுமமென்கூ, இஃது அருடைய

அவா குழு மலை விடரகம் உடையவால் என கலைவருடைய கையையுடை
தாகிய மலையினமுழைஞ்சிடம் உடையவாயிருக்குமென்ற

அனனாய வாழி, அனனாய யானகுகுநிறகளை விரும்புவ யாக (க), நீயும் பெ
யாமையலையாகி வருந்ததி (அ), இவரும் (உச) என்னயுகத்தம் இயைவதாலெனக்
கூறி(உச) மெலியும்(உசு), யானும் (உசு) சானரோரோபோல (உசு) வருந்தானினறேன
(உசு), எண்ணுது (கூ) எய்யேந்தணின்த அருவனை (கூஉ) க்கழத்தெண்ணம் நீயுண்
தச (கூ) செப்புதலையமைந்தேன அதுகேட்கிச சினவாதிமோ (கூச), ஸ்னையிற் படுபு
ள்ளோப்பி (கூசு) வருகியறென நீ பாகவிகைகயினலே (கூக) யாங்கரும்போய இ
தனமேர்க (சுக) கிளிகழமரபினவற்றை வாங்க ஓட்டிக (சசு) கொணுமப (கூ)
பொழிந்தென (கூக) நெடுங்கோட்டிழிதருந தெண்ணீ (கூசு) ரருவி (கூஉ) யாடிப்
(கூசு) பாயசனைகுடைவுழிப் (கூசு) பாயம்பாடிக (கூசு) கூர்தலைப்பிழிவனநதுவரிச
(கூ) சிவந்தகண்ணேமாய (கூக) மலிவனமறுகிப் (கூசு) பரேரம் புழுகுடனே (கூசு)
காந்தள (கூஉ) முகலியவற்றையும் பிறவற்றையும் (கூசு) பாறையிலேருவ்ததுத (கூசு)
தெளவினி பயிறறி(கூ)ஒடபியும்(கூக)தழைத்தது உடுத்தக(கூஉ)கோதையை(கூக)
முசகியிலேகட்டிச (கூசு) செயல்த (கூக) தண்ணிலேலே யிருந்தனமாக (கூசு),
குன்றுகெழுநாடணிய எம்பெருவிறல் (கூக) அணிபெற்றவந்து (கூக) இனையீ, இற
ந்த (கூசு) கெடுதியுமுடையென்னதன்ன, அதனெனா (கூசு) சொல்லேமாதலிற்
கலங்கி (கூசு) மெல்லியலா சொல்லுமடழியோவ்வனசொல்லி (கூசு)ஒசகி (கூசு)
அவித்துச (கூக) சொல்லறபாணிசினறனனாக (கூசு), வேழம் எதிர்தருகையினாலே
(கூசு) விரைந்தவறபொருந்தி (கூசு) நடுங்காநிறகப் (கூசு) பகழியைவாங்கி (கூசு)
அணிமுகத் தழுததலின் (கூக) அதுபுறங்கொடுத்தின் (கூசு) கலுழிபாயதலின்
(கூசு) வாழையினடுங்கினமாக, அதகண்ணி பெருந்தகை (கூக) எடுத்து அஞ்சலோ
மபெனசசொல்லி (கூசு) நீயி நீனைந்து (கூசு) என முகரோக்கி நககன்ன (கூசு),
அவவழி தாணுமுட்கும் அடைந்தருகையினாலே (கூசு) இடையீங்கவும் விடாறைய
(கூசு) அநநில (கூசு) முயங்கலின், அவவழி (கூசு) யிவ்வொத்ததன்மை யுள்ளின
னாய அதனையுட்கொண்டு (உசு) விருந்தனனெடுஞ்சிய மிச்சிலே (உசு) நீயிகையினு

லே யானுண்டலும் புரைவதென்று சொல்லித் (௨௦௭) தேற்றிப் (௨௦௮) பெருந்தகை (௨௦௯) கடவுளும் வாழத்திக கைதொழுது (௨௧௦) வாஞ்சினம்வாய்மையிற நேற்றித் (௨௧௧) தெண்ணீரகுடித்தலின் நெஞ்சமாநது (௨௧௨) சோலையிலே (௨௧௩) களிறுதருபுணர்ச்சியைக் (௨௧௪) கழிப்பி (௨௧௫) மணழிலம் மறைகையினுலே (௨௧௬) மாலைதன்னுதல கண்டு (௨௧௭) இலங்குழையீர், கலங்கலோமபுமினென (௨௧௮) ஈரநன்மொழிகூறி (௨௧௯) எம்மொடுவந்து (௨௨௦) உணதுறைநிறுத்துப் பெயாநதனை, உதறகொண்டு (௨௨௧) என்றும் (௨௨௨) இரவிலவருமாலையன், வருந்தோறுப் (௨௨௩) கடுகினும் குரைப்பினும் (௨௨௪) துயிலெழினும் வெளிப்படினும் (௨௨௫) இன்றுயில(௨௨௬)பெருமற போவன, அதுவேயனறிப் பெயரினும் முனியலுறான(௨௨௭) இகந்தன்றுமில்ன் (௨௨௮), என்றும் (௨௨௯) தீர்தன்றுமிலாதவன (௨௩௦) மாயவரவ்னியல்புநினைநது தேறுகையினுலே(௨௩௧) இவள்கலுழும் (௨௩௨), அங்நனம் அபுகின்றதற்குமேலே அவாவருகின்ற (௨௩௩) குழும்லைவிடாகம் (௨௩௪) வீழும்ம (௨௩௫) உடையவென (௨௩௬)நின்றுநதோறும் (௨௩௭) சாஅய (௨௩௮) உரைப்பக் (௨௩௯) கலங்காநிற்கும் (௨௪௦), இதுகாண நலவினை நிகழந்தவண்ணமென்றொளவ்னெழுமிகக்

ஆரியவரசன்பிரசத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் கபிலர்பாடிய குறிஞ்சிப்பாடிந்த மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கியார் செய்தவுரை முற்றிற்று

வெண்பா

க நினகுறற மிலலை நிராகொடியும் பண்புடைய
 னெனகுறறம யானு முணர்க்கிலை பொனகுற
 றருவி கொழிககு மணிமலை நாடன
 நெரியுங்காற நீய திலை

௨ ஆறறலசால் கேளவி யறம்பொரு ளினபததைப்
 போறறிப் புனைநது பொருளிறதே - தேற்ற
 மறையேரா மணமெட்டி னைநசா மணகதிற
 குறையக குறிஞ்சிக குணம்

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை.

- வசையிலபுகழ் வயங்குவெணமீன்
 றிசைதிரிந்து தெற்கேகினுந்
 தறபாடிய தனியுணவிற
 புட்டேமபப புயன்மாறி
- ௫ வான்பொயபபினுந் தான்பொயயா
 மலைத்தலைய கடற்காவிரி
 புனலபரநது பொன்கொழிகும
 விளைவறா வியனகழனிக
 கார்க்கரும்பின் கமழாலைத்
- ௧௦ தீததெறுவிற் கவின்வாடி
 நீர்ச்செறுவி னீணையதற
 பூச்சாமபும் புலத்தாங்கட்
 காயசசெந்நெற கதிராருநதி
 மோட்டெருமை முழுக்குழவி
- ௧௫ கூட்டுநிழற் றுயிலவதியுங்
 கோட்டெங்கிற் குலைவாழைக்
 காய்க்கமுகிற கமழ்மஞ்ச
 ளினமாவி னிணர்ப்பெண்ணை
 முதறசேம்பின் முளையிஞ்சி
- ௨௦ யகனகா வியன்முறறத்துச
 சுடர்நுதன் மடநோக்கி
 னேரிழை மகளி ருணங்குணைக் கவருங்
 கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
 பொற்காற் புதலவர் புரவியின் றுருட்டு
- ௨௫ முககாற் சிறுதோ முன்வழி விலக்கும்
 விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யுறியாக்
 கொழுமபலகுடிச செழுமபாககததுக்
 குறுமபல்லூர் நெடுஞ்சோனாட்டு
 வெள்ளையுப்பின் கொள்ளைசாற்றி
- ௩௦ நெல்லொடு வந்த வலவாய்ப் பஃறி
 பணைநிலைப் புரவியி னணைமுதற் பிணிக்குங்

- கழிசூழ்ப்படப்பைக் கவியாணர்ப
பொழிற்புறவிற் பூந்தண்டலை
மழைநீங்கிய மாவிசும்பின்
- ௩௩ மதிசோந்த மகவெண்மீ
னுருகெழுதிற் லுயர்கோட்டதது
முருகமாபூ முரண்கிடக்கை
வரியணிசுடா வான்பொய்கை
யிருகாமத் திணையேரிப்
- ௪0 புலிப்பொறிப் பேராக்கதவிற்
றிருத்துஞ்சந் தின்காப்பிற
புகழ்நிலைய மொழிவளர
வறநிலைய வகனட்டிற்
சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி
- ௪௩ யாறுபோலப் பார்தொழுகி
யேறுபொரச சேறுகித்
தேரோடத் துகள்கெழுமி
நீறாடிய கன்றுபோல
வேறுபட்ட விணையோவதது
- ௫0 வெண்கோயின் மாகுட்டுந்
தண்கேணித் தகைமுற்றததுப்
பகட்டெருத்தின் பலசாலைத்
தவப்பள்ளித் தாழ்காவி
னவிசடை முனிவ ரங்கி வேட்கு
- ௫௩ மாவுதி நறுமபுகை முனைஇக் குயிறம்
மாயிரும் பெடையோ டிரியல போகிப்
பூதங் காக்கும் புகலருங் கடிநகர்த்
தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கு
முதுமரத்த முரண்களரி
- ௬0 வரிமண லகன்றிட்டை
யிருங்கினை யினனெனக்கற
கருந்தொழிற் கவிமாக்கள்
கடலிறவின் சூடுதின்றும
வயலாமைப் புழுக்குண்டும
- ௬௩ வறளடம்பின் மலர்மலைந்தும்
புனலாம்பற் பூச்சுடியு
நீனிற விசும்பின் வலனோபு திரிதரு
நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

- மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்
 ௭0 ஷையினுங் கலத்தினு மெய்யுறத் தீண்டிப்
 பெருஞ்சினத்தாற் புறக்கொடாஅ
 திருஞ்செருவி னிகன்மொய்ப்பினோ
 கல்லெறியுங் கவண்வெரீஇப்
 புள்ளிரியும் புகர்ப்போந்தைப்
 ௭௫ பறழ்ப்பன்றிப் பல்கோழி
 யுறைக்கணற்றுப் புறச்சேரி
 மேழகத தகரொடு சிவல்வினோ யாடக
 கிடுகுநிரைத் தெஃகன்றி
 நடுகல்வி னரண்போல
 ௮0 நெடுந்தூண்டிலிற காழ்சோததிய
 குறுங்குரைக் குடிநாப்ப
 ணிலவடைநத விருள்போல
 வலையுணங்கு மணல்முன்றில
 வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்நத
 ௮௫ வெண்கூ தாளத்தூத் தண்பூங் கோதையர்
 சினைச்சுறவின் கோடுநட்டு
 மனைச்சோததிய வல்லணங்கினுன
 மடறருழை மலாமலைந் தும
 பிணாபபெண்ணைப் பிழிமாநதியும
 ௯0 புன்றலை யிரும்பரதவா
 பைந்தழைமா மகளிரொடு
 பாயிரும பனிககடல வேட்டஞ் செலலா
 துவவுமடிந் துண்டாடியும
 புலவுமணற் பூங்கானன்
 ௯௫ மாமலை யணைந்த கொண்மூப போலவுந்
 தாயமுலை தழுவின குழவி போலவுந்
 தேறுநீர்ப் புணரியொடு யாறுதலை மணக்கு
 மலியோத்தத் தொலிகூடற்
 றீதுநீங்கக் கடலாடியு
 ௧00 மாசுபோகப் புனல்படிந்து
 மலவ னாட்டியு முரவுத்திரை யுழக்கியும
 பாவை சூழ்ந்தும் பல்பொறி மருண்டு
 மகலாக் காதலொடு பகல்வினோ யாடிப்
 பெறற்கருந் தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும்
 ௧0௫ பொய்யா மாபிற் பூமலி பெருந்துறைத்

துணைப்புணர்ந்த, மடமங்கையர்

பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து

மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து

மைந்தர் கண்ணி மகளிர் சூடவு

கக0 மகளிர் கோதை மைந்தர் மலையவு

நெடுங்கான் மாடத் தொள்ளெரி நோகுகி

கொடுத்திமிற பரதவா சூருஉசசுட டொண்ணவும்

பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும்

வெண்ணிலவின் பயன்றுய்த்துங்

ககரு கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்

மாஅகாவிரி மணங்கூட்டுந்

தூஉவெக்கர்த துயின்மடிந்து

வாலினர் மடற்றாழை

வேலாழி வியன்றெருவி

கஉ0 னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந்

தொலவிசைத் தொழின்மாக்கன்

காய்சினதத கதிர்ச்செலவன்

தேர்பூண்ட மாஅபோல

வைகறொறு மசைவின்றி

கஉரு யுல்குசெயக் குறைபடாது

வான்முகநதநீர் மலைப்பொழியவு

மலைப்பொழிந்தநீர் கடறபரப்பவு

மாரி பெய்யும் பருவம போல

நீரினின்று நிலத்தேறவு

கஉ0 நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு

மளந்தறியாப் பலபண்டம்

வரம்மறியாமை வந்தீண்டி

யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்

வலியுடை வலலணங்கினேன்

கஉரு புலிபொறித்துப் புறம்போககி

மதிநிறைந்த மலிபண்டம்

பொதிமுடைப போரேறி

மழையாடு சிமய மால்வரைக் கவாஅன்

வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக்

கச0 கூருகிர் ஞுமலிக் கொடுத்தா ளேற்றை

யேழகத் தகரோடுகளு முன்றிற்

குறுந்தொடை நெடும்படிக்காற

- கொடுத்திண்ணைப் பஹைகைப்பிற்
புழைவாயிற போகிடைகழி
கசடு மழைதோயு முயாமாடத்துச
சேவடிச செறிகுறங்குற
பாசிழைப் பகட்டல்குற
தூசடைத் துகிாமேனி
மயிலியன் மாணைக்கிற்
கரு0 கிளிமழலை மெனசாயலோர்
வளிதுழையும் வாய்பொருந்தி
யோங்குவரை மருங்கி னுண்டா துறைக்குங்
காந்தளந் துடுப்பிற கவிஞலை யன்ன
செறிதொடி முனகை கூப்பிச செவ்வேள்
கருடு வெறியாடு மகளிரொடு செறியத் தாஅயக்
குழலகவ யாழ்முரல்
முழவதிர முரசியமப
விழவரு வியலாவணத்து
மையறு சிறப்பிற நெய்வஞ் சோத்திய
கசு0 மலரணி வாயிற் பலாதொழு கொடியும்
வருபுன நந்த வெண்மணற் கான்யாற
அருகெழு கரும்பி னெண்பூப் போலக்
கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்
தாழுடைத் தண்பணியத்து
கசுடு வாலரிசிப் பவிசிதறிப்
பாருகுத்த பசுமெழுக்கிற்
காமூன்றிய கவிக்கிகின்
மேலூன்றிய துகிறகொடியும்
பலகேள்வித் துறைபோகிய
கஎ0 தொல்லாணை நல்லாசிரிய
ருறழ்குறித் தெடுந்த வருகெழு கொடியும்
வெளிவிளக்குங் களிற்றுபோலத்
திம்புகார்த் திரைமுன்றுறைத்
தூங்குநாவாய துவனறிருகை
கஎடு மிசைக்கூம்பி னசைக்கொடியு
மீன்றடிந்து விடக்கறுத்
தூன்பொரிக்கு மொலிமுன்றின்
மணற்குவைஇ மலாசிதறிப்
பலர்புகுமனைப் பவிப்புதவி

- கஅ0 னறவுநொடைக கொடியோடு
பிறபிறவு நனிவிரைஇப்
பல்வே றுருவிற் பதாகை நீழற்
செல்கதிர் துழையாச் செழுநகர் வரைப்பிற்
செல்லா நல்விசை யமரர் காப்பி
- கஅரு னீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்
காவின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங்
குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந்
தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங்
- கக0 கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனு
மீழத துணவுங் காழகத தாக்கமு
மரியவும் பெரியவு * நெளிய வீண்டி
வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி
னீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலு
- ககரு மேமாப்ப வினிதுதுஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணுது
வலைஞர்முன்றின் மீன்பிறழவும்
வலைஞர்குரமபை மாவீண்டவுங்
கொலைகடிந்துங் களவுநீர்க்கியு
- உ00 மமரர்ப் பேணியு மாவுதி யருத்தியு
நல்லாடுகி பகடோம்பியு
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுததும
பண்ணிய முட்டாத தண்ணிழல வாழ்க்கைக்
- உ0ரு கொடுமேழி நசையுழுவர்
நெடு துகத்துப் பகல்பேரல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோ
வடுவஞ்சி வாயமொழிநது
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக
- உக0 கொள்வதுஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதுஉங் குறைபடாத
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசுந்
தொலகொண்டித துவன்றிருக்கைப்
பல்லாயமொடு பதிபழகி
வேறுவே றுயர்ந்த முதுவா யொக்கற
- உகரு சாறயர் மூதூர் சென்றுதொக் காங்கு

மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேளத்துப்
புலம்பெயர் மாககள் கலந்தினி துறையு
முட்டாச சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்
வாரிருங் கூந்தல வயங்கிழை யொழிய

௨௨௦ வாரேன் வாழிய நெஞ்சே கூருகிர்க்
கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளர்ந்தாங்குப்
பிறர் பிணியகத திருநது பீடுகாழ் முற்றி
யருங்கரை கணியக குத்திக குழிகொன்று
பெருங்கை யானை பிடிபுக் தாவரு

௨௨௫ துண்ணிதி னுணர நாடி நண்ணா
செறிவுடைந தின்காப பேறி வளாகழிந
துருகெழு தாய மூழி நெய்திப
பெற்றவை மகிழ்தல செயயான் செறறோ
கடியரண் டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின்

௨௩௦ முடியுடைக கருந்தலை புரட்டு முன்ற
ளுகிருடை யடிய வேங்குகெழில் யானை
வடிமணிப புரவியொடு வயவா வீழ்ப
பெருநல வானத்துப் பருநதுலாய நடப்பக்
தூறிவர் துறுகற் போலப்போர வேட்டு

௨௩௫ வேறுபல் பூனையொடு நுழிநை சூடிப்
பேய்க்குத் ணன்ன பிளிறுகடி முடிச
மாக்க ணகலறை யதிர்வன முழங்க
முனைகெடச சென்று முன்சம முருக்கிந்
தலைதவச் சென்று தண்பனை யெடுப்பி

௨௪௦ வெண்பூக் கரும்பொடு செநநெ னீடி
மாயிதழ்க் குவனையொடு நெய்தலு மயங்கிக்
கராஅங் கவித்த கண்ணகன் பொய்கைக
கொழுங்காற புதவமொடு செருந்தி நீடிச
செறுவும வானியு மயங்கி நீரற்

௨௪௫ றறுகோட் டிசலையொடு மால்பினை யுளவுந
கொண்டி மகளி ருண்டுறை மூழ்கி
யந்தி மாட்டிய நந்தா விளக்கின
மலரணி மெழுகக மேறிப் பலாதொழ
வம்பலர் சேக்குங் கருதுடைப் பொதியிற

௨௫௦ பருநிலை நெடுந்து நெலகத தீண்டிப்
பெருநல் யானையொடு பிடிபுணர்ந துறையவு
மருவினை நறும்பூந தூஉயத தெருவின்

- முதுவாய்க் கோடியர் முழுவோடு புணர்ந்த
திரிபுரி நரம்பின் நீந்தோடையோர்க்கும
உருடு பெருவிழாக் கழிந்த பேளமுதிர் மன்றத்துச்
சிறுபூ நெருஞ்சியோ டறுகை பம்பி
யழலவா யோரி யஞ்சுவாக் கதாப்பவு
மழுதூற கூகையோ டாண்டலை விளிப்பவுங்
கணங்கொள் கூளியோடு கதுப்பிசூத தசைஇப்
உசு0 பிணந்தின் யாககைப் பேயமக டுவன்றவுங்
கொடுங்கான மாடத்து நெடுங்கடைத் துவனறி
விருந்துண் டானுப் பெருஞ்சோற் றட்டி
லொண்சுவா நலவி லுயாதீணை யிருந்து
பைங்கிளி மிழற்றும பாலா செழுநகாத
உசுரு தொடுதோ லடியா துடிபடக் குழீஇக்
கொடுவி லெயினா கொள்ளை யுண்ட
வுணவில் வறுங்கூட் டுள்ளகத் திருந்து
வளைவாய்க் கூகை நன்பகற் குழறவு
மருங்கடி வரைப்பி னூராகவி னழியப்
உஎ0 பெருமபாழ் செயது மமையான் மருங்கற்
மலையகழ்க் குவனே கடறாக் குவனே
வான்வீழ்க் குவனே வளிமாற் றுவனெனத்
தான்முன்னிய துறைபோகவிற்
பல்லொளியா பணிபொடுங்கத்
உஎரு தொல்லருவாளா தொழிலகேட்ப
வடவா வாடக் குடவா கூம்பத்
தென்னவன் றிறலகெடச் சீறி மனனா
மன்னெயில கதுவு மதனுடை நோன்றான்
மாத்தானை மறமொயம்பிற
உஅ0 செங்கண்ணை செயிததுநோக்கிப்
புன்பொதுவர் வழிபொன்ற
விருங்கோவேண் மருங்குசாயக்
காடுகொன்று நாடாகக்க
குளந்தொட்டு வளமபெருக்கிப்
உஅரு பிறங்குநிலை மாடத் துறந்தை போக்கிக்
கோயிலொடு குடிநீஇ
வாயிலொடு * புழையமைத்து
ஞாயிற்றொறும புதைநீஇப்

பொருவேமெனப் பெயாகொடுத
 உ௯0 தொருவேமெனப் புறக்கொடாது
 திருநிலையு பெருமன்னெயின்
 மின்னென யெறிப்பத தமமொளி முழுங்கி
 விசிபிணி முழுவின் வேந்தா சூடிய
 பசுமணி பொருத பரோரெழுந்த கழற்காற
 உ௯௫ பொற்றொடிப் புதலவ ரோடி யாடவு
 முற்றிழை மகளிர முகிழமுலை திளைப்பவுளு
 செஞ்சாநது சிதைந்த மாபி நெண்பூ
 ணரிமா வன்ன வணங்குடைத் துப்பிற
 றிருமா வளவன் றெவ்வாக கோகுகிய
 ௩00 வேலினும வெயய கானமவன்
 கோலினுந தண்ணிய தடமென றேனே.

இதன்பொருள்.

இது பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாலைத்திணையாகலின், இதற்குப் பட்டினப்பாலையென்று பெயாகூறினா பாலையாவது பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமும் கூறுவது இப்பாட்டு, * வேற்றுநாட்டகலவயின் விழுமத்துத் தலைவன் செவவழங்குக கூறியது. இது, முதலுங்கருவுங்கூறுது உரிப்பொருளே சிறப்பக் கூறியது.

வசை இல புகழ்—குற்றங்கூறுதலில்லாத புகழையுடைய காவிரி (சு) யென்க. வயங்கு வெண்மீன் திசை திரிந்து டெற்கு ஏகினும்—† வின்வருகின்ற வெள்ளி யாகியமீன் தான் நிறற்றருரிய வடதிசையினிலலாமல தென்றிசைக்கண்ணே போகினும்,

இதனால் பெய்யுமபருவத்துப் பெயயாமைக்குக் காரணங்கூறினா

[தற்பாடிய தளியுணவிற், புட்டேமபப் புயன்மாரி, வானபொய்ப்பினும்.] தளி உணவின் தற்பாடிய புள தேம்பப் புயல் மாரி வான் பொய்ப்பினும்—துளி உணவாகையினாலே தன்னைப்பாடிய வானம்பாடி புலரும்படி மழையைப்பெய்தலைத்தவிரந்து மேகம்பொய்த்து வறக்காலமாயினும்,

தான் பொய்யா மலைத் தலைய கடற காவிரி—தான் பொய்யாமற் காலந்தோறும் வருகின்ற குடகமலையிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தேசெலகின்ற காவிரி,

கடல் - கணவன்

புனல் பரந்து பொன் கொழிக்கும்—நீர்பரந்து கரையிலே பொன்னைப்போகடும் சோழநாடு (உஅ),

விளைவு அறு வியன கழனி — விளைதற்றொழிந்த்மாறாத அகற்சியையுடைய கழனியிடத்தில,

காக கரும்பின் கமழ ஆலைத் தீத தெறுவற் கவின வாடி நீர்ச செறுவின் நீள் நெய்தற் பூச் சாம்பும் புலத்து ஆங்கண்—பசிய கரும்பின் கமழும்பாகை யடுகின்ற

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், டு.

† “அவங்குத்திக கனலி நால்வயிற் றேன்றினு, மிலங்குகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினு, மந்தண் காவிரி வந்து” என்றார் புறப்பாட்டிலும், ௩௫

கொட்டிலில் நெருப்பிற்புகை சுடுகையினாலே அழகுசெட்டு நீளையுடைத்தாகிய செய்
யின்கணின்ற நீண்ட நெய்தற்பூ வாடும் நிலத்தையுடைய வயலிடத்துக் குறும்பல்
வூர் (உஅ),

காய்ச் செந்நெற கதிர் அருங்கி மோடு எருமை முழுக்குழவ் கூட்டு நிழல் துயில்
வதியும்—காய்த்த செந்நெறகதிராத்தின்று வயிறையுடைய எருமையின்ற முற்
பட்டகன்றுகள நெடுங்கூட்டினுடைய நிழலிலே உறக்கத்தைக்கொள்ளுங் குறும்பல்
வூர் (உஅ),

கோள தெங்கின்—குலைகளையுடைய தெங்கினையும்,
குலை வாழை—குலைகளையுடைய வாழையினையும்,
காயக கமுகின்—காயையுடைய கமுகினையும்,
கமழ மஞ்சள்—மணநாறும் மஞ்சளினையும்,
இனம் மாவின்—இனமான மாமரங்களினையும்,
இணாப பெண்ணை—குலைகளையுடைய பனையினையும்,
முதற சேம்பின்—அடிபாரந்த சேம்பினையும்,

முனை இஞ்சி—முனையினையுடைய இஞ்சியினையுமுடைய வினைவறையனகழனி
(அ) யெனமுன்னேகூட்டுக

[அகனகர் வியன்முறத்ததுச, சுடாதுதன மடநோக்கி, னேனிறழ மகளி ருணங்
குணக் கவருங், கோழி யெறிந்த கொடுங்காற கணங்குழை, பொற்காற புதல்வா புரவியின்
றுருட்டி, முக்காற சிறுதோ முனவழி விலக்கும]

சுடர் துதல் மடநோக்கின் நோ இழை மகளிர் உணங்கு உணக கவரும் கோழி
எறிந்த கொடுங்கால் கனம் குழை—ஒளியையுடையதுதலினையும் மடப்பம்பொருந்
தினநோக்கினையும் பொருந்தின பூணியையுமுடையமகளிர் உலருகின்ற நெல்லை
தின்னுங் கோழியைப்பெறிந்த வளைந்த இடத்தையுடைய பொன்னாறசெய்த மகரக்
குழை,

பொன் கால புதலவர் புரவியினது உருட்டும் முக்கால சிறுதோ முனவழி
விலக்கும அகல் நகா வியன் முற்றத்தது—பூணணிந்த தாளினையுடைய சிறு குதிரை
பூட்டாமற கையாலுருட்டும் மூன்றுநாளையையுடைய சிறுதேரினது வழியின்முன்பை
விலக்கும செலவமகன்ற மனைவினது அகன்ற முற்றத்தையுடைய குறும்பல்லூ(உஅ)
பொன்க

[விலங்குபகை யல்லது கலங்குபகை யறியாக, கொழுமபலருடிச செழுமபாக
கத்து]

இஃது, இருஞ்செருவின் (எஉ) விலங்குபகையல்லது கலங்குபகையறியாப பாக
கமென மேலேகூட்டிற்றது.

குறு பல் ஊர் நெடு சோனாட்டு—ஒன்றாகொன்று அண்ணிதாய்ப் பலவாகிய
ஊர்களையுடைய பெரியசோழநாட்டில்,

சோழநாடுன்பது சோனாட்டு என மருஉ முடிபு.

சோழநாட்டுப்பட்டில (உஅ) மென்க.

வெள்ளை உப்பினது கொள்ளை சாற்றி நெல்லொடு வந்த வல வாய்ப் பணி—வெ
ள்ளிதாகிய உப்பினது விலையைச்சொல்லி விறந் நெல்லைக்கொணடுவாத வலிய இடத்
தையுடைய படகை,

பஃதி - ஓடமுமாம்

பண்ண நிலைப் புரவியின் அணை முதற் பிணிகடும் கழி சூழ் படப்பை—பந்தியிலே நிறறலையுடைய குதிகாளைப்பிணிக்குமாறுபோலே சார்ந்த தழிகளிலேபிணிக்கும் கழி சூழ்ந்த பக்கத்தினையும்,

அணைமுதல் - அணையிடத்துத் தழியுமாம் படப்பை - தோட்டமுமாம்.

கலி யாணாப் பொழிற் புறவீற் பூந்தண்டலை—மனச்செருச்செழுதற்குக் காரணமான புதுவருவாயினையுடைய தோப்புக்களுகுப புறம்பாகிய பூஞ்சோலைகளையும்,

[மழைநீங்கிய மால்சுமபின், மதிசோந்த மகவெணமீ, னுருகெழுதிற் லுயர் கோட்டத்து, முருகமாபூ முரண்கிடக்கை, வரியணிகடா வான்பொய்கை:]

மழை நீங்கிய மா ல்சுமபின் மதி சோந்த மகவெணமீன் உரு கெழு திறல் உயர் கோட்டத்து வான் பொய்கை—மழைமாசுநீங்கின பெரிய ஆகாயத்திடத்து மதியைச் சேர்ந்த மகமாகிய வெள்ளியமீனினை வடிவுபொருந்நின வலியையுடைய உயர்ந்த ஈனையையுடைய நன்றாகிய பொய்கைகளையும்,

மதியும் மீனும் பொய்கைகளும் கனாகரும் உவமிக்கும்பொருள்

இனி உயர்கோட்டத்தை, எல்லாரும் மதியைச்சேர்ந்த மகவெணமீனைப்பார்க்கை ககிடமாகிய கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையுமென எண்ணுதலுமாம்

இனிப் பொய்கைக்களாயிலே கோயிலாக்கிக் கோயிலும் பொய்கையும் மதிசேர்ந்த மகவெணமீன்போன்றவென்றுமாம்.

முருகு அமா பூ முரண கிடக்கை வரி அணி சுடாப் பொய்கை—மணம்பொருந்நின பூ நிறத்தாற் றமமுள் மாறுபட்டபரப்பாலே பலநிறமணிநத ஒளியினையுடைய பொய்கை,

இரு காமத்து இணை ஏரி—இமமையிலும் மறுமையிலுமுண்டாகிய காமவின்பத் தினைக்கொடுத்தருகிய இணைநத ஏரிகளையும்,

அது, *“சேரமகுண்டஞ் சூரிய குண்டத் துறைமூழ்கிக் - காமவேன கோட்டந் தொழுதார கணவரொடுந் - தாமின புதுவ ருலகத்துத் தையலார - போகஞ்செய் பூமியினும் போயப்பிறப்பா” எனறதனுமுணராக.

இனி வளகாமரோரி வணிகாமரோரி யென்றும், சங்கிராமகாமம் வணிக்கிராமகாமமென்றுமுறைபப

புலிப் பொறிப் போக காவின் திருத் தஞ்சும் தின் காப்பின் — புலியாகிய அடையாளத்தினையும் பலகைகள் தம்மிற்சேருதலையுடைய கதவீனையுமுடைய திரு மகடங்கும் கிணனிய மகிலினையும்,

[புகழ்நிலையு மொழிவளர, வறநிலையு வகனட்டிற், சோறுவாக்கிய கொழுந் கஞ்சி, யாறுபோலப் பரந்தொழுகி, யேறுபொரச் சேருகித், தேரோடத் துள்கெழுமி, நீருடிய களிறுபோல, வேறுபட்ட வினையோவதது, வெண்கோயின் மாசூட்டும்.]

சோறு வாக்கிய கொழுநகஞ்சி யாறு போலப் பரந்து ஒழுகி—சோற்றைவடித் தொழுக்கிய கஞ்சி யாறுகள்போலே எங்கும்பரந்தொழுகி,

ஏறு பொரச் சேருகி—இடபங்கள் தம்மிற்பொருகையினாலே பின்பு சேரூய்,

தேர் ஓடத் துகள் கெழுமி—பலதேர்களும் ஓடுகையினாலே துளியாய்ப்பொருந்தி,

* சிலப்பதிகாரம், புகாரீகாண்டம், களுத்திறமுறைத்தகாதை.

வேறு பட்ட வினை ஓவதது வெண் கோயில்—வேறுபட்ட தொழில்களையுடைய சித்திரங்களையுடைய வெள்ளிய கோயில்களை,

நீறு ஆடிய சளிற் போல மாசு ஊட்டும்—புழுதியைமேலேபூசிக்கொண்ட யாணையைப்போல அழுக்கேற்பண்ணும்,

கஞ்சி ஒழுக்கிச் சேறாகக் கெழுமிக் கோயிலை மாசூட்டுதற்குக்காரணமாகிய அட்டிலெனக்கூட்டுக

புகழ் நிலையு மொழி வளர அறம் நிலையு அகன் அட்டில்—இம்மைக்குப் புகழ் நிலைபெற்றசொல் எங்கும்பரவாநிறக மறுமைக்கு அறநிலைபெற்ற அகன் அட்டில்,

இருமையினும் பெறும் பயனுண்டாகச் சோறிடும் சாலையென்றவாறு.

தண் கேணித் தகை முற்றத்தப பகடு எருத்தின் பல சாலை—குளிர்ந்த சிறிய குளங்களை உள்ளேயடக்கின முற்றத்தினையுடைய பெரிய எருத்திற்கு வைக்கோலிடும் பலசாலையினையும்,

தவப் பள்ளி—தவஞ்செய்யும் அமணபள்ளி பௌத்தப்பள்ளிகளையும்,

[தாழ்காலி, னவீர்சடை முனிவ ரங்கி வேட்கு, மாவுகி நறும்புகை முனைஇக் குயிறம், மாயிரும பெடையோ டிரியல டோகிப், பூதவ காக்கும புகலருக கடிநகர்த், தூதுணம் புறவொடு துச்சிற சேக்கும்]

அவீர் சடை முனிவா அங்கி வேட்கும் ஆவதி நறும புகை முனைஇக் குயில் தம மா இரு பெடையோடு இரியல போக—விளங்குகின்ற சடையினையுடைய இருடிகள் தீயின்கண்ணே வேட்டலைச்செய்யும் நெய்முதலியவற்றின் நரியபுகையைவெறுத்துக் குயில்கள் தம்முடைய கருமையையும் பெருமையையுமுடைய பேடைகளுடனே கெடுத்தையுடையவாய் நீங்கிப்போய்,

பூதம் காக்கும் புகல் அரு கடி நகாத தூது உண அம புறவொடு துச்சில் சேக்கும் தாழ் காவின்—பூதவகன் வாசலிலேகாததிருக்கும்புகற்கரிய அசசத்தையுடைய காளி கோட்டத்திடத்திற் கல்லைத்தின்னும் அழகிய புறவுகளுடனே குடியிருப்பாகத்தவகும இளமரக்காவினையும்,

முனிவரைத் தன்னிடத்தேகொண்டிருத்தலிற் காக காரணமாயிற்று.

[முதுமரத்த முரண்களரி, வரிமண லகனறிட்டை, யிருங்களை யினனொககற், கருந்தொழிற் கலிமாககள், கடலிறவின் சூடுதினாலும், வயலாமைப் புழுக்குண்டும். வறளடம்பின் மலாமலைந்தும், புனலாமபற்பூசுசூடிய, நீனிற் விசுமிபின் லைனேர்பு திரிதரு, நாணமீன் விராய் கோண்மீன் போல, மலர்தலை மன்றத்தப பலருடன குழிஇக,கையினுவ கலத்தினு மெய்யுறத் தீனடிப்,பெருஞ்சினத்தார் புறக்கொடாஅ, திருஞ்செருய் னிகன்மொயம்பினோர், கல்லெறியுவ கவணவெரீஇப், புள்ளிரியும் புகாப்போந்தைப், பறழ்ப்பன்றிப் பலகோழி, யுறைசகிணற்றுப் புறச்சேரி, மேழகத் தக ரொடு சிவல்வினை யாட்]

புகாப் போந்தைப் புற வெரீஇ இரியும் கல் எறியும் கவண—நிறத்தையுடைய பனையிலிருக்கும் பறவைகளுக்கி கெட்டுப்போதற்குக்காரணமான கல்லையெறியுந் கவணையுடைய கலிமாககள் (சுட) எனமுன்னேகூட்டுக.

இன்ன ஒக்கல் கருந்தொழிற் கலி மாககள்—ஒரினச்சுற்றத்தினையும் வலியதொழிலையுமுடைய செருக்கின பரதவாபின்னாகள்,

கடலிறவு இன் குடி தின்றும் — கடலிறுக்களின் இனிய சுடப்பட்ட தனைத்தி
ன்றும்,

வயல ஆமைப புழுகு உண்டும் — வயலில ஆமையைப் புழுக்கின இறைச்சி
யைத்தின்றும்,

வறள் அடம்பின் மலா மலைநதும்—மணவிலேபடாந்த அடப்பம்பூவைத் தலையி
லேகட்டியும்,

புனல் ஆம்பல பூச சூடியும்—நீரினின்ற ஆம்பற்பூவைப் பறித்துச்சூடியும்,

நீல நிற விசும்பின வலன ஏபு திரிதரு நாள் மீன விராய கோள மீன போல—
நீலநிறத்தையுடைய ஆகாயத்தே வலமாகவெழுந்துதிரியும் நாளகளாகிய மீன்களோ
டேகலந்த கோளகளாகிய மீன்கள்போல,

மலா தலை மனறத்து மேழகத் தகரொடு சிவல விளையாடப் பலா உடன குழிஇ—
அகன்ற இடத்தையுடைய மன்றிலே மேழக்கிடாயோடே சிவலையுங்கொண்டு பொ
ருவித்து விளையாடுமபடி பலரும் சேரத்திரண்டு,

மாக்கள தின்றும் உண்டும் மலைநதும் சூடியும் விளையாடும்படி மீன்போற குழிஇ
யென்க.

இகல் மொயம்பினோ பெருஞ்சினத்தால வரி மணல அகன திட்டை இருங்கி
ளை முது மரத்த முரண் களரி புறக்கொடாது கையினும் கலத்தினும் மெய் உறத் தீ
ண்டி இருஞ்செருவின் விலங்கு பகை அலலது (உசு) கொழு பல குடி (உஎ) கலங்கு
பகை அறியாச (உசு) செழுமபாக்கத்தது (உஎ)—அவநனம்பொருவித்தலிற்றோன்றும்
மாறுபாடுசெய்யும் வலியினையுடையராய ஆண்டுப்பிறந்த பெரியசினத்தாலே அறவி
னையுடைத்தாகிய மணலினையுடைய அகன்றமேட்டில பெரிய கிளைத்தலையுடைய ப
ழையமரத்தையுடையவாகிய பொருதற்குச்சமைந்த போக்களத்தேசென்று முதகு
கொடாமற் கையாற்றுகியும் படைக்கலங்களாலே வெட்டியும் ஒருவர்மெய்யோடு
ஒருவாமெய் உறும்படி கலந்துபொரும பெரியபோலா விலங்குகின்ற பகையல்லது
செருக்கினையுடைய பலகுடி கலங்கி எழுந்திருத்தற்குக் காரணமானபகையை அறி
யாத பாக்கங்களையும்,

பாக்கம் - கடற்களையிலூராகள

பறழ்ப் பன்றிப் பல் கோழி உறைக கின்றறுப் புறச்சேரி—குட்டிகளையுடைய
பன்றிகளையும் பலசாதியாகிய கோழிகளையும் உறைவைத்த கிணறுகளையுமுடைய இ
ழிகுலத்தோ ரிருக்குந்தெருவுகளையும்,

[கிடுகுநிதை தெல்கூன்றி, நடுகலவி னரணபோல] நடுகலவின அரண போ
லக் கிடுகு நிதைது எஃகு ஊன்றி—நடுகலவினிறகின்ற தெய்வமாயவனும் அவனுக்
குவைத்த கிடுகும் வேலும்போலக் கிடுகைநிதைது வேலையூன்றிப் புறக்கொடாது
(எக) எனமுன்னேகூட்டுக

அரண் - ஆகுபெயர்.

[நெடுந்தூணமுலிற காழ்சோததிய, குறுங்கூடாக்குடிநாப்ப, ணிலவடைந்த விரு
ள்போல, வலையுணங்கு மணன்முன்றில், வீழ்த்தாழைத் தாட்டாழ்ந்த, வெண்கூட தா
ளத்துத் தண்பூங் கோதையா, சினைச்சுறவின் கோடுநாடு, மனைச்சோத்திய வல்லண
ங்கிணை, மடற்றாழை மலாமலைநதும், பிணர்ப்பெண்ணைப் பிழிமாந்தியும், புன்றலை
யிரும்பரதவர், பைந்தழைமா மகளிரொடு, பாயிரும் பணிக்கடல் வேட்டஞ் செல்லா,
துவவமடிந் கண்டாமயம்]

புன தலை இரும்பரதயா—சிவந்த தலையினையுடைய பெரியபரதவர்,
உவவு—உவாநாளாகையினாலே,

பாய் இரு பனிக கடல வேட்டம செலலாது மடிந்து—பரந்த கருமையையுடைய குளிரந்த கடலில் மீன்பிடித்தற்குப்போகாது மனவெழுச்சிதவிர்ந்து,
பைந்தழை மா மகளிரோடு—பசிய தழையினையுடைய கரியநிறத்தினையுடைய தம்மகளிரோடேகூடி,

நெடுந்துணடிவிற காழ் சோத்திய குறுங்கூடாக் குடி நாபபண்—நெடியதுணடிவிற்காம்புகள் சாரத்திவைத்த குறிய இறப்பினையுடைய குடியிருப்புநடுவில்,

நிலவு அடைந்த இருள் போல வலை உணங்கு மணல முன்றில் மனை—நிலவு நடுவேசோந்த இருளைப்போலே வலைகிடந்துலரும் மணலையுடைத்தாகிய முன்றிலினையுடைய மனையிடத்தே,

சினேச சுறவின கோடு நடடுச சோத்திய வல் அணங்கினால்—சினையையுடைய சுறவின் கொம்பைநட்டு அதனிடத்தேயேறிய வலிய தெய்வங்காரணமாக,

வீழ்த தாழைத் தாள தாழ்ந்த வெண்கூதாளத்துத் தண பூங்கோதையா—விழுதையுடைய தாழையினடியிடத்தேநின்ற வெண்டாளியினது தண்ணியபூவாற்செய்த மாலையினையுடையராய்,

மடல தாழை மலா மலைநுதம்—மடலையுடைய தாழையினது மலரைச்சூடியும்,
பிணாப பெண்ணைப் பிழி மாந்தியும்—சருசசனையையுடைய பனையிற கள்ளையுனடும்,

உணடு ஆடியும்—நெறகள்ளையுண்டு விளையாடியும்,

புலவு மணற் பூங்கானல்—புலாநூற்றத்தையுடைய மணலிடத்தே பூக்களையுடைய கடற்கரையிற குடி (அக) யென்க

மா மலை அணைந்த கொண்மூப் போலவும்—சரியமலையைச்சோந்த செக்காமேகம்போலவும்,

இது, கரிய உயர்ந்த தினாயின்மீதே சிவந்த யாற்றுநீர் பரந்ததற்குவமை.

தாய் முலை தழுவிய குழவி போலவும்—தாயுடைய முலையைத்தழுவிய பிள்ளையைப் போலவும்,

இஃது ஒன்றுபடுதற்கு உவமை

தேறு நீர்ப் புணரியொடு யாறு தலைமண்கும—தெளிந்த கடலிறறினாயோடே காவிரி தலைகரகும்,

[மலியோதத் தொலிகூடல்] ஓதத்தது ஒலி மலி கூடல்—ஓதத்தினால் ஒலிமலிந்த புகார்முகத்தே,

தீது நீங்கக் கடலாடியும்—தீவினபோக்க கடலாடியும்,

மாசு போகப் புனல் படிநுதம்—உப்புப்போக நீரிலேகுளித்தும்,

அலவன் ஆட்டியும்—ஞெண்டுகளையாட்டியும்,

உரவுத் திணை உழக்கியும்—பாக்கின்றதினையிலே விளையாடியும்,

பாவை சூழ்ந்தும்—பாவைகளைப்பண்ணியும்,

பல் பொறி மருண்டும்—ஐம்பொறிகளானுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து மயங்கியும்,

அகலாக் காதலொடு பகல் வினாயாடி—நீங்காதவிருப்பததுடனே பகற்பொழுதெல்லாம் வினாயாடி,

பரதவர் (௧௦) உவவுமடிந்து (௧௩) மகளிரோடே கூடி (௧௧) குடிநாப்பண (அக) மனையிடத்தேசேர்த்திய அணங்கினாற் (அஎ) கோதையராய (அரு) மலைந்தும் (அஅ) மாந்தியும் (அக) ஆடியும் (௧௩) பின்னாக கூடலிலே (அஅ) தீதுந்நக ஆடியும் (௧௧) படிந்தும் (௧௦௦) ஆட்டியும் உழக்கியும் (௧௦௧) சூழந்தும் மருண்டு (௧௦௨) காதலொடு பகல்வினாயாடி (௧௦௩) யெனமுடிக்க

[பெற்றகருந தொல்சீர்த் துறக்க மேய்க்கும், பொய்யா மரபிற பூமலி பெருந்துறைத், துணைப்புணர்ந்த மடமங்கையா, பட்டுநீக்கித் துகிலுடுத்து, மட்டுநீக்கி மதுமகிழ்ந்து, மைந்தா கண்ணி மகளிரா சூடவு, மகளிரா கோதை மைந்தா மலையவு, நெடுங்கான மாடத் தொள்ளெரி நோக்கிக், கொடுநதிமிற பரதவா குருஉச்சுட ரெண்ணவும், பாட லோர்த்து நாடக நயந்தும், வெண்ணிலவின் பயன்றுயததுங், கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான, மா அகாவிரி மணங்கூட்டுந், தூ உவெக்கர்த் துயினமடிந்து]

பெற்றகு அரு தொல் சீர்த் துறக்கம ஏய்க்கும் நெடுங்கால மாடத்து—பெறுதற் கரிய பழைய தலைமையினையுடைய சுவாககத்தையொக்கும் நெடிய காலகையுடைய மாடத்திடத்தேயிருந்து,

பாடல ஓர்த்து நாடகம் நயந்தும் வெண்ணிலவின் பயன் துயத்தும்—பாட்டைக்கேட்டு நாடகங்களைவிருமபிக்கணடும் வெள்ளிய நிலவிற்பெறும்பயனை துகாந்தும்,

மட்டு நீக்கி மது மகிழ்ந்தும்—களஞ்ஞடலைகைவிட்டுக் காமபானத்தையுண்டு மகிழ்ந்தும்,

பட்டு நீக்கித் துகில உடுத்தும—பட்டுடுத்தவற்றைநீக்கிப் புணாச்சிக்காலத்தககு பொய்யவாகிய வெள்ளியவற்றையுடுத்தும,

துணைப் புணர்ந்த மடமங்கையா கண்ணடைஇய கடைக்கங்குலான்—கணவனைக்கூடின மடப்பத்தையுடையமகளிரா பின்புகண்டியின்ற பிறபட்டசாமத்தையுடைய இராககாலத்தே,

மாடத்தேயிருந்து நயந்தும் துயத்தும் மகிழ்ந்தும் உடுத்தும துணைப்புணர்ந்தமடமங்கையா கண்டியின்ற கங்குலென்று கங்குறகு அடைகூறினா

மைந்தா கண்ணி மகளிரா சூடவும் மகளிரா கோதை மைந்தா மலையவும்—மாடத்தேயிருந்து துகாந்து அனந்தாமிக்கமையாற் கணவாகுடிய கண்ணியைத் தமது கோதையாகநினைத்து மகளிராகுட்கொள்ளும்படியாகவும் மகளிராகுடியகோதையைத் தமதுகண்ணியாகநினைத்து மைந்தா குட்கொள்ளும்படியாகவும் கண்டியின்றகங்குலென இதுவுங் கங்குறகு அடைகூறினா

நெடுங்கான் மாடத்துக் குருஉச்சுடா ஒள் எரி நோக்கிக் கொடுநதிமில் பரதவர் எண்ணவும் கண்ணடைஇய கங்குல்—அம்மாடத்திட்ட நிறவிய விளகருக்களில் விடியற்காலத்தவியாமல் ஒள்ளியவாய் எரிநின்ற அவையிற்பைப்பார்த்து இராககாலத்தே வளைந்த திமிலைக்கொண்டு கடலிலேபோன பரதவொண்ணு படியாகவும் கண்டியின்ற கடைக்கங்குலென்றும் கங்குறகு அடைகூறினா.

விளக்குக்களிலே எண்ணெயைவார்த்துத் துணவொரிந்நி எல்லாநுந் துயில் கோடலிற் சில எரிந்தவற்றையெண்ணினா

பொய்யா மரபின் மா காவிரி பூ மலி பெருந்துறை மணம் கூட்டும் தூ எச்

க"த் துயில் மடிந்து—பொய்யாமல் நீர்வருமுறைமையினைபுடைய பெரிய காவிரி பூமிக்க பெரியதுறைகளிற் பூமணங்களைக் கொண்டுவந்துதிரட்டுந் துயயிடுமணலிலே துயில்கொண்டிருந்து,

பரதவர் (௧௦) பகல்வினையாடி (௧௦௩) மாடத்திலிருப்பாரொல்லாரும் கண்ணடை இய கடைக்கங்குலிலே (௧௧௩) துவெக்காத துயின்மடிந்து (௧௧௭) மற்றைநாள் மகளிரோடு செறிய (௧௧௯) எடுத்த விழவறு வியலாவணம் (௧௨௮) எனக் கூட்டுக.

[வாலினர் மடறறுழை, வேலாழி வியன்றெருவி, னல்லிறைவன் பொருள்காக்குந், தொல்லிசைத் தொழின்மாகன், காயசினத்த கதிசசெலவன், நோபுண்ட மாஅபோல, வைகறொறு மசைவினறி, யுலகுசெய்க குறைபடாது, வான்முகநத நீர் மலைப்பொழியவு, மலைப்பொழிந்தநீர் கடற்பரப்பவு, மாரி பெய்யும் பருவம் போல, நீரினின்று நிலத்தேறவு, நிலத்தினின்று நீர்ப்பரப்பவு, மனத்தறியாப் பல பண்டம், வரம்பறியாமை வந்திண்டி, யருங்கடிப் பெருங்காப்பின், வலியுடை வல்லணங்கிணை, புலிபொறித்ததுப் புறம்போக்கி, மதிநிறைந்த மலிபண்டம், பொதிமூடைப் போரோறி, மழையாடு சிமய மால்வாக கவாஅன், வரையாடு வருடைத் தோற்றம் போலக, கூருகி ஞாமலிக் கொடுத்தா னேறறை, யேழகத தகரோடுகரு முன்றில்]

வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும் மலைப் பொழிந்த நீர் கடற் பரப்பவும் மாரி பெய்யும் பருவம் போல—மேகம் தான்முகந்தநீரை மலையிடத்தே சொரிதற்காகவும் மலையிறசொரிந்தநீரை மீண்டு கடலிலே பரப்புதற்காகவும் மாரிக்காலத்தே பெய்கின்ற செவ்விபோல,

வான் எழுவாயாகப் பெயயுமென்னும் பயனிலைகொண்டது

வால் இணா மடல தாழை வேலாழி வியன் தெருவில் அருங்கடிப் பெருங்காப்பின்—வெள்ளிய பூங்கொத்துக்களையும் மடலினையுமுடைய தாழையையுடையகளையினையுடைத்தாகிய கடலருகின்கணிருக்கும் பரதவருடைய அகன்றதெருவிடத்து அகன்ற காவலையுடைய பண்டசாலையின்கண்ணே,

வரம்பு அறியாமை வந்த ஈண்டி நிலத்தினின்றும் நீர்ப்பரப்பவும்—எல்லையறியாதபடி வந்துதிரண்டு பின்னா அப்பண்டசாலையிலேநின்றும் கடலிலேயேறறுதற்காகவும்,

வல் அணங்கின் நோன்வலி உடைப் புலி பொறித்துப் புறம் போக்கி உல்குசெய மதி நிறைந்த மலி பண்டம்—வலிய வருத்துந்தன்மையையுடைய அச்சடையாளமாகிய வலியையுடைய புலியையுடையாளமாகவிட்டுப் பண்டசாலைக்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு மதித்தற்றொழிலிறகுறையற்ற மிக்கபண்டங்களையும்,

நீரினின்று நிலத்தேறவும் புலி பொறித்துப் புறம்போக்கி உல்குசெய அளந்து அறியா மதி நிறைந்த பல பண்டம்—கடலினின்றும் பண்டசாலையிலே யிறகருத்தற்காகவும் புலிபொறித்து மாக்கலத்திற்குப்புறம்பே புறப்படவிட்டுச் சுங்கங்கொள்ளுதற்கு நெஞ்சாலையாளத்தறிந்து மதித்தல் நிறைந்த பலபண்டங்களையும்,

பரப்பவும் ஏறடிமென்னுமெச்சங்கள் புல்பொறித்தென்னும் வினையொடுமுடிந்தன.

பொதி மூடைப் போர் ஏறி—பொதித்த பொதிகளெனக்கின போரிலேயேறி,

நீர் கடற்பரப்பவுமென்ற உவமைக்கு நிலத்தினின்றூர்ப்பரப்பவும், நீர் மலைப் பொழியவுமென்ற உவமைக்கு நீரினின்றூரிலத்தேறவும் பொருளாகக்கொள்க.

நல் இறைவன் பொருள் காக்கும் தொல இசைத் தொழில் மாக்கள் காய் சினத்த கதிரச செல்வன் தேர் பூண்ட மா போல வைகல் தொறும் அசைவு இன்றிக் குறை படாது உல்கு செய்—நலன் அரசனுடையபொருளைப் பிறர்கொள்ளாமற்காக்கும் பழையபுகழினையுடைய சங்கவகொள்வோர் எரிகின்ற சினத்தையுடைய கிரணங்கனையுடைய பகலவன் தோபூண்ட குதிகாகளைப்போல ஒருபொழுதும் மடிந்திராது நாடோறு ம்இளைப்பின்றித் தாழ்வின்றாகச் சங்கவகொள்ள,

இதனை இருவகைப்பண்டங்களுக்கும் கூட்டியுரைப்ப.

மழை ஆடி சிமய மால வளாக் கவாஅன் வரை ஆடி வருடைத் தோற்றம் போல—மழையுலாவும் சிகரதையுடையவாகிய பெரிய மூங்கிலையும் பகமலையினை யுமுடைய மலையிடத்தேயுலாவும் வருடைமானின் தோற்றவுபோல,

கூட உசிரா னுமலிக கொடுத்தான் ஏற்றை ஏழகததகரோடு உகனும் முன்றில்—கூரிய உசிரையுடைய நாயில் வளைந்த காலையுடைய ஏறானவை மேழககிடாயோ டே குதிக்கும் பண்டசாலையின் முற்றத்தினையும்,

ஏற்றை தசரோடே இருவகைப்பண்டங்களையும்பொதிந்த மூடைப்போரோறி உகளுமுற்றமெனக்

குறுந்தொடை நெடு பழக்காற கொடுத்திண்ணை—அணுகின்பழகனையுடைய நெடிய எணிகள்சாரத்தின் சுற்றுத்திண்ணையினையும்,

பல் தசைப்பின்—பலகட்டுக்களையும்,

புதை—சிறுவாசலையும்,

வாயில—பெரியவாசலையும்,

போகு இடைகழி—பெரிய இடைகழிகளையுமுடைய,

[மழைதோயு முயாமாடத்தூசு, சேவடிச செறிகுறங்கிற, பாசிறைப் பகட்டல் குற, தூசடைத் துகிரமேனி, மயிலியன் மாளேக்கிற, கிளிமழலைமென்சாயலோர், வளிதுழையும் வாய்பொருந்தி]

மழை தோயும் உயா மாடத்து வளி துழையும் வாய பொருந்தி—மேகஞ்செறியும் உயர்ந்த மாடத்தில தென்காற்றுவருஞ் சாளரங்களைச்சேர்ந்தென்க

சேவடி—சிவந்த அடியினையும்,

செறி குறங்கண்—செறிந்த குறங்கினையும்,

பாசிறை—பசிய பூணினையும்,

பகதி அல்குல்—பெரியவல்குலினையும்

தூசு உடை—தூசாகிய உடையினையும்,

துகிர் மேனி—பவளமபோலுந் துகினையும்,

மான் நோக்கின்—மான்போலும் பாவையினையும்,

கிளி மென் மழலை—கிளிபோலும் மெல்லிய மழலைவார்த்தையினையும்,

மயில் இயல் சாயலோர்—மயிலினது இயல்போலும் மென்மையினையுமுடைய மகளிர்,

ஒங்கு வரை மருங்கின் துண் தாது உறைக்கும் காந்தள் அம் துடுப்பிற் கவி குலை அன்ன செறி தொடி முன்கை கூபடி—உயராகின்ற மலைப்பக்கத்தே மெல்லிய

தேன்றளிக்கும் செங்காந்தளிந்து அழகிய கண்ணிடத்தினைந்த குலையெயொத்த செறிந்த தொடியினையுடைய முன்கைகுவக்க,

குவிக்கவெனத்திரிக்க. இரண்டு காந்தணமுடை சோந்தாலொத்த கையென்க. கவிதல் - ஒன்றோடொன்றுசோதல

[செவ்வேள், வெறியாடு] வெறியாடு செவ்வேள்—வெறியாடுதற்குரிய முருக னுக்கும்,

[மகளிரோடு செறியத் தாஅயக, குழலக்வ யாழமுரல, முழுவதிர முரசியமப, விழவறு வியலாவணதது, மையறு சிறப்பிறுமெய்வஞ சோததிய, மலரணி வாயிற பலர்தொழு கொடியும்]

மை அறு சிறப்பின் சோத்திய பலா தொழு தெய்வம்—பிறப்பறுதற்குக்காரண மான தலைமையையுடைமையாற கோயில்களிடத்தே உண்டாக்கின பலருந்தொழு நதெய்வங்களுக்கும்,

மகளிரோடு செறியத் தாஅய்க குழல அகவ யாழ முரல முழவு அதிர முரசு இயம்ப விழவு அறு வியல் ஆவணத்து—பாடுமகளிரோடே பொருந்தப் பரந்து வங்கி யம் இசையையுண்டாக யாழ் வாசிக்க முழவு முழங்க முரசு ஒலிப்ப எடுத்த திருநா ணீங்காத அகன்ற அவகாழ்த்தெருவினையம்,

மகளிரோடு செறிய எடுத்த விழுவென்க

சேவடிமுதலியவற்றையுடைய சாயலோ மாடங்களிற் சாளரங்களிற்பொருந தி முன்கைகப்பப் பலருந் தொழும் முருவேளுக்கும் ஏனைதெய்வங்களுக்குமெ ட்த்த விழவறு வியலாவணமெனக்கூட்டிக.

மலர் அணி வாயில் கொடியும்—இல்லுறைதெய்வமகிழ மலரணிந்த மனைவாச லிற் கட்டினகொடிகளும்,

[வருபுன நந்த வெணமணற் கானயாற, றுந்கெழு கரும்பி னெண்பூப போல] வருபுனல் தந்த வெணமணல கானயாறு உந் கெழு காமபிண ஒண்பூபோல மே லூன்றிய துகிற்கொடியும் (கசுஅ)—வருகின்ற நீர்கொணுவந்த வெள்ளியமணலையு டைய காட்டாற்றுக்கரையினின்ற அழகுபொருந்தன கருமபிணது ஒளளிய பூவை யொக்க மேலூன்றின துகிற்கொடியும்,

கான் - மணமுமாம். கடைதொருவிறகு இரண்டிபுறத்திலுமெடுத்த கொடிகு யாற்றங்க்கையும் கருப்பம்பூவும் உவமைகூறினா

[கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத், தாழுடைத் தண்பணியத்து, வாலரிசிப பலிசு ததிர்ப், பாகுருத்த பசுமெழுக்கிற, காழுன்றிய கல்கிடுசின, மேலூன்றிய துகிற்கொ டியும்:]

கூழ் உடைக் கொழு மஞ்சிகை—கெல்லையி அரிசுமையுமுடைய ஆழகிய மஞ் சிகை,

மஞ்சிகை - கொட்டகாரமுமாம்

தாழ் உடைத் தண்பணியத்து மஞ்சிகை—தாழ்வுதலையுடைய தண்ணிய பண டங்கையுடைய மஞ்சிகை,

கெல்லப்போல ஏனைப்பண்டங்கள் சிறந்தனவன்மையிற் தண்ணியபண்...மென் னூர், பண்டமெனவே உலகில்விற்றும் பண்டங்களெல்லாம் அடங்கின.

பாகு உகுத்த மஞ்சிகை—பாக்குவெற்றிலை சொரிந்த மஞ்சிகை,
இனி உகுத்தபாகெனமாறிச் சிந்தினபாகினையுடைய மஞ்சிகையென்றுமாம்.
என்றது கணசெர்க்கணாக் கட்டுப்பாடுனை.

இதனைப் பசுமெழுகெனபதனோடுகட்டிப் பரப்பியென்பாருளா.

பசுமெழுகின் மஞ்சிகை—புதுமெழுகினையுடைய மஞ்சிகையிடத்தே,
வால் அரிசிப் பலி சிதறி—வெள்ளிய அரிசியாகிய பலிகளைத்தாவி,
காழ் ஊன்றிய கவி கிடுகின் மேல ஊன்றிய துகிற் கொடியும்—கால்கள் நட்டு
வைத்த கவிநதசட்டங்களின்மேலே நட்டுவைத்த வெள்ளியகொடிகளும்,
கால்கள் - சட்டங்களைத்தாங்குவன
சிதறி ஊன்றிய மஞ்சிகையிறகவிந்த கிடுகெனக.

பல் கேள்வித் துறை போகிய தொல ஆணை நல் ஆசிரியா உறழ் குறித்து எடுத்த
த உரு நெழு கொடியும்—பலவாகிய கேட்டற்றொழிலையுடைய நூற்றிரளை முற்றக்
கற்ற பெரிய ஆக்கினையையுடைய நல்ல ஆசிரியா வாதுசெய்யக்கருதிககட்டின அச்
சம்பொருந்தின கொடிகளும்,

வெளில இளகுகும் களிறு போல—அசையாத கம்பத்தினையசைக்கும் யானை
போலநின்று துங்குநாவாய (கசை),

[தீமபுகாத திரைமுன்றுறைத, துங்குநாவாய துவன்றிருக்கை, மிசைக்கூம்பி
னசைக்கொடியும்]

தீமபுகாத திரை முன துறை—கட்கினிதாகிய புகாரிடத்துத் திரையினையுடைய
துறையின்முன்னே,

துவன்று இருக்கை துங்கு நாவாய மிசைக் கூம்பின் நசைக்கொடியும்—நிறைந்
தஇருப்பினையுடைய அசைக்கின்ற நாவாயின்மேனட்ட பாய்மரத்தின்மேலெடுத்த வி
ரும்புதலையுடைய கொடிகளும்,

[மீன்றடிந்து விடக்கூறுத, தூன்பொரிசுரு மொலிமுன் நின், மணற்குவைஇ மலர்
சிதறி.]

மணல குவைஇ மலா சிதறி—மணலை மிகப்பரப்பிச் செம்பூக்களையுஞ்சிதறி,

மீன் தடிந்து விடக்கு அறுத்த ஊன் பொரிக்கும் ஒலி முன்றில்—மீனையறுத்
துப் பின் இறைச்சியையுமுறுத்து அவ்விரண்டிதையினையும்பொரிக்கும் ஆரவாரத்தி
னையுடைய முற்றத்தினையும்,

[பலாபுகுமனைப் பலிப்புதவி, நறவுநொடைக கொடியோடு, பிறபிறவு நனிவி
னாஇ]

பலிப் புதவின்—தெய்வத்திற்குக்கொடுக்கும் பலியினையுடைய வாசலினையுமு
டைய,

பலா புகும் மனை நறவு நொடைக் கொடியோடு பிறபிறவும் நனி விரைஇ—கன்
ளுண்பாபலருஞ்செல்லும் மனைகளிற சிறப்புடைக கள்ளின்வலைகளுக் கட்டின கொ
டியோடே ஏனையவற்றிற்குக் கட்டினகொடிகளும் மிக்கக்கலக்கையினலே செல்கதிர்
துழையா (கஅ௩) வென்க.

பல் வேறு உருவிற பதாகை—பலவாய் வேறுபட்ட வடிவியையுடைய பெருங்
கொடிகளும்,

நீழல்—நறவுநொடைக்கொடியோடே முற்கூறியகொடிகளும் பிறகொடிகளும்
பதாகைகளும் விரவுகையினாலே இவற்றினிழலில்,

செல் கதிர் துழையச் செழு நகா வணாப்பின்—செல்கின்ற ஞாயிற்றின்கிரணங்கள் துழையப்படாத வளவிய ஊரெல்லையிடத்து மறுகு (கக௬) எனக்கூட்டுக.

செல்லா நல் இசை அமரா காப்பின்—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய தேவர்கள் பாதுகாவலினாலே,

[நீரின் வந்த நிமிர் பரிபுரவியுங், காலின் வந்த கருங்குறி மூடையும]

நீரிற் காலின் வந்த நிமிர் பரிபுரவியும—கடலிலே காற்றான்வந்த நிமிர்ந்த செலவினையுடைய குதிகாகளும்,

நீரிற் காலின் வந்த கருங்குறி மூடையும்—கடலிலே காற்றான்வந்த கரிய மீளகு பொதிகளும்,

வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்—மேருவிலேபிறந்த மாணிக்கமும் சாம் பூதமென்னும்பொன்னும்,

குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அஃலும்—பொதியினமலையிலேபிறந்த சந்தனமும் மகிலும்,

புகாக்குத்தென்மேற்காதலிற் குடமலையெனபா பொதியின்மலையை அன்றி மேற்குள்ளமலையென்றுமாம்

தென்கடல் முத்தம—தெனறிசைக்கடலிற்பிறந்த முத்தமும்,

குண்கடல் துகிலும்—கீழ்த்திசைக்கடலிற்படாந்த பவளமும்,

கங்கை வாரியும்—கங்கையாற்றிலுண்டாகிய பொருளும்,

அவை யானையும் மாணிக்கமும் முத்தம் பொன்னுமுதலியனவும் பிறவுமாம்.

* [காவிரிப் பயனு, மீழ்த் துணவும்]

காழகத்து ஆக்கமும்—கடாரத்திலுண்டான துகரும்பொருள்களும்,

ஆககம் - ஆகுபெயர்

அரியவும்—சீனமுதலிய இடங்களினின்றும்வந்த கருப்பூரம் பணிநீர் சூங்கும முதலியனவும்,

பெரியவும்—இவையொழியப் பெரிபவையாகிய பலபொருள்களும்,

நெளிய சண்டி—நிலத்தினமுதகு நெளியும்படி திரண்டு,

[வளந்தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகி, னீராப பண்ணு நிலத்தின மேலு, மே மாப்ப வ்னிதுதுஞ்சி]

ஏமாப்ப நீராபபணு நிலத்தின் மேலும் இனிது தஞ்சி—ஏமாப்பிலே புகா ரினெவிடத்தும் களாயினிடத்தும் அழிவின்றி இனிதாகத் தங்குகையிலே,

வளம் தலை மயங்கிய நனந்தலை மறுகின்—செல்வம் தலைதெரியாத அகன்ற இடங்கனையுடைய செருவுகளையும்,

செழுநகாவணாபபிற (கஅ௩) புரவிமுதலியனவீணடித் (கக௨) தஞ்சி (கக௬) மயங்கிய மறுகு (கக௬) என்க

இனி இனிது தஞ்சி மீன்பிறழவும் மாவீண்டவுமென மேலேகூட்டுவாருமுளா [கிளைகவித்துப் பகைபெண்து, விலைஞாமுனறின் மீன்பிறழவும், விலைஞாருரம் பை மாவீண்டவுங், கொலைகடிந்தங் களவுநீக்கியு, மமராப பேணியு மாவுதி யருத் தியு, நல்லாளுகி பகடோம்பியு, நான்மறையோ புகழ்பரப்பியும், பண்ணிய மட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும், புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல வாழ்க்கைக், கொடுமேழி

* இதற்கு உராகிடைத்திலது.

நசையுழவா, நெடுகத்தப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோ, வடுவஞ்சி
வாய்மொழிந்து, தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக, கொளவதூஉ மிகைகொளாது கொ
டுப்பதூஉவ குறைபடாது, பலபண்டம் பகாநதுவீசந், தொல்கொணடித் துவன்றிருக்
கைப், பலலாயமொடு பதிபழகி, வேறுவேறு யாநத முதுவா யொக்கந், சாறயா மூ
தூர் சென்றுதொக காங்கு, மொழிபல பெருகிய பழ்தீர தேஎத்துப், புலம்பெயர்
மாக்கள் கலந்தினி துறையும்]

பழி தீர் தேஎத்து முது வாய ஓக்கல சாறு அயா மூதூர் சென்று தொககாங்கு—
குறறமற்ற பிறதேசங்களிலே அறிவுவாயத்த சுற்றத்தினையுடைய விழாக்களைநிகழத்
தின் பழையவூரிலுள்ளா ஈண்டுவநது குடியேறிற்றபோல,

* “செவலிலும் வரவினும்” என்னுஞ்சுத்திரத்தாற் சென்றென்பது வந்தென
னும்பொருடந்தது.

வேறு வேறு உயர்ந்த புலம பெயா மாக்கள—பலசாதிகளாயுந் தத்தநிலத்
தைக கைவிட்டுப்போந்த மாக்கள்,

பலமொழி பெருகிய மாக்கள்—பலபாடைமிகக் மாக்கள்,

மாக்களென்றா, ஐயநிவையுடையராதலின் எனறது சொனகா சீனா முதலி
யோனா

மாக்கள பலலாயமொடு பதிபழகிக் கலந்து இனிதுறையும் மறுகின்(ககக)—
இம்மாக்கள பலதிரளோடு இவ்வூரிடத்தேபழகி ஈண்டைநனமக்களோடே கூடி
நன்றாகவிருக்கும் மறுகென முன்னேகூட்டுக

இவாகளிநுத்தலின், வளநதலேமயங்கிய மறுகுகளாயின்

கிளை கலித்தப பகை பேணுது வலைஞா முனறில மீன பிறழவும் வலைஞா குரம
பை மா ஈண்டவும் கொலை கடிந்தும்களவு நீக்கியும்—மீனற்றளும் விலங்கின்றிரளும்
செருக்கி வலையாறபிடிப்பாரையும் கொன்று இறைசகிவிற்பாரையும் தமக்குப் பகையா
கக்கருதியஞ்சாதே வலைஞாமுற்றத்தே மீனபிறழ்ந்துதிரியும்படியாகவும் வலைஞார்குடி
லிலே விலங்குகள் கிடக்கும்படியாகவும் முற்படக் கொலைத்தொழிலை அவர்களிடத்தி
னின்றும் போக்கியும் பின்னாக களவுகாணபாரிடத்துக் களவுத்தொழிலைப்போக்கியும்,
அமரர்ப் பேணியும்—தேவர்களை வழிபட்டும்,

ஆவுதி அருத்தியும்—யாகங்களைப்பண்ணி அவற்றான ஆவுதிகளை அவாதுகரப்
பண்ணியும்,

நல ஆனெடு பகடு ஓம்பியும்—நல்ல பசுக்களோடு எருதுகளைப் பரிகரித்தும்,

† “வைசிகன பெறுமே வாணிக யாழகை” † ‘மெய்தெரி வகையி னெனவ
கையுணவின் - செயநியும் வரையா ரப்பா லான்” என்பதனால், வாணிகாக்கு உழவுத்
தொழிலுரித்தாகலிற் பகடோம்பியுமென்றா யாகத்திற்குப் பசுவை ஓம்பியுமென்றா.

நான்மறையோர புகழ் பரப்பியும்—அந்தணாக்குண்டாம் புகழ்களைத் தாங்கள்
அவாகரு நிலைபெறுத்தியும்,

புண்ணியம் பண்ணி அடடியும்—பெரிதாகிய புண்ணியங்களைத் தாங்கள் பண்
ணி அவற்றைச் செய்யமாட்டாதாக்குத் தானம்பண்ணியும்,

* தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாககம், ௨௮

† “வைசிகன பெறுமே வாணிக யாழகை” † ‘மெய்தெரி வகையி னெனவ

கையுணவின் - செயநியும் வரையா ரப்பா லான்” என்பதனால், வாணிகாக்கு உழவுத்

தொழிலுரித்தாகலிற் பகடோம்பியுமென்றா யாகத்திற்குப் பசுவை ஓம்பியுமென்றா.

அம் - அசை.

பண்ணியம்மட்டியுமென்றதற்குச் சோஹை ஆகியிட்டிமென்பாருமுள்.

பசும்பதம் கொடுத்தும்—வினைந்தலையையும் பறிகளுக்கமுக்கையும் உணவாகக்
யகாடுத்தும்,

இதற்கு அரிசியும் கறியுங் கொடுத்துமென்பாருமுளா

முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கை—இங்ஙனஞ்செய்யும் அறத்தொழில்கள் முட்டு
பபடாத குளிர்ந்த அருளுடனேவாரும் இலவாமுககையையுடைய நன்னெஞ்சினோ
(உ௦௭) றென்க

கொடு மேழி நசை உழவா நெடுகததுப பசல் போல நடுவுநின்ற நல நெஞ்சி
றோ—வளைந்தமேழியால் உழவுத்தொழிலை நச்சுதலையுடைய உழவரது நெடிய துக
த்திறைத்த பசலாணிபோல நடுவுநிலையெனனுங்குணம் நிலைபெற்ற நன்றாகிய நெஞ்
சினையுடையோ,

என்றது ஆனெறையும் உவதவாணிகளா.

தம் பல் பண்டமும் பிறபல் பண்டமும் ஒப்ப நாடி—தம்முடையவாகிய பலசு
க்குக்களையும் பிறவாகிய பலசரக்குக்களையும் பொருளொப்ப ஆராய்ந்து,

வடு அஞ்சி வாய்மொழிந்தது—தங்குடிக்கு வடுவாமென்றஞ்சி மெய்யேசொல்லி,
கொள்வது உம் மிகை கொளாது கொடுப்பது உம் குறைபாது—தாங்கொள்
னஞ் சரக்கையும் தாங்கொடுக்கும்பொருட்டு மிகையாகக்கொள்ளாது தாங்கொடு
குஞ் சரக்கையும் தாம்வாங்கும்பொருட்டுக் குறையக்கொடாமல்,

பகர்ந்து வீசும்—இலாபத்தை வெளியாகச்சொல்லிக் கொடுக்கும்,

தொல கொண்டி—பழைமையாகிய கொள்ளியினையும்,

கொளையென்றா, இந்நெறியை நடத்தினாரிடத்தலவது பொருட்டி.ரளுண்டா
காதென்றற்கு.

தண்ணிழல் வாழ்க்கையினையும் (உ௦௪) தொலகொண்டியினையு (உ௧௨) முடைய
நன்னெஞ்சினோ (உ௦௭) றென்க

துவன்று இருக்கை—நெருங்கின குடியிருப்பினையும்,

காவிரி (௬) புனல்பரந்து பொன்கொழிக்கும் (௭) பல்லூர் நெடுஞ்சோண்டி
ழற் (உ௮) கழிஞ்சுழ்ப்படையினையும் (௩௨) தண்டலையினையும் (௩௩) பொய்கைகளையும்
(௩௮) ஏரிகளையும் (௩௯) திணகாப்பினையும் (௪௧) கோயிலமாருட்டிதருக்காரணமான
(௮௦) அட்டி வினையும் (௪௩) சாலையினையும் (௮௨) பள்ளியினையும் (௮௩) குயில் (௮௮) துச்
சிற்சேக்கைக்குக்காரணமான (௮௮) தாமுகாவியினையும் (௮௯) பாககங்களையும் (௯௦)
புறச்சேரியினையும் (௯௧) முன்றிலினையும் (௯௨) விழவா ஆவணத்தையும் (௯௩)
மாககன கூர்ந்து இனிதுறையும் (௯௪) வளந்தலையையாகிய மறுகுகளையும் (௯௬) நன்
நெஞ்சினோ (உ௦௭) துவன்றிருக்கை (௯௭) யினையுமுடைய பட்டின (௯௮) மெ
னவின்முடிசக

முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெற்றனும்—குறைவுபடாத தலைமையினையுடைய
பட்டினத்தை எனக்கு உரித்தாகப் பெறுவேனாயினும்,

வார் இருங்கூர்ந்தல வயங்கழை ஒழிய—நீண்ட கரிய கூர்ந்தலையுடைய விளங்கு
கின்ற பூணியையுடையான் ஈளபெயிரிந்திருப்ப,

வாரோன் வாழிய நெஞ்சே—யான் நின்னோடுகூடவாரோன், நெஞ்சே போய்
வாழ்வாயாக,

* “அளிநிலை பெறாஅது” என்னும் அகப்பாட்டால் போககிறகு ஒருபபடாமல நிற்குந குறிப்புணாக

கூர் உகிர்த் கொடுவரிக் குருளை கூட்டுள் வளநதாவகு—கூரிய உகிரினையும் வளைந்தவரிகையுமுடைய புலிகுட்டி கூட்டிடத்தே அடையுண்டிருந்த வளநதாற போல,

பிறா பிணி அகதது இருந்து பீட காழ் முற்றி—பகைவாகாவலிடத்தேயிருந்து தனக்குப்பெருமை வயிரமாகமுற்றி,

[அருங்கரை கவியக குததிக் குழ்சொன்று, பெருங்கை யானை பிடிபுக காங்கு, நுண்ணிதி னுணர நாடி]

நுண்ணிதின் உணர நாடி—தன னுணர்வு கூரிதாசவுணருமபடி இதுவேகாரிய மென்றாராயந்து,

பெருங்கை யானை அருங்கரை கவியக குததிக் குழிகொன்று பிடிபுகசாங்கு—பெரிய கையினையுடைய யானை தான அகப்படப்பண்ணின குழியில் ஏறுதற்கரிய கரைகளை இடியுமபடி கோட்டாலேகுததிக் குழியைதனூர்த்துப் பிடியிடத்தே சென்றாறபோல,

[நண்ணா, செறிவுடைத் தினகாப பேறி வாளகழித்தது] நண்ணா செறிவு உடைத் தினகாபு வாள கழித்தது ஏறி—அப்பகைவருடைய நெருங்கின திண்ணிய காவலாகிய வாட்டபையை ஒட்டி அவ்விடத்தினினதும் போந்து,

இனித தினகாப்பிடத்தே வானை உறைகழித்து வெட்டிப்போந்தென்றுமாம

உரு கெழு தாயம் ஊழின் ஏயதி—அச்சம்பொருள்தின் தன்னரசுவுரிமைபை முறையாலேபெற்று,

பெற்றவை மகிழ்தல் செய்பான—தான இடையாகப்பெற்ற அரசரிமையான மகிழ்ச்சிபொருந்தல் செயயானாய் மேலுமாசைம்ககு,

[செற்றோ, கடியரண டொலைத்த கதவுகொன் மருப்பின், முடியுடைக் கருந தலை புரட்டு முன்றா, ஞ்சிருடை யடிய வோங்கெழில் யானை, வடிமணிப் புரவ்யொடு

* அகநானூறு, ஐயிற்றியானைநிரை, ௫—“அளிநிலை பெறாஅ தமரிய முகத்தள், வளிநிலை கொளாஅ டமரியண மேனமே, னலமிகு செவடி நிலமவடுக கொளாஅக, குறுக வந்துதன கூடொயிறு தோன்ற, வந்தகத செழுந்த வாயண முறுவலள், கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல், வினைதலைப் படுதல் செல்லா நீனைவுடன், முனிந்த வோமை முனையலங் காட்டுப், பளிங்குத் தன்ன பலகாய நெல்லி, மோட்டிரும் பாறையீட்டுவட் டேயப்ப, வுதாவன படுஉங் கதிரதெறு கவாஅன, மாயத்த போல மழுகுழினைத் தோற்றிப், பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூங்கல, வீரனுதி சினைக்கு நிரை நிலை யதரயில், பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான, மிறப்பு வெண்ணுதி ராயி னறத்தா, நன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு சினவி, யன்ன வாக வெண்ணுநா போல, முன்னங் காட்டி முகத்தி னுளையா, வோவச செயதியி னொன்றுநீனைத் தோற்றிப், பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ, டாகத் தொடுகிய புதலவன் புனறலை, தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன், மோயின னுயிரத்த காலை மாமலா, மணியுரு வுழந்த வணியிழை தோற்றங், கண்டே கடிந்தனரு செல்வே யொண்டொடி, யுழைய மாகவு மினைவேளா, பிழையலுண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே” என்றது பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன தன்னொஞ்சிரகுகுச்சொல்லிச் செல்வமுடையது பாலை பாடிய பெருங்குணங்கோ

வயவர் வீழ்ப, பெருநல் வானத்துப் பருந்துலாய் நடப்பத், தூறிவா துறுகற் போ
லப் போர்வேட்டு, வேறுபல பூனையொடு மிழிஞை சூழிப், பேய்க்க ணன்ன பிளிறுகடி
முரசு, மாக்க ணகலறை யதிரவன முழங்க, முனையெகடச் சென்று முன்சம முருக்கி]

முடியுடைக் கருந்தலை புரட்டும முன்றான் உகா உடை அடிய—முடியையுடைய
கரியதலைகளையுருட்டும முன்காலின் உகிருடைய அடிகளையுடையவாய்,

தூறு இவர் துறு கற் போல உழிஞை சூழிச் செறறோ கடி அரண் தொலைத்த
யானையொடு—தூறுபடாநத நெருங்கின மலைகளபோல உழிஞையைச்சூழித் தம்மரசு
ராற் போபெற்றாருடைய காவலையுடைய அரண்களையிடித்த யானைகளோடும்,

கதவு கொல் மருப்பின் ஓங்கு எழில் யானை— கதவைமுறிக்கும் கொம்பினையும்
உயர்ந்த அழகினையுமுடைய யானையென்க.

வடி மணிப் புரவியொடு—வடித்த மணிகடமின குதிரைகளோடும்,

போவேட்டு—போலாவீரம்பி,

பேயக்கண அனன பிளிற கடி முரசம் மாக்கண அகலறை அதிரவன முழ
ங்க—பேயின்கண்ணையொத்தமுழங்குகின்ற காவலையுடையமுரசம் பெருமையை
உடைத்தாகிய இடத்தைையுடைய பாசறையிலே நடுங்குவனவாய் முழங்க,

அகலறை - மலைபக்கமுமாம்

முனை தெடசு சென்று—பகைப்புலங்கெடுமபடி சென்று,

பெரு நல வானத்துப் பருந்து உலாய் நடப்ப வயவா வீழ் முன் சமம் முருக்கி—
பெரிய நலவானிடத்தே பருந்து உலாவித்திரியும்படியாக வீராபடுமபடி முற்பட்ட
தூசியைக்கெடுத்தி,

யானைகளோடும் புரவிகளோடும் போவேட்டு முரசமுழங்கச்சென்று பருந்து
லாய்நடப்ப வயவாவீழ் முருக்கியென்க

தலை தவசு சென்று—அப்பகைவரரணித்தே மிகநடந்து,

[தண்பிணை யெடுப்பி, வெண்பூக் கரும்பொடு செநநெ லீடி, மாயிதழ்க் குவளை
பொடு நெய்தலு மயங்கிக், கராஅங் கலித்த கண்ணகை பொய்கை] வெண்பூக் கரும்
பொடு செநநெல் நீடிக் குவளையொடு மா இசழ் நெய்தலு மயங்கிக் கராம் கலித்த கண
அகன் பொய்கைத் தண் பிணை எடுப்பி—வெள்ளிய பூக்களையுடையகரும்புகளுடனே,
செநநெல்லும்வளர்ந்து குவளையோடே பெருமையையுடைய இத்தழ்களையுடைய நெய்
தலுமயங்கப்பட்டு முதலைகள் செருக்கித்திரிந்த இடமகன்ற பொய்கைகளையுடைய
மருதநிலத்துள்ள குடிகளையோட்டி,

[கொழங்காத புதவமொடு செருந்தி நீடிசு, செறுவும் வாலியு மயங்கி நீரறது] செ
றுவும் வாலியும் நீரறது மயங்கி வேறு பல் பூனை (உரு) யொடு கொழங்கால் புதவ
மொடுசெருந்தி நீடி—செய்களும் வாலிகளும் நீரறத்துத் தமரிலொன்றாய் இருவகைப்
பட்ட பலவாகிய பூனைகளோடே கொழவிய தளையையுடைய அறுகோடே கோணாக
ளும் வளரப்பட்டு,

வேறுபல்பூனை - இங்கே கூட்டிற்று சிறுபூனையும் பெரும்பூனையுமுணமையின்
வேறுபல்பூனையென்றா

அறு கோட்டு இரலையொடு மான்பிணை உகளவும்—அறப்பட்ட கொம்பினையு
டைய புல்வாய்க்கலையொடு மான்பிணை துள்ளியினையாடும்படியாகவும்,

தலைவச்சென்று தண்பனையெபெயி (உகக) நீடி (உச௦) உகளவு (உசடு) மென்க.

[கொண்டி மகளி ருணடுறை மூழகி, யந்தி மாட்டிய நந்தா விளககின், மலரணி மெழுக்க மேறிப் பலாதொழ, வம்பலா சேக்குங் கந்துடைப் பொதியில்:]

கொண்டி மகளிர் உண துறை மூழகி மெழுக்கம் அந்தி மாட்டிய நந்தா விளக் கின் மலரணி கந்து உடைப் பொதியில்—பகைவாமனையோராய்ப் பிடித்துவந்த மக ளிபலரும் நீருண்ணுந்துறையிலே சென்றுமூழகி மெழுக்குமெழுக்கத்தினையும் அவர் கள் அந்திக்காலத்தேகொளுத்தின அவியாத விளக்கினையுமுடைய பூக்களைச்சுட்டி ன தறியினையுடைய அம்பலம்,

கந்து - தெய்வமுறையுந் தறி

வம்பலா பலர் ஏறித் தொழச் சேக்கும் பொதியில்—புதியவாகள பலருமேறித் தொழுதற்குத்தற்கும் பொதியில்,

பொதியிலமெழுக்கி விளக்குமிட்டிருக்க வம்பமகளினாவைத்தார், அதனால் தமக் குப் புகழுளதாமென்றுகருதி

பருநிலை நெடுநதுண ஒல்கத தீண்டிப் பெரு நல் யானையொடு பிடி புணாந்து உறையவும்—அதெய்வமுறையும் அம்பலத்தினின்ற பருத்த நிலையினையுடைய நெடியதுண் சாயும்படி தம்முடம்புரிஞ்சிப பெரிய நல்ல களிறுகளுடனே பிடிக்கள் கூடித்தங்கும்படியாகவும்,

[அருவிலை நறும்பூத தூஉய்த் தெருவின், முதுவாய்க் கோடியா முழுவொடு புணர்ந்த, திரிபுரி நரம்பின் நீந்தொடை யோர்க்கும், பெருவிழாக கழிந்த பேஎழுதிர் மன் மதது:] தெருவின் அருவிலை நறும்பூத தூஉய் முதுவாய்க் கோடியா முழுவொடு புணர்ந்த திரி புரி நரம்பின் தீந்தொடை ஓர்க்கும் பெருவிழாக கழிந்த பேஎழுதிர் மன் மத்து—ஆனெள்ளதெருவின்கண்ணே விலைகூறுதற்கரிய நறியபூக்களைச்சிதறி அறி வுவாய்த்தலையுடைய கூத்தருடைய மததளத்திறுளாத்தோடேகூடின முறுக்கு தல்புரிந்த நரம்பின் இனிநாகிய கட்டினையுடைய யாழைக்கேட்கும் பெரிய திருநா ளின்றாகிய அச்சமுதிர்ந்த மன்மததிடத்தே,

தூவி ஓகருமென்க தொடை - ஆகுபெயா

* [சிறுபூ நெருஞ்சியோடறுகை பம்பி, யழல்வா யோரி யஞ்சுவரக கதிாப்பவும்]

அழகுறா கூகையோடு ஆண்டலை வளிப்பவும்—இசைக்கு வருந்திக்கூப்பிடுகின் ற குரலையுடைய கூகைகளுடனே கூடி ஆண்டலைப்புள்ளுக் கூப்பிடும்படியாகவும்,

கணம் கொள் கூளியொடு கதுப்பு இருத்தது அசைஇப் பிணம் தின் யாக்கைப் பே ய்மகள் துவன்றவும்—கிரட்சிகொண்ட ஆண்பேய்களுடனே மயிராத்தாழ்த்து இளை த்துப் பிணத்தைத்தின்னும் வடிவையுடைய பேய்மகள் நெருங்கும்படியாகவும்,

கொடுவ கால்—வளைந்த கால்களையுடைய பேயமகளென முன்னேகூட்டுக.

விருநது மாடத்து நெடுங் கடைத் துவன்றி உண்டு ஆனாப் பெருஞ் சோறு அட் டில்—விருந்தினர் மாடத்திடத்தது நெடிய தலைவாசலிலே முற்படநெருங்கியிருந்து பின்பு உள்ளேசென்று உண்டு மிக்குக்கிடக்கின்ற பெரியசோற்றையுடைய அடுக்களை, ஒண் சுவர் நல் இல் உயா திணை இருந்து பைங்களி மிழற்றும்பாலார் செழு நகர்—சாங்கிட்ட சுவர்களையுடைய நன்றாகிய அகவகளின் உயர்ந்தகிணைகளிலே யிருந்து பசியுகளி வார்த்தைசொல்லுதற்குக் காரணமாகிய பால்நிறைந்த வளவியலூ,

* இதற்கு உரை கிடைக்கவில்லை.

திண்ணை - விகாரம். இனி உயர்திண்ணை - உயர்ந்த மேனிலமென்றும்.

[தொடுதோ லடியர் துடிபடக் குழிஇக், கொடுவி லெயினர் கொள்ளை யுண்ட வுணவில் வறுங்கூட்டுள்ளகத் திருந்த.] கொடு வில் எயினா தொடுதோல் அடியு துடி படக் குழிஇக் கொள்ளை உண்ட உணவு இல் வறுங்கூடு உள்ளகத்து இருந்து— கொடிய வில்வினையுடைய வேடர் செருப்புததொட்ட அடியினையுடையராய்த் துடி யொலிப்பத் திரண்டு கொள்ளையாகக் கொண்டெனட நெல பின் இலலையான வறுவிட கூட்டினுடைய உள்ளாகியவிடத்தேயிருந்து,

வளை வாய்க் கூகை நன்பகற குழறவும்—வளைந்த வாயினையுடைய கூகை அடி பொத்தகாலத்தே கூப்பிடும்படியாகவும்,

செழுநக (உசுச) ரட்டிலிடததுக் (உசுஉ)கூட்டினுள்ளேயிருந்து (உசுஎ)கூகை குழறவு (உசுஅ) மென்க.

[அருங்கடி வரைப்பி னூாகவி னழியப், பெரும்பாழ் செய்து மமையான் மருங கற:] அருங்கடி வரைப்பின் ஊா கவினழிய மருங்கு அறப் பெரும்பாழ் செய்தும் அ மையான்—அரிய காவலையுடைய மதிலையுடைய பகைவாப்படைவீடுகள் அழகழிய அவர்க்குலமின்றாகப் பெரியபாழாகப்பண்ணியதனாலும் செறறம் ஆறானும்,

பெற்றவை மகிழ்தல்செய்யானாய் (உஉஅ) மேலுமாசைமிக்கு யானைகளோடும் (உஉக) புரவிகளோடும் (உஉஉ) போர்வேட்டு (உஉச) முரசு (உஉசு) முழங்கச் (உஉஎ) சென்று முன்சுமருங்ககித (உஉஅ) தலைதவசென்று எடுப்பி (உஉக) உகளவும் (உசுஇ) உறையவும் (உஉக) கதிர்ப்பவும் (உஉஎ) விளிப்பவும் (உஉஅ) குழறவும் (உசுஅ) துவன் றவும் (உசுஓ) பாழ்செய்தும் (உஎஓ) ஊர்கவினழியப் (உசுக) பாழ்செய்தும அமை யானு (உஎஓ) யென வினைமுடிக்க.

பாழ்செய்தல இரண்டிடத்ததுங்கூட்டுக

மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூக்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுவ னென—இவன் தெய்வத்தன்மையுடையனாதலின் இம்மலைகளையெல்லாம் அகழ்தலைச் செய்வன்; கடல்களையெல்லாம் தூர்த்தலைச்செய்வன், தேவருலகைக் கீழ்வீழ்த்தலைச் செய்வன்; காற்றை இயங்காமல்வலக்குவனென்று உலகத்தாரா மேற்கூறும்படியாகத் துறைபோகவினென்க.

பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய், இங்ஙனம் பாழ்செய்தவன் மேல் இவையு ஞ்செய்வனென்று கூறும்படியாகத் துறைபோனென்றவாறு.

தான் முன்னிய துறை போகலின—தான்கருதிய போர்த்துறைகளெல்லாம் பொருதுமுடித்தானாகலின்,

பல் ஒளியா பணிபு ஒடுங்கு—பலராகிய ஒளிராட்டாரா தாழ்ந்து தம் வீரங்குறைய, ஒளியராவாரா மறறை மண்டலத்திற்கு அரசராதற்குரிய வேளாளா.

தொல் அருவானர் தொழில கேட்ப—பழைய அருவாளநாட்டிலரசருந் தாங்கள் செய்யுந்தொழில வந்துகேட்ப,

வடவர் வாட—அதற்கு வடக்குநாட்டிலுள்ள அரசர் குறைய,

குடவர் கூம்ப—குடநாட்டிலுள்ளாரா மனவெழுச்சி குறைய,

[தென்னவன் திறல்கெடச் சிறி மன்னா, மன்னெயில் கதுவு மதனுடை நோன் றான், மாத்தானை மறமொயம்பிற், செங்கண்ணைச் செயிர்த்துநோக்கிப், புன்பொதுவர் வழிபொன்ற, விருங்கோவேண் மருங்குசாயக், காடுகொன்று நாடாக்கித், குளந்தொ ட்டி வளம்பெருக்கிப், பிறங்குநிலை மாடத் தறந்தை போக்கிக், கோயிலொடு நூ.

நிதி, வாயிலொடு புழையமைத்து, ஞாயிறொறும் புதைநீரிப், பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத், தொருவேமெனப் புறக்கொடாது, திருநிலையு பெருமன்னெயில்:]

புன் பெரீதுவர் வழி பொன்ற—புல்லிய இடையராய் அரசாளவோர் கிளைமுழுதுங் கெட்டுப்போக,

இருங்கோவேன் மருங்கு சாய—ஐம்பெருவேளிரா குலமுழுதும் குறைய, காடு கொன்று—சோழமண்டலத்திற் காடாகிய இடங்களை வெட்டிப்போகட்டு, நாடு ஆக்கி—பண்டிபோலக குடியிருந்து விளையப்பண்ணி, குளம் தொட்டு—தூர்த்தகுளங்களைக் கல்லி, வளம் பெருக்கி—நாட்டிற்குச் செல்வத்தையிருத்து,

பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தைபோகக்—பெரிய நிலைகளையுடைய மாடங்களை யுடைய உறந்தையென்னுந் தன்னுணாபபோக்கி,

கோயிலொடு குடி நிதி—கோயில்களோடே பழையகுடிகளையும் பண்டிபோல நிலைநிறுத்தி,

திரு நிலையு பெரு மன எயில்—திருமகனிலைபெற்ற பெரியஆக்கத்தையுடைய உறந்தையின் மதிலிடத்தே,

வாயிலொடு புழை அமைத்தது—பெரிய வாசல்களோடே சிறியவாசல்களையுமு ண்டாக்கி,

ஞாயில் தொறும புதை நிதி—அதன்றலையில் எய்துமறையும் சூட்டுத்தோறும் அம்புககட்டுக்களையும் கட்டிவைத்து,

ஒருவேம் எனப் புறக் கொடாது பொருவேமெனப் பெயர்கொடுத்து மன்னர் மன் எயில் கதுவும் மதன் உடை நோன் தான் மாத தாளை மறமொயம்பின் தென்னவன் திறல்கெடச் செங்கண்ணற் செயித்து, நோக்கிச் சிறி—யார் தமிழேமென்றுகருகிப் பலவரசர்கள்வந்தால் முதுகிடாது அவாகளுடனும் பொரககடவேமென வஞ்சினத் தைச்சொல்லி அரசருடைய பெரியஅரண்களைக் கோபித்தழிக்கும் செருக்கினையுடைய வலிய முபற்சியினையும் பெருமையினையுடைய நாற்படையினையும் மறத்தையுடைத்தாகிய வலியினையுமுடைய பாணடியனது வலிகெடும்படி தன் செய்யகண்ண லே குற்றத்தைச்செய்துபார்த்துக் கோபித்துப் பெற்றவை மகிழ்தல் செய்யா(உஉஅ) னென முன்னேகூட்டுக

“கொடியனெம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக், குடிபழி தூற்றுங் கோலே னாகுக” என்றுகூறும் வஞ்சினத்தாற் நனக்கு ஓர் பெயர்பெறுதலின் வஞ்சினத்தைப்பெயயொன்றார்

[மின்னொளி யெறிப்பத் தம்மொளி மழுங்கி, விசிபணி முழவின் வேந்தர் சூடிய, பசுமணி பொருத பரோரெறுழக் கழற்கால்:]

விசி பணி முழவின் வேந்தர் தம் ஒளி மழுங்கி மின் ஒளி எறிப்பச் சூடிய கழல் கால்—இறுகவலித்த வாக்ககட்டினையுடைய முரசுகளையுடைய வழிபாடில்லாத வேந்தர் தம்மரசிழத்தலிற் தமக்கு முன்புள்ள விளக்கங்கெட்டுப் பின்பு அவ்விளங்குந் தர் விளக்கம் தோன்றும்படியாகத் தம் முடிமேலேசூடின வீரக்கழலையுடைய காணினையும்,

பசுமணி பொருத பரோ எறுழக் கழல்—பசிய மணிகளோடே மாறுபட்ட பெரிய அழகிய வலியினையுடைய கழலென்க.

பொற்றொழிப் பதல்வர் ஓடி ஆடவும் முறறிழை மகளிரா முகிழ் முலை தினைப் பவும் செஞ்சாந்து சிதைந்த மார்பின்—பொன்னாற்செய்த தொடியினையுடைய பின்

னைகள் ஒழிவந்து ஏறி விளையாடுகையினாலும் மெய்ம்முழுதாமணிந்த அணிகலங்களை யுடைய மகளிருடைய தாமரைமுகைபோலும் முலைகள் புணாதலாலும் சிவந்தசந்தன மழிந்த மாப்பிணையும்,

ஒன் பூண்— ஒள்ளிய பேரணிகலங்களை யும்,

அரிமா அன்ன அணங்கு உடைத் துப்பின்— சிங்கவேற்றையொத்த வருத்தத் தையுடைய வலியினை யுமுடைய,

திரு மா வளவன்— திருவின் பெருமையையுடைய கரிகாற்பெருவளத்தான், தின்காப்பு வாங்கழித்தேறிக் (உஉசு) காடுகொன்று நாடாகக்கி (உஅக) குள ன்தொட்டு வளம்பெருக்கி (உஅச) உறந்தைபோக்கிக் (உஅடு) குழநீரீஇப் (உஅசு) பெருமன்னெயிலிலே (உகக) வாயிலொடு புழையமைத்து (உஅஎ) ஞாயிறொறும் பு தை நிறீஇ (உஅஅ) இவ்வனம் உருகெழுதாயம் ஊழினெய்தித் (உஉஎ) தென்னவன் திறல்கெடச்சீறி (உஎஎ) அவன் நிறையாகத்தந்த அரசவரிமைகளாற் பெற்றவையிற் றான் மகிழ்தல் செய்யானாய் (உஉஅ) மேலுமாசைமிக்கு இவன் மலையகழக்குவன் தூர் க்குவன் (உஎக) வீழ்க்குவன் மாற்றுவனென்று உலகங் கூறும்படியாக (உஎஉ) உழி னைஞ்சூழ (உகடு) யானையோடும் (உகக) புரவியோடுஞ் (உகஉ) சென்று முருக்கி (உகஅ) எடுப்பிப் (உகக) பெரும்பாழ்செய்தும் அமையானாய்ப் (உஎ௦) பணிபொடுங்கக் (உஎச) கேட்ப (உஎடு) வாடக கூட்ப (உஎசு) பொன்றச் (உஅக) சாயத் (உஅஉ) தான் முன்னி யதறைபோகையினாலே (உஎக) வழிபடா ஏனைவேந்தர் (உகக) தம்மொளிமழுங்கி மின்னொளியெறிப்பச (உகஉ) குடிய (உகக) காலினையும் (உகச) மாப்பிணையும் பூணிணையும் (உகஎ) துப்பிணையு (உகஅ) முடைய கரிகாற்பெருவளத்தா (உகக) னென வினைமுடிக்க.

தெவ்வர்க்கு ஓக்கிய வேலினும் வெப்ப கானம்— பகைவரைக்கொல்லுதற்கு அறுதியிட்டவைத்த வேலினுங் கடியவாயிருந்தன காடு;

அவன் கோலினும் தண்ணிய தட மெல் தோளே— அவன் செங்கோலினுங் குளிர்ந்திருந்தன பெரிய மெல்லியதோள்கள்

நெஞ்சே, (உஉ௦) இவனை நேசமுடன் கொண்டு செல்வோமெனனில், கானம் அவன் (க௦௦) ஒக்கிய (உகக) வேலினும் வையவாயிராநின்றன (க௦௦), இவ டோள் (க௦க) அவன் (க௦௦) கோலினுந் தண்ணிய (க௦க); இவளைப் பிரியாததை வில் யான் போதற்கு ஆற்றவாயிராநின்ற, ஆதலாற் பட்டினம்பெறினும் (உகஅ) வயங் கிழை ஈண்டுப்பிரிந்திருப்ப (உகக) யான நின்னுடன்வாரேன், இனி ஆண்டுபோய் வாழ்வாயாக (உஉ௦) வென வினைமுடிக்க

வாரேனென்றான் அவனை ஆற்றுவித்துப் பின்பு பிரிதல்கருதி. அது, * “செல் விடை யழககல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த நவாசகியாகும்” என்ப தனுணர்க

சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பட்டினப்பாலேக்தமதுவாயாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியர் சேய்தவுரை ழற்றிற்று.

முச்சக் காமு * * * கானெருப புற்று.

ப த த 1 வ து

*ம வஸ ப டு க ட ர ம்.

- திருமழை தலைஇய விருணிற் விசுமபின்
விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்பப் பண்ணமைத்துத்
திண்வார் விசிதத முழுவொ டாகுளி
நுண்ணுருக் குற்ற விளங்கடர்ப் பாண்டின்
ரு மின்னிரும பீலி யணிதழைக் கோட்டொடு
கண்ணிடை விடுதக களிற்றுயிர்த தூம்பி
னிளிப்பயி ரிமிருங் குறுமபரந் தூமபொடு
விளிப்பது கவருந் தீங்குழ னுதைஇ
நடுவுநின் றிசைக்கு மரிக்குரம் றட்டை
க0 கடி கவர் பொலிக்கும வல்வா யெல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவுங்
கார்கோட் பலவின் காயததுணர் கடுப்ப
நேர்சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்
கடுக்கவித தெழுந்த கண்ணாகண் சிலம்பிற்
கரு படுததுவைத தன்ன பாறை மருங்கி
லெடுத்துநிறுத தன்ன விட்டருளு சிறுநெறி
தொடுத்த வானியர் துணைபுணர் கானவ
ரிடுக்கண் செய்யா தியங்குந ரியக்கு
மடுக்கன் மீமிசை யருப்பம பேணு
உ0 திடிச்சுர நிவபபி னியவுக்கொண் டொழுகித்
தொடித்திரி வன்ன தொண்டுபடு திவவிற்
கடிப்பகை யனைத்துங் + கேள்வி போகாக்
குரலோததுத தொடுத்த சுகாபுரி நரம்பி
னரலை தீர வுரீஇ வரகின்
உரு குரலவாரந் தன்ன நுண்டுனை யிரீஇச
சிலம்பமை பததல பசையொடு சேர்த்தி
யிலங்குதுனை செறிய வாணி முடுக்கிப
புதுவது புனைநத வெண்கை யாபபமைததுப்
புதுவது போர்தத பொன்போற் பச்சை

* இந்நூலுக்குக் கூத்தரார்த்துப்படையெனவும் பெயருண்டு.

+ கேள்விபோகாதெனவும் பாடம்.

- ௩௦ வதுவை நாளும் வண்டுமழை மழைப்பான்
மடந்தை மாண்ட துடங்கெழி லாகத
தடங்குமயி ரொழுகிய வவ்வாய கடுபப
வகடுசோபு பொருந்தி யளவினிற் றிரியாது
கவடுபடக கவைஇய செனறுவாங்^௩குந்தி
- ௩௩ துணங்கு^௩ துவறிய துண்ணீர் மாமைக
களங்கனி யன்ன கதழ்நதுகிள ருருவின்
வணாரதேந்த மருப்பின் வளளுயிரப் பேரியா
முமைவரப் பண்ணி யருணைறி திரியா
திசைபெறு திருவின் வேந்தவை யேறபத
- ௪௦ துறைபல முற்றிய பைதீர் பாணரொ
யொநகோங்கு பெருமலை யூறின் தேறலின்
மதந்தபு ஞமலி நாவி னன்ன
துளங்கியன மெலிந்த கலபொரு சீறடிக
கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிடுத தசைஇ
- ௪௩ விலங்குமலைத் தமாந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியா திறபுறஞ் சுற்றக
கயம்புக கன்ன பயம்படு தண்ணிழற்
புனலகால கழீஇய மணலவார புறவிற்
புலம்புவிட டிருந்த புனிதிலீ காட்சிக
- ௫௦ கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற் றலைவ
துமலா துவன்றிய கார்பொரு நிவப்பின
மீமிசை நலயாறு கடற்படாந் தாஅங்
கியர்மவ ணின்றம வருது நீயிருங்
கனிபொழி கானங் கிடையொ டுணீஇய
- ௫௩ துணைபறை சிவக்கும புள்ளின மான்ப
புணைதாரப் பொலிந்த வண்டுபடு மாப்பின்
வணைபுணை யெழின்முலை வாங்கமைத் திரடோண்
மலர்போன் மழைக்கண மங்கையா கணவன
முனைபாழ் படுக்குந் துன்னருந் துப்பி
- ௬௦ னிசைதுவல வித்தி னசையே ருழவர்க்குப்
புதுநிறை வந்த புனலஞ் சாயன்
மதிமா றோரா நன்றுணா சூழ்ச்சி
விண்ணி றடககை மேவரும பெருமபூ
ணன்னன்கேய நன்னற படாந்த கொள்கையொ
- ௬௩ ளெனினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிரந்த
புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குதுதலி

- ஹற்றி னளவு மசையுநற் புலமும
 வீற்றுவுளஞ் சுரக்கும்வ னுடுபடு வலசியு
 மலையுஞ் சோலையு மாபுகல கானமுந்
- ௭0 தொலையா நல்விசை யுலகமொடு நிறப்ப
 பலர்புறங் கண்டவ ருங்கலந் தரீஇப
 புலவோர்க்குச் சுரககுமவ னீகை மாரியு
 மிகமுநர்ப் பிணிக்கு மாற்றலும புகமுநாக
 கரகமுமுது கொடுப்பினு மமரா நோக்கமொடு
- ௭௫ தூத்துளி பொழிந்த பொயயா வானின்
 வியாது சுரககுமவ னுணமகி ழிருக்கையு
 நல்லோர் குழீஇய நரநவி லவையத்து
 வல்லுராயினுமபுற மஹத்ததுச்சென றேரைச்
 சொலலிக் காட்டிச் சோரானிறி விளக்கி
- ௮0 நலவிதி னியககுமவன சுற்றத கொழுக்கமு
 நீரகம பனிககு மஞ்சவரு கடுந்திற
 பேரிசை நவிர் மேள் யுறையுங்
 காரி யுண்டிக் கடவுள தியற்கையும
 பாயிரு ணீகாப பகலசெயயா வெழுநுரு
- ௮௫ ஞாயி றன்னவவன் வசையில சிறப்பு
 மிகந்தன வாயினுந் தெவ்வா கேள்
 துகம்படக கடந்து தூழி லாட்டிப
 புரைதோல வரைப்பின வேனிழற புலவோர்க்கு
 கொடைக்கட னிறுத்தவவன றொல்லோர் வரவு
- ௯0 மிரைதோந திவருங் கொடுந்தான் முத்தையொடு
 திரைபடக குழிந்த கலலகழ் கிடங்கின
 வரைபுரை நிவப்பின் வானறோ யிருசி
 யுரைசெல வெறுத்தவவன மூதூர் மலையு
 கேளினி வேலோர் முன்னிய திசையே
- ௯௫ மிகுவளம பழுதிய யாணர் வைப்பிற
 புதுவது வந்தன நிதுவகன் பண்பே
 வானமின்னு வசியு பொழிய வாற
 திட்ட வெல்லாம பெட்டாங்கு விளையப்
 பெயலொடு வைகிய வியல்க ணிருமபுன
- ௧00 தகவிரு விசுமபி னுஅல போல
 வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை
 நீலத் தன்ன விதைபுன மருங்கின்
 மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாவி

- னகளத் தன்ன நிறைகளைப் புறவிற்
 ௧௦௫ கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ்
 நெய்கொள் லொழுகின் பல்கவ ரீரெண்
 பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுபபக
 கொயபத முற்றன * குவவுக்குர லேனல
 விளைதயிர்ப் பிதிர்வின் வீயுக் கிருவிதொறுங்
 ௧௧௦ குளிரபுரை கொடுங்காய் கொண்டன வவரை
 மேதி யன்ன கலபிறங் கியவின
 வாதினை யன்ன கவைக்கதி ரிறைஞ்சி
 யிரும்புகவா வுறறன பெருமபுன வரகே
 பால்வார்பு கெழீஇப பலகவர் வளிபோழ்பு
 ௧௧௫ வாலிதின் விளைந்தன வைவன வெண்ணெல
 வேலீண்டு தொழுதி யிரிவுற் றென்னக
 காலுறு துவைப்பிற கவிழ்க்களைத் திறைஞ்சிக்
 குறையறை வாரா நிவபபி னறையுற்
 ருலைக் கலமருந் தீங்கழைக் கரும்பே
 ௧௨௦ புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி
 னவற்பதங் கொண்டன வம்பொதித தோனா
 தொய்யாது விததிய துளர்படு துடவை
 யையவி யமன்ற வெண்காற் செறுவின்
 மையென விரிந்தன நீணறு நெய்தல்
 ௧௨௫ செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற்றிக
 காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து
 வயவுப்பிடி முழந்தாள் கடுபபக குழிதொறும்
 விழுமிதின் வீழ்ந்தன கொழுங்கொடிக் கவலை
 காழ்மண் டெஃகங் களிற்றுமுகம் பாய்ந்தென
 ௧௩௦ ஆழ்மல ரொழிமுகை யுயாமுகந் தோயத
 துறுகல சுற்றிய சோலை வாரை
 யிறுகுலை முறுகப் பழுதத பயமபுக்
 கூழுற் றலமரு முநதூ முகலறைக்
 கால மன்றியு மரமபயன கொடுத்தலிற
 ௧௩௫ காலி னுதிர்ந்தன கருங்கனி நாவன்
 மாறுகொள லொழுகின் ஆறுநீ ருயவை
 னூறெடு குழீஇயின கூவை சேறுசிறந்
 துண்ணுநர்த் தடுத்தன தேமாப புண்ணரிந்
 தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாகினி

- கச0 விரலுன்று படுக னாகுளி கடுபபக்
குடி னை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக்
கீழு மேலுங் காவாய்த் தெதிரிச
சுரஞ்செல கோடியா முழவிற னாங்கி
முரஞ்சுகொண் டிறைஞ்சின வலங்குகிளைப் பல்வே
- கச௫ தீயி னன்ன வெண்ணசெங் காந்நட
வேற கவிதை புதுமுதை யூனசெங்
தறியா தெடுக்க புன்புறச சேவ
லூஉ னன்மையி னுண்ணு துகுகநென
நெருப்பி னன்ன பலவிதழ் காஅய
- க௫0 வெறிககளங் கடுக்கும வியலறை தேரூறு
மணவில் கமழு மாமலைச சாரற்
தேனினா கிழங்கின னூனா வட்டியா
சிறுகட பனறிப் பழுதுளி போக்கப
பொருதுநொலை யானைக் கோடுசீ ராநு
- க௫௫ தாவொடு மலிந்த காய் கானலா
செழுமபல யானாச சிறுகுடி பட்டினே
யிருமபே ரொக்கலொடு பதமிடப் பெறுகுவி
ரன்றவ ணரைஇ யறசோந் தலங்க
கன்றெரி யொள்ளினா கடுமபொடு மலைந்து
- க௬0 சேந்த செயலைச செபபம் போகி
யலங்குகழை நா லு மாறிப் படுகாச
சிலம்படைந் திருந்த பாகக மெய்தி
நோனாச செருவின வலம்படு நோன்றான்
மான விறலவேள வயிரிய மெனினே
- க௬௫ நுமமில் போல நிலலாது புகுசு
கிழவிர போலக் கேளாது கெழீஇச
சேடபுலம் பகல வினிய கூறிப்
பருஉக்குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு
குருஉகக ணிறடிப் பொமமல பெறுகுவி
- க௭0 சேறித் தருஉ மிலங்குமலைத் தாரமொடு
வேயப்பெயல விளையுட டேக்கட டேறல
குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்ந்து வைகறைப்
பழஞ்செருந் குற்றதும் மனநத நீர்
வருவி தந்த பழஞ்சிதை வெண்காழ்
- க௭௫ வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்குறை
முளவுமாழ் தொலைச்சிய பைந்நிணப் பிளவை

பிணவுநாய் முடுக்கிய தடியொடு வினாஇ
வெண்புடைக் கொண்ட துயத்தலைப் பழனி
னின்புளிக் கலந்தது மாமோ ராகத்

க௨௦ கழைவளர் நெல்லி னரியுலை யூழ்த்தது
வழையமை சாரல கமழத் துழைஇ
நறுமல ரணிந்த நாறிரு முசுகி
குறமக ளாக்கிய வாலவிழ் வலசி
யகமலி யுவகை யார்வமொ டனைஇ

க௨௧ மகமுறை தடுப்ப மனைநொறும பெறுகுளி
செருசசெய முனபிற குரிசின முனனிய
பரிசின மறப்ப நீடனு முரியி
ரணைய தனறவன மலைமிசை நாடே
நிரையிதழ்க குவளைக கடிவி தொடினுப

க௨௨ வரையர மகளி ரிருகை காணினு
முயிரசெல வெமபிப பனிந்தனு முரியி
பலநா னிலலாது * நிலனெடு படாமின
விளைபுன நிழத்தலிற கேழ லஞ்சிப
புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லருமபொறி

க௨௩ யுடைய வாறே நளளிநு ளல்லி
விரிந்த விடியல வைகனி|| கழிமி
னளிந்து பலா வழங்காடி செப்பந துணியின
முரம்புகண் ணுடைந்த பாலவற போழ்விற
கரந்துபாம பொடுங்கும பயம்புமா ருளவே

௨௦௦ குறிக்கொண் டெரங் கொட்டி நோக்கி
செறிதொடி விறவியா கைதொழுஉப் பழிசச
வறிது நெறியொரீஇ வலஞ்செயாக கழிமின
புலந்துபுனிது போகிய புனஞ்சூழ் குறவ
ருயாநிலை யிதண மேறிக கைபுடையூஉ

௨௦௧ வகனமலை யிறுமபிற துவனறிய யானைப
பகனிலை தளர்க்குங் கவனுமிழ் கடுங்க
விருவெதி நீர்ங்கழை தத்திக் காலெனாக
கருவிர லாகம பாபபோ டிரிய
வுயிரசெகு மரபிற கூறறந தனை

௨௦௨ வருமவிசை தவிராது மரமறையாக கழிமி
ஊரவுககளிது கரக்கு மிடங்க ரொடுங்க
யிரவி னன்ன விருநீங்கு வரைப்பிற

- குமிழி சுழலுங் குணிகய முடுக்க
 ரகழிழிந் தன்ன காயாற்று நடவை
 ௨௧௫ வழுஉ மருங்குடைய வழாஅ லோமபிப
 பருஉக்கொடி வலநத மதலை பற்றித்
 துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ
 டொருவி ரொருவி ரோமபினிர் கழிமி
 னமுநதுபட டலமரும புழகமல சாரல
 ௨௨0 விமுநதோர மாயகருங் குணிகயத தருகா
 வழுமபுகண புதைத்த துண்ணீர்ப பாசி
 யடிநிலை தளரக்கு மருப்பமு முடைய
 முழுநெறி யணங்கிய துண்கோல வேரலோ
 டெருவை மென்கோல கொண்டனிர கழிமி
 ௨௨௫ னுயாநிலை மாககற் புகாமுகம புதைய
 மாரியி னிகுதரு விலலுமிழ் கடுங்கணைத்
 தாரொடு பொலிநத வினைவில் யானைச
 சூழியிற் பொலிநத சுடர்ப்பூ விலஞ்சி
 யோராயாற் றியனின முத்த புரிசைப
 ௨௩0 பராவரு மரபிற் கடவுட காணிற்
 ரொழாநிர கழியி னல்லது வறிது
 துமமியந தொடுத லோமபுமின் மயங்குதுள்
 மாரி தலையுமவன மல்லல வெற்பே
 யலகை யன்ன வெளவோப பீலிக
 ௨௩௫ கல்ல மருஞை கட்சியிற் றனரினுங்
 கடுமபறைக் கோடியா மகாஅ ரன்ன
 நெடுங்கழைக் கொம்பாக கடுவ னுகனினு
 நேர்கொ ணெடுவரை நேமியிற் றெடுதத
 சூரபுக லடுக்கத்துப் பிசசங் காணினு
 ௨௪0 நெரேரென நோக்க லோமபுமி னுறிததன்று
 ிரைசெலன் மெல்லடி நெறிமாறு படுகுவிர்
 வரைசோ வகுந்திற கானத்துப் படினே
 கழுத்திற் சேனோ னெவொடு போகி
 யிழுதி னன்ன வானிணஞ் செருக்கி
 ௨௪௫ நிறப்புண கூடநத நிலைதின மருப்பி
 நெறிகெடக கிடநத விருமபிண ரெருத்தி
 னிருடுணிந தன்ன வேனங் காணின்
 முளிகழை யிரைநத காடுபடு தீயி
 னனிபுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து

- ௨௫௦ துகளறத் துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க்
குவளையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்
புட்கை போகிய புன்றலை மகாரோ
டற்கிடை கழித லோம்பி யாற்ற நு
- ௨௫௫ மில்புக கன்ன கலலை வதிமி
னறசோந் தலகி யசைத் தலோம்பி
வானகண் விரிந்த விடியலேற நெழுந்து
கானகப் பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்
கயங்கண் டன்ன வகன்பை யங்கண்
- ௨௬௦ மைந்துமலி சினத்த களிறுமத நழிகுந்
துஞ்சுமரங் கடுக்கு மாசுணம் விலங்கி
யிகநதுசேட கமழும் பூவு முண்டோ
மறந்தமை கல்லாப் பழனுமு ழிறந்து
பெருமபயங் சழியினு மாந்தா துனன
- ௨௬௫ ரிருங்கால வீயும் பெருமரக் குழாழு
மிடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக்
குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்
கோடுபல முரஞ்சிய கோளி யாலத்துக்
கடியத் தன்ன குரலுணர் புள்ளி
- ௨௭௦ னடுகா ணனந்தலை மென்மெல வகனமின
மாநிழற் பட்ட மரம்பயி லிறுமபின
ஞாயிறு தெருவு மாக நனந்தலைந்
தேள் மருளு மமைய மாயினு
மிருவு வனசிலையா மாநோபு கொட்குங்
- ௨௭௫ குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே
யகன்கட் பாறைத் துவன்றிக் கலெலன்
வியங்க லோம்பிது மியங்க டொடுமின்
பாடி னருவிப் பயங்கெழு மீமிசைக்
காடுகாத் துறையுங் கானவ ருவரே
- ௨௮௦ நிலைத்துறை வழிஇய மருனழி மாகுக
புனறபடு பூசலின் வினைநதுவல் லெய்தி
யுண்டற கினிய பழனுங் கண்டோ
மலைதற் கினிய பூவுங் காட்டி
பூறு நிரம்பிய வறவா பூநதுற
- ௨௮௫ துயமி னெஞ்சத் தவலம் விட
விமமென கடுமபோ டினியி ராபுவி

- ரறிஞர் கூறிய மாதிரங் கைக்கொளபு
குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவேரா
• நோக்கினும் பணிக்கு நோய்கூ ரடுகதத
௨௯0 தலர்தாய வரிநிழ லசையினி நிருப்பிற
பலதிறம் பெயாபவை கேட்குவிர் மாதோ
கலைதொடு பெருமபழம் புண்கூந தூறலின
மலைமுழுதுங் கமழு மாதிரந் தோறு
மருவி* துகரும வானர மகளிர்
௨௯௫ வருவிசை தவிராது வாகுபு குடைகொறுந்
தெரியிமிழ் கொண்டது மியம்போ லினனிசை
யிலங்கேந்து மருபி நினைம்பிரி யொருந், ௭
விலங்கன் மீமிசைப பணவைக கானவா
புலம்புக குணனும் புரிவலைப் பூசல்
௩00 சேயலைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி
னையதெற விழுக்கிய கானவ ரழுநை
கொடுவரி பாயநடுநகை கொழுநர் மாபி
னெடுவசி விழுப்புண டணிமார கப்பென
வறல்வாழ் கூந்தற கொடிச்சியா பாட
௩0௫ றலைநாட் பூத பொன்னினா வேங்கை
மலைமா ரிடுஉ மேம்பபூசல்
கனறநாப பட்ட கயநடுலை மடப்பிடி
வலிகுருவரம் பாகிய கணை னேமபலி
னெண்கேழ் வயப்பலி பாயநடுநகை கிளையொடு
௩௧0 நெடுவரை யியம்பு மிடியுமிழ் தழங்குஞ்சு
கைக்கோண் மறந், ௩ கருவிரன் மந்தி
யருவிடா வீழ்ந், ௩ன் கல்லாப் பாப்பிறகு
முறிமே யாககைக் கிளையொடு துவன்றிச
சிறுமை யுறற கிளையாப் பூசல்
௩௧௫ கலைகை யுறற காண்டி நெடுவரை
† நிலைபெய திட்ட மாபடுநெறி யாகுப
பெருமபயன் றெருகு, ௩ தேங்கொள கொள்கை
யருங்குறும் பெறிநத கானவ ருவகை
திருந்துவே லண்ணறகு விருந்திறை சதவிமென
௩௨0 நறவுநாட் செய்கு குறவா, ௩ப் பெண்டி ரொடு
மானேறற சிறுபறை தறங்கக் கல்லென

* துகங்குமென்றும் பாடம்.

† நிலைபணாக்கிட்டவென்றும் பாடம்

- வான்றோய மீமிசை யயருங் குரவை
நல்லெழி நெடுநதே ரியவுவந தன்ன
கலயா நெடுவிகும விடாமுழங் கிரங்கிசை
- ௩௨௫ நெடுஞ்சுழிப பட்ட கடுங்கண வேழந
துரவுச்சினந தணிததுப பெருவெளிற் பிணிமா
விரவுமொழி பயிறும பாக ரோதை
பொலிகழைத் தட்டை புடையுநா புனர்தொறுங்
கிளிஊடி மகளிர விளிபடு பூச
- ௩௨௬ வினதத்தி நீரநந துளங்கிமி னல்லேறு
மலைத்தலை வந்த மனையான் கதழ்விடை
மாற மைநதி னூறுபடந தாககிக
கோவலா குறவரோ டொருங்கியைந தாபப
வளனிதழக குளவியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய
- ௩௨௭ நல்லேறு பொருடந கல்லென் கமபலை
காந்தட் டுடுப்பிற கமழமட லோச்சி
வண்கோட் பல்வின சுளைவின தீமபழ
முண்டுபடு மிச்சிற காழபயன் கொண்மா
கன்று சடாஅவுறுக்கு மகாஅ ரோதை
- ௩௨௮ மழைகண டன்ன வால்தொறு நெடுநொனக்
கழைகண் ணுடைகருங் கரும்பி னேததமுந
தினைகுறு மகளி ரிசைபடு வளையுஞ்
சேம்பு மஞ்சளு மோம்பினா காப்போ
பன்றிப பறையுங் குன்றாச சிலம்பு
- ௩௨௯ மென்றிவ வனைத்து மியைநதொருங் கீண்டி
யவல்வு மிசையவுந துவன்றிப பல்வுட
னலகைத் தவிரத்த வெண்ணருந் திறத்த
மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியமபக
குருடககட் பிணையற கோதை மகளிர
- ௩௩௦ முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கண்
விழவி னாற்றவன வியனகண் வெறபே
கண்ண டண்ணொனக சண்டுங் கேடடு
முண்டந கினிய லலா ராடடியு
வினனும வரும நாந கமக்குகண்
- ௩௩௧ தொன்முறை பரபினி ராகிப பனமாண்
செருமிககுப புகலுந் திருவா மாரப
னுருமுரறு கருவிய பெருமலை பிற்பட
வினுமபூது கஞலிய வின்சூர விறலியா

- நறுங்கா ரடுக்கததுக் குறிஞ்சி பாடி க
 ௩௬௦ கைதொழுஉப பரவிப் பழிச்சினிர கழிமின
 மைப்படு மாமலை பனுவலிற பொங்கிக்
 கைதோய வன்ன காரமழைந் தொழுந்
 தூஉ யன்ன துவலை துவற்றலிற
 தேளந் தேறாக கடுமபரிந் கடுமபொடு
 ௩௬௧ காஅயக கொண்டதும் மியநதொய படாமற
 கூவ லன்ன விடரகம புகுமி
 னிருங்க விசுப்பத திறுவரை றோராது
 குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவுகது
 நின்று நோக்கினுங் கண்வாள் வெளவு
 ௩௬௨ மணகளை முழுவின் றலைகதோல் கொண்டு
 தண்டு காலாகத் தளாத லோபரி
 யூன்றினிர கழிமி னூறுதவப் பலவே
 யயிலகாயந் தன்ன கூடங்கற பாதை
 வெயிலபுறந் தருந் மின்ன வியங்கதது
 ௩௬௩ கதிரகினந் தணிந்த வமையத்துந் கழிமி
 னுரைசெல் வெறுதவவ னீங்காச சுற்றொடு
 புரைதவ வ்யரிய மழைமருந் பஃறே
 லாகநிலை தளாகரு மருப்பமு முடைய
 பின்னி யன்ன பிணங்கரி னுழைதொறு
 ௩௬௪ முன்னேன வாங்கிய கடுவிசைக் கணைகதோ
 லின்னிசை நலயாழ்ப் பததரும விசிபிணி
 மண்ணா முழுவின் கண்ணு மோம்பிக
 கைபிணி விடாது பைபயக கழிமின
 களிறு மலைநதன்ன கண்கூடு துறுதற
 ௩௬௫ றளிபொழி கானந் தலைதவப் பலவே
 யொன்னுத தெவவ ருலைவிடந் தாாத்கெவ
 நலவழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவா
 செல்லா நலவிசைப் பெயரொடு நடட
 கலலேக கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே
 ௩௬௬ யினபுறு முறகைதும் பாட்டுவிருப் பாகத்
 தொன்றொழுது மரபினும் மருப்பிசுத்துத் துணைமின
 பண்டுநற கறியாப் புலம்பெயா புதுவி
 சந்து நீவிப் புனமுடிந் திடுமின
 செலலுந் தேளத்துப் பெயாமருந் கறிமா
 ௩௬௭ கலலெறிந் தெழுதிய நலலரை மரஆகது

- கடவு ளோங்கிய கடேசு கவலை
யொட்டா தகன்ற வென்னாத் தெவ்வா
சுட்டினும் பனிகஞ்ஞ சுரந்தவப பலவே
தேம்பாய் கண்ணித தோவீசு நவிகை
- ச00 யோம்பா வள்ளற் படர்ந்திடு மெனினே
மேம்பட வெறுத்தவவன் றெஃறிணை மூதூ
ராங்கன மற்றே நம்ம னோர்க்கே
யசைவுழி யசைஇ யஞ்சாது கழிமின்
புலியுற வெறுத்ததன் வீழ்பிணை யுள்ளிக
- ச0௫ கலைசினு விளிகஞ்ஞ கானமூழி நறது
சிலையொலி வெரீஇய செங்கண மரைவிடை
தலையிறுமபு கதழு நாறுகொடிப புறவின
வேறுபுலம் படாநத வேறுடை யினதத
வனையான் தீம்பான் மினை சூழ் கோவலா
- சக0 வனையோ ருவபபத தருவனர் சொரிதலிற்
பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற தீரநதது
புலம்புசே ணகலப புதுவி ராகுவி
பகர்விரவு நெல்லின பலவரி யன்ன
தகர்விரவு துருவை வெள்ளையொடு வினாஇந
- சக௫ கலலென் கடந்திடைக் கடலி னினாகும
பலயாட் டினநிரா யெல்லினிரா புகினே
பாலும் விதவையும பண்ணுது பெறுகுவி
துயமமயி ரடக்கிய சேதகை யன்ன
மெய்யுரித தியற்றிய மிதியதட் பள்ளிக
- ச20 தீததுணை யாகச சேநதனிர கழிமின்
கூப்பிடு கடக்குங் கூநல ம்பிற்
கொடுவிற கூளியா கூவை காணிந
படியேராத தேயதத பணிவி லாண்மைக
கொடியோள கணவற படர்ந்திடு மெனினே
- ச2௫ தடியுங் கிழங்குந் தண்டினா தரீஇ
யோம்புந ரல்ல தூடற்றுந ரிலலை
யாங்குவியங் கொண்மி னதுவதன் பண்பே
தேம்பட மலாந்த மராஅ மெல்லிணரு
மும்ப லகைதத வெண்முறி யாவுந
- ச௩0 தளிரொடு மிடைநத காமர் கண்ணி
திரங்குமர நாரிற் பெலியச் சூடி
முரம்பு கண்ணுடைந்த நடவை தண்ணென

- வுண்டனி ராடிக கொண்டனிர் கழிமின்
செவவி வேங்கைப் பூவி னன்ன
ச௩௩ வேயகொ ளரிசி விதவை சொரிந்த
சுவல்வினை நெல்லி னவரையம் புளிநக
முற்கிடை யுழந்ததும் வருந்தம் வீட
வகலு ளாங்கட் கழிமிடைந் தியற்றிய
புல்வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிர்
- ச௩௪ பொன்னறைந் தன்ன நுண்ணே ரரிசி
வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை
தண்ணை னுண்ணிழு துளளி டாக
வசையினிர் சேபபி னலகலும் பெறுகுவிர்
விசையங் கொழித்த பூழி யன்ன
- ச௩௫ வுண்ணுநாத் தடுத்த விடிநுண் னுவனை
நொயமமா விற்கு னொகிழி மாட்டிப்
பனிசே னீங்க வினிதுடன் றுஞ்சிப்
புலரி விடியற் புள்ளோத்துக் கழிமின்
புல்லகை காஞ்சிப் புனல்பொரு புதவின
- ச௩௬ மெல்லவ விருந்த லூதொறு நல்லியாழ்ப்
பண்ணுபபெயாத் தன்ன காவும் பள்ளியும்
பன்னா ணிறபினுஞ் சேந்தனிர செவினு
நன்பல வுடைந்தவன றண்பனை நாடே
*காண்புமலி பழனங் கமழத் துழைஇ
- ச௩௭ வலையோ தந்த விருஞ்சுவல் வாளை
நிலையோ றிட்ட நெடுநாண ணேண்டிற்
பிடி ககை யனன செங்கண வராற்
துடிக்க ணனன குறையொடு விரைஇப்
பகனறைக் கண்ணிப் பழையா மகளிர்
- ச௩௮ ஞெண்டாடு செறுவிற றராயக்கண வைத்த
விலங்க லனன போரமுதற் றெலைஇ
வளஞ்செய வினைஞர் வல்கி நலகத்
துளங்குநசுமப் வாககிய பசும்பொதித் தேற்
விளங்கதிர ஞாயிறற்கு களங்கடொறும் பெறுகுவிர்
- ச௩௯ முள்ளரித் தியற்றிய வெள்ளரி வெண்சோறு
வண்டுபடக் கமழுந் தேம்பாய கண்ணித்
திண்டேர் நன்னற்கு மயினி சான்மெனக்
கண்டோர் மருளக் கடும்புட னருந்தி

- யெருதெறி களம ரோதையொடு நல்யாழ்
 ௪௭௦ மருதம் பண்ணி யசையினிர கழிமின்
 வெண்ணெ லரிநர் தண் ணுமை வெரீஇச
 செங்க னெருமை யினம்பிரி யொருநதல
 களைசெலன் முன்பொடு ககழ்த் துவரல போற்றி
 வளைகலத திகிரியிற குமிழி சுழலுந்
- ௪௭௫ துனைசெலற் றலைவா யோவிறநது * வரிககுந
 காணுநா வயாஅங் கடகின் சேயாற்றின்
 பாண ரொருநரைக் கொண்டனிர கழிமி
 னிதியந துஞ்சு நிவநதோங்கு வரைபபிற
 பதியெழ வறியாப பழங்குடி கெழீஇ
- ௪௮௦ வியலிடம் பெறாஅ விழுப்பெரு நியமத
 தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற சாறென
 விகழநர் வெருஉங் கவலை மறுகிற
 கடலெனக் காரொன வொலிககுநு சுமமையொடு
 மலையென மழையென மாட மோங்கித்
- ௪௮௫ துனிதீர சாகுலி னினிதமர்ந துறையும
 பனிவார் காஹி பலவண டிமிந்
 நனிசேய்த் தன்றவன் பழவிறன் மூதூ
 பொருந்தாத வெவ வரி ௧௫நலை துமிப்ப
 பருந்துபடக கடககு மொள்வாண் மறவா
- ௪௯௦ கருங்கடை யெஃகஞ் சாக்திய புநவி
 னருங்கடி வாயி லயிராது புநமின்
 மன்றில வதியுநர் சேட்புலப பரிசிலா
 வெலபோச சேளய பெருவிற லுள்ளி
 வந்தோர மன்ற வளியா தாமெனக
- ௪௯௫ கண்டோ ரெல்லா மமாதினிதி கேககி
 விருந்திறை யவரவ ரெதிரகொளக குறுகிப
 பரிபுலம் பலைதததும் வருநதம் வீட
 வெரிகான் றன்ன பூஞ்சினை மராஅதந்
 தொழுதி போக வலிநதகப பட்ட
- ௫௦௦ மடநடை யாமான கயமுனிக குழவி
 யுமை யெண்கின குடாவடிக குருநை
 மீமிசைக கொண்ட கவாபரிக கொடுநதாள
 வரைவாழ் வருடை வன்றலை மாத்தக
 ரரவுக்குறும் பெறிந்த சிறுபட் டர்வை

௩௦௩ யனைச்செறி யுழுவை கோளுற வெறுத்த
மடக்கண் மரையான் பெருஞ்செவிக் குழவி
யரக்குவிரித தன்ன செநகில மருங்கிற்
பாற்றவ முடுமபின் கொடுத்தா னேற்றை
வரைப்பொலிந தியலு மடக்கண் மஞ்ஞை

௩௧0 கானக் கோழிக் கவாகுரற சேவல்
கானப பலவின் முழவுமருள பெருமபழ
மிடிக்கலப பன்ன நறுவடி மாவின்
வடிச்சேறு வினைந்த தீமபழத் தாரந
துவற் கவித்த விவாநனை வளாகொடி

௩௧௩ காஅய்க் கொண்ட நுகமரு ணுறை
பருஉபபளிந குதிரத்த பலவுறு திருமணி
குருஉபபுவி பொருத புண்கூ யானை
முத்துடை மருப்பின் முழுவலி மிகுதிரள்
வளையுடைந் தன்ன வளளி நழ்க காந்த

௩௨0 ணுகந திலக நறுங்கா ழாரந
கருங்கொடி மிளகின காய்ததுணாப பசுகநறி
திருந்தமை வினைந்த தேககட் டேறல
கானிலை யெருமைக கழைபெய தீரதயிர்
நீனிற் லோரி பாய்ததேன நெடுவரை

௩௨௩ நேமியிற செல்லு நெய்குக் கிறுஅ
லுடம்புணாபு தழீஇய வாசினி யனைத்துங்
குடமலைப பிறநந தன்பெருங் காவிர்
கடனமண் டழுவததுக கயவாய் கடுபப
நோனாச செருவி நெடுங்கடைந் துவன்றி

௩௩0 வானத தன்ன வளமலி யானைத்
தாதெருக் கதைநத முற்ற முன்னி
மழையெதிர படுகண் முழவுந் தனிசுப்பக்
கழைவளா தாமபின் கண்ணிட மிமிர்
மருதம பண்ணிய சருங்கோட்டுசெ சிறியாழ்

௩௩௩ நரம்புமீ திறவா துடன்புணாந் தொன்றிக்
கடவ தறிந்த வினசுரல விறலியா
தொனறெழுரு மரபிற மம்மியலபு வழாஅ
நருந்திறற் கடிவுட பழிச்சிய பின்னை
விருந்திற் பாணி சுழிபரி நீணமொழிக்

௩௪0 குன்றா நலவிசைச் சொனறே ருமப
வின்றிவட செல்லா துலகமொடு நிறப

- விடைதெரிந் துணரும பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
வென்றிப் பலபுகழ் விறலோ டேததிர
- ௧௪௫ சென்றது நொடியவும விடாஅ னனசைதர
வந்தது சாலும் வருத்தமும பெரிதெனப
பொருமுர னெதிரிய வயவரொடு பொலிந்து
திருநகா முற்ற மணுநல வேண்டிக
கல்லெ னெனக்க னலவலத திரீஇ
- ௧௫௦ யுயர்ந்த கட்டி லுரு பில சுற்றத
தகன்ற தாயத தல்கிப துடபத
திலமென மலாந்த கைய ராகித
தமபெயா தமமொடு கொண்டனா மாயநதோ
நெடுவரை யிழிதரு நீததஞ்சா லருவிச
- ௧௫௫ கடுவரற கலுழிக கட்கின் சேயாற்று
வடுவா மெழக்கர் மணலினும பலரே
அதனால, புகழொடுங் கழிகநம வரைந்த நாளெனப
பாரதிடங் கொடுகரும விசம்புதோ யுள்ளமொடு
நயந்தனிர சென்ற துமமினுந தான்பெரி
- ௧௬௦ துவந்த வுள்ளமோ டுமாந்தினிது நோக்கி
யிழைமருங் கூறியா துழைதூற கலிங்க
மொளளறு சிறப்பின வெள்ளனாக் கொளீஇ
முடுவ றந்த பைநதிணத தடியொடு
நெடுவெ னெல்லி னரிசி முட்டாது
- ௧௬௫ தலைநா ளான புகலொடு வழிசிறந்து
பலநா ணிறபினும பெறுகுவிர நிலலாது
செலவேந் திலலவெந் தொல்பதிப பெயாநதென
மெல்லெனக் கூறி விடுபபி னுமமுட்
டலைவன் றுமரை மலைய விறலியா
- ௧௭௦ சோசெழு சிறப்பின விளங்கிழை யணிய
நீரியக் கனன நினாசெல நெடுந்தோ
வாரிக கொளளா வரைமருள வேழங்
கறங்குமணி துவைகரு மேறுடைப பெருநீனா
பொலம்படைப் பொலிந்த கொயசுவற புரவி
- ௧௭௫ நிலந்தினக் கிடந்த திதியமோ டீனைந்து
மிலம்படு புலவ ரேற்றகைந திறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடிந் தடககையின்
வளம்பிழைப பறியாது வாயவளம் பழநிக்

கழைவளா நவிரத்து மீமிசை நெரோரென
நிஅ0 மழைசுரந தன்ன வீகை நலகித்
தலைநாள விடுகரும பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற றேன நுந
சூன நுசூழி நிருககை நாடுகிழ வோனே.

இதனடொருள்.

திரு மழை தலைஇய இருள் நிற விசுமபின் லீன அதி இமிழ் இசை கடுப்ப—
செலவதையுண்டாக்கும் மழையைப்பெய்த இருண்டநிறதையுடைய மேகத்தினது
ஆகாயத்திடத்திலேநின்று முழங்குமோசையையொப்ப,

நடுக்கங்கூறவே மிககவொலியெனரூயிறு.

பண் அமைத்துத் தீண் வார விசித்த முழுவொடு—பணகளைத் தன் கண்களிலே
உண்டாக்கப்பட்டுத் திண்ணிய வாராடில் இறுகவலித்த மதளத்தோடே,

“இடக்க ணியிரா வலக்கண குரலா - நடப்பது தோலிற் கருவி யாகும்” என்
பதனற பண்ணமைத்தென்றா

ஆகுளி—சிறுபறைமும்,

நுண உருக்குற விளங்கு அடாப பாண்டில்—களைய உருக்குதலுற விளங்
கின சுகடாகத்தட்டின கஞ்சதாளமும்,

மின் இருமபீலி அணி தழைக கோட்டொடு—விளங்குகின்ற கரிய பீலியாகிய
அழகினையுடைய தழையைக்கட்டின கொம்போடே,

கண் இடை விடுகத களிறறு உயிர்த தூம்பின்—கண்களினடுவே வெளியாகத்
திறந்த யானையினகைபோலும் நெடுவங்கியத்தோடே,

உயிர் - ஆகுபெயர். இனி யானை நெட்டுயிர்ப்புகுகொண்டாற்போலும் ஓசையை
யுடையவென்றுமாம்.

இளிப பயிர இமிரும் குறும பரம தூம்பொடு—இளியென்னும் நரம்பினுடைய
ஓசையைத் தானொலிக்கும் குறிய மேலாகிய தூம்போடே,

இது குறுந்தூம்பு பயிர - தழைத்தல

விளிப்பது கவரும் தீங்குழல் துதைஇ—பாட்டைச் சருதிசூன்றாமற் கைக்
கொண்டுகிறக்கும் இனிய குழலும் நெருங்கப்பட்டு,

நடுவு நின்று இசைக்கும் அரிக் குரல் தட்டை—கண்களுக்குநடுவே நின்றொலிக்
கும் நரம்பினோசையையுடைய கரடிகையும்,

இனித தாளமானத்திடையே நின்றொலிக்கும் அரித்தெழுக்கின் ஓசையையு
டையவென்றுமாம்.

கடி கவாபு ஒலிக்கும் வல வாய் எல்லரி—விளக்கதையுடைத்தாடிய தாளத்
தைக்கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும்,

நொடி தரு பாணிய பதலையும்—மாததிரையைச்சொல்லும் தாளத்தையுடைய
ஒருகண்மாக்கிரையும்,

பிறவும்—கூ ருதவாச்சியங்கனும்,

கார் கோட் பலவின காயத் துணா கடுப்ப—கார்காலத்தாலே பழுத்தலையுடைய
பலாவினது காயமிக்கையுடைய தொத்தையொப்ப,

நேர் சீர் சுருக்கிக் காய கலப்பையிர்— தம்மிலொத்த கனத்தையுடையவாகக் கட்டிக் காவின் வாச்சியமுட்டுகனையுடைய பையையுடையிராய்,

முழுவோடே ஆளுயிம் (க) பாண்டிலும் (ச) கோட்டொடுங் (டு) தும்பொடுங் (க) குறந்தும்பொடுங் (எ) தட்டையும் (க) எல்லரியும் (க) பதலையும் பிறவும் (க) திங்குழலும் நெருங்கப்பட்டு (அ) அவுறைச் சுருக்கிக் காய கலப்பையி (க) னொன்க.

கடுக் கலித்து எழுத்தகண அகன் சிலம்பில்—கடுமரம் மிககுவளாந்த இடமகன்ற பக்கமலையில,

படுத்து வைத்தன்ன பாறை மருங்கில—படுத்துவைத்தாற்போன்ற ஒத்தநிலமா கிய கற்பாறையின்பக்கத்தில்,

எடுத்து நிறுத்தன்ன இட்டு அரு சிறுநெறி—நிலத்தே கிடக்கின்றவழியை எடுத்து நிறுத்திற்றேபோன்ற இட்டிய அரிய சிறியவழியை,

தொடுத்த வாளியர் துணை புனா கானவர்—தொடுத்த அம்பிணையுடையராய்த் தம்மனைவிபரோடு கூடியிருக்கின்ற கானவா,

[இடுக்கண செய்யா தியங்கு ரியக்கும] இயங்குநா இடுக்கண செய்யாது இயக் கும்—வழிபோவானா வருததுதலைச்செய்யாமல் வழிபோக்கும்,

[அடுக்கன் மீமிசை யருப்பம் பேணு, திடிச்சுர நிவபி னியவுக்கொண் டொ முதி:] அடுக்கல் மீமிசை இடிச சுரம் நிவபின் இயவு அருப்பம் பேணுது கொண் டொழுதி—மலையிடத்து மிககவியாசசியிற கல்லையிடத்த அருநிலத்தில் உயர்ந்தவழி யைப் போதற்கரிதாகக்கருதாதே போதக்கடவேமென்று நெஞ்சாலேகொண்டிருந்து,

கலையிடித்து ஆக்கியவழி

சிலம்பிற பாறைமருங்கிற சிறுநெறியைக கானவாபோக்குரு சுரத்தில் இயவுக கொண்டொழுதியென்க.

தொடித் திரிவு அன்ன தொண்டு படு திவலின்—தொடியினது உறழ்ச்சியையொ த்த உறழ்ச்சியைப் படைய ஒன்பதென்னுமெண்ணுண்டான வாக்கட்டினையும், வலித்தல் மெலித்தல் செய்யவேண்டிதலின், உறழ்ச்சிகூறினார்.

[கடிப்பகை யனைத்தவ கேள்வி போகாக, குரலோர்த்துத் தொடுத்த சுகிர்புரி நரம்பி, னரலை தீர லீஇ]

கேள்வி அனைத்தும் போகா—நூறசேன்வி அடைய முற்றுப்பெற்று, கடிப்பகை அனைத்தும் அரலை தீர லீஇ—வெண்கிறுகளவும் கொடும்பில்லையாம்படி தீற்றி,

முடங்கப் பரற்றன்மையாயிருத்தலிற் கொடும்பை அரலையென்றார் அரலை - குற்றமுமாம். இனி வெண்கிறுகளவும் கேள்விதப்பாதென்பாரூற னர்; அது வடிவவருவமையாதலிற் பொருந்தாது.

குரல் ஓர்த்துத் தொடுத்த சுகிர புரி நரம்பின்—ஒசையை ஓர்ந்துபார்த்துக் கட்டி ன வடித்தமுறுகின் நரம்பிணையும்,

கேள்விபோகா லீஇத் தொடுத்த நரம்பென்க.

வரகின் குரல் வார்த்தன்ன நுண துண இரீஇ—வரகின் கதிர ஒழுகின் தன்மைத் தாக நெருங்கின துண்ணிய துணைகளையிருத்தி,

இது, பொல்லம்பொத்துமிடத்திற நுண * “பரியகாக் கழுகின் பாணையம் பசம் பூக், கருவிரூத் தன்ன கண்கடு செறிதுணை” என்றார் பிறரும்.

[சிலம்பமை பத்தல் பசையொடு சோத்தி, யிலங்குதுளை செறிய வாணி முடுக்கிப், புதுவது புனைந்த வெண்கை யாப்பமைததுப, புதுவது போரத்த பொன்போற பசை:]

இலங்கு துளை செறிய ஆணி முடுக்கி—விளங்குநிறை துளைகணிமும்படி சுள்ளாணிகளை இறுகத்தைத்தி,

புதுவது வெண்கைப் புனைந்த யாப்பு அமைதது—புதிதாக யானைக்கொம்பாற செயத யாப்பை அமையப்பண்ணி,

யாப்பு - பத்தலிற் குறுக்கே வலிபெற ஒட்டுவது

சிலம்பு அமை பத்தல் பசையொடு சோதற்பு புதுவது போரத்த பொன் போல பச்சை—ஒலித்தலமைந்த பத்தலிலே பறரோடேகூட்டிப் புதிதாகப்போரத்த பொன்னிறம்போலும் நிறத்தையுடைய தோலினையும்,

இரீஇ முடுக்கி அமைத்ததுச சிலம்புதலமைந்த பத்தலிலே போரத்த பசை செய்க

[வதுவை நாளும் வண்டிகமழைப்பான, மடந்தை]

வண்டு வதுவை நாளும் ஐம்பால் மடந்தை—சன்னிடத்திருந்த வண்டு கலியாணமசெய்தமகளுடைய நாற்றத்தைநாறுதற்குக் காரணமான மயிரினையுடைய மடந்தை,

வதுவைக்கு எல்லாமணமும உளவாதலபற்றி வதுவைநாறுமென்றார்

கமழ் ஐம்பால்—இயல்பான மணத்தையுடைய ஐம்பால்,

[மாண்ட துடங்கெழி லாகத், தடங்குமயி ரொழுதிய வவவாய கடுப்ப] எழில துடங்கு மடந்தை மாண்ட ஆகத்து அடங்கு மயிர ஒழுகிய அவ்வாய கடுப்ப—அழகு கப்புலனாகின்றசையும் மடந்தையது மாட்டிமைப்பட்ட மாபிடத்தே சென்று பின்பிலையான மயிர ஒழங்குபட்டுக்கிடக்கின்ற அழகிய வயிரநிடத்தையொக்க,

அகடு சோப்பு பொருந்தி அளவிலி லதிரியாது கவடு படக் கவைஇய சென்று வாங்கு உருங்—பொலலம்பொத்துத் தல் நடுவைச்சேரப்பட்டுக் கட்டுனிதாயத் தனக்குக் கூறுகின்ற அளவிலே வேறுபடாமற் பகுத்தலுண்டாக அகத்திட்ட உயாநதுவோந்த உந்தியினையும்,

உந்தி - யாழகத்து ஒருறுப்பு

நுணங்கு அரம் நுவறிய நுண் நீர் மாமைக களங்கனி அன்ன கதழ்ந்து கிளா உருவின் வணர்ந்து ஏந்து மருப்பின் வள் உயிர்ப பேரியாழ்—நுண்ணிய அரத்தாலே அராவின் நுண்ணியநீர்மையினையுடைய கரியநிரத்தாலே களம்பழத்தினிறத்தை ஒத்தனவாய்க் கடுகித்தோனறுகின்ற நிறத்தையுடைய வுணந்தந்தின் கோட்டினையுமுடைய பெரிய ஓசையினையுடைய பேரியாழ்,

திவலினையும் (உக) நரம்பினையும் (உக) பசையினையும் (உக) உந்தியினையும் (கசு) மருப்பினையுமுடைய பேரியாழ் (கௌ) என்க

[அமைவரப் பண்ணி யருணெறி திரியாது.] பேரியாழ் (கௌ) அருள கெறி திரியாது அமைவரப் பண்ணி—பேரியாழைத் தனக்கு நூலிறகூறிய வழிகளைத் தப்பாத படி பொருந்துதல்வரச் சமைத்து,

இசை பெறு திருவின் வேந்தவை ஏற்பத் துறைபல முற்றிய—இசையை எக்காலமும் கேட்கின்ற செல்வத்தினையுடைய அரசர் ஈளுடைய அமைக்களத்தே அவர்கள் செல்கொள்ளும்படி தாம்வாசிககுந்துறைகள் பலவற்றையும் வாசித்துமுடித்த,

பை தீர் பாணரோடு—பசுமையற்ற பாணரோடே,

என்றது:—கல்வி முதிர்ந்தமையின், இளமையற்ற பாணரென்றவாறு.

உயர்ந்து ஒங்கு பெருமலை ஊறு இன்று ஓறலின்—உயர்ந்தவளர்ந்த கற்கள்தம்
மிறொடரும் பெரியமலைகள் வேரோரிடையு நின்றாக ஏறிவருகையினாலே,

[மசந்தபு ஞமலி நாலி னன்ன, துளங்கியன் மெலிந்த கல்பொரு சேறடி:] துள
ங்கு இயல் மெலிந்த மதம் தபு ஞமலி நாவின் அன்ன கல் பொரு சேறடி—அசைகி
ன்ற இயலபினான இலோதத வலிகெட்ட நாயினது நாவின்னொத்த கலலுப்பொருகி
ன்ற சிறிய அடியினையும்,

ஏறலின் மெலிந்த அடியென்க.

[கணங்கொ டோகையிற கதுப்பிசுத் தசைஇ, விலங்குமலைத் தமாந்த சேயரி நா
ட்டத், திலங்குவனை விறலியர் நி புறஞ் சுற்ற]

விலங்கு மலைத்து அமாந்த சேயரி நாட்டதது—மாணோடு மாறுபட்டிப பொருந்
தின செவ்வரியையுடைய கண்ணினையும்,

இலங்கு வனை விறலியா—விளங்குகின்ற வளையினையுமுடைய விறல்படப்பாடி
யாவொ,

கணம் கொள தோகையின் கதுப்பு இருத்தது அசைஇ நிற புறம் சுற்ற—திரட்சி
யைக்கொண்ட மயிலபோலே மயிலாததாழ்த்து இளைத்து நினைப்ப புறத்தே சூழ,

அடியினையும் (சக) நாட்டததினையும், (சடு) வளையினையுமுடைய விறலியா
(சக) கதுப்பிசுத்தது அசைஇச (சச) சுற்ற (சக) வெனக

[சயம்புக கன்ன பயம்படு தண்ணிழற, புனலகல கழீஇய மணலவார் புறவில்]

புனல் கால்கழீஇய மணல் வார் புறவில்— பெருஞ்நீர் துரலை வாரிக்கொண்டு
போன மணலொழுங்குபட்ட சிறுகாட்டிடத்தில,

சயம் புககன்ன பயம் படு தண நிழல்—குளத்திலே புகுந்தாலொத்த பயனைத்த
ருகின்ற குளாந்த நிழலிலே,

[புலம்புவிட் டிருந்த புனிலில் காட்சிக, கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற்
றலைவ]

புலம்பு விட்டிருந்த காட்சிக் கலம் பெறு கண்ணுளா ஒக்கல தலைவ—வழிவந்தவ
ருத்ததைக் கைவிட்டிருந்த அறிவினையுடைய பேரணிகலங்களைப்பெறுவ கூடதரு
டைய சுற்றத்திற்குத் தலைவனே,

புனிறு இல் ஒக்கல—ஈன்றணிமையிலலாத சுற்றம்,

என்றது பிள்ளையைப்பெற்றவர்கள் பிள்ளையைக்கொண்டு கூடவந்திலாகளென்ற
வாறு.

கலப்பையிராய் (கக) இயவுக்கொண்டொழுகி (உ௦) யாழைப் (க௭) பண்ணித்
(கஅ) தறைபலமுற்றிய பாணரோடு (ச௦) விறலியா புறஞ்சுற்றத் (சக) தண்ணிழ
லிலே (ச௭) யிருந்த (சக) கண்ணுளரொக்கற்றலைவனே (டு) யென வினைமுடிக்க.

கலப்பையிரென்னும் பன்மை தலைவனென்னுமொருமையோடு முடிந்தது;
* “ஒருமை சுட்டிய” என்னுஞ்சூத்திரத்தால்

தூ மலா தவன்றிய கரை பொரு நிவப்பின் மீமிசை நல் யாறு கடற் படர்ந்தாஅ
ங்கு யாம் அவன் நின்றும் வருதும்—தூய பூக்கணெருங்கினை கரையைப்பொருகி
ன்ற ஓக்கத்தினையுடைய மலையுச்சியினின்றுமிழ்ந்த நல்லயாறு கடலைநோக்கிப்போ
னாற்போல யாம் அவனைநோக்கிச்சென்று சில பெற்றுவருகின்றேம்,

இனி மலையிற்பொருள்களை வாரிக்கொண்ட யாறு கடலைநோக்கிப்போனாற்போல
அவ்விடத்துள்ள பொருள்களை வாரிக்கொண்டு வருகின்றேமென்றுமாம்

[நீயிருங், கனிபொழி கானங் கிளையொ டுணீஇய, துனைபறை நிவக்கும் புள்ளி
ன மான.]

கனி பொழி கானம் கிளையொ டுணீஇய துனை பறை நிவக்கும் புள்ளினம் மா
ன—பழங்களைச்சொரிகின்ற கரட்டிற் பழங்களைச் சுற்றத்தோடே சென்றுதின்றற்கு
வினாந்த பறத்தறொழிலிலேயோங்கும் பறவைத்திரளை யொக்க,

நீயிருமனபது மேலேகூட்டுதும்

புனை தாப் பொலிந்த வண்டு படு மாபின—கைசெய்த மாலையாற் பொலிவுபெ
ற்ற வண்டுகளையுண்டாக்குகின்ற மாபினையுடைய கணவன் (௫௮) என்க

வனை புனை எழில் முலை—ஒலியங்குளிலே முலையாகப்பணனின் கைசெய்த அழ
கைத் தன்னிடத்தேயுடைய முலையினையும்,

வாங்கு அமைத திரள் தோள—வளைந்த மூங்கிலையொத்த திரண்டதோளினையும்,

மலா போல் மழைக் கண மங்கையர் கணவன்—பூப்போலும் குளிர்ச்சியையு
டைய கண்ணினையுமுடைய கற்புடையவர்களுக்குக் கணவன்,

முனை பாழ் படுகுகும் துன்னரு துப்பின்—பகைபுலத்தைப் பாழுண்டாக்கும்
கிட்டுதற்கரிய வலியினையும்,

[இசைநுவல் வித்தி னசையே ருழுவர்க்கு] நுவல் இசை வித்தின் நசை ஏர் உழ
வாககு—தாம் பிறரைக்கூறும் புகழாகிய விதையாலே பிறாபொருள்களை நச்சுதலா
கிப ஏழுமலையுடைய பரிசிலாக்கு,

என்றது புகழைவித்திப பொருளை யெடுப்பொன்றவாறு

புது நிறை வந்த புனல் அம சாயல்—புதுபெருக்காய்வந்த நீர்போலும் அழகை
யுடைய மென்மையினையும்,

என்றது - தண்ணீர் அரியகாலத்தேவந்து பயனற்றமாறுபோல இவனும் பயன்
ற்றவனென்றவாறு

மதி மாறு ஓரா நன்று உணா சூழ்ச்சி—தனதறிவு ஆக்கத்திற்குமாறாகிய கேட்
டைநினையாது ஆக்கத்தினையேயுணரும் நினவினையும்,

வில நவில் தடககை—விறொழிலிலேபயின்ற பெரிய கையினையும்,

மே வரும் பெரும்புண—பொருந்துதலவரும் பேரணிகலங்களையுமுடைய,

நன்னன் சேய் நன்னற படாந்த கொள்கையொடு—நன்னன்மகனாகிய நன்ன
னை நனைத்த கோட்பாட்டுடனே,

துப்பினையும் (௫௯) சாயலினையும் (௬௦) சூழ்ச்சியினையும் (௬௧) கையினையும் பூ
ணினையு (௬௨) முடைய நன்னனென்க

உள்ளினிர் சேறிராயின்—அவன்றும் பரிசிலகளிவையென்று அப்பரிசில்களை
உள்ளினிராய்ச் செல்வீராயின்,

[பொழுதெதிர்த்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்:] என் தாக்குறுதலின் எதிர்த்த பொழுது புள்ளினிர் மன்ற—என்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீர் புறப்படுகின்றபொழுது துமக்குவரும் ஆக்கத்தை எதிரகொண்டுநின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர், அறுதியாக,

ஆற்றின் அளவும்—வழியினது நன்மையினதளவும் தீமையினதளவும்,

அசையும் நற்புலமும்—நீர் தங்கும் நனளுகிய இடங்களும,

வீற்று வளர் சுரக்கும் அவன் நாடு படுவல்சியுள்—பிறநாட்டுக்கில்லாத செல்வத்தை மாறாமறமெடுக்கும் அவன் நாடுவினைகின்ற உணவுகளும்,

நாடெனவே மலைநாடும், காட்டுநாடும், தண்பணைநாடுவகூறினா; அது மேற காண்க.

மலையும்—அவனாட்டின மலைகளின்றனமையும்,

சோலையும்—அவனாட்டின சோலைகளின்றனமையும்,

மா புகல் காணமும்—விவங்குகள் விரும்பித்திரியுங் காட்டினறன்மையும்,

ஆற்றினதளவுமுதலிய ஐந்தினையும் இக்கூறியமுறையே கூறாமல் மயங்கக்கூறுவர்; கூறும்வழிக்கண் ஆனனெள்ளவே கூறவேண்டதெவன்

தொலையா நல இசை உலகமொடு நிறப்ப பலா புறங்கண்டு அவா அருங்கலம் புலவோர்க்குத் தரிசு சுரக்கும் அவன் ஈகை மாரியும்—கெடாத நல்லபுகழ் உலகமுள்ளளவுநிறகுமபடியாகப் பகைவாபலரினையும் முதுகுகண்டு அவாநிறையாகத்தந்த பெறுதற்கரிய பேரணிகலங்களை முற்பட அறிவுடையோர்க்குக் கொட துப பின் அவாக்குச்சொரியும் அவன் பொன்மழையும்,

இகழ்நாப் பிணிகும ஆற்றலும்—தன்னை இகழ்நதிருக்கும் பகைவரை அரசுகொடாமற் சுருக்கும் அறிவின்வலியும்,

புகழ்நாக்கு அரச முழுது கொடுபினும் அமரா நோக்கமொடு தூத துளி பொழிந்த பொய்யா வானின் வியாது சுரக்கும் அவன் நாணமகிழ்நருக்கையும்—குதர் மாக தர் பாணர் கூத்தா முதலியோர்க்குத் தானபுறங்கண்ட பகைவரரசை முற்றுங்கொடுப்பினும் அமைதிபெறாத அறிவுடைய தூயதுளியைப் பெருக்கச்சொரிந்த பருவம்பொய்யாத மேசம் பின்னரும் பெய்யுமாறுபோலப் பின்னரும் மாறாமற்சொரியும் அவனுடைய நாளோலக்கமும்,

நோக்கு - நோக்கனோக்கம் “வியாவீண்டும்” என அகறகிமேற்று.

[நல்லோருழிய நாகல் லவையத்து, வல்லாராயினும்புற மறைத்துச் சென்றோரை, சொல்லிக் காட்டிச் சோவினி விளக்கி, நல்லிதினியகருமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும்] நா நல்ல நல்லோருழிய அவையத்துச் சென்றோரை வல்லாராயினும் புற மறைத்துச் சொல்லிக் காட்டிச் சோவு இன்றி விளக்கி நல்லிதினிய க்கும் அவன் சுற்றத்து ஒழுக்கமும்—தாங்கறவை நாவிடத்தே பயின்ற நல்ல அறிவினையுடையோர் திரண்ட தன்னவையகளத்திடத்தே சென்ற அறிவுடையோரைத் தாங்கற்றவற்றை மனங்கொள்ளக் கூறமாட்டாராயினும் மாட்டாமையை மறைத்துத் தாம் பொருளைச்சொல்லிக் காட்டி அதனைத் தப்பினராக எல்லாந்மனமுங்கொள்ளும்படி அறிவித்து நன்றாக நடத்தும் அவனுடைய சுற்றத்தாருடைய பேரொழுக்கமும்,

நவிலுதல் - கூறியடிப்படுதல். சுற்றம் - கல்வியுடையோர்.

நீர் அகம் பனிகரும் அஞ்ச வரு கடுந்திறல் பேர் இசை நவிரம் மேளம் உறை யும் காரி உண்டிக் கடவுளது இயற்கையும்—கடலுக்குந்த உலகுநடுங்ம் அஞ்சுத றோனறுங் கடிபுலவியையுடைய பெரிய புகழினையுடைய நவிரமென்னுமலையைப் பொருநதியிருக்கும் நஞ்சை ஊனாகவுடைய இறைவனதிரும்பும்,

பனிகுருவகாரி, திறலினையுடையகாரி

பாய் இருள நீங்கப் பகல் செய்யா எழுதரு ஞாயிறு அன்ன அவன் வசை இல் சிறப்பும்—பாநத இருணீங்குமபடி. பகற்பொழுதைச்செய்து தோன்றும் ஞாயிற்றை யொத்த அவனுடைய பகையாகிய இருளைக்கழந்த குற்றமில்லாத தலைமையும்,

. [இகந்தன வாயினுந் தெவ்வா தேள, நுகம்படக் கடந்து நூழி லாட்டிப், புனா தோல் வரைபின் வேனிழா புலவோர்க்குக், கொடைக்கட னிறுத்தவவன் றெல் லோர் வரவும்] தெவ்வா தேம் இகந்தனவாயினும் நூழிலாட்டி. நுகம் படக் கடந்து புனா தோல் வரைபின் வேல் நிழல் புலவோர்க்குக் கொடைக் கடன் இறுத்த அவன் தொல்லோர் வரவும்—பகைவாதேயம் சேணிகந்தனவாயினும் ஆண்டிசெசெ ன்று துசிப்படைபைக் கொன்றுகுவித்து வலியுண்டாகவென்று பின்னா உயர்ச் சியையுடைய யானையணிந்துகிறநினற அணியிலே சென்றுபொருத வேற்போரின்வி ளக்கததைபுடைய அறிவுடையோர்க்குக் கொடுத்தருகிய நாடும் ஊருமுதலியவற்றை ககொடுத்த அவனுடைய குடியிலுள்ளோர் தோற்றரவும்,

காஞ்சி சான்ற வயவராதலின், அவரைப் புலவரென்றார்.

இரை தோந்து இவரும் கொடுந்தான் முதலையொடு திரை படக் குழிந்த கல் அகழ் கிடங்கின—இரையைத் தேடிபுலாவும் வளைர்ச்சாலினையுடைய முதலையோ டே திரையுண்டாக ஆழ்ந்த கலையைக்கழந்த கிடங்கினையும்,

வரை புனா நிவப்பின் வான தோய இஞ்சி—மலையையொட்ட உயாச்சியையு டைய வானைத்தீண்டிவினையுமுடைய,

உரை செல வெறுத்த அவன் மூதூர் மாலையும் கேள்—புகழ் எங்கும்பரக்கும் படி செறிந்த அவனுடைய பழைய ஊரினதிரும்பும் இருக்குமபடி. கேட்பாயாக;

ஆற்றினதளவு முதலியவற்றையெண்ணி இன்னதும் இன்னதும் இருக்கும்படி கேட்பாயாகவெனமுடிக்க

[இனி வேளை நீ முன்னிய திசையே] இனி நீ வேளை முன்னிய திசையே கே ன்—அவற்றில் இப்பொழுது நீ நன்னனைக் கருதிச்செல்கின்ற திசையைக் கேள்;

திசை - ஆற்றினளவையுணராததிற்தலின், ஆகுபெயராயிற்று ஏகாரம் - பிரி நிலை.

மிகு வளம் பழுதிய யாணா வைப்பிற புதுவது வந்தன்று—மிகுகின்ற செல்வம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே புதிதாகிய தன்மை வந்தது;

[இதுவதன் படி ப] அதன் பண்பு இது—அவ்வழியின் செய்தி இத்தன்மை த்து,

[வானமின்னு வசிவு பொழிய வானு, திட்ட வெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய.] ஆனது இட்டவெல்லாம் பெட்டாங்கு விளைய வானம் மின்னு வசிவு பொழிய—அமை யாதே நிலத்தேயிட்ட விதைகளெல்லாம் இன்னவாதே விளையவேண்டுமென்று ஆண் டெள்ளார் விரும்பினறபோலே விளையும்படியாக மேகம் மின்னாகிய பிளந்துவெப்பிடுத லோடே பெய்கையினாலே,

பெயலொடு வைகிய வியன் கண் இரு புனத்து—அம்மழையோடே தங்கின அக
ன்ற இடங்கனையுடைய பெரிய கொல்லைந்தே,

[அகலிரு விகம்பி னாஅல் போல, வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முகண்டை:]
புன் கொடி முகண்டை அகல் இரு விகம்பின் ஆல் போல வாலிதின் விரிந்த—புல்
விய கொடியினையுடைய முகண்டை ஏனைப்பூதங்கள் தோன்றுதற்குகாரணமான
பெரிய ஆகாயத்திற் கார்த்திகையாகியமீன்போல வெள்ளிதாக மலர்ந்தன,

ஆரல் - ஆலெனவிகாரம்.

[நீலத் தன்ன விதைப்புன மருங்கின், மகுளிபா யாது மலிதுளி தழாலி, எனகத்
தன்ன நிறைசுனைப் புறவிந், கவ்வை போகிய கருங்காய் பிடியேழ், நெய்கொள வொ
முகின பங்கவரீகாண:] பல கவர் ஈா எண நீலத்தன்ன விதைப் புனம் மருங்கின் அக
ளத்தன்ன நிறை சுனைப் புறவின் மகுளி பாயாது மலி துளி தழாலின் கவ்வை போ
கிய கரு காய் பிடி ஏழ் நெய் கொள ஒழுநின்—பலவாகக் கிளைத்த பசிய எள்ளுத்
தோடுகளெல்லாம் நீலமணியையொத்த நிறத்தையுடையவாயெழும்படி அவற்றைவி
தைத்த கொல்லையினபகத்தில நீர்ச்சாலையொத்த நிறைந்த சுனைகளையுடைய காட்டி
டத்தே அரக்குப்பாயாமல மிககதுளிதழுவுகையினாலே இளங்காயாகிய தன்மைபோ
ன கரியகாய் ஒருபிடியிலே ஏழ்காயாக நெய் உள்ளேகொள்ளும்படியாக வளர்ந்தன;

[பொய்பொரு கயமுனி முயங்குகை கடுப்பக, கொய்பத முற்றன குவவுக்குர
லேனல்:] பொய் பொரு கயமுனி முயங்கு கை கடுப்பக குவவுக் குரல் ஏனல் கொய்
பதம் உற்றன—தம்மில் வினையாடிப்பொருசுன்ற யானைகன்றுகளின் ஒன்றோடொ
ன்றுசேர்ந்த கைகளையொப்பத தமயிற் பிணையுங்கதிகளையுடைய தினை அறுகருஞ்
செவ்வியாகமுற்றின,

[வினையாப பிதிராவின் வீடிக கிருவிதொறும், குளர்புனா கொடுங்காய் கொ
ண்டன வவரை] அவரை இருவிதொறும் வினை தயாப பிதிராவின் வீ உக்குக் குளிர
புனா கொடுங்காய் கொண்டன—அவரைகள் தினையரிதாடோறும் முற்றினதயரினது
பிதிராச்சிபோலும் பூக்களுதிர்ந்து அடியிலே அரிவானையொக்கும் வளைந்த காயைக்
கொண்டன,

குளிர் - களிகடி.கருவியுமெனப்

[மேதி யனன கலபிறங் சயவின, வாங்கிகை யன்ன கவைகதி நிறைஞ்சி, யிரு
ம்புகவர் வுற்றன பெருமபுன வரகே] பெருமபுன வரகே மேதி அன்ன கல் பிறங்கு
இயவின் வாதி கை அன்ன கவைக கதி இறைஞ்சி இரும்பு கவாவுற்றன—பெரிய
புனத்தில் வரகுகள் ஏருமைகிடந்தாற்போன்ற கற்பெருத்த வழியிடத்திலே தருக்க
ங்கூறுகின்றவன் கையிடத்தினைந்த விரல்களையொத்த இரட்டித்த கதிகளை முற்றி
வளைந்து அரிவாளாலே அரிதலுற்றன,

[பால்வார்பு செழீஇப் பங்கவா வளிபோழ்பு, வாலிதின் வினைந்தன வைவனம்
வெண்ணெல், வேலினை தொழுதி யிரிவுற் றென்னக், காலுறு துவைப்பிற் கவிழ்க்
கனைத் திறைஞ்சிக், குறையறை வாரா நிவப்பி னறையுற், றுலைக் கலமருந் தீங்கழைக்
கருமபே, புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவி, னவறபதங் கொண்டன வப் பொதித்
தோரை, தொயயாது வித்திய துளாபடு துடவை, யையவி யமனற் வெண்காற் செ
றுவின், மையென விரிந்தன நீனறு நெய்தல், செய்யாப் பாவை வளர்ந்துகவின் முற
றிக், காயங் கொண்டன விஞ்சி மாவிருந்து, வயவுப்பிடி முழந்தான் கடுப்பக் குழி
தொறும், விழுமிதின் வீழ்ச்சுன கொழுங்கொடிக் கவலை, காழமண் டெஃகங் களிறு

முகம் பாய்ந்தென, ஆழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத், துறுகல் சுறறிய சோலை வாழை, யிறுகுசுலை முறுகப் பழுத்த பயம்புக், கூழற் றலமரு முந்தா முகலறைக், கால மன்றியு மரம்பயன கொடுத்தலிற், காலி னுகிரந்தன கருங்கனி நாவன், மாறு கொள வொழுகின ஆறுநீ ருயவை, தூரெடு குழிஇயின கூவை சேறுசிறந், துண்ணுநாத் தடுத்தன தேமாப புண்ணரிந், தரலை யுக்கன நெடுந்தா ளாசினி, விரலுன்று படுக னுஞளி கடுபபக், குழினை யிரட்டு நெடுமலை யடுக்கத்துக், கீழு மேலுங் காள்வாய்த் தேதிரிச், சுரஞ்செல கோடியா முழவிற் றாங்கி, முரஞ்சுகொண டிறைஞ்சின வலங்குசினைப் பலவே.]

பூ மலி புறவிற் புயல் புனிற் று போகிய அம பொதித தோனா அவல் பதம கொண்டன—பூமிக்க காட்டிடத்தே மழையால் ஈனறணிமைதீர்த்துமுற்றிய அழகிய குலைவினையுடைய மூங்கில் அவலிழகருஞ் செவ்வியைக்கொண்டன,

இது மூங்கில்.

ஐயவி தொயயாது துளா படு துடவை வித்திய அமனற—வெண்கிறகடுகு உழா தே களைக்கொட்டால் அடிவனாநது கொத்தம் தேரட்டங்களிலே விதைக்கப்பட்டனவாய் நெருங்கி விளைந்தன,

இஞ்சி செய்யாப் பாவை வளாந்து கவின் முறறிக் காயம் கொண்டன—இஞ்சி முதல் ஒருவராத பண்ணப்படாத பாவைகள் வளரப்பட்டு அழகுமுதிராது காழ்ப்பைக்கொண்டன,

இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையெனறல் மரபு

கொழுங்கொடிக் கலை குழிதொறும் வயவுப் பிழ் முழநதாள் கடுபப விழுமி தின் வீழ்ந்தன—கொழுவிய கொடியினையுடைய கலை குழிகடோறும் வலியபிழ் மடித்த முழநதானையொக்கும்பிழ் சீரிதாகக் கீழேவளாந்தன;

மா இருந்து வீழ்ந்தன—முற்றி மாவாந்தனமை தம்மிடத்தேயுளவாய் வீழ்ந்தன;

காழ் மணடு எஃகம் களிற் று முகம்பாய்ந்தென—காமபிலேதைத்தவேல் யானையைக் குத்திற்றெனனும்படியாக,

ஊழ் மலர் ஒழி முகை உயா முகம் தோயத் துறு கல் சுறறிய சோலை வாழை—முறைப்பட மலாதலையொழிந்த முகைகளினுடைய உயாநதமுகங்கள் சென்றுதிண்ணமபடியாக நெருங்கினமலைகளைச் சூழ்ந்துநின்ற சோலையாகியவாழை,

வேல் யானையைக்குத்தினறபோல வாழைபபூ மலையைத்தினைடி நின்றதென்றுணர்க்; வாழைபபூ உதிராந்து பின்புலராதநின்றல் இயல்பு

இறுகு குலை முறுகப் பழுத்த--காயநெருங்கின குலை மிகவுநெகழும்படி பழுத்தன,

முந்தாழ் ஊழ்ந்துப் பயம் புகு அலமரும—பெருமூங்கில் நெலுமுறுறுதலுற்றுப் பயன்படுந்தனமையிலேபுகுநது அசையாநிற்கும்,

மரம் காலம் அன்றியும் பயன கொடுத்தவின்—ஆண்டுள்ளமரங்கடாம் காலமன்றியும் நிலவிசேடத்தாற் பயனைக்கொடுத்தவின்,

நாவல் காலிற் கருங்கனி அகல் அறை உதிராந்தன—நாவல் காற்றாலே கரியபழம் அகன்ற பாரையிலே உதிராந்தன,

இது சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது.

நீர் ஊறு உயவை மாறு கொள ஒழுகின்—விடாய்த்தகாலத்தில் வாய் நீறுதழ் குக்காரணமான உயவைகொழி. நீரோடே மாறுபாடுகொள்ளும்படி படாந்தன;

என்றது - தண்ணீர் தேடவேண்டாவென்றவாறு

கூவை தூறெடு குழியின்—கூவைகிழங்கு நீரூந்தன்மையோடே முற்றித் திரண்டன,

தேமாசு சேறு சிறநது உண்ணுநாத தடுத்தன—பழமாக்கள சாறுமிககு உண்பா னா வேறென்றிற் செலவொட்டாமற நடித்துக்கொண்டன;

நெடுநதாள ஆசினி புண்ணரிந்து அரலை உக்கன—நெடிய அடியையுடைய ஆசினிப்பலாப புண்ணும்படிவெடித்து உள்ளுள்ள விதைகள் சிந்தின,

விரல் ஊன்று படு கண ஆகுளி கடுபபக குழைஞ் இரட்டும் நெடுமலை அடுக்கத் து—விரல்தீண்டுகின்ற முழங்குங்கண்ணையுடைய சிறுபறையையொக்கப் பேராந்தை பேடுஞ்சேவலும் மாறிக்கூப்பிடும் நெடிய மலைப்பக்கத்தே,

அலங்கு சினெப் பலவு கார வாய்த்தது எதிரிசு சுரம செல கோடியர் முழுவிற்கீழும் மேலும் தூங்கி முரஞ்சு கொண்டு இறைஞ்சின—அசைகின்ற கொம்பினையுடையபலா க்கள் மழைமிகப்பெய்யப்பட்டு அதனைத் தாமேற்றுக்கொண்டு வழிபோகின்றகூத்த ருடைய மத்தளங்கள் போலே கீழும் மேலுநதாங்கி முறறுதல்கொண்டு தாழ்ந்தன,

வெண்கால் செறுவில—வெள்ளிய அரிதாள் களையுடைய செய்யிலே,

ஐவனம் வெண்ணெல் பால் வார்பு கெழீஇப் பல கவா வளி போழ்பு வால்தின் லினைந்தன—ஐவனநெல்லும் வெண்ணெல்லும் பாலகட்டிசு சிறிதுமுறற்ப பலவாய்க் கவாதத காற்று ஊடறுக்கப்பட்டு நன்றாகயினைந்தன,

வாறதல-ஒழுகுதலாதலிற் கட்டுதலையுணர் த்திற்று கெழுமுதல ஈண்டு முறறுதலை யுணர்த்திற்று. பலகவாவளியெனவே நாலுகாற்றுமடித்து முறறுதல்கூறினா

திங்கழைக் கருடபு கவிழ்க் கனைத்து—இனிய கோலாகியகருடபு தோடுகவிழ்த் லோடே தண்டுதிரண்டி,

அறை குறைவாரா நிவப்பின்—பாத்தி குறைபத்தலுண்டாகாத வளாசரியோ டே,

வேல் ஈண்டு சொழுதி இரிவு உறநெனசு கால் உறு துவைப்பின் இறைஞ்சி— வேறபடைதிரண்டதானை கெட்டுப்போதலை உறநென்னும்படி காற்று மிகப் படுகி ன்ற ஆரவாரத்தாலே சாயந்து,

அறையுறறு ஆலைகு அலமரும—வெட்டுதலுறறு ஆலையிலேசென்று பயன்படு தற்கு அசையாநிற்குப,

கரும்பு திரண்டு நிவப்போடே இறைஞ்சி அலமருமென்க

நீள நறு நெய்தல மை என விரிந்தன—நீண்ட நறியநெய்தல கருமைதான் வடி வுகொண்டதென்னும்படியாக அலாந்தன,

நீ முன்னியநிகையைக்கேள் (கௌ), வானம்பொழிகையினாலே (கௌ) பெயலோடு வைகிய புனத்து (கௌ) முகன்னடை மலர்ந்தன (கௌ), என் ஒழுகின் (கௌ), என்ல் கொய்பதமுறறன (கௌ), அவரை கொண்டன (கௌ); வரகு கவர்வுற்றன (கௌ); புறவிலே (கௌ) தோறா கொண்டன (கௌ), ஐயவி அமன்றன (கௌ), இஞ்சி காயங்கொண்டன (கௌ), கவலை வீழ்ந்தன (கௌ), வரழை (கௌ) பழுத்தன (கௌ); மூந்தூழ் அலமரும் (கௌ), நாவல் உதிர்ந்தன (கௌ); உயவை ஒழுகின் (கௌ); கூ

வை குழியின (க௭௭); தேமாத தடுத்தன (க௭௮), ஆசினி உக்கன (க௭௯); பலவு இறைஞ்சின (க௭௯); வெண்காற்செறுவிலே (க௭௯) ஐவனநெல்லும் வெண்ணெலனும் விளைந்தன (க௭௯), கரும்பு அலமரும் (க௭௯), நெய்தல விரிந்தன (க௭௯), இவ்வாறே மிக்கவளம் முற்றுப்பெற்ற புதுவருவாயையுடைய ஊர்களாலே (க௭௯) புதிதாகிய தன்மைவந்தது; அவ்வழியின்பண்பு இததன்மைதது (க௭௯) எனவீனமுடிக்க.

இஃதே ஆற்றினது நன்மையினளவுகூற்றறு

தீயின் அன்ன ஒன் செங்காந்தன்—நெருப்பினையொத்த ஒளரிய செங்காந்தனினது,

இதற்கு நன்னென்னுமபெயா தீயோடுதத தன்மையின், ஆனநதமாய், பாடினாரும் பாட்டுண்டாரும் இறந்தாரென்று ஆளவந்தபின்னையாசிரியா குற்றங்கூற்றாரா லெனின், அவா அறியாதகூற்றாரா, செய்யுட்செய்த கௌகிகனா ஆனந்தக்குறமென்னுங் குற்றமறியாமற் செய்யுட்செய்தாரோல், இவா நல்லிசைப்புலவராகாரா, இவாசெய்து செய்யுளை நல்லிசைப்புலவர்செய்த ஏனைச்செய்யுட்களுடன் சங்கத்தாரா கோவாமல் நீக்குவர்; அங்ஙனமேகாது கோததற்குக்காரணம் ஆனந்தக்குறமென்பதோருற்றம் இச்செய்யுளுட் கூறாமையானென்றுணாக

இச்சொன்னிலை நோக்குமிடத்து ஓரகுற்றமும்ன்று, என்ன? அன்னனென்னும் அகரவீற்றுப் பெயரொச்ச உவமவுருபு தீயெனனுமபெயராச்சோந்துகின்ற இனசாரியை இடையேயுதித்துற்றவின். நன்னென நகரமுதலும் நகரவொற்றியுமாய்நிற்கு சொல்லாயினன்றே அக்குற்றமுளதாவதெனமறுக்க நன்னவென அணமையெனியாய்நின்ற முன்னிலைப்பெயரென்று குற்றங்கூறுவார்க்கு இப்பாட்டிப் படாக கையெய்யாய்நின்றவிற குற்றமின்றென்க

நாற்குற்றங்கூறுகின்ற பததுவகைக்குற்றத்தே * “தன்னொருபொருள் கருதிக் கூறல்” என்னுங்குற்றத்தைப் பின்னுள்ளோர் ஆனந்தக்குற்றமென்பதோர் குற்றமென்று துல்கையதனறி அகத்தியனாரும் தொல்காப்பியனாரும் இக்குற்றங்கூறாமையிற சான்றோரையெய்து இக்குற்றமுண்டாயினும் கொள்ளாநெனமறுக்க.

துவற கவித்த புது முகை ஊன் செத்து அறியாது எடுத்த புன் புறச் செவல—மழையாலே செருக்கிவளாந்த புதிய முகையைத் தசையாக்கருகி முகையெனறியாதேயெடுத்த புற்கெனற் முதுகினையுடைய பருந்து,

ஊன் அன்மையின் உணரது உருத்தென—தசையல்லாதபடியாலே தின்னமல எவற்றையுஞ் சித்திப்போகட்டதாக,

நெருப்பின் அன்ன பல இதழ் தாஅய வெறிக் களம் கடுக்கும் ஸ்யல அறைதோறும்—நெருப்பினையொத்த பலவிதழ்களபரந்த வெறியாடுகின்ற களத்தையொக்கும் அகன்ற பாறைகடோறும்,

மண இல கமழும் மா மலைச் சாரல்—மணஞ்செய்த மலைபோலமணக்குப் பெரிய மலைப்பக்கத்திற சிறுகூறு (க௭௯) யென்க

* பததுவகைக் குற்றங்களாவன — “கிதைவென்ப படுபவை வசையறநாடிற், கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல், குன்றக் கூறன் மிகைபடக் கூறல், பொருளில் மொழிதன் மயங்கக் கூறல், கேட்போர்க் கின்ன யாப்பிற ருதல், பழித்த மொழியா னிழுக்கங் கூற, நன்னொருபொருள் கருதிக் கூற, வென்ன வகையினு மனங்கோ ளின்மை, யன்ன பிறவு மவற்றுவிந யாகும்” என்பன தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், ௧௦௮.

தேனினா கிழங்கினர் ஊன் ஆ வட்டியா—தேனினையுடையராய்க் கிழங்கினையுடையராய்த் தசைநிறைந்த கடகததையுடையராய்,

சிறு கட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கு—சிறிய கண்ணையுடைய பன்றியிற் பழுதா னவற்றைப்போக்கி, அதன் தசையையும்,

பழுதுளி, உளி - பகுதிப்பொருள்விகுதி.

[பொருதுதொலை யானைக் கோடு சீராகத், துவொடு மலிந்த காய கானவர்:] தூ வொடு மலிந்த பொருது தொலை யானைக் கோடு சீராகக் காய கானவர்—மற்றுள்ள தசைகளோடேநிறைந்த வட்டிகளையும் தம்மிற் பொருதுபட்ட யானையினது கொள் புகள் காவமரமாகக் காவிக் கொண்டு வந்த கானவருடைய,

செழு பல யாணர்ச் சிறுகுமப படினே இரு போ ஒக்கலொடு பதம மிகப் பெறுகுவர்—வளவிய பல புதுவருவாயினையுடைய சிறிய ஊரிலேதங்கிற் கரிய பெரிய சுற்றத்தோடே அவ்வுணவுகளை மிகவும் பெறுகுவர்,

[அனறவ ணசைஇ யறசோந் தல்கி] அசைஇ அன்று அல சோந்து அவண அல்கி—அவற்றைப்பெற்று இளைப்பாறி அறறைநாளிராப்பொழுதும் அவாகளுடனே பொருந்தி அவ்விடத்தேதங்கி,

கன்று எரி ஓள இணா கடுமபொடு மலைந்து சேந்த செயல்கை செப்பம் போகி—கன்றின நெருப்புப்போன்ற ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களைச் சுற்றத்தோடேசூடிச் சிவந்த அசோகமரத்தையுடைய செவ்விய வழியைப்போய்,

அலங்கு கழை நரலும் ஆரிப் படுகாச சிலம்பு அடைந்திருந்த பாககம் எய்தி—அசைகின்ற மூங்கிலொலிக்கும் அரிதாயிழியும் வழிகளையுடைய சிலம்பைச்சோந் திருந்த சீறாகளைச்சோநது,

நோனாச செருவின் வலம படு நோன தாள மான விறல வேள வயிரியம் எனி னே—பகைவரைப் பொறாமற்பொரும போரினையும் வெற்றியுண்டாகும் வலியமுயற் சியினையும் மானததையும் வெற்றியையுமுடைய நன்னனுடைய கூத்தனோமென்று கூறுவீராயின்,

நும இல் போல நிலலாது புக்கு—நுமமுடைய மனைபோல வாசலினில்லாதே உள்ளேசென்று,

கிழவீர போலக் கேளாது கெழீஇ—முனபே கிழமையுடையோபோலே அவ னாககேளாதே உறவுகொள்ளுகையினாலே,

சேட் புலம்பு அகல இனிய கூறி—சேணிடைவந்த நுமதுவருத்தந்திரும்படி இனியமொழிகள் அவாகூறி,

[பருடக் குறை பொழிந்த நெய்க்கண் வேவையொடு.] பொழிந்த நெய்க்கண் பருடக்குறை வேவையொடு — மிகச்சொரிந்த நெய்யிடத்தே பருத்த தசைகிடந்து வெந்த பொரியலோடே,

குருடக் கண இறடிப் பொம்மல் பெறுகுவர்—நிறவிய வடிவினையுடைய தினைச் சோற்றைப் பெறுகுவர்,

[ஏறித் தருட மிலங்குமலைத் தாரமொடு, வேயப்பெயல் விளையுட் டேக்கட் டே தல், குறைவின்று பருகி நறவுமகிழ்நது வைகறைப், பழஞ்செருக் குற்றதும் மனந்த நீர, வருவி தீர்த்த பழஞ்சிதை வெண்காழ், வருவிசை தவிர்த்த கடமான் கொழுங்கு னை, முனவுமாற் தொலைச்சிய பைநகிணப் பிளவை, பிணவுராய முடுக்கிய தடியொடு

வினாஇ, வெண்புடைக் கொண்ட துயத்தலைப் பழனி, னின்புளிக் கலந்து மாமோ ராகக், கழைவளா நெல்லி னரியுலை யூழ்த்து, வழையமை சாரல் கமழத் துழைஇ, நறுமல ரணிந்த நாரிரு முச்சிக, குறமக ளாகசிய வாலவிழ வலசி, யகமலி யுவகை யாவமொ டுனீஇ, மகமுறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவா, செருச்செய் முன்பிற் றூரிசின் முனையி, பரிசின் மறப்ப நீடலு முரியி, ரனைய தன்றவன் மலைமிகை நாடே.]

அவன் மலை மிகை நாடு அனையதன்று—அந்நன்னனுடைய மலையினது உச்சியி னுடு யான்முறகூறிய தன்மைத்தன்று, மிகவுஞ்சிறப்படைத்து, ஆண்டுப் பெறுவன வறறைக் கேட்பீராசு,

பிணவு நாய் முடிககிய தடியொடு வருவிசை தவிாதத கடமான கொழுங்குறை முளவுமாத தொலைச்சிய பைநரிணப் பிளவை வினாஇ—பெண்ணாகியநாய் ஒழுககடித்த உடுமபின்றழக்கடோடே ஒழுவருகின்ற விசையைக்கெடுத்துக்கொன்ற கடமானின் கொழுவியதசையையும் எப்பவன்றியைக்கொன்ற பசுத்தரிணததையுடைய பிளக்கப் பட்டதசைகளையும் கலந்து,

வேயப் பெயவ வினாயுள டத்தக கள தேறல குறைவு இன்று பருகி—மூங்கிற குழாய்க்குள்ளே பெயதலையுடைய முற்றிய தேறாசெய்த கட்டெளிவைக் குறைவி னனாக நிரம்பவுணவு,

நறவு மகிழ்ந்து—பிணனா நெல்லாறசமைத்த கள்ளை உணமுகிழந்து,

முற்பட : கூறியதசைகளை இடையேதின்று தேறலைப்பருகி நறவுமகிழ்ந்தென்க.

வைகறைப் பழஞ்செருக்கு உற்ற நும அனந்தல தீர—விடியற்காலத்துக் கள் ளுணமுகிழ்ச்சியுற்ற நுமமுடைய மதந்தீருமபடி,

வைகறையலந்நலெனக

அருய தந்த பழம் ஊழ்த்துச சிதை வெண் காழ மா—நீர்கொண்டுவந்த பலாப் பழம் செவ்வயழ்ந்து உதிராத வெள்ளிய விதையில மாவையும்,

வெண் புடைக் கொண்ட துயத் தலைப் பழனினை இன் புளி உலை மோர் ஆகக் கலந்து—வெள்ளியபு : ததைக்கொண்ட ஆரத்தை இடத்தையுடைய புளியம்பழத்தின் இனியபுளிப்பையும் உலையாகவாாதத மோருகசனவாகக் கலந்து,

கழை வளா நெல்லின் அரி வழை அமை சாரல கமழத் துழைஇ ஆக்கிய—மூங் கிலிலேகின் றுமுற்றிய நெல்லினரிசியைச் சுரபுனைநெருங்கிய மலைசாரலெல்லாம் நாரும்படியாசத் துழாவியாகசிய,

வால அவிழ வலசி - வெள்ளிய சோறுசிய உணவை,

நறுமலா அணிந்த நாறு இடரு முச்சிக குறமகன்—நர்யமலரைச் சூடின நாறுகின் ற கரிய மயீரமுடியினையுடைய குறச்சா தியினமகளாகசியவெனக.

கள்ளுண்டபின்பு அனந்தநீரச சோற்றைப்பெறுகுவீரென்க

அகம மலி உவகை ஆவமொடு அனீஇ—நெஞ்சுகிறைந்த மகிழ்ச்சியையுடைய ராய் விருந்தினரைப்பெற்றேமென்னும் ஆசையோடே நெஞ்சுகலந்து,

மக முறை தடுப்ப மனைதொறும் பெறுகுவா—தத்தமபிள்ளைகளைக்கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினுலே மனைகடோறும் பெறுகுவா,

அண்ணன், அம்மானென்றமுற்போலவன் முறை.

ஏறித் தருஉம் இலங்கு மலை தாரமொடு—தாங்களுசெயிலையிலே ஏறிக் கொண்
வெரும் விளங்குகின்ற மலையிற்பண்டங்களோடே,

அவை சந்தனம், அகில, பொன், மணிமுதலியன

தடுப்ப மனைதொறும் தாரத்தோடே வல்சியைப்பெறுகுவொன்க

செருச செய முன்பின ருரிசில் முன்னிய பரிசில மறப்ப நீடலும் உரியிர்—ஆண்
டுப்பெறவற்றாலே போனாச்செய்கின்ற வலியையுடைய நன்னனிதத்துப் பெறக்க
ருதிய பரிசிலைமறக்கும்படி நீட்டித்திருத்தலுமுரியிர்;

நிறை இதழ்க் குவளைக் கடி வீ தொடினும் வரை அரமகளிர் இருக்கை காணி
னும் உயிர் செல வெம்பிப் பணித்தலும் உரியிர்—நிறைத்த இதழையுடைய குவளையில்
தெய்வம்விரும்புதலிற் கடியவாகிட பூக்களைக்கீட்டினும் ஆண்டை வளையரமகளிரு
டைய இருப்பைக்காணினும் உயிர் போம்படி வெதும்பி நடுங்குதலுமுரியிராகையின
லே பலநாளில்லாது சிலனாடுபடாமின் (ககஉ) எனவீணமுடிக்க

இத்துணையும் அசையுந் புலமும், வலியும் சேரக்கடறினா.

* [பலநா ணிலலாது நிலனாடு படாமின்]

[விளைபுன கிழத்தலிற் கேழ லஞ்சிப, புழைதொறு மாட்டிய விருங்க லரும்
பொறி, யுடைய வாறே] ஆறே கேழல விளை புனம் கிழத்தலின் அஞ்சிப் புழைதொ
றும் மாட்டிய இருங்கல அரும்பொறி உடைய—வழிகள் பனறி முற்றினதினைப்புன
த்தை நொக்குகையினாலே இதற்கஞ்சிச சில்வழிக்கோறும் கொஞ்சதிவைத்த பெரி
ய கற்பொறிகளையுடையவாகையினாலே,

[நளளிநு ளளரி, வ்ரிந்த விடியல வைகினிர் கழிமின்] நளளிநுள வைகினிர் அ
லரி விரிந்த விடியல கழிமின்—செறிந்த இருட்காலத்தே தவகினிராய ஞாயிற்றின்க
திராவிரிந்த விடியற்பொழுதிலே போவீர்

நளிந்து பலா வழங்காச் செப்பம் துணியின்—செறிநது பலரும்பாகாதவழி
யைப் போகத்தணிவீராயின், அவலிடம்,

[முரம்பு கண்ணுடைந்த பரலவற் போழுவீர், கரந்தபாம பொடுங்கும் பயம்பு
மா ருளவே] முரம்பு கண்ணுடைந்த பரல அவற் போழுவல் பாம்பு கரந்து ஓடுங்கும்
பயம்பும் உளவே—மேட்டுநிலம் தன்னிடத்திலவ்ண்ட பரலையுடைய பள்ளநிலத்
திற்பிளப்பிலே பாம்பு மறைந்ததுகூட்கும் குழிகளுமுள்,

உம்மைபாற புவிமூதலியன அமுள் மா-அசை

குறிககொண்டு மரம் கொட்டி நொக்கி—அப்பயமலை மனத்தாலே குறித்த
கொண்டு விலங்கிற்கு மரங்கள்லேயேறக் கொட்டிப்பார்த்து,

செறி தொடி விறலியா கைதொழுஉப் பழிச்ச—செறிந்த வளையினையுடைய விற
லியர் அப்பாம்பு மனமகிழுமபடி கையிறொழுதுவாழ்த்த,

[வறிது நெறியொரீகி வலஞ்செயாக கழிமின்] நெறி வறிது ஓரீஇ வலம் செ
யாக கழிமின்—விலங்குநீட்கும்வழியைச் சிறிதகலப்பாய் வலப்பக்கத்துவழியை
தாமக்குவழியாகச்செய்துகொண்டு போவீராக,

வலம் - ஆகுபெயர்

இதற்குணங்குடைக்கவில்லை.

[புலந்துபுனிறு போகிய புனஞ்சூழ் குறவர்:] புனிறு போகிய புனம் சூழ் குறவர் புலந்து—ஈன்றணிமைதீர்த்துமுற்றின தினைபுனத்தைக் காத்தற்குச்சூழ்ந்த குறவர் தினையழிகின்றதற்கு வெறுத்த,

புலாந்தென்பதுபாடமாயின், முற்றியென்க.

உயா நிலை இதனை ஏறிக் கை புடையூஉ—உயாநத நிலையினையுடைய பரணிலேயேறிக் கையைக்கொட்டி,

அகன் மலை இறுமபில துவனறிய யானை—அகன்றமலையிற குறுங்காட்டிடத்தே நிறைந்த யானைகளினுடைய,

பகல நிலை தளாக்கும் கவண உமிழ் கடுங்கல—பகறபொழுதே நிற்கின்ற நிலையைக்கெடுக்குங் கவணகாலுகின்ற கடிய கற்கள்,

பகைநிலைதளாககுமென்று பாட மாயின, பகைத்த நிலையென்க.

[இருவெதி ரீராகழை தத்திக் கல்லெனக், கருவிர லூகம் பாப்போ டிரிய, வுயிரசெகு மரபிற கூற்றத தன்ன, வரும்விசை தவிராது]

உயிர செகு மரபிற கூற்றததனை—உயிரகளைப் போக்குமுறைமையாலே கூற்றதையொக்கும், அவைதாம்,

கருவிரல் ஊகம் பாப்போடு கல்லென இரிய—கரியவிரலையுடைய குரங்குகள் பாப்போடே கல்லென்னுமோசைபடக் கெடும்படியாக,

இரு வெதிா ஈர்க்கழை தத்திவிசை தவிராது வரும்—பெரியமூங்கிலினது பசிய கோலைக்கடந்து வருகின்றவிசை மாறுதுவரும்,

மரம் மறையாக கழிமின்—அதற்கு மரங்களிலேயொதுங்கின்று போவீராக,

குறவா (௨0௭) ஏறிக் கைபுடையூஉத (௨0௪) தளர்க்குங்கல் (௨0௬) கூற்றத்தன்ன (௨0௭); அவை இரியத (௨0௮) தத்தி (௨0௭) வருவிசை தவிராதுவரும், அதற்கு மரமறையாக கழிமின் (௨௧0) என்க

உரவுக் களிறு கரக்கும் இ றகா ஒடுங்கி இரவின அனன இருள் தூங்கு வரை பபின்—வலியயானையை விழுங்குமுதலைகள் தங்கப்பட்டு இராக்காலத்தையொத்த இருள்செறியுமின்களையும்,

குமிழி சுழலும் குண்டு கயம் முடுக்கா—குமிழிகள் சுழன்றுவரும் ஆழந்தநீரறுத மடுக்களையுடைய முடுக்கையுமுடைய,

முடுக்கா - நீரூததின இடங்கள் முடுக்கையுடையயாறு

அகழ இழிந்தன்ன கான் யாறறு நடவை—ஏறுதற்கும் இறங்குதற்கும் அரியவாகையினுலே அகழிலே இழிந்தாற்போன்ற காட்டாறறுவழி,

வழுவும் மருங்கு உடைய—காலோடுமிடங்களுையுடைய, அவவிடத்திற்கு,

[வழாஅ லோம்பிப், பருஉக்கொடி வலந்த மதலை பற்றித், துருவி னன்ன புன்றலை மகாரோ, டொருவி ரொருவி ரோம்பினிர் கழிமின்:]

துருவின் அன்ன புன்றலை மகாரோடு—செம்மறியாட்டினையொத்த புற்கென்ற தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

வலந்த பருஉக் கொடி மதலை பற்றி வழாஅல் ஒம்பி—மரங்களிற்குற்றிக்கிடக்கின்ற பரிய கொடியாகிய பெரிய பறறுக்கோட்டைப்பயிடித்துக் காலோடுதலைப் பரிசரித்த,

ஒருவிர ஒருவிர ஒம்பினிர் கழிமின்—ஒருவனையொருவா பாதுகாத்துப் போவீராக;

அழுந்து பட்டு அலமரும் புழகு அமல சாரல்—கிழங்கு தாழவீழ்ந்தசையும் மலை
வெருகுநெருங்கின பக்கமலையில்,

[விழுந்தோர் மாயக்குங்குண்டுகயத் தருகா, வழும்புகண் புதைத்த நுண்ணீர்
பாசி] விழுந்தோர் மாயக்கும குண்டி கயத்து அருகாச கண புதைத்த நுண்ணீர்
பாசி வழும்பு—விழ்ந்தோமைமறைக்கும் ஆழத்தையுடைய குளங்களுக்கருகாக இட
மறைதற்குக்காரணமாய் நுண்ணிய நீரமையையுடைய பாசியின் து குற்றம்,

* “வழும்பறுகக் கிலலா ாத் தேரை - வழும்பிலசீர்” என ஞா பிறநம்.

அடி நிலை தளாக்கும் அருப்பமும் உடைய-அடி ஊன் றியிட்ட நிலையை ஒடப்பண
னும்; அதுவுமன்றி அவவிடம் போதற்கருமை யையுமுடைய, அதற்குப் பரிகாரமாக,
முழுநெறி அணங்கிப் நுண கோல வேரலோடு எருவை மென கோல கொண்ட
னிர கழியின்—வழிமுழுதும் பின்னிவளாந்த நுண்ணியகோலகளையுடைய சிறுமூங்கி
லோடே வேழத்தினது மெல்லிய கோலகளையும் பற்றுககோடாகப் பிடித்துப்
போவா,

இத்துணையும் ஆற்றினது தீமையினளவுகற்றா

[உயாநிலை மாககற் புகர் முகம் புதைய, மாரியி னிருதரு விலலுமிழ் கடுங்கணைத்,
தாரொடு பொலிந்த வினைநவில யானைச், சூழியிற் பொலிந்த]

புகா முகம் புதையச் சூழியிற் பொலிந்த உயாநிலை மாக கல யினை நவில யா
னை—புகரையுடைய முகமறையும்படி முகபடா சதாற்பொலிவு, பொற் உயாந்த நிலை
யினையுடைய பெருமையையுடைய மலைபோலும் போர்த்தொழிலிலே பயின்ற யானை
யினையும்,

மாரியின் இருதரு வில் உமிழ் கடுங்கணை—மழைபோலத் தாழ்ந்தவழிமும் வில்
லுக்கான்ற் கடிய அம்பினையுமுடைய,

தாரொடு பொலிந்த மூத்த புரிசை (உஉக)- தூசிப்படையோடே பொலிவுபெ
ற்ற பழைய மதில்,

மதில் - ஆகுபெயராய்த் திருப்பதியையுணர்த்திற்று என்றது காரிடண்டிக
கடவுளுடைய படைநிருதிசுமீற்று அன்றிட படைப்பலத்தை அழித்தற்கும் அந்நி
லத்தைக்காத்தற்கும் நன்னன்மைவந்த படைமாமா

[சுடாப்பூ விலஞ்சி, யோர்யாற் றியவின மூத்த புரிசை] சுடாப்பூ இலஞ்சி யா
றறு ஓர் இயவின் மூத்த புரிசை—ஒளியையுடைய பூக்களையுடைய மடுவினையுடைய
யாற்றுக்களையில் ஒருவழியினையுடையவோ,

ஓராற்றியவுபாடமாயின, ஒருபாட வழியெனக்

இனி அம்பையுடைய தூசிப்படையோடுபொலிந்த யானையென்று யானைக்கடை
யாக்கி அவ்வியானையினுடைய பூக்களெழுதின முகபடாமபோல உயாநிலைமாககற்
புகாமுகம்புதையப்பொலிந்த சுடாப்பூவையுடைய புரிசையென்றமாம், இன்னும்
யானையின்மத்தகம்போலேபொலிந்த சுடாப்பூவையுடைய புரிசையென்றமாம், இ
ன்னும் யானையின் மத்தகம்போலே பொலிந்த சுடாப்பூவில்ஞ்சியையுடைய உயர்நி
லைமாக்கல்லையுடைய புரிசையென்பாருளா. அவர் சனையிடத்துமெல்லுந்த குவ
ளைமுதலியவற்றினரும்புகள் தலைசாய்ந்து கற்புதையகிடந்ததற்கு யானையின்மத்தக
த்துப்புகரை உவமையென்றகொண்டாரா.

[பராவரு மரபிற் கடவுட் காணின்.] புரிசைப (உஉக) பராவரு மரபிற் கடவுள் காணின்—கோயிலிற் பராவுதற்கரிய முறைமையினையுடைய கடவுளைக்கண்மராயின்,

[தொழாரி கழியி னல்லது] நீர் தொழாக கழியின் அல்லது—நீர் வணங்கிப் போம் அத்தனையல்லது,

நீனான்பது குறுகினினைது இனித தொழாந்நொனது மறையன்றித் தொழு தென்று பொருடருமேனுமுணாக

வறிது தும் இயம தொடிசல ஒம்புமின்—சிறிது தும்முடைய வாசகியங்களைத் தீண்டுதலைக் காப்பீராக, அதற்குக் காரணமென்னையெனின்,

[மயங்குதுளி, மாரி தலையுமவன மல்லல வெற்பே | அவை மல்லல வெற்பு ம யங்கு துளி மாரி தலையும்—அவனது வளவிய நவீர மென்னுமலை மயங்கு துளியை யுடைய மழையை இடைவிடாமற்பெயயாநிற்கும்,

என்றதனாற்பயன வாசகியங்களுந்நேது துமரும போசலரிசெனபதாம்

[அலகை யன்ன வெள்வோப பீலிச, கலவ மஞ்ஞை கட்சியிற் றளரினும்]

அலகை அன்ன வெள்வோப பீலி மஞ்ஞை— ப வகரையையொத்த வெள்ளிய வேரினையுடைய பீலியையுடைய மயில்,

கட்சியில கலவம் தளரினும்— அக்காடழி ததே ஆடுநருவர்ரிதத நலாபத்தி னது பாரததாலே ஆடியினேது நிற்பினும்,

[கடுமபறைக கொடியா மகாஅ னன்ன, நெ நகறைக் கொம்பாக கடுவ னுக் கினும்.]

நெடுங்கழைக் கொம்பா—நெடிய மூங்கிலினகவகெளிசே,

கடுமபறைக கொடியா மகாஅ அன்ன கடுவன் உகளினும்—கடிய பறையினையுடைய கூத்தருடைய பிள்ளைகையொத்த கடுவனபாயினும்,

[நோகொ ணெடுவரை நேமியிற் றெடுத்த, சூபுக் கடுக்கத்துப் பிரசங் கா ணினும்.]

நோ கொள் நெடுவரைச் சூபுக் கடுக்கத்து—செவ்வையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட நெடியமலையிற் றெய்வம் விரும்பின பக்கமலையிலே,

நேமியின் தொடுத்த பிரசங் காணினும்—தேருளபோலவைத்த தேனிருலைக் காணினும்,

[நெரேரென நோக்க லோம்புமி னுரித்தன்று, நிராசெலன் மெல்லடி நெறி மாறு படுகுவா]

நெரேரென நோக்கல உரித்தன்று—கடுகப்பாரததல துமகருரியதொழிவனது, அதற்குக்காரணமென்னையெனின்,

மெல்லடி நிரா செலவ நெறி மாறுபடுகுவா—மெல்லிய அடியாலே நிராத துச செல்லுதலையுடைய வழிதப்புவா.

ஓம்புமின்—ஆதலால் அங்கனநோக்குதலைப் பாதுகாப்பீர்,

இதுவும் ஆற்றினதருமைகூற்றது.

வரை சோ வருநகின் கானத்துப் படினே—மலையைச்சோந்த வழியினையுடைய காட்டிடத்தேசெல்லின்,

[கழுதிற் சேனே னெவொடு போகி, யழுதி னன்ன வானினரு செருக்கி, நிற்புண் கூர்ந்த நிலத்தின் மரு பி, நெறிகெடக் கிடந்த விரும்பின நொருத்தி, விரு

மணிக் தன்ன வேனங் காணின், முளிகழையிசைந்த காடுபடுதியி, னளியுகை கமழா திருயினிர் மிசைந்து:]

கழுதிற் சேணேன் நிறப் புண் கூர்ந்த ஏவொடு போகி நெற்கெடக் கிடந்த ஏனம்—பரணினமேலிருந்த யானைமுதலியவற்றிற்கெட்டாதவன் எய்த மருமத்திற் புண்மிசைந்தருககாரணமான அம்போடேபோகி நெற்கெடக்கிடந்த பன்றி,

நிலம் தின் மருப்பின் இழுதின அன்ன வால் நிணம் செருக்கி இரும்பினர் எருத்தின் இருள் துணிந்தனன் எனம்—ரிழங்குகளை அகழ்ந்துதின்கையினாலே மணமுன்றுதேய்ந்த கொம்பினையும் நெய்விழுநிலையொத்த வெள்ளியநிணம் செருக்கும் படி கரியசருசசனாயையுடைத்தாகிய கழுத்தினையுமுடைய இருள் அறறுக்கிடந்தாற் போனது எனம்,

செருக்கவெனத்திரிக்.

ஏனம் காணின் முளி கழை இசைந்த காடு படுதியின் னளியுகை கமழாது இருயினிர் மிசைந்து—பன்றியைக்கண்கூர்வின் உலர்ந்தழுவதில் தம்மில்லிழைத்ததனாற் பிறந்த காடுவருமுண்டாகியதியினாலே செறிந்தபுகைநாராமல வக்கி மயிப்போகச் சீயித் தின்று,

[துகன்றத துணிந்த மணிமரு டெண்ணீர்க், குவனையம் பைஞ்சுனை யசைவிடப் பருகி:] குவனை அம் பைஞ்சுனை துகள் அறத்த துணிந்த மணி மருள் தெண்ணீர் அசைவிடப் பருகி—குவனையால் அழகிய பசியநிறத்தவாகிய சுனையில கலக்கமறத்தெளிந்த பளிங்கென் றுமருளுந் தெளிந்தநீரை வழியில இளைப்புத்தீருமபடி குடித்து,

அசைவு - விகாரம்

[மிசைத்துப் பதவகொண்ட பருகுகட் பொதியினிர்] பருகக்கண் பதம் மிசைத்துக் கொண்ட பொதியினிர்—பருத்த இடத்தைபுடைய தசையாகியவுணவை முழுதுத்தின்னாமல மிசைத்துவைத்துக்கட்டிக்கொண்ட பொதியின் கமையினையுடையிராய்,

புகை போகிய புணறலை மகாரோடு—வளை கையினின்றும்போதற்குக்காரணமான சிவந்த தலையினையுடைய பிள்ளைகளோடே,

பிள்ளைப்பேற்றால் வளையிடாராகலின், வளையோதற்குப் பிள்ளைகாரணமாயினார்.

[அறகிடை கழித் லோமயி யாற்றது, மில்புக் கன்ன கல்லனை வதிமின்:] இடை கழிதல் ஓயி ஆற்றதும் இல புகக்கன்ன கல அனை அற்கு வதிமின்—அவ்விடத்துப் போதலைப்பிரகரித்து வழியிடத்தனவாகிய தும்மில்லிலே புககாலொத்த கன்முழைஞ்சுகளிலே இராக்காலததுத் தவருவா,

இஃது அசையுநற்புலமும் வலசியுஞ் சேரக்கூறிற்று

கானத்துப்படிண் (உசஉ) மிசைந்து (உசக) பருகிப் (உருக) பொதியினிராய் (உருஉ) மகாரோடே (உரு) கழிதலோமயி அற்கு (உருச) வதிமின் (உருரு) என்க.

அந் சோந்து அல்கி அசைதல் ஓம்பி—இராக்காலத்திற்கு எல்லாருங்கட்டித்தங்கி இளைப்பாறி,

வான் கண் விரிந்த விடியல் ஏற்றெழுந்து—வானிடத்தே ஞாயிற்றின்கதிர் விரிந்த விடியற்காலத்தே துயிலுணர்ந்தெழுந்து,

கான் அகப்பட்ட செந்நெறிக் கொண்மின்—காட்டிடத்தெகிடந்த செவ்விய நெறியைப் போவீராக,

[கயங்கன டன்ன வகன்பை யங்கன், மைந்துமலி சினத்த களிறுமத னழிக குந், தஞ்சமரங் கடுக்கு மாசணம் விலங்கி, யிகந்துசேட் கமழும் பூவு முண்டோ, மறந்தமை கல்லாப் பழனு மூழிறந்து, பெரும்பயங் கழியினு மாந்தா தன்ன, ரிருந் கால் வீயும் பெருமரக் குழாமும]

அகன் பை அம் கண் மைந்து மலி சினத்த களிறு மதன் அழிக்கும் தஞ்சு மரம் கடுக்கும் மாசணம் விலங்கி—அகன்றபடத்தினையும் அழசியகண்ணினையுமுடைய வலிமிருகின்ற சினத்தவாகிய யானைவலியைக்கெடுத்துவிழங்கும் விழந்தகிடக்கின் ற பெருமரங்கனையொகரும் பெரும்பாம்புகிடக்கின்ற வழியைவிலங்கி,

பெரும்பயம் கழியினும் ஊழ இறந்து இகந்து சேண் கமழும் பூவும் உண்டோர் மறந்து அமைகல்லாப் பழனும் மாந்தா தனனா—அவற்றுகொள்ளும் பெரியபயன் கொள்ளாமற்போகிலும் முறகாலமடிப்பட்டுப்போந்த முறைமையைக்கடந்து தாம் நிற்கின்ற இடத்தைக்கடந்து தூரியநிலத்தைச்சென்றுநாறும் பூவையும் துகார்தவர் மறந்து உயிரவாழ்தலாற்றாத பழங்கனையும் தெய்வங்கனையி மானிடா அணுகாரா கையினாலே,

ஊழிறந்து தன்னொன்க

இரு கால் வீயும் பழனும் கயம கண்டனன் பெரு மரக்குழாமும—நீளுவகாம் பையுடைய அப்புககளையும் பழததையும் குளத்தைக்கண்டாறப்போலுங் குளிராசியையுடைய பெரியமரக்குழாதினையும்,

[இடனும் வலனு நினையினிர் நோக்கிக், குறியறிந் தவைவவை குறுகாது கழி மின்] நினையினிர் குறியறிந்து இடனும் வலனும் நோக்கி அவைஅவை குறுகாது கழிமின்—யானகூறியதனைநினைத்து அவற்றினகுறிகளையறிந்து இடத்தினும்வலத் தினும்பார்த்து அவையிறறை அவையிறறை அணுகாமற் போவீர்,

விலங்கி நோக்கிக் குறுகாது கழியின்னென்க

இது சோலைகூறிற்று

கோடு பல முரஞ்சிய கோளி ஆலத்தக கூடு இயத்தனை குரல புணா புள் ளின்—கொம்புகள்பலவுமுடைய பழததைத் தன்னிடத்தேகொண்டதாகிய ஆலமரத் திடத்தே கூடின பலவாசசியங்கனையொத்த பலவோசையுங்கூடின பறவைத்திரளை யுடைய நாடுகா (உஎ) னென்க

நாடு காண நனந்தலை மென்மெல அந்நயின்—நாடுகளையெல்லாம் காணலா யிருக்கின்ற அகன்ற இடததையுடைய மலையை மெல்லமெல்லப்போவீர்,

நனந்தலை - ஆகுபெயர்.

மா நிழற பட்ட மரம் பயில இறுமபின்—பெரியநிழலுண்டான மரமெருங்கின குறுங்காட்டாலே,

[ஞாயிறு தெருஅ மாக நனந்தலை] மாகம் ஞாயிறு தெருஅ நனந்தலை—ஆகா யத்திறிறியும் ஞாயிறு சுடப்படாத அகன்ற இடததையுடைய குன்றம் (உஎ),

தேள் மருளும் அமையமாயினும் இறுஅ வன்சிலையா மா தேர்பு கொட்டும் குறவரும் மருளும் குளறத்தப படினே—திசைதெரியாமன்மயங்கும் இராக்காலமா யினும் முறியாத வலியவிலையுடையாய் விலங்குதோந்துநின்று சுழன்றுதிரியும் குற வருமுட்டமயங்குங் குன்றத்தே நீங்கனசெல்லின்,

[அகனகட் பாறைத் துவனறிக் கலலென, வியங்க லோம்பிது மீயங்க டொடு மின்:] இயங்கல ஓம்பி அசன் கண பாறைத் துவனறிக் கலலென நம் இயங்கள் தொடுமின்—அவ்வழியைப் போதலைப் பரிகரித்தது அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே குவிந்து கலலென்னுமோசைபட நுமமுடையவாச்சியங்களை வரசிப்பீராக,

பாடு இன அருவிப் பயம கெழு மீ ரிசைக் காடு காத்ததறையும் கானவா உள ரோ—ஓசையினிதாசுய அருவியின்பயனபொருந்திய உச்சிமலையிலே காட்டைக்காத்திருக்குவ கானவா பலருமுளா,

ஏகாரம் - ஈர்பாசை

நிலைத் துறை வழியிய மதன அழி மாக்கள புனற படு பூசலின—நிலையாயப் போந்துறையைத்தப்பி ஆழத்திடுபுக்க வலியழிந்தமாக்கள புனலிலேயுமுந்துகின்ற வருத்தங்கண்டு வினாந்தெடுப்பாரைப்போல,

[வினாந்தவல வெய்தி, யுண்டற கினிய பழனுங் கண்டோர், மலைதற கினிய பூவுங் காட்டி, புறு நிரம்பிய வாறவா முத்தற, நுமமி னெஞ்சத் தவலம் வீட, வம் மென கடும்போ டினிய ராகுமி]

நெஞ்சத்து அவும் வீட வினாந்து வலவெய்தி—திசைமயக்க நாற்கலங்கி அறி வழிந்த நெஞ்சிற்கெடு போம்படி ஒழிக் கடுகவந்தசோந்து,

உண்டறகு இனிய பழனுங் கண்டோர் மலைதற்கு இனிய பூவும் காட்டி—எல்லா நுமுண்டறகினியவாசிய பழங்கனையும் கண்டவாகள குடுத்தகினியவாகிய பூக்களையும் நுமக்குக்காட்டி, நீர் அவற்றைநுகாந்தபின்பு,

அவா ஊறு நிரம்பிய ஆறு முத்தற—அக்கானவா இடையுறுமிககவழியை நுமக் குமுறப்படப் போசையிலே,

நும்கன இம்மென கடும்போடு இனியீராகுவீர்—நுமமுடைய இம்மென்னுமோசையையுடைய சுற்றத்தோடே மனம்கெழுவீர்,

அறிஞர் கூறிய மாதிரம் கைக்கொளபு—திசைமயக்கநாடியறிவார் கூறிய திசையையுட்கொண்டு,

[குறியவு நெடியவு மூழிழிபு புதுவோர், நோக்கினும் பனிககு நோய்கூ டிக் கத்த]

புதுவோர் நோக்கினும் என்கும ரீநாய் கூர் அடுக்கத்து—புதியமாந்தா கண னுஞ்செக்கிற தலைக்கும நோய்க்க பக்கமலையிடந்து,

குறியவும நெடியவும ஊழ் இழிபு—குறியனவு நெடியனவுமாகிய குவடுகளை முறைமை பட இழிந்த,

அலா தாய வரி சிழல அசையினிர் இருப்பின—பூப்பரந்த பலவரிகளையுடைய வாகிய சிழலில இளைத்திருப்பின,

பல திறம் பெயாபவை கெடகுவிர்—பலக ற்பாடுகளையுடையவாய எழுகின்ற ஓசைக்கை கேட்பீர்,

பாட்டு - அசை

கலை தொடு பெருமபுர புண்கூர்ந்து ஊறவின—முக்கலைதோன்றின பெரிய பலாப்பழம் புணக்கருக் சேனாறுசையினுலே,

மலைமுழுதும் கமழும் மாதிரந்தோறும்—மலைமுழுதும் அததேளுறந் திசைக் கோறும்,

[அருவி நுகரும் வாரை மகளிரா, வருவிசை தவிராது வாங்குபு குடைதொறுந தெரியிமிழ் கொண்டதும் மியம்போ வின்னிசை] வாங்குபு வருவிசை தவிராத இமிழ் கொண்ட அருவி நுகரும் வான் அரமகளிரா குடைதொறும் தும் இயம் போ தெரி இன்னிசை—உள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு வருகின்ற விசைதவிராத ஒலித்தலைக்கொண்ட அருவியையாடும் தெய்வமகளிரா அதனைக் கையாற்றுகடையுடைய தோறும் தம்முடைய வாசகியங்களைப்போல தாளத்தெரிகின்ற இனியவோசையும்,

[இலங்கேந்து மருபி னினம்பிரி யொருதல, விலங்கன் மீமிசைப பணவைக் கானவர், புலம்புக குணனும் புரிவளைப் பூசல]

விலங்கல மீமிசைப பணவைக் கானவர் புலம்புக்கு உணனும்—மலையின்பே லிட்டபரணிற கானவர் தினைப்புனத்தைப் புருந்துகினனும்,

இலங்கு எந்து மருபின் இனம் பிரி ஒருதல புரி வளைப் பூசல—விளங்குகின்ற எந்தின் கொம்பையுடைய தன்னினத்தைப்பிரிந்த யானைத்தலைவனைப் பிடித்தறகு விரும்பின வளைத்தலையுடைய ஆரவாரமும்,

[சேயளைப் பள்ளி யெஃகுறு முள்ளி, நெய்தெற விழுக்கிப கானவர் மூகை சேய் அளைப் பள்ளி எய எஃகு உறு முள்ளின் தெற இழுக்கிய கானவர் அழுகை— நெடிய முழையாகிய இருப்பிடத்திறங்கும் எப்பென்றி தனதுகூமையுறுகின்ற முள்ளால் எயதுகொல்லுகையினாலே பட்ட கானவரழுகின்ற அழுகையும்,

[கொடுவரி பாயந்தெனக் கொழுநா மாபி, நெடுவசி விழுப்புண டணிமா காப் பென, வறலவாழ் கூந்தற கொடிச்சியா பாடல] கொழுநா மாபில் கொடுவரி பாயா தென நெடு வசி விழுப்புண தணிமா காப்பென அறல வாழ் கூந்தல் கொடிச்சியா பாடல—தங்கணவாமாபிலே புலிபாய்ந்ததாகப் பட்ட நெடிய பிளத்தலையுடைய சீரியபுண்ணை ஆறுதற்குக் காவலென்றுகருதி அறலவீற்றிருந்த மயிரினையுடைய கொடிச்சியாபாடும் பாட்டாலெழுந்த ஓசையும்,

தலை நாள் பூத்த பொன இணா வேங்கை மலைமா இஃஉம ஏமப் பூசல—முடி னாளிலேபூத்த பொனபோலுங்கொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைசூழுகிறதற்கு மகளிரா புலிபுலியெனதுகூப்பிடும் ஏமத்தையுடைய ஆரவாரமும்,

வேங்கைவளைந்து பூவைக்கொடுத்தலின், அச்சநதிரந்த பூசலென்றா.

கன்று அரைப் பட்ட கயந்தலை மடப்பிடி—கன்று வயிறறிலேயுண்டான மெல்லியதலையினையுடைய மடப்பாதையுடையபிடியை,

வலிககு வரம்பாடிய கணவன் ஓம்பலின்—வலிககு ஒலாலையாகிய களிறு கவழந்தேடிக் கொடுத்துப் பாதுகாத்துப் போகையினாலே,

ஒண கேழ வயப்புலி பாயந்தென—அப்போக்கின்குறித்தது ஒளித்திருந்தது ஒன்றிய நிறத்தையுடைய வலியுபுலி பாய்ந்ததாக,

கிளையொடு நெடு வரை இயம்பும் இடி உமிழ் தழங்கு குரல்—அப்பிடி தன்குறத்தோடே நெடியமலையிடத்தேகூப்பிடும் இடியோசைபோலும் முழங்குங்குரலும்,

இடியுமிழந்த ஓசையை ஆகுபெயரான உமிழ் எனரா

கைக் கோள் மறந்த கருவிரல மந்தி—பாப்பைத் தன்கையாற்றமுவிக்கோடலை மறந்த கரியவிரலையுடையமந்தி,

அரு விடர் வீழ்ந்த தன் கலலாப்பார்ப்பிற்கு— எடுத்தற்கரிய ஆழ்ந்த முழைய் லேவீழ்ந்திறந்த தன்குட்டிககு,

கல்லாமை - தனக்குரியதொழிலைக் கலலாமை

முறி மேய யாக்கை கிளையொடு துவன்றிச கிறுமை உறற் களையாப் பூசல்—
தளிளாமேய்த்துவளாந்த வடிவினையுடைய சுற்றத்தோடே நெருங்கி நோய்மிக்க விலக
கப்படாத ஆரவாரமும்,

மந்து பாப்பிறகுத் துவன்றிச கிறுமையுறற பூசலென்க

கலை கை அற்ற காண்பு இன் றெடு வரை நிலை பெய்து இட்ட மால்பு நெறி
யாக—முசுக்கலை ஏறமுடியாதென்று செயலற்ற காட்சியினிய உயரந்தவனாயிலே
நிலைபெறுண்டாகக் கூட்டிநட்ட கண்ணேனியே வழியாகச்சென்று,

பெரும்பயன் தொகுத்த தேங்கொள் கொள்ளை—பெரியபயனுண்டாக, தேனீத்
திரட்டவைத்த தேனையழித்துக்கொண்ட கொள்ளையாலுண்டான ஆரவாரமும்,

[அருங்குறும் பெறிந்த கானவ ருவகை, திருநதுவே லண்ணறகு விருந்திறை
சான்மென.]

திருநது வேல் அண்ணறகு வீருநது இறை சான்மென—திருந்தும்வேலினை
யுடைய நன்னனுக்குப் புதிதாகக்கொடுத்தற்கு இவற்றிறைக்கொண்டபொருள்கள்
அமையுமெனக் கருதிச்சென்று,

அரு குறும்பு ஏறிந்த கானவா உவகை—அழித்தற்கரிய குறும்புகளையழித்த கா
னவர் மகிழ்ச்சியிலுண்டான ஆரவாரமும்,

நறவு நாட்செய்த குறவா தம் பெண்டிரொடு மாண தோற் கிறுபறை கல்லெ
னக் கறங்க வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை—நறவை நாட்காலத்தேகுடித்த
குறவா தம்பெண்டிரோடேகூடி மான்னோல்போர்த்த கிறுபறை கல்லென்னுமோசை
படவொலிபவ வாணத்தினும் உச்சிமீலையிலேயாடுங் குரவைக்கத்திரைவாரமும்,

[நல்லெழி னெடுகதே ரியவுவந் தனன, கலயா ரெலிக்கும் விடாமுழங் கிரங்கி
சை:] நல எழில் றெடுதோ டியவு வுதனன ஒலிக்கும் கல் யாறு விடா முழங்கு
இரங்கு இசை—நல்ல அழகினையுடைய நெடியதேர்கள் வழியிலே ஒழுவந்ததனமைய
வாக ஒலிக்கும் கல்லினமேலவரும் யாறுகள் முழைஞ்சுகளிலேவீழ்ந்து மாறாதொலிக்
கும் ஒசையும்,

நெடுஞ்சுழிப் பட்ட கடுங்கண வேழத்து உரவுச சினம் தணித்துப் பெரு வெளிற்
பிணிமா விரவு மொழி பயிர்றும் பாகா ஒதை—காட்டாற்றின் நெடியசுழியிலே
வீழ்ந்து அகப்பட்ட தறுகணமையையுடைய யானையினது வலிய சினத்தைத் தணி
யப்பண்ணிப் பெரியகம்பத்திலே டோததற்குத் தமதேவற்றொழிலைசெய்தற்குக்கா
ரணமான டேசுக்களைப்பேசி அவற்றிலே பயிலப்பண்ணும் பாகருடைய ஆரவாரமும்,

ஒலி கழைத் தட்டை புடையுநா பனந்தொறும் கிளி கடி மகளிர் விளி படு
பூசல்—ஒலிக்கும் முங்கிலாற்செய்த தட்டையைப்புடைத்துப் புனங்கடொறும் கிளி
யையோட்டுகின்ற மகளிர்கூ ப்பிடுதலாற்பிறந்த ஆரவாரமும்,

இனத்தின் தீர்ந்த துளங்கு இடில் நலவேறு—கீளையினின்றும்பெயர்ந்த அசை
யும் குட்டேற்றினையுடைய இடபமும்,

மலைத் தலை வந்த மனாயான கதழ் விடை—எக்காலமும் போசெய்து போாத
தொழில் தன்னிடத்திலேகைவந்த மனாயானினது வினாந்த ஏறும்,

[மாறு டாமந்தி னூறுபடத் தாகங்க, கோவலா குறவரோ டொருங்கியைத் தார்ப
ப, வள்ளிதழ்க் குளியியுங் குறிஞ்சியுங் குழைய, நலவேறு பொருடங் கல்லென்
கம்பலை.]

கோவலர் குறவரோடு ஒருங்கு இயைந்து ஆரப்ப—முலலைநிலத்திற்கோவலரும் குறிஞ்சிநிலத்திற்குறவரும் சேரக்கூடி வென்றதன்வெற்றிதோன்ற ஆரவாரிக் கும்படி,

மாறா மைந்தின் ஊறு படத தாகசிப பொருஉம் கலலென் கம்பலை—முதுகிடாத வலியுடனே புணனுண்டாம்படி முட்டிப்பொரும கலலென்கின்ற ஓசையையுடைய ஆரவாரமும்,

ஏதும் விடையும் ஆரப்ப பொருஉம் கம்பலையென்க

நலவேறு வள இதழ்க் குளவியும் குறிஞ்சியும் குழையப் பொருஉம் கம்பலை—எருமையேறுகள் வளவிய இதழையுடைய குளவியும் குறிஞ்சியும் வாடுமபடி தம்மிற் பொருகின்ற ஆரவாரமும்,

[காந்தட் டுடுபிற் கமழ்மட லோசசி, வணகோட் பலவின் சுளைவினை தீம்பழ, முண்டுபடு மிசசிற் காழ்பயன் கொண்மா, கனறுகடாஅ வுறககு மகாஅ ரோதை]

வண கோட் பலவின் வினை தீம்பழம் சுளை உண்டு படு மிசசிற் காழ் பயன் கொண் மா—வளவிய குலைகளையுடைய பலாவினது முற்றின இனிய பழத்திற்குளையை விரும்பினோலொலாரும் தின்று சீழ்வீழ்நதுகிட்கும் மிகையான பழததின்விதையைப் பயனகோடறகு,

கன்று காந்தன் துடுபிற் கமழ் மடல் ஒச்சிக் கடாவுறுகும் மகாரா ஒதை—கன்றகளைப்பிணைத்துக் காந்தளின் துடுப்புப்போலும் கமழுகின்ற மடலாலேயடித்துக் கடாவிடம் பிள்ளைகளுடைய ஆரவாரமும்,

* [மழைகண டனன வால்தொறு ஞொளோன]

[கழைகண ணுடைகருவ கரும்பினேத்தமும்] கரும்பின் கழை கண்ணுடைக்கும் ஏததமும்—கரும்பின்கோலைச் சாறுகொள்ளும் ஆலையினோசையும்,

தினை குறு மகளிர் இசை படு வாளையும்—தினையைகருகுகின்ற மகளிருடைய இசைமிகுகின்ற ட்வள்ளிப்பாட்டும்,

சேம்பும் மஞ்சளும் ஒம்பினா காப்போர பன்றிப பறையும்—சேம்பையும் மஞ்சளையும்விதைத்து வளாந்தபின்பு பன்றி கிழங்ககழாமற காப்போருடைய பன்றிகுக்குக் கொட்டும் பறையோசையும்,

குன்றகச் சிலமும்—இவ்வோசைகளான் மலையிடத்தெழும் எதிரொலியும்,

என்ற இவ்வனைத்தும்—என்று யான்கூறிய எல்லாவோசைகளும்,

[இயைந்தொருங் கீணடி.] ஒருங்கு இயைந்து ஈணடி—சேரப்பொருந்தித் திரளப்பட்டு,

[அவலவு மிசையவுந் துவன்றிப் பலவுடன்] அவலவும் மிசையவும் பல உடன் துவன்றி—நாழ்வரையிலுள்ளனவும் உச்சிமலையிலுள்ளனவுமாகிய ஒழிந்த பலவோசைகளும் நெருங்குகையினாலே,

[அலகைத் தவிரத்த வெண்ணருந் திறத்த, மலைபடு கடாஅ மாதிரத் தியம்ப:] எண்ணுரு திறத்த அலகைத் தவிரத்த மலை படு கடாம மாதிரத்து இயம்ப—எண்ணு

* இதற்குணாகிடத்திலது.

† வள்ளிப்பாட்டு - உலகைப்பாட்டு.

தற்கரிதாய் கூறுபாட்டையுடையவாகையினாலே எண்ணையொழிந்த மலையாளிய யானைக்குண்டாகின்றவொலி திசைகளெல்லாமொலிப்ப,

கடாம் - ஆகுபெயராய் அதனாபிற்றத ஓசையையுணர்த்திற்று.

வரி நிழலிருப்பின் (உக௦), இன்னிசையும் (உக௧) பூசலும் (உக௨) அழகையும் (௯௦௧) பாடலும் (௯௦௨) பூசலும் (௯௦௩) குரலும் (௯௦௪) பூசலும் (௯௦௫) கொள்ளையும் (௯௦௬) உவகையும் (௯௦௭) குரலையும் (௯௦௮) இசையும் (௯௦௯) ஓதையும் (௯௧௦) பூசலும் (௯௧௧) கம்பலையும் (௯௧௨) ஓதையும் (௯௧௩) ஏததமும் (௯௧௪) வள்ளையும் (௯௧௫) பறையும் (௯௧௬) என்றிவவனைத்து (௯௧௭) குன்றகச்சிலம்பும் (௯௧௮) ஒருங்கையநீண்டபட்டு (௯௧௯) ஒழிந்த ஓசைகளுந் துவன்றுகையினாலே (௯௨௦) மலையாளிய யானைக்குண்டாகின்ற வொலி (௯௨௧) பலதிறம்பெயாபவை (௯௨௨) மாதிரத்தியப்ப (௯௨௩) அவற்றைக்கேட்குவி (௯௨௪) பொன முடிக்க.

இருப்பிற (உக௦) கேட்குவி (உக௧) பொன

மலைக்கு யானையையுவித்தது அதனகட்பிறந்தவொசையைக் கடாமெனச் சிறப் பித்தவதனால் இப்பாட்டிற்கு மலைபடுகடாமென்று பெயாக்கறினா.

[குருஉககட் பீணையற கோதை மகளிரா, முழவுத்துயி லறியா வியலு ளாங்கன, வீழ்வி னற்றவன் வியன்கண வெற்பே]

அவன் வியன கண வெற்பு—அந்நன்னனுடைய அகன்றவிடதையுடைய மலை,

குருஉக கண பீணையல கோதை மகளிரா — பலதிறம்பொருநகின் இடத்தை யுடைத்தாய் பீணைத்தலையுடைய மாலையினையுடையமகளிரா ஆடற்கேற்ற,

முழவு துயில் அறியா வியலு ளாங்கன*விழவின அற்று—முழவு கண்ணுறக்க மறியாத அகன்ற ஊரிடத்துக்கொண்ட திரநாணையொத்துச் சிறந்திருக்கும்,

கண தண்ணெனக் கணமும் கேட்டும் உண்டற்கு இனியபல பாராட்டியும்— காண்டற்கினியனவற்றைக் கணஞ்ஞிரசகணமும் கேட்கப்படுவனவற்றைச் செவிகுளி ரக்கேட்டும் உண்டற்கினிய உணவுகளைக் கொண்டாடியுள்ளும்,

[இன்னும் வருவ தாக நமக்கெனத், தொன்முறை மரபினி ராகி] நமக்கு இன் னும் வருவதாக எனத் தொல் முறை மரபினிராகி—நமக்கு மேலும் இந்துகாச்சி உண்டாவதாகவென்று விரும்பிப் பழையவற்றவான மக்களைப்போலும் முறைமையினை யுடையிராய்ச் சிலநாட்டாகி,

பல் மாண் செரு மீக்குப் புகலும் திரு ஆர மாபன—பலவாய மாட்சிமைப் பட்ட வஞ்சிமுதலியபோததொழில் மீக்குநடத்தலாலே உலகமபுகழும் திருமக் ணிறைந்திருந்த மாபினையுடைய நன்னனுடைய,

உரும் உரறு கருவிய பெரு மலை பிறபட—உருமேறுமுழங்குந் தொகுதியை யுடைய பெரிய மலை துமக்குப்பினமுமபடி,

இறம்பூது கருவிய இன குரல் விறலியா நறுங கா அடுக்கத்துக் குறிஞ்சி பாடி—அதிரயநெருங்கின இனிய யாழையுடைய விறல்படவாமெகளிரா நறிய கரிய பக்கமலையிலே குறிஞ்சியென்னும்பண்ணைப் பாட,

குரல் - ஆகுபெயர். பாடி - பாடவெனக்

கை தொழுஉப் பரவிப் பழிச்சினிரா கழிமின்—நீரும் ஆண்டுறையுந் தெய்வங்க

ளைக் கையாலேதொழுது எங்குறைமுடிததால் துமககு இவைதருதமென்று பரவுக
கடன்பூண்டு வாழ்த்திப்போவீர்,

மரபினிராகிப் (௩௫௫) பாடிப் (௩௫௬) பழிச்சி (௩௬௦) மலை பிறபடக் (௩௫௭)
கழிமின் (௩௬௦) என்க

[மைபடு மாமலை பனுவலிற பொங்கு] பனுவலிற பொங்கி மை படு மாமலை—
குன்முதிர்வதற்குமுன்பு எஃகுறு பஞ்சிபோலப் பொங்கிச்சென்று காகாலமவருமள
வும மேகமகிடக்கும் பெரிய மலையிடத்தில்,

கை தோய்வு அன்ன கார மழைத் தொழுதி—கை சென்றுபிழ்க்குந் தன்மை
யையொத்த அணுகுதலையுடைய கரிய மேகத்திறன்,

தூஉய அன்ன துவலை துவறறலின்—வலியத் தூவினலொத்த துவலைகளித்
தூவுகையினலே,

தேமம தேரூக கடும்பரிக கடும்பொடு—கிசைகளைத் துணிந்துகொள்ளமாட்
டாத கடிய செலவினையுடைய சுறறத்தோடே,

காஅயக் கொண்ட தும் இயந் தொயபடாமல்—காவிக்கொண்ட தும்முடைய
வாச்சியங்கள் நனையாதபடி,

கூவல் அன்ன விடரகம் புகுமின—கிணறுகள்போன்ற முழைஞ்சுகளிடத்தே
புகுவீர்,

இரு கல் இருப்பதது இறு வரை சேராது—பெரிய கலவினது திரட்சியினிடத்
து முறிந்துநின்ற மலைகளைச்சேராது,

[குன்றிடம் பட்ட வாரிட ரழுவதது, நின்று நோக்கினுங் கணவாள் வெளவு,
மண்களை முழுவின் தலைக்கோல கொண்டு, தணிகா வாகத் தளாத லோமபி, யூன்றி
னிர கழிமி னூறுதவப் பல்வே]

நின்றுகண் நோக்கினும் வாள் வெளவும் இடம் பட்ட குன்று—நின்று கண்ணுற்
பார்க்கினும் கண்ணினொளியைத் தன்னழகாலே வாங்கிக்கொள்ளும் இடமுண்
டாகிய மலையில்,

உம்மை - அவற்றைநூர மனத்தாற்கருதின் அம்மனத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளு
மென எச்சவும்மை

ஆரிடா அழுவதது ஊறு தவப் பல—பொறுத்தற்கரிய வருத்தத்தைச்செய்யும்
குழிகளிடத்துப் பிறககும்டையுறுகள் மிகப்பல, அவற்றை,

மண் களை முழுவின் தலைத் தண்டு காலாகக் கொண்டு—மாச்சனைசெறிந்த முழ
ல்டத்திற் காமரத்தை துமக்குக் காலாக வாங்கிக்கொண்டு,

தளாதல ஒம்பிக் கோல ஊனறினிர கழிமின்—அடி உளளேவழுதலைப் பரிக
ரித்து அத்தண்டாகிய கோலை ஊனறிப்போவீர்,

அயில் காய்தன்ன கூங் கற பாறை—வேல்காயந்தாறபோலும் குடுமிககூங்
கற்களையுடைய பாறையிற்,

வெயில் புறத்தூஉம் இன்னல இயக்கதது—குளிரச்சிவாராமல வெயில் பாது
காக்கும் இன்னுமைசெய்யும் வழியிடத்திற போம்பொழுது,

கதிர் சினம் தணிந்த அமையதது கழிமின்—ஞாயிறு சினமறின அந்திப்பொ
ழுதிலே போவீர்;

[உணாசெல வெறுத்தவ வள்காச் சுறறமொடு, புனாதவ வயரிய மழைமருள்
பொஹோ, லரசுநிலை தளர்க்கு மருப்பமு முடைய.]

உரை செல வெறுத்த அவன் நீங்காச் சுற்றமொடு புரை தவ உயரிய மழை மருள் பல் தோல் அருபமும் உடைய—புகழ் பரக்கும்படி செறிந்த நன்னனுடைய நீங்காத படைத்தலைவரோடே உயாச்சிமிகவுயர்ந்த மேகமென்றும்ருளும் பல யானைத் திரையுடைய அரண்களையும் அவ்வழியுடைய;

அரசு நிலைதளாக்கும் அருப்பம்—பொரவந்த அரசர் நிலையுடைமையைக் கெடுக்குமரண்,

பின்னி அன்ன பிணங்கு அரில் நுழை தொறும்—அவ்வரண்களிற பின்னியைத் தாலொத்த கொடிபிணங்கின சிறுகாட்டையுடைய சிறியவழிகடோறும்,

முன்னேன் வாங்கிய கடு விசைக் கணைக கோல் இன் இசை நல் யாழ்ப் பத்தரும் விசிபிணி மண்ணா முழுவின் கண்ணும் ஒம்பிக் கைபிணி விடாது பைபயக கழிமின்—முன்போகின்றவன முகத்திலடியாமல வாங்கிவிட்ட கடியவிசையையுடைய திரண்டகோல இனிய இசையைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நல்ல யாழின்பத்தையும் வலித்துக்கட்டின மார்ச்சனைசெறிந்த முழுவின் கண்ணையும் கெடாதபடி காத்து அவனைக் கரம்பிடித்துக்கோடலை விடாதே மெல்லமெல்லப் போவீர்;

நாகோணனந்தலை (உஎ௦) முதல இததுணையும் மலையுற்று. இவ்விடத்து யாற்றின்தன்மையும் சேரக்கூறினா

களிறு மலைந்தனன கண்கூடு துறுகல்—யானைகள் தமயிற்சோநது பொருதாலொத்த ஒன்றினிடத்தே ஒன்று கூடிநெருங்கின கல்லிடத்தே;

தளி பொழி காணம் தலை தவப பலவே—மழைபெய்கின்ற காடுகள் அவ்விடத்து மிகப்பல;

ஒன்றாத செவ்வா உலைவிடத்து ஆரத்தென நலவழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்—ஏவல்பொருநதாத பகைவா முதுகிட்டவளவிலே தமதுவெற்றிதோன்ற ஆரவாரித்தாராக, அதுபொருமல இவ்விடம் உயிர்கொடுத்தற்கு நல்லகாலமென்று மீண்டு உயிரைக்கொடுத்த நாணத்தையுடைய மறவருடைய,

செல்லா நல இசைப பெயரொடு நட்ட கல ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே—கெடாத நல்ல புகழினையுடைய பெயர்களை எழுதிநட்டகற்கள் முதுகிட்டிப்போனவரை இகழும் பலவழிகள் எண்ணுதல் மிகும்படி. பலவாயிருக்கும்;

இன்பு உறு முரற்கை தும் பாட்டு வீருப்பாகத் தொன்று ஒழுகும் மரபின் தும் மருப்பு இருத்தது துணைமின்—இன்பமிக்குகின்ற தாளத்தினையுடைய தும்முடைய பாட்டு அந்நடிகல்விற் றெய்வத்திற்கு வீருப்பமாகப் பழமைநடக்கின்ற முறைமையினையுடைய தும்முடைய யாழைவாசித்து விரையப் போவீர்,

மருப்பு - ஆகுபெயர்

பண்டி நற்கு அறியாப புலம் பெயா புதுவீர சநது நீவிப புல் முடிந்து இடுமின்—முறகாலம் நன்மையறியாத தீயநிலத்தை வழியறியாமற்போய மீண்டுவந்த புதியவர்கள் பின்வருகின்றவாகளும் அவ்வாறுபோய மீளாதபடி பலவழிகளுங்கூடின சந்தியைக் கையாலேதுடைத்து அடையாளமாக ஊகம்புல்லை முடிந்திட்டு வைப்பீர்,

நற்கு - நண்கின் விகாரம்

காணம் பல (௩௮௫), ஆண்டுக் கல (௩௮௬) நட்ட (௩௮௮) கவலை பல (௩௮௯); அக்கல்லிற்கு மருப்பிடுத்துத் துணைமின் (௩௯௦), அப்பொழுது புதுவீர (௩௯௧) புன்முடிந்திடுமி (௩௯௨) நெனக்கூட்டுக

செல்லும் தேவதது—நீங்கள் போம் தேசத்திலே,
[பெயாமருங் கறிமார, கலலெறிந் தெழுதிய நல்லரை மராஅத்த, கடவு னோங்
கிய காடேசு கவலை]

கல எறிந்து மருங்கு பெயா அறிமார எழுதிப் கடவுள்—கலை இடந்துகொண்
டி அதனிடத்தே இவ்வாறேபொருதுபட்ட இன்னொன்று அவனபெயரை உலகம்
றிவதற்கு எழுதிய கடவுள்,

நல் அரை மரத்த கடவுள்—நல்ல அரையினையுடைய மரத்திட்டதனவாகிய
கடவுள்,

என்றது - மராமரத்தினிழுவிலே நட்ட கலலெனவாறு

கடவுள் ஒங்கிய காடு ஏசு கவலை—அக்கடவுளின் செய்வதனமைமிகக் தன
கொடுமையாற் பிறகாடுகையிசும பலவழிகளில்,

[ஒட்டா தகன்ற வொன்றை தெவவா, சுட்டினும் பனிகுருகு சுரந்தவப் பலவே]

ஒட்டாது அகன்ற ஒன்றை தெவவா சுரம் தவப் பலவே—நன்னினைப் பொருந்தா
தே நீங்கின அவன் ஏவற்குப் பொருந்தாத பகைவரிருக்கும் அருகிலங்கன மிகப்பல,
இதனால் இசுழ்நாப்பிணிக்கும் ஆற்றல கூறினா

சுட்டினும் பனிக்கும் சுரம்—தததமூகளிலேயிருந்து நினைப்பினும் தலைநடுக்கு
விக்குஞ் சுரம்,

தேம் பாய் கண்ணித தேர் வீசு கவி கை ஒம்பா வள்ளற் படாங்கிருமெனினே—
தேன்சொரிசின்ற கண்ணியினையும் தேசாசுதிதறுங் கொடுத்துக்கவிந்த கையினையுமு
டைய தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாத நன்னினைநினைத்துச் செல்கின்றோமெ
ன்று கூறுவீராயின,

[மேம்பட வெறுத்தவவன றென்றினை மூதூர், ஆங்கன மற்றே நமம னோக்
கே] நம்மனோக்கு ஆங்கனம் மேம்பட வெறுத்த அவன் தொல் நினை மூதூர் அற
று—நமமையொக்கும் பரிசிலாக்கு அப்பகைப்புலம் எல்லாவூகளினும் மேலாம்படி
செல்வமுண்டான நன்னனுடைய பழைமையாகிய உயர்ந்த ஒழுகத்தினையுடைய பழை
யவூகளை யொக்கும்,

அசைவுழி அசைஇ அஞ்சாது கழிமின்—இளைத்தவிடத்தே யினைப்பாறி அஞ்சா
மற் போவீர்,

[புலியுற் வெறுத்ததன வீழ்பிணை யுள்ளிக், கலைநின்று விளிகுருங் காண மூழிற
ந்து.] புலி உற வீழ் தன் பிணை உளளி வெறுத்த கலை நின்று விலிக்கும் காணம் ஊழ்
இறந்து—புலிபாயகையினுலேபட்ட தன்பிணையை நினைத்து வெறுத்த கலைநின்று
கூப்பிடும் அக்காட்டை முறைமைப்படப்போய்,

கிலை ஒலி வெளிஇய செங்கன மனாவிடை—விலலினுசைக்கு வெருவின் சிவ
ந்தகண்ணையுடைய மனாவேறு,

தலை இறம்பு கதழும் நாறு கொடிப் புறவின—முற்பட்ட குறுங்காட்டிலே வினா
நதோடும் நாறுகின்ற கொடிகளையுடைய காட்டிடத்து,

வேறு புலம் படாந்த ஏறு உடை இனத்த வலை ஆன திம்பால—மேற்றுப்புல
ங்களிலே சென்றுமேயந்த ஏறையுடைய நிராயிடத்தனவாகிய சங்குபோல வெள்
ளிய பக்கங்களின் இனிய பாலே,

மினை சூழ் கோவலா வனையோ உவப்பத் தருவனா சொரிதவின்—கிளையைக்
யவல் சூழுகின்ற இடையா வனையினையுடைய மகளிர் மனமகிழும்படி. கொண்டுவந்து
சொரிதகையினாலே,

[பலம்பெறு நசையொடு பதிவயிற் தீர்ந்ததும், புலம்புசே ணகலப் புதுவி ரா குவா.] பலம் பெறு நசையொடு தும் பதிவயின் தீர்ந்த புலம்பு சேண் அகலப் புது வி ரா குவா—பலத்தைப்பெறவேண்டுமென்னும் ஆசையுடனே தும்முடைய ஊரி னின்றும் போந்த வருத்தம் விட்டு நீங்குகையிலே விருந்தாந்தன்மையை யுடைய ராகுவா,

[பகாவிரவு நெல்லின் பலவரி யனன, தகாவிரவு துருவை வெள்ளையொடு வி னைஇக், கல்லென் கடத்திடைக் கடலி னினாக்கும், பல்யாட்டினனினா] பகர் பல விரவு நெல்லின் அரி அன்ன தகா விரவு துருவை வெள்ளையொடு வினாஇக கல் லென் கடத்திடைக் கடலின் இனாகும் பல்யாட்டு இன நினா—பண்டமலிற்ற பலவு ங்கூடு நெல்லினரிசியையொத்தனவாகக் கிடாய்விரவுகின்ற செம்மறித்திரன் வென் யாட்டினேகலந்த கல்லென்கின்ற ஒசையையுடைய காட்டிடத்தே கடல்போ லேயொலிக்கும் பல யாட்டினினங்கையுடைய திரளகளிலே,

பகாநெல் - ஸ்நைதரோகை.

எல்லினா புகினே—இராககாலத்தை யுடையிராயச் செலவின்,

மனத்தே அக்காலத்தைக் கருதுதலின், உடைமையாயிற்று.

பாலும் விதவையும் பண்ணுது பெறுகுவா—பாலும் பாதசோறும் துமக்கென்று சமையாமற் தமக்குச் சமைநதிருந்தவற்றைப் பெறுகுவா,

துயம்மயிரா அடக்கிய சேக்கை அனன—மெல்லிய தலையிரினையுடைய சேண மிட்ட பிக்கையையொத்த,

மெய் உரித்த இயற்றிய மிதி அதன் பள்ளி—ஆடுகளின் மெயையுரித்து ஒன் றுகத்தைத்த வாரமிதித்த தோற்படுகையிலே,

தித் துணையாகச் சேந்தனிரா கழிமின்—கொடியவிலங்குகள் வாராதபடி இடை யா ஒளித்த நெருப்புத் துணையாகத் தங்கிப் போவா,

கூப்பிடு கடக்கும் கூட நல் அம்பிற கொடுவிற் கூளியா கூவை காணின்—கூப்பி டாத அவ்வெல்லையை * கூவாநிறகும் கூரிய நல் அம்பினையும் கொடியவில்லினை யுமுடைய நாடுகாக்கும் வேடாடைய திரளைக்கண்மராயின், அவர்களுக்கு,

படியோத தேய்த்த பணிவு இல ஆணமைக் கொடியோள்கணவற் படாந்திரு மெனினே—தன்னை வணங்காதாரா அழித்த தாழ்ச்சியில்லாக பகைவரையாளுந் தன்மையினையுடைய நனனனைநினைத்துப் போனினேருமென்று கூறின,

கொடியோள்கணவன் - கொடியினையுடையோள கணவன் இதனால் அவன்றே வ் கற்புக்குகி கூறினா இது நனனனென்னும் பொருட்டாய்நின்றது.

தடியும் நீழல்கும் தண்டினா தரிஇ ஒம்புநா அல்லது உடற்றுநா இல்லை—தசை களையும் கிழங்குகளையும் துமமை நலிந்து தினனப்பண்ணிப் பாதுகாப்பாரல்லது வரு ததுவார்களில்லை, அவற்றைறுகாநது,

ஆங்கு வியம் கொணமின்—அவவிடத்த அவா போகச்சொன்னவழியை தும க்கு வழியாகக் கொண்டிபோவா;

அது அதன பண்பே—அக்காட்டின் தன்மை அத்தன்மைத்தாயிருக்கும்;

தேம் பட மலர்ந்த மராஅ மெல் இணரும்—தேனுண்டாக மலர்ந்த மராவினது மெல்லிய பூங்கொத்தம்,

* கூடவாநிற்குமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

உமபல் அகைத்த ஒள் முறி ஆவும்—யானைமுறித்த ஒள்ளிய தளிரகளையுடைய ஆசாவீற் பூவும்,

[தளிரொடு மிடைந்த காமா கண்ணி, திரங்கு மரநாரிற் பொலியச் சூடி:] திரங்கு மரநாரில் தளிரொடு மிடைந்த காமா கண்ணி பொலியச் சூடி—உலாந்த மரநாரிலே தளிரகளோடே நெருங்கக்கட்டின விருப்பமருவின் கண்ணியை அழகுபெறச் சூடி,

முரம்பு கண் உடைந்த நடவை தண்ணென—பருக்கையையுடைய மேட்டுநிலத்திடம் வீண்ட சிறுவழி மழைபெய்து குளிருகையினாலே,

உண்டனிரா ஆழக் கொண்டனிரா சழிமின்—அநீனாகுமுத்துக் குளித்து வழிகுமுதகதுகொண்டு போயின்,

[செவ்வீ வேங்கைப் பூவினன்ன, வேய்கொளரிசி விதவை சொரிந்த, சவல்வினை நெல்லி னவளையம் புளிங்கூழ்]

செவ்வீ வேங்கைப் பூவின அன்ன அவளை—சுவந்த பூக்களையுடைய வேங்கைப் பூவினையொத்த நிறத்தையுடைய அவளாவதை,

வேய் கொள அரிசி—மூங்கில தன்னிடத்தே கொண்ட அரிசி, சவல் வினை நெல்லின் அரிசி—மேட்டுநிலத்தேய்னைந்த நெல்லினரிசி, சொரிந்த விதவைப் புளியங்கூழ்—இவற்றைப் புளிக்கரைத்த உலையிலே சொரிந்தாககின் குழைந்த புளியங்கூழை,

அறகு இடை உழந்த நும வருததம் வீட—இராககாலத்துக் காட்டிடத்துப்பகற பொழுதுவந்த நுமவருததம் போம்பம்,

[அகலு ளாங்கட் சழிமிடைந்த திய நரிட, புலவேய குரம்பைக் குடிதொறும் பெறு குவிரா] ஆங்கன அகலுள் சழி மிடைந்து இயற்றிய புல் வேய் குரம்பைக் குடிதொறும் பெறுகுவிரா—அவவிடத்து அகன்ற ஊரிடத்துச் சழிகளால் தெற்றிப்பண்ணின புல்லானவேயந்த குடில்களிலிருக்கும் குடிகடோறும் பெறுகுவிரா,

கூழை அறகுப் பெறுகுவிரெனக்

[பொன்னறைத் தன்ன துண்ணே ரரிசி, வெண்ணெறிந் தியற்றிய மாக்க ணமலை, தண்ணெ னுண்ணிழு துள்ளீடாக, வசையினிரா சேப்பி னலகலும் பெறுகுவிரா:]

அசையினிரா சேப்பின்—இளைப்பாறி அவ்விடத்தே சிலநாடங்குவீராயின்,

பொன் அறைந்தன்ன துணைநேர் அரிசி வெண் எறிந்து இயற்றிய மாக கண் அமலை—பொன்னை நறுக்கினாலொத்த துண்ணிய ஒத்த அரிசியை வெள்ளையெறிந்தாக்கின கரிய இடதையுடைய சோற்றுத்தழையை,

தண்ணென துண இழுது உளளீடாக அலகலும் பெறுகுவிரா—தண்ணென்ற துண்ணிய நெய்முதை உளளேயிட்டுணனுமபடி நாடோறும் பெறுகுவிரா;

விசயம் கொழித்த பூழ் அன்ன—கருப்புக்கட்டியைக் கொழித்த பொடியை யொத்த,

உண்ணுநாத் தடுத்த இடி துண நுவலினை—தன்னை நுகாவாரா யேடுறன்றை நுகராமற் தடுத்த இடித்தலால் துண்ணிதாகிய திளைப்பினையோடு,

சேப்பின நுவலினையோடே அமலையை இழுதுள்ளீடாக அலகலும் பெறுகுவிரெனக்.

துவனையோடென ஓடு விரிக்க.

நொய் மர விற்கின் னெகிழி மாட்டிப் பனி சேண நீங்க இனிது உடன் துஞ்சி—
நொய்ய மரமாகிய விற்காலாக்கினை கடைக்கொள்ளியை எரித்துப் பனி வீட்டுநீங்குப்
படி இனிதாச சேரத்தஞ்சி,

புலரி விடியற புள் ஓர்த்துக் கழிமின்—இராக்காலநீங்குதலையுடைய விடியற்கு
லத்தே நிமித்தமபார்த்துப் போவா,

புள்ளோர்த்தென்றதற்குப் புட்களின்குரல் கேட்டுப் போவீரென்றாமா

இத்துணையும் கானமும், கானத்தாற்றினது நனமையும், அசையுநற்புலமும்
வல்கியும் சேரக்கூற்றினா

புல் அனாக காஞ்சி—புற்கெனற அரையினையுடைய காஞ்சிமரத்தினையும்,

புனல பொரு புதவின்—நீாவநதுபொருகினற அறுகுகளையும்,

மெல் அவல—மெல்லிய விளைநிலங்களையும்,

[இருந்த ஐராதொறு நல்லியாழ்ப், பண்ணுப்பெயாத தன்ன காவும் பள்ளியும்,
பன்னு ணிற்றினுஞ் சேந்தனிரசெலினு, நனபல வுடைத்தவன றண்பனை நாடே]

காவும்—பொழிலங்களையும்,

பள்ளியும்—இடைச்சேரிகளையுமுடைய,

அவன் தண் பனை நாடே —நன்னனுடைய குளிரதமுருத நிலையுடைய
ய நாடு,

பன்னுள் நிற்பினும் சேநனிர செலினும் இருந்த ஐராதொறும்—பலநாளநிற்ப்
னும் ஒருநாட்டங்கிப்போகினும் நீர் துகாதற்குக் குடிநீங்காதிருந்த ஐராகளதோறும்,
நல்லியாழ் பண்ணுப் பெயாததன்ன நன் பல வுடைத்து— நல்ல யாழின்பண்ணை
மாறிவாசித்ததன்மையவாக நன்றாகிய பலபொருள்களை யுடைத்து,

காஞ்சிமுதலியவற்றை உடையநாடு ஐராதோறும் நன்பலவுடைத்தென்க.

பண் ஒன்றையொன்றொவ்வாது இனிதாயிருக்குமாறுபோல துகரும்பொருள்க
ளும் ஒன்றையொன்றொவ்வா இனிமையுடையவெனறா.

காண்பு மலி பழனங் கமழத் துழைஇ வலையோர் தந்த இரு சுவல வாளை—கா
ண்புகருங்கின மருதநிலத்தைப் பூக்கற்றவளைத்து ஆராயநது வலையவீசுவா
கொண்டுவந்த பெரிய கழுத்தினையுடைய வாளைத்தடியை,

நிலையோர் இட்ட நெடு நாண தூண்டிற் பிழக்கை அன்ன செங்கண வரால் து
டிக்கண் அன்ன குறையொடு விளைஇ—ஓரிடத்தில நிலபெற நிறழையுடையோ
ரிட்ட நெடிய கயிறையுடைய தூண்டிலிற்பட்ட பிடியினையையொத்த சிவந்த
கண்ணையுடைய வராலினது தடியின்கண்ணையொத்த தடியோடேகலநது,

பகன்றைக் கண்ணிப் பழையா மகளிர்—பகன்றைப்பழுவாற செய்த கண்ணியை
யுடைய கள்விற்கும் வலையுடைய மகளிர்,

நெண்டு ஆடு செறுவில் தராய்க்கண வைத்த விலங்கல் அன்ன போர் முதல
தொலைஇ வளம் செய் வினைஞர் வலசி நலக—நெண்டுகளாடித்திரியும் செய்க்கருகில
மேட்டுநிலத்தே யிட்ட மலையையொத்தபோர்களை அடியிலேவிழ அழித்துக் கடாவி
ட்டு வளப்பத்தையுண்டாகும் உழவா நெல்லை முகந்துதராநிறக,

துளங்கு தசம்பு வாக்கிய பசும் பொதித் தேறல்—களிப்பமிருதியால் அசையும் மிடாவினின் றுமவார்த்த பசிய முளையாலாக்கின கட்டெளிலை,

[இளங்க்கி ஞாயிற்றுக் களங்கடொறும் பெறுகுவி:] ஞாயிறு இளங்க்கிர்க் களங்கடொறும் பெறுகுவி—ஞாயிறறினது இளைய கற்களெறிகுங்காலத்தினே களங்கடொறும் பெறுகுவி,

வினைஞா வலசில்காநிறகப் பழையாமகளிர் வினாஇத தேறலநலகாநிறகப் பெறுகுவி எனக

[முள்ளரித தியற்றிய வெள்ளரி வெண சோறு, வண்டுபடக் கமழந தேம்பாய் கண்ணித, திண்டோ நன்னைரு மயினி சானமெனக, கண்டோ மருள]

வண்டு படக் கமழந தேம் பாய் கண்ணித திண தோ நன்னைரும அயினி சான் மெனக் கண்டோ மருள—வண்படியும்படி நானும் தேனசொரிந்த கண்ணியினை யும் திண்ணிய தேரினையுமுடைய நன்னனாகும் உணவாதற்கமையுமென்று கண்டோர்கள் மருளும்படி,

முள அரிதது இயற்றிய வெள்ளரி வெணசோறு—முள்ளைக் கழித்தாக்கின கொழுப்பால் வெள்ளியிறத்தையுடைய தடிகளையிட்ட வெள்ளிய சோறறை,

வெள்ளியிறத்தையுடைய தடிகளை வெள்ளரியெனரா, ஆகுபெயராககி.

கடுமபுடன அருந்தி—துஞ் சுறத்ததுடனே யுணடு,

மருள இயற்றிய வெனக.

எருது எறி களமா ஒதையொடு நல் யாழ் மருதம் பண்ணி அசையினிர் கழிமின்—எருதையடிக்கின்ற உழவரோசையோடே கூடும்படி. நலவயாழை மருதத் தைவாசிதது இளைப்பாறிப் போவீர்,

இததுணையும் நாடுபடுவலசியும் அசையுந் புலமும் சேரக்கூறினா.

வென் நெல் அரிநா தண்ணுழை வெரீஇச் செங்கண எருமை இனம் பிரி ஒருத் தல் களை செலவ முன்பொடு கதழ்ந்து வரல போற்றி—வெள்ளிய நெல்லையறுப் பா கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணையுடைய எருமைத்திரளைப் பிரிந்தகடா ஆரவாரிக்குஞ் செலவினையுடைய வலியோடே துமமெல் வினாந்து வருதலைப் பேணி,

வினை கலத் திகிரியிற் குமிழி சுழலும் துனை செலவ தலைவாய் ஒவிறந்து வரிக்கும்—சூயவன்வளைகின்ற மட்கலத்திற சக்கரம்போலக் குமிழி சுழன்றுதோன்றும் வினாந்தசெலவையுடைய வாயத்தலையின் ஒழிவின்றி ஓடும் யாறு (சுளசு),

காணுநர் வயாஅம் கட்டு இன் சேயாற்றின் யாணா ஒரு ககைக் கொண்டனிர் கழிமின்—காணபாரவிரும்புங் கட்கினிய சேயாற்றினது புதுவருவாயையுடைய ஒரு ககையை வழியாகக்கொண்டு போவீர்,

வயாம - ஈற்றுமிசையுசரம் மெய்யொடுகெட்டது. சேயாறு - அவ்வியாற்றின் பெயர்

[நிதியன் துஞ்சு ரிவந்தோங்கு வணாபபிற, பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇ, வியலிடம் பெராஅ விழுப்பெரு நியமத், தியாறெனக் கிடந்த தெருவிற சாறென, விக முநர் வெருவங் கவலை மறுகிற, கடலெனக் கடான வொலிக்குஞ் சும்மையொடு, மலையென மழையென மாட மோங்கித, துனிதீர் காதலினினிதமர் துறையும், பனி வார் காவிற் பல்வண் டிமிரு, நனிசேய்த் தன்றவன் பழுவிறன் மூதூர்:]

பல் வண்டு இமிரும் பனி வா காவின்—பலவண்டுகளொலிக்கும் குளிர்ந்த நெடிய பொழில்களையும்,

இகழுநர் வெருஉம நிவந்தோங்கு வனாபின்—நன்னனை இகழ்ந்திருப்பா அஞ்சம் மிகவோங்கு மதிலையும்,

சாறெனக் கெழீஇக் கடலெனக் கானொன ஒலிக்கும் சுமமையொடு வியல இடம் பெறா விழுப பெரு நியமத்து—திருநானென்னும்படி மாந்தா பொருந்திக் கடலெனக் கானொன ஒலிக்கும் ஆரவாரத்தோடே திரிதரமகு அகனற இடம்பெறாத சீரிய பெரிய அங்காடித்தெருவினையும்,

கவலை மறுகின்—பல கவாததனமையையுடைய குறுத்தெருக்களையும்,

பசி எழவு அறியாப் பழங்குடி துனி தீர காதலின இனிது அமாநது உறையும் மாடம் மலையென மழையென ஓங்கி—ஊரினின்றும் போதலையறியாத பழையகுடி வெறுப்பில்லாத விருப்பத்தோடே நனரூதலபொருந்தியிருக்கும் மாடங்கள் மலையென மழையென ஓங்குகையினாலே,

யாறெனக் கிடந்த தெருவின—யாறெனனும்படி கிடந்த பெருந்தெருவினையும்,

இரண்டெருங்கின மாடமுந் தெருவும் யாறும் களையும் போன்றவென்றா.

நிதியம் துஞ்சும் அவன பழ விறல மூதூர் நனி சேய்த்தன்று—காவினையும் மதிவினையும் நியமத்தினையும் மறுகினையும் தெருவினையுமுடைய பொருட்டிரடங்கும் அவன் பழைய வெற்றியையுடைய மூதூர் மிகவும் துரிதின்றெனக்

இது மூதூராமலை கூறிற்று

பொருந்தாத தெவ்வா இருந்தலை துமியப் பருந்துபடக் கடக்கும் ஒன் வான மறவர்—நன்னனைப்பொருந்தாத பகைவருடைய கரிய தலைகன துணியப் பருந்துகன்படியப் போனாவெல்லும் ஒள்ளியவானையுடைய டுறவா தம்முடைய,

கருங்கடை எல்கம சாததிய புதவின அருங்கடிவாயில் அயிராது புகுவின்—கரிய காம்பினையுடைய வேலைச்சாததிவைத்துக் காத்திருக்கின்ற பல தெற்றுவாசல்களையுமுடைய அரிய கோபுரவாயிலை ஐயுறாமற்புகுவா,

[மன்றில் வதியுநர் சேட்டபுலப் பரிசிலர், வெலபோரசு சேயப் பெருவிற் றுள்ளி, வந்தோர் மன்ற வளியர் தாமெனக், கண்டோ ளொல்லா மமாநினைதி னோக்கி]

மன்றில் வதியுநர் சேட்டபுலப் பரிசிலர் கண்டோ ளொல்லாம்—அம்பலங்களிலே தங்குவாராகிய தூரியநிலங்களினின்றும் வந்த கூத்தாழுதலியோராய் நும்மைக்கண்டோ ளொல்லாம்,

அளியா தாம் வெல போரசு சேயப் பெரு விறல மனறவுள்ளி வந்தோனொன அமர்ந்து இனிதின் றோக்கி—இவ்வளிக்கத்தக்கவாதாம் வெலனும்போனாவல்ல முருகனைப்போலும் நன்னனைப் பரிசிலர்க்குக் கொற்றமாகநினைத்து வந்தோனொன்றுகருதி முகம்பொருந்தி இனிதாகப்பார்த்து,

[விருந்திறை யவரவ ரொடிகொளக் குறுகிப், பரிபுலம் பிலத்ததும் வருத்தம் வீட:] பரி புலம்பு அலைதத வருத்தம் வீட அவர் விருந்து நும் இறை எதிரொள அவர்க குறுகி—தரித்தலானுண்டான தனிமை வருத்ததினவருத்தம் போம்படி அவ்விடத்தோர் விருந்தாய நீங்கள் தங்குதலை எதிரோறுக்கொள்கையாலே அவர்களைச் சேர்ந்திருந்து,

[எரிகான் நன்ன பூஞ்சினை மராதத, தொழுதி போக வலிந்தப் பட்ட, மடநடை யாமான் கயமுனிக் குழவி]

எரி கான்றன்னீ பூஞ் சினை மராஅதத தொழுதி போக வலிந்து அகப்பட்ட மட
நடை ஆமான் குழயி—நெருப்பைக் கான்றாலொத்த பூங்கொம்புகளையுடைய மராம
ரத்திடத்தே கிடந்த இனமெல்லாங் கெட்டுப்போகப் போகமாட்டாதகப்பட்டு மட
ப்பத்தையுடைய நடையையுடைய ஆமானினது குழவி,

கயமுனிக் குழவி—யானைககன,நீனையது,

[ஊமை யெண்கின் குடாவழக குருளை] எண்கின குடாவழ. ஊமைக் குருளை—
கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய்திறவாக்குடடி,

மீமிசைக் கொண்ட கவா பரிக கொடுநதாள் வரை வாழ வருடை வன தலை
மாத தகா—முதுகிடத்தேகொண்ட நிலத்தைக்கைக்கொள்ளும் செவ்வியையுடைய
வளைந்தகாலையுடைய வரையிடத்தேவாழும் என்காலவருடையல வலிய தலையினையுடைய பெரியகிடாய,

இனி வருடையுந் தகருமென வேருக்க கூறலுமாம்

அரவுக் குறம்பு ஏறிந்த சிறு கண திரைவ- பாம்பினது வலிகளையழித்த சிறிய
கண்ணினையுடைய கீரி,

அனைச் செறி உழுவை கோளுந் வெறுத்த மடக்கண மரையான பெருஞ்செவிக்
குழவி—முழுமியலே செறிநதிருந்த புவி பாயதலுறுகையினாலே தன்னுடையவெ
றுத்த மடப்பதையுடையகண்ணினையுடைய மரையானினது பெரிய செவியினையுடைய குழவி,

அரக்கு விரித்தனன செநநிலம் மருங்கிற் பரல தவழ் உடுமபின் கொடுநதாள்
ஏற்றை—அரக்கைப்பரப்பினாலொத்த சிவந்தநிலத்திடத்திற் சுககாண் கலலிலேதவழும்
உடும்பினது வளைந்தகாலையுடைய ஏறு,

வரைப் பொலிந்து இயலும் மடக்கண மருஞை—மலையிடத்தே அழகுபெற்று
ஆடும மடப்பதையுடைய கண்ணினையுடைய மயில,

காணக் கோழிக் கவா குரற் சேவல—சானத்திடத்துக் கோழியினது பெடை
யையழைக்கின்ற குரலையுடைய சேவல,

கானப் பலவின் முழவு மருள பெரும்பழம்—காட்டிடத்தைய பலவின்னுடைய
முழுவென்றமருளும் பெரியபழம்,

[இழக்கலப் பன்ன நறுவடி. மாவின், வடிச்சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்] நறு
வடி மாவின் இழக் கலப்பன்ன வடிச் சேறு விளைந்த தீம்பழத் தாரம்—நறிய வடுக்
களையுடைய மாவினது பொடிச்செய்த கண்டிண்கலப்பையொத்த பிழியப்படும் சாறு
முற்றின இனிய பழமாகிய பண்டம்,

நாவற கவித்த இவா நனை வளா கொடி—மழையாற்செருக்கின பரக்கின்ற
அரும்புகளையுடைய மணமகளுக்கின்ற நறைக்கொடி,

காஅய்க் கொண்ட நுகம் மருள நூறை—காவிக்கொண்டுவந்த நுகமென்றமரு
ளும் நூற்றைக்கிழங்கு,

நூறை - மலங்கென்பாருமுளா

[பருஉப்பளிங் குதிரத்த] உதிரத்த பருஉப் பளிகரு—மரத்தினின்றும் சிதறி
யுதிர்ந்த பருத்த நிகரமாகிய கற்பூரம்,

பல உறு திரு மணி—பலவிலைபெற்ற அழகிய மாணிக்கம்,

[குருஉப்புலி பொருத புண்கூ யானை, முததுடை மருப்பின் முழுவலி மிகு
கிரள்:] குருஉப்புலி பொருத புண்கூ முழுவலி யானை முததுடை மருப்பின் மிகு
கிரள்—நிறத்தையுடைய புலிபொரப்பட்ட புணமிகக குறைவில்லா வலியையுடைய
யானைகளினுடைய முததுடைய கொம்புகளினுடைய மிக்ககிரள்,

வளை உடைத்தன்ன வள் இதழ்க் காந்தன—வளையுடைந்தாற்போன்ற வளவிய
இதழையுடைய காந்தப்பூ,

நாகம்—புனைபயி,

கிலகம்—திலகபூ,

நறும் காழ ஆரம்—நய வயிரத்தையுடைய சந்தனம்.

[கருங்கொடி மிளசின் காய்ததுணாப் பசுவகறி] மிளகின் கருங்கொடி காய்த்
துணாப் பசுவகறி—மிளகினது கரியகொடிகள்காய்த்த கொதகிற பசியமிளகு,
முன்னா மிளகென்றது முதலை, கறி - சினை.

திருநது அமை வினைந்த தேக்கள் தேறல்—நனராசிய மூவகிறகுழாயிலே முற
திய தேறாசெய்த கட்டெளிவ,

காண நிலை எருமைக கழை பெய்த் திறதயிர—காட்டிடத்தது நிலைமையினையுடைய
எருமையினது மூவகிறகுழாயிலேசேர்ந்த இனியதயிர,

நீல் நிற ஓரி பாய்ந்தன—முறறுகையினுலே நீலகிறத்தையுடைய நிறம்பிறந்த
தாசு,

நெடு வரை நெய்யிற் செல்லும் நெய்க் கண இரூல—நெடிய வரையில் இரூ
லிடத்தைவிட்டுப்பாயுந் தேனைத் தன்னிடத்தையுடைய இரூலகள்,

[உடம்புணாபு தழீஇய வாசினி யனைத்துங், குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங் கா
விரி, கடனமண டமுவுததுக் கயவாய் கடுப்ப, நோஞ்ச செருவி நெடுங்கடைத்
துவன்றி:]

தழீஇய ஆசினி—நன்றென்று கூட்டிக்கொண்ட ஆசினிப்பலா,

குடமலைப் பிறந்த தண்பெருங்காவிரி கடல மண்டி அமுவுததுக் கயவாய் கடுப
ப—குடமலையிற்பிறந்த குளிரந்த பெரிய பிரி கடலிலே மிகஞ்செல்கின்ற ஆழத்
தையுடைய புகாாமுகத்தையொப்ப,

நோஞ்ச செருவின நெடுங்கடை - பண்கவா பொறுத்தலாற்றாத போரினையு
டைய தலைவாசல் உல,

அனைத்தும் உடம்புணாபு துவன்றி,

[வானத் தன்ன வளமலி யானைத், தாதெருத் ததைந்த முற்ற முன்னி.]

மழை எதிர படு கண முழவு கண இருப்ப—மழைமுழக்கத்திற்கு எதிராகமுழங்
கும் கண்ணையுடைய முழவின்கண்கள் ஒலியாகிறக,

கழை வளா தூம்பின் கண்ணிடம் இமிர—மூங்கிலாகிய இசைவளரும் பெரு
வங்கியத்தினது திறந்தகண்ணிடம் ஒலியாகிறக,

[மருதம் பண்ணிய கருங்கோட்டிச் சிறியாழ், நரம்புமி திறவா துடன்புணர்
தொன்றிக், கடலு தறிந்த விற்குரல விறவியா]

மருதம் பண்ணிய கரு கோடு சிறியாழ் நரம்புமிது இறவாது உடன் புணர்ந்து
ஒன்றி இன் குரல விறவியா—மருதத்தை வாசித்த கரிய தண்டினையுடைய சிறிய

* இவற்றிற்கு உணாகிடத்திலது

யாழினரம்பினேசைக்கு மேற்போகாது அவ்வோசையுடனேகூடி ஒரோசையாய்
இனிதாசிய பாட்டினையுடைய விறலபட ஆடுமகளிர்,

கடவது அறிந்த விறலியா—தலைவனைக்கண்டாற் செய்யக்கடவ தொழிலை யறி
ந்த விறலியா,

தொன்று ஒழுகு மரபின் தம் இயலபு வழாஅது—பழைதாயநடக்கு முறைமை
யினையுடைய தம்மிலக்கணத்திறு நபபாமல,

அருந்திநற் கடவுட பழிசெய்ய யினறை—பொறுத்தற்கரிய வலியையுடைய கட
வுளை முதல் வாழத்தின் பின்பு,

முற்றததையணுகி (௫௬௧) இருப்ப (௫௬௨) விறலியா (௫௬௩) தேவபாணியைப்
பாடினபின்பு (௫௬௪) எனக

விருந்திறு பாணி கழிப்பி—சென்றாற் புதிதாகப்பாடும் பாட்டுக்களைப்பாடி,

நீள் மொழிக் குணரா நல இசைச் சென்றோ உம்பல—வேனிழற்புலவோராக
ருக் கொடுத்தவற்றை வாங்காதபடி தாங்குகறிய வருகின்றவர்களிற்குறையாத நல்ல புக
ழிலேநடந்தோருடைய வழியில்வந்தவன்,

இதனாற் கொடைக்கடனிறுத்த அவன் தொல்லோவரவுகூறினா.

[இனறிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப, விடைதெரிந் துணரும் பெரியோர் மா
ய்ந்தெனக், கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென]

இடை தெரிந்து உணரும் பெரியோர் மாய்ந்தென—கன்றிது தீதிதுவென்று
ஆராயும் பெரிய உபகாரிகள் இறந்தார்களாக,

இன்று இவனை செல்லாது உலகமொடு நிற்பக் கொடைக்கடன் இறுத்த செம்
மலோய் என—நின்போ இக்காலத்து நிலவுலகிலே நடந்துவிடாதே உலகமுள்ளவ
ளவுநிற்கும்படி கொடையாகியகடனை முடித்த தலைமையை யுடையோயெனறுகூறி,

வென்றிப் பல புகழ் விறலோடு ஏத்தி—வெற்றியாலுண்டாகிய பலபுகழ்க்களை
ஐம்பொற்களைத் தன்வசமாக்கின வெற்றியோடேபுகழ்நது,

சென்றது நொடியவும் விடாஅன—தும்மனத்திறுசென்ற ஏனைப்புகழ்க்களை முற
நக்கறவும் அமையானாய்,

நசை தர வந்தது சாலும் வருத்தமும் பெரிது என—எனமேலுள்ளநசை கொ
ண்டவருகையினலே என்னிடத்தேவந்தது அமையும், வழிவந்தவருத்தமும் பெரிதெ
ன முகமன்கூறி,

பொரு முரணு எதிரிய வயவரொடு பொலிந்து திருநகா முற்றம் அணுகல் வே
ண்டி—பொருகின்ற மாறுபாட்டினை எதிர்கொண்டிருக்கும் படைத்தலைவரோடே
பொலிவுபெற்றுச் செல்வதையுடைய தன்மையின்முற்றத்தை நீங்கன செல்லுதலை
விரும்பி,

பொலிந்தென்னுமெச்சத்தை உடையவென்பதனோடுமுடிக்க.

கல்லென ஒக்கல நல வலத்து லிரீஇ—கல்லென்னும் ஆரவாரத்தையுடைய சா
ன்றோரிருக்கின்ற நன்றாகிய சமையத்திருக்கு மண்டபத்தேயிருந்து,

வலம் - இடம்

இதனால், நல்லதினியக்குமவன் சுற்றத்தொழுக்கமும் அவன் நாணம்கிழிருக்கை
யுங் கூறினா.

உயர்ந்த கட்டில் உருபு இல் சுற்றத்தது அகன்ற தாயத்தது அஃகிய துப்பத்தது இலமென மலர்ந்த கையராகி—உயர்ந்த அரசவுரிமையினையும், கொடுமையிலலாத அமைச்சர்முதலியோனையும், அகன்றநாட்டினையும், சுருங்கின அறிவினையுமுடையராய் இரந்துவந்தோர்க்கு யாம் இல்லேமென்று கூறி இல்லையென்று மறித்த கையினையுடையராய்,

கட்டில் - சிவகாதனமுமாம தாயம் - உரிமைகளெல்லாவற்றையுங் கூற்றிற் றுமாம

தம் பெயர் தம்மொடு கொண்டனா மாயந்தோர்—தம்பெயரை உலகில் நிறுத்தாமல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றக் கெட்டுப்போன அரசா,

நெடு வரை இழித்தரு நீததம் சால அருவிக் கடு வரற் கலுழிக் கட்டு இன் சே யாற்று வடு வாழ எக்கா மணலினும் பலனோ—நெடிய மலையினின்றற்குதிகுமும் பெ ருக்குநிறைந்த அருவியினது கடியவரத்தினையுடை ததாகிய பெருக்கினையுடைய கட் கினிய சேயாற்றின அறவீற்றிருந்த இடுமணலாகிய மணலினுமபலா,

[அதனால், புகழொடுங் கழிகநம் வரைந்த நாளென] அதனால் நம் வரைந்தநாள் புகழொடும் கழிக என்—ஆகையினாலே நமக்குத் தெய்வம் இதுதுணைக்காலமிருவென எல்லையிட்டுவிட்ட நாள் புகழோடே கழிந்துபோவதாகவென்றுகருதி,

[பரந்திடங் கொடுக்கும் விசம்புதோ யுள்ளமொடு]

பரந்த இடம் கொடுக்கும் உள்ளமொடு—கொடுத்ததற்கெழிலிலேவிரிந்து அதற்கே இடங்கொடுக்கும் நெஞ்சுடனே,

விசம்பு தோய் உள்ளம்—ஆகாயத்தையொத்த பெரிய உள்ளம்

[நயந்தனிர சென்ற நுமயினுந் தான்பெரி, துவந்த வுள்ளமோ டமாநகினிது நோக்கி.] நயந்தனிர உவந்த உள்ளமொடு சென்ற நுமயினும் தான் பெரிது அமாநது இனிது நோக்கி—பரிசில்பெறுதற்கு விருமபி மகிழ்ந்த நெஞ்சத்தோடே சென்ற நுமயினுங்காட்டில் தான் பெரிதும் முகனமாந்து இனிதாகப்பாத்தது,

[இழைமருங் கறியா தழைநூற் கலிங்க, மெள்ளுந் சிறப்பின வெள்ளரைக் கொளீஇ] என்னுந் சிறப்பின இழை மருங்கு அறியா தழைநூற் கலிங்கம் வெள்ளரைக் கொளீஇ—இகழ்ச்சியற்ற தலைமையினையுடைய இழைபோனவிடமறியாத நுண்ணியநூலாற்செய்த புடைவைகளை அழகசேறினசிலைகள் கிடத்தலின வெள்ளரிதாகிய அரையிலே உடுத்தி,

[முடுவ நந்த பைநகிணத் தடியொடு, நெடுவெ ணெல்லி ன்ரிசிமுட் டாது, தலைநா ளன்ன புகலொடு வழிசிறந்த, பலநா ணிற்பினும் பெறுகுவிர]

வழி சிறந்த பல நாள் நிற்பினும்—அவ்விடம் நுந்நெஞ்சிற்குச் சிறப்பெய்திப் பலநாள் நின்றிராயினும்,

முடுவல் தந்த பைநகிணத் தடியொடு—பெண்ணும் கடித்துக்கொணவெந்த பசிய நினத்தையுடைய தசைகளோடே,

நெடு வெள் நெல்லின் அரிசி முட்டாது—நெடிய வெள்ளிய நெல்லினரிசியும் முட்டுப்படாமல்,

தலைநாள் அன்ன புகலொடு பெறுகுவிர—முதனாற்போன்ற விருப்பத்தோடே பெறுகுவிர;

[நில்லாது. செலவேந் திலலவெந் தொலபதிப் பெயாந்தென, மெல்லெனக் கூறி விரிப்பின்] நில்லாது எம் தொலபதிப் பெயாந்த தெலவேந் திலல என மெல்

வெணக் கூறி விடுப்பின்—அவ்வீடத்து நில்லாதே எம்முடைய பழைய ஐயோ மீண்டு போவேம்; இஃது எங்களுக்குவிருப்பமென்று அவன்பொறுக்கச்சொல்லி அவனைக் கைவிடின்,

தம்முள் தலைவன் தாமரை மலைய—துங்களிற் நலைவனானவன் பொற்றாமரையைச் சூட,

விறலியா சீர செழு சிறப்பின் விளங்கு இழை அணிய—விறல்படவாடிகளரிர் அழகுபொருந்தின தலைமையினையுடைய விளங்குகின்ற பேரணிகலங்களைப் பூண,

நீர் இயக்கு அன்ன நிரா செலல் நெடுந்தோ—நீரின் செலவினையொத்த நிராத் துச்செல்கின்ற செலவினையுடைய நெடிய தோகை,

வாரிக் கொள்ளா வரை மருள் வேழம்—யானைபடுகின்றவிடத்திற் பிடித்துக் கொள்ளாத மலையென்றமயங்கும் யானைகள்,

எனறது - பகைவர்திறைத்த யானைகளை

கறங்கு மணி துவைக்கும் ஏறு உடைப பெரு ங்ரை—ஒலிக்குமணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பெரிய பசுத்திரைகள்,

பொலம் படைப பொலிந்த கொய் சுவற் புரவி—பொனறாசெய்த கலனைமுதலியவற்றைப் பொலிவுபெற்ற மனச்செருக்கால் மயிரைப் பலகாலங் கொய்யும் கழுத்தினையுடைய குதிரைகள்,

நிலம் தினக கிடந்த கிதியமோடு—மண்தினனுமபடி பழைதாய்க்கிடந்த பொருட்டிரளோடே,

அனைத்தும்—எல்லாவற்றையும்,

இலம் படு புலவா ஏற்ற கைந நிறையக் கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல் தொழித் தடக கையின்—இல்லாமைபுண்டான புலவா ஏற்றகைநிறையும்படி பேரணிகலங்களைச் சொரிகையினாலே கீழ்நோக்கின உழலுநதொடியணிந்த பெரியகையினிடத்துண்டாகிய,

இதறா புலவோர்க்குச்சரக்கும் அவன் ஈசைமாரிகூற்றிரா.

வளம் பிழைப்பு அறியாத—தான்கொடுத்தசெல்வம் கெடுதலையறியாதபடி,

வாய வளம் பழுதிக கழை வளா நவிரதது மீமிசை—வாய்த்தவளப்பம் முற்றுப்பெற்று மூங்கில்வளாந்த நவிரமென்னும் பெயரையுடைய மலையிடத்துச்சியிலே,

ஞொளொன மழை சுரந்தனன ஈகை—கடுக மழைசொரிந்தாற்போன்ற கொடையாலே,

[நல்கித், தலைநாள் விடுக்கும் பரிசில.] தலைநாள் பரிசில நல்கி விடுக்கும்—முதலாளிலே பரிசிலத்தினைப் போகச்சொல்லும்,

மலை நீர் வென்று எழு கொடியில தோன்றும் குன்று சூழ இருக்கை நாடு கிழவோனே—மலையினின்றும் விழுங்கு அருவிகள் வென்றுயாகின்ற கொடிகள்போலத்தோன்றும் மலைகள்கூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையையுடையோன்.

விடுப்பிற் (௧௬௮) சென்றோருமபல் (௧௬௯) நாடுகிழவோன் (௧௭௦) தன்கையி—த்துண்டாகிய (௧௭௧) மழைசுரந்தனன இயல்பாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௧௭௨) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௧௭௩) நிதியத்தோடே (௧௭௪) தோ (௧௭௫) வேழம் (௧௭௬) நிரா (௧௭௭) புரவி (௧௭௮) இவையனைத்தும் (௧௭௯) உயர்ந்தவன் தாமரை

மலைய விறவியா (௫௬௬) இழையணியத் (௫௭௦) தலைநாளிலே பரிசிலாக (௫௮௧) நலகி (௫௮௦) விடுக்கும் (௫௮௧) எனமுடிக்க

இதனால், வீயாதுசுரக்குமவன வியன்மகிழிருக்கை கூறினார்

கலப்பையிராய் (௬௬) ஒழுதிச் (௨௦) சுறா (௬௬) இருந்த (௬௬) சீலவ (௫௦), யாறு கடற்படர்ந்தாங்கு (௫௨) யாம் அவனைக்கருதிச்சென்று பரிசிலுபெற்று வருகின் றேம், நீயிரும் (௫௬) நன்னற்படாநத சொள்கையொடு (௬௬) சேறிராயின் (௬௫) எற் றுக்குறுதலின் (௬௬) எதிர்ந்தபொழுதையம் (௬௫) புன்னையும் உடையிராயிருநதனிர் (௬௬); இனி யாற்றினதளவும் புலமும் (௬௭) வல்சியும் (௬௮) மலையும் சோலையும் கா னமும் (௬௬) ஈசைமாரியும் (௭௨) உறறலும் (௭௬) இருக்கையும் (௭௬) சுறறத்தொழுக் கமும் (௮௦) கடவனதியறகையும் (௮௬) அவன் கிறப்பும் (௮௫) தொலலோர்வரவும் (௮௬) மூதூாமலையும் (௬௬) இருக்குமபடிக்கேட்பாயாக, அவற்றுள் இனிவேளை நீ முன்னியதிசையைக்கேள் (௬௬), பெட்டாங்குவியை (௬௮) வாணம் பொழிகையினு லே (௬௭) முகண்டை (௬௬) முதலாகப் பல (௬௬) ஈறுகவெண்ணிய இம் மிகுவளம் பழுநியவைப்பாலே (௬௫) புதுவதுவந்தன்று, அவவழியினபண்பு இததன்மைதது (௬௬), அவறறைக்கண்டு காணவா (௬௫) கிறகுடிப்படி (௬௬) ஒக்கலொடும் பத் மிகப்பெறுகுவா (௬௫), அசைஇ அன்று அறசோநது அவண அலகிப் (௬௮) போ கிப் (௬௯) பாக்கமெய்தி (௬௯) மறலவேள வயிரியமெனிற் (௬௬) பொமமலபெறு குவா (௬௬), அவனமலையிசைநாடி அனையன்று (௬௮), ஆண்டுத தேக்கட்டேற லைப் (௬௬) பருகி நறவைமீழ்ந்து (௬௭) அனந்தல தீர் (௬௬) மகமுளறத்தடுப்ப மனைதொறும் (௬௮) தாரத்தோடே (௬௯) வலசியைப் (௬௮) பெறுகுவா (௬௮), பெற்றால் பரிசினம்பு பீடலுமுரியா (௬௮), அங்கனநீட்டிப்பிற பணித்தலு முரி யா (௬௬), ஆதலால் பலநாணிலலாது நாசப்படாமின் (௬௭), படநுபொழுது அவ வாறு (௬௮) அருமபொழி (௬௬) யுடையவாகையினுலே நாளிருள் (௬௮) வவகி னிர விரிந்தவியலகழிமின் (௬௬), கழிந்து செப்பநதுணியின் (௬௬) வலஞ்செயா ககழிமின் (௨௦௨), கழிந்து குறவா (௨௦௬) ஏற்த (௨௦௬) தளரக்குங்கல (௨௦௬) கூற தத்தன்ன (௨௦௬), அவைதாம் இரியத (௨௦௮) தத்தி (௨௦௭) விசைதவ்ராத வரும, அதற்கு மரமறையாககழிமின் (௨௦௮), கழிந்து நானயாற்றுநடைவ (௨௦௬) வழமம ருங்குடைய (௨௦௮), அவலித்ததிருகு வலந்த பருஉக் கொழமதலைபற்றி (௨௦௬) வழாலோம்பி (௨௦௮) ஒருவரொருவினோம்பினா கழிமின் (௨௦௮), கழிந்து நுண் ணீரப்பாசிவழும்பு (௨௦௮) அடிநிலைதளாகு மருப்பமுமுடைய (௨௦௮), அதற்கு வே ரலோடு (௨௦௮) மெனகோல பற்றினாகழிமின் (௨௦௮), கழிந்து கடவுட்காணின் (௨௦௮) வெற்பு மாரிசிலைய (௨௦௮) மாடலின், தும ரியநலாடிதலோம்புமின் (௨௦௮), ஒம்பி மருளுதளரினும் (௨௦௮) கவன உகளினும் (௨௦௮) பிச்சங்காணினும் (௨௦௮) ஞெளொனனோக்கலுநித, என்று (௨௦௮), நெற்றாறுப்புகுவா (௨௦௮), அங்க னம் நெற்றாறுபடாமற்பாயக் காணத்துபட்டின் (௨௦௮) ஏனங்காணின் (௨௦௮) மிசைந்து (௨௦௮) பருந்பு (௨௦௮) பொதியினிராய (௨௦௮) மகாரோடே (௨௦௮) கழிதலோம்பி அறகு (௨௦௮) கலலனைவதிமின் (௨௦௮), வதிந்து வியயலெழுந்து (௨௦௮) செந்நெறிக்கொணமின் (௨௦௮), கொண்டு விலங்கி (௨௦௮) நோக்கிக் (௨௦௮) குறுகாதுகழிமின் (௨௦௮), கழிந்து நாடுகாணனந்தலை மெனமெலவகனமின் (௨௦௮), அகன்று குன்றத்தப்படிமின் (௨௦௮) அயநதொடுமின் (௨௦௮), தொட்டால் காணவரு ளா (௨௦௮), அவரெய்திக் (௨௦௮) சாட்டி (௨௦௮) முந்துற (௨௦௮) இனியிராகுவா (௨௦௮); அங்கனமினியிராய அவாகூறிய மாதிரவனக்கொண்டு (௨௦௮) இழிந்து

(௨௮௮) இருப்பின் (௨௯0) மலைபடுகடாம் (௩௪௮) பலதிறம்பெயர்ப்பவை கேட்குவர் (௨௯௧); கேட்டபின் அவன்வெற்பு விழயின்றறு (௩௫௧), ஆணடுத தொன்முறைமரபினிராகிப் (௩௫௫) பாடிப் (௩௫௬) பழிச்சி (௩௬௦) மலைபடுகடாம் (௩௬௧) கழிமின், (௩௬௦) கழிந்தி துவலைதவற்றலின் (௩௬௬) வீடரகம்புகுமின் (௩௬௬), புகுந்து குன்றில் ஆரிடாருவதது (௩௬௮) ஊறு தவப்பல (௩௭௨), அவற்றைக் கோலகொண்டு (௩௭௦) ஊனநிராகழிமின் (௩௭௨), கழிந்தது இன்னலியக்கதது (௩௭௪) அமையத்துக கழிமின் (௩௭௫), கழிந்தது அவவிடம் அநபமுமுடைய (௩௭௮), அவவரணகளிற போகில துழைதொறும் (௩௭௯) கைபிணிவிடாதுகழிமின் (௩௮௬), கழிந்தாற கானமபல (௩௮௫), கலநட்ட(௩௮௮) கவலைகளபல (௩௮௯); அக்கலலிறகு மருப்பிகுதத்துணைமின் (௩௯௧), அப்பொழுது புதுவிரா (௩௯௨) புனமுடிநிடுமின் (௩௯௬), இட்டுப்போற்ற சரநதப்பல (௩௯௮), ஒம்பாவளளற படாநத்குமெனின் (௪௦௦) நம்மனோரக்கு ஆங்கனம் (௪௦௨) மூதூர் (௪௦௧) அற்று (௪௦௨), அசைவுழியசைஇ அஞ்சாதுகழிமின் (௪௦௬), அக்கானததையிறந்து (௪௦௬) கோவலாபாலை (௪௦௬) சொரியையினுலே (௪௧0) அவாக்குவிருந்தாலா (௪௧௨), அவநனம்விருந்தாய ஆடமினிரையிலேபுகிற (௪௧௬) பாலுமவிதவையும பெறுகுவிரா (௪௧௭), அவற்றைப்பெற்று அதப்பள்ளியிலே (௪௧௯) சேநதனிராகழிமின் (௪௨௦), கழிந்து கூளியாகுவைகாணிற (௪௨௨)படாநத்குமெனின் (௪௨௪) தடியுங்கிழங்குந சரீஇ (௪௨௬) ஒம்புநலவது உடற்றுநிலை (௪௨௬), அவற்றையருந்தி வியங்கொண்டின், அதன்பண்பு அஃது (௪௨௭), அப்பண்பைக்கண்டு கண்ணியைச் (௪௩௦) குடித் (௪௩௧) சண்டென (௪௩௨) உண்டனிரா ஆடிக கொண்டனிராழ்மின் (௪௩௬), கழிந்தாற புளிகுடைழை (௪௩௬) அறகுக் (௪௩௭) குடிதொறும்பெறுகுவிரா (௪௩௯), பெற்று அசையினிரா சேப்பின் (௪௪௬) துவணையோடு (௪௪௭) அமலையை (௪௪௯) இழுதளளீடாக (௪௪௨) அலக்லும் பெறுகுவிரா (௪௪௬); அவற்றைப்பெற்று குஞ்சுழிமாட்டித் (௪௪௬) துஞ்சிப் (௪௪௭) புள்ளொராததுக கழிமின் (௪௪௮), கழிந்தால் அவன் தண்பணைநாடு நன்பலவுடைதது (௪௫௬), அதனையடைந்தால் வினாஞாவல்கிநலகப் (௪௬௨) பழையாமகளிரா (௪௬௬) வினாஇத் (௪௬௮) தேறலை (௪௬௬) நலக (௪௬௨) அவற்றைப்பெறுகுவிரா (௪௬௬), அவற்றைப்பெற்றபின்பு அவரவரிட்டவெண்சோற்றை (௪௬௭) யருந்தி (௪௬௮) மருதம்பண்ணிக கழிமின் (௪௭௦), கழிந்தது எருமையொருததல (௪௭௨) கதழந்தது வரலபோற்றிச் (௪௭௬) சேயாற்றின் (௪௭௬) ஒருகனாககொண்டனிராகழிமின் (௪௭௭), கழிந்தால் அவன்மூதூர் சேய்ததன்று (௪௮௭), அவனூற்றிசென்றால் அருங்கடிவாயிலே அயிராது புகுமின் (௪௯௧), புகாறபரிசிலா (௪௯௨) கண்டோரெல்லாம் (௪௯௭) எதிர்கொள்ககுறுகிப் (௪௯௬) பின்னர் முற்றமுன்னிக (௫௦௬) கடவுள் வாழத்திப்பிணனா (௫௦௮) விருந்திற்பாணிகழிப்பிச (௫௦௬) செம்மலோயெனச் கூறி(௫௦௬)யேத்திச் (௫௦௪) சென்றதொழியவும் விடாறைய (௫௦௭) வருததமுமபெரிசெனக்கூறி(௫௦௬) அணுகலவேண்டி (௫௦௮)நல்வததி ரீஇ (௫௦௬) மாய்ந்தோர் (௫௦௬) மணலினுமபலா (௫௦௬), அதனால் நம்வரைந்தநாள் புகழொடு கழிகவென்றுகருதிப் (௫௦௭) பரந்திடங்கொடுக்குமுள்ளத்தோடே (௫௦௮) அமர்ந்து நோக்கிக் (௫௦௮) கவிங்கம (௫௦௮) வெள்ளனாககொளீஇப் (௫௦௮) பலநாள் நிற்பினும் (௫௦௬) தடியொடு (௫௦௬) அரிசி முட்டாது (௫௦௪) தலைநாளன்னபுகலொடு (௫௦௭) தரப்பெறுகுவிரா; நிலலாது(௫௦௬)செல்வேமென (௫௦௭) விடுப்பின் (௫௦௮) சென்றோரும்பல் (௫௦௮), நாடுகிழுவோன (௫௦௮), அவன் தன்கையிடத்துண்டாகிய (௫௦௭) மழைசுரநதன்ன இயலபாகிய கொடைத்தொழிலாலே (௫௦௮) வளம்பிழைப்பறியாதபடி (௫௦௮) நிதியுத்தோடே (௫௦௮) தேர் (௫௦௮) வேழம் (௫௦௮) நிரா

(௫௭௭) புரவி (௫௭௮) இவையனைத்தையும் (௫௭௯) தலைவன்றாமரைமலைய விறவியர் (௫௮௦) இழையணியத் (௫௮௧) தலைநாளிலேபரிசிலாக (௫௮௨) நல்கி (௫௮௩) விடுக்கு ம் (௫௮௪); ஆதலால், அவன்பாற் றுமாமற் றுகடிதாகச்சென்று பரிசில்பெறுகுவிராக வெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்துன்றுப் பெருங்கோசிகனுர் பல்துன்றக்கோட் டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன்சேய் நன்னனைப்பாடிய மலைபடுகடாத் தீர்த் மதுனா ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியர் செய்த உணாழற்றிற்று.

வெண்பா

தூஉய்த திபபுகையத் தொலவிசுமபிற போர்த்துதுகொல
பாஅய்ப் பகலசெயவான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
கோண்மா மிசையானகோ னன்ன னறுதுத
லார்மாமை யெலலாம பசபபு.

ப த் து ப் பா ட் டு

நச்சினுர்க்கினியருனா

முறறுப்பெற்றது

வெண்பா

முருது பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருது வளமதுகைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்தறிஞ்சி பட்டின
பாலை கடாத்தோடும் பத்து

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா

*பாரததொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட்டுங்கலியு
மாரக குறுந்தொகையு னைஞ்நான்குஞ—சாரக
திருத்தகு மாமுனிசெய சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி ஞாக்கினிய மே

ஆசிரியப்பா

பாறகடல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூறப்படு வானபொரு ணுண்ணிக ணுணாத
போக்கறு டெளவிப் புலவோர் புலத்தி
ஹைபொருள பொதிந்த தூக்கமெ யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாறப்பட
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமும் மூன்று
மிழுககற வாயந்த வழக்கிறொல சீர்த்தித்
தொலகாப் பியமெனுந் தொடுகடற் பரப்பை
மறுவுங் குறைவு மினறி யென்றுங்
சிலையி னிறைந்த கதிமதி யென்ன
நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காண்க
கலலா மாந்தா கற்பது வேண்டியு
நலலறி வுடையோர் நயப்பது வேண்டியு
முனையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
மான்றோர் புகழந்த வநிலினிற் றெரிந்த
சான்றே நுரைத்த தண்டமிழ்த் தேரிய
லொருபது பாட்டு முணாபவர்க் கேல்லா
முனையற முழுதும் புணாபட வுரைத்து
மொலித்தினாத தலத்தி னுணாந்தோ ருரைக்குங்
கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
தெள்ளிதிற் றெரிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்

* இந்தவெண்பா, திருவாவடுதுறை யாக்கீமடத்துப் புத்தக்காலையிலுள்ள
ஐரு பழைய திருக்குறள் பரிமேலழகருரைப் புத்தகத்திறுதியில் “நற்றிணைநல்ல”
‘முருகுபொருநாறு” “நாலடிநான்மணி” என்னும் வெண்பாக்கள் மூன்றனோடும்
ஈழுதப்பட்டிருந்தது.

கொள்பவா கொள்ளக் குறிப்பறிந் துணர்த்தி
யிறைச்சிப பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
திறப்படத் தெரிந்து சோபெற்க கொளீஇத்
துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள் விளக்கி
முறைப்பட லீனையை முடித்துக் காட்டிப்
பாட்டிடை மெய்ப்பாடு பாங்குறத் தெரித்துப்
பாற்பட னூலின் யாபபுற வுரைத்த
நாற்பெயா பெயரா நடப்பக் ஈட்குதிப
போற்ற லீனனுரை பொருள்பெற லீனமபியும்
வையம புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
பொய்யில வானகதை பொருந்த செந்தமிழ்ச்
சிறநா மணியைத் தெண்கடன் மாநிலம்
வந்தா தரி ப வண்பெரு வஞ்சிப
பொய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
திருத்தகு முனிவன் கருத்திது வென்னப்
பருப்பொருள கடிந்து பொருடொடர்ப படுத்து
வினையொடு முடியப் புனையுரை யுரைத்து
நல்லறி வுடைய தொலபே ராசான
கலவியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பாட்டிற்
சிதபொரு ளென்றவ னெழுதா தொழிய
விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துந்
தண்டமிழ் தெரித்த வண்புகழ் மறையோன
உணடிமீர் சோலை மதுரா புரிதனி
லெணடிசை விளங்க வந்த வாசான
பயின்ற கேளவிப் பாரத் துவாச
ஞன்மறை துணிந்த நுபொரு ளாகிய
தூய ஞான நிறைந்த சிவசகடா
தானே யாகிய தனமை யாள
னவினை வாயமை நச்சினாக கினிய
னிருவினை கடியு மருவியம் பொதியின
மருவிய குறுமுனி தெரிதமிழ் விளங்க
ஆழி பூழி காலம்
வாழி வாழியிம் மணநிசை தானே

விருத்தம்

பச்சைமா லீனைய மேகம் பெளவநீர் பருகிக் கான்ற
வெச்சினுற றிசைய முண்ணு மமிழ்தென வெழுநா வெசகின்
மெச்சினா னூனும் விண்ணோ மிசைகுவர் வேத போத
னச்சினாக் கினிய நெச்சி னறுந்தமிழ் நுகர்வர் நல்லோர்.

பத் துப்பாட்டு.

அரும்பதவிளக்கம்.

கு --- குறிஞ்சிப்பாட்டு	பெரு --- பெருமபாணறுபபடை
சிறு --- சிறுபாணறுபபடை	பொரு --- பொருநராறுபபடை
திரு --- திருமுருகாறுபபடை	மது --- மதுனாககாஞ்சி
நெ --- நெடுநல்வாடை	மலை --- மலைபடுகடாம்
ப --- பட்டினப்பாலை	மு --- முலைபாட்டு

[இந்த அரும்பதவிளக்கத்துள்ள பதங்கட்கும் பின்னாசுடாககப்பட்ட அருந்தொடா விளக்கத்துள்ள தொடாசட்கும் எழுதிய பொருள்கள் அவ்வவவிடங்களில நச்சினாக்கனியரெழுதியவையே]

அ

அகநாடு - உண்ணாடு மது, காசு
அகல் - சட்டி பெரு, கள்ள
அகலறை - பாசறை, மலைப்பக்கமுமாம
ப, உள்ள.
அகவ - ஓவியாநிறக திரு, ஈஉஉ
அகவா - சூதா = அழைத்துப் புரட்டிவார
[அகவல் - அழைத்தல்] மது, உஉக
நாட்டில்வாழ்வாரா பொரு, உஉ௧.
அகனம் - நீராசசால் மலை, காசு பததா,
நாழிபோலப் புடைபட்ட மடத்தலின்
சிறு, உஉச
அகைத்த - முறித்த. மலை, சஉக
அகைத்தன்ன - தழைத்தா லாதசு மபா
ரு, கடுக
அகைய - தழைக்க மது, கூஉ
அங்காடி - கடை. மது, சக௧, முசச
அசைஇ - இருந்த: பெரு, ககச இளைந
து: ப, உடுக. இளைப்பாறி சிறு, கூஉ,
பெரு, கக௧, வருத்தி. சிறு, கள.

அசைஇப - ஓயந்த சிறு, கூஉ.
அசையுது - சிட்டுத்து சிறு, கக௧
அசைத்த - சட்டிய மு, கச
அசைதல் - இருத்தல் திரு, களச
அஞா - வருத்தம் பொரு, அஅ
அட்டி - ஓட்டி திரு, உஅ மிகவிட்டுபெ
ரு, - கக௧
அட்டில - அடுக்களை சிறு, ககஉ
அடம்பு - அடம்பம்பு கு, அள
அடா - தகடு மலை, ச.
அடுக்கம் - பக்கமலை திரு, சஉ, பெரு,
உருள் மலைப்பக்கம் மலை, கசக, கடுக
அடை - முலை, நெல்லடையுமாம் பெரு,
உளஅ
அடைச்சி - உடுத்தி மது, கிஅஅ
அண்ணல் - நீணைம் சிறு, உ௧௧.
அண்ணல் - உண்ணற்கு பொரு, கூஉ
அண்ணிய - பின்னிவளாந்த மலை, உஉக
அண்ணகு - தேயவம் பெரு, சகச பேய்
யகள பெரு, கடுக. வருத்தம் திரு,
உஅக வருத்துநதெய்வம். மது, ககஉ

அணத்தல் - தலையெடுத்தல். பொரு, ௧௩.

அணந்த - மேனோக்கிநின்றவருந்தின; கு, ௩௫.

அணல் - கழுத்து. பெரு, ௨௦௫ தாடி.

பெரு, ௧௩௮.

அணிந்து - அழகுபெற்று; மது, ௨௭௮

அணுகுபு - அண்ணிதாக்கின்ற பொரு, ௧௪௧

அத்தம் - வழி. பெரு, ௩௧

அதிகொள்ளுதல் - கடாவீடுதல் மது, ௧௪

அதன் - தோல். பெரு, ௧௫௧

அதிகன் - ஓர்வள்ளல்; இவன் தனக்குக் கிடைத்த அமிழ்துவிளையும் கருநெல்லி ககளியைத் தானுண்டு உடம்புபெறு தே ஒளவைகளுக்கொடுத்தோன் சிறு, ௧௦௩

அதிரல - புனலி மு, ௫௧. புனலிப்பூ கு, ௭௫

அத்தணர் - அத்தததையணவுவார, என்ற து வேதாந்தத்தையே நோக்குவாரெ ன்றவாறு திரு, ௧௬, மது, ௪௭௪

அமாந்த - பொருந்தி திரு, ௧௧

அமல்தல் - நெருங்குதல் மலை, ௨௧௧.

அமலை - சுட்டி. சிறு, ௧௧௪, பெரு, ௨௨௪

சோறறுத்தடி மலை, ௪௪௧

அமன்ற - நெருங்கின மது, ௭௧௦

அமைதல் - நெருங்குதல். மலை, ௧௮௧

அமையான - ஆறான ப, ௨௭௦

அயிர் - துண்மணல் மு ௧௨

அயிராது - ஐயுறாமல் மலை, ௪௧௧

அயினி - உணவு மலை, ௪௬௭

அரக்கு - சாதிலிங்கம் சிறு, ௭௪, ௨௦௩ பெரு, ௨௧௧, பொரு, ௪௧

அரந்தை - மணக்கவந்தி மது, ௧௬௬

அரலை - கொடுமையு, குற்றமுமாம் மலை, ௨௪ விதை: மலை, ௧௧௧.

அரி - அழகு திரு, ௭௬ வண்டி, மென் மையுமாம்: மது, ௨௫௨.

அரிநர் - அறுப்பார்: மது, ௧௧௧, மலை, ௪௭௧

அரிமா - சிங்கவேறு ப, ௨௬௮.

அரில் - சிறுகாடி மலை, ௧௧௧ பிணக்கம் பொரு, ௧௧௧; மது, ௨௮௮

அருகா - கெடாத: பொரு, ௭௭, ௧௪௧.

அருப்பம் - அரண்: மது, ௬௭; மலை, ௧௭௮; மு, ௨௬. அரிது: மலை, ௧௧. அருமை: மலை, ௨௨௨.

அருவாளா - அருவாளாட்டிலரசர்: ப, ௨௭௫

அரா - வயிறு: மலை, ௧௦௭

அல்கி - தங்கி பெரு, ௧௭௬; பொரு, ௪௧, மலை, ௧௫௮

அலலாந்து - மகிழ்ந்து கு, ௧௪௩

அலகு - பலகறை: மலை, ௨௬௪

அலங்கல் - அசைதல்: திரு, ௨௧௮; பெரு, ௮௧; மலை, ௧௬௧.

அலந்தோர் - இடுக்கட்டட்டோர்: திரு, ௨௭௧

அலமரும் - அசையும் மலை, ௧௧௧, ௨௧௧

அலரி - பூ கு, ௧௧௭

அலவுறறு - அலம்வந்து கு, ௭

அலை - அலைத்தல்: நெ, ௬.

அலைக்கும - வருததம்: திரு, ௧௦

அலைப்ப - வருத்த கு, ௧௦.

அவல - வீணிலம் மலை, ௪௫௦.

அவலம் - கேடு: மலை, ௨௮௫. மீடி. பெரு, ௧௮

அவிழ - சோறு மலை, ௧௮௩

அவைப்பு - குத்துதல் சிறு, ௧௬௪.

அவையம் - திரள மது, ௪௧௨

அவையல் - குத்தலரிசி பொரு, ௧௬

அதற்கு - எரிதல்: பொரு, ௫.

அழன்ற - வெமமைசெய்த சிறு, ௨௬௪.

அழுந்துபட்டருத்தல் - நெடுங்காலம் அழ பட்டிருத்தல்: மது, ௧௪௨

அழுமயில் - மாணவிறலவே என்னுங் குறுநிலமன்னனார்: மது, ௧௪௫.

அழுமம் - ஆழம் மலை, ௧௨௮ குழி: மலை, ௧௬௮. பரப்பு: பெரு, ௧௫௦.

அளகு - கோழிப்பெடை: பெரு, ௨௫௬.

அளவை - தன்மை: பொரு, ௧௨.

அளியன் - அளிக்கத்தக்கான்: திரு, ௨௮௪

அலை - முழை பெரு, ௨௦௮; பொரு, ௧; மலை, ௧௦௦, முழைஞ்சு: கு, ௨௫௨; திரு, ௧௬௪; மலை, ௨௫௫ மோர்: பெரு, ௧௬௬.

அனேதி - கலந்து பெரு, உளவு, மலை, கஅசு

அறிந - அறியவல்லாய்: பொரு, நுள
அறிவுமடம் - தான் கூறுகின்றவரையு
ணரும் அறிவில்லாதார்மாட்டித தான
அறியாமைப் பட்டிருப்பது: சிறு, உகசு
அறிவுறால் - அறிவுறுத்தல் கு, உஉ
அறுவை - உடை: சிறு, உகசு. துநில
பொரு அக.

அறை - பாத்தி மலை, ககஅ பாறை கு,
கஅ.

அறையுற்று - வெட்டுதலுற்று மலை, ககஅ.

அனந்தா கள்ளின்செருககு பொரு, கசு

அனந்தல - மதம் மலை, களக

அளிச்சம் - அளிச்சப்பூ கு, கூஉ

இ

ஆகுளி - சிறுபறை மது, ககசு, மலை,
கசு௦

ஆங்கண் - ஆர மது, கூஉ௭

ஆங்கு - அககாலத்தே சிறு, ககசு

ஆடி - அனேந்து பெரு, கூக

ஆடிய - அனேந்து திரு, நுஉ

ஆண்டலை - ஆண்டலைப்பன ப, உகஅ

ஆணை - ஆகணை மது, எசுக

ஆதி - குதிரைக்கடியு னொன்று மது,
கக௦

ஆம்பல - ஒருபண. கு, உஉக

ஆம்பி - குடைக்காளான பெரு, கநு௭
பனற்பபதல மது, கக

ஆமர் - நல்லியக்கோட னார் சிறு, ககஅ

ஆய் - ஓர்வாளஸ, இவண தளக்குப பா
ம்புகொடுத்த நிலக்கலிங்கத்தை ஆலி
னகீழிருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தோன. சிறு, கக

ஆயம் - திரள. சிறு, உஉ௦; பொரு, கஉக

ஆர்கலி - வெள்ளம் நெ, க.

ஆர்த்தி - கொடுத்து: பொரு, களச

ஆர்த்தம் - நுகர்விக்கும்: திரு, உ௭௦.

ஆர்வம் - கருகியபொருள்களமேல் தோ
ன்றின பற்றுள்ளம்: மது, சஅக

ஆவலா - அன்புசெய்வோர்: திரு, கக
உஉக.

ஆர - நுகர் மது, அஉ

ஆரம் - ஆர்: சிறு, உகக, பெரு, ககசு, சக
தனம்: திரு, உக௭ முத்தாரதெய்த
கசக. நெ, ககசு.

ஆல் - கார்த்திகைமீன், ஆரல் ஆலென
விகாரம் மலை, க௦௦

ஆல - ஆரவாரித்தழைப்ப பொரு, கக௦.

ஆலம் - ஆரவாரிக்கும் பெரு, கக௦.

ஆவுதி - ஆகுதி ப, நு. யாகம் ப, உ௦௦,
மது, சகசு

ஆளி - யாளி பொரு, ககக.

ஆற்ற - பொறுத்திருக்க கு, உக

அன்று - அமைந்தேன கு, கசு. நிறைந்
து மது, கூஉக

அனாது - அமையாது. திரு, உ௭௭, மலை,
க௭

இ

இகல் - மாறுபாடு திரு, ககக

இகழுநா - இகழ்ந்திருப்போர் மலை, கக.

இகுத்து - தாழ்த்து ப, உகக, மலை, சசு.
வாசித்து மலை, ககக.

இகுத்தும் - தாழ்ந்தும் மலை, உஉசு

இகுப்ப - ஒலியாதிக. மலை, நுஉஉ

இகுபாய - கிரட்டி மலை, கக௭.

இசை - ஒசை மலை, உ.

இடங்கா - முதலைவிசைம கு, உக௭.

இடன - அகலம் பொரு, கக

இமெபை - மீட பொரு, க௭.

இணா - குலை ப, கஅ பூ: திரு, கசு

இதணம் - பரண கு, சக.

இதழ் - இமை கு, உச௭

இதை - கப்பறபாய் மது, கக, க௭௭.

இமில் - குட்டேறு மலை, கக௦.

இமிழ - ஒலி மலை, உகசு.

இமிழந்து - முழங்கி: மது, உச௭.

இமைத்தல் - கண்களின் இதழ்களிரணு.

இனையுங்குவீதல திரு, க

இமைப்பு - விளக்கம்: திரு, அக

இயக்கம் - வழி: மலை, க௭௭.

இயக்கி - ஒலிப்பித்து: திரு, உசு
 இயக்கு - செலவு: மலை, டிஎக்.
 இயங்குநர் - வழிபோவார்: மலை, கஅ
 இயல்பு - ஒழுக்கம். கு, கடு
 இயல் - அசைய. திரு, உகடு
 இயலி - உலாவி: பெரு, நகக
 இயவர் - வாச்சியக்காரர்: மது, ௩௦௪
 இயவு * வழி. பெரு, அஉ, மலை, ககக, ௩௨௩.
 இயவுள் - தலைவன்; கடவுளுமாம் திரு, உஎச.
 இரட்ட - ஒலிப்ப: மது, ௬௦௪ மாறியொலிப்ப: மது, உகக.
 இரட்டில் - மாறியொலித்தல்: திரு, ௮௦
 இராவண் - இரத்தற்றொழிலில் வல்லோன்: பெரு, சடு.
 இரியல் - கெடுதல் பெரு, உ௦௨.
 இரீஇ - இருத்தி: பொரு, எசு. இருந்த மலை, டிசு.
 இருக்கை - குடியிருப்பு பெரு, உ௪௨, பொரு, கசு.
 இருபிறப்பாளர் - உபநயனத்திற்கு முன்பு ஒருபிறப்பும் பின்பு ஒருபிறப்புமாகிய இரு பிறப்பினையு முடையவா திரு, கஅஉ.
 இருமை - கருமை. திரு, ககக
 இருவி - தினையரிந்ததான் கு, கடுக, மலை, ௧௦௩.
 இருள் - கருமை: மது, ௬௩௪
 இலஞ்சி - மடு. மது, உ௪அ; மலை, உ௨அ
 இலம் - இல்லாமை: மலை, டிஎசு.
 இவற்றும் - துளிக்கும் சிறு, உ௨௭
 இவர்தல் - படர்தல். ப, உ௩௪, பொரு, ககடு. பரத்தல் மலை, டிசு
 இவரும் - உலாவும். மலை, ௧௦.
 இழுக்கு - வழக்குநிலம்: கு, உடுஅ.
 இழுது - கெய்விழுது: மலை, உ௪௪, ௪௪௨
 இஹி - பேரணிகலம்: மது, ௭௦௪.
 இனக்கும் - அசைக்கும்: ப, ௧௭௨.
 இனக - அசைத்துவிழும்படி: பெரு, ௩௪௬
 இனி - இனியென்னுநரம்பு: மலை, ௭.
 இனையோன் - இனஞ்சேட்சென்னி; இவ

ன் கரிகாற பெருவளவன் தந்தை: பொரு, ௧௧௦.
 இறழ - தினை: மலை, கசு.
 இறவு - இராமன். பொ, உ௦௪.
 இறவுதல் - வக்கி மயிர் போகச் சேவுதல்: மலை, உ௪௧
 இறுதத - முடித்த பெரு, ௪௪௬
 இறுப்ப - கிடக்க: பொரு, உ௨டு.
 இறும்பு - இளமரக்காடு. பெரு, ௪௧டு. குறுங்காடு: மலை, உ௦டு, உ௭௧.
 இறும்பூது - அதிசயம்: மலை, ௩டுஅ.
 இறை - இறப்பு: பெரு, உ௬டு
 இறைகூடி - அரசாணம்: பொரு, ௭௧
 இறைகொண்ட - தருகுதல்கொண்ட: மது, உடுக
 இனபம் - இனிமை மது, கசு.
 இனம் - திரட்சி மது, உ௧௪.
 இனி - இப்பொழுது மலை, ௩௪.
 ஈகை - பொன்: மலை, ௭௨
 ஈகை - இண்டம்பூ கு, அசு
 ஈந்து - இழக்கப்பட்டு சிறு, கசு
 ஈரிப - ஈரத்தையுடைய கு, உ௪அ
 உக்கம் - மருங்கு திரு, ௧௦அ.
 உகந்து - உயர்ந்து: மது, ௩௩௪.
 உகுத்தென் - போகட்டதாக மலை, க௪அ.
 உகைப்ப - எழுப்ப: மது, கஅ௪.
 உட்க - அஞ்சு: திரு, உ௪௩
 உடகு - அச்சம் கு, கஅ௪.
 உடம்பிழ - வேல்: பெரு, ௭௬.
 உடன் - அடைய சிறு, ககக.
 உடன்று - கோபித்து, பெரு, ௪௧அ.
 உடறு - உடுத்தி: சிறு, உ௩௬. உடுத்தி: திரு, கஅ௪, உ௦௪.
 உடு - அம்பில் நாணக்கொள்ளுமிடம்: கு, ௧௭௦.
 உடையு - உடைந்து: ௩௦டு.

உதன் - கிடாய்ப்: பெரு, கடுக.
 உந்தல் - நரமபுகளைத்தெறித்தல். பொரு,
 உக.
 உந்தி - யாழகத்தோருறுப்பு. மலை, ௩௪.
 யாற்றிடைக்குறை: மது, உசசு
 உந்துழ் - பெருமூங்கிறு: கு, சுரு
 உம்பல் - வழிவந்தோன். மது, சுசு, மலை,
 ௫௪௦
 உமட்டியர் - உப்புவாணிகத்தியர். சிறு,
 சு௦.
 உமணா - உப்புவாணிகா: சிறு, ௫௫, பெ
 ரு, சுரு.
 உய்த்தர-செலுத்துலைச்செய்ய மு, கடு
 உயம்மா - செலுத்துதரு: மது, ௩௨௨
 உய்யாமை - உயிரைத் தாங்கியிராமை
 கு, கக.
 உயாநிலை - தெய்வதன்மை திரு, உசுக
 உயரி - எடுத்தது. மு, கக
 உயவு - வருந்தும் பொரு, ௩௮.
 உயவை - உயவைக்கொடி. மலை, ௩௬௬
 உயிர் - ஒசை: கு, ௧௦௦
 உரவு - பரத்தல். பெரு, சருக. மிகுதி
 கு, சரு வலிமை மலை, ௩௨௬.
 உரறுதல் - முழங்குதல் மலை, ௩௫௭
 உரன - அறிவு: சிறு, ௧௫௫.
 உராயும் - பரந்துசென்று மது, ௧௨௫.
 உராலின் - ஒழிதலினால். மது, ௩௮௭
 உரிஞ்சிய - உரைத்த திரு, ௩௩.
 உரீஇ - தீற்றி மலை, உச
 உரு - அச்சம் மது, ௧௦௦
 உருகெழு - அச்சம்பொருந்தின் திரு,
 உசச.
 உருத்த - தோற்றின. பொரு, ௩௫
 உருப்பு - வெப்பம்: சிறு, ௮, ௧௭௪.
 உருவம் - சிவந்தநிறம்: திரு, உசக.
 உருளி - உருளை: பெரு, ௪௭.
 உரை - புகழ்: மது, உ௩௬
 உரைஇ - உலாவி. மது, ௩௭௮.
 உல்கு - சுங்கம்: ப, ௧௨௫; பெரு, ௮௧
 உலகம் - சிவாண்மாக்கள். திரு, ௧. நனம
 க்கன்: திரு, ௧௨௪.
 உலறிய - உலறிக்கிடந்த. பெ, ௧௩௮ கா
 யந்த: திரு, ௪௭.

உவலை - தழை: மது, ௩௧௧; மு, உ௧.
 உழக்க - கொன்றுதிரிய: மது, ௪௮.
 உழக்கி - வென்று: மது, ௧௨௮.
 உழந்த - வருந்திய: சிறு, ௧௩௫; பொரு,
 ௪௪.
 உழவா - உழவுத்தொழிலுடையோ: பெ
 ரு, ௧௬௭.
 உளாதல் - அசைத்தல் பொரு, ௧௭.
 அசைதல். சிறு, ௬௦.
 உளர்ப்பு - அலைத்தல் திரு, ௧௬௮.
 உளர - வாசிக்க திரு, ௧௪௨.
 உளை - கழுத்தின்மயிர். பெரு, ௪௮௮. கே
 சாரி பெ, ௧௩. தலையாட்டம்: சிறு,
 ௧௨, பெரு, ௨௭; பொரு, ௧௬௪. துய்.
 திரு, ௮
 உறந்தை - உறையூர். சிறு, ௮௩.
 உறழ்குறித்தல் - வாதுசெய்யக்கருதுதல்.
 ப, ௧௭௧.
 உறழ்ச்சி - மாறுபாடு சிறு, ௧௧௨.
 உறழ்தல் - மாறுபடல்: திரு, ௫. வீணை
 யில் ஒருநரம்பைவிட்டு ஒருநரம்பைத்
 தெறித்தல் பொரு, உ௩.
 உறுகண் - வருத்தம் பெரு, ௪௩
 உறுநா - சேர்ந்தவா திரு, ௪.
 உறை - துளி. திரு, ௮, பெரு, உ௧௧
 உறைப்ப - மிகவிழ் பெரு, ௩௭௧

ஊ.

ஊககலா - முயற்சியையுடையா மது,
 எசக
 ஊககுதல் - தப்புதல். மது, ௬௪௭
 ஊகம் - ஊகமபுல. பெரு, ௧௨௨. கரியரு
 ரங்கு சிறு, உ௨௧. குரங்குகள்: மலை,
 ௨௦௮
 ஊசல - அசைவு பொரு, ௩௦.
 ஊாதல் - ஏறுதல் பெரு, உசக. பரத்
 தல். சிறு, ௨௫௧
 ஊழ - முறை கு, ௪௪
 ஊழ்த்து - செவ்வியழிந்து: மலை, ௧௮௦.
 ஊன்றி - அமுககி. பெரு, ௨௦௦
 ஊன்றிய - நட்டுவைத்த. ப, ௧௬௭.

எஃகம் - வான்: மு, சுஅ. வேல் நெ,

கஎசு; பெரு, ககக.

எஃகு - கூர்மை: மலை, ௩௦௦

எக்கா - இடுமணல்: ப, ககஎ, மலை, ௩௫௬

எடுப்பி - ஒட்டி: ப, உகக

எதிர்தல் - தோற்றுதல் மது, சகசு

எதிர்பு - ஏறட்டுக்கொண்டு மது, சுஉ

எதிரி - ஏற்றுக்கொண்டு மலை, கசஉ

எமியேம் - தமிழேம் கு, ௩உ.

எய்யெய்யப்பன்றி - முள்ளமபன்றி பெரு,

அஅ, மலை, ௩௦௧

எய்த்த - இளைத்த பொரு, சுஅ

எயிற்பட்டினம் - நல்லியக்கோடன் ஐரா

சிறு, க௫உ - க௫௩

எயிற்பியர் - எயினசுருலத்தின மகளிர்

சிறு, கஎ௫

எயினா - எயினசசாயிலுள்ளா பெரு,

கஉக.

எருக்கி - அடித்து பெரு, ககஉ வெட்

டி மு, உரு

எருந்து - கிளிரஞ்சில சிறு, ௩௮

எருவை - பஞ்சாயக்கோரை, பொறுக்கச

சியுமாம் கு, சுஅ

எல் - ஞாயிறு திரு, எச

எல்லரி - சல்லி: மலை, க௮

எல்லை - பகல் பொரு, ககஅ, மது உ - .

பகற்பொழுது: பொரு, உக௩

எழால் - யாழ் பொரு, ௩௬

எழு - கணையம் சிறு, ககஉ. கணையம்

மம். பெரு, சுஅ

எறுழம் - எறுழமழு கு, சுசு.

எனின் - எனையினாலே பொரு, க௮௭

எக்கறுதல் - இத்தன்மை பெற்றதேமே

யென்று விரும்புதல்: சிறு, க௫௭ ௫௮ ௫௯

ஏங்குவனர் - ஏங்குவார்: மது, சு௦௪

ஏணி - எல்லை. மது, ககக

ஏமம் - இரட்சை: திரு, சூ௭. காவல்:

சிறு, எசு பாதுகாவல். மது, சுஅசு.

ஏமாப்ப - கலக்கமுறும்படி மது, ௫௭௫.

துணிய. பொரு, சுஅ.

ஏமுறல் - மயக்கமுறல்: திரு, கச௩.

ஏர் - எழுச்சி. பொரு, ௩௬.

ஏாபு - எழுந்த திரு, க, மு, ச

ஏரகம் - மலைநாட்டகத்து ஒரு திருப்பதி

[உக - மபக்கம்] கஅக.

ஏறு - இடி பெரு, கக௫, உருமேறு ம

து, உச௩

ஏன்று - வஞ்சியாது எதிரின்று திரு,

௩௮, ௩௫

ஐ

ஐ - வியப்பு திரு, ககக

ஐது - மெலலிது. சிறு, க௩

ஐயா - இருடிகள் திரு, க௮௭

ஐயவ் - வெண்சிறுகடுகு திர, உஉஅ,

நெ, அசு, மது, உஅ௭; மலை, கஉ௩.

ஓ

ஓடக்கம் - ஓடங்கியிருக்கின்ற இடம் ம

சு, சுசஉ

ஓதுங்கல் - நடத்தல் பொரு, ச௩

ஓய்வென் - சூடுக பொரு, க௫உ

ஓரீயி - நீக்கி மது, சகஅ

ஒருகிறை - ஒருபகம் பொரு, க௮

ஒலக - சாய் ப, உ௫௮

ஒல்குதல் - துடங்குதல் சிறு, க௩௫

ஒல்கென் - ஒல்கென்னு மோசைபட

பொரு, க௭௭.

ஒலித்தல் - தழைத்தல் நெ, சுஅ

ஒலித்த - தழைத்த மது, உசு

ஒழுசிய - ஒழுங்குபட்ட. சிறு, உஉச.

பொரு, ச௩. ஒழுங்குபடக்கிடந்த பொ

ரு, எ ஒழுங்குபடவளர்ந்த: சிறு, உக

ஒழுகின் - வளர்ந்தன்: மலை, க௮௪.

ஒழுகை - சமயவொழுங்கு. சிறு, ௩௫௩,

பெரு, சு௩

ஒளி - விளக்கம். ப, உசுஉ.

ஒளியா - ஒளிநாட்டா ப, உஎச
ஒளிறுதல - விளங்குதல நெ, கஎஉ, பெ
ரு, டுபு
ஒற்றி - வேயத்து மது, சுசஉ
ஒன்னு - பொருநதாத பெரு, ககஅ

ரு

ஒ - சென்றுதங்குதல தி, க
ஒசசி - ஒட்டி ரு, கரு பெரு 97, 118
ஒடா - கெடாத திரு, உசஎ
ஒடுதல வருநதுதல சிறு, உசச
ஒடை - நெற்றிப்பட்டம் திரு எச பட
டம் மது, சந
ஒதி - பாடி சிறு, உஉ
ஒபபி - ஒட்டுதலைச்செயது ரு கடுக
ஒம்ப - பாதுகாப்ப பொரு, கஅச
ஒம்பி - பரிகரித்து பெரு, உச
ஒம்புதல - பரிகரித்தல தி, உசச
ஒாகும - நினையாரிறு திரு, சுச
ஒரி - ஓவாளளல, லிவன கூதகாகு ம
லைநாடுகளைக்கொடுத்தோன சிறு, ககச
ஒரியென்னும வளளலின குதிரை
பிடரியி ரென்றுமாம சிறு, ககச
குதிரை கழுத்தினமயிர் பொரு
கசச நிறப மலை, டுஉச மயிர் பெரு
கஎஉ
ஒவம - சிதிரம் ப, சச
ஒவு - சித்திரம் மது, சுசச

கசசம - கசச மது, சசச
கசடு - வடு பொரு, எடு
கஞ்சகம் - கருவேப்பிலை பெரு, சுஅ
கஞலிய - நெருங்கின சிறு, கடு, மலை,
கடு
கட்சி - காடு பெரு, உடு, மலை, உச
கட்டளை - உரைகல பெரு, உஉ
கட்டில - அரசவுரிமை, சிங்காதனமுமா
ம மலை, டுடு.
கட்டி - களைபறித்தல மது, உடு.

கடவுள் - முனி மது, சக
கடறு - காடு பெரு, ககச மது, உஎச
கடாவறுபப - செலுத்தலைச்செய்கையின
வே சிறு, சு
கடி - அச்சம் மது, சுசக காவல பெரு,
சச பேய மது, சுச
கந - கடுமர மலை, கச
கநகும் ஒகும் பொரு, கச கடுக
வோடுப மது, சுஅ
கநகண் - துணுமை மது, சுசக, மலை
கடு
கடுக்குல - முற்பட - நுல பெரு, ககடு
மது, சுச
கடைதி - செலுத்த மது, சச செலுத
தகெடுக மது, உஉ
கடைகூட்டல - முடிவுபோகல பொ
ரு, கஎ
கடைநா - கடைவா மது, கடுக
கணகூடு - நெருக்கம் பொரு, கடு.
கணடம் பலநிறத்தாரகூறுபட்ட மதிட
முனா, ஆகுபெயர் மு, சச
கணணி - போரப்பூ கடுக
கணனுள னைனா - சித்திரகாரிகள், நெ
ககணுகணணித்தே நகதொழிலை
ககதுதலிற் கணனுவினைநெரு
மது கடுக
கணனுள - சததா மலை, டு
கண - நரட்டி பெரு, உடு, மது
கடு
கணவீரம் - செவ்வலரி தி, உச
கணை - திரட்டி பெரு, கக, மலை, சுஅ
கணைக்கால - திரண்டகால தி, கச
ககமவுறுதல - கலங்ககூப்பிடுதல டெ
டு, உச
கதுப்பு - மயிர் திரு, சஎ
கதுமென - கடுக பொரு கடுக
கது - கம்பம் மது, சுஅ
கமபுள - கமபுட்டோழி மது, உச
கமமியா - நெடத்தொழிலை யுடையா
மது, டுஉ
கம - சிறைவு திரு, எ
கமழதல - தோற்றுதல் பொரு, கக

கயம் - நீரறுதமடு. மலை, உகந.

க்யவாய் - புகார்டுகம் மலை, ௫௨௮

கரண்டை - குண்டுகை: மது, ச௮௨

கரந்தை - நாறுகரந்தை: கு, எசு

கரம்பை - கரபபைசிலம் பெரு, கூந.

கராம் - முதலைவிசேடம்: கு, உரு௭

கரிகாலன் - ஓர்சோழன், நெருப்பாற்கரி

ந்தகாலையுடையவ னென்றவாறு; இது

னை "முச்சக்கரம்" [௫௮-ம் பக்கம்] எ

ன்னுங்கவியானும், "சுடபபட்டியிரு

யந்த சோழன் மகனும் - பிடாததலைப

பேராணைப்பெற்ற - கடைக்காற - செ

யிரறு செங்கோல செலியினுளில்

லை - யுயிருடையா ரெய்தா வினை" என

னும் பழமொழிச [௧௦௫] செய்யுளானு

ம உணாக பொரு, கச௮

கருப்பை - எலி: பெரு, ௮௫

கருமை - கொடுமை பெரு, எசு

கருவி - தொகுதி. கு, ௫௩, பெரு, உச,

பொரு, உகசு, மலை, கூ௫௭

கருனை - பொரிககறி: பொரு, கக௫

கரையும் - அழைக்கும் பெரு, கூ௫௦

கலப்பையிர் - வாசகியமுட்டுக கணையுடை

யபையையுடையா மலை, கூ௩

கலம் - பேராணிகலம் மலை, ௫௦

கலவம் - தோகை: பொரு, உக௨

கலாபம் - தோகை: சிறு, க௫

கலாவ - கலகக திரு, கூ௦ கலககமெய்

த: நெ, சு.

கலாவல் - கூடுகை கு, ச௮

கலி - ஆரவாரம். கு, ச௦. செருக்கு நெ,

ககசு; மது, கூ௫௦. பெருக்கு மது,

கக௮ மனச்செருக்கு. ப, கூ௨

கலிங்கம் - போர்வை சிறு, ௮௫.

கலித்த - செருக்கிவளர்ந்த: மலை, கசசு

செருக்கின: மது, கக௨ மகிழ்ந்த. மது,

௩. கூ௦ மிகக்கெழுந்த. நெ, உக

கலித்து - செருக்கி: ப, ககசு.

கலிப்ப - பெருக: பொரு, ககசு

கலுழ்தல் - கலங்குதல், ஒழுக்குதலுமாம

மது, சகக

கலுழி - பெருக்கு. கு, க௭௮, மலை, ௫௫௫

லை - முசுகலை பெரு, சகசு.

வைடு - பகுத்தல்: மலை, கூசு

வல்பு - கவற்சி. பொரு, க௫.

கவலை - கவர்த்தவழி. பெரு, ௮௧. நாற்சர்

தி மு, கூ௦. பல்வழி: மது, கூ௧௨; மலை

கூ௮௧, கூ௧௧.

கவவு - உள்ளீடு. மது, கூ௨௧. தின்றல்

பொரு, க௮௧. முயக்கம். மது, கூ௧௩.

கவாஅன் - பக்கமலை ப, கக௮.

கவிகை - கொடுத்துக்கவிந்தகை: மலை

கூ௧௧.

கவினறு - அழகுபெறறு; கவினென்னும்

பண்படியாகக் கவின்றென்னும் தெ

ழில பிறந்தது, திரு, உக.

கவைஇ - அணைத்து. கு, க௮௫. சூழ்ந்து

திரு, ௮௭

கவைஇய - அகத்திட்ட. மலை, கூசு. சூழ

ந்த திரு, கக; மது, எகசு.

கவைத்தாம்பு - தாமணியையுடைய வெ

டுத்தாம்புகள். பெரு, உசச.

கழங்கு - கழல் பெரு, கூ௫௫.

கழால் - கழற்ற. சிறு, கச௮

கழிப்பி - போக்கி: பொரு, கக௧

சழுது - பரண்: மலை, உசக பேயிலொரு

சாதி. மது, கூ௩௩

கழை - கோல்: மலை, ககக

களமா - வீரர்; களத்தே சேறவிற் களம

ரெனறார் மது, கூ௩௩.

களரி - போரககளம். ப, ௫௧

களி - களிப்பு. மது, கூ௧௨. வண்டல். நெ,

கசு.

களைஞா - களைகளைப்பறிப்பா. பெரு, உக௩.

கறசிறை - கல்லினை. மது, எ௨௫.

கறங்க - ஒலிக்க: திரு, உச௦.

கறி - மிளகு. திரு, கூ௧.

கண்னல் - கரகம். நெ, கூ௫.

கனை - செறிதல்: மது, உக௫.

கனைத்து - திரண்டு: மலை, க௧௭.

கா

காஞ்சி - காஞ்சிப்பு: கு, ௮௧. காஞ்சிமா

ம். சிறு, க௧௧.

காட்சி - அறிவு திரு, கரு
காழி - ஊறுகறி, பெரு, கரு, கருசி நெ,
கருசு, கழுத்து, புளிக்கறியுமாம பொ
ரு, கருதி, புளியக்காய் நெல்லிககாய மு
தலியன ஊறுவிட்டுவைத்தது, நெய்யெ
ன்பாருமுள் பெரு, நெ

காண் - அழகு திரு, கரு, உரு
காண்மா - காண்டறகு மது, சசு
காத்து - பரிகரித்து மது, சசு.
காமர் - விருப்பம் சிறு, என், திரு, என்,
மது, உரு

காமரம் - சீகாமரமன்னும பண சிறு,
என்

காய - காலின மலை, கரு
காயம் - காழப்பு மலை, கரு
காரிகோள் - கடல்; கார் முக்கபபநிதலி
ற்கடல் காரிகோளென்று பெயாபெற
றது; ஆகுபெயா திரு, எ

காரி - ஓவள்ளல், இவன் இரவலாககு
நாட்டைக் கொடுத்தோன் சிறு, கரு
ஓர் வீரன்; அவன் குகினா சிறு, கரு,
சரியகுகினா சிறு, கரு நஞ்சு மலை,
அரு

காரேறு - கரியகடா பெரு, உரு
கால - காம்பு கு, கரு
காலயாத்த - நெருங்கின பெரு, கரு
காலோர் - காலாட்கள். மது, சசு.
காலிதிமாக்கள் - காலிதிப்பட்டங கட்டின
அமைச்சர்; மது, சசு.

காழி - இருபு நாராசம்: பொரு, கரு. கரு
மை கு, கரு; சிறு, ச கழிகள் சிறு
கரு, காம்பு. நெ, கரு குத்துக்கோ
ல்: மு, சசு. தறிகள் பெரு, உரு தூ
ண்: நெ, கரு. வடம் திரு, உரு,
மது, சசு. விதை: பெரு, கரு, மலை,
கரு.

காழவை - அகிறு கு, கரு.
காழகம் - கலிங்கம். திரு, சசு
காமோர் - பரிக்காரா: மது, கரு. பரி
கோலையுடையோர்: பெரு, கரு

காளாம்பி - காளான்: சிறு, கரு.
காளல் - கடற்கரை: ப, கரு. கரு. மது,
கரு.

கானவர் - முலலைநிலத்துவாழ்வார பொ
ரு, உரு

கி
கிடங்கில் - கலவியக்கோடன் ஊர் சிறு,
கரு

கிக்கு - சட்டம் ப, கரு
கிண்கிணி - கிண்சுதங்கை திரு, கரு.

கிணைமகள் - கிணைவனுடையமகள் சிறு,
கரு

கிலுகிலி - கிலுகிலுப்பை சிறு, கரு
கிழவா - கிழமையுடையார் மலை, கரு.

கிழவோன் - உரிததாந்தன்மையை யுடை
யோன் பொரு, உரு உரிமையை
டையோன் திரு, கரு; பெரு, கரு,
மலை, கரு

கிழார் - பூட்டைப்பொறி மது, கரு.
கிளர்தல் - எழுதல் திரு, உரு.

கிளைபுய - கிளைத்த: கு, கரு.
கிளையாமை - இமையாமை. கு, கரு.

கிணைரம் - கிணைரப்பறவை பெரு,
கரு

கு.

குட்டம் - ஆழம் சிறு, கரு
குட்டோ - குட்டநாட்டார்: மது, கரு.

குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையோன்
சிறு, கரு

குடசம் - வெட்பாலைபு கு, கரு.
குடநதம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்கம் பட்
டு என்றுமாம், குடஎன்பது தடவென்

பதுபோல வளைவை யுணர்த்துவதோ
உரிசொல்லாதலின் அதனடியாகப்பி
றந்த பெயருமாம். திரு, உரு.

குடவா - குடநாட்டிலுள்ளார் ப, உரு
குடாவடி - வளைந்த அடியையுடையது.
மலை, கரு.

குடி - குடிமக்கள். பொரு, கரு.
குடினா - பேராந்தை. பொரு, உரு;

மலை, கரு
குண்டு - ஆழம் திரு, கரு, மது, சசு.

குத்த - தின்ன பொரு, உரு.
குத்தி - ஊன்றி மு, சசு.

குந்தம் - ஏறிகோல் மூ, சக
 குப்பை - பொலி பெரு, உச, பொரு
 உசச
 குமரி - அழியாததனமை பெரு, உசஎ
 குய - தாளிப்பு மது, எடுஎ
 குயம - அரிவாள பொரு, உசஉ
 குயினா - துணையிவ்வா மது, குசஉ
 குரம்பை - குழல் சிறு, கசு, ப, கசுஅ,
 பெரு, அஅ, மது, கக௦
 குரல் - குரலென னுநரம்பு மது, கூடு
 கொத்து பொரு, ககஉ டுறு திரு,
 உகஉ
 குரவ - குரவமூ கு, கூக
 குரவை - ஓங்குத்து சிறு கக௯
 குரிசில் - தலைவன் திரு, உஎச
 குரிப்பூனை - சிறுபூனை கு, எஉ
 குருகிலை - முருககிலை கு, எக
 குருகு - குருக்கத்தி பெரு, க௯சு குரு
 கென்னுமபறவை மது, உசஅ
 குருமி - புறமு மபழஞ்சோபு பெரு
 உஎஎ
 குரை - ஆரவாரம் பொரு, டு
 குலலை - கஞ்சங்குலலை திரு, உபக, பெ
 கு, கு, உசச கஞ்சங்குலலைப்பூ, கு எஅ
 குலை - பூங்கொத்து பெரு க௯சு
 குவைஇ - குவர்க்கையிவ்வா பெரு, கபச
 குவித்து கு, கஅ பரப்பி ப, க௯அ
 குவைஇய - திரட்டின பெரு, உசச
 குழல் - குழனமீடு சிறு, கசு
 குழிசி - பரீன பெரு, கசுசு.
 குழம்பு - குழி மது, உசஉ, மது, உஎஎ
 திரள மது, உச
 குழம் - முழங்க மது, க௯எ
 குளவ - காட்டிமலலிகை சிறு, சசு, திரு,
 ககக காட்டிமலலிகைப்பூ கு எசு
 குளித்தல் - மறைதல் சிறு, கசு
 குளிர - அரிவாள, கிளிகழுகரு வியுமாம
 மலை, கக௦ கிளிகழுகருவி கு, சக
 குறடி - அச்சுகோக்குமிடம் சிறு, உடுஉ
 குறமகள் - குறச்சாங்கியாகியமகள் திரு,
 உசஉ,
 குறள் - சிறுமை பெரு, ககக.

குறிஞ்சி - ஒருபண திரு, உகக. குறிஞ்
 சிப்பண பெரு, கஅஉ, மலை, கடுக
 குறுநா - பறிப்பா பெரு, உகடு
 குறுநுங்கண்ணி - குறைப்பூ கு, எஉ
 குறுமபு - அரண், பெரு, கஉக வலி
 மலை, குடுச
 குறுமபொற் - உதரபந்தம் திரு, உகக
 குறை - தஞ்சை பெரு, சஎஉ, பொரு,
 உக௯
 குறைஇய - அறுத்த மது, கஉ௦
 குறைவில் - இரகிரவில் பெரு, உகஉ

கூ

கூட்டு கொள்ளை மது, எசஉ
 கூட்ட நெண்ணு - கொள்ளைகொண்டெண்ணு
 டு பெரு, ககசு
 கூட்டல் - புகாராமுகம் ப, கசுஅ.
 கூடு - நெற்கூடு பொரு, கஅஉ
 கூம்ப - மனவெழுச்சிகுறைய ப, உஎசு
 கூம்பு - டாயமரம் மது, க௯எ
 கூர் - குளிரச்சிர்க, குறைககவெனறு
 மாம நெ, கூ
 கூடை - இறப்ப ப, அக
 கூடம் - பண்டம் மது, க௯எ
 கூவல் - கண்ணு மலை, கசுசு
 கூடியா - அப்பவாணிகா மது, சஉஎ
 கூலியன் - அட்டவாணிகை பெரு, க௯எ
 கூலிரம் - கூலிரப்பூ கு, கசு.
 கூவை - கூவைக்கிழங்கு, திரளுமாம
 மது, கசஉ, மலை, க௯எ திரள மலை,
 சஉஉ
 கூழ - நெல்லுமரிசியும் ப, கசுக
 கூளி - ஆண்பேய ப, உடுக
 கூளியா - சேவித்துறப்பா திரு, உஅஉ
 நாடுகாக்கும்வோடா மலை, சஉஉ. வே
 டடுவா மது, கசுக

கே

கெண்டி - அறுத்துததின்று பெரு, கசுந.
 கெழுமி - பொருநதி ப, சஎ.

கே.

கேட்டிசின் - கேட்பாயாக மது, ௨௦௮
கேணி - சிறியகுளம் ப, ௫௧.
கேள் - உறவு: பொரு, ௭௪.
கேளிர - நட்டாரா பொரு, ௭௪

கை

கை - ஒழுங்கு மு, ௪௬. செயல மது,
௬௫௧.
கைஇ - கோலஞ்செய்து மது, ௪௧௫.
கைதொழுதல் - கையைத்தலைமேலேவை
ததல் திரு, ௨௫௨.

கோ.

கொங்கு - தாது கு, ௮௩, சிறு, ௭௧ தேன
சிறு, ௧௮௪.
கொட்டம் - கொட்டை; நூறின்ன்கொ
ட்டையுமாம் சிறு, ௧௬௬.
கொட்டி - அப்பி திரு, ௩௫.
கொட்டை - திரளமுடிந்த முடி, தும்பு
மாம் பொரு, ௧௫௫.
கொடி - ஒழுங்கு. மது, ௧௫௫, ௬௬௫
கொடிஞ்சி - தாமரைப்பூவாகப்பண்ணித்
தேர்த்தட்டின் முன்னே நடுவது மது,
௭௫௨.
கொடுத்தனறு - கொடுத்தது திரு, ௧௪
கொடுமார் - கொடுத்தற்கு மது, ௪௫௬.
கொடுவான் - வளைந்த அரிவாள பெரு,
௪௭௧
கொண்டி - உணவு, கொள்ளப்படுதலின்
உணவாயிற்று, கொள்ளையுமெனப் ப
து, ௧௩௭. கொள்ளை ப, ௨௧௨; பெரு,
௪௫௪.
கொண்மர் - கொள்வார் மது, ௫௧௪
கொண்மார் - கொள்ளுதற்கு. திரு, ௧௭௧
கொல்லன் - கொற்றொழில் செய்கின்ற
வன்: பெரு, ௨௦௭
கொலைஇய - கொல்லுதலைச்செய்த திரு,
௧௬௪.

கொழித்தல் - தென்னுதல்: திரு, ௩௦௬.
கொழிப்ப - மேலேயாக: மது, ௨௭௪.
கொழுக்க - தழைப்ப. மது, ௧௦.
கொழுக - பறித்து. மது, ௫௮௭.
கொழுமை - அழகு. பொரு, ௨௬.
கொள்கை - கோட்பாடு. மலை, ௬௪. வீர
தம் திரு, ௮௬, மது, ௪௮௦, ௪௬௨.
கொளளி - நெருப்பு நெ, ௮
கொளளை - விலை பெரு ௬௪; மது, ௨௫௬
கொளீஇ - கொளுத்தி பொரு, ௭௮
கொளை - பாட்டு பொரு, ௨௧௧.
கொறகை - ஓரா [இது பாண்டியனு
டையது] சிறு, ௬௨, மது, ௧௬௮.
கொற்றவா - வெற்றியையுடையோர் ம
து, ௭௪

கொற்றவன் - வெற்றியையுடையவன்
மது, ௮௮

கொற்றவை - வனதூக்கை திரு, ௨௫௮
கொள - பெரிது மது, ௨௦௭.

கோ

கோகுடி - கோகுடிபூ கு, ௮௧.
கோட்டம் - கரை ப, ௩௬.
கோடல் - வெண்கோடற்பூ. கு, ௮௬.
கோடியா - கூத்தாடுவோர். சிறு, ௧௦௬.
கூத்தா சிறு, ௧௨௫; பொரு, ௫௭; ம
லை, ௨௩௬.
கோடு - ஊடுகொம்பு திரு, ௨௦௬. கரை
பெரு, ௨௭௧. கொம்பென்னும வாச்சி
யம் மலை, ௫. மலை சிறு, ௨௬௫; மு,
௫ மேட்டிநிலம். மது, ௨௮௬ வீணை
ததண்டு சிறு, ௨௨௨, நெ, ௭௦.
கோணம் - தோட்டி மது, ௫௬௨.
கோலி - வளைதது மு, ௪௪
கோள் - குலை சிறு ௨௭, பொரு, ௨௦௮.
கோளி - பூவாமற் காய்க்குமாம்; பெரு,
௪௦௭.

கோள.

கோளவை - எள்ளிளங்காய் மது, ௨௭௧.

சு.

சுண்பு - சுண்பங்கோரை: மது, கௌ.

சதுக்கம் - நாற்சந்தி: திரு, உரு.

சந்து - பலவழிகளுங்கூடானசந்தி. மலை, ககக.

சமம் - நடுவுநிலைமை: திரு, கக.

சலம் - மாறுபாடு. மது, ககஉ.

சவட்டி - மென்று: பெரு, உகௌ

சா

சாஅய் - இளைத்து: சிறு, கக. நணுகி

கு, உரு.

சாடு - சகடம்: பெரு, கஅஅ

சாணம் - தழுமபு மது, ககக

சாத்து - திரள்: பெரு, அ0

சாதி - திரள்: பெரு, உகக.

சாம்பு - சேக்கை: பெரு, கரு0

சாம்பும் - வாடும்: ப, கஉ.

சாய் - கோரை பெரு, உ0க செறுமபு திரு, ககஉ.

சாயல் - மென்மை சிறு, கக, திரு, உகக.

சாரல் - பக்கமலை சிறு, க0

சால்பு - அமைதி: கு, கரு.

சாலினெல் - செந்நெல் பொரு, உசக

சாலினி - தேவராட்டி: மது, கச0

சாலுதல் - அமைதல்: திரு, உஅக

சாவகர் - விரதம் கொண்டோர். [இவா ஸைனர்] மது, சௌ.

சாற்றி - நிறைத்து: மது, உசக

சாறு - விழா: சிறு, உ0க, திரு, உஅக; பொரு, உ.

சான்ற - அமைந்த: திரு, உஅௌ.

சான்றோர் - அறிவுடையோர்: கு, உஅ

கி.

சித்தன்-முருக்கடவுள்: [பக-உௌ]

சிதர் - துலை; மெத்தெனவுமாம் மு, கஉ. வண்டு; சிந்துதலுமாம்; சிசிலி

யுமாம்: சிறு, உருச

சிதர்வை - சிதநினீனோ: பெரு, கசஅ

சிதரல் - சிதறுதல்: மது, உசச.

சிதறி - பலவாகக்கொடுத்து: மது, உசச.

சிதறும் - எல்லாருக்குங்கொடுக்கும்: மது, க0ச.

சிதரா - சிலை பொரு, அக 'துணி: பொரு, கருச.

சிந்துவாரம் - சுருநொச்சிபு: கு, அக

சிமிலி - உறி: மது, சஅக.

சிமையம் - உச்சி: நெ, உௌ

சிரல் - சிச்சிலி: சிறு, கஅக:

சிரறியவன் - கோபித்தவன் பொரு, கஉச

சிலகாற்று - தென்றற்காற்று மது, கருஅ.

சில்பலி - சிறுடலி: திரு, உகச.

சிலதர் - தொழில்செய்வார்: பெரு, கஉச.

சிலம்பி - சிலநதி: நெ, கரு, பெரு, உகச

சிலம்பு - பக்கமலை பெரு கக0, கௌ, மலை, கச, மலைப்பக்கம் திரு, உகஅ.

சிலைக்கும் - ஆரவாரிக்கும்: பெரு, உச0

சிலைப்ப - முழங்க: திரு, கரு.

சிறறினம் - அறிவுமொழுக்கமு மில்லாத மாக்கள் திரள். சிறு, உ0ௌ.

சிறுகதல் - மிகுதல்: மது, உசச

சிறப்பு - தலைமை: மது, கரு, கௌ.

சிறுகுடி - சிறிய ஊர். திரு, ககக

சிறுகுழை - தாளுருவி: பெரு, ககக.

சிறுசெங்குரவி - கருந்தாமக்கொடிபு: கு, அஉ.

சிறுபசுமஞ்சள் - மஞ்சளில் ஒருசாதிவி சேடம் திரு, உகரு.

சிறுமாரோடம் - செங்குருங்காவிப்பு. கு, எஅ

சிறை - வரம்பு பொரு, உசக

சினம் - கோபத்தின் பின்னாகச் சிறிது பொழுதநிற்பது: திரு, ககரு.

சினை - கொம்பு. திரு, உகஅ சிறிய கொம்பு: சிறு, கௌ.

கி.

சேகும் - துராவைவாரும்: பெரு, சகௌ.

சீப்ப - பெருக்கிப்போகட. மது, கஅரு.

சீர் - அழகு. திரு, கஉச, மலை, கரு0.

கனம்: மலை, கக, காவமரம் மலை, கௌசு. தலைமை. திரு, ௨௨௦, ப, ௧௦௪, மது, ௮௭. தாளம் பெரு, சகக. தாள வறுதி: மது, ௧௪௦, புதழ் பெரு, ௩௮௮

சு

சுடா - ஒளி மது, ௭௦௨. நெருப்பு திரு, சக.

சுடிமண் - செங்கல் பெரு, ௪௦௬

சுண்ணம் - சுண்ணப்பொடி, இது நவம ணிகளும் பொன்னும் சந்தனமும் கரு பூரமுதலியனவும் புழுநிலும் பனி நீரிலும் நனையவைத் திடிக்கப்படுவது மது, ௩௯௯

சும்மை - ஓசை பொரு, ௪௦௬

சுமடி - சுமட்டை பெரு, ௧௦௬

சுமநது - மேற்கொண்டு திரு, ௨௯௬

சுரக்கும் - மாறாமற் கொடுக்கும் மலை, ௪௮

சுரம் - அருநிலம் மலை, ௨௦, ௩௯௮ காடி மது, ௩௮

சுரிகை - பததிரம் பெரு, ௭௯

சுரிமுகிழ - முறுக்குண்ட அருமபு மது, ௨௮௧.

சுவல் - தோட்கட்டி. பெரு, ௧௭௧. மேட டிலிலம். பெரு, ௧௯௧, மலை, ௪௯௬

சுள்ளி - மராமரபூ கு, ௬௬

சுற - சுறமீன் பொரு, ௨௦௬.

சுறவுவாய - மகரவாயாகிய தலைக்கோல ம பெரு, ௩௮௩.

சூ

சூட்டி - உருநாயின்வீளிமயில்வைத்த வ னைந்தமரம்: பெரு, ௪௬

சூடி - சுடப்பட்டது: ப, ௬௬. நெற்கூடி. பொரு, ௨௪௬.

சூதா - நின்றேத்துவார்: மது, ௬௭௦

சூர் - கொடுத்தெயவம் கு, ௨௩௩ கொ டுமை திரு, ௪௧ தெய்வம்: கு, ௧௬௬, மலை, ௨௯௬

சூப்பு - கொடுத்தொழில்: மது, ௩௯.

சூமுதல் - சூரபன்மாவாகிய தலைவன் திரு, ௪௬.

சூரல் - சூரைப்பூ கு, ௭௧. பிரம்பு; சூ றகொடியுமாம் கு, ௪௨

சூழ்கோடை - சூரவளிககாறறு: மது, ௩௦௮

சூழி - முகபடாம் மது, ௪௬, மலை, ௨௨௮

சே

சேகில - தோள் பொரு, ௧௯௮

சேங்காநதன் - செங்கோடறழ் கு, ௬௨

சேங்கொடுவேரி - செங்கொடுவேரிப்பூ கு, ௬௪.

சேச்சை - வெட்சி திரு, ௨௦௮.

சேதது - ஒதது. பெரு, ௪௭௬. கருதி மலை, ௧௪௬

சேதுக்கு - வாடல் பெரு, ௩௯௮.

சேபம் - செவ்வியவழி. மலை, ௧௬௦. சே பபு. சிறு, ௩௬, வழி: மலை, ௧௬௭.

சேம்மல் - சாதிப்பூ கு, ௮௬ தலைமை சிறு, ௧௪௩, திரு, ௬௨ பூவாடல் மது, ௭௪௬

சேமமை - தலைமை மது, ௪௯௬. நடுவு நிலைமை மது, ௪௯௬.

செய் - செய்கை மது, ௭௪௬ செயல் செயலென்னும் வீண்ப்பெயா செய் யென முதனிலையாய்நின்றது. நெ, ௧௭௧

செய்யார - பகைவா, ஏவல்செய்யாதவ னொன்றபடி பொரு, ௧௬௪

செய்யோள் - சிவந்தநிறத்தையுடையோ ள பொரு, ௬

செயலை - அசோகு திரு, ௨௦௭

செயிர்த்த - வருத்தத்தைச்செய்த: பொ ரு, ௧௨௪.

செயிர்த்து - குற்றத்தைச்செய்து பொரு ௧௨௦

செரிஇ - செருகி: கு, ௧௬௬, திரு, ௨௭

செருக்கி - கலித்த. பொரு, ௧௪௦. மயங் கி கு, ௧௩௬.

செருக்கு - மகிழ்ச்சி; பொரு, அக, மலை, களந.

சோ.

செருந்தி - கோரை; ப, உசு வரட்கோரை; நெட்டிக் கோரையுமாம். மது, களஉ.

சோண்டு - சோழநாடு; சோழநாடு என்பது சோண்டென மருஉமுடிபு ப, உஅ.

செருவினை - வெண்காக்கணம்பூ கு, சுஅ

நு.

செல் - இடி; திரு, டி.

செலவு - ஓட்டம்; பொரு, களஉ.

ஞமலி - நாய் ப, கசு

செவ்வரக்கு - சாதிவிவகம். நெ, அ

ஞரல - முழங்க; திரு, கஉ

செவ்வழி - ஒருபண். மது; சு

செற்றம் - பகைமை நெடுங்காலம் நிகழ்வது; திரு, களஉ

நா.

செற்றை - சிறுதூறு; பெரு, கசு

ஞாயில - மகிழ்குடி; அஃது எய்தால் மறைதற்கு உயரப்படுபது ப, உஅஅ, மது, சுசு.

செருது - தகையாமல் மது, எசுஅ

செறித்து - அடக்கி கு, கஉ

ஞாழல் - ஞாழற்பூ கு, அக

செறு - பாத்தி மது, ககள.

ஞே.

செறுநா - அழித்தற்குரியா திரு, டி செறப்படுவார். திரு, கக

சென்னியம் - பாணச்சாதிமேய் பெரு, க

சே.

ஞெழி - கடைக்கொள்ளி, தீக்கடை கோலென்றுமாம் பெரு, களஅ தீக்கடைகோல் கு, உஉசு நெகிழ்ந்து பெரு, கசு

சேக்கும் - கிடக்கும் பெரு, டிஉ தங்கும; ப, உசு.

ஞெமன கோல - துலாககோல, மது, சசு

சேடல் - பவழக்கான மலலிகைப்பூ கு, அஉ

ஞெயிரந்து - பரந்து மது, உசு.

சேண் - சேய்நிலம் திரு, கக, சுள, அள. தூரியநிலம் மலை, உசுஉ, மு, உ

ஞெரோன - கடுக பொரு, கசு, மலை, உசு

சேணை - ஆகாயத்திருப்போன் கு, சு. மலையிசையுறையுக்குறவன, இழி குலத்தோனென்றுமாம் மது, உசு.

ஞெலிகோல் - தீக்கடைகோல, படுத்த கோலென்றுமாம் பெரு, களஅ

சேப்ப - தங்க. பொரு, உ

ந

சேப்பின் - தங்கின் பெரு, உளச; பொரு, உ

தக - தக்கிருக்கும்படி திரு, உ

சேய் - முருகக்கடவுள், செய்யவனென்பது சேயென விகாரததால் நீண்டதென்றுமாம்; திரு, சு.

தகடு - இதழ் பெரு, உகடு புறவிதழ். திரு, உள

சேர்ந்து - திரண்டு, சேரென்னுமுரிச்சொல் முதனிலையாகச் சேர்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வந்தது. சிறு, உ

தகா - மேட்டுநிலம் பெரு, அள

சேறு - இனிமை நெ, உசு சாறு மலை, ககள. தேன் மது, டிஉ

தகரம் - மயிர்ச்சந்தனம்; நெ, டி.

தகை - அழகு. பெரு, கக; மது, சு, டிசு மாலை; கட்டுதலிற்றை யென்றா, ஆகுபெயர். திரு, கக.

தகைதல - உள்ளேயடக்குதல் ப, டி.

தங்கல் - சிலைபெறுதல், தாழ்த்தலுமாம்
 பொரு, க௯௯
 தட்கும் - தங்கும் மது, ௧௪௦
 தட்ட - தடுத்துக்கொண்ட மது, ௬௬௮
 தட்டம் - ௧௪௬ நெ, ௪௨௬
 தட்டை - கரடிகை மலை, ௯ கிளிமுதலி
 யவற்றையோட்டுங் கருவி, அது மூ
 ங்கிலைக் கண்ணுக்கண் உள்ளாக நறு
 க்கிப் பலவாகப்பிள்ளது ஒசையுண்டா
 க ஒன்றிலேத்தடுவது கு, ௪௩௩
 தட - பெருமை திரு, ௩
 தடவு - இரதளம் நெ, ௬௬
 தடாரி - உடுக்கை பொரு ௭
 தடி - தசை மலை, ௪௨௩
 தடைஇய - கிரண்ட நெ, ௧௪௩
 தடையா - தடையிலலாத பொரு ௬௬
 தண்டலை - பூநதோட்டம் மது, ௩௪௧
 மரச்சோலை பொரு, ௬௮௬
 தண்டா - அமையாத மது, ௬௬, ௯௭
 தண்டாது - அமையாமல் கு, ௩௬
 தண்டி - பலகாலிலைத்து பொரு, ௧௦௪
 தண்ககம் - தண்ககம்பூ கு, ௮௩
 தணிமாரா - ஆறறுதற்கு மலை, ௩௦௩
 தததுற்றுத்தததுதலையுற்று மேலேகொ
 ண்டு குதித்து திரு, ௩௦௩
 ததா - செறிவு, கொத்துமாம சிறு, ௨௩௬
 தமமின் - கொணாமின் மது, ௭௨௬
 தயங்குதல் - அசைதல் சிறு, ௧௨௩, ௧௪௧,
 மது, ௪௩௬
 தரததர - மேனமேலேதர பொரு, ௪௨௭
 தராய - மேட்டுநிலம் மலை, ௪௬௦
 தரீஇ - தருது பெரு, ௪௬௨
 தருநா - கொணடுவந்திடுவாரா மது, ௩௩௩
 தருநன் - தருபவன் பொரு, ௨௩௩
 தலைஇய - சொரிந்த திரு, ௬
 தலைதந்து - முதறகைகொடுத்த திரு,
 ௨௧௬
 தலைப்பெயல் - காகாலத்துமுதற்பெயல்
 திரு, ௬
 தலைவாய - வாயத்தலை மலை, ௪௭௩
 தவ்வென்று - தவ்வென்னுமோசைபட்டு
 நெ, ௧௮௩
 தழல் - கையாற்சுற்றின்காலத்துததனனி

டத்துப்பிற்கு மோசையாறகிளி முத
 லியவற்றையோட்டுங்கருவி, ௧௨௩௩
 ம கு, ௪௩
 தழால் - தழுவுதல் மலை, ௧௦௩
 தழிஇ - உள்ளடக்கிக்கொண்டு திரு,
 ௨௮௬, ௩௦௩
 தழிஇய - குழந்த பொரு, ௬௬, மது,
 ௩௩௭
 தழூஉ - குராவககூத்து மது, ௩௨௬
 தழுவி மது, ௬௬
 தளவா - செமமுலலைப்பூ கு ௮௦
 களவு - முலலைச்சேடம் பொரு, ௧௬௬
 கறுகண் - கடுக்ககொலலுதல் சிறு, ௧௪௧

தா

தாசபாபு நெ, ௬௮௩ வருத்தம் தி
 ரு, ௮௬ வலி மது ௪௪௩
 தாஅய பரந்து ப, ௧௩௩
 தாஅய - பரந்து மது, ௨௭௭
 தாக்குறுதல் எதிர்ப்படுதல் மலை, ௬௬
 தாங்குநா - புரப்பா பெரு, ௧௮
 தாபு - தேன ப, ௧௩௨ பூந்தாத், நீறு
 மாம மது, ௩௬௬
 தாய - தாலின் மது, ௩௩௨
 தாயம் - உரிமை ப ௨௨௭ நாடு, உரிமை
 களெல்லா வற்றையுங் கூற்றறுமாம்
 மலை, ௩௩௬
 தாரா - தூசிப்படை மலை, ௨௨௭
 தாரம் - அரும்பண்டம் மது, ௬௬௭ பண்
 டம் மது, ௨௬௦, மலை, ௧௭௦ பலபண்
 டம் பெரு, ௩௬௬
 தாழ - தங்க திரு ௨௩
 தாழை - தெங்கற்பாளை கு, ௮௦ தெங்
 கு திரு, ௩௦௭, பொரு, ௧௮௬
 தாள முயற்சி சிறு, ௧௬௩
 தாறு - பரிககோல கு, ௧௩௦
 தாறுகோல - செலவு முடுக்குங்கோல
 பொரு, ௬௬௭, ௬௬௬

தி

திகழ்தல் - உள்ளடக்கிக்கொள்ளுதல் ம
 து, ௪௪௮

திட்டை - மெடு: ப, சு௦.

திணை - ஒழுக்கம்: மலை, ௪௦௧ நிலம்
(பொரு, உஉ௧.

திதலை - துத்தி: திரு, ௧௪௩.

திமில் - மீன்படகு: மது, ௧௧௬

திரங்குதல் - உலர்தல் மலை, ௪௩௧

திரள்பு - திரணடு: மது, உ௪௦

திரிமாம் - திரிகை: பெரு, ௧௮௭.

திரு - அமைதி. சிறு, ௧௫௭

தில்லை - தில்லைப்பு: கு, ௭௭.

திலகம் - மஞ்சாடிமரத்தின்பூ கு, ௭௪.

திவவு - யாழின்வலிக்கட்டு மது, ௪௦௪

வார்க்கட்டு சிறு, உஉ௨; திரு, ௧௪),

பொரு, ௧௫

திளைப்ப - அசைய: திரு, உ௦௪

திறம் - கூறுபாடு மலை, உ௧௧

திறல் - வலி சிறு, ௮௬, திரு, ௧௪௩,
மது, ௧௩௦.

திறன் - வழி பொரு, உ௧)

தீ

தீது - குற்றம் திரு, ௭௦

தீம்புழல் - இனியபண்ணியாரம்; இருப
பைப்பூவுமாம் மது, ௩௧௫.

தோவை - தீரி: மலை, ௫௦௪.

தீற்றி - தின்னப்பண்ணி. பெரு, ௩௪௩

து

துகன்முடிதது - மயாக்கட்டுக்கட்டி. ம
து, ௪௧௪.

துஞ்சுதல் - தங்குதல் சிறு, ௧௦௬, பெரு,
௧௨௧.

துடவை - தோட்டம் பெரு, உ௦௧, மலை,
௧௨௨

துணங்கை - ஒருவகைக்கூதது, “பழுப
புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத், து
டக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்”.

திரு, ௫௬.

துணரிய - குலிகொண்ட பொரு, ௧௧௧.

துணிந்த - தெளிந்த மலை, உ௫௦,

துணிநீர் - தெளிந்தநீர்: மது, உ௮௩.

துணியல் - துணிகள்: மது, ௩௨௦

துணை - ஒப்பு திரு, உ௧௭.

துத்தி - படப்பொறி பொரு, ௧௧௧.

துப்பு - வலி: பெரு, ௪௨௬.

துமிழ - அறுத்து மு, ௭௨.

துய - பஞ்சதுணைபோன்றிருப்பது: கு,
௧௭.

துயலவரும - அசையும், சிறு, உ

துரப்பு - முடிக்குதல் பொரு, ௧௦.

துராய - அறுகம்புல்லாற்றிரித்த பழதை:

பொரு, ௧௦௩.

துருத்தி - ஆற்றிடைக்குறை. திரு, உ௨௩.

துரும்பு - கூளம். பெரு, உ௧௧.

துருவை - செம்மறிக்கிடாய்: பொரு, ௧௦௩.

துவர் - செம்மைநிறம்: பொரு, ௨௭.

துவர - மிக பொரு, ௮௧. முற்ற: திரு,
௨௬

துவரி - ஈரத்தைப்புலர்த்தி கு, ௬௦.

துவற்றல் - தூவுதல்: மலை, ௩௬௩.

துவன்றி - சூவிந்து, மலை, ௨௭௬ நிறை
ந்திருந்து: பெரு, உ௬௮.

துவன்றிய - நிறைந்த மலை, உ௦௫.

துவைத்தல் - ஆரவாரித்தல். மலை, ௫௭௩.

துவைப்பு - ஆரவாரம். மலை, ௧௧௭.

துழவை - துழாவி யட்டகழ். பெரு,
௨௭௫.

துழைது - துழாவி மலை, ௧௮௧.

துளங்குதல் - அசைதல் மது, ௮௫.

துளர் - களைக்கொட்டு. மலை, ௧௨௨. கொ
ட்டு பெரு, உ௦௧.

துற்றிய - தின்ற பொரு, ௧௦௩

துன்னல் - தைத்தல்: பொரு, ௮௧.

துணி - வெறுப்பு திரு, ௧௧௭.

தூ.

தூ - தசை மலை, ௧௫௫. தூய்மை: மலை,
௫௧ வலி: மது, ௧௮௮.

தூங்க - ஆட: திரு, ௫௬; பொரு, ௧௧௦.

தூங்கல் - அனந்தர் மு, ௫௧.

தூங்கும் - நாலும்: பெரு, உ௬௭

தூது - கல்: ப, ௫௮

து துணம்புறவு - கலலைத்தினனும் அழகி தைவர - வருட சிறு, நக

கு புறவு' ப, ௫௮

தும்பு - துளை திரு, கசஅ நெடுவங்கி
யம் மலை, 'சு பெருவங்கியம் மலை,
நக

துவல - துவலை மது, ககடு மழை ம
லை, கசசு

தே

தெயவவுத்தி - சீதேவ்யென்னுந் தலைக
கோலம் திரு, உந

தெருமரல - மனக்கவறசி பொரு, கசச

தெவிட்ட - குத்தட்ட மது, சுசு) திரள
கு, உகள

தெவிட்டம் - குத்தட்டம் நெ, கசச

தெவிள - திரள நெ, உரு

தெழிப்ப - ஒலிப்ப மது, சுசசு

தெளவிளி - தெளிரதசொற்கள கு, ௧௦௦

தெளிந்த்வோசை கு, உஉஉ

தெறறென - கடுக பொரு, கசச

தெறல் - அழித்தல பெரு, சஉஉ கோ

பித்தல் மது, நஉ

தெறுவின் - சுடுகையினாலே ப, ௧௦

தென்னவன - இராவணன், பாண்டியனு
ம கூற்றுவுனுமாம மது, ச௦

தே

தேம - இனிமை பெரு, உஎஅ. திசை

நெடு, எள தேயம் பொரு, கசச நெ

ய கு, ககக

தேம்ப - புலர ப,

தேம்பி - உலாந்து மது, கசச

தேம்பும் - மெலியும் உச

தேயத்த - அழித்த திரு, ௫

தேய்வை - சந்தனக்குழம்பு திரு, நக

தோபு - தோந்துரின்று மலை, உஎச

தேறல - கட்டெளிவு சிறு, உகள

தை

தைஇய - இழைத்த திரு, உஉஉ, மது,
உஅச

தோ

தோட்ட - துளையிட்ட பெரு, களக

தோட்டி - கலலி ப, உஅச தோண்டி,

தோண்டிதலுமாம திரு, நக

தோடா - சங்கிலி பெரு, கஉடு

தோடலை - தூக்கு மது, சுநசு

தொழ - பூண பெரு, சகசு வீரவண ம
து, எஉ)

தொடுத்த - கட்டப்பட்ட மது, எகள கட்
முன பெரு, கஅக

தொடுத்தல - கட்டுதல மு, கஉ

தொடுப்பு - விதைப்பு மது, கக

தொடை - கட்டு மது கக

தொடையல - தொடாச்சி பொரு, கஅ

தொண்டகம் - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய
சிறியபறை திரு, ககள.

தொண்டையோ - தொண்டையைசரு
டினோ பெரு, சருச

தொப்பி - நெல்லாற்சமைத்தகள பெரு,
கசஉ ௮௬௩௦ 3 ௨ - 9

தொயயா - கெடாத பெரு, சகச

தொயயாது - உழாது மலை, கஉஉ

தொயயில் - எழுதுவகுழம்பு மது, சகச

தொயயிற்கொடி மது, உஅக

தொலைஇ - அழித்து மலை, சகச

தொலைச்சி - போக்கி பெரு, கசக கடுஉ

தொலைச்சிய - சொன்ற மலை, களக

தொலைபு - கெடுத்த பெரு, நகஅ

தொழுதி - இனம் மலை, சகச திரள
நெ, கடு, மலை, கூஉஉ

தொழுவா - தொழிலசெய்வா மது, அக,
கஉஉ

தொள் - சேறு பெரு, உகக

தொன்று - பழமை மது, கஉச

தோ

தோட்டி கதவு மது, சுகக
தோடு - ஒலை பொரு, கசக

தோண்டி - முகந்தொண்டு: பெரு, கூடி
தோய் - உவமவாசகம்: மலை, ஐடுடி.
தோரை - தோரைநெல் மது, உயிர்.
மூங்கில. மலை, கடக.
தோல - பக்கலா மு, எஉ.
தோன்றல் - உயாசசி, நெ, கௌ தோற்
றம். மது, சக.
தோன்றலா - தோற்றத்தையுடையவா
திரு, ககக.
தோன்றி - தோன்றிப்பூ கு, கூ

ந.

நகர் - ஊர்; கோயிலென்றுமாம் திரு,
உகடி. வீடு. சிறு, கடி
நகரம் - கோயில்: மது, சகச.
நகரா எயிறு: சிறு, ஐடு
நகை - ஒளி. திரு, அக மகிழ்ச்சி சிறு,
உஉ, பொரு, அடு. விளக்கம் மு,
எடி.
நகையா - நகையாந்தார் திரு, உஎ, ௦,
பொரு, கக
நகை - அஞ்சு பெரு, ககடி
நடை - ஒழுக்கம்: மு, ஐடு
நந்தி - நந்தியாவட்டப்பூ கு, கக
நந்திய - தழைத்த மு, கக
நயநதனிரா - விரும்பினிரா சிறு, உகக
நயந்திரிசொ - விரும்பினவாகள பெ
ரு, சஉடு
நயநது - விரும்பி சிறு, கசச, திரு, உஅடு
நயம் - இனிமை: சிறு, கக யிருப்பம்
மது, சுடு.
நயவா - விரும்பிவந்தவா சிறு, உசடி
நயன் - ஈரம் திரு, கசக
நரந்தம் - கத்தாரி மது, ஐடு. நரந்தப்பு
ல்: பொரு, உகடி நாரத்தம்பூ கு, கச
நரை - பெருமை: மது, கக.
நல்லேறு - ஏறுமையேறு மலை, ககடு
நலம் - செம்மைநிறம்: திரு, கக.
நவீரம் - ஒருமலை மலை, அஉ, ஐடு
நவிலுதல் - கூறியடிப்பதில்: மலை, எஎ,
பயிலுதல்: மலை, கக.

நவீனம் - பயின்று: திரு, கக.
நள்ளி - ஓர்வள்ளல்; நட்பினர்க்கு இல்ல
றத்திற்கு வேண்டும்பொருள்களையெல்
லாம் நாடோறும் கொடுத்தோன்: சிறு,
கௌ
நள்ளிருணி - இருவாட்சிப்பூ: கு, கச
நள்ளிருள் - செறிந்தவிருள்: பொரு, எஉ
நளி - செறிந்த திரு, உகடி. செறிவு.
சிறு, உக, ஐடு; நெ, உஎ பெருமை
பெரு, கக
நளிந்து - செறிந்து மலை, கக
நறகு - நன்கின்விகாரம்: மலை, கக.
நறவம் - நறைக்கொடி. கு, கக
நறை - தூபம் கு, எ. நறைக்கொடி
பொரு, உகடி
நறைக்காய் - நறுநாற்றத்தை யுடையகா
ய் = சா திகாய. திரு, கக.
நன்மொழி - தேவபாணி. பொரு, உச.
நன்னா - நன்மை திரு, சுடு
நன்னன் - மலைபடுகடாமென்னும் பாட்
டினதலைவன், இவனறதை மலை,
கச மது, 618, 473, 151

ந.

நாகம் - சுரபுண்ணை சிறு, அடி, கௌ, தி
ரு, கௌ, பொரு, உக. நாகப்பூ: கு, கச.
நாலகு - நான்கு, பெயாத்திரிசொல்: பெ
ரு, சக, பொரு, ககடு
நாழி - முகத்தலளவைக்கருவி: மு, க
நாள - கால: பெரு, கக விடியற்கால
ம் பெரு, கசக, மது, உக.

நி

நிதி - பொருட்டிரள் மது, உக.
நிதியம் - பொருட்டிரள் மலை, ககடு.
நிமிதல - துடவருதல்: மது, கக.
நியமம் - அங்காடித்தெரு. திரு, எ, ௦; ம
லை, சடி.
நிரவிய - ஒக்கமித்த: பெரு, கக.
நிலவு - நிலைபெறுதல்: மது, கக.

நிலை - தன்மை: பெரு, சசு, பொரு,
•கன; மு, கூஉ.

நிலைஇ - நிலைபெற்று: மது, கூக.

நிலைஇய - நிலைத்த மது, கூக நிலைபெ
ற்ற திரு, கூஉ.

நிலைஇயர் - நிலைபெறுவதாக மது, உருக.

நிலைமை - புகழ்; நிலைபெறுந்தகையையு
டைத்தாகலின், புகழை நிலைமையென்

றா, ஆகுபெயா பொரு, கூக.

நிலந்த - மேலான மது, உசஅ வளர்ந்த
சிறு, கூஅ; திரு, கூஉ

நிலப்பு - ஒக்கம்: கு, துரு, மலை, துரு. வள
ரச்சி திரு, துரு

நிழத்த - இல்லையாக பொரு, உரு
ஒய்ந்த மது, கூக

நிழத்தலில் - நொக்கிவிடுகையினாலே
கு, கூக, நொக்குகையினாலே மலை,
கூக

நிழல - அருள் ப, உரு, பொரு, கூசு
வளக்கம் மலை, கூஅ

நிழன்ற - நிழல்செய்த சிறு, உரு.

நிற்றர - நிற்றலையெய்ய மது, துரு,

நிதி - நிறுத்தி திரு, உரு.

நீ.

நீத்து - பெருக்கம் பெரு, உரு

நீர் - நீர்மை சிறு, துரு; பொரு, உச

நீர்மை - ஒளி நெ, கூக

நீவி - துடைத்து கு, கூஅ.

நீறு - துகள மது, கூஅ. புழுதி சிறு,
உரு, பெரு, கூக.

நு

நுகம் - கணையமரம். பெரு, கூஉ பா
ம்: சிறு, கூக. வலி. மலை, கூஅ.

நுகாரு - நுகாவேன் கு, கூஅ.

நுடக்கிய - கழுவின் பெரு, கூக

நுடங்கி - அசைந்து திரு, உரு.

நுணவம் - நுண் சிறு, துரு.

நுவணை - துணைப்பிண்டி. மலை, சசு.

நுவறிய - அராவின் மலை, கூக.

நுழை - சிறியவழி மலை, கூக

நுளைமகள் - நுளைச்சாதிபிற் பிறந்தமகள்:
சிறு, கூஅ

நுளை - முனை மு, கூச.

நூ.

நூழில் - வழிபறிப்பார் கொன்று குவிக்கு
மிடங்கள்; கொடிப்பிணக்குமாம் கு,
உரு.

நூழிலாட்டி - கொன்று குவித்து: மலை,
கூஅ.

நூழிலாட்டி - கொன்று குவித்தல் மது,
உரு

நூறு - சுண்ணாம்பு மது, சரு. நீறு. ம
லை, கூக

நூறை - நூற்றைக்கிழங்கு; மலங்கென்று
மாம மலை, துரு

நே.

நெடியோன் - வடிம்பலம்பகின்ற பாண்
டியன் மது, கூக

நெய்தல் - குவளை கு, கூஅ

நெலவீனா - சாலியூ மது, கூஅ-கூஅ

நெறி - அறல் பெரு, கூக.

நே

நேமி - தேருருள மலை, உரு.

நேர்தல - தீண்டுதல பெரு, கூஅ.

நை.

நைவளம் - நட்டபாடை சிறு, கூக. நட்
டராகம் கு, கூச.

நொ

நொடை - விலை. பெரு, கூச; மது, கூஉ,
கூக.

நோ

நோக்கு - அழகு' மது, கந. அறிவு' மது, ருகள.

நோய் - வருத்தம்' கு, கருஅ.

நோன் - வலி. சிறு, ௫௫, ககரு, உருஉ, திரு, ச

நோன்மார் - நோற்கைக்கு' மது, சஅக

நோனாது - பொருது கு, கருள

நௌ

நௌவி - நௌயிமான் மது, உளரு.

ப

பஃறி - படரு, ஓடமுமாம் ப, ௩௦

பகர்நர் - விறகும்வணிகா' மது, ௫௦௬

பகல் - பகுத்தல் திரு, கசுசு, மது, சுருக.

பகன்றை - பகன்றைபூ; இது சிவதை கு, அஅ.

பச்சுன் - செவ்வியான இறைச்சி பெரு, உஅக.

பச்சை - தோல்' பொரு, ௫ போவை சிறு, உஉசு

பச்சை - வருத்தம் மு, கஉ.

பசி - மிடி' பெரு, உருக

பசும்பிடி - பச்சிலைபூ கு, எ௦

பசும்பொன் - கிளிச்சிறையென்னுமபொன்: மது, சக௦.

பசை - பற்று: மலை, உசு

பஞ்சாயக்கோணா - தண்டாணுகிய கோணா' பெரு, உகள.

பட - உண்டாக: திரு, க௦

படப்பை - தோட்டம் சிறு, கசு௦. பக்கம், தோட்டமுமாம்' ப, ௩௨, பெரு, கஉசு, ௩௨௬, ௪௦௧. பூந்தோட்டம்' பெரு, ௩௫௪.

படர் - செலவு மது, ச௩௧. நினைவு. கு, கக. ௩

படாருவர் - கிணப்பீர்: பெரு, ௩௭

படர்ந்தல் - செல்லுதல்: திரு, சுஉ.

படர்ந்த - நினைத்த. மலை, சுசு.

படலை - தழை' நெ, ௩௧; பெரு, சு௦

படா - சிறுது' துகன்' மு, ௫௧.

படியோ - தன்னைவணங்காதார்: மலை, சஉக

படியம் - தான்வழிபடுதெய்வம். பெரு,

உகஅ விரதம் மு, ௩௭.

படி - குளம்; மடுவுமாம் சிறு, கருக

படுகா - வழி' மலை, கசு௧.

படுதல - ஒலித்தல மது, உருஉ தாழ்தல திரு, அ௦.

படை - கலனைமுதலியவை மலை, ௫௭௪.

பண்டம் - சரக்கு மது, அக.

பண்ணியம் - துகர்பொருள் மது, சஉஉ பண்டங்கள் மது, சு௦௫.

பண்ணை - பரண்: கு, உஉசு; மலை, உகஅ.

பண்ணை - இடங்கொண்டு மது, சு௦௧

பதம் - உணவு பெரு, க௦௫. காலமுமாம் பொரு, கக௧ செவ்வி நெ, சக, மலை, கஉக.

பதலை - ஒருசுண்ணாக்கினை மலை, கக.

பதாலை - பெருங்கொடி ப, கஅஉ; மது, ௩௭௩

பயம் - பயன் மலை, ச௭

பயம்பு - குழி மலை, கக௧ மட்டுக்குழி பெரு, க௦அ

பயிர் - அழைப்பு கு, உகஅ தழைத்தல் மலை, ௭

பயிலல் - நெருங்கல் திரு, சஉ.

பயிற்றி - சொல்லி கு, க௦௦

பயினி - பயிணிப்பது கு, சு௧.

பரதா - செட்டிகள் மது, ௩௧௭

பரதவா - தென்றிசைக்கட்டுறு நிலமன்னா மது, கசச.

பரல் - சுக்கான்கல. பொரு, சச

பரவீ - வாழ்த்தி திரு, உருஉ

பராரா - பரிய அடி' திரு, க௦.

பரி - செலவு: மது, ௩௮௭, சுஅக.

பரிசில - பிறர்கையிலேற்றபொருள் சிறு, உகஅ

பரிசிலா - இரந்துவந்தோர். திரு, உ௭௩.

பரிந்த - அறுத்த' மது, சுஅ௦.

பரியா - வாங்கிப்போகட்டி: கு, க௦௧.

பருகுதல் - விழுங்குதல்: பொரு, ௧௦௪.
 பருமம் - பக்கரை: நெடு, ௧௭௭. பதினெ
 ண்கோவையாகியமேகலை: திரு, ௧௪௪
 பருஉக்கை - வண்டியில் அசகமரத்தின்
 மேலே நெடியவாய் இரண்டுபுக்கத்து
 ம் நெடுக்க கிடக்கின்ற பருமரங்கள்
 பெரு, ௪௮.
 பரேரம்புமுரு - மலையெருக்கம்பூ, செம்பூ
 வுமாம், புனமுருங்கையு மென்பா கு,
 ௧௬.
 பஸ்காற்பறவை - வண்டு பெரு, ௧௮௬
 பஸ்சாலைமுதுகுடமி - பலயாகச்சாலைமுது
 குடமிப பெருவழுதியென்பவன் மது,
 ௭௬௬.
 பழி - குற்றம் ப, ௨௧௬
 பழிச்ச - வாழ்த்து மலை, ௨௦௧
 பழிச்சுதல் - வாழ்த்துதல் மலை, ௬௬௮
 பழு - பிசாசு கு, ௨௬௬
 பழுதி - மிடி பொரு, ௧௬௦.
 பழுதி - முற்றப்பெற்று மலை, ௬௭௮
 பழுதிய - பருவமுதிராத மது, ௪௭௬ மு
 ற்றுப்பெற்ற கு, ௧௪௬, சிறு, ௬௬, ம
 லை, ௧௬
 பழுமாம் - பழுத்தமரம் பெரு, ௨௦, பொ
 ரு, ௬௪
 பழையா - களவிற்கும வலையா மலை,
 ௪௬௬
 பழையன் - ஒரு குறுநிலமன்னன் மது,
 ௬௦௮
 பழையோள் - காகாள, இது காகிழா
 ளென்பதன் மருஉ திரு, ௨௬௬.
 பள்ளி - இடைச்சேரி மலை, ௪௬௬.
 பறம்பு - பாரியென்னும் வள்ளலுடைய
 மலை: சிறு, ௬௬
 பறி - மீன்களை வாரியெடுப்பது பெரு,
 ௨௬௬.
 பறைதல் - தேய்தல் பெரு, ௧௬.
 பறைந்த - தேய்ந்த. பெரு, ௧௮௬
 பணி - குளிர்ச்சி நெ, ௭ பணிமாசு பெ
 ரு, ௬௨௮

பணிகும் - தலைநடுகும். மலை, ௨௮௬.
 தலைநடுக்குவிக்கும் மலை, ௬௬௮. நடுங்
 கும. மலை, ௮௬.
 பணிப - குளிரும்படி. நெ, ௧. நடுங்க:
 திரு, ௬௬.
 பனுவல் - எஃகுறுபஞ்சு மலை, ௬௬௬
 பனைமீன் - பனைமீனென்னுஞ் சாதி: மது,
 ௬௭௬
 பா
 பாகம் - கடற்களையிலாகள் ப, ௨௭.
 பீறா மது, ௧௬௭, மலை, ௧௬௨
 பாங்கா - ஒமை கு, ௮௬
 பாட்டியா - பாண்சியா மது, ௭௪௬.
 பாடல் - புகழ்தல் சிறு, ௧௬௬.
 பாடி - பாசறை மு, ௨௮
 பாடி - ஒமை திரு, ௧௬௬, பெரு, ௨௨௬,
 மலை, ௨௭௮.
 பாண்டல்-கஞ்சதாளம் மலை, ௪ நானா
 யெருது சிறு, ௨௬௦. வட்டக்கட்டில்:
 நெ, ௧௬௬
 பாணி - காலம் கு, ௧௬௨ தாளம் பொ
 ரு, ௪௮ பாட்டு மலை, ௬௬௬.
 பாந்தன் - பெருமபாம்பு கு, ௨௬௬.
 பாய்ந்தென் - பாய்ந்ததாக. மலை, ௬௦௨,
 ௬௦௬
 பாயம் - புணர்ச்சியைக்கருதுவருத்து
 பெரு, ௬௪௨. மனத்துக்குவிரும்பமான
 வை கு, ௬௮.
 பா - பாறை. திரு, ௪௬.
 பாவை - பாவைமான் பெரு, ௬௬
 பாரம் - பருத்திபூ கு, ௧௨.
 பாராட்டி - கொண்டாடி மலை, ௬௬௬.
 பாரி - ஓவாளன், இவன் முலைக்கொ
 டிகுக்குத்தேர்கொடுத்தோன் சிறு, ௬௬.
 பாரித்தல் - பரப்பதல். பெரு, ௪௪௨
 பால் - பகுதி. திரு, ௧௬௮.
 பாலை - பாலைபண பெரு, ௧௮௦ பாலைப்
 பூ கு, ௭௭ பாலையாழ்: கு, ௧௪௬, சிறு,
 ௬௬, பொரு, ௨௨.
 பாளை - நடுயாமம்: நெ, ௧௨; மது, ௬௪௨.

பி.

பிடகை - பூரத்தி. நெ, நக; மது, நகள.

பிடவம் - பிடவம்பூ. கு, எஅ

பிணர் - சருச்சணா திரு, ௩௦.

பிணி - தண. மது, சுரு

பிணிமார் - சோத்தற்கு மலை, ௩௨௬

பிணிமுகம் - முருகற்குரியயானை, மயிலு

மாம: திரு, உசள

பிணையூஉ - கைகோதது மது, சுரு

பித்தகம் - பிச்சி. நெ, ௪௦. பிச்சிப்பூ

கு, அக

பித்தை - மயிர பெரு, சஅஉ, பொரு, கசு௦.

பிழா - தட்டுப்பிழா பெரு, உளச

பிளவை - பிளக்கப்பட்ட தசை மலை, களச.

பிறக்கி - அடுக்கி. பொரு, உசக

பிறக்கு - பின். பெரு, நடுக; மு, ௧௦௧

பிறங்குதல் - பெருத்தல் மலை, கக௧.

பிறழிய - முரிந்த. பொரு, களஅ

பீ

பீரம் - பீரக்கம்பூ கு, ௬௨ பீர்க்கு நெ, கசு.

பீலி - தோகை பெரு, நக௧.

பு

புகா - நிறம். பெரு, கசுச.

புகல் - விருப்பம். மது, நடுக, எசு, மலை, உக௧, நடுக.

புகல்வு - மனச்செருக்கு கு, ககடு

புகழாவாகை - அகத்தி பெரு, ௧௦௧

புகன்று - விரும்பி. திரு, சுள, மது, கக௨.

புட்டில் - தக்கோலத்தின் காய், அதுபுட் டில் போறவின் அபபெயா பெற்றது திரு, கக௧.

புடையூஉ - கொட்டி: மலை, ௨௦௪

புணர்மார் - கூட்டுதற்கு. நெ, சுள. கூடு தற்கு; மது, ௩௩௦.

புணரி - அலை மு, உஅ திணா: ப, க௧ புதல - சிறுதூறு மது, நடுக. தூறு. மு. உரு

புதவம் - அறுகு ப, உசக.

புதவு - அறுகு மலை, சசக. வாசல் பெரு, ௩௨, க௨ள, மது, சுரு.

புதுவோ - புதியமார்தர் மலை, உஅஅ

புதை - அம்புககட்டு. ப, உஅஅ, பெரு க௨க.

புரட்டும - உருட்டும ப, உக௦.

புரவலன - புரத்தலை வலவலன சிறு க௨ரு.

புரி - கயிறு பெரு, கஅக.

புரா - உயாச்சி மலை, அஅ

புராயுரா - ஒப்பா திரு, உஅ௦.

புராயோரா - உயாந்தோரா கு, ௨௦௩

புல - புல்லரிசி பெரு, கசு.

புலந்து - வெறுத்து. பொரு, களடு.

புலம் - மெய்ஞ்ஞானம் திரு, சுரு

புலம்ப - தனிகுக்குமடியாக பெரு, உஅச தனிப்ப திரு, உகஅ

புலம்பு - தனிமை நெ, ௩ வருத்தம் மலை, சக, சக௨

புலமை - மெய்ஞ்ஞானம் திரு, உஅ௦

புலாதல - உலாதல. பெரு, உளச

புலவன - அறிவுடையவன திரு, உசக

புலவு - புலாஹரம் ப, கசு

புலித்தொடா - புலிச்சங்கலி மு, ௬௨

புழகு - மலைவெருகு மலை, உக௧

புழல் - உட்பொய சிறு, ககச, பெரு, கஅக

புழக்கல் - சோறு பொரு, ககச.

புழக்கு - புழக்கினது ப, சச, பொரு, ௧௦௧ புழங்குவெந்தது பெரு, ககடு

புழை - சிலவழி. மலை, கக௧. சிறியவாச ல ப, உஅள.

புள - வளை மலை, ௨௩௧

புறக்கொடாது - முதுகிடாது. ப, உக௦

முதுகுகொடாமல், ப, எக.

புறங்கடை - பின்னிததோன்: பெரு, ௩௦.

புறந்தரும் - பாதுகாக்கும்: மலை, களச.

புறம் - இடம் திரு, ௩௦௬.

புறவு - காடு பெரு, சகசு, பொரு, ௨௦௨, மலை, ௧௦௪. சிறுகாடு. மலை, ௪௮.

புன்னாகம் - புன்னையின் விசேடம். கு, ௧௧.

புனம் - கொல்லை மலை, ௧௧௬.

புனிறு - ஈனறணிமை சிறு, ௧௩௨

பு

பு - புரா. திரு, ௩௦௩

புசல - ஆரவாரம் மது, ௨௧௮

புட்டை - மேற்கோள சிறு, அரு, ௧௪௧ வலி திரு, ௨௪௭

புண - பேரணிகலம் திரு, ௨௭௧, ப, ௨௧௭

புத்தல் - பொலிவுபெறுதல் திரு, ௧௬௧

பூரிமம் - சிறகு, [சிறகு - தெருவின பக கம்] சாந்திட்ட தொட்டியுமாம் மது, ௧௮

பூதி - புழுதி சிறு, ௧௩௪.

பெ

பெயா - பொருள் திரு, ௨௬௧, மது, ௬௧௧.

பெயரிய - போகுகுன மது, ௪௦

பெரும்பொருள் - வீடு [நகர-பககம்.]

பெரும - பெருமானே பெரு, ௪௬௧

பே

பேகன் - ஓவள்ளல, இவனமயிலுக்குப

போர்வை கொடுத்தோன் சிறு, ௮௭.

பேணி - வழிபட்டு ப, ௨௦௦ விரும்பியு ட்கொண்டு சிறு, ௨௪௪.

பேம் - அச்சம் ப, ௨௮௮, மது, ௭௬

பேழ் - பெருமை திரு, ௪௭.

பை.

பை - பசுமை. பெரு, ௧௦௮

பைங்கொடி - பச்சிலைகொடி, பச்சிலை

யென்னுது கினைவீனை முதன்மேலே ற்றிப் பைங்கொடியென்றா; எல்லாவ றறினும் பசுத்திருத்தலிற் பச்சிலையெ னறு பெயாபற்றது. திரு, ௧௧௦

பைது - ஈரம் பெரு, ௨௬௧ பசுமை பெரு, ௨௧௦

பொ.

பொங்கா - மரத்தின சிறியகொம்பு மது, ௨௧௬

பொதி - குலை மலை, ௧௨௧

பொதியில் - அம்பலம் திரு, ௨௨௬

பொதும்பா - இளமரக்கா பெரு, ௩௭௪, மது, ௧௧௮.

பொதுளிய - தழைத்த திரு, ௧௦

பொரீஇ - ஒப்பித்துப்பார்த்த கு, ௩௧.

பொருநா - பொருவா திரு, ௬௬.

பொருநன் - உவமிக்கப்படுவோன், பொ ருவப்படுமவன் பொருநன்னெனின்றது திரு, ௨௭௬ ஒப்பற்றவன், தானபிறாக கு உவமிக்கப்படுவானென்னும் பொரு ட்டு மது, ௪௨

பொழிதல் - மிகச்சொரிதல் மலை, ௧௬௮

பொழியும் - தங்கும் மது, ௨௬௩

பொறி - அடையாளம் ப, ௪௦. ஒளி பெரு, ௪௪௮ திரட்சி. நெ, ௧௩. பீலி திரு, ௩௦௬

பொறித்த - வைத்த சிறு, ௪௮, மு, ௨.

பொறித்து - அடையாளமாக இட்டு ப, ௧௩௮

பொறை - சுமை பொரு, ௨௬௬ மலை சிறு, ௧௦௧

போ.

போக்கு - போதல் பொரு, ௮௬.

போகிய - முற்றுப்பெற்ற பொரு, ௧௮.

போங்கம் - மஞ்சாடிபூ கு, ௭௪.

போந்தை - பனங்குருத்து பொரு, ௧௪௩ பனை ப, ௭௪

போழ் - வகி பெரு, ௩௦௭

போழந்த - பலவழியாகப்பிளந்த மது, ௮௮

போழவு - பிளப்பு மலை, ௧௧௮.

பெள

பெளவம் - கடல்: பொரு, கரு.

ம

மதரப்பகுவாய் - சுருவினது அங்காந்த

வாயாகப் பண்ணினதலைக்கோலம்; ஆ

குபெயர் திரு, உரு

மகிழ் - கள, ஆகுபெயர் பொரு, அச

மகுளிபாய்தல் - அரக்குப்பாய்தல் மலை, கரு.

மவகுல் - திசை. பெரு, சஅரு.

மடி - மடிப்புடைவை மது, ருஉரு

மடிதல் - தொழிலொழிந்திருத்தல் பெரு, உருச

மடிந்து - மனவெழுச்சிதவிந்து ப, கரு.

மடிய - துயில்கொள்ள மது, சுஉஅ.

மடியின் - தங்கின பெரு, உருச

மடை - மூட்டுவாய் நெ, கஉச.

மண்டி - மிக்குச்சென்று திரு, ருஅ

மண்டிதல் - மிககுச செல்லுதல் மலை, ருஉஅ.

மண்ணி - பண்ணி திரு, உஉஎ, மது, சகச. பூசி கு, கருஅ

மண்ணுறுதது - பண்ணி திரு, உரு

மணி - நீலமணி சிறு, கசஅ, மது, கச

மணிச்சிகை - செம்மணிப்பூ கு, சுச

மத்தம் - மதது: பெரு, கருச

மத்திகை - குகிசைச்சம்மடி மு, ருச

மதலை - கொடுங்கை நெ, சஅ பற்றுக் கோடு: பெரு, ஈசச.

மதவலி - முருகன் திரு, உரு

மதன் - அழகு. சிறு, உருச அறியாமை திரு, ச செருக்கு ப, உஎஅ வலி மலை, உசுரு, உஅரு

மதாணி - பேரணிகலம். மது, சசச.

மயங்கி - கலங்கி: கு, ருரு.

மரபு - முறைமை சிறு, ககஅ, கஉஎ, திரு, உசக.

மரா - ஒருமரம்: மலை, சஉஅ

மராம் - செங்கடம்பு; வெண்கடம்புமாம்: திரு, கரு. மரவம்பு கு, அரு.

மரீஇய - அடிப்பட இருந்த: மது, கருச.

மருகன் - குடியிலுள்ளவன் பெரு, சருச; மது, உச.

மருங்கு - குலம் திரு, உஎரு, ப, உஎரு. கூறு திரு, கரு.

மருங்குல் - உடம்பு பெரு, கருஉ.

மருண்ட - கலங்கிய பொரு, கஅ.

மருதம் - மருதப்பண மலை, சஎரு.

மருப்பு - யாழ்த்தனம் பெரு, கரு.

மருமான - குடியிலுள்ளான் சிறு, சஎ, சுச, எச

மலாதல் - அகல் பெரு, உஎச.

மலைதது - மாறுபட்டு. மலை, சரு

மலைந்து - குடி மலை, கருச.

மலைமார் - சூடுதற்கு மலை, கருச

மலைய - சூட மலை, ருசக.

மழவா - சிலவீரா மது, கருச, சுஅஎ

மள்ளா - வீரா பெரு, சருச.

மள்ளன் - இளமைப்பகுதித் திருநாமத் தொன்று திரு, உசஉ.

மறவா - கொடியோர் பெரு, சருச.

மறுக - கொண்டிபோக பொரு, உசஎ

மன் - ஆக்கம் ப, உசக

மன்ற - அறுதியாக மலை, சுச

மன்றம் - ஊருக்குநடுவாய் எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடி திரு, உசச

மன்னுயிர் - பல்லுயிர் திரு, உஎஅ.

மா.

மா - ஒருமரீலம் பொரு, கஅரு கருமை ப, கரு மாமைநிறம் பெரு, கசரு.

மாககள் - அறிவில்லாதோர் மு, ருச

மாகதா - இருந்தேத்துவார். மது, சஎரு.

மாசு - அழுக்கு திரு, கருஅ

மாசுணம் - பெரும்பாம்பு மலை, உசச

மாட்டி - அழித்து மு, உச. எரித்து: சிறு, கருச.

மாட்டிய - கொளுத்திய: ப, உசஎ; பெரு, ஈசக. கொளுத்திவைத்த. மலை, கசச.

மாமை - கரியநிறம்: மலை, கரு

மாயோய் - மாமை நிறத்தை யுடையோளே மு, உச.

மாயோன் - கரியநிறத்தை யுடையோன்
பொரு, கச.

மாயோன் - மாமைநிறத்தை யுடையோன்
மது, டிசுசு

மார் - அசை மலை, கசுசு

மார்பு - வடிவு பெரு, உசுடு.

மால் - கருமை. பெரு, சஅஎ மயக்கம
கு, கூஎ

மாஸ்பு - கண்ணேணி மலை, கசுசு

மாலை - இயல்பு மலை, கூசு.

மாழாந்து - மயங்கி பொரு, கூடு.

மாறியோரா - விற்றவர்கள் பொரு, உசசு

மானவிறவவேன் - ஒருகுறுநிலமன்னன்
மது, கசசு

மீ

மிசைமின் - தின்பீராக பெரு, உசுஉ

மிண்டி - குததுகையினாலே பெரு, கூஉ

மிலைந்த - சூடிய திரு, சசு

மிளிர - கீழ்மேலாக பெரு, கூஉ

மினை - காவல மலை, சடுசு. காவறகாடு
பெரு, கடசு, சடுசு, மது, சசு.

மீ

மீக்கூற்றம் - மேலாகியசொல் சிறு, உசுஉ

மீமிசை - மேல திரு, கசசு, பொரு, ககடு

மீளி - கூற்றுவன் பெரு, எடு, பொரு,
கசடு

மு.

முகத்தவை - மனத்துகசினியவை நெ,
கடுசு.

முகம் - பக்குவம் மது, உசுடு

முச்சி - கொண்டை, திரு, உசு மயிரமு

டி மலை, கஅஉ. முடி - கு, கடுசு

முசுண்டை - முசுண்டைக்கொடி மது,
உஅசு

முட்டாது - முட்டுப்படாமல் மலை, டிசுசு,

முடலை - முறுக்கு நெ, கூஉ; பெரு, கூசு

முடிநர் - முடிவார் மது, டிசுசு

முடிமார் - முடிப்பவா திரு, அசு.

முடுக்கர் - நீர்க்குத்தினிடும். மலை, உசுசு

முடுக்குதல் - கடாவுதல் நெ, அடு

முடுவல் - பெண்ணாய் மலை, டிசுசு.

முண்டகம் - கழிமுள்ளி சிறு, கசஅ; மது,
கசு.

முது - பேரறிவு சிறு, சடு;

முதுவெள்ளிலை - ஓர் ஊர், இது குறுநில
மன்னவரிருப்பு மது, கசுசு.

முநது - முற்பட திரு, உடுசு; மலை, உஅசு.

முநதாழ - பெருமூங்கில மலை, கசுசு

முருஞ்சிய - முற்றிய மலை, உசுஅ.

முரஞ்சுதல் - முறுத்தல் மலை, கசசு.

முரமபு - பருகையையுடைய மேட்டுநெ
லம் மலை, சகஉ

முரல் - கதற மது, கஎடு

முரவை - வரி பொரு, கசுசு

முரறகை - தாளம் மலை, கசுசு

முருக்கி - அழித்து சிறு, உசஎ கெடுத்து
திரு, கூசு

முருகு - தெய்வத்தன்மை. மது, கஅசு,
எஉச மணம் ப, கூஎ வேள்வி மது,
கஅசு

முழவு - மத்தளம் மலை, கூ.

முளரி - விறகு நெ, டிசு.

முளவுமா - எயப்பன்றி மலை, கஎசு

முற்றி - தங்கி மது, உசுஅ

முற்றிய - முடித்த மலை, சடு.

முனபு - வலி மது, கூசு, மலை, கஅசு,
சஎசு.

முன்னி - மேற்கொண்டு திரு, கடசு

முன்னிய - கருதிய பொரு, கூ.

முனை - பணைப்புலம் கு, கடஅ, சிறு,
கடுசு, ப, உசுஅ, மலை, டிசு

முனைஇ - வெறுத்து ப, டிசு, பெரு,
உஉச, மது, டிசுசு.

முனையின் - வெறுக்கில் பெரு, கஅடு, பொ
ரு, கஅசு

மு

முடை - பொதி ப, கசுசு.

முரல் - சிலுத்தோறு. பெரு, கசுஅ.

மெ	வருவாய்: ப, கூ, பெரு, உஉஅ, கூள்; மது, கூரு
மெய்ப்பை - சட்டை மு, சு0.	யாதத் - கட்டின. பெரு, உஅச
மெல்குபு - மென்று. சிறு, சடு	யாப்பு - பததலிதருக்கே வலிபெறலுட்
மெலலென - மெத்தென பொரு, கஉஉ.	கிவது. மலை, உஅ
மே	யாவதும - சிறிதும் பொரு, கூச.
மேய - மேவப்பட்ட மது, துள்ள	யாறு - ஆறு மலை, உகச
மேம்படு - மிக்கவனே. பெரு, சடுகூ.	யானையங்குருகு - வண்டாழங்குருகு மது, கூளச
மேம்படுத்தவல்லாய பொரு, சு0	யூ
மேவர - பொருந்துதல்வர திரு, கககூ	யூகம் - கருங்குரங்கு திரு, கூஉ.
மேனி - நிறம் நெ, கசஅ	யூபம் - குறைத்தலைப்பினம் மது, உள
மை	வ
மைந்து - வலி கு, கஉக, பெரு, கூஅ, மலை, உசு0, கூருஉ	வசி - பிளபபு மலை, கூரு
மொ.	வசினது - பிளநது திரு, க0கூ.
மொகருள் - கொப்பளம் பொரு, சடு.	வசினது - பிளந்துவடுபடுதல் மலை, கூள்.
மோ	வசை - குற்றம் ப, க.
மோகூ - பழையனென்னுங் குறுநிலம் ன்னனூர்: மது, து0அ.	வஞ்சி - ஓரூர் சிறு, து0. வஞ்சிபபு. கு, அகூ
மோடு - பெரியவுடல், வயிறுமாம் திரு, டு0, ப, சச; பெரு, சடுஅ	வட்டம் - ஆலவட்டம் நெ, து. பரிசை திரு, ககக.
மோதகம் - அப்பம்: மது, சுஉசு.	வட்டி - கடகம் மலை, கடுஉ
மோன.	வடவா - வடநாட்டிலுள்ளார் நெ, து; ப, உளச
மொளவல - மொளவற்பூ: கு, அக.	வடவனம் - வடவனப்பூ. கு, கூள்.
ய.	வடி - வடு பெரு, கூகூ; மலை, துகஉ.
யவனா - சோனகா நெ, க0க; பெரு, கககூ; மு, கூக.	வடிததல் - நரம்புகளை உருவல் பொரு, உகூ.
யா.	வடு - உரு சிறு, உடுஉ
யாணர் - செல்வவருவாய். பொரு, க. புது	வண்டல் - விளையாட்டு பெரு, கூக
	வண்ணம் - குணம்: கு, கூ. நிறம்; சாதி: கு, ககச.
	வணர்ந்து - விளந்து மலை, கூள்.
	வதுவை - கலியாணஞ்செய்த மகன் ம லை, கூ0 மணமலை: திரு, ககக.
	வம்பலா - புதியவா ப, உசக; பெரு, எகூ, கூகடு
	வம்பு - கச்சு: கு, கககூ.
	வம்மென - வாருமென்று; பொரு, க0க.

வயம் - வலி. திரு, ககக, மது, கரு
 வயவா - படைத்தலைவர். சிறு, உசக
 வயாம் - விரும்பும்: மலை, சஎச
 வயிர் - கொம்பென்னும் வாசகியம் திரு,
 கட0.
 வயிரியம் - கூத்தரோம் மலை, கசுச.
 வயிரியா - கூத்தா மது, எடு0
 வரம் - வேண்டும்பொருள். திரு, கசு.
 வரி - நிறம் ப, கூடி பாட்டு கு, ககக
 புகா: திரு, எடி
 வருடை - வருடைமான: ப, ககக
 வருதியர் - வருக: கு, கக
 வரை - பகமலை மது, சஉ மூங்கில,
 வரைகளைபுடைமையின் வரையாயிற்
 று, ஆகுபெயா [வரை - கணு] திரு,
 கட
 வரைந்த - எல்லையிட்ட மலை, கடுக
 வரைப்பு - குளம், கோட்டம், வரைக்கப்
 படுதலின வரைப்பு ஆகுபெயா பொ
 ரு, உச0 மதில. ப, உசக, பெரு, கடஉ,
 பொரு, சுடு
 வரையாதுகொடுத்தல் - கல்லிமிருதியில
 லாத பரிசிலாகருக கொடாதிருத்தலை
 மேற்கொள்ளாதே அவர்கள் அளவிற்கு
 த்தக்கனவற்றைக் கொடுத்தல்; தனக்
 கென ஒன்றும் வரைந்துவையாமற்
 கொடுத்தலெனதுமாம் சிறு, உகஎ.
 வல்சி - உணவு பெரு, ககஎ, கசக; மலை,
 சுடி சேற்று மது, கசச.
 வல்லூற்று - சில்லூற்று பெரு, கூடி.
 வலத்தல - கட்டுதல் பொரு, கடுக
 வலந்த - சுற்றிக்கிடக்கின்ற மலை, உகசு.
 தெற்றிய: கு, சஉ
 வலம்புரி - வலம்புரிவடிவாகச்செய்த த
 லைக்கோலம் திரு, உக.
 வலவா - கட்டாத. பொரு, ககக.
 வலைஞர் - வலையால் மீன்பிடிப்பாரா மது,
 உடுக
 வழங்கல் - உலாவல் பொரு, சக.
 வழங்குநா - கொடுப்பவர் பெரு, ச00
 வழி - ஏவல் மது, சுடி.
 வழமபு - குதம்: மலை, உஉச

வழமம் - காலோடும்: மலை, உகடு.
 வழை - சுரபுண்ணை: மலை, கடி. சுரபுண்
 னைப்பூ. கு, அக.
 வழைச்சு - இளமை பெரு, உடி0.
 வள் - பெருமை சிறு, ககசு; திரு, அ,
 பெரு, கடு, மது, உடுக
 வள்ளி - வள்ளிப்பூ கு, எக வளை: நெ,
 கசு
 வளம் - செல்வம் மலை, கடுக
 வளன் - செல்வம் பெரு, உசு.
 வளைஇ - சுற்றி கு, ககடி. வளைத்து: மு,
 உஎ வளையவைத்து திரு, க0
 வறம் - வறகடம். பெரு, உக.
 வறல் - உலாதல் சிறு, கசக
 வறன் - வறகடம் பொரு, உகஎ.
 வறிது - சிறிது சிறு, கடு, அக, மலை,
 உ0உ, உகக
 வறை - பொரிககறிகள் மது, எடுக.
 பொரியல் பெரு, ககக
 வனகண் - தறுகண்மை மு, கக.
 வன்புலம் - மூல்லைநிலம் பெரு, உ0சு.

வா

வாங்கிய - வளைந்து துடங்கிய திரு, கசு
 வாடாமலை - பொன்னரிமலை திரு, எக.
 வாடாவாளி - வள்ளிக்கூத்து. பெரு,
 கஎ0
 வாடீன் - உப்புக்கண்டம் பெரு, க00.
 வாணன் - ஓரூரன் மது, உ0க.
 வாய - மெய் மது, கக
 வாயப்புள் - நற்சொல் மு, கடி.
 வாய்வது - உண்மை மு, உ0
 வாயில் - வழி: பொரு, எடு.
 வாரந்த - நேரிதாயிய. மது, சகச.
 வாவை - தொத்துளிப்பாய் பெரு, கடு.
 வாரி - யானைபுகின்றஇடம் மலை, கடுக
 வாருதல் - யாழ்நரம்புகளைக் கூடத்தழு
 வல் பொரு, உக
 வாலுவன் - மடையன்: மது, கசு.
 வாறுது - அரியாது பெரு, க00.
 வானி - வானிப்பூ: கு, கக.
 கடு

வி.

விசித்த - இறுகவலித்த: மலை, ஈ
 விசுமபு - மேகம்: திரு, ககசு; பெரு, ககடு,
 மலை, க
 விசையம் - பாகு: மது, சுஉரு
 விடக்கு - இறைச்சி. ப, கசு
 விடா - முழை மலை, ககஉ முழைஞ்சு.
 சிறு, கஎ, மது, க௦அ; மலை, கஉச
 விண்ட. திரு, ககசு.
 விடுபு - விட்டு. மது, கக௦
 விடை - கிடாய்: திரு, உகஉ
 விண்டு - மலை மது, உ௦உ
 விதவை - பாறசோறு மலை, சகஎ.
 விதுப்பு - நடுக்கம் கு, கசுஅ.
 வியப்பு - அதிசயம் மது, எசுச மேம்பா
 டி: கு, ககடு.
 வியம் - வழி மலை, சஉஎ
 வியன் - அகலம் பெரு, சக
 விரகு - பண்ணியாரம், உபாயங்களுறப
 ணணதவின் விரகென்றா; ஆகுபெயா
 பொரு, க௦அ.
 வினா - சந்தனமுதலியன கு, எ
 வினாது - கலக்கையினுலே ப, கஅக கல
 ந்து: திரு, ககக, உகஅ.
 வில்யாழ் - வில்லாகியயாழ் பெரு, கஅஉ
 வல்லங்கு - குறுக்கு மது, எஎ.
 விலங்குதல் - குறுக்கிட்டுக்கிடத்தல். கு,
 ககசு.
 வினாருர் - விற்பார மது, ச௦டு.
 விழும் - இடும்பைகள் கு, உசுப வருத
 தம் மது, உகடு.
 விழுவிய - சீரிய. திரு, உசுச
 விளக்கம் - மோதிரம். நெ, கசுச, மது,
 எகக
 விளி - ஒசை பெரு, க௦ப.
 விளிவு - கேடு திரு, உகஉ
 விளையுள் - விளைதல். பொரு, உசஎ; மது,
 க௦க.
 விறந்து - செறிந்த. பெரு, உஉசு
 விறல் - வெற்றி. திரு, கஅ.
 விறலியர் - விறல்பட ஆடுமகளிர். மலை,

ருசுசு. விறல்படப பாடியாடுவார்
 [விறல் - சததுவம்] பொரு, கக௦

வி

வீங்குதல் - இறுகுதல் சிறு, உஉஉ
 பெரு, ருசு
 வீட - நீங்க பெரு, உக௦. போம்படி
 பொரு, அஎ
 வீயா - வீடாத பெரு, கசுஎ.
 வீயாது - மாறாது மலை, எசு.
 வீவு - கெடுத்தல் கு, க
 வீழ் - விழுது பெரு, ககடுஎ
 வீழ்தல் - விருமபுதல். கு, சசு.
 வீளை - சீழ்க்கை கு, ககசு.
 வீற்றிருந்த - வருத்தயினறியிருந்த திரு
 எ௦
 வீறு - பொலிவு திரு, உஅக வெற்றி கு
 ககடு, மது, ருசு

வே

வெழ - கேடு, ஒசையுமாம் மது, உகக
 வெண்கடாளம் - வெண்டாளி. திரு
 ககஉ
 வெண்ணில - ஒரூர், அது செரணையும் ப.
 ணடியணையும் கரிகாறசோழன் வென்
 இடம் பொரு, கசஎ.
 வெணமீன் - வெள்ளி ப, க
 வெம்பி - வெதுமபி மலை, ககக
 வெரீஇய - வெருவின. மலை, ச௦சு.
 வெருவர - அச்சந்தோன்ற திரு, ருசு
 அச்சம் வரும்படி. திரு, உசக.
 வெருஉ - அச்சம். பொரு, கஎக.
 வெலீஇய - வெலுதுதற்கு மு, ககஎ.
 வெள்ளில் - விளா திரு, கஎ.
 வெள்ளல் - அசையாதகமபம் ப, கஎஉ
 கமபம் மலை, கஉசு.
 வெறி - ஒழுங்கு மது, ககஎ
 வெறுத்த - செறிந்த. மலை, கக, கஎசு.
 வெறுத்தது - செறிந்த. மது, எக.

வே

வேவை - வெந்தது பொரு, ௧௦௪. வெந்த
தபொரியல். மலை, ௧௬௮

வேண்டிநர் - விரும்புவோர் திரு, ௨௪௮

வேழம் - கொறுக்கச்சி: மது, ௨௫௭. வே
ழக்கோல் பொரு, ௨௬௩.

வேய்வை - குற்றம் பொரு, ௧௭

வேளாண்மை - உபகரித்தல். பெர்ரு,
௭௫

வேர் - வேர்ப்பு பொரு, ௮௦

வேளிர் - குறுநிலமன்னர் மது, ௫௫.

வேரல் - சிறுமூங்கில் திரு, ௨௬௭; மலை,
௨௨௩. சிறுமூங்கிற்பூ கு, ௭௧

வேலன் - பழமத்தான திரு, ௧௧௦, முரு

வை

கக்கடவுள்வேலைத் தனக்கு அடையா

ளமாகக்கொண்டிருந்தலின் வேலனெ

ன்றா: திரு, ௨௨௨; மது, ௬௧௧

வைபபு - ஊர் திரு, ௨௨௪, பெரு, ௮௨.

வேலூர் - நல்லியக்கோடனூர் சிறு,
௧௭௩.

வையிரியா - கூத்தர் மது, ௬௨௮

அருமபதவிளக்கம்

முற்றுப்பெற்றது

ப த் து ப் ப ட் டு.

அருந்தொடர்விளக்கம்.

அ

அகலிருவானம் - தன்னையொழிந்த பூதங்
கள் விரிதற்குக்காரணமாகிய பெரு

மையையுடைய ஆகாயம். மது, ௨௬௭

அகலிருவிகம்பு - தன்னையொழிந்த நான்
குபூதமும் தன்னிடத்தே அகன்றுவிரி
தற்குக் காரணமான பெரிய ஆகாயம்.
பெரு, ௧.

அசைவுழியசைஇ - இளைத்தவிடத்தே இ
ளைப்பாறி பெரு, ௪௪

அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவான மயிரி
னையுடையாய்: கு, ௧௮௦.

அஞ்சுவருபேய்மகள் - கண்டார்க்கு அசு
ந்தோன்றுகின்ற பேயாகியமகள் தி
ரு, ௫௧

அடிபுதையரணம் - செருப்புபெரு, ௬௬
அணங்குடைநல்லில் - இல்லுறைதெய்வ

ங்களையுடைய னனருகிய அகம் மது,
௫௭௮.

அணாச்செவி - எடுத்தசெவி பெரு, ௮௦.

அணைமுதல் - சாரந்ததறி, அணையிடத்
துததறியுமாம் ப, ௩௧.

அமரானோககம் - அமைதியிறவாத அறி
வு மலை, ௭௪

அரிக்கடினனியம் - அரித்தெழும் ஒசை
யையுடைய இனியவாச்சியம் மது,
௬௧௨

அரிசெதது - ஞாயிற்றையொத்து; உவ
மையின்றாகவென்றுமாம்: பெரு, ௪௭௩.

அரிநெல் - அரிசின்றநெல்: பெரு, ௧௧௩

அரிமயிர்முன்கை - ஐம்மைமயிரினையு
டைய முன்கை பொரு, ௩௨.

அரும்படர் - ஆறுததற்கரிய நினைவு: நெ,
௧௬௭

அருவியான்ற - அருவிகளில்லையான: மது, ௩௦௬

அலர்முலைச்செவிலி - பால்சரந்த முலையினையுடைய செவிலி. பெரு, ௨௫௦ - ௨௫௧.

அலவனாட்டி - ஞண்டிகளைபாட்டி. ப, ௧௦௧.

அவ்வாய் - அழகிய இடம் பெரு, ௪௧௨ அவ்வீதழ - அழகிய இதழ். நெ, ௪௧.

அவையாவரிசி - குத்தாத கொழியலரிசி பெரு, ௨௭௫.

அழிதருகம்பலை - மிகுதியைததருகின்ற ஓசை. மது, ௫௪௪

அழிபசி - அறிவுமுதலியன அழிதராகுக் காரணமான பசி சிறு, ௧௪௦

அழுதாரகூடை - இசைக்கு வருந்திக்குப்பிடுகின்ற குரலையுடைய கூடை ப, ௨௫௮

அற்றக்குழறபாணிதூங்கியவா - தாளவறுதியையுடைய குழலோசையின தாளத்திற்கொப்ப ஆடியமகளரி சிறு, ௧௬௨

அறுகோட்டிமலை - அறலப்பட்ட கொம்பினையுடைய புலவாயக்கலை ப, ௨௪௫

அறைக்கரும்பு - அறுததலைச்செய்யுங் கருமபு. பொரு, ௧௧௬

அன்னத்தாநிறத்தாவி - அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய சூட்டு நெ, ௧௧௨.

ஆ

ஆசறுகாட்சி - குறமற்றவறிவு கு, ௧௭.

ஆடமை - சமைத்தலமைந்த மது, ௬௨௫.

ஆடமைப்பனைத்தோன் - அசைகின்ற மூங்கில்போலும் பெருததலையுடைய தோன்: பொரு, ௩௨.

ஆடுபெயுழந்த - அடுகின்றபசியாலே வருந்தின: பொரு, ௬௧.

ஆடுற்ற - அடுதலுற்ற. மது, ௩௫.

ஆண்டலைக்கொடி - தலை ஆண்மகன்தலையும உடல் புள்ளின்வடிவுமாக எழுதினகொடி; இது, பேய்முதலியன பலி

யை துக்கராமற் கட்டப்படுவது: திரு ௨௨௭

ஆணிமுடுக்கி - ஆணிகளை இறுகத்தைத்தமலை, ௨௭

ஆம்பலநதீங்குழல் - ஆம்பலென்னும் டணணினையுடைய அழகிய இனிய குழல கு, ௨௨௨

ஆமாண்கூட்டு - ஆமானினது சூட்டிழைச்சி சிறு, ௧௭௭

ஆமாண்புகல்வி - ஆமாணிலேறு கு, ௨௫௧

ஆய்கோலவிடொடி - அழகிய திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடி. பது, ௫௬௩.

ஆய்தினையரிசி - அழகினையுடைய தினையரிசி பொரு, ௧௬

ஆய்தொடி - அழகிய றோந்த தொடி. பொரு, ௧௪.

ஆய்மகள் - ஆய்ச்சாதியி ட்பிறந்த மகள் பெரு, ௧௬௨

ஆரிடா - பொறுததற்கரிய வருததம டலை, ௩௬௮

ஆரிப்படுகா - அரிதாயிழியும் வழி மலை, ௧௬௧.

ஆலியர்பெருமகன - ஆலியாகுடியிற்பிறந்த பெரியமகன சிறு, ௮௬

ஆறுகிடந்தன்னவகனெந்நெரு - யாறுகிடந்தாரபோன்ற அகனற நெடிய நெரு நெ, ௩௦

ஆனுவிருப்பு - மிகுகின்றவிருப்பு: சிறு, ௨௪௫

இ

இகநதன்றுமிலன் - இகநததுமிலன் கு, ௨௪௪

இகலாற்றல் - மாறுபாட்டை நடத்துதலையுடைய. மது, ௫௮.

இகழ்பதம் - நெகிழ்ந்தசெவ்வி. பெரு, ௩௬௧

இகன்மீக்கடவும் - மாறுபாட்டின்மிகுதியைச் செலுத்தும்: கு, ௨௭

இகுபெயல் - தாழுகின்றமழை சிறு, ௧௩. இஞ்சியெய்யாப்பாவைவளாந்து - இஞ்சி

முதல் ஒருவராற்பண்ணப்படாத பாவைகள்வளரப்பட்டு; இஞ்சிக்கிழங்கைப் பாவையென்றல் மரபு மலை, கஉசு, கஉரு.

இணைத்தகோதை - இதழ்பறித்துக்கட்டின மாலை திரு, ௨௦௦

இணையீரோதி - கடையொத்த நெய்ப்பிணையுடைய கூந்தல் திரு, ௨௦

இயங்கடொடுமின - வாச்சியங்களை வாசிப்பீராக மலை, ௨௪௭

இயங்காவையசதுவள்ளியோநாசைஇ - வள்ளியோரினமையிற பரிசிலாசெல்லாத உலகத்தே பரிசிறுவாரை விரும்பி; இனி இயங்கும்வையம் சகடமாகலின, உலகத்திற்கு இயங்காவையமென வெளிப்படைகூறிற்றாமம் சிறு, ௩௮.

இரியல்போகி - கெடுதலையுடையவாய நீங்கிப்போய் ப, ௫௬.

இருகோட்டறுபை - முன்னுமபின்னும் தொங்கலாக நாடவிட்டதகில நெ, ௩௫

இருவகோவேள்மருங்குசாய - ஐம்பெருவேளரி குலமுழுதங் குறைய ப, ௨௮௨

இருஞ்சேறு - கரியசேறு திரு, ௭௨

இருத்தர-இருத்தலைச்செய்ய மது, ௪௦௬

இருபெருதியம் - இரண்டாசிய பெரிய அங்காடித்தெரு; நாளங்காடி ஆலலங்காடியாகிய இரண்டுகூறறை உடையதென்றபடி மது, ௩௬௫

இருபெருவேந்தாவின - இருவராகிய பெரிய அரசனாச சுரதுசெயல்ககுந்தொழில்: கு, ௨௭-௨௮

[இரும்பினவெளிற்றின்புன்சாயன்ன குருஉ மயிர்யாகைக்குடாவழியுளியம்] வெளிற்றின் இரும் பனைப் புன்சாய அன்ன குருஉமயிர யாக்கைக் குடாவழி உளியம்—உள்ளே வெளிற்றினையுடைத்தாகிய கரிய பனியினது புல்லிய செறும்பையொத்த கரியநிறத்தையுடைத்தாகிய மயிரினையுடைய உடம்பினையும்

வளைந்த அடியினையுமுடைய கரடி திரு, ௩௧௨-௩௧௩

இருவாசுட்டியபலவேறுதொல்குடி - தாயுந்தந்தையமாகிய இருவர்குலத்தையம உலகத்தார் நன்றென்றும்தித்த பலவாய்வேறுபட்ட பழையகுடி திரு க௭௮

இழையுலறிய - இழையினறிப பொலிவழிந்த சிறு, ௧௮

இளநலம் - இனையவழிவு திரு, ௨௧௦.

இறுகுருலை - காயநெருங்கின குலை மலை, ௧௩௨.

இன்னையாயம் - இயலிசைநாடகத்தாலும் இனிய மொழிகளாலும் இனிய மகிழ்ச்சியைச்செய்யும் திரள சிறு, ௨௨௦

இன்னரம்புளர-இனியரம்பை வாசிக்க திரு, ௧௪௨

ஈ

ஈகைச்செநறுகம் - கொடையாகிய செவ்வியபாரம் சிறு, ௧௧௩

ஈங்குகழ - பசியகோல மலை, ௨௦௭

ஈந்திரி - நெய்தோய்த்ததிரி நெ, ௪௨

ஈரெண் - பசிய எள்ளு மலை, ௧௦௬.

ஈறியாமை - ஈற்றுத்தொழிலையுடைய பாமை பொரு, ௧௮௬.

உ

உய்யாவரும்படா - உயிரைத் தாங்கியிராமைக்குக் காரணமாகிய ஆறறுதற்கரிய நினைவு கு, ௧௧

உயாவிழுச்சோ - உயருஞ்சிரினையுடைய புகழ் திரு, ௧௨௪

உரவுச்சினம் - பரக்கின்றசினம் கு, ௧௩௦

உருகெழுசெல்லவு - கண்டார் உட்குதல்பொருந்தும் நடை திரு, ௫௧

உருமிடிமுரசம் - உருமேற்றினது இடி.

ப்புப்போலும் ஒசையையுடைய முரசு: திரு, கஉக.

உறைககிணறு - உறைவைத்தகிணறு ப, எசு.

ஊ

[ஊமையெண்கினகுடாவழக்குருளை] எண்கின் குடாவழ ஊமைக்குருளை—கரடியின் வளைந்த அடியினையுடைய வாய் திறவாக்குட்டி மலை, ௫௩௧
ஊழிமுட்டம் - முறையடிப்பாடாங் பின்பு வழிமுட்டாயிருக்கும் இடங்கள் கு, உ௫௮.

ஊனசோறு இறைசகிகளையுடையசோறு மது, ௫௩௬

ஊ

எதிர்ப்புங்கோதை - ஒன்றறகொன்று மாறுபட்ட பூமலை மது, ௩௬௮

எய்யாநல்லிசை - ஒருவராலும் அளந்தறியவொண்ணாத நல்ல புகழ் திரு, சுசு. எரினைப்ப - எரிகின்ன பொரு, உ௩௪.

எல்லீனீர்புகின் - இராக்காலததையுடையிராய்ச செலவின், மனததே அககாலத்தைக்கருதுதலின் உடைமையாயிறு: மலை, சுசசு.

எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற செல்லாததோள்: மது, சுஎஎ.

எழினிவாங்கியவீரறைப்பள்ளி - திரையையவளைத்த புறவறைக்குள்ளறையிறபடுக்கை மு, சுச

எழுவுறழ்திணிதோள் - கணையத்தோடு மாறுபடுகின்ற திணித்தோள். சிறு, ககஉ.

ஏ

ஏட்டிலை - மென்மையையுடைய இலை பெரு, ௫௬.

ஏழ்முமரை - பொற்றாமரை. பொரு, க௫௬.

ஏந்தெழில் - உயர்ந்துதோன்றுகின்ற முரு நெ, ௩௮.

ஏமமாக - இளைபுத்தீர பெரு, சுசு. ஏழகத்தகா - மேழகக்கிடாய ப, கசக
ஏனையுலகம் - மறுபிறப்பு. கு, உச

ஐ

ஐதுநடந்து - மெத்தெனநடந்து சிறு, எ
ஐவனவெண்ணெல் - ஐவனநெல்லென்னும் வெள்ளிய நெல் மது, உ௮௮

ஐ

ஐனதைதெவ்வா - தன ஏவலைப்பொருதாத பனகவா பெரு, சுசசு, மலை ௩௮௮, ௩௯௭.

ஐ

ஐடாததானை - முதுகிடாதபடை பெரு கஉஉ.

ஐடாபழுட்கையறந்தை - தன்னிடத்திருந்தோடா ஐடாமைக்குக் காரணமாகிய மேறகோளினையுடைய உறந்தை சிறு, அ௩

ஐகிமவிலக்கு - அன்னவிலக்கு: பெரு, ௩௯௭.

ஐமபாவள்ளல் - தனக்கென்று ஒருபொருளும் பேணாதநன்னன் மலை, சு௦௦.

ஐவிறந்து - ஐழிவின்றி மலை, சுஎ௫.

ஐ

கடமான்கொழுங்குறை - கடமானின் கொழுவியதனை மலை, சுஎ௫.

கடல்வேட்டம் - கடலில் மீன்பிடித்தல். ப, கஉ.

கடல்வேலிவியலகம் - கடலை வேலியாகவுடைய உலகு: சிறு, கசசு.

கடற்குட்டம் - கடல்குழந்த இடம்: மது, ௩௪௦.

கடனாடனெண்பூங்கோதை - கடல்சேர்

ந்த நாட்டையுடையவனாகிய ஓளரிய
பனந்தாரையுடைய சேரன மது,
[௩௨௪.

கடுத்தெறுமுடை - நெருங்கத்தெற்றின்
குதிர்: பொரு, ௨௪௫

கடுப்புடைப்பறவைச்சாதி - எறியப்பட்
டாக்குக கடுக்குந்தனமையைக் கொடு
த்தலை யுடைத்தாகிய குளவித்திரள்
பெரு, ௨௨௯

கடும்பரிக்கடுமடி - கடிய செலவினையுடை—
யு சுற்றம் மலை, ௩௬௪

கடுவோடொடுங்கியதும்புடை வாலெயி
று - நஞ்சுடனே உறைககுள்ளேகிடந
த துளையினையுடைய வெள்ளிய எயிறு
திரு, ௧௪௮

கண்ணையுடை - கண்டியின்ற ப, ௧௧௫
கணமாறாடவா - விழித்தகண இமைககு
மளவிலே மறைகின்றகளவா மது,
௬௪௨.

கந்தழி - ஒருபறமுறமது அருவாயத்தா
னேநிறகுந தத்துவங்கடந்தபொருள்
[௪௦ - மபக்கம்]

கந்துடைப்பொதியில் - தெய்வமுறையுந
தறியினையுடைய அம்பலம் ப, ௨௪௯
கயங்குடைந்தன்னவியம்தொட்டு - கய
த்தைக் கையாற்குடைந்து விளையாடுந
தன்மையவாக வாசகியங்களைச்சாற்றி
மது, ௩௬௩

கயத்தலைமடப்பிடி - மெல்லிய தலையினே
யுடைய மடப்பதையுடையபிடி மலை,
௩௦௭

கயவாயெருமை - பெரிய வாயையுடைய
எருமை சிறு, ௪௨

கராங்கலித்த - முதலையகளை நெருக்கத்திரி
நத ப, ௨௪௨

கருங்கடையெஃகம் - கரிய காம்பினையு
டைய வேல மலை, ௪௬௦.

கருங்கோட்டாமா - கரிய கொம்புகளையு
டைய ஆமா திரு, ௩௬௪ - ௩௬௫.

[சருஞ்சினையரவாய வேம்பினவருழைத்
தெரியல்:] கருஞ்சினை வேம்பின அர

வாய அமருழைத்தெரியல் - கரியகொ
ம்பினையுடைய வேம்பினையுடைய வாளர
தனினவாயபோலும் வளிம்பினையுடைய
அழகியதளிராற்செய்த மலை: பொ
ரு, ௧௪௩ - ௧௪௪

கருந்தொழில்-வலியதொழில் சிறு, ௨௫௭,
ப, ௬௨.

கலலாமாந்தா - காமதுகாச்சியினையன்றி
வேறென்னையுங்கலலாத இளையோரா
மது, ௪௨௦.

கலலாவினையா - தந்தொழிலை யொழியவே
றுகல்லாத இளையா சிறு, ௩௬.

கலியாணா - செருக்கினையுடைத்தாகிய பு
துவருவாய மது, ௩௬௦.

கவலைமறுகு - பல சவாததனமையையு
டைய குறுத்தெரு. மலை, ௪௮௨

கவளநைப்ப - கவளத்தைத்தீற்ற மது,
௬௫௯

கவிசுழல் - கவிந்தகுழல் பெரு, ௨௨௫
கவைத்தாள் - கபித்தகால் பெரு, ௨௦௮.

கவைமுட்கருவி - கவைத்த முள்ளையுடை
ய பரிகோல் மு, ௩௫.

கழலக்கடகை - பிதுங்கிய கண்ணையு
டைய கடகை திரு, ௪௯

கழறொடி - உழலுந்தொடி சிறு, ௩௫,
மலை, ௫௭௭

கழிப்பியபின்றை - செத்துவிட்டபின்பு
பொரு, ௫௨.

கழுநீர் - தீவினையைக் கழுவுதற்குக் கார
ணமான தீர்த்தநீர் மது, ௪௨௭

கழுநீர்துணைப்ப - கழுநீர்களை மாலைகட்டு
மபடியாக மது, ௫௫௬.

கழைபெய்தீந்தயிர் - மூங்கிறகுழாயிலே
பெய்த தோய்தத இனியதயிர்: மலை,
௫௨௩

கழைவனாதாமடி - மூங்கிலாகிய இசை
வளரும் பெருவங்கியம்: மலை, ௫௩௩.

களளிளிருமபைக்கலம் - கள்ளினையுடை
த்தாகிய பெருமையினையுடைய குப்பி
கள். மது, ௨௨௮

களிறுத்துத்தமுமிருந்தகழறயங்கு திருந்த

மு-யானையைச்செலுத்துதலால் உளதா
சிய தழும்புகிடந்த வீரக்கழல்கிடந்த
சையும் பிறக்கிடாத அடி. சிறு, கடக
களிறுமாய்க்குங்குதிர்க்கழனி - யானைகள்
நின்றால் அவற்றைமறைக்கும்படி ல்லை
ந்தக்கிறாயுடைய கழனி மது, உசௌ.
கறிமூடை - மிளகுபொதி ப, கடக

கா

காந்தட்டுப்பின கமழ்மட ல - காந்தளின
து துடுப்புப்போலுங் கமழுநின்றமடல
மலை, கடக
காம்புசொலித்தன்ன - மூங்கில ஆடை
யையுறித்தாலொத்த சிறு, உசௌ
காய்ச்செந்நெல் - காயத்தசெந்நெல் ப,
கடக
காய்த்துணா - காய்த்தகொத்து மலை,
நிலை காயை மிகவுடைய தொத்து
மலை, கடக.
கார்க்கரும்பு - பசியகரும்பு. ப, கட
கார்கோடபலவு - கராகாலத்தாலே பழுத
தலையுடைய பலா மலை, கடக.
காழ்மண்டெஃகம் - காம்பிலே தைத்த
வேல். மலை, கடக காம்பு குழைச்சினு
ள்ளேசெருகினவேல் மது, கடக.
காழகாணகதல் - கருமையை இடத்தே
யுடைய நுணமையையுடைய அறல்
சிறு, கடக.

கி

கிம்புரிப்பகுவாய் - மகரவாயாகப்பகுத்த
வாய்: நெ, கடக.
கிணைமலர் - தொத்திலெழுந்த பூ சிறு,
கடக.
கிணையிதழ - புறவிதழ் கு, கடக

கி

குடகாறறெறிந்தகுப்பை - மேலகாறறு
லே கையாலே துவிததுற்றின பொ
லி: பெரு, உசௌ.

குடிநிரலுடைமை - ஒருகுடியாகாமல் இ
ரண்டுகுடியும் ஒத்தலுடைமை: கு, கடக.
குடியகற்றி - குடிமக்களைப்பெருக்கி: ம
து, கடக.
குடுமிக்கூகை - சூட்டினையுடைய கூகை:
மது, கடக.

குரல்புலர - கதிராமுற்ற மது, உசௌ.
குலையைப்பழவு - கஞ்சவகுலையையுடை
ய அழகிய காடு சிறு, உசௌ.
குளப்புலழியன்னகவடுபடுபதல் - மான்
குளம்பழுததிய இடத்தையொத்த இர
ண்டருகுந் தாழ்ந்த நடுவுயர்ந்த பத்தல்:
பொரு, கடக.

குளிகொளீஇ - குளிர்ச்சியைக்கொளுந்
தி பொரு, கடக.

குறிஞ்சிசான்ற - புணர்ச்சியாகிய உரிப
பொருளமைந்த. மது, கடக.

குறுந்தொடைநெடும்படிக்கால் - அணு
கிண படிக்கையுடைய நெடிய ஏணிகள்.
ப, கடக.

குறுநெறிக்கொண்டகூந்தல் - குறிதாகிய
அறலைத் தன்னிடத்தேகொண்டமயிர:
பெரு, கடக.

குறும்பலவூர் - ஒன்றற்கொன்று அண்
ணிதாயப் பலவாகிய ஊர்கள் ப, உசௌ.
குறுமபிடி - சிலசொட்டை மது, கடக.
குறுமுறியடகு - சிறிய இலைக்கையுடைய
இலைக்கறி மது, கடக.

குன்றுகுயின்றன்ன-மலையை நடுவே வெ
ளியாகத்திறந்தாறபோன நெ, கடக.

கூ.

கூகைகுழற - கூகைகூப்பிட. ப, உசௌ.
கூங்கறபாறை - குடுமிக்கூங்கறக்கையு
டைய பாறை மலை, கடக.

கை.

கைகவிதேறல் - தன்கடுமையாற் சிறித
மையுமென்று கைகவித்தற்குக் காரண

மான கட்டெளிவு பொரு, கடுஅ,
 *கடுள
 கைதோய்வன்னகாராமழை தொழுதி -
 கை சென்றுபிழைக்குந் தன்மையையொ
 த்த அணுகுதலையுடைய கரியமேகத்தி
 ரள மலை, ௩௬௨
 கையுடையு - கைகொட்டி. மலை, ௨௦௪

கோ.

கொட்டைக்களையபட்டுடைநல்கி - திர
 ளமுடிந்த முடிகளைக் களையிலேயுடை
 ய பட்டாகிய உடைகளைத்தந்தது பொ
 ரு, கடுநி
 கொடுத்தி - வளைந்தமுனைக்கோல நெ,
 ௩௮
 கொடுப்பறை - கண்கள்வளைந்த பறை
 மது, ௩௨௩
 கொடுமுடிவலைஞா - வளைந்தமுடியினையு
 டைய வலையைவீசுவா பெரு, ௨௭௪
 கொடுவாயிருமபு - வளைந்தவாயினையுடை
 ய தூண்டில பெரு, ௨௮௬
 கொடுவிலையினா - கொடியவிலையினையு
 டைய வேடா ப, ௨௯௬.
 கொண்டிமகளிரா - பிழைத்துவந்தமகளிரா
 ப, ௨௯௬. பொருளவாங்குதலையுடைய
 பரத்தையா மது, ௩௮௩
 கொய்சுவற்புரவி - மனச்செருக்கால மயி
 னைப் பலகாலுகொடியும் கழுததையு
 டைய குதிரை மலை, ௩௭௪
 கொழுங்கடைமழைக்கண-அழகிய கடை
 யினையுடைய குளிரச்சினையுடைய க
 ண் பொரு, ௨௯
 கொழங்குறை - பெரியதகை பொரு,
 ௧௦௩.
 கொழுவிழல் - குளிரந்தமிழல்: மது, ௪௦௬
 கொழமலர் - அழகியமலர் திரு, ௨௨௯

கோ

கோட்டிற்செய்தகொடிஞ்சிநெடுந்தோ
 யானைக்கொம்பாற்செய்த தாமரைமு

கையினையுடைய நெடியதோ பொரு,
 ௧௬௩
 கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தெவ
 கு ப, ௧௬
 கோணமீன - கோளாகியமீன் சிறு,
 ௨௪௨.
 கோதையினொழுகும் விரிநீர்நல்வரல்வை
 யை - மாலையொழுகுறை போல ஓடும்
 பெருநீர் நன்றாகிவருதலை யுடைய வை
 யை மது, ௩௬௬ - ௩௬௦
 கோழியெறிந்த கொடுங்காறகணங்குழை-
 கோழியையெறிந்த வளைந்தஇடத்தை
 யுடையபொன்றாற்செய்தமகரக்குழை
 ப, ௨௯
 கோழூன - கொழுத்தஇறைச்சி பொரு,
 ௧௦௩; மது, ௧௪௧.
 கோளியாலம் - பழத்தைததன்னிடத்தே
 கொண்டதாகிய ஆலமரம் மலை, ௨௯௮.

கோள

கோளவைகறுப்ப - எள்ளிளங்காய் முற்ற
 மது, ௨௭௧

சா

சாந்துபுலந்திணிதோள் - சந்தனம்பூசிப்பு
 வருந்திண்ணியதோள சிறு, ௧௮.
 சாந்துமறுக - சந்தனமறைக்கும்படியாக
 மது, ௩௩௩.

சி

சில்பதவுணவு - இடப்படும்பொருள்களு
 க்குச் சிறியவாக இடப்படும் உணவு;
 என்றது உப்பை பெரு, ௬௪.
 சில்வனை - சிலவாகியவனை. சிறு, ௧௭௬.
 சிறுபுன்மலை - சிறுபொழுதாகிய வருத்
 தஞ்செய்கின்ற மலைக்காலம்: மு, ௬
 சின்மலாபெய்மமார்- சிலமலரிட்டு முடித்
 தலைவேண்டி. நெ, ௩௪.
 சினந்திருகிய - சினமுறுகிய பெரு, 1
 ௩௨.

சீ.

சீறியாழ் - சிறியயாழ்' மது, ௫௫௬

சு

சுகிபுரிநரம்பு - வடிததுமுறுககினநரம்பு

மலை, ௨௩

சுடரிலைநெடுவேல் - எரிசின்ற இலைத்தொ

ழிலையுடைய நெடியவேல். திரு, சசு

சுரியிரும்பித்தை - கடைகுழன்ற சுரியம

யிர்: பொரு, ௧௯0.

சுரிவளாகுஞ்சி - கடைகுழன்ற வளாந்த

மயிர்: கு, ௧௦௭, ௧௧௨.

சுழல்விழிப பசங்கட் ஞுர்த்த நோககின்-

கோபத்தாற்குழலும் விழியையுடைய

பசியகண்ணினையும் கொடுமைசெய்த

பார்வையினையும். திரு, சஅ.

சூ

சூழ்சனைப் பெரும்பழம் - தினபாவிரும்

பிச்சூழும் சுனையையுடைய பெரியபழ

ம்: பெரு, ௩௫௬.

சே

செய்பூங்கண்ணி - கிடேசசையாற செய

பூவீனையுடைய மாலை சிறு, ௫௪

செயிர்த்துநோக்கி - குற்றத்தைசெய்து

பார்த்து' ப, ௨௮௦.

செல்லாநல்லிசை - கெடாத நல்லபுகழ்

மலை, ௩௮௮.

செல்லிசை நிலையுடைய பண்பினல்லியக்கோ

டன் - பிறரிடத்து நிலலாமற்போசின

ற புகழ் தன்னிடத்தேநிறற்றருக் கார

ணமான குணத்தினையுடைய நல்லியக்

கோடன். சிறு, ௨௬௮ - ௨௬௯

செவ்வேல் - செய்யவேல்; எககாலமும்

போர் செய்தலின் செவ்வேலென்ப

திரு, ௬௧.

சே.

சேயாறு - ஓர்யாறு: மலை, ச௭௬

சோ

சொன்மலை - சொற்களினீட்டம்: திரு,

௨௬௩

சோ

சோற்றமலை - சோற்றுககட்டி. பெரு,

௨௨௪.

சோறுவாயத்தொழிந்தோ - செஞ்சோறு

றுககடனிறுத்துப்பட்டவீரா மு, ௭௨

த

தண்டினாதரீஇ - நலிந்து தின்னப்பண்

ணி மலை, ௪௨௫

தண்பண்ணியம்- நெலையொழிந்த பண

டம் ப, ௧௬௪

தண்மீன்குடி - மிகவுமுலராத மீனைச்சுட்

டது பெரு, ௨௮௨.

தம்பெயா தம்மொடு கொண்டனா மாய்ந்

தோ - தம்பெயரை உலகிலநிறுத்தாம

ல் தம்முடனேகொண்டு பொன்றககெ

ட்டுப்போன அரசா மலை, ௫௫௬

தவப்பல - மிகப்பல மலை, ௩௯௮.

தளிரோமேனி - மாந்தளிரையொத்த நிற

ம்: நெ, ௧௪௮

தா.

தாசினை - பரந்தகொம்பு கு, ௧௪௯.

தாழ்பெருந்தடக்கை - நிலத்தேகடக்கின்

ற பெரிய வளைவீனையுடையகை, திரு,

௧௫௮.

தாழையன்னம் பூப்ப - தாழை அன்னம்

போலப் பூக்கையினால் சிறு, ௧௪௬.

தி

திண்காழவயிரெழுந்திசைப்ப - தின்னி

யவயிரதையுடைய கொம்பு மிககொ

லிப்ப' திரு, ௧௬௬ - ௧௨௦.

திண்ணிலைப்போவாய்க்கதவம் - சிககெ

ன்ற நிலையினையுடைய இரண்டுகதவுந்

தம்முட்பொருதல்வாய்த்த கதவு: நெ,

௬௨-௬௩.

திணிதோள் - சிககென்றதோள் திரு,
கடுஉ.

திமிலவேட்டுவா - மீன்படகாலே வேட்
டையாடுவாரா. மது, ககசு

திரிபுரிநரம்பின் தீந்தொடை - முறுக்குத
லபுரிந்த நரம்பின் இனிதாகியகட்டினை
யுடைய யாழ் ப, உருச.

திருக்கிளாசெலவன் - திருமகளவிளங்கு
ஞ்செலவன் திரு, கடுக

திருத்துஞ்சம் - திருமகடங்கும ப, சக.

திருநகா - திருமகனையுடையநகா மது,
உகசு.

திருமறுமாபு - திருவாகிய மறுவையணி
ந்த மாபு பெரு, உக.

திருமாவளவன் - திருவீணைபெருமையை
யுடைய கரிகாறப்பெருவளத்தான ப,
உகுக.

திருமுகம் - அழகினைபுடையமுகம் மது,
சசஅ.

தினாபிற்றழிய இருமபௌவம் - தினாமு
நிந்த கரியகடல. பொரு, களவு

திலகநாதைய - திலகமிட்ட திரு, உச

ॐ

திஞ்சேற்றுக்கடிகை - கண்டசருக்கனாத
தேவ. மது, நுகட.

தீஞ்சேறு - இனியபாகோடு சோத்துக்க
ரைத்த மா மது, கூடா

தீம்புளி - கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரி
தத்புளி மது, நுகஅ

து.

திஞ்சாமுழவு - ஓசையை ஒருகாலுமரு
தமுழவு கு, உருகூ

தமிழகமுனை - தமிழோசைபோலும்
ஒசையினை யுடைய பேராந்தை பொரு,
உரு

துணிமழை-தெளிந்தமேகம் சிறு, உசுரு.
துணைத்தக - தம்மிலொத்ததற்குப் பொருந
த. திரு, ௩௦.

துணையாகோதை - இணைதனிநைந்த
மாலே. சிறு, கூக.

தும்மயிரடகடியசேக்கை - மெல்லிய த
லைமயிரினையுடைய சேணமிட்ட படுக்
கை. மலை, சகவு

துயல்கழை - அசைகின்றமூங்கில் சிறு,
உசுந்.

துயின்மடிந்து - துயிலகொண்டுமிடந்து.
ப, ககௌ

துவரமுடித்ததுகளறுமுச்சி - வேண்டுவ
னகூட்டி முற்றமுடித்த குற்றமறுகின்
றகொண்டை திரு, உசு.

துவனற்றிருக்கை - நிறைந்த இருப்பு: ப,
கௌசு

துறுகல - நெருங்கினமலை. ப, உருசு;மலை,
கருக

துனிகூரெவ்வம் - தன்னை வெறுத்தல்மி
கக வருத்தம் சிறு, ஈக.

தூ

தூமபுடைத்திரடாள் - உள்ளூப்பொய்யை
யுடைததாகிய திரண்டதாள்: பெரு,
உருக

தூவறகலிதத புதுமுகையுன்செத்து 10 ம
ழையாலே செருககிவளாந்த புதியமு
கையை ஊதககருதி' மலை, கச்சு.

தூவறகலித்தவிவாநனைவளாகொடி-மணழ
யாற்செருககின பரக்கின்ற அரும்புகளை
யுடைய மணமவளருகின்ற நறைக்கொ
டி மலை, ஐக்கச

தே.

தெங்கின்றுப்புடைத்திரள்காய் - தெங்கி
 னுடைய மூன்றுபுடைப்பினையுடைய
 திரண்டகாய், பழுத்தால் அடி மூன்றா
 கப்புடைத்தல அத்தங்கியலடி: பெரு,
 ௩௬௪.

தேவவாககோகனியவேவ - பகைவனாக
கொல்லுதற்குறுதியிட்டுவைத்த வேல்.
ப, 2.கூக-௩௦௦.

தெவ்வர் திறைதுறைபோகிய செல்வன்-
பகைவரைத்திறைகொள்ளும் கூறுபா
டுகளெல்லாம் முடியப்போன செல்வ
ன் பொரு, கஉ௦-கஉ௧.
தெவ்வாமுனைகவாந்து- பகைவாமண்ணை
க்கொண்டு மு, கஅ-கக.

தே

தேக்கட்டேறல் - தேறாசெய்த கட்டெ
ளிவு திரு, கக௬
தேம்படுகவுள்-மதம்பாயகின்றகதுபபு மு,
கக.
தேம்பிழிதேறல் - தேறாசமைதத கட்
டெளிவு கு, க௬௬
தேனெய் - தேனூறியநெய் பொரு, உகச

தோ

தொடித்தோட்கை - வீரவனையுடைய
வாகிய தோளையுடைய கை மது, கச.
தொன்மருங்கறிஞா - பழைதாகிய தூலை
யறிவா: கு, கஅ.
தொன்முதுபெண்டிர் - பழமை மூத்த
பெண்டிர் மது, சு௦க

தோ

தோடாழகுளம் - கையைமேலே கூப்பி
முழுதி நீரினிலகாட்டுங்காலத்துக கைய
மிழ்ந்துங்குளம் பெரு, உஎக
தோளோசசி - தோளையெடுத்த பெரு,
கச௬

ந

நடைப்பரிகாரம் - இல்லறம் நடத்துதற்கு
வேண்டும்பொருள் சிறு, க௦ச.
நண்ணுவழி-அண்ணிதானஇடம் பொரு,
எசு
நள்ளென்யாமம் - நள்ளென்னுமோசை
யையுடைய யாமம் நெ, கஅசு.

நற்போ - அறத்தாற்பொருகின்ற போர்
மு, கூஅ

நறவுமகிழந்து - நெல்லாற்சமைத்தகள்ளை
யுண்டுமகிழந்து மலை, கஎஉ மதுவை
யுண்டு மது, எகக.

நன்பகல் - அடியொத்தகாலம் ப, உசஅ
எப்பொருளும்துகாதற்கு நன்றாகிய பக
ல் திரு, கக௦

நன்பகலந்தி - நன்றான உசகிக்காலமான
சந்தி. பொரு, சசு

நன்மாமயிலின்மென்மெலவியலி - நன்ற
கிய பெருமையையுடைய மயில்போ
லே மெத்தென மெத்தென நடந்து
மது, சு௦அ

நநாதலை - அகநசியையுடையதாகியஇட
ம் மது, சு௬௦

நனிபல - மிக்கபல நிர, உஅசு.

நனைஞாழல் - அரும்பினாழல் பொரு,
கக௭

நா

நாகுமுதிரா - இளமைமுதிரந்த சிறு, க௦அ.
நாகுமுதிராதுணவம் - இளமை முதிரந்த
துண சிறு, டிக

நாட்போது - நாட்காலத்திற்பு சிறு, கஅக.
நாணமகிழிருக்கை - நாளோலகம் மலை,
எசு.

நாணமலர் - நாட்காலத்து மலர் சிறு, உக
நாவியன்மருங்கினவிலப்பாடி - நாப பு
டைபெயரும்ளவிலே பயில வுச்சரித்து
திரு, கஅஎ

நாளிருக்கை - நாளோலக இருப்பு மது,
ருஉரு

நி

நிமிர்பரிப்புரவி - நிமிரநதசெலவினையுடைய
குதிரா ப, கஅரு.

நிராதிமிலவேட்டுவா - நிராதத மீன்பட
காலே வேட்டையாடுவா மது, ககசு
நிலலாவுலகத்துநிலைமைதுக்கி - செல்வ
மும் யாக்கையுமுதலியன நிலைநிலா

தவுலகத்துப் புகழைச் சீர்தூக்கிப்பாது
து: பொரு, கௌ.

நிலவெக்கா - நிலவுபோலும் இடுமணை
பொரு, உகந்.

நிலைத்துறை - நிலையப்போம துறை
மலை, உஅ௦

நீ

நீத்தம் குளவகொளச்சாற்றி - பெருகை
க குளவகள் கொளளும்படி நிறைத்து
மது, உசக

நீரணனிப்பிரம்பு - நீரோ அணித்தாய்நின்
ற பிரம்பு பெரு, உஅஅ

நீர்ப்பெயாசுழியினிறைந்தகொப்பூழ் - நீ
ரினிடத்துப் பெயாதலையுடைய சுழி
போல உத்தமவிலக்கணங்கள் நிறைந்த
கொப்பூழ் பொரு, கௌ

நீரவாய்த்தண்பிணை - நீரை எப்பொழுது
ம் தன்னிடத்தையுடைத்தாகிய தணனி
ய மருதநிலம் பொரு, கௌ-கௌ

நீலப்பைங்குடம் - பச்சைக்குப்பி பெரு,
கௌ

நீலப்பைஞ்சுனை - சரவணப்பொயகை,
நீலமென்றா, அதினின்ற நீலநிறத்தை
யுடைய தருப்பையை திரு, உரு
நீனிமமுல்லை - நீலநிறத்தையுடைய முல்
லைக்கொடி பொரு, உஉக

நு

நுண்ணுருக்குற்ற-கொய உருக்குதலுற்ற
மலை, ச

நெ.

நெடுங்காழக்கண்டம்-நெடிய குத்துக்கோ
லுடனெண்ணின் பலநிறத்தாற் கூறு
பட்ட மகிழ்ச்சி மூ, சச

நெடுதுகத்துப்பகல- நெடிய துகத்திறை
த்த பகலாணி. ப, உ௦ச.

நெய்கனிந்திருளியகதுப்பு - எண்ணெயி
லேமுற்றுப்பெற்று இருண்டமயிர. சிது,
கச.

நெய்தலசான்ற - இரங்கலாகிய உரிப்பொ
ருளமைந்த மது, கௌ

நெய்மிதிகவளம் - நெய்யைவாரத்துமி
தித்த கவளம் பெரு, கௌ

நெய்யுமிழகரை - நெய்யைக் காலுனிற
கிரிக்குழாய் மூ, சஅ

நெல்லுமலருநதாய்க்கைதொழுது - நெல்
லையுமலையுஞ்சிதறி இல்லுறைதெய்
வததை வணங்கி நெ, சக

நே

நோவாய்க்கட்டளை-மாடத்தின்கட்சாலே
கம் நெ, கூஉ

நே

நோனனாள் - நடந்து வலியையுடையவா
கிய நால் பெரு, சஅ. வலியையுடை
ய முயற்சி பொரு, கௌ.

ப

பகட்டாவீன்றகொடுகடைக்குழவி - பெரு
மையையுடைய பக்ககளின்ற வளைந்த
அடியையுடையகன்று பெரு, உசக.
பகற்பெயன் மழைவீழ்ந்தன்ன மாததாட்
கமுரு - பகற்பொழுதிலே பெய்தலையு
டைய மழை கால்வீழ்ந்தாலொத்த பெ
ரிய தனடினையுடைய கமுருகள் பெரு,
கௌ-கௌ

பகைமுனை - பகைப்புலம் மது, ச௦உ.

பகந்தினை - செவவித்தினை பெரு, கௌ

பகம்பதம் - விளைந்தநெல்லும் பறிகுருவ
முதும், இதற்குஅரிசியும் கறியுமென்று
முரைப்பா ப, உ௦க

பகம்பொதித்தேறல் - பசிய முனையாலாக
கின கட்டெளிவு. மலை, சகக.

பகமெழுகு - புதுமெழுகு ப, கௌ

பஞ்சாய்க்கோரை பல்விறசுவட்டிப் புணா
நாப்பெய்த புனைவின்கண்ணி - தண்
டானாகிய கோரையைப் பல்லாலேமெ
ன்றுமென்று கிழித்துமுடிந்த நாராற்க

ட்டின புனைதற்கினியமலை பெரு, ௨௧௭-௨௧௮
 படம்புக்கு - சட்டையிட்டி பெரு, ௬௬
 படாந்திரும் - நினைத்துச் செல்கின்றோம்
 மலை, ௪௦௦, ௪௨௪
 படலைக்கண்ணி - கலம்பகமாகிய மலை
 பெரு, ௧௭௪ தலைவிரவின மலை நெ, ௩௬, பெரு, ௬௦
 பண்ணமை - பண்குறைவற்ற. பொரு, ௧௦௬
 பிணைமருணென்றான் - முரசென்றுமருளு
 ம் வலியகால் நெ, ௧௬௬
 பதனறிந்து - காலமறிந்து பொரு, ௧௦௨
 பதியெழுவறியாபபழங்குடி - ஊரின்னிற
 ம்போதலையறியாத பழையகுடி மலை, ௪௭௬.
 பராணா - பரியமேற குறங்கு பொரு, ௧௦௪.
 பரிசெவ்வாழ்க்கைப்பரிசிலா - பிறாகையி
 லேற்றப்பொருளால் இலவாழ்க்கைகடந்த
 துதலையுடைய பாணா கடத்தா முதலி
 யோர்: சிறு, ௨௧௮.
 பரிதியிறொடுத தண்கமழலரிஞல் - ஞா
 யிற்றின் மண்டி.லத்தைப்போல ஈவை
 கப்பபட்ட தண்ணியவாய மண்ககின்ற
 விரிந்த தேன்குடி திரு, ௨௬௬ - ௩௦௦
 பரியகைக்கமுகு - பரியதாளினையுடைய க
 முகு பெரு, ௭
 பருந்திருந்துகக்குமபன்மாணலலில் - பரு
 நது இளைப்பாறியிருந்துமின்பு உயரப்ப
 நகும் பலதொழின்மாட்சிமைப்பட்ட
 நல்ல இல மது, ௬௦௨.
 பருந்துபறக்கல்லாப்பாரவறபாசறை - உய
 ரப்பறக்கும் பருந்துகளும் பறத்தலாற
 ருத உயர்ச்சியையுடைய அரண்களையு
 டைய பாசறை மது, ௨௬௧.
 பாரொறுழ்க்கழல் - பெரிய அழகிய வலி
 யினையுடைய கழல் ப, ௨௬௪.
 பாரொறுழ்த்தினிதோள்-பரியஅழகினையு
 ம் வலியினையுமுடைய இறுகினதோள்
 பெரு, ௬௦ பருத்த அழகினையுடையவா
 கிய வலியினையுடைய இறுகினதோள்
 நெ, ௩௬.

பல்கேள்விததுறைபோகிய - பலவாகிய
 கேட்டற்றொழியுடைய தூற்றிரை
 முறக்கற்ற ப, ௧௬௬.
 பல்பொறிமஞ்ஞை- பல பீலியையுடைய
 மயில், பொறி - ஆகுபெயர்: திரு, ௧௨௨.
 பல்வரிக்கொடுகிறைப்புகள் - பலவரியி
 னையுடைத்தாகிய வளைந்த சிறகினையு
 டைய கருடன் திரு, ௧௬௦-௧௬௧.
 பலவுறுதிருமணி - பலவிலைபெற்ற அழகி
 ய மாணிக்கம். மலை, ௬௬௬.
 பழம்படுதேறல் - பழையதாகிய களிப்பு
 மிருகின்ற கட்டெளிவு சிறு, ௧௬௬.
 பழமுதிரசோலை - பழமுற்றின சோலை
 திரு, ௩௬௭
 பழுமிளகு - பழுத்தமிளகு கு, ௧௮௭
 பள்ளியயர - துயிலுதலைச்செய்ய மது,
 ௬௨௩.
 பறைவெருஉதுவலும்வேழம் - பறை எ
 ல்லாருக்கும் அச்சத்தைச் சாற்றுதற்கு
 க்காரணமாகிய யானை பொரு, ௧௭௧-
 ௧௭௨.
 பனம்போந்தை - பனங்குருத்து, அதனி
 பத்தினின்றும் போந்ததறை போந்
 தையென்றா பொரு, ௧௬௬.

பா.

பாடினபடுமணியிரட்ட - ஓசை இனிதா
 கிய ஒலிககின்றமணியை மாறியொலி
 க்கப்பண்ண திரு, ௧௬௬.
 பாடுபுலாந்தறறுஞ்சாந்து - பூசினபடியே
 புலாந்த நறியசத்தனம் மது, ௨௨௬
 பாண்டிலவிளக்கு - கால்விளக்கு நெ,
 ௧௭௬
 பாணமகன்-பாணனாகியமகன். சிறு, ௩௭.
 பாணிதூவக - தாளத்திற்கு ஆட பொ
 ரு, ௧௬௦.
 பாய்மண்பந்தர் - பரந்த மணலையுடைய
 பந்தா பெரு, ௨௬௭.
 பாயிருள் - பரந்த இருள். பெரு, ௧.
 பாலேசான்றகரம் - பிரிவாகிய உரிப்பொ
 ருளமைந்த அருநிலம் மது, ௩௬௪.
 பாலேசினற பாலேநெடுவழி - பாலேதன்

மை நிலைபெற்றமையாற்பிறந்த பாலை
நிலமாகிய தொலையாதவழி சிறு, கக
பாவைருமுந்து - பாவைவகளைப்பண்ணி ப,
க௦௨.

பி

பிணவுநாய்முடுக்கியதடி - பெண்ணாகிய
நாய் ஒடிக்கடித்த உடம்பின் தடிகள்
மலை, க௭௭
பிணியகம் - காவலிடம் ப, ௨௨௨
பிணையறகோதை - பிணைத்தலையுடைய
மலை மலை, ௩௪௬
பிறக்கிட்டு - கொண்டையிலே முடித்தது
மது, ௩௬௨.
பிறங்குமலை - பெரியமலை கு, ௨௦௮
பிறழ்பல் - நினாயொவ்வாத பல் திரு, ௪௭

பீ

பீடுகெழுதிரு - பெருமைபொருநதினசெ
லவம் பொரு, ௩௩

பு

புகழ்க்குடல் மதுரை - புகழைக்கூட்டுதலை
யுடைய மதுரை மது, ௪௨௬, ௬௬௬.
புட்பிறாறியவும் - வளைகழலுதலைப் பிறா
றியவும் கு, ௧௦.
புணரியொடியாறுதலை மணக்கும் - கடவி
ற்றினாயோடே காவிரி தலைகரக்கும்
ப, ௬௭
புதுநிறைவந்தபுனலஞ்சாயல் - புதுபெ
ருக்காய்வந்த நீர்போலும்அழகையுடைய
மென்மை: மலை, ௬௧
புரியடங்குநரம்பு - முறுக்கடங்கின நரம்
பு: சிறு, ௩௪.
புளாதவவுயரிய - உயாச்சிமிக உயாந்த
மலை, ௩௭௭.
புல்லெனட்டில் - பொலிவுழிந்த அடுக்க
ளை: சிறு, ௧௩௨.
புலவுநாய்ப்பாண - கறகல்வியை வெறு
ததுக்கூறுகின்ற வாயினையுடையபாண,

புலாளுகின்ற வாயென்றுமாம் பெ
ரு, ௨௨
புலவுவில் - எய்தவம்புதனை மீண்டும்
தொடுத்தலிற புலாளுறத்தையுடைய
வில் மது, ௧௪௨
புழற்கோடு - உள்நுப்பொய்யானகொம்
பு கு, ௨௩௩
புற்றிறகுருமபி - புறமுப்பழஞ்சோறு
பெரு, ௨௭௭
புறச்சேரி - இழிகுலத்தோரிருககுந் தெரு
ப, ௭௬
புறந்துரப்ப - முதுகிலையடிப்ப பெரு,
௩௮
புன்புறவரிப்பூ - புறகெனற புறத்தினையும்
வரிகளையுமுடைய பூ பெரு, ௩௭௬
புன்பொதுவாவழிபொன்ற - புல்லியஇ
டையராய அரகாளவோகினை முழுது
ங் கெட்டுப்போக ப, ௨௮௧.
புனறலைமகரா - சிவந்த தலையினையுடைய
பிள்ளைகள் மலை, ௨௩௩ புறகெனற
தலையினையுடைய பிள்ளைகள் மலை,
௨௧௭

பூ

பூக்கனிநது - பூதகொழில் முறறுப்பெற
று பொரு, ௮௨
பூந்தொடி - பூததொழிலையுடைய தொடி
மது, ௪௪௬

பெ.

பெட்டாவளவையின் - பேணிப்பாடுவத
ற்கு முன்னே பொரு, ௭௬
பெடைமயிலுரு - பெடைமயிலருகின்
ற மயில்போலுஞ் சாயல் பொரு, ௪௭
பெரிதாண்ட - நெடுங்காலமுலகை ஆண்
ட பொரு, ௨௨௬.
பெருந்தகுஅடி - பெருமை தக்கிருக்கின்ற
அடி, பெருவென்னுமுதனிலை பெரு
மையையுணர்த்தினின்றது பொரு, ௪௨.
பெருந்தகுபாடினி - பெருமைதக்கிருக்கி
ன்ற பாடினி பொரு, ௪௭.

பெருந்தகை - பெரிய தருகிப்பாடுடை
யவன். கு, ககக
பெருந்தடகை - பெரிய வளைவினையுடை
யகை பொரு, ககக
பெரும்பெயா - பெரும்பொருள மது,
சுசுசு
பெருவிறல் - பெரிய வெற்றியையுடைய
வன் கு, ககக

பே

பேரிசையாளன் - பெரிய புகழையாளன்
லையுடையவன் திரு, உஎ
பேரினம்பெணமா - பெரிய இளமையினை
யுடைய பெணமா மது, சுசுடு
பேழ்வாய் - பெருமையையுடைய வாய்
திரு, சஎ

பை.

பைத்தபாம்பு - படமவிரித்தபாம்பு பொ
ரு, சுசு
பைதீபாணா - பசுமையற்றபாணா, என்
றது கலவிமுதிர்ந்தமையின இளமை
யற்ற பாணரென்றவாறு மலை, ச௦.
பைந்நனை - பசுதத அரும்பு சிறு, சுசுசு.
பைபயக்கழிமின் - மெல்லமெல்லப் போ
வீர். மலை, சுஅசு
பைமபாகல - பசியபாகல பொரு, சுசுசு.

போ

பாருநாககாயினும் புலவாககாயினு ம
ருமறைநாவி னந்தணாககாயினுங்கட
வுண்மால்வரை கண்விடுததன்ன, வ
டையாவாயிலவனருங்கடை குறுகி]
பொருநர்க்கு அடையாவாயினும் புல
வர்க்கு அடையாவாயினும் அருமறை
நாவின் அந்தணாக்கு அடையாவாயினு
ம் அரு கடவுள் மால்வரை கண்விடுதத
ன்ன அவன் கடைவாயில் குறுகி-கினை
ப்பாணாக்கு அடைக்கப்படாவாயினும்
அறிவுடையோர்க்கு அடைக்கப்படா

வாயினும், அரிய வேததையுடைத்தா
சிய நாவினையுடைய அந்தணாக்கு அ
டைக்கப்படாவாயினும் ஏனையோரு
உள்ளே சேற்றகரிய, தெய்வங்களிரு
கின்ற பெருமையையுடைய மேரு ஒரு
கண்ணைவழித்துப் பாததா லொத்த
அவனுடைய தலைவாயிலே அணுகி, சிறு,
உ௦௬-உ௦௭-உ௦௮-உ௦௯.

பொருபுனல் - கரையைக்குத்தகின்றபு
னல் சிறு, சுசுஅ

பொல்லம்பொத்திய - இரண்டுதலையுங்கட
ட்டித்ததைத் பொரு, அ

பொழிமழைதுறந்த புனல்வேய குன்றம் -
பெய்கின்றமழை துறத்தலால் நிலத்தி
ன்கண் எழுந்த ஆவிகுழந்த மலை பெ
ரு, சுசு.

பொறையுயிர்த்து - சுமையை இளைப்பாற
ததளளி பொரு, உசுசு

பொனகொழியா - பொடியானபொன
னைத்ததளளி திரு, ௬௦௬.

பொன்வாய்மணிச்சிரல் - பொன்னிறம்
போலும் வாயையுடைய நீலமணிபோ
ன்ற சிசிலி சிறு, சுசுசு.

பொன்னறைந்தன்ன - பொன்னை நறு
கினாலொத்த மலை, சுசு௦

பொன்னெறிமணி - பொன்னிலையமுத
தின் நீலமணி கு, ௬சு

போ

போகிடைகழி - பெரிய இடைகழி ப,
சுசுசு

போர்க்கதவு - தமமிற் சேருதலையுடைய
கதவு ப, ச௦.

போற்றுபு நோக்கி - பேணிப் பார்த்து.
பொரு, சுசுசு.

ம

மகிழ்ப்பதம் - மகிழ்ச்சியையுடையகள்:
பொரு, சுசுசு.

மடநடைமகளிர் - மடப்பம் பொருந்திய
ஒழுக்கத்தினையுடைய மகளிர்: திரு,
உ௦௮.

மடநடைமஞ்ஞை - மடப்பத்தினையுடை
த்தாகிய ஒழுக்கத்தினையுடைய மயில
திரு, ௧௧௩

மடமங்கையர் - மடப்பத்தையுடைய மக
ளிரா. ப, ௧௦௬.

மடவரன்மகளிர் - மடப்பந்தோன்றுதலை
யுடைய மகளிரா பெரு, ௩௮௭

மடியாமென்றோல் - தினாயாத மெல்லிய
தோல். பெரு, ௨௨௨

மடிவாய்த்தண்ணுமை - தோலைமடித்து
ப்போர்த்த வாயையுடைய மததளம்
பெரு, ௧௪௪

மடிவாய்ப்பயம்பு - மூடினவாயையுடைய
பொய்க்குழி மது, ௨௧௪

மண்டமர் - பகைவாமனம் அறியாமல மி
சஞ்செலகின்ற போரா மு, ௬௭

மண்டமா கடந்த - மிகுசு செல்கின்ற
போகனாமுடித்த திரு, ௨௭௨

மணிக்காயா - நீலமணிபோலும் பூயின
யுடைய காயா பொரு, ௨௦௧

மணிதொடர்ந்தன் - மாணிக்கமொழுநி
னாலொத்த மது, ௪௩௮

மணிநிழற்றிய - மணியெறிந்து விட்ட
மு, ௧௦

மணிநீர்க்கிடங்கு - நீலமணிபோலுநீரா
யுடைய கிடங்கு மது, ௩௩௪

மணிநீரவைப்பு - நீலமணிபோலும் கழிக
ள்குழந்த ஊரா கிறு, ௧௩௨

மணிமருடெண்ணீர் - பளிகென்றுமரு
ளும தெளிந்தநீர் மலை, ௨௩௦.

மதவலி - மிகுதியையுடையவலி திரு,
௨௩௨.

மதிநிறைந்த - மதித்தறொழிலிற குறை
யற்ற ப, ௧௩௬.

மந்திகூர் - மந்தி குளிராசமிசு, குன்றாக
கவென்பாருமுளா நெ, ௧௧

மராஅத துருள்பூநண்டாரா - செங்கடம்
பினது தேருருள்போலும் பூவாற்செய
யப்பட்ட குளிரந்த மாலை: திரு, ௧௦-௧௧.

மருதஞ்சான்மருதப்பிணை - ஊடலாகிய உ
ரிப்பொருளமைந்த மருதநிலம். மது,
௨௭௦.

மருதஞ்சான்மருதத்தண்பிணை - ஊடியு
ங்கடமும் போகதுகருந்தன்மையமை
ந்த மருதநிலத்திற குளிரந்தவயல. கிறு,
௧௮௬

மரையான்கதழுவிலை - மரையானினது
வினாந்த ஏறு மலை, ௩௩௧.

மரையானபெருஞ்செவிகுழலி - மரையா
னினது பெரியசெவியினையுடைய குழ
லி. மலை, ௧௦௬

மராலிலை - மராலேறு மலை, ௪௦௬.

மலரணிவாயில் - இல்லுறைதெய்வமகிழ
மலரணிந்த மனைவாசல் ப, ௧௬௦

மழுவானெடியோன் - மழுவாகிய வாளை
யுடைய பெரியோன் மது, ௪௩௩.

மழையாடுகிமயம் - மழையுலாவஞ்சிகா
ம் ப, ௧௬௮

மறுகுநீர்மொகுகுள் - துளும்புநீரையுடை
ய கொப்புளம் பொரு, ௪௩.

மறுவிலகற்பு - மறக்கற்பில்லாத அறக்கற்
பு திரு, ௬

மனவுசுருதுமேப்பு - அக்குமணியோலுமு
ட்டையையுடைய உடுமேப்பு பெரு,
௧௩௨

மனைவாழுகு - மனையினகண்ணேவா
ழும் கோழிப்பெடை பெரு, ௨௩௬

மா

மாமுகமுசுகலை - கரியமுகதையையுடைய
முசுகலை திரு, ௩௦௩

மாரிதலையும் - மழையை இடைவிடாமற்
பெயயாநிற்கும் மலை, ௨௩௩.

மானவிறலவேள் - மானத்தையும்வெற்றி
யினையுமுடைய நன்னன் மலை, ௧௬௪

மீ

மீனெய் - மீனினதுநெய் பொரு, ௨௧௩.

மு

முக்காறகிறதேர் - மூன்றுருளையு
டைய கிறுதேர் ப, ௩௩

௩௩௧

முகடுதிமித்து - தலையைத்திறந்து பெரு, உசுசு.

முட்டாச்சிறப்பு- குறைவுபடாத தலைமை ப, உசஅ

முட்டாதுகொடுத்த - நாடோறுங்கொடுத்த சிறு, க௦௫.

முடங்கிறை - மூட்டுவாய. மு, அள.

முடலையாக்கை - முறுக்குண்ட உடம்பு பெரு, சுச. முறுக்குண்ட யாக்கை' நெ, கூஉ

முடித்தகுல்லை - இலையைத் தலையிலேயணிந்த கஞ்சங்குல்லை. திரு, உ௦க.

முடிநாட்சாபம் - தலையிலே முடிந்த நாணையுடையவில பெரு, கஉ௦-கஉக.

முத்தார்மருப்பினிற்வருகை - முத்து நிறைந்தகொம்பிலே ஏறட்டுநான்ற கைகு, கூசு

முதுகளை - முற்றியசுளை திரு, கூ௦க.

முதுவாயொக்கல்-அறிவுவாய்த்த சுற்றம்ப, உகச.

முதுவாயக்கோடியா - அறிவுவாய்த்தலையுடைய கூத்தர் ப, உ௫க.

முரவைபோகிய முரியாவரிசி - வரியற்ற இடைமுரியாத அரிசி' பொரு, ககக

முல்லைசான்றகறப்பு - முல்லை சூடுதற்கமைந்த கற்பு' சிறு, கூ௦.

முல்லைசான்றப்புறவு - இருத்தலாகிய உரிப்பொருளமைந்த காடு மது, உஅ௫.

முல்லைசான்றமுல்லைமப்புறவு - கணவன் கூறிய சொற்பிழையாது இலவிருந்து நல்லறஞ்செய்து ஆற்றியிருந்த தன்மையமைந்த முல்லைக்கொடிபடாந்த அழகிய காடு' சிறு, கசுசு

முழுக்குழி - முற்பட்டகன்று ப, கச

முழக்கொழு - பெரியகொழு பெரு, உ௦௦.

முழுமுதல் - பெரியமுதல். திரு, கூ௦௭

முழுமுதற்கழுகு - பெரிய அடியினையுடைய கழுகு நெ, உக

முழுவலி-குறைவில்லாதவலி மலை, திகஅ

முழுவலிமரங்கள் - நிரம்பின மெய்வலியையுடைய டிலேசசா. நெ, கூஉ.

முனையெயிறற்றிருமபிடி - மூங்கின்முனை

போலுங் கொம்பினையுடைய கரியபிடி: பெரு, திக.

முற்றிழைமகளிரா - மெயம்முழுதுமணிந்த அணிகலங்கனையுடைய மகளிர்: ப, உகசு.

முறிமேயாககை - தளிரைமேயந்து வளர்ந்தவடிவு. மலை, கூகக

முன்னுட்சென்றனமாக - நாலுபத்து நாளைக்குமுன்னே போனேமாக. சிறு, கஉக.

முன்னியவினை - முற்பிறப்பிற் கருகிசெய்தவினை திரு, கசுசு.

மே

மேலவல - நெடும்பந்த பள்ளம் மது, உஅக மேல்லிய விளைநிலம் மலை, ச௫௦

மேன்னுலேணி - மெல்லிய தூலாற்செய்த ஏணி. மது, சுச௦. என்றது மதிற்றலையிலே உள்ளேவிழுவெறிந்தாற்கைபோல மதிலைப்பிடித்துக்கொள்ளும்படி இருமபாற்சமைத்ததனைத்தலையிலையுடைய தூறகயிறறை.

மே.

மேளந்தோல்-மேவினதோல மது, சுசுசு. மேளந்தோன்றி - மேலாய்த்தோன்றி: மது, ககக.

மேவருநிலை - பொருந்துதலவருகின்ற இடம் திரு, உஉக.

மேழகத்தகா - மேழகக்கிடாய ப, எள; பெரு, கூஉசு

மை

மைந்தரேறு - வீராககிடபம். திரு, உசுசு.

மையிருங்குட்டம் - கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளம்; பெரு, உஎக.

யா.

யாணர்க்கோங்கு - புதிதாகப் பூத்தலையு
டைய கோங்கு - சிறு, உரு
யாறுகிடந்தன்னவகனெடுத்தெரு- யாறுகி
டந்தாற்போன்ற அகன்ற நெடிய தெ
ருக்கள் மது, கடுக
யானையெருத்தம் - யானையின்கழுத்து தி
ரு, கடுஅ - கடுக

வ

வடுவாமெழக்கா - அறலவீற்றிருந்த இடும
ணை, மலை, கடுக
வடுவில்வாய்வாள் - பகைவா முகத்தினு
ம் மாபினும் வெட்டின வாயத்தவாள்

வணபுகழ - பெரியபுகழ திரு, கடுக.
வணங்கிறைப்பணைத்தோள் - வளைந்தசீ
தினையுடைய மூங்கிலபோலுந்தோள்
மது, சகச
வம்மெனக்கூய - வாருமென்று அழைத்
து. பொரு, கடுக.
வயவுப்பிடி - வலியபிடி. மலை, கடஎ,
வரிக்கடைப்பிரசம் - வரியை யுடைத்தாகி

ய பின்னையுடைய தேனினை மது,
எகஎ

வரிநிழல் - செறியாதநிழல் சிறு, கட
பலவரிகளையுடைய நிழல் மலை, உக௦
வரிமணல் - அறலினையுடைய மணல் ப,
சு௦.

வரிவில் - வரிந்தவில் கு, கடச
வரைவாழவருடைவரைலைமாத்தகா - வ
ரையிடத்தேவாழும் எண்காலவருடை
யில் வலிய தலையினையுடைய பெரிய
கிடாய்: [இதற்கு முதுகிலும் கால்கள
உண்டு] மலை, கடுக

வலம்புரிபுனையும்வானைமுடியினா - வ
டிவாலும் நிறத்தாலும் வலம்புரிச்சங்
கினை யொக்கும் வெள்ளிய நடைமுடி
யினையுடையவா திரு, கடஎ.
வலவயின் - வெற்றிக்களம். திரு, கடுஉ.

வலைவலந்தன்ன மென்னிழன்மருங்கில்-
வலையைமேலே கட்டினாலொத்தமெல்
லியநிழலினிடத்தே பொரு, கடுக.
வழாஅலோம்பி - காலோடுதலைப்பரிசுரித்
து மலை, உகடு.

வழிநாள்-பின்னாள். சிறு, சு; பொரு, உ.
வள்ளுகா - பெரியவுகா சிறு, சுஅஉ. பெ
ருமையையுடைத்தாகிய உகிர் பொரு,
கசு.

வள்ளுகாக குறைத்த குப்பைபெவனையுப்பி
லிவெந்ததை- பெரிய உகிராற்கிள்ளின
குப்பையில்லின்ன வேளை உப்பினாராய்
புறு, கடுக - கடுக.

வளந்தலைமயங்கிய - செல்வம் தலைதெரியா
த ப, கடுக
வளிதுஞ்சுநெடுங்கோட்டுகளிமலை - உயா
சசியாற காற்றுத்தங்கும் நெடியசிகரத்
தையுடைய செறிந்தமலை சிறு, கடுக-
கடுக

வறளடம்பு - நீரற்றவிடத்திலெழுந்த அ
டம்பு. பொரு, கடுக. மணலிலேபடர்
ந்த அடம்பு: ப, கடு
வறற்குழற்குட்டு - உலாத்தலையுடைய குழ
னமீனைச்சுட்டது சிறு, கடுக.

வா

வாயவளம்பழுங் - வாய்த்தவளம் முற்று
ப்பெற்று. மலை, கடுக
வாய்வாள் - தப்பாதவாள் மது, எகஎ.
வாயுறை - தாளுருவி. நெ, கச௦.

வாழைப் பூவெனப் பொலிந்த வோதி -
வாழையினது பூவென்னும்படி அழகு
பெற்ற பணிச்சை: சிறு, உக - உஉ.
வான்போழவிகம்பு - திங்களும் ஞாயிறும்
இருநீர்க்கும் ஆகாயம்; வாள்-ஆகுபெ
யர் திரு, அ.

வானகோடு - வெள்ளியகொம்பு. திரு,
கடுக வெள்ளியசங்கு மது, ச௦எ.
வான்பொய்கை - நன்றாகியபொய்கை.
ப, சுஅ

அருந்தொடர்விளக்கம்.

வி

விசயங்கொழித்தபூழி - கருப்புக்கட்டியை
 க்கொழித்த பொழி. மலை, சசச
 விடர்காலருவி - முழைஞ்சுகளிலே கு
 திகரும் அருவி சிறு, கஎ
 விண்பொருநெடுவரை - தேவருலகத்தை
 த்தீண்டுகின்ற நெடியமலை திரு, உகக
 விதவையுளங்கூழ் - குழைந்தபுளியங்
 கூழ். மலை, சகடு - சகக
 வியனாண்மீன் - அகலத்தைபுடைய நா
 ணமீன்கள் மது, க
 விரலுள்ளநரம்பு - விரலால் அசைக்கும் ந
 ரம்பு பொரு, கஎ
 விரிச்சிநிறப் - நற்சொற கேட்டுநிறக மு,
 கக.
 விரிந்துவாயவிழ்ந்ததாமரை - முறுகருநெ
 கிழ்ந்து பின்பு தாதம் அல்லியுந் தோன
 மமலர்ந்த தாமரை திரு, எஉ - எக
 வினாமரவிறகு - மணத்தைபுடைய அகி
 லாகியவிறகு சிறு, கடுடு
 விழுக்குலை - சீரியகுலை திரு, கூஅ
 விழுக்கோலுளிராயசசுரை - சீரியகோல
 செருகின உளிபோலும் வாயினையுடை
 ய பாளை; கோலசெருகப்படுகின்ற
 ரையையுடைமையிற் சுரையென்றா
 ஆகுபெயர் பெரு, கூக-கஉ
 விழுத்தணடு - வருத்தஞ்செய்யுந் தழ
 பெரு, கஎ
 விளக்கங் கொளீஇ - விளக்கினையேற்றி
 மது, டுடுக
 விற்றகளம் - வெற்றிக்களம் திரு, டுடு

வி

வீழ்த்தாழை - விழுதையுடைய தாழை
 ப, அச
 வீற்றுவனம் - வேறிடத்தில்லாத செல
 வம்: மலை, சுஅ

வே.

வெண்கைப்படினைநத - யானைக்கொம்பாடி
 செயத மலை, உஅ.
 வெய்துயிர்த்து - வெப்பத்தைப்போக்கி
 மது, சடுக
 [வெயினுழைபறியாக் குயினுழைபொத
 ம்பர்] வெயில நுழைபு அறியாப் பெ
 துமபா, குயில நுழை பொதும்பர்-ஞ
 யிறறின்கதிர் தோன்றியகாலத்தும் ப
 டுகின்றகாலத்தமூட்டபச சிறிதும் பெ
 லலுத் தறியாத பொதும்பா, இஃ
 செருக்கத்தாலே குயிலகள் நுழைந்த
 செலலும் இளமாககா' பெரு, கஎச.
 வெவ்வெஞ்செல்வன் - வெம்மையை
 டைய எல்லாரும் விரும்பப்படும் இஃ
 ஞாயிறு பொரு, ககக
 வெள்ளரை - அழக்கேறினசீலைகள் கிட
 ததலின் வெள்ளிதாசிய அரை' மலை
 டுகஉ
 வெள்ளி முனைதத - வெள்ளி யெழுந்த
 பொரு, எஉ
 வெள்ளிளக்கும்களிறு - அசையாத கம்
 ததினை யசைத்தும் யானை, ப, கஎஉ
 வெறியயாகளம் - வெறியாடுகளம் திரு
 உஉஉ
 வென்றாடு - வென்றடுகின்ற திரு, உஎஉ

வே

வேயப்பெயலவீரையுட்டேக்கட்டேறல் -
 மூங்கிற் குழாய்க்குள்ளே பெய்தலையு
 டைய முற்றியதேற்றசெய்த கட்டெ
 ளிவு மலை, கஎக

வை

வையையன்னவழக்குடைவாயில் - வை
 யையாறு இடைவிடாது ஓடுமாறுபே
 ன்ற மாந்தருமமாவும் இடைவிடாமல்
 வழங்குதலையுடையவாயில்' மது, டுடுக

அருந்தொடர்விளக்கம் முற்றுப்பெற்றது.

ருத்தம்.

11

பக்கம்	வரி	பிழை.	திருத்தம்	பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
௧௪	௪	மூவரோ	மூவரோ	௧௨௩	௩()	தழீ	தழீஇப
௧௫	௩	வேள்	வேள்			இப	
௧௬	௧௮	வெட்டின	வெட்டின	௧௨௪	௧௨	தீரா	தாரா
		வெ	வெ	௧௨௬	௭	கககெளவி	க அவல்
௧௮	௨௨	மொயம்பி	மொயம்பி			ஹையைககெளவி	
௨௦	௩	என்ப	என்பத	௧௩௭	௧	சினைய	சினைய
௨௩	௨௩	தையஇய	தைய	௧௩௮	௪()	கெடு	கெடு
௨௬	௨௮	மூவரோடு	மூவரோடு	௧௪௧	௨௬	(௪௭௮)	(௪௭௭)
௨௭	௩௪	ஒடு	ஒடு	௧௪௪	௧	வேணடிச	வேணடிஅ
௩௩	௧௩	மாலேதுணை	மாலே, துணை				மைத்ததுச
௩௭	௩௪	நல்"லம	நல்ல	௧௪௭	௨௭	விசயவெ	விசயமவெ
௪௦	௧௪	(௨௩௨)அண	ப்(௨௩௨)பி	௧௩()	௨௩	நிகழ்த்தரு	நிகழ்த்தரு
		ன்னாஅண		௧௪௬	௨௨	சாரா	சாராச
௩௦	௩	மயிவெட்	மயினா வெட்	௧௭()	௧௩	விலைஞா	விலைஞா
௩௨	௩௩	கண	கணனும்	௧௮௧	௨	அரசாகரு	அரசறரு
௩௩	௧௬	கின்,	கின்	௨௦௪	௨௬	வான	மான
௩௬	௨௨	கிய	கிய,	௨௧	௨௩	வான	மான
௩௭	௩௪	துடி	[துடி	௨௧௬	௧()	திரட்சிகளை	திரட்சிடை
௪௧	௧௦	முறிந்த	முறிந்த	௨௪௪	௧௬	ருளி	ருளிக
௪௭	௧௨	நெரியற	நெரியற	௨௪௬	௧௬	குடைத்	குடை
௪௦௦	௨௧	சொன்றி	சொன்றிப்	௨௮௧	௨௮	பாடுடைய	பாடுடைய
௪௧	௩௩	ழகக	ழக			வன	
௪௦௧	௧()	டவண	டவண	௩௧௮	௭	நறனுவறிய	நறனுவறிய
௪௧௩	௩	கடய	கடய	௩௧௯	௧௪	வல்லரா	வல்லரா
௪௧௪	௨௦	வாசினை	ஆசினை	௩௨௦	௧௩	வனவெ	வனவெ
				௩௩௩	௩௭	மாச்சினை	மாச்சினை

